DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL.

MIASTA KRAKOWA

LII ROCZNIK — 1931.

NAKŁADEM GMINY MIASTA KRAKOWA.

W KRAKOWIE 1931 ROKU. — CZCIONKAMI DRUKARNI ZWIĄZKOWEJ W KRAKOWIE.

Dziennik Rozporządzeń stoł. król. miasta Krakowa

redagowany na zasadzie uchwał Rady miejskiej z dnia 4 marca 1880 r. i z dnia 26 czerwca 1880 r., wychodzi raz na miesiąc.

Od 1 stycznia 1880 r. do 31 grudnia 1931 r. wydano roczników 52.

LII Rocznik — 1931 obejmuje Numerów 12 — stronic tekstu 384 — stronic spisu VIII.

Redakcję „Dziennika“ prowadzi Biuro Prezydjalne Magistratu.

Redaktorzy: Od 1 stycznia 1880 r. do 31 grudnia 1883 r. Dr. Michał Schmidt, II-gi wiceprezydent (dyrektor Magistratu). Przez rok 1884 Bolesław Trębowelski, sekretarz Magistratu. Od 1 stycznia 1885 r. do końca kwietnia 1905 r. Piotr Banaś, radca Magistratu. Od 1 maja 1905 r. do 30 października 1909 r. Bolesław Gwidon Baranowski, wicesekretarz Magistratu. Od 30 października 1909 r. do 1 września 1922 r. Dr. Tadeusz Kannenberg, radca Magistratu Od 2 września 1922 r. do 31 pazdziernika 1924 r. Franciszek Strasik, sekretarz prezydjalny Magistratu. Od 1 listopada 1924 r. do 31 grudnia 1928 r. Edmund Zechenter, referent prasowy Magistratu. Od 1 stycznia 1929 r. do 30 czerwca 1931 r. Mr Bolesław Pirożyński. Od 1 lipca 1931 r. Mr Kazimierz Małecki, referent Magistratu.

SPIS SPRAW

zamieszczonych w „Dzienniku Rozporządzeń stoł. król. miasta Krakowa“ z roku 1931.

Nr. 1. Kraków, dnia 1 stycznia 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń".

TADEUSZ PRZEORSKI.

Współczesny samorząd miejski.

(Ciąg dalszy).

Szwecja.

Stokholm.

Samorząd Stokholmu opiera się na ustawie z 23 maja 1892 r., zmienianej w następnych latach, ostatnio ustawą z 1 kwietnia 1920 r. O ile idzie o zakres rzeczowy samorządu miejskiego w Szwecji, a Stokholmu w szczególności, to obejmuje on mniej więcej te same dziedziny administracji i gospodarki gminnej, jakie posiada samorząd miejski w innych państwach Europy. Natomiast o ile idzie o organizację władz samorządowych, o stosunek samorządu do państwowych władz samorządowych, to różnice są dość znaczne.

Organa samorządu miejskiego w Stokholmie stanowią rada miejska, magistrat i miejskie kolegjum administracyjne. Rada miejska składa się z 100 członków (Stokholm liczy około 600.000 mieszkańców), wybieranych w pięcioprzymiotnikowem prawie głosowania na lat 4 (obecnie zasiada w radzie miejskiej Stokholmu 13 kobiet). Miasto dzieli się na 5 okręgów wyborczych. Rada wybiera z swego grona przewodniczącego i dwóch zastępców na przeciąg jednego roku. Do roku 1904 przewodniczącym rady miejskiej był gubernator Stokholmu (naczelnik władzy rządowej w mieście), a rada miasta wybierała jedynie dwóch jego zastępców; obecnie gubernator ma tylko prawo brania udziału w posiedzeniach rady. W przeciwieństwie do innych państw, magistrat nie jest organem wykonawczym i administracyjnym gminy, lecz trybunałem sądowym I instancji dla miasta. Magistrat, poza jurysdykcją sądową, ze spraw gminnych zajmuje się tylko organizacją i przeprowadzeniem wyborów w gminie. Instytucja ta składa się z burmistrza, jako prezesa i z 23 radców; wszyscy posiadać muszą wykształcenie prawnicze. W tej formie magistrat jest instytucją sądową państwową, mimo, że wybiera go rada miasta, a opłaca gmina.

Burmistrz nie jest członkiem zarządu miasta, a w radzie miejskiej zasiada na zasadzie wyboru do rady miejskiej i niema więcej praw, niż każdy inny członek rady.

Miejskie kolegjum administracyjne jest organem wykonawczym i administracyjnym gminy, ono stanowi właściwą samorządową władzę administracyjną gminy. Kolegjum to składa się z prezydenta i obu wiceprezydentów rady miejskiej, 6 radców obywatelskich, oraz 9 członków i tyluż zastępców, wybranych przez radę miejską. Prezydent i wiceprezydenci stoją na czele zarządu miejskiego, radcy obywatelscy kierują poszczególnemi resortami administracji gminnej. Radców obywatelskich wybiera rada miasta na lat 6, bądź ze swego grona, bądź z poza rady większością $^2/_3$ głosów. Dziewięciu dalszych członków i ich zastępców wybiera rada miejska ze swego grona systemem proporcjonalnym. Radcy obywatelscy są płatni, dziewięciu reprezentantów rady miejskiej pełni swe funkcje honorowo. Radcy obywatelscy muszą posiadać kwalifikacje, odpowiadające ich stanowisku i nie mogą, poza stanowiskiem w zarządzie miejskim, zajmować żadnej innej posady.

Zakres działania rady miejskiej, obejmuje normalne kompetencje ciał reprezentacyjnych gminnych, a więc budżet, zatwierdzanie zamknięć rachunkowych, uchwalanie podatków gminnych, sprawy organizacji władz, urzędów, instytucyj i zakładów miejskich, ważniejsze sprawy majątkowe, kupna, sprzedaże, zaciąganie pożyczek i t. p.

Ważniejsze sprawy podlegają zatwierdzeniu gubernatora, który pozatem ma prawo zawieszenia wykonania każdej uchwały rady miejskiej, o ile uważa, że wymaga tego interes publiczny. W tym stanie prawnym większość uchwał, a właściwie wszystkie, podlegają faktycznie zatwierdzeniu władzy rządowej.

Do ważności uchwał wymagana jest obecność absolutnej większości członków rady miejskiej i absolutna większość głosów obecnych. Kwalifikowanej większości $^2/_3$, wymagają wszelkie uchwały w sprawach majątkowych.

Miejskie kolegjum administracyjne stanowi kolegjalną władzę wykonawczo-administracyjną gminy. Administracja ta dzieli się na sześć departamentów (sekcyj), a to:

I departament finansów, obejmujący sprawy podatkowe, pożyczkowe, a pozatem sprawy wynagrodzenia personalu gminnego,

II departament gospodarczy, obejmujący sprawy majątku gminnego, sprawy rozbudowy miasta, budowli gminnych, sprawy mieszkaniowe,

III departament spraw społecznych dla higjeny, szpitalnictwa, poradnictwa zawodowego, opieki społecznej,

IV departament oświaty i wychowania społecznego dla spraw szkolnych, opieki nad młodzieżą, wychowania fizycznego, sportów, dalej dla spraw teatralnych, muzealnych, dla spraw bibljotek i czytelń publicznych, archiwów, statystyki i t. p.,

V departament dla spraw przemysłowych, a także dla spraw zakładów miejskich, a to wodociągu, elektrowni, gazowni, portu, giełdy i t. p.,

VI departament administracyjny dla spraw organizacyjnych i prawno-administracyjnych, oraz dla spraw, nieobjętych departamentami poprzedniemi.

Na czele każdego departamentu (sekcji) stoi radca obywatelski, referujący sprawy swego resortu na posiedzeniach miejskiego kolegjum administracyjnego i rady miejskiej, odpowiedzialny za tok administracji sekcji sobie powierzonej. O ile radca obywatelski wybrany został z grona rady miejskiej, traci swój mandat radziecki. Kolegjum administracyjne deleguje z grona radców obywatelskich przewodniczących komisyj rady miejskiej. Posiedzenia miejskiego kolegjum administracyjnego odbywają się raz w tygodniu. Władza rządowa (gubernator miasta) ma w stosunku do kolegjum administracyjnego analogiczne uprawnienia, jakie mu przysługują w stosunku do rady miejskiej. Wszyscy radcy obywatelscy mają prawo udziału w obradach rady miejskiej, prawo zabierania głosu i składania w imieniu zarządu miasta obowiązujących oświadczeń, jednakże bez prawa głosowania.

Organem wykonawczym miejskiego kolegjum administracyjnego jest urząd miejski (kancelarja miejska), pozostający pod kierownictwem sekretarza miejskiego, który jest równocześnie sekretarzem rady miejskiej.

Uzupełnieniem powyższej organizacji samorządu Stokholmu są liczne komisje i dyrekcje, wybierane przez radę miejską. Składają się one częściowo z członków rady miejskiej, częściowo z obywateli z poza rady. Każdy departament (sekcja), każdy dział administracyjny, każdy zakład, czy instytucja miejska ma osobną komisję. Komisyj tych jest kilkadziesiąt, często dzielą się na kilka subkomisyj, lub subkomitetów. Mają one charakter czasem opinjodawczy, lub doradczy, inne, jak n. p. komisje zakładów miejskich, charakter organów wykonawczych, względnie administracyjnych. Komisjom przewodniczą radcowie obywatelscy.

Czechosłowacja.

Samorząd Czechosłowacji opiera się na zasadach samorządu b. monarchji austrjacko-węgierskiej, w szczególności, podobnie jak w Małopolsce, na państwowej austrjackiej ustawie gminnej z r. 1862 i na wydanych w jej ramach ustawach krajowych. Po wojnie w latach 1920—1930 znowelizowano statuty miast, stanowiących odrębne powiaty administracyjne, przystosowując je do zmienionych wskutek odzyskania niepodległości stosunków administracyjnych.

1. Praga.

Stolica Czechosłowacji, Praga, stanowi odrębny powiat miejski i jest miastem o własnym statucie. Z terytorjalnego związku gminnego i z administracji miejskiej wyłączone są kompleksy budowli zamkowych i reprezentacyjnych, parki, ogrody i t. p. urządzenia, stanowiące własność państwa, a przeznaczone na cele reprezentacyjne Prezydenta Rzeczypospolitej. Są to budowle, parki i ogrody na Hradczynie, Holeszowicach i t. d. Praga, podobnie jak Wiedeń, dzieli się na obwody administracyjne, posiadające własne urzędy dzielnicowe, pojęte jako filje magistratu, odrębne rady miejskie dzielnicowe, osobne organa wykonawcze i t. d. Samorząd praski wykonuje za pośrednictwem urzędu miejskiego (magistratu) administrację państwową I instancji (starostwa grodzkiego), której szefem i kierownikiem odpowiedzialnym wobec władz rządowych państwa jest prezydent miasta (primator, nadburmistrz).

Przepisy o mieszkańcach miasta i ich podziale pozostały bez zmiany, utrzymane też zostało prawo przynależności gminnej w granicach dawnych ustaw austrjackich.

Organa administracji miejskiej stanowią:

1) reprezentacja miejska (rada gminna),
2) rada miejska z fachowymi referentami,
3) prezydent (primator, nadburmistrz).
4) komisje gminne,
5) rady obwodowe z burmistrzami obwodowymi,
6) magistrat.

Organ kontrolny stanowi komisja gminna finansowo-nadzorcza, złożona z 30 członków.

Reprezentacja (rada) gminna składa się z 100 członków (Praga liczy około 780.000 mieszkańców). Rada miejska składa się z 28 członków, licząc w to nadburmistrza i trzech jego zastępców.

Kadencja urzędowania trwa lat 5.

Obwodowe rady miejskie składają się z 30 członków, wybieranych również na lat 5. Obwodowe rady miejskie wybierają ze swego grona na okres kadencji urzędowania burmistrzów obwodowych i dwóch zastępców.

Członek rady obwodowej nie może być członkiem reprezentacji gminnej.

Komisje gminne wybiera reprezentacja gminna na lat 5, bądź z grona swego, bądź z pośród osób, mających prawo wybieralności do reprezentacji gminnej. Komisje te mogą liczyć najwyżej 20 członków. Komisje powołuje reprezentacja gminna, bądź dla pewnych dziedzin administracji (komisje fachowe), bądź dla pewnych rodzajów spraw (stałe komisje administracyjne), bądź wreszcie dla pewnej, indywidualnie załatwianej sprawy (komisje czasowe). Komisje te może reprezentacja gminna każdocześnie odwołać, lub skład ich uzupełnić, względnie zmienić. Wyjątek stanowią wspomniana komisja finansowo-nadzorcza i komisja sanitarna. Do zakresu działania komisyj należą oczywiście tylko sprawy własnego zakresu działania gminy.

Dla spraw, podlegających rozpoznaniu komisyj, wybiera reprezentacja gminna na wniosek rady miejskiej stałych, fachowych referentów. Reprezentacja gminna wybiera również przewodniczących komisyj, z wyjątkiem przewodniczącego komisji finansowo-nadzorczej, którego wybiera sama komisja ze swego grona. Ani prezydent, ani jego zastępcy, nie mogą być ani referentami, ani przewodniczącymi, ani członkami komisyj.

Członkowie reprezentacji gminnej składają przyrzeczenie radzieckie do rąk delegata władzy krajowej, wstępujący na opróżnione miejsca w toku kadencji, do rąk prezydenta (nadburmistrza), który odbiera również przyrzeczenie służbowe od członków rad obwodowych, burmistrzów dzielnicowych i ich zastępców. Członkowie komisyj, o ile nie są członkami reprezentacji gminnej, składają przyrzeczenie służbowe do rąk przewodniczącego.

Prezydent i wiceprezydenci składają przysięgę służbową do rąk delegata władzy rządowej.

Rozwiązanie reprezentacji gminnej powoduje równocześnie rozwiązanie rad obwodowych miejskich.

Członkowie reprezentacji miejskiej, lub rad obwodowych, którzy z powodu swych czynności w samorządzie miejskim narażeni są na straty majątkowe, mają prawo do djet, których wysokość oznacza reprezentacja gminna za zgodą rządu krajowego.

Prezydent (nadburmistrz), wiceprezydenci, członkowie rady miejskiej, będący przewodniczącymi komisyj, burmistrzowie i wiceburmistrzowie obwodowi i fachowi referenci, otrzymują stałe uposażenie w wysokości, ustalonej przez radę miejską. Reprezentacja gminna może im i ich rodzinom przyznać zaopatrzenie emerytalne.

Podział zakresu działania gminy na własny i poruczony, został nadal utrzymany. Ostatni obejmuje czynności władzy administracji ogólnej I instancji i moze być tylko drogą ustawy państwowej gminie odebrany.

Zakres działania własny analogiczny jest do zakresu działania gminy m. Krakowa. Struktura samorządu czeskosłowackiego zna pojęcie majątku zakładowego gminy, w zasadzie w substancji nienaruszalnego. Uznanie majątkowego objektu za część majątku zakładowego gminy należy do własnego zakresu działania gminy, uchwala to reprezentacja gminna. Zakres uprawnień tej reprezentacji obejmuje ogólnie w ustroju samorządowym przyjęte, kompetencje rady gminnej. O ile idzie o jej uprawnienia majątkowe, to granicą ich dolną jest kwota 20.000 kc przy czynszach, 100.000 przy transakcjach majątkiem ruchomym i nieruchomym. Sprawy majątkowe gminne poniżej tej granicy załatwia rada miejska. Granicę taką w sprawach budowlanych (zezwoleń na budowy gminne) stanowi kwota 200.000 kc., przy odpisach należytości prawnoprywatnych, lub zaciąganiu pożyczek, kwota 100.000 kc.

Właściwością samorządu praskiego są wybory do komisyj gminnych. Komisje te wybiera w części reprezentacja gminna, w części rada miejska. I tak n. p. reprezentacja miejska wybiera tylko 15 członków komisji finansowo-nadzorczej, 12 członków komisji budowlanej, 16 członków komisji rekursowej, tyluż komisji sanitarnej i t. d., resztę wybiera rada miejska. Praktyczne znaczenie tej zasady polega na połączeniu w komisjach czynnika obywatelskiego (politycznego) z czynnikiem fachowym, który reprezentuje rada miejska.

Reprezentacja gminna ustala zakres działania instytucyj obwodowych (rad obwodowych, burmistrzów obwodowych i t. p.).

Quorum, niezbędne do ważności uchwał reprezentacji gminnej wynosi 35 członków, przy uchwałach, wymagających zatwierdzenia władz rządowych 70 członków, łącznie z przewodniczącym.

Obradom reprezentacji gminnej przewodniczy prezydent, on też zwołuje posiedzenia reprezentacyj, ustala porządek obrad. Reprezentacja gminna może wykluczyć członka, przekraczającego regulamin, na 1 do 3 posiedzeń. W posiedzeniach miejsce wykluczonego zajmuje jego następca z wyborów.

Wnioski w sprawach podlegających kompetencji reprezentacji miejskiej, układa zasadniczo rada miejska, ona też ustala porządek dzienny obrad na posiedzeniu reprezentacji. Wniosek zamieszczony na porządku dziennym, co do którego nie zażądano otwarcia dyskusji, uważa się za przyjęty, tak, że potrzeba referatu i głosowania odpada. W posiedzeniach biorą udział, prócz członków reprezentacyj, referenci fachowi, przewodniczący komisyj i fachowi urzędnicy dla udzielenia ewentualnie potrzebnych wyjaśnień w sprawach na posiedzeniu omawianych; w posiedzeniach mogą brać również udział członkowie rady miejskiej, o ile reprezentacja miejska uzna to za potrzebne.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów obecnych. Przewodniczący rozstrzyga w razie równości głosów, pozatem, o ile wybrany został z łona reprezentacji miejskiej, bierze udział w głosowaniu tylko przy głosowaniu tajnem (kartkami), t. j. praktycznie przy wyborach, lub mianowaniu honorowych obywateli.

Rada miejska pełni funkcje małej rady gminnej dla spraw drobniejszej wagi, jak również funkcje ciała doradczego prezydenta miasta w sprawach administracyjnych; w pewnych wypadkach zastępuje reprezentację miejską i decyduje (w wypadkach zwłaszcza nagłych), nawet bez opinij odnośnych komisyj. Większość wniosków, przedkładanych reprezentacji miejskiej, musi uzyskać aprobatę rady miejskiej, ona przedstawia kandydatury na referentów fachowych, budżet i zamknięcia rachunkowe, ona deleguje ze swego grona przewodniczących komisyj i t. d.

Posiedzenia rady miejskiej odbywają się co tydzień, przewodniczy im prezydent miasta. Posiedzenia te nie są publiczne.

Prezydent miasta ma prawo zawiesić w wypadkach, ustawą przewidzianych, uchwałę reprezentacji miejskiej i rady miejskiej i przedłożyć sprawę do decyzji rządowi krajowemu.

Fachowi referenci są reprezentantami rady miejskiej w poszczególnych działach administracji miejskiej własnego zakresu działania, czuwającymi nad prawidłowym tokiem administracji gminnej i nad wykonaniem uchwał reprezentacji miejskiej. W powyższym charakterze nadzorują i kontrolują czynności urzędników, udzielają wskazówek co do sposobu załatwiania spraw, przygotowują wnioski pod obrady rady miejskiej, reprezentacji miejskiej, komisyj, referują sprawy im przydzielone na posiedzeniach komisyj, rady miejskiej i reprezentacji miejskiej, przewodniczą komisjom fachowym i t. d.

Naczelną władzę administracyjną w samorządzie Pragi dzierży prezydent miasta (primator, nadburmistrz). On jest właściwym rządcą miasta, czuwającym nad to-

kiem czynności administracji miejskiej, odpowiedzialnym za jej legalność. On jest wykonawcą uchwał reprezentacji miejskiej, odpowiedzialnym przed nią i rządem krajowym za administrację miejską. Prezydent Pragi jest najwyższym i naczelnym szefem wszystkich urzędów, zakładów i instytucyj miejskich. On kieruje pracami reprezentacji miejskiej, rady miejskiej, komisyj, referentów fachowych, szefem całego personalu, zatrudnionego w administracji gminnej, on również jest zastępcą rządu krajowego w gminie. On wreszcie reprezentuje gminę i jej administrację i prowadzi politykę administracyjną i gospodarczą gminy.

Komisje przygotowują sprawy na posiedzenia reprezentacji miejskiej i rady miejskiej, pozatem wykonują w zastępstwie reprezentacji miejskiej nadzór i kontrolę nad administracją miejską. Niektóre z nich mają uprawnienie zastępowania reprezentacji miejskiej w sprawach drobniejszej wagi, analogicznych do tych, jakie statut krakowski przewiduje w § 82.

Komisje mogą wybierać dla pewnych spraw podkomisje, komitety i delegacje. W sprawach, tanguiących zakres kilku komisyj, interesowane komisje obradować mogą na wspólnem posiedzeniu. Komisjom przysługuje prawo inicjatywy wobec rady miejskiej, reprezentacji miejskiej i prezydenta, jak niemniej prawo interpelacji zarządu miasta w sprawach, dotyczących administracji miejskiej.

Magistrat składa się z prezydenta, jako przewodniczącego, wiceprezydenta, fachowych urzędników gminy i potrzebnych wykonawczych organów. Magistrat tworzy władzę administracji państwowej (politycznej) I instancji. Czynności swe wykonuje bądź sam, bądź przy pomocy burmistrzów i urzędów dzielnicowych, zbliżonych w swej organizacji do Bezirks-Amtów wiedeńskich.

Organizacja przedsiębiorstw i zakładów gminnych Pragi jest zbliżoną do wiedeńskiej, dlatego szczegółowo jej nie omawiam.

Czechosłowacja zatrzymała w zasadzie samorząd krajowy, zbliżony do samorządu krajów koronnych byłej Austrji, stąd też kwestja nadzoru i kontroli nad gminą ze strony państwa i samorządu wyższego typu zbliżona jest do form przedwojennych w b. Galicji.

2. Berno Morawskie.

Berno Morawskie jest miastem, którego statut w epoce przedwojennej był najbardziej zbliżonym do statutu gminy m. Krakowa. Nowelizacja statutu krakowskiego z r. 1901 opartą była bowiem na wzorach statutu przedwojennego Berna. Obecnie Berno posiada mniej więcej zbliżony ustrój samorządowy do Pragi z tą różnicą, że jako miasto prowincjonalne, ma administrację scentralizowaną bez podziału na okręgi administracyjne, bez okręgowych rad miejskich, burmistrzów, urzędów i t. d. Organa samorządu berneńskiego stanowi reprezentacja miasta, będąca radą gminną Berna, a składająca się z 90 członków, rada miejska, licząca 27 członków, a łącznie z burmistrzem i dwoma wiceburmistrzami, 30 członków, wybieranych na lat cztery, oraz burmistrz i zastępcy z urzędem miejskim (magistratem).

Rada miejska dzieli się na sekcje, wybiera stałe, lub czasowe komisje, analogicznie, jak w Krakowie. Reprezentacji gminnej przewodniczy burmistrz, który jest również przewodniczącym rady miejskiej, najwyższym i naczelnym szefem urzędu, zakładów i instytucyj miejskich. Zakres działania gminy dzieli się na własny i zlecony. Pierwszy nie obejmuje policji zdrowia, której agendy pełni w Bernie miejscowa władza rządowa, w zakresie zleconym samorząd Berna obejmuje agendy władzy administracji ogólnej państwa I instancji z wyjątkiem spraw, poruczonych dyrekcji policji o zakresie analogicznym jaki miała przed wojną dyrekcja policji w Krakowie. Zakres działania reprezentacji gminnej jako rady gminnej pozostał bez zmian. Reprezentacja miejska może część swych agend przekazać radzie miejskiej, która podobnie, jak w Pradze, pełni funkcje małej rady gminnej, a to prócz agend natury doradczej, kontrolującej i administracyjnej. Zastrzeżone jednak wyłącznie kompetencji reprezentacji gminnej są sprawy ustanawiania etatów posad i uposażeń pracowników gminy, sprawy budżetu i zamknięć rachunkowych, dodatkowych kredytów, statutu gminnego, zmiany granic miasta, języka urzędowego gminy, zaciągania pożyczek długoterminowych, sprzedaży i kupna nieruchomości, a ruchomości powyżej 1.000 kc., odpisywanie roszczeń gminy wyżej 300 kc., dalej sprawy ustanawiania podatków i opłat gminnych, stawiania nowych budowli kosztem gminy, prawo petycji imieniem gminy, tudzież oczywiście wybór sekcyj i komisyj.

Do ważności uchwał reprezentacji gminnej potrzeba obecności 46 członków, a jeżeli statut wymaga, kwalifikowanej większości 60 członków reprezentacji, oraz przy zwykłem quorum bezwzględnej większości głosów obecnych, przy quorum kwalifikowanem przynajmniej 45 głosów.

Jeżeli jednakże sprawa jakaś, wymagająca kwalifikowanej większości obecnych, na dwóch z rzędu posiedzeniach spadnie z porządku dziennego z powodu braku kompletu, to na trzeciem posiedzeniu może być ważnie uchwaloną przez zwykłe quorum bezwzględną większością głosów obecnych. Kwalifikowanej większości wymagają sprawy zmiany statutu gminnego, granic miasta, zmiana języka urzędowego, pozwolenie na wznowienie procesu, zmiana regulaminów reprezentacji miejskiej, rady miejskiej, sekcyj i komisyj, oraz reasumpcja ważnie powziętych uchwał reprezentacji miejskiej.

Burmistrz jest reprezentantem gminy, wykonawcą uchwał reprezentacji i rady miejskiej, szefem administracji gminnej, zastępcą rządu, czuwającym w pierwszej linji, by reprezentacja i rada miejska zakresu gminy nie przekraczały, by urzędowały zgodnie z obowiązującemi przepisami prawnemi i by nie działały na szkodę gminy. Ma on z powyższego tytułu prawo zawieszania w tych wypadkach zapadłych uchwał, żądania ponownego rozpatrzenia sprawy, a o ile reprezentacja, czy rada miejska przy pierwszych swych decyzjach obstają, przedłożenia sprawy krajowej władzy rządowej do rozstrzygnięcia. Za swe czynności odpowiada on wobec reprezentacji miejskiej i przełożonych nad gminą władz państwowych.

Od uchwał rady miejskiej i decyzji burmistrza we własnym zakresie działania, przysługuje w 14 dniach prawo odwołania do reprezentacji miejskiej, a od uchwał tej ostatniej w ciągu 14 dni do wydziału krajowego. Odwołania w sprawach zakresu poruczonego rozstrzyga przełożona nad gminą władza rządowa.

Policję miejscową wykonuje rada miejska, karząc

przekroczenia jej przepisów grzywnami do 200 kc., lub aresztem do dni 20.

Rada miejska załatwia również sprawy zakresu poruczonego pod kierownictwem burmistrza, który jednak w sprawach tych nie jest wiązany jej uchwałami i może sprawy zakresu tego, o ile uważa za stosowne, załatwiać poza radą miejską przy pomocy magistratu (urzędu miejskiego). Rada miejska w zakresie poruczonym ma zatem w stosunku do burmistrza charakter ciała opinjodawczego, doradczego i pomocniczego.

Posiedzenia rady miejskiej odbywają się co tydzień. Do ważności uchwał wymaganym jest komplet 16 członków łącznie z przewodniczącym i bezwzględna większość głosów obecnych.

Italja.

Dzięki pracy p. A. M. Corvi'ego o ustroju faszystowskim w Italji, mogę podać zarysy ustroju administracyjnego gminy współczesnych Włoch. Formy jego są wynikiem dzisiejszego ustroju Italji, jako państwa syndykalistycznego. Toteż pierwszym etapem reformy ustroju gminnego było zniesienie samorządu wybieralnego, jako terenu tarć i waśni politycznych i zastąpienie organów tego samorządu podestami, mianowanymi przez Króla (Rząd) naczelnikami gmin. Instytucja podestów wprowadzona została w latach 1926/27 we wszystkich gminach włoskich z wyjątkiem stolicy Rzymu, w którym w r. 1925 ustanowiony został urząd gubernatora, mianowanego również przez Króla, któremu dodano do pomocy Radę miejską, częściowo przez Rząd mianowaną, a częściowo obsadzoną przez delegatów korporacyj i instytucyj, ustawą lub przez Rząd oznaczonych.

Wychodząc z zasady jednolitości i wszechwładzy państwa, ujęto stanowisko podesty, jako urzędnika państwowego, podległego hierarchicznie przełożonym władzom rządowym w tym stopniu, że większość zarządzeń podesty podlega zatwierdzeniu prefekta. Zakres działania podesty obejmuje całość zagadnień administracyjno-gospodarczych gminy, w szczególności:

a) sprawy organizacyjne, pragmatykalne i personalne,
b) układanie budżetów gminy i jej zakładów i opracowywanie zamknięć rachunkowych,
c) ogłaszanie ustaw, rozporządzeń i obwieszczeń rządowych,
d) sprawy policji miejscowej,
e) sprawy wojskowe,
f) sprawy statystyki gminnej,
g) spisy ludności, prowadzenie ksiąg stanu cywilnego,
h) mianowanie członków komisyj gminnych,
i) sprawy podatkowe,
j) administracja majątku i dobra gminnego.

Do pomocy podeście może być dodana rada gminna. Rada ta składa się w miastach o ludności poniżej 20.000 mieszkańców najwyżej z 6 członków, w miastach powyżej 20 a poniżej 100 tysięcy mieszkańców z 10 do 24 członków, w gminach miejskich powyżej 100 tysięcy mieszkańców z 24 do 40 członków. Członków rady gminnej mianuje w 1/3 prefekt (Rząd), w 2/3 delegują wspomniane organizacje gospodarcze, uznane ustawą syndykalistyczną z r. 1926 za uprawnione do delegowania członków do rad gminnych, bądź też oznaczone i uprawnione przez Rząd. Rada gminna ma charakter czysto opinjodawczy, a zasięganie jej opinji jest obligatoryjne jedynie w sprawach budżetu i niektórych sprawach majątkowych gminy, decydowanych zresztą ostatecznie przez prefekta.

Rady gminne są, jak wspomniałem fakultatywne, bo powołanie ich do życia zależy od uznania prefekta. Gminy stanowiące ośrodki kuracyjne, lub turystyczne, zarządzane są przez komisje zdrojowe, względnie turystyczne, złożone z przewodniczącego i ośmiu członków, mianowanych częściowo przez Rząd, częściowo przez wspomniane poprzednio organizacje zawodowe i gospodarcze.

Władzę administracyjną stolicy państwa Rzymu sprawuje, mianowany przez Króla, gubernator przy pomocy wicegubernatora i rady, złożonej z dwunastu członków. Organizacja ta zastąpiła dawnego burmistrza, zarząd miasta (senat) i radę miejską.

Kadencja organów administracji gminnej trwa lat pięć, w uzdrowiskach i miejscowościach turystycznych lat cztery. Podesta jednak, jako urzędnik państwowy, może być każdej chwili przez Rząd odwołany lub przeniesiony na inne stanowisko bez prawa odwołania się przeciw, wydanemu przez prefekta, zarządzeniu. Kandydatów na członków rady gminnej mianuje wszystkich prefekt, stowarzyszenia bowiem gospodarcze i zawodowe ograniczone są do przedłożenia terna kandydatów na każde miejsce, z których jednego wybiera prefekt; pozatem prefekt ma prawo oznaczyć ilość miejsc, na każde z tych stowarzyszeń przypadających, a nawet i stowarzyszenia, które mają prawo kandydatów do rady miejskiej przedstawić. O ile w zakresie kompetencji rady miejskiej opinje jej nie pokrywają się z zapatrywaniami podesty, rozstrzyga prefekt. Prawo rozwiązania rady gminnej należy do swobodnego uznania prefekta. Podestą może być tylko obywatel włoski, pełnoletni, nieposzlakowanej przeszłości, musi mieć conajmniej ukończoną szkołę średnią, a dyspenzy od powyższego cenzusu naukowego mogą uzyskać wyjątkowo jedynie kombatanci ostatniej wojny, lub byli burmistrze, komisarze królewscy, komisarze prefektury, sekretarze gminni i t. p. osoby obeznane z praktyką administracji gminnej.

Podesta może zarządzać kilkoma gminami, o ile ludność ich łącznie nie przekracza 5.000 mieszkańców. Podeści składają przysięgę służbową do rąk prefekta, urzędują zarówno jak i rada gminna bezpłatnie. Prefekt może jednak z funduszów gminnych przyznać podeście stałe lub czasowe wynagrodzenie.

Tak przedstawia się w zarysie ustrój gminy włoskiej, zaprowadzony ustawą z 4 lutego 1926 N. 237. Ustroj ten, wykluczający samorząd w naszem pojęciu, stworzył nowy typ gminy administracyjnej. Jakie wyniki nowy ten ustrój przyniesie, ocenić będzie można dopiero po kilku, względnie kilkunastu latach.

(Ciąg dalszy nastąpi).

CZOPIK JAN.

ZASTOSOWANIE KSIĘGOWOŚCI SZWAJCARSKIEJ W INSTYTUCJACH SAMORZĄDOWYCH.

Księgowość instytucyj samorządowych tworzy bardzo ważny czynnik w rozwoju odpowiedniego samorządu, poświęca się też jej w obecnych czasach baczną uwagę. Przepisy rachunkowe gospodarki skarbowej

związków komunalnych zostały unormowane rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 345), które wraz z okólnikiem Ministra Spraw Wewnętrznych Nr. 99 z dnia 6 maja 1927 r. stanowi instrukcję kasowo rachunkową dla związków komunalnych.

Zasady rachunkowości samorządowej ujęte zostały również w formę różnych podręczników i instrukcyj, z których wymienić należy: „Instrukcja kasowo-rachunkowa dla związków komunalnych“ nakładem Związku Pracowników Administracji Gminnej R P., Warszawa, ul. Żórawia 27; Henryk Zbijewski i Stanisław Pacześniowski: „Instrukcja kasowo-rachunkowa dla miasta . . . . do 15.000 mieszkańców“, Lwów, nakładem autorów, 1928 i ci sami: „Instrukcja kasowo-rachunkowa dla miasta . . . . ponad 15.000 mieszkańców“, Lwów, nakładem autorów, 1928; Zygmunt Pawlak: „Zasady rachunkowości komunalnej. Podręcznik dla rachmistrzów samorządowych“, Warszawa 1928. W podręczniku tym wyłożony jest system rachunkowości podwójnej, przystosowany do potrzeb i właściwości gospodarki samorządowej, jako doskonalszy od tak zw. systemu kameralistycznego, który jest rachunkowością pojedynczą z dodaniem t zw. kameralistycznej księgi głównej.

Pojedyncza rachunkowość nie jest systemem doskonałym, nie jest bowiem zdolna wykazać, z jakich części składa się i z jakich źródeł pochodzi ogólny wynik. Właściwie pojedyncza rachunkowość jest okaleczeniem podwójnej. Nie stanowi systemu ścisłego, ani metody, jest raczej nieskoordynowanym zbiorem zapisków rachunkowych. Pozostawia ona kontrolę, oraz analizę wyników gospodarczych zupełnie na uboczu. Jeżeli się mówi dzisiaj o księgowości, to ma się na myśli księgowość podwójną, włoską. Księgowość ta, chociaż w zasadzie spełnia postawione jej zadanie, to jednak wymaga pewnego udoskonalenia. Taką udoskonaloną księgowością jest księgowość amerykańska. Ma ona duże zalety, gdyż pozwala na sporządzanie bilansu surowego każdej chwili, jednakowoż z powodu braku miejsca ilość rachunków w księdze jest ograniczona, zatem należyta specjalizacja kont jest bardzo utrudniona. Są jeszcze i inne metody księgowania, jak księgowość niemiecka i francuska, wykazujące dążenia do udoskonalenia sposobu księgowania, jednakowoż i te mają wady.

Inną udoskonaloną księgowością jest księgowość przebitkowa, dlatego też metody księgowości przebitkowej, z powodu swej doskonałości, znajdują w ostatnich czasach coraz to większe zastosowanie, nie tylko w przedsiębiorstwach małych i średnich, lecz i w wielkich zakładach Księgowość ta ze względu na ogromną oszczędność pracy, a także i papieru zasługuje na szczególną uwagę. Daje ona dokładne rezultaty i nieomylną kontrolę.

Wszystkie nowoczesne rodzaje księgowości są tylko technicznem ulepszeniem w metodach księgowości podwójnej i opierają się na zasadach księgowości włoskiej. Do takich ulepszeń zaliczyć należy także maszyny do księgowania. Polegają one przeważnie na kombinacji maszyny do pisania i do rachowania. Znaczne koszty zakupu stanowią jednak poważną przeszkodę w należytem ich rozpowszechnieniu, wskutek tego tylko duże przedsiębiorstwa posługują się takiemi maszynami.

Najlepsze udoskonalenia w metodyce kopjowania wprowadza księgowość szwajcarska Alfonsa Rufa. Znalazła ona z powodu swej doskonałości licznych naśladowców, a w praktyce ogólne zastosowanie, przeważnie w krajach zachodnich, a także i zamorskich, jak w Brazylji i Japonji. Księgowość szwajcarska tak jak i wszystkie nowoczesne rodzaje księgowości, opiera się na zasadach księgowości włoskiej. Sposób księgowania jest jednak odmienny. Bardzo pomysłowy przyrząd (opisany na str. 14) umożliwia równoczesne książkowanie w dzienniku, w księdze głównej, tudzież w księdze zapasowej. Nadaje się ta księgowość także dla księgowości instytucyj samorządowych.

Chcąc zaprowadzić księgowość szwajcarską, należy przedewszystkiem przeprowadzić podział rachunków, czyli ułożyć plan kont. Od sposobu ułożenia planu kont zależeć będzie, czy metoda ta przyniesie większą, lub mniejszą korzyść.

Zadaniem księgowości komunalnej jest wykazać, czy i jak budżet został wykonany w ciągu okresu obrachunkowego, czy po upływie tego okresu są zaległości budżetowe, czy i jaka nadwyżka, względnie niedobór budżetowy.

W budżecie administracyjnym każdego związku komunalnego wydatki i dochody grupowane są według następujących działów i w następującej kolejności:

I. Wydatki (tak zwyczajne, jak i nadzwyczajne)

1. Administracja ogólna,
2. Majątek komunalny,
3. Przedsiębiorstwa komunalne,
4. Spłata długów,
5. Drogi i place publiczne,
5 a. Pomiary i plany rozbudowy miasta,
6. Oświata,
7. Kultura i sztuka,
8. Zdrowie publiczne,
9. Opieka społeczna,
10. Popieranie rolnictwa,
11. Popieranie przemysłu i handlu,
12. Bezpieczeństwo publiczne,
13. Różne.

II. Dochody zwyczajne.

1. Majątek komunalny,
2. Przedsiębiorstwa komunalne,
3. Subwencje i dotacje,
4. Zwroty,
5. Opłaty administracyjne,
6. Opłaty za korzystanie z urządzeń i zakładów dobra publicznego,
7. Dopłaty,
8. Udział w podatkach państwowych,
9. Dodatki do podatków państwowych,
10. Podatki samoistne,
11. Różne.

III. Dochody nadzwyczajne.

1. Ze sprzedaży i likwidacji majątku,
2. Subwencje i dotacje,

3. Zwroty,
4. Pożyczki,
5. Dopłaty,
6. Podatki inwestycyjne,
7. Różne.

Oprócz sum budżetowych 1) preliminowanych i 2) sum wykonania budżetu zarządy związków komunalnych mają do czynienia z tak zw. sumami pozabudżetowemi, t. j. takiemi wpływami i wypłatami, które w myśl przepisów budżetowych nie powinny być obejmowane budżetem. Kontrola sum pozabudżetowych jest także konieczna.

Księgowość samorządowa powinna dać jasny przegląd stanu majątkowego i wartość czystego majątku komunalnego. Przy odpowiednio ułożonym planie kont księgowość szwajcarska uczyni zadość wszystkim powyżej wspomnianym zadaniom.

Plan kont.

Celem szybkiego sporządzania bilansu surowego łączymy wszystkie rachunki w odpowiednie działy główne. Każdy z tych działów głównych dzielimy na subkonta, a te na konta specjalne. Dla każdego działu głównego przeznaczamy szereg liczb porządkowych dla kont specjalnych. Zazwyczaj przeznaczamy dla każdego działu głównego ilość liczb podzielnych przez 100, a dla subkont ilość liczb podzielnych przez 10. Te konta, które są objęte budżetem, oznaczamy według tej numeracji, jaką one mają w budżecie. (Prościej i łatwiej byłoby oznaczyć konta, objęte budżetem, liczbami porządkowemi, jednakowoż w pracy niniejszej konta, objęte budżetem Gminy miasta Krakowa, na którym układ jest wzorowany, oznaczone będą temi nazwami, jakie posiadają w budżecie).

Dla każdego konta wstawiamy do kartoteki specjalne kartki kontowe (str. 14 opis, Wzór Nr. 1. Str. 7).

WZÓR Nr. 1.

KARTKI KONTOWE.

Strona: 1
Dział główny L. 1
Konto L. 1

Kasa (Gotówka w złotych)

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	TREŚĆ	Winien	Ma
	1/10		65	Różne wpływy gotówkowe	51232 —	
	1/10		65	Różne wypłaty		5691 15
	1/10		65	Za przewoźne kolejowe		3000 —
	1/10		65	Wpłata do P. K. O. Kraków		20000 —
				i t. d.		

Strona: 1
Dział główny L. 4
Konto L. 208

(x) Węgiel — Rozchód

	1/10		65	Sprzedane różne	10000	4.20		42000 —
	1/10		65	Sprzedane różne	14000	4.—		56000 —
				i t. d.				

Strona: 1
Dział główny L. 4
Konto L. 209

(x) Drzewo — Rozchód

	1/10		65	Sprzedane różne	1000	5.		5000
	1/10		65	Sprzedane różne	100	5.—		500
				i t d.				

(x) O ile dla każdego rodzaju towaru prowadzimy osobny rachunek z kolumnami ilościowemi, staje się zbędna osobna księga towarowa. Każdy rachunek towarowy prowadzimy na dwóch kartkach. Jedno konto przeznaczone jest na przychód, drugie na rozchód towarów. Konto przychodu obciążamy za początkowy zapas, za zakupiony towar, fracht, cło i inne wydatki, oraz za końcowy zysk, uznajemy zaś za przyznane nam bonifikacje, a po przeniesieniu sum z konta rozchodowego za zapas końcowy i ewentualną stratę. Konto rozchodu obciążamy za udzielone bonifikacje, uznajemy zaś za sprzedane towary.

Przy zamknięciu ksiąg przenosimy sumy obrotu z konta rozchodu na konto przychodu. Jeżeli jednak prowadzimy oddzielną księgę towarów, to wtedy osobnych rachunków dla każdego rodzaju towaru nie prowadzimy, a tylko jedno wspólne konto „Towary", względnie „Materjały".

W wypracowaniu niniejszem nie uwzględniono osobnego działu głównego „Towary“, w którym umieszcza się wszystkie rachunki odnoszące się do rozliczenia towarowego, dlatego też rachunki węgla i drzewa umieszczono w dziale głównym czwartym „R-ki majątkowe, otwarcia i zamknięcia“. Dział ten, jak sama nazwa wskazuje, winien obejmować takie rachunki, których używa się tylko z początkiem lub końcem okresu gospodarczego.

Konta osobowe.

A	B	C	D	E	F	G	H	IJ	K	LŁ	M	N	O	P	R	S	T	UV	W	Z
			5	10	15	20	25	30	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L 401

Adamski Józef, Topolowa 14

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien	Ma
	1/10		65	Za wpłacone		35 —
				i t. d.		

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 421

Brzezowski Franciszek, Długa 36

	1/10		65	Za wpłacone		50 —

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 443

Borkowski Józef. A. Potockiego 11

	1/10		65	Za wpłacone		25 —

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 496

Czerwiński Jan, Wolska 6

	1/10		65	Za wpłacone		20 —

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 851

Kowalski Władysław, Długa 4

	1/10		65	Za wpłacone		45 —

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 864

Korczala Adam, Grodzka 41.

	1/10		65	Za wpłacone		22 —

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 984

Nowak Stanisław, Podwale 8.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	T r e ś ć	Winien	Ma
	1/10		65	Za wpłacone		20 —

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 1649

Sroka Kazimierz, Starowiślna 89.

	1/10		65	Za wpłacone		15 —

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 1886

F-ma „Orzeł“ w/m

	1/10		65	Za wpłaconą zaliczkę		3500 —

Preliminowano zł. 800·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł.

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. I 1

Utrzymanie budynków.

	1/10		65	Za remont budynków F-mie A.	246 —	

Preliminowano zł. 3900·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł.

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. I. 3

Czynsz z gruntów.

	1/10		65	Czynsz za wrzesień	320 —	

Preliminowano zł. 8000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł.

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. I. 4

Utrzymanie i uzupełnienie urządzeń

	1/10		65	Za naprawę piły i motoru	345 —	

Preliminowano zł. 50000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł.

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. II. 7 a

Robocizna.

	1/10		65	Za robociznę według listy 40	1351 60	

Preliminowano zł. 4300·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł.

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. II. 7 c

Ubezpieczenia społeczne.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	T r e ś ć	Winien		Ma	
		1/10		65	Za ubezpieczenia społeczne	128	50		

Preliminowano zł. 6500·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł.

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. II. 8 b

Prąd i światło.

		1/10		65	Za prąd we wrześniu	425	—		

Preliminowano zł. 25600·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł.

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. III. 9

Płace przydzielonych urzędników.

		1/10		65	Pensje za październik	2064	20		

Preliminowano zł. 8000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł.

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. III. 10

Płace kierownika i personalu pomocniczego.

		1/10		65	Płace za październik	689	45		

Preliminowano zł. 3500·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł.

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. III. 12

Wydatki kancelaryjne.

		1/10		65	Za przybory do pisania	121	40		

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 2978

F-ma „Ziarno“ w/m

		1/10		65	Za 4000 q węgla à 4·—	16000	—		

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 2789

Fr. Jelonek w/m

		1/10		65	Za 10000 q węgla à 4·—	40000	—		

Strona: 1
Dział główny L. 4
Konto L. 204

Węgiel — Przychód.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien	Ma
	1/10		65	F-ma z 25/IX 20000 q Komun. Kopalń à 2.80 . .	56000 —	
	1/10		65	Przewoźne kolejowe	3000 —	

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 328

Jaworznickie Komunalne Kopalnie Węgla.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien	Ma
	1/10		65	Za 20000 g węgla 2.80		56000 —

Strona: 1
Dział główny L. 1
Konto L. 12

P. K. O. Kraków.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien	Ma
	1/10		65	Za wpłacone Wa na nasz R-k 2/10	20000 —	

Podział kont głównych przedstawiałby się następująco:

1. Pieniądz,
2. Wydatki zwyczajne,
3. Wydatki nadzwyczajne,
4. Dochody zwyczajne,
5. Dochody nadzwyczajne,
6. Sumy pozabudżetowe.
7. Rachunki majątkowe, rachunki otwarcia i zamknięcia.

W mniejszych związkach komunalnych „Wydatki zwyczajne" i „Wydatki nadzwyczajne" mogą być złączone w jedno konto główne „Wydatki budżetowe", taksamo „Dochody zwyczajne" i „Dochody nadzwyczajne" mogą być złączone w jedno konto główne „Dochody budżetowe".

Podany poniżej plan kont, zależnie od potrzeb i uznania zarządu, może być odpowiednio zmieniony.

Konta główne oznaczamy: I. Pieniądz „P". Konto to obejmuje wszystkie rachunki specjalne środków pieniężnych, a więc płynną gotówkę, rachunki bankowe, weksle, zaliczki, depozyty złożone, papiery wartościowe etc. Dla działu tego przeznaczamy liczby porządkowe od 1 do 200, podział będzie się przedstawiał następująco:

Płynna gotówka 1—10
1. Kasa Nr. 1
2. Kasa Nr. 2
3. dalsze i t. d.

Banki 11—30
11. Bank A.
12. Bank B.
13. M. Kasa Oszczędności
14. P. K. O. Warszawa
15. P. K. O. Kraków
i t. d.

Weksle obce 31—40
31. Weksle miejscowe
32. Weksle zamiejscowe
i t. d.

Zaliczki 41—100
41. Zaliczka udzielona osobie A.
42. Zaliczka udzielona osobie B.
43. i t. d.

II. Wydatki zwyczajne („W. żw.").

Subkonto Dział I. Administracja ogólna.

A. Rada miejska.

1. Wydatki osobowe
a. Wynagrodzenie urzędników za protokołowanie na sekcjach i komisjach
b. Płace kancelisty i 2-ch woźnych sekretarjatu prezydjalnego
c. Płace 5-ciu woźnych ekspedytu
i t. d.

2. Wydatki rzeczowe.

a. Utrzymanie sali Rady miejskiej
a. 1. płace służby
a. 2. umundurowanie
a. 3. Kasa Chorych
a. 4. przybory do sprzątania i różne drobne
b. światło
c. opał
i t. d.

B. Zarząd ogólny.

3. Wydatki osobowe	a. Prezydjum: płaca prezydenta i 4-ch wiceprezydentów
	b. Płace personalu prawniczego
	c. Płace personalu M. Izby Obrach. i Gł. Kasy m.
	d. Płace personalu administracyjnego
	i t. d.
4. Wydatki rzeczowe	a. Konserwacja budynków
	i t. d.
C. Świadczenia emerytal.	
5. Emerytury.	a. Urzędnicy
	i t. d.

Dział II. Majątek komunalny.

8. Grunty miejskie.	
a. Personal	a. 1. płace polowych
	a. 2. zasiłek świąteczny
	a. 3. umundurowanie
	a. 4. Kasa Chorych
	b. Odgraniczenie gruntów miejskich
	i t. d.

Dalszy układ kont jak w budżecie.

III. Wydatki nadzwyczajne („W. nadzw.“).

Dział I. Administracja ogólna.	137. Remont Ratusza
	138. Urządzenie M. Biura Meldunkowego
	139. Założenie katastru realności
	i t. d.
Dział II. Majątek komunalny.	141. Budowa nowych domów mieszkalnych.
	i t. d.
Dział III. Przedsiębiorstwa komunalne.	
147. Wodociąg miejski	a. Utrzymanie i wymiana urządzeń wodociągowych
	b. Rozszerzenie sieci wodociągowej
	i t. d.

Dalszy układ kont jak w budżecie.

IV. Dochody zwyczajne („D. zw.).

Dział I. Majątek komunalny.	
1. Czynsze z budynków i innych pomieszczeń	a. Lokale wynajęte w budynkach urzędowych
	1. Realność A.
	2. Realność B.
	i t. d.
	b. Domy i inne pomieszczenia o czynszach przedwojennych
	1. Odwach
	2. Florjańska 41
	i t. d.
2. Dochód z gruntów miejskich i rzck	a. Grunty oddane na zasadzie prawa zabudowy
	1. Grunt A.
	2. Grunt B.
	i t. d.
3. Dochody z kapitałów	a. Dochód z akcyj Jaworznickich Komun. Kopalń Węgla
	i t. d.
Dział II. Przedsiębiorstwa komunalne.	7. Zysk Elektrowni miejskiej
	8. Zysk Gazowni miejskiej
	i t. d.

Dalszy układ kont jak w budżecie.

V. Dochody nadzwyczajne („D. nadzw.“).

Dział I. Ze sprzedaży i likwidacji majątku.	73. Sprzedaż gruntów miejskich
	74. Sprzedaż Skarbowi Państwa realności przy ul. Siemiradzkiego 24
	i t. d.

Dalszy układ kont jak w budżecie.

VI. Sumy pozabudżetowe („S. pozabudż.“).

1001—2000

1. Kaucje 1001—1010	1001. R-k kaucji kasjera A.
	1002. „ „ „ B.
	i t. d.
2. Potrącenia od płac personalu 1011—1020	1011. Podatek dochodowy
	1012. Zakład Pensyjny we Lwowie
	1013. Kasa Chorych
	i t. d.
3. Sumy przechodnie 1021—1050	1021. Państwowy podatek od nieruchomości
a. Podatki państwowe 1021—1030	1022. Państwowy podatek od placów budowl.
	i t. d.
b. Fundusze 1031—1050	1031. Fundusz rozbudowy miasta
	1032. Fundusz kwaterunk.
	i t. d.
4. Pożyczki krótkoterminowe 1051—1070	1051. Pożyczka Banku A.
	1052. Pożyczka Banku B.
	i t. d.
5. Pożyczki wekslowe 1071—1080	1071. Akcepty
	i t. d.
6. Depozyty obce 1081—1900	1081. Depozyt osoby A.
	1082. Depozyt firmy B.
	i t. d.
7. Inne różne według potrzeby.	

VII. Rachunki majątkowe, otwarcia i zamknięcia („Różne“).

2001—2500

Rachunki otwarcia i zamknięcia 2001—2010	2001. R-k bilansu otwarcia
	2002. R-k bilansu zamknięcia
	2003. R-k wykonania budżetu za rok 1930/31

	2004. R-k zaległości budżetowych czynnych
	2005. R-k zaległości budżetowych biernych i t. d.
1. Nieruchomości 2011—2050	2011. Nieruchomość A. 2012. Nieruchomość B. i t. d.
2. Kapitały, akcje i udziały 2051—2080	2051. Akcje A. 2052. Akcje B. i t. d.
3. Inwestycje 2081—2090	2081. Inwestycja A. 2082. Inwestycja B. i t. d.
4. Ruchomości 2091—2100	2091. Urządzenia biurowe i t. d.
5. Fundusze miejskie 2101—2110	2101. R-k funduszu na budowę szkoły A. i t. d.
6. Inne różne.	

Dalszy układ kont zależnie od potrzeby.

Ze względów praktycznych konta (działy) główne znaczyć będziemy liczbami porządkowemi, które w dzienniku piszemy w liczniku, a liczby porządkowe, względnie bliższe określenie kartki kontowej w mianowniku.

Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa samorządowe, to rachunkowość każdego przedsiębiorstwa komunalnego musi być prowadzona podług systemu podwójnej rachunkowości.

Obecnie zarządy wielu miast w Polsce oparły rachunkowość swoją na księgowości podwójnej, zarzucając w zupełności księgowość kameralistyczną tembardziej, że ministerjalna instrukcja kasowo-rachunkowa, chociaż nie nakazuje prowadzenia ksiąg według systemu rachunkowości podwójnej, to jednak do niego zmierza. (Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych, Dz. Ust. R P. Nr. 38 poz. 345). Odnośnie zaś do przedsiębiorstw komunalnych rozporządzenie to postanawia w § 44: „Przedsiębiorstwa komunalne mogą mieć własne kasy i rachunkowość, lub też wspólnie ze związkiem komunalnym. W jednym i drugim wypadku rachunkowość przedsiębiorstwa komunalnego powinna być prowadzona według zasad księgowości podwójnej, przystosowanej do charakteru przedsiębiorstwa“.

Dla każdego więc przedsiębiorstwa zakładamy osobną księgowość. Układ kont dla tych przedsiębiorstw będzie podobny, tylko konta zastosowane będą zawsze do każdorazowego przedsiębiorstwa.

Naprzykład plan kont dla miejskiego składu węgla i drzewa według budżetu na rok 1930/31 przedstawiałby się następująco:

I. Pieniądz.

1—100

Płynna gotówka 1—10	1. Kasa w złotych 1. Kasa w $ i t. d.
Banki 11—20	11. M. Kasa Oszczędności 12. P. K. O. Kraków i t. d.
Rymesy 21—30	21. Rymesy miejscowe 22. Rymesy domicylowane i t. d.
Zaliczki 31—50	31. Zaliczka udzielona osobie A. 32. Zaliczka udzielona osobie B. i t. d.

II. Koszty.

Układ kont jak w budżecie.

Dział I. Nieruchomości i urządzenia wewnętrzne.	1. Utrzymanie budynków 2. Ubezpieczenia od ognia 3. Czynsz z gruntów 4. Utrzymanie i uzupełnienie urządzeń 5. Odnowienie i uzupełnienie sieci elektrycznej 6. Fundusz odnowienia budynków
Dział II. Koszty eksploatacji	
7. Wydatki osobowe	a. Robocizna b. Deputaty c. Ubezpieczenia społeczne
8. Wydatki rzeczowe	a. Koszty rozwozu b. Prąd i światło c. Smary d. Ubezpieczenie materjałów e. Ubezpieczenie od odpowiedzialności prawno-cywilnej
Dział III. Koszty administracyjne.	9. Płace przydzielonych urzędników 10. Płace kierownika i personalu pomocniczego 11. Opłaty stemplowe 12. Wydatki kancelaryjne 13. Różne

III. Dochody.

W dziale tym wyszczególnione będą wszystkie źródła dochodu.

1. Zysk brutto ze sprzedaży węgla i drzewa
i inne.

Wyszczególniony w budżecie zysk brutto może być według potrzeby na dowolną ilość kont specjalnych podzielony.

IV. Rachunki majątkowe, otwarcia i zamknięcia.

201—300

Kapitał 201—210	201. Kapitał A. 202. Nieruchomości 203. Ruchomości i t. d.
Rachunek zamknięcia 211—220	211. R-k bilansu otwarcia 212. R-k bilansu zamknięcia 213. R-k strat i zysków 214. R-k wątpliwych i t. d.

V. Dostawcy.
301—400

Podział alfabetyczny.

VI. Odbiorcy.
400—4000

Podział alfabetyczny.

Przybory do książkowania.

Opis z ewentualnemi zmianami i uzupełnieniami według podręcznika „Ruf“, Księgowość szwajcarska, ułożył Mieczysław Christof, profesor Państw. ekonomiczno-handlowej szkoły we Lwowie.

Księgowość szwajcarska posługuje się specjalnemi przyrządami do księgowania i używa też odrębnego materjału (arkuszy etc.).

Płyta aluminjowa do kopjowania, o długości 44 cm i dowolnej szerokości, posiada po lewej stronie bardzo pomysłowy przyrząd, który nietylko przytrzymuje arkusz dziennika i kalkę, lecz także umożliwia szybką i wygodną wymianę kartki kontowej. Płytę tę można także bez trudu włożyć do oprawionej księgi dziennika i w ten sposób w oprawionej księdze książkować. Obecnie jednak ze względów praktycznych dzienniki prowadzi się na luźnych arkuszach. Z końcem każdego dnia zapisane i podsumowane arkusze oddaje się prowadzącym księgi kontowe, celem zaciągnięcia pozycyj na właściwe rachunki (konta), sumy zaś ogólne przepisuje się na nowe arkusze dziennika, na których zapisuje się obroty w dniu następnym.

Podwójnej tej czynności unikniemy w księgowości szwajcarskiej. Kartkę kontową wkładamy tak, że linjament kartki i dziennika się kryją. Piszemy piórem na

WZÓR Nr. 2.

DZIENNIK.

Foljo 65. Miesiąc październik 1930 r.

Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Obrót Winien		Obrót Ma				Ugrupowanie do bilansu dziennego Winien		Ugrupowanie do bilansu dziennego Ma	
1/10	W kolumnie tej wpisuje się liczby dokumentów i alegatów	65	Z powodu braku miejsca nie wpisano treści			42000	—	4/208	1	71232	—	28691	15
1/10		65				5000	—	4 209	2	5691	15	—	—
1/10		65				35	—	6/401	3	—	—	—	—
1/10		65				50	—	6/421	4	59000	—	103500	—
1/10		65				25	—	6/443	5	—	—	56000	—
1/10		65				20	—	6/496	6	56000	—	3732	—
1/10		65				45	—	6/851	7	191923	15	191923	15
1/10		65				22	—	6/864	8				
1/10		65				20	—	6/984	9				
1/10		65				15	—	6/1649	10				
1/10		65				500	—	4/209	11				
1/10		65				3500	—	6/1886	12				
1/10		65		51232	—			1/1	13				
1/10		65		246	—			2/I 1	14				
1/10		65		320	—			2/I 3	15				
1/10		65		345	—			2/I 4	16				
1/10		65		1351	60			2/II 7 a	17				
1/10		65		128	50			2/II 7 c	18				
1/10		65		425	—			2/II 8 b	19				
1/10		65		2064	20			2/III 9	20				
1/10		65		689	45			2/III 10	21				
1/10		65		121	40			2/III 12	22				
1/10		65				5691	15	1/1	23				
1/10		65		16000	—			6/2978	24				
1/10		65		40000	—			6/2789	25				
1/10		65				56000	—	4/208	26				
1/10		65		3000	—			4/204	27				
1/10		65				3000	—	1/1	28				
1/10		65				56000	—	5/328	29				
1/10		65		56000	—			4/204	30				
1/10		65		20000	—			1/12	31				
1/10		65				20000	—	1/1	32				
			Obrót na foljo: 65 . .	191923	15	191923	15						
			Przeniesienie z folja 64	785342	—	785342	—						
			Przeniesienie na foljo 66	977265	15	977265	15						

kartce kontowej, a na arkuszu dziennika otrzymamy niezmazalną kopję. Jednem pociągnięciem pióra wpisujemy zaszłość rachunkową na karcie kontowej i w dzienniku, co przy innej metodzie książkowania musielibyśmy przynajmniej dwukrotnie uczynić. Tak dla pozycyj kasowych, jak dla pozycyj kredytowych używa się tego samego dziennika (arkusza). Arkusze dziennika są 35 cm długie i dowolnej szerokości. W nagłówku umieszczamy foljo dziennika, miesiąc i rok. Pierwsza kolumna dziennika przeznaczona na datę, druga na liczby dokumentów i alegatów, trzecia na zapisanie folja dziennika, czwarta na treść, piąta i szósta kolumna przeznaczona jest na zapisanie kwot pieniężnych. Siódmej kolumny dziennika używamy do zapisania w liczniku liczby porządkowej konta głównego, do którego kartka kontowa należy, a w mianowniku liczby porządkowej, względnie działu, paragrafu i pozycji budżetowej, któremi zaopatrzona została kartka kontowa przy układaniu kont. Ósma kolumna oznacza liczbę porządkową wiersza. Ostatnie dwie kolumny dziennika służą do zestawienia sum wszystkich kwot poszczególnych głównych kont, wpisanych na jednem foljo, względnie w pewnym dniu, celem osiągnięcia bilansu surowego z tego dnia. Wpisanie na kartce kontowej folja dziennika spowoduje powielenie folja w dzienniku samym, co ułatwia nam wyszukanie pozycji w dzienniku i daje kontrolę wpisu. (Wzór Nr. 2. Str. 14).

Ponieważ kartka kontowa jest węższa i pokrywa tylko sześć kolumn dziennika, więc wpisanie symbolu konta głównego i liczby porządkowej kartki kontowej, względnie jej określenia, przyjętego z układu budżetu, następuje wprost w dzienniku. W ten sposób wiemy zawsze, który wiersz dziennika jest wolny i unikamy podwójnego użycia wiersza dziennika. Każda strona dziennika liczy 35 wierszy, z tych 32 służą do książkowania, zaś trzy ostatnie do obliczenia sumy obrotu z tego dnia, do przenoszenia sum z ostatniego folja i do przenoszenia ogólnej sumy na foljo następne.

K a r t o t e k a. Skrzynka, sporządzona z aluminjum i z drzewa dębowego, o długości 30 cm, szerokości i wysokości dowolnej, służy do przechowywania poszczególnych kartek kontowych. Skrzynka ta objąć może swobodnie 2000 kartotek kontowych i da się na klucz zamknąć.

Ponieważ kartki kontowe zastępują wszystkie księgi główne i pomocnicze, więc w skrzynce tej mieści się cała księgowość. Podczas księgowania kartki te dadzą się w skrzynce tak ustawić specjalnym przyrządem, że można w nich, jak w księdze oprawionej, wertować, a miejsce, z którego wyjęto kartkę kontową, zostaje przy zastosowaniu tego prostego przyrządu pod kątem 70° otwarte i uniemożliwia w ten sposób wstawienie kartki zpowrotem na miejsce niewłaściwe.

Kartki kontowe są uporządkowane według planu kontowego. Tabliczki metalowe (koniki) przymocowane na kartonach, dzielących poszczególne działy, zaopatrzone w odpowiednie napisy, umożliwiają w ten sposób szybkie wyszukanie działu głównego. Każdy dział główny posiada odpowiednią ilość kartonów, dzielących dział główny na działy podrzędne. Kartony te zaopatrzone są w tabliczki odmiennego koloru z napisem działu podrzędnego. Każdy dział podrzędny nie powinien obejmować więcej, jak 20 kont.

Kartki kontowe z papieru białego o 22 cm wysokości i dowolnej szerokości (wzór Nr. 1) służą do zapisywania zaszłości, dotyczącej rachunku, dla którego kartka kontowa jest przeznaczona. Kartki kontowe rachunków osobowych zaopatrzone są na górnym brzegu w litery, w liczby arabskie 5, 10, 15, 20, 25, 30 i w liczby rzymskie od I do XII. Liczby te służą do oznaczenia płatności następnej pozycji i zastępują w zupełności kartotekę zapadłości (upomnień). Nagłówek kartki kontowej obejmuje dwie linje celem oznaczenia działu głównego, do którego konto należy, liczby porządkowej, nazwy i stronicy konta.

Tak kartki kontowe, jak i kartki dziennika mogą być oprawione i sznurowane w specjalnych blokach, kolejno numerowanych. Kartki dziennikowe i kontowe mają w tym wypadku dwa nagłówki, które oddzielone są perforowaną linją. Każdą kartkę bloczka zaopatrzy właściwa władza przełożona przed użyciem pieczęcią urzędową, tak, że pieczęć pokrywa oba te nagłówki. Przed użyciem każdej kartki wypełnia się oba nagłówki tej kartki równobrzmiąco. Kartki wyjmować wolno tylko kolejno, w miarę potrzeby, kartkę za kartką do księgowania.

Dziennik zbiorowy.

(Wzór Nr. 3).

Oprawione arkusze tej księgi są formatu 48×35 cm. W nagłówku umieszczamy liczby folja, miesiąc i rok. Układ kolumn podobny jest do dziennika amerykańskiego, odpada jednak kolumna treści. Dziennik zbiorowy służy do dziennego sumarycznego księgowania wszystkich obrotów poszczególnych dziaółw (kont) głównych.

R e j e s t r jest to księga oprawiona, mniej więcej tej samej wielkości co kartka kontowa. Na wewnętrznej stronie okładki umieszczamy plan kont z podaniem stron, które każdy dział zajmuje. Poszczególnych stron rejestru używamy wypisując w nagłówku dział główny, w treści na pierwszem miejscu dział podrzędny, liczby poszczególnych kont i nazwy kont.

Rejestru nie zakładamy celem wyszukania kartki kontowej w kartotece, bo ta jest tak urządzona, że w każdej chwili kartkę kontową odnośnego rachunku możemy prędko wyjąć, lecz li-tylko dla kontroli kartoteki.

Do zliczania kwot poszczególnych działów (kont) głównych służy przyrząd, którym posługujemy się celem szybszego zliczania kwot. Jest to dość ciężka rama metalowa, silnie niklowana. Na prawym boku tej ramy przymocowane są na osi 32 płytki o dokładnej szerokości odstępu 2 linij dziennika i długości obu kolumn pieniężnych dziennika. Płytki te łatwo obracają się koło swej osi, tak, że zależnie od tego, jak je ustawimy, zakrywamy, względnie odsłaniamy kolumny pieniężne. Nakładając ten przyrząd na dziennik tak, że rama przyrządu dokładnie otacza obie kolumny pieniężne dziennika i nie zakrywa kolumny siódmej i ósmej, zakrywamy płytkami automatycznie wszystkie sumy dziennika. Chcąc zliczyć kwoty pewnego działu (konta) głównego, odsłaniamy (płytki przez lekkie pociśnięcie ołówkiem, lub piórem na grzbiecie osi odsłaniają odpowiedni wiersz) wszystkie wiersze dziennika, które w kolumnie siódmej, widocznej dla księgującego, wykazują

WZÓR Nr. 3. Fol. ....

KSIĘGA GŁÓWNA OBEJMUJĄCA W FORMIE DZIENNIKA ZBIOROWEGO DZIAŁY GŁÓWNE.

Miesiąc Październik 1930 r.

Wierszy	Dzień	TREŚĆ	Obrót	1 Pieniądz		2 Koszty		3 Dochody		4 R-ki majątkowe otwarcia i zamknięcia		5 Wierzyciele (dostawcy)		6 Dłużnicy (odbiorcy)			
				Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma
1	1		191923 15	71232 —	28691 15	5691 15	— —	— —	— —	59000 —	103500 —	— —	56000 —	56000 —	3732 —	— —	— –
2	2		186458 60	68164 20	49241 —	4810 —	25 —	— —	1260 —	60500 —	94600 —	45000 —	20500 —	7984 40	20832 60	— —	— –
3	4		205184 30	71325 30	69121 20	815 —	— —	— —	— —	84120 —	120100 —	11860 —	15130 —	37064 —	833 10	— —	— –
4																	
5																	
6																	
7																	
8																	
9																	
10																	
11																	
12																	
13																	
14																	
15																	
16																	
17																	
18																	
19																	
20																	
21																	
22																	
23																	
24																	
25																	
26																	
27																	
28																	
29																	
30																	
31																	
32																	
Obrót na foljo . . .																	
Przeniesienie z folja*) .																	
Przeniesienie na foljo .																	

*) Wypełniane z końcem miesiąca.

symbol tego działu. Przyrząd posiada u dołu bloczek na podkładzie aluminjowym, na którym notujemy sumy „Winien“ i „Ma“ każdego działu głównego.

P i ó r o d o p i s a n i a. Do wpisania pozycyj na kartce kontowej posługujemy się bądź specjalnem piórem do napełniania, bądź piórem twardem.

K a l k a może być koloru niebieskiego, lub czarnego.

T e c z k i. Do przechowywania zapisanych kartek kontowych używamy registratora, dla arkuszy zaś dziennika osobnej teczki ze śrubami, w której arkusze dziennika tak ułożyć możemy, że po zaśrubowaniu teczki wertujemy jak w księdze.

M a s z y n a d o l i c z e n i a. Kombinując metodę szwajcarską z maszyną do dodawania, osiągniemy pewną kontrolę co do sprawności zliczeń, tudzież oszczędzamy na czasie i pracy.

B i u r k a. Wygodne biurko jest pierwszym warunkiem, aby księgujący z powodzeniem swą pracę wykonał. W biurku po jednej i drugiej stronie zamiast specjalnej skrzynki może się zmieścić cała księgowość. Biurko to zabiera mało miejsca i da się łatwo z miejsca na miejsce przenosić. Przy biurku takiem łatwiej i wygodniej się pracuje, aniżeli stojąc przy długich i wysokich stołach pulpitowych.

Sposób książkowania.

Zwyczajną zaszłość zapisujemy na dwóch kartkach kontowych, co w dzienniku zajmuje dwa wiersze.

Większą oszczędność na czasie i materjale osiągniemy przy układaniu pozycyj zbiorowych.

W większych miastach książkowanie poszczególnych działów głównych powierzonem być musi różnym osobom. Używamy w tym wypadku specjalnej teczki z tyloma działami, ile działów (kont) głównych prowadzimy.

P r z y k ł a d z a s t o s o w a n y d l a m i e j s k i e g o s k ł a d u w ę g l a i d r z e w a.

1 październik 1930 r.

Wpłacono do kasy za sprzedane według asygnaty rozchodowej z dnia dzisiejszego 10.000 q węgla po 4·20 . . zł. 42.000·—
i 1.000 q drzewa „ 5·— . . „ 5 000·—
Na częściowe pokrycie rachunków za dostarczony węgiel i drzewo wpłacają:
Adamski Józef, Topolowa 14 . . . . . „ 35·—
Brzezowski Franciszek, Długa 36 . . . . „ 50·—
Borkowski Józef, A. Potockiego 11 . . „ 25·—
Czerwiński Jan, Wolska 6 . . . . „ 20·—
Kowalski Władysław, Długa 4 . . . . . „ 45·—
Korczala Adam, Grodzka 41 . . . . . . „ 22·—
Nowak Stanisław, Podwale 8 . . . . . „ 20·—
Sroka Kazimierz, Starowiślna 89 . . . . „ 15·—
Firma „Orzeł“ w/m wpłaca tytułem zaliczki na zamówione 2.000 q węgla . „ 3.500·—
Jakób Better w/m płaci za dostarczone 100 q drzewa opałowego po 5 zł. . . „ 500·—

Wpływy gotówkowe zł. 51.232·—

Płacimy za remont budynków . . . . . zł. 246·—
„ czynsz z gruntów za wrzesień . „ 320·—
„ za naprawę piły i motoru . . . „ 345·—
„ zarobek robotnikom w/g listy Nr. 40 „ 1.351·60
„ tytułem ubezpieczeń społecznych „ 128·50
„ za zużyty prąd elektryczny we wrześniu . . . . „ 425·—
Płacimy pobory przydzielonym urzędnikom w/g listy za miesiąc październik „ 2.064·20
Płacimy pensje kierownikowi i personalowi pomocn. . . . . „ 689·45
Płacimy za przybory do pisania i papier r-k N. N. . . . . „ 121·40

Wypłaty gotówkowe zł. 5.691·15

Sprzedajemy na kredyt f-mie „Ziarno“ w/m 4.000 q węgla po 4·— zł. . . . . . zł. 16.000·—
Sprzedajemy na kredyt f-mie Fr. Jelonek w/m 10.000 q węgla po 4·— zł. . . . . „ 40.000·—
Odbieramy z kolei zamówione w Jaworznickich Komunaln. Kopalniach Węgla 10 wagonów węgla kam.
Za przewoźne kolejowe płacimy gotówką „ 3.000·—
Faktura z daty 25. IX. b. r. opiewa na 20.000 q węgla kamiennego po 2·80 zł. kredyt . . . . „ 56.000·—
Wpłacamy do P. K. O. na nasz rachunek „ 20.000·—

Zaszłości powyższe księgujemy na odpowiednich kartkach kontowych kopjując je równocześnie w dzienniku.

Za wpływy gotówkowe uznajemy rachunki poszczególnych interesantów, obciążamy zaś sumarycznie rachunek kasy.

Za wypłaty gotówkowe obciążamy odnośne rachunki, a uznajemy sumarycznie rachunek kasy.

Jak widzimy, odpada tu zapisywanie w rachunku kasy pozycyj szczegółowych po stronie „Winien“ i „Ma“.

W razie potrzeby wyszukanie poszczególnych pozycyj nie przedstawia żadnych trudności, gdyż te znajdziemy w dzienniku wpisane tuż przed pozycją zbiorową. Odpada także przenoszenie wszystkich pozycyj do księgi głównej i innych ksiąg pomocniczych.

Gdy strona dziennika została już zapisana, wyrównują się kolumny pieniężne „Winien“ i „Ma“. Nierówność kwot wskazuje na błąd popełniony, który da się łatwo odkryć, gdyż wyszukanie jego ogranicza się tylko do 32 wierszy.

W większych przedsiębiorstwach, czy związkach komunalnych pracę księgowania można rozdzielić w ten sposób, że jedna osoba księguje tylko kilka, lub nawet jeden dział główny, druga osoba, lub więcej osób księguje resztę działów głównych. Dzienniki księgujących w tym wypadku nie wyrównują się. Jeżeli jednak kierownik rachuby przy końcu dnia doda wszystkie sumy „Winien“ i „Ma“ poszczególnych dzienników, to końcowe sumy „Winien“ i „Ma“ będą sobie równe. Jest to także kontrola, czy wszyscy księgujący bezbłędnie księgowali.

Przy dużych obrotach można zakładać specjalne dzienniki kasy, P. K. O., wydatków budżetowych etc. Przy końcu dnia dodaje się sumy „Winien“ i „Ma“ tych dzienników, które powinny być sobie równe. Na-

stępnie wynotowujemy z poszczególnych dzienników z rubryk „Ugrupowanie dla bilansu dziennego“ sumy każdego działu głównego i po dodaniu wpisujemy do dziennika zbiorowego, który może być prowadzony w formie księgi głównej, jeżeli dodamy do niego kolumnę treści.

Miesięczne sumy dziennika zbiorowego możemy przenieść do księgi głównej, w której prowadzimy działy główne jako rachunki. Wpisujemy więc podobnie, jak w księgowości niemieckiej pozycje bilansu otwarcia, sumy miesięczne, pozycje bilansu zamknięcia i pozycje wykonania budżetu (strat i zysków).

Inwentarz i bilans w księgowości szwajcarskiej sporządza się taksamo, jak w księgowości włoskiej, lub innej.

Sporządzanie bilansu miesięcznego będzie znacznie uproszczone, albowiem, mając już w dzienniku zbiorowym sumy dzienne wszystkich działów głównych, dodajemy tylko kwoty poszczególnych działów do siebie, które nam dają bilans miesięczny. Otwarcie i zamknięcie ksiąg przeprowadzamy na osobnym arkuszu dziennikowym.

Jeżeli się zważy, że związki komunalne obowiązane są w myśl § 37 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 345) sporządzać co miesiąc zestawienia rachunkowe (bilans brutto), które mają zawierać salda z poprzedniego miesiąca, obroty za miesiąc sprawozdawczy i salda na miesiąc następny, to czynność ta w księgowości szwajcarskiej jest bardzo uproszczona, albowiem bilans surowy sporządza się codziennie i co miesiąc.

Potrzeba sporządzania takich zestawień rachunkowych wynika z konieczności zapoznania się zarządu związku komunalnego ze stanem finansowym związku i zastanowienia się nad prowadzeniem dalszej gospodarki finansowej.

Możność prowadzenia ksiąg oprawionych.

Według kodeksu handlowego Król. Polsk. art. 10 i 11 dziennik i inwentarz winny być liczbowane, zaznaczone i poświadczone, według kodeksu handlowego austrjackiego art. 32 i kodeksu handlowego niemieckiego § 43 winny być oprawione i liczbowane. W księgowości szwajcarskiej mogą być prowadzone oprawione księga główna, jak to już wyżej zaznaczono, księga inwentarzowa i dziennik, którego kartki mogą być i sznurowane w specjalnych blokach, kolejno numerowanych.

Kartki dziennikowe i kartki kontowe możemy wygodnie przechowywać w specjalnych teczkach samooprawnych, lub też oprawić je w jednolite zgrabne księgi, zajmujące bardzo mało miejsca. Jeżeli oprawimy kartki dziennika osobno i kartki kontowe osobno z każdego roku gospodarczego, otrzymamy roczniki, obejmujące zaszłości z całego roku.

Przez zastosowanie luźnych kartek kontowych osiągamy następujące korzyści:

a) Kartki kontowe mogą być ułożone abecadłowo, przez co odpada prowadzenie skorowidzów i szukanie w nich nazwisk.

b) Nawet najdłuższe konto może być prowadzone bez przerwy przez dołączanie nowych kartek odpowiednio numerowanych, podczas gdy w księgach oprawionych po zapisaniu zarezerwowanych stron musimy konto przenosić na inne miejsce księgi, nieraz i kilkakrotnie. Wyszukanie takiego konta, zapisanego w kilku miejscach, zajmuje nieraz dużo czasu. Odpadają tu także wszystkie błędy, wynikające z przenoszenia.

c) Zapisane i już niepotrzebne kartki kontowe mogą być usunięte z kartoteki i przechowywane oddzielnie, podczas gdy w księdze oprawionej pozostają wszystkie, nawet gdy ich konta już wygasły.

d) Przez odkładanie na bok zapisanych i niepotrzebnych kartek kontowych i zastępowanie ich nowemi odpadają wydatki na oprawę nowych ksiąg.

e) Możliwość wyjmowania poszczególnych kartek kontowych numerowanych dla kontroli, zamykania kont, obliczania odsetek, sporządzania wyciągów rachunkowych etc. ułatwia podział pracy, podczas gdy księga oprawiona, zajęta przez jedną osobę, pracującą nad jednem kontem, staje się równocześnie niedostępną dla innych.

Fałszowanie zapisków jest w księgowości szwajcarskiej prawie-że wykluczone, w każdym razie trudniejsze do wykonania, niż w innej księgowości. Obawa zaś, że używanie luźnych kartek kontowych ułatwi ich wymianę, nie jest uzasadniona, albowiem zapiski na karcie kontowej nie są odosobnione i zmiana treści jednej kartki kontowej wymagałaby odpowiedniej zmiany i na innych kartkach kontowych.

Ponieważ jednak wszystkie zapiski księgowe opierają się na dokumentach, zatem zmiana treści na odnośnej karcie kontowej mogłaby być tylko dokonana ze zmianą odnośnego dokumentu, co jeszcze bardziej utrudnia fałszowanie.

Celem jednak wykrycia ewentualnego fałszerstwa postępujemy w następujący sposób:

1) Badamy, czy zapis na kartce kontowej oryginalny (własnoręczny) zgadza się z kopją na dzienniku. Wystarczy zbadać pierwszą i ostatnią pozycję kartki kontowej. Jeżeli wykaże się prawdziwość tych zapisków, wykluczonem jest, aby dodano, lub wymieniono kartkę kontową, lub arkusz dziennika.

2) Możliwość wpisania między pierwszą a ostatnią pozycją kartki kontowej pozycyj bez kopjowania ich w dzienniku, lub też samowolnego podwyższania kwot pieniężnych, zapisanych w kartkach kontowych, o jedną, lub więcej cyfr bada się w ten sposób, że kwoty obrotu ze strony „Winien“ wszystkich kartek kontowych dodajemy do siebie i sumę otrzymaną w ten sposób porównujemy z sumą obrotu dziennika. Jeżeli sumy te się zgadzają, możliwemby było jeszcze rozmyślne fałszowanie kwot dziennika. Dodajemy więc kwoty dziennika po stronie „Winien“ i jeżeli sumy wszystkich kartek kontowych, oraz dziennika i teraz się zgadzają, postępujemy w taki sam sposób z pozycjami po stronie „Ma“. Zgodność sum „Winien“ i „Ma“ kartek kontowych i obrotu dziennika wyklucza sfałszowanie którekolwiek pozycji.

Ponieważ dziennik jest źródłem zapisów w księgach kontowych (głównej i szczegółowych), dlatego też

bardzo często przy dalszem księgowaniu zachodzą pomyłki, przez co otrzymuje się do czasu spostrzeżenia tych pomyłek błędne obroty i salda na odnośnych rachunkach.

Przez zapisanie zaszłości w księgowości szwajcarskiej wprost na kartce kontowej odpadają wszystkie pomyłki, wynikające z przepisywania zaszłości tej z dziennika do innych ksiąg. Podstawą bowiem bilansowania, co jest głównym celem każdej księgowości, są kartki kontowe, a nie dziennik. Zapisanie zaszłości na kartce kontowej i kopjowanie jej w dzienniku, w przeciwieństwie do innych metod przebitkowych, zapobiega także możliwym błędom, powstającym przez wyjątkowo niezupełnie wyraźne kopjowanie. Naprzykład liczba 8 przy kopjowaniu podobna być może do 3, lub odwrotnie. W dzienniku błąd ten znajdziemy łatwo przy zliczaniu kolumn „Winien“ i „Ma“, które muszą być sobie równe.

Księgowość szwajcarska jest najlepszą z dotychczas stosowanych metod kopjowania. Wykazuje ona znaczne zalety wobec innych sposobów, unikając ich wad, oszczędza dużo pracy, czasu i kosztów.

Wygotowywanie rachunków i list płatniczych.

Jeżeli za świadczenia, pociągające za sobą jednorazowy wpis do kartki kontowej, zmuszeni jesteśmy wygotowywać osobny rachunek, to w księgowości szwajcarskiej wygotowywanie takich rachunków może się odbywać równocześnie z zapisywaniem zaszłości na kartce kontowej. Postępujemy więc w następujący sposób: Pod kartkę kontową podkładamy cienki (kalkowy) blankiet rachunku, którego linjament kryje się z linjamentem kartki kontowej. Przy zapisywaniu zaszłości na kartce kontowej kopjujemy równocześnie treść na podłożonym blankiecie rachunku. Po zaopatrzeniu nagłówka w nazwisko, względnie firmę dłużnika, dla którego wystawiamy rachunek, czynność wygotowywania rachunku została już ukończona.

Ułatwienie to możemy zastosować także przy sporządzaniu list płatniczych. Jednem pociągnięciem pióra wypisujemy równocześnie podwójną listę płatniczą i kartkę rozliczeniową dla robotnika.

Obowiązek prowadzenia ksiąg.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 345) w § 25 nakłada na zarządy związków komunalnych obowiązek prowadzenia następujących ksiąg:

1) dzienników,
2) ksiąg kontowych,
3) księgi inwentarzowej,

w myśl zaś § 25 tego rozporządzenia zarządy związków komunalnych obowiązane są prowadzić księgi biercze. Są to księgi pomocnicze-ewidencyjne. Stanowią one kontrolę pobieranych przez związek komunalny danin publicznych z wyszczególnieniem wszystkich niezbędnych danych, dotyczących ich wymiaru i poboru, a jednocześnie przedstawiają one sobą rejestry płatników tych danin. Formę i sposób prowadzenia ksiąg bierczych ustala kierownik zarządu związku komunalnego na wniosek osoby prowadzącej rachunkowość danego związku.

Inwentarz.

Inwentarz w księgowości szwajcarskiej sporządza się tak samo, jak w księgowości włoskiej, lub innej. Związki komunalne mają obowiązek na każdy rok obrachunkowy założyć oddzielne księgi rachunkowe, natomiast księga inwentarzowa może być założona na szereg lat. (§ 34 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 345).

Odnośnie do zakładów i przedsiębiorstw komunalnych rozporządzenie to w § 42 postanawia: „W każdym zakładzie komunalnym powinien być prowadzony wykaz majątku, którym zakład administruje“. Przedsiębiorstwa samorządowe, posiadające oddzielną kasę i biuro rachuby, prowadzą własne księgi inwentarzowe na zasadach ogólnych.

Księga inwentarzowa musi być prowadzona systematycznie, to znaczy każdy przychód i ubytek uwidaczniany.

Księga inwentarzowa związków komunalnych winna się składać z dwóch części:

1) działu A,
2) działu B.

Do działu „A“ wpisuje się corocznie pod datą ostatniego dnia roku obrachunkowego na podstawie spisów i sald książkowych wszystkie aktywa i pasywa w ustalonym porządku. Dział „B“ przeznaczony jest dla prowadzenia oddzielnych inwentarzy:

1) nieruchomości,
2) ruchomości,
3) lokat,
4) długów długoterminowych.

Dział „A“ księgi inwentarzowej sporządza się corocznie, natomiast dział „B“, jak to przewiduje § 34 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 345), raz na szereg lat, to znaczy nie należy co rok nanowo przepisywać raz już wpisanych objektów majątkowych, ruchomości, nieruchomości etc., lecz po upływie każdego roku obrachunkowego przy sporządzaniu ogólnego inwentarza stanu majątkowego w dziale „A“ należy sprawdzić, czy stan działu „B“ odpowiada pod względem ilości, rodzaju i wartości faktycznemu stanowi rzeczy. Zatem w inwentarzach działu „B“ należy w ciągu roku obrachunkowego odnotowywać wszelkie ważniejsze zmiany, dotyczące poszczególnych nieruchomości, ruchomości etc. Naprzykład w księdze ruchomości odnotowujemy nabycie pojazdu mechanicznego, konia, stołu etc., względnie pozbycie tych przedmiotów.

Ruchomości należy grupować przy zaciąganiu ich do inwentarza i tak oddzielną grupę stanowić będą urządzenia biurowe, tabor, inwentarz żywy etc.

Do ksiąg inwentarzowych wpisujemy tylko przedmioty trwałe, nie podlegające szybkiemu zużyciu, a posiadające wartość sprzedażną. Nie uważa się za ruchomości inwentarzowe materjałów i zapasów jak węgiel, koks, drzewo opałowe, cegła etc., które zapisuje się do księgi materjałowej i magazynowej. Księgę materjałową należy zamykać po upływie każdego roku obrachunkowego, przenosząc pozostałości sprawdzone i uzgodnione ze stanem faktycznym w dniu 31 marca na nowy

rok obrachunkowy. Wartość tych pozostałości uwidacznia się w księdze inwentarzowej działu „A“ przy corocznem sporządzaniu inwentarza stanu majątkowego.

Księgi materjałowe i magazynowe prowadzi się zwykle w formie kartoteki.

Wypracowany przykład praktyczny.

Dnia 30-go marca 1930 r. Miejski Skład węgla i drzewa w Krakowie posiadał następujący bilans surowy:

	Winien	Ma
I. Pieniądz:		
Kasa	1,580.069·61	1,579.929·08
Miejska Kasa Oszczędności w Krakowie	48.959·80	41.765·35
P. K. O. Kraków	156.045·62	148.574·52
Rymesy	26.145·—	18.285·—
Zaliczki	12.586·—	12.586·—
II. Towary:		
Węgiel	1,084.976·35	1,258.121·78
Koks	64.266·40	71.305·50
Drzewo	256.038·13	245.288·16
III. Koszty	209.908·13	14.566·64
IV. Dochody	—	—
V. R-ki majątkowe, otwarcia i zamknięcia:		
Fundusz inwestycyjny	48.765·27	78.765·27
„ rezerwowy	8.545·—	27.118.99
„ amortyzacyjny	—	51.580·—
Nieruchomości	53.580·—	—
Maszyny i urządzenia	20.485·55	—
VI. Wierzyciele (dostawcy)	1,366.549·88	1,456.996·43
VII. Dłużnicy (odbiorcy)	1,555.606·59	1,487.645·59
	6,492.528·31	6,492.528·31

Wierzyciele:

Komunalne kopalnie węgla Jaworzno	zł.	56.815·—
Firma „Buk“ w/m.	„	21.346·35
Górnośląska Koksownia Katowice	„	12.285·20
	zł.	90.446·55

Dłużnicy:

Adamski Józef w/m.	zł.	1.385·—
Brzezowski Franciszek w/m.	„	2.355·—
Borkowski Franciszek w/m.	„	3.295·—
Czerwiński Jan w/m.	„	1.436·—
Kowalski Władysław w/m.	„	3.168·—
Korczala Adam w/m.	„	1.235·—
Nowak Stanisław w/m.	„	1.282·—
Franciszek Jelonek w/m.	„	13.165·—
Firma „Orzeł“ w/m.	„	40.640·—
	zł.	67.961·—

Dnia 31 marca 1930 r. na częściowe pokrycie rachunku za dostarczony węgiel i drzewo wpłacają:

Adamski Józef w/m.	zł.	435·—
Brzezowski Franciszek w/m	„	250·—
Borkowski Franciszek w/m	„	1.825·—
Czerwiński Jan w/m.	„	1.320·—
Kowalski Władysław w/m.	„	2.245·—
Korczala Adam w/m.	„	1.122·—
Nowak Stanisław w/m.	„	1.120·—
Franciszek Jelonek w/m.	„	12.215·—
Firma „Orzeł“ w/m.	„	13.500·—
Wpływy gotówkowe	zł.	34.032·—

Płacimy za remont budynków firmie A.	zł.	246·—
„ czynsz z gruntów za marzec	„	320·—
„ za naprawę piły i motoru	„	345·—
„ robotnikom tygodniowy zarobek	„	1.351·60
„ tytułem ubezpieczeń społecznych	„	128·50
„ za zużyty prąd elektr. w marcu	„	425·—
„ pobory przydzielonym urzędnikom za marzec	„	2.064·20
„ pensje kierownikowi i personalowi	„	689·45
„ za przybory do pisania	„	121·40
Wypłaty gotówkowe	zł.	5.691·15

W tym samym dniu:

Odbieramy z kolei zamówione w Jaworznickich Komunalnych Kopalniach Węgla 20 wagonów węgla kamiennego. Faktura z daty 25 marca za 4000 q węgla po zł. 2·80 (kredyt) opiewa na	zł.	11.200·—
Za przewoźne kolejowe płacimy gotówką	„	3.000·—
Sprzedajemy Jakóbowi Betterowi w/m. 200 q drzewa opałowego po zł. 5·— Połowę faktury płaci gotwką w kwocie resztę kredytujemy.	„	500·—

Sprzedajemy na kredyt:

F-mie „Ziarno“ w/m. 400 q węgla po zł. 4·—	„	1.600·—
Fr. Jelonek w/m. 1000 q węgla po zł. 4·—	„	4.000 —
Za sprzedane w dniu dzisiejszym różnym odbiorcom 1000 q węgla po zł. 4·20 otrzymujemy gotówką	„	4.200·—
i 100 q drzewa po zł. 5·— otrzymujemy gotówką	„	500·—
Wpłacamy na nasz rachunek czekowy do P. K. O.	„	30.000·—
Przekazujemy przez P. K. O. Jaworznickim Komunalnym Kopalniom Węgla Kamiennego	„	25.000·—

Fr. Jelonek reklamuje otrzymany węgiel i żąda bonifikacji w kwocie zł. 400. Bonifikujemy mu zł. 400.

Ze względu na koniec okresu gospodarczego przystępujemy do zamknięcia ksiąg.

Dane do spisania inwentarza.

Rymesy: zł. 4.270 — pł. 15/4 i zł. 3.500·— pł. 15/5 b. r. 12% dyskontu = 75·23 zł.

Towary:

1760 q węgla po zł. 3·—	. . . .	5.280·—
400 q koksu „ „ 4·50	. . . .	1.800·—
13691 q drzewa „ „ 4·—	. . . .	54.764·—
	zł.	61.844·—

Dłużnik Brzezowski Franciszek w/m. w połowie niewypłacalny.

Po zaksięgowaniu powyższych zaszłości sporządzamy inwentarz końcowy, zestawiamy bilans zamknięcia, sporządzamy wykaz strat i zysków, przeprowadzamy zamknięcie ksiąg z dniem 31 marca 1930 r. i otwarcie w dniu 1 kwietnia 1930 r.

Inwentarz z dniem 31 marca 1930 r.

A) Stan czynny:

1) Gotówka w kasie		681·38
2) Banki:		
M. Kasa Oszczędności . . .	7.194·45	
P. K. O. Kraków	12.471·10	19.665 55
3) Rymesy:		
pł. 15/4 dni 15 Lp. 641 . .	4.270·—	
pł. 15/5 dni 45 Lp. 1616 . .	3.590·—	
	7.860·—	
— 12% dyskontu od Lp. 2258	75·23	7.784·77
4) Towary:		
Węgla 1760 q po zł. 3·—	5.280·—	
Koksu 400 q po zł. 4·50	1.800.—	
Drzewa 13691 q po zł. 4·—	54.764·—	61.844·—
5) Dłużnicy w/g spisu		38.576·50
6) Nieruchomości		53.580·—
7) Maszyny i urządzenia	20.485·55	
— 10% amortyzacji	2.048·56	18.436·99
Suma stanu czynnego zł.		200.569 19

B) Stan bierny:

1) Fundusz inwestycyjny	zł.	30.000·—
2) „ rezerwowy	„	18.573 01
3) „ amortyzacyjny	„	53.580·—
4) Wierzyciele w/g spisu	„	76.646·55
Suma stanu biernego	zł.	178.799·56

C) Zestawienie:

Suma stanu czynnego	zł. 200.569·19
Suma stanu biernego	„ 178.799·56
Zysk	zł. 21.769.63

Nieruchomości amortyzujemy przy pomocy t. zw. funduszu amortyzacyjnego.

Ponieważ przy układaniu preliminarza budżetowego uwzględniliśmy amortyzację nieruchomości i wstawiliśmy do budżetu w wydatkach kwotę 2.000·— zł. jako fundusz odnowienia, przeto obciążamy tę pozycję budżetową kwotą 2.000·— zł., a jednocześnie uznajemy fundusz amortyzacyjny.

Konto nieruchomości przechodzi w pierwotnej swojej wartości na stronę czynną bilansu końcowego, równocześnie jednak dostaje się na stronę bierną bilansu ubytek tej wartości pod nazwą funduszu odnowienia (kwota amortyzacyjna).

Za kwotę amortyzacyjną obciążamy wraz z kosztami strat i zysków.

W przykładzie niniejszym suma funduszu amortyzacyjnego zrównała się z pierwotną wartością nieruchomości. Jeżeli będziemy dalej obciążać konto strat i zysków kwotami amortyzacyjnemi, to nadwyżka funduszu amortyzacyjnego ponad pierwotną wartość nieruchomości stanowić będzie kapitał rezerwowy, podobny do tego, który pochodzi z czystego zysku.

W bilansie otwarcia uznajemy konto czystego zysku w dziale IV. budżetu za osiągnięty zysk w roku administracyjnym 1929/30. Zysk ten stosownie do uchwały Magistratu ma być w całości przekazany Głównej Kasie miejskiej. Obciążamy więc konto czystego zysku za całą kwotę osiągniętego zysku, a uznajemy konto Głównej Kasy miejskiej.

Za kwoty amortyzacyjne maszyn i urządzeń obciążamy konto strat i zysków. Przedmioty te, od których wartości potrąciliśmy kwoty amortyzacyjne, wejdą do bilansu z wartością obniżoną o kwoty amortyzacyjne, t. j. o zł. 2.048·56.

Bilans z 31 marca 1930.

Stan czynny		Stan bierny.	
1. Kasa	681·38	Fundusz inwestycyjny	30.000 —
2. M. Kasa Oszczędności	7.194·45	„ rezerwowy	18 573·01
3. P. K. O. Kraków	12.471·10	„ amortyzacyjny	53.580 —
4. Rymesy	7.860·—	Jaw. Kom. Kopalnie Węgla	43.015·—
5. Węgiel	5.280·—	F-ma „Buk“ w/m.	21.346·35
6. Koks	1.800·—	Górnośl. Koksownia	12.285·20
7. Drzewo	54.764·—	Dyskont i odsetki	75·23
8. Dłużnicy	38.576 50	Zysk	21.769·63
9. Nieruchomości	53.580·—		
10. Maszyny i urządzenia	18.436·99		
	200.644·42		200.644·42

Wykaz strat i zysków z 31 marca 1930.

Straty		Zyski	
1. Koszty	203.032·64	Węgiel	173.625·43
2. Maszyny i urządzenia	2.048·56	Koks	8.839·10
3. Dubiosa	1.052·50	Drzewo	45.514.03
4. Dyskont i odsetki	75·23		
5. Zysk za rok 1929/30	21.769·63		
	227.978·56		227.978·56

Bilans otwarcia.

1. Fundusz inwestycyjny	30.000·—	Kasa	681·38
2. „ rezerwowy	18.573·01	M. Kasa Oszczędności	7.194·45
3. „ amortyzacyjny	53.580·—	P. K. O. Kraków	11.471·10
4. Jaworznickie Kopalnie Węgla	43.015·—	Rymesy	7.860·—
5. Firma „Buk" w/m.	21.346·35	Węgiel	5.280·—
6. Górnośl. Koksownia	12.285·20	Koks	1.800·—
7. Dyskont i odsetki	75·23	Drzewo	54.764·—
8. Zysk za rok 1929/30	21.769·63	Dłużnicy	38.576·50
		Nieruchomości	53.580·—
		Maszyny i urządzenia	18.436·99
	200.644·42		200.644·42

KARTKI KONTOWE.

Strona: 1
Dział główny L. 1
Konto L. 1

Kasa w złotych.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
140	53	30 3		65	Bilans surowy	1580069	61	1579929	08
34172	53	31/3		66	różne wpłaty	34032	—		
31356	43	31/3		66	różne wypłaty			2816	10
28481	38	31/3		67	różne wypłaty			2875	05
25481	38	31/3		67	przewoźne kolejowe			3000	—
25981	38	31/3		67	wpłacone przez Bettera	500	—		
30600	38	31/3		67	gotówka ze sprzedaży	4700	—		
681	38	31/3		67	wpłata do P. K. O.			30000	—
		31/3		68	Bilans			681	38
						1619301	61	1619301	61
		1/4		1	Bilans	681	38		

Strona: 1
Dział główny L. 1
Konto L. 11

Miejska Kasa Oszczędności

7194	45	30/3		65	Bilans surowy	48959	80	41765	35
		31/3		68	Bilans			7194	45
						48959	80	48959	80
		1/4		1	Bilans	7194	45		

Strona: 1
Dział główny L. 1
Konto L. 12

P. K. O. Kraków.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
7471	10	30/3		65	Bilans surowy	156045	62	148574	52
37471	10	31/3		67	Gotówka	30000	—		
12471	10	31/3		67	Wypłata Jaw. Kop. węgla			25000	—
		31/3		68	Bilans			12471	10
						186045	62	186045	62
		1/4		1	Bilans	12471	10		

Strona: 1
Dział główny L. 1
Konto L. 13

Główna Kasa miejska.

		1/4		1	Przeniesienie zysku			21769	63

Strona: 1
Dział główny L. 1
Konto L. 21

Rymesy.

7860	–	30/3		65	Bilans surowy	26145	–	18285	—
		31/3		68	Bilans			7860	—
						26145	—	26145	—
		1/4		1	Bilans	7860	-		

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. 31

Zaliczki.

		30/3		65	Bilans surowy	12586	—	12586	—

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. 101

Węgiel — Przychód.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Ilość q	Cena	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	309993		1084976	35		
		31/3		67	Faktura z 25/3 J. K. K.	4000	2·80	11200	—		
		31/3		67	Przewoźne kolej.			3000	—		
						313993		1099176	35		
		31/3			Przeniesienie z folja 2/121	312233		400	—	1267921	78
		31/3		68	Bilans	1760	3·—			5280	—
		31/3		69	Zysk			173625	43		
						313993		1273201	78	1273201	78
		1/4		1	Bilans	1760	3·—	5280	—		

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. 102

Koks — Przychód.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Ilość q	Cena	Winien		Ma	
	30/3		65	Bilans surowy	14280		64266	40		
	31/3			Przeniesienie z folja 2/122	13880				71305	50
	31/3		68	Bilans	400	4·50			1800	—
	31/3		69	Zysk			8839	10		
					14280		73105	50	73105	50
	1/4		1	Bilans	400	4·50	1800	—		

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. 103

Drzewo — Przychód.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Ilość q	Cena	Winien		Ma	
	30/3		65	Bilans surowy	64000		256038	13		
	31/3			Przeniesienie z folja 2/123	50309				246788	16
	31/3		68	Bilans	13691	4·—			54764	—
	31/3		69	Zysk			45514	03		
					64000		301552	16	301552	16
	1/4		1	Bilans	13691	4·—	54764	—		

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. 111

Dyskont i odsetki.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
	31/3		68	Bilans	75	23		
	31/3		69	Strata			75	23
					75	23	75	23
	1/4		1	Bilans			75	23

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L 121

Węgiel — Rozchód.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Ilość q	Cena	Winien		Ma	
	30/3		65	Bilans surowy	309833				1258121	78
	31/3		67	F-ma „Ziarno"	400	4·—			1600	—
	31/3		67	Fr. Jelonek w/m	1000	4·—			4000	—
	31/3		67	Różni odbiorcy	1000	4·20			4200	—
	31/3		67	Bonifikacja			400	—		
				Przeniesienie na foljo 2/101	312233		400	—	1267921	78

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. 122

Koks — Rozchód.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Ilość q	Cena	Winien		Ma	
	30/3		65	Bilans surowy	13880				71305	50
	31/3			Przeniesienie na foljo 2/102	13880				71305	50

Strona: 1
Dział główny L. 2
Konto L. 123

Drzewo — Rozchód.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Ilość q	Cena	Winien	Ma
	30/3		65	Bilans surowy	50009			245288 16
	31/3		67	J. Better w/m	200	5·—		1000 —
	31/3		67	Różni odbiorcy	100	5·—		500 —
				Przeniesienie na foljo 2/103	50309			246788 16

Preliminowano zł. 800·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 800·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. I. 1

Utrzymanie budynków.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien	Ma
	30/3		65	Bilans surowy	705 36	
	31/3		66	Za remont F-mie A.	246 —	
	31/3		69	Strata		951 36
					951 36	951 36

Preliminowano zł. 600·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 600·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. I. 2

Ubezpieczenie od ognia.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien	Ma
	30/3		65	Bilans surowy	641 10	
	31/3		69	Strata		641 10
					641 10	641 10

Preliminowano zł. 3900·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 3900 —

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. I. 3

Czynsz z gruntów.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien	Ma
	30/3		65	Bilans surowy	3600 —	
	31/3		66	Czynsz za marzec	320 —	
	31/3		69	Strata		3920 —
					3920 —	3920 —

Preliminowano zł. 8000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 8000·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. I. 4

Utrzymanie i uzupełnienie urządzeń.

Saldo	Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien	Ma
1622 85	30/3		65	Bilans surowy	12663 88	11041 03
1967 85	31/3		66	R-k F-my „A“	345 —	
	31/3		69	Strata		1967 85
					13008 88	13008 88

Preliminowano zł. 1000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 1000·—

Odnowienie i uzupełnienie sieci elektrycznej.

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. I. 5

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	1026	84		
		31/3		69	Strata			1026	84
						1026	84	1026	84

Preliminowano zł. 2000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 2000·—

Fundusz odnowienia budynków.

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. I. 6

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		31/3		67	Przeniesienie na foljo 5/153.	2000	—		
		31/3		69	Strata			2000	—
						2000	—	2000	—

Preliminowano zł. 50000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 50000·—

Robocizna.

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. II. 7 a

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	65356	32		
		31/3		66	Wypłata robotnikom	1351	60		
		31/3		69	Strata			66707	92
						66707	92	66707	92

Preliminowano zł. 8000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 8000·—

Deputaty.

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. II. 7 b

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
2320	09	30/3		65	Bilans surowy	5183	44	2863	35
		31/3		69	Strata			2320	09
						5183	44	5183	44

Preliminowano zł. 4300·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 4300·—

Ubezpieczenia społeczne.

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. II. 7 c

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	4210	66		
		31/3		66	Za ubezpieczenia Lista 14	128	50		
		31/3		69	Strata			4339	16
						4339	16	4339	16

Preliminowano zł. 60000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 60000·—

Koszty rozwozu.

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. II. 8 a

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
64236	05	30/3		65	Bilans surowy.	64898	31	662	26
		31/3		69	Strata			64236	05
						64898	31	64898	31

Preliminowano zł. 6500·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 6500·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. II. 8 b

Prąd i światło.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	6490	52		
		31/3		66	Za prąd w marcu	425	—		
		31/3		69	Strata			6915	52
						6915	52	6915	52

Preliminowano zł. 600·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 600·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. II. 8 c

Smary.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	840	—		
		31/3		69	Strata			840	—
						840	—	840	—

Preliminowano zł. 850·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 850·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. II. 8 d

Ubezpieczenie materjałów.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	985	18		
		31/3		69	Strata			985	18
						985	18	985	18

Preliminowano zł. 1200·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 1200·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. II. 8 e

Ubezpieczenie od odpowiedzialności prawno-cywilnej.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	1856	30		
		31/3		69	Strata			1856	30
						1856	30	1856	30

Preliminowano zł. 25600·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. III. 9

Płace przydzielonych urzędników.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	24598	65		
		31/3		66	Pensje za marzec	2064	20		
		31/3		69	Strata			26662	85
						26662	85	26662	85

Preliminowano zł. 8000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 8000·—

Strona: 1
Dział główny L 3
Konto L. III. 10

Płace kierownika i personalu pomocniczego.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	7486	11		
		31/3		67	Płace za marzec	689	45		
		31/3		69	Strata			8175	56
						8175	56	8175	56

Preliminowano zł. 2000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 2000·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. III. 11

Opłaty stemplowe.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	2684	33		
		31/3		69	Strata			2684	33
						2684	33	2684	33

Preliminowano zł. 3500·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 3500·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. III. 12

Wydatki kancelaryjne.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	3460	85		
		31/3		67	R-k F-my „A" za przybory	121	40		
		31/3		69	Strata			3582	25
						3582	25	3582	25

Preliminowano zł. 2000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 2000·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. III. 13

Różne.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		65	Bilans surowy	3220	28		
		31/3		69	Strata			3220	28
						3220	28	3220	28

Preliminowano zł. 1000·—
Zmiany . . . „
Suma końcowa zł. 1000·—

Strona: 1
Dział główny L. 3
Konto L. IV. 1

Czysty zysk.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		1/4		1	Bilans			21769	63
		1/4		1	Przekazane Gł. Kasie m.	21769	63		
						21769	63	21769	63

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 151

Fundusz inwestycyjny.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
30000	—	30/3		65	Bilans surowy	48765	27	78765	27
		31/3		68	Bilans	30000	—		
						78765	27	78765	27
		1/4		1	Bilans			30000	—

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 152

Fundusz rezerwowy.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
18573	01	30/3		65	Bilans surowy	8545	98	27118	99
		31/3		68	Bilans	18573	01		
						27118	99	27118	99
		1/4		1	Bilans			18573	01

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 153

Fundusz amortyzacyjny.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy			51580	—
		31/3		67	Przeniesienie z folja 3/I. 6			2000	—
		31/3		68	Bilans	53580	—		
						53580	—	53580	—
		1/4		1	Bilans			53580	—

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 154

Nieruchomości.

		30/3		66	Bilans surowy	53580	—		
		31/3		68	Bilans			53580	—
						53580	—	53580	—
		1/4		1	Bilans	53580	—		

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 155

Maszyny i urządzenia.

		30/3		66	Bilans surowy	20485	55		
		31/3		68	Bilans			18436	99
		31/3		69	Strata			2048	56
						20485	55	20485	55
		1/4		1	Bilans	18436	99		

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 161

Bilans otwarcia.

		1/4		1	Suma bilansu	200644	42	200644	42

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 162

Bilans zamknięcia.

		31/3		68	Suma bilansu st. czynnego	200644	42		
		31/3		68	Suma bilansu st. biernego			178874	79
		31/3		69	Końcowy zysk			21769	63
						200644	42	200644	42

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 163

Straty i zyski za r. 1930/31.

		31/3		69	Suma zysków			227978	56
		31/3		69	Suma strat	227978	56		
						227978	56	227978	56

Strona: 1
Dział główny L. 5
Konto L. 164

R-k wątpliwych (Dubioza).

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		31/3		67	Nieściągalne od Brzezowskiego	1052	50		
		31/3		69	Strata			1052	50
						1052	50	1052	50

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 201

Jaworznickie Komunalne Kopalnie Węgla.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy			56815	—
68015	—	31/3		67	Faktura z 25/3			11200	—
42015	—	31/3		67	Przekazane przez P. K. O.	25000	—		
		31/3		68	Bilans	43015	—		
						68015	—	68015	—
		1/4		1	Bilans			43015	—

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 202

Firma „Buk" w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy			21346	35
		31/3		68	Bilans	21346	35		
						21346	35	21346	35
		1/4		1	Bilans			21346	35

Strona: 1
Dział główny L. 6
Konto L. 203

Górnośląska Koksownia, Katowice.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy			12285	20
		31/3		68	Bilans	12285	20		
						12285	20	12285	20
		1/4		1	Bilans			12285	20

KONTA OSOBOWE.

A	B	C	D	E	F	G	H	IJ	K	LŁ	M	N	O	P	R	S	T	UV	W	Z
	5	10	15	20	25	30	I	II	III		IV	V	VI	VII	VIII		IX	X	XI	XII

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 301

Adamski Józef w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy	1385	—		
950	—	31/3		66	Wpłata gotówką			435	—
		31/3		68	Bilans			950	—
						1385	—	1385	—
		1/4		1	Bilans	950	—		

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 302

Brzezowski Franciszek w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy	2355	—		
2105	—	31/3		66	Wpłata gotówką			250	—
1052	50	31/3		67	Przypuszczalna strata			1052	50
		31/3		68	Bilans			1052	50
						2355	—	2355	—
		1/4		1	Bilans	1052	50		

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 303

Borkowski Franciszek w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy	3295	—		
1470	—	31/3		66	Wpłata gotówką			1825	—
		31/3		68	Bilans			1470	—
						3295	—	3295	—
		1/4		1	Bilans	1470	—		

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 304

Czerwiński Jan w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy	1436	—		
116	—	31/3		66	Wpłata gotówką			1320	—
		31/3		68	Bilans			116	—
						1436	—	1436	—
		1/4		1	Bilans	116	—		

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 305

Kowalski Władysław w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy	3168	—		
923	—	31/3		66	Wpłata gotówką			2245	—
		31/3		68	Bilans			923	—
						3168	—	3168	—
		1/4		1	Bilans	923	—		

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 306

Korczala Adam w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy	1235	—		
113	—	31/3		66	Wpłata gotówką			1122	—
		31/3		68	Bilans			113	—
						1235	—	1235	—
		1/4		1	Bilans	113	—		

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 307

Nowak Stanisław w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy	1282	—		
162	—	31/3		66	Wpłata gotówką			1120	—
		31/3		68	Bilans			162	—
						1282	—	1282	—
		1/4		1	Bilans	162	—		

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 308

Franciszek Jelonek w/m

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy	13165	—		
950	—	31/3		66	Wpłata gotówką			12215	—
4950	—	31/3		67	Nasza Faktura z dnia 31/3	4000	—		
4550	—	31/3		67	Bonifikacja			400	—
		31/3		68	Bilans			4550	—
						17165	—	17165	—
		1/4		1	Bilans	4550			

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 309

Firma „Orzeł“ w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		30/3		66	Bilans surowy	40640	—		
27140	–	31/3		66	Wpłata gotówką			13500	—
		31/3		68	Bilans			27140	—
						40640	—	40640	—
		1/4		1	Bilans	27140	—		

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 310

Jakób Better w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		31/3		67	Za połowę Faktury z 31/3	500	—		
		31/3		68	Bilans			500	—
						500	—	500	—
		1/4		1	Bilans	500	—		

Strona: 1
Dział główny L. 7
Konto L. 311

Firma „Ziarno“ w/m.

Saldo		Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Winien		Ma	
		31/3		67	Za naszą Fakturę z 31/3	1600	—		
		31/3		68	Bilans			1600	—
						1600	—	1600	—
		1/4		1	Bilans	1600	—		

DZIENNIK.

Foljo . . . 65 . . . Miesiąc . . . . . marzec . . . . . 1930.

Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Obrót Winien		Obrót Ma				Ugrupowanie do bilansu dziennego Winien		Ugrupowanie do bilansu dziennego Ma	
1930													
30/3		65	Bilans surowy	1580069	61	1579929	08	1/1	1	1823806	03	1801139	95
30/3		66	Bilans surowy	48959	80	41765	35	1/11	2	1405280	88	1574715	44
30/3		65	Bilans surowy	156045	62	148574	52	1/12	3	209908	13	14566	64
30/3		65	Bilans surowy	26145	—	18285	—	1/21	4	—	—	—	—
30/3		65	Bilans surowy	12586	—	12586	—	1/31	5	57311	25	105884	26
30/3		65	Bilans surowy	1084976	35			2/101	6	3496306	29	3496306	29
30/3		65	Bilans surowy	64266	40			2/102	7				
30/3		65	Bilans surowy	256038	13			2/103	8				
30/3		65	Bilans surowy			1258121	78	2/121	9				
30/3		65	Bilans surowy			71305	50	2/122	10				
30/3		65	Bilans surowy			245288	16	2/123	11				
30/3		65	Bilans surowy	705	36			3/I 1	12				
30/3		65	Bilans surowy	641	10			3/I 2	13				
30/3		65	Bilans surowy	3600	—			3/I 3	14				
30/3		65	Bilans surowy	12663	88	11041	03	3/I 4	15				
30/3		65	Bilans surowy	1026	84			3/I 5	16				
30/3		65	Bilans surowy	65356	32			3/II 7 a	17				
30/3		65	Bilans surowy	5183	44	2863	35	3/II 7 b	18				
30/3		65	Bilans surowy	4210	66			3/II 7 c	19				
30/3		65	Bilans surowy	64898	31	662	26	3/II 8 a	20				
30/3		65	Bilans surowy	6490	52			3/II 8 b	21				
30/3		65	Bilans surowy	840	—			3/II 8 c	22				
30/3		65	Bilans surowy	985	18			3/II 8 d	23				
30/3		65	Bilans surowy	1856	30			3/II 8 e	24				
30/3		65	Bilans surowy	24598	65			3/III 9	25				
30/3		65	Bilans surowy	7486	11			3/III 10	26				
30/3		65	Bilans surowy	2684	33			3/III 11	27				
30/3		65	Bilans surowy	3460	85			3/III 12	28				
30/3		65	Bilans surowy	3220	28			3/III 13	29				
30/3		65	Bilans surowy	48765	27	78765	27	5/151	30				
30/3		65	Bilans surowy	8545	98	27118	99	5/152	31				
									32				
			Obrót na foljo: 65 . . .	3496306	29	3496306	29						
			Przeniesienie z foljo: 64 .										
			Przeniesienie na foljo: 66 .	3496306	29	3496306	29						

Foljo...66...Miesiąc.....marzec.....1930.

Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Obrót Winien		Obrót Ma				Ugrupowanie do bilansu dziennego Winien		Ugrupowanie do bilansu dziennego Ma	
30/3		66	Bilans surowy			51580	—	5/153	1	34032	—	2816	10
30/3		66	Bilans surowy	53580	—			5/154	2	—	—	—	—
30/3		66	Bilans surowy	20485	55			5/155	2	2816	10	—	—
30/3		66	Bilans surowy			56815	—	6/201	4	—	—	—	—
30/3		66	Bilans surowy			21346	35	6/202	5	74065	55	51580	—
30/3		66	Bilans surowy			12285	20	6/203	6	—	—	90446	55
30/3		66	Bilans surowy	1385	—			7/301	7	67961	—	34032	—
30/3		66	Bilans surowy	2355	—			7/302	8	178874	65	178874	65
30/3		66	Bilans surowy	3295	—			7/303	9				
30/3		66	Bilans surowy	1436	—			7/304	10				
30/3		66	Bilans surowy	3168	—			7/305	11				
30/3		66	Bilans surowy	1235	—			7/306	12				
30/3		66	Bilans surowy	1282	—			7/307	13				
30/3		66	Bilans surowy	13165	—			7/308	14				
30/3		66	Bilans surowy	40640	—			7/309	15				
31/3		66	Wpłata got.			435	—	7/301	16				
31/3		66	Wpłata got.			250	—	7/302	17				
31/3		66	Wpłata got.			1825	—	7/303	18				
31/3		66	Wpłata got.			1320	—	7/304	19				
31/3		66	Wpłata got.			2245	—	7/305	20				
31/3		66	Wpłata got.			1122	—	7/306	21				
31/3		66	Wpłata got.			1120	—	7/307	22				
31/3		66	Wpłata got.			12215	—	7/308	23				
31/3		66	Wpłata got.			13500	—	7/309	24				
31/3		66	Różne wpłaty	34032	—			1/1	25				
31/3		66	Za remont	246	—			3/I 1	26				
31/3		66	Czynsz za marzec	320	—			3/I 3	27				
31/3		66	R-k F-my „A“	345	—			3/I 4	28				
31/3		66	Wypłata robotnikom ...	1351	60			3/II 7 a	29				
31/3		66	Za ubezpieczenie	128	50			3/II 7 c	30				
31/3		66	Za prąd w marcu	425	—			3/II 8 b	31				
31/3		66	Różne wypłaty			2816	10	1/1	32				
			Obrót na foljo: 66 ...	178874	65	178874	65						
			Przeniesienie z foljo: 65 .	3496306	29	3496306	29						
			Przeniesienie na foljo: 67 .	3675180	94	3675180	94						

Foljo...67...Miesiąc.....marzec.....1930.

Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Obrót Winien		Obrót Ma				Ugrupowanie do bilansu dziennego Winien		Ugrupowanie do bilansu dziennego Ma	
31/3		67	Pensje za marzec	2064	20			3/III 9	1	35200	—	60875	05
31/3		67	Płace za marzec	689	45			3/III 10	2	14600	—	11300	—
31/3		67	R-k F-my „A“	121	40			3/III 12	3	4875	05	—	—
31/3		67	Różne wypłaty			2875	05	1/1	4	—	—	—	—
31/3		67	Faktura z 25/3 J. K. K. .	11200	—			2/101	5	1052	50	2000	—
31/3		67	Faktura z dn. 25/3 ...			11200	—	6/201	6	25000	—	11200	—
31/3		67	Przewoźne kolej.			3000	—	1/1	7	6100	—	1452	50
31/3		67	Przewoźne kolej.	3000	—			2/101	8	86827	55	86827	55
31/3		67	J. Better w/m.			1000	—	2/123	9				
31/3		67	Za połowę F-ry	500	—			7/310	10				
31/3		67	Wpłata J. Better	500	—			1/1	11				
31/3		67	F-ma „Ziarno“			1600	—	2/121	12				
31/3		67	Za naszą F-rę	1600	—			7/311	13				
31/3		67	Fr. Jelonek w/m.			4000	—	2/121	14				
31/3		67	Za naszą F-rę	4000	—			7/308	15				
31/3		67	Różni odbiorcy			4200	—	2/121	16				
31/3		67	Różni odbiorcy			500	—	2/123	17				
31/3		67	Gotówka ze sprzedaży . .	4700	—			1/1	18				
31/3		67	Wpłata do P. K. O. ...			30000	—	1/1	19				
31/3		67	Gotówka	30000	—			1/12	20				
31/3		67	Wypłata J. K. K. W. . .			25000	—	1/12	21				
31/3		67	Przekazane	25000	—			6/201	22				
31/3		67	Bonifikacja			400	—	7/308	23				
31/3		67	Bonifikacja	400	—			2/121	24				
31/3		67	Przypuszczalna strata . .			1052	50	7/302	25				
31/3		67	Nieściągalne od N. ...	1052	50			5/164	26				
31/3		67	Przen. na fol. 5/153 ...	2000	—			3/I 6	27				
31/3		67	Przen. z fol. 3/I. 6 ...			2000	—	5/153	28				
									29				
									30				
									31				
									32				
			Obrót na foljo: 67 ...	86827	55	86827	55						
			Przeniesienie z foljo: 66 .	3675180	94	3675180	94						
			Przeniesienie na foljo: 68 .	3762008	49	3762008	49						

Foljo...68...Miesiąc.....marzec.....1930.

Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Obrót Winien		Obrót Ma				Ugrupowanie do bilansu dziennego Winien		Ugrupowanie do bilansu dziennego Ma	
31/3		68	Bilans			681	38	1/1	1	—	—	28206	93
31/3		68	Bilans			7194	45	1/11	2	75	23	61844	—
31/3		68	Bilans			12471	10	1/12	3	—	—	—	—
31/3		68	Bilans			7860	—	1/21	4	—	—	—	—
31/3		68	Bilans			5280	—	2/101	5	302797	43	250891	78
31/3		68	Bilans			1800	—	2/102	6	76646	55	—	—
31/3		68	Bilans			54764	—	2/103	7	—	—	38576	50
31/3		68	Bilans			950	—	7/301	8	379519	21	379519	21
31/3		68	Bilans			1052	50	7/302	9				
31/3		68	Bilans			1470	—	7/303	10				
31/3		68	Bilans			116	—	7/304	11				
31/3		68	Bilans			923	—	7/305	12				
31/3		68	Bilans			113	—	7/306	13				
31/3		68	Bilans			162	—	7/307	14				
31/3		68	Bilans			4550	—	7/308	15				
31/3		68	Bilans			27140	—	7/309	16				
31/3		68	Bilans			500	—	7/310	17				
31/3		68	Bilans			1600	—	7/311	18				
31/3		68	Bilans			53580	—	5/154	19				
31/3		68	Bilans			18436	99	5/155	20				
31/3		68	Bilansu suma	200644	42			5/162	21				
31/3		68	Bilans	30000	—			5/151	22				
31/3		68	Bilans	18573	01			5/152.	23				
31/3		68	Bilans	53580	—			5/153	24				
31/3		68	Bilans	43015	—			6/201	25				
31/3		68	Bilans	21346	35			6/202	26				
31/3		68	Bilans	12285	20			6/203	27				
31/3		68	Bilans	75	23			2/111	28				
31/3		68	Suma bilansu			178874	79	5/162	29				
									30				
									31				
									32				
			Obrót na foljo: 68 . . .	379519	21	379519	21						
			Przeniesienie z folja: 67 .	3762008	49	3762008	49						
			Przeniesienie na foljo: 69 .	4141527	70	4141527	70						

Foljo...69...Miesiąc.....marzec.....1930.

Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Obrót Winien		Obrót Ma				Ugrupowanie do bilansu dziennego Winien		Ugrupowanie do bilansu dziennego Ma	
31/3		69	Zysk	173625	43			2/101	1				
31/3		69	Zysk	8839	10			2/102	2	227978	56	75	23
31/3		69	Zysk	45514	03			2/103	3			203032	64
31/3		69	Suma zysków			227978	56	5/163	4				
31/3		69	Strata			951	36	3/I 1	5	227978	56	252849	25
31/3		69	Strata			641	10	3/I 2	6	455957	12	455957	12
31/3		69	Strata			3920	—	3/I 3	7				
31/3		69	Strata			1967	85	3/I 4	8				
31/3		69	Strata			1026	84	3/I 5	9				
31/3		69	Strata			2000	—	3/I 6	10				
31/3		69	Strata			66707	92	3/II 7 a	11				
31/3		69	Strata			2320	09	3/II 7 b	12				
31/3		69	Strata			4339	16	3/II 7 c	13				
31/3		69	Strata			64236	05	3/II 8 a	14				
31/3		69	Strata			6915	52	3/II 8 b	15				
31/3		69	Strata			840	—	3/II 8 c	16				
31/3		69	Strata			985	18	3/II 8 d	17				
31/3		69	Strata			1856	30	3/II 8 e	18				
31/3		69	Strata			26662	85	3/III 9	19				
31/3		69	Strata			8175	56	3/III 10	20				
31/3		69	Strata			2684	33	3/III 11	21				
31/3		69	Strata			3582	25	3/III 12	22				
31/3		69	Strata			3220	28	3/III 13	23				
31/3		69	Strata			2048	56	5/155	24				
31/3		69	Strata			1052	50	5/164	25				
31/3		69	Strata			75	23	2/111	26				
31/3		69	Końcowy zysk			21769	63	5/162	27				
31/3		69	Suma strat	227978	56			5/163	28				
									29				
									30				
									31				
									32				
			Obrót na foljo: 69 . . .	455957	12	455957	12						
			Przeniesienie z folja: 68 .	4141527	70	4141527	70						
			Suma obrotu	4597484	82	4597484	82						

Foljo...1...Miesiąc.....kwiecień.....1930.

Data	L. d.	Fol. dz.	Treść	Obrót Winien		Obrót Ma				Ugrupowanie do bilansu dziennego Winien		Ugrupowanie do bilansu dziennego Ma	
1/4		1	Bilans	681	38			1/1	1	28206	93	21769	63
1/4		1	Bilans	7194	45			1/11	2	51844	—	75	23
1/4		1	Bilans	12471	10			1/12	3	21769	63	21769	63
1/4		1	Bilans	7860	—			1/21	4				
1/4		1	Bilans	5280	—			2/101	5	272661	41	302797	43
1/4		1	Bilans	1800	—			2/102	6			76646	55
1/4		1	Bilans	54764	—			2/103	7	38576	50		
1/4		1	Bilans	950	—			7/301	8	423058	47	423058	47
1/4		1	Bilans	1052	50			7/302	9				
1/4		1	Bilans	1470	—			7/303	10				
1/4		1	Bilans	116	—			7/304	11				
1/4		1	Bilans	923	—			7/305	12				
1/4		1	Bilans	113	—			7/306	13				
1/4		1	Bilans	162	—			7/307	14				
1/4		1	Bilans	4550	—			7/308	15				
1/4		1	Bilans	27140	—			7/309	16				
1/4		1	Bilans	500	—			7/310	17				
1/4		1	Bilans	1600	—			7/311	18				
1/4		1	Bilans	53580	—			5/154	19				
1/4		1	Bilans	18436	99			5/155	20				
1/4		1	Bilans			30000	—	5/151	21				
1/4		1	Bilans			18573	01	5/152	22				
1/4		1	Bilans			53580	—	5/153	23				
1/4		1	Bilans			43015	—	6/201	24				
1/4		1	Bilans			21346	35	6/202	25				
1/4		1	Bilans			12285	20	6/203	26				
1/4		1	Bilans			75	23	2/111	27				
1/4		1	Bilans			21769	63	3/IV 1	28				
1/4		1	Suma bilansu	200644	42	200644	42	5/161	29				
1/4		1	Przeniesienie zysku . . .	21769	63			3/IV 1	30				
1/4		1	Przeniesienie zysku . . .			21769	63	1/13	31				
									32				
			Obrót na foljo: 1	423058	47	423058	47						
			Przeniesienie z folja: . .										
			Przeniesienie na foljo: 2 .	423058	47	423058	47						

Dział czwarty w niniejszym przykładzie nie wykazuje dochodów, albowiem dochód stanowią tu jedynie zyski osiągnięte w dziale drugim, t. j. ze sprzedaży towarów i te wykazane zostały na końcie strat i zysków po stronie „Ma“.

Przedsiębiorstwa nie mające charakteru czysto handlowego, jak n. p. rzeźnie miejskie, obok zysków pochodzących z kont obrotowo-wynikowych czerpią dochody z różnych opłat, za które uznaje się w dziale dochodów poszczególne konta. Naprzykład konto opłat za oględziny, konto opłat za ubój, konto opłat za badanie mięsa. Kwoty wpłacone lub zwrócone z tego działu będą uwidocznione w dziale dochodów. Końcowy wynik książkuje się również przez rachunek strat i zysków.

WZÓR Nr. 3.

KSIĘGA GŁÓWNA OBEJMUJĄCA W FORMIE DZIENNIKA ZBIOROWEGO DZIAŁY GŁÓWNE

Miesiąc......marzec......1930...

Wiersz	Dzień	Treść	Obrót	1		2		3		4		5		6		7	
				Pieniądz		Towary		Koszty		Dochody		R-ki majątkowe otwarcia i zamkn.		Wierzyciele (dostawcy)		Dłużnicy (odbiorcy)	
				Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma	Winien	Ma
1	30		3638332 84	1823806 03	1801139 95	1405280 88	1574715 44	209908 13	14566 64			131376 80	157464 26	— —	90446 55	67961 —	— —
2	31		123675 85	69232 –	63691 15	14600 —	11300 —	7691 15	— —			1052 50	2000 —	25000 —	11200 –	6100 —	35484 50
3																	
4																	
5																	
6																	
7																	
8																	
9																	
10																	
11																	
12																	
13																	
14																	
15																	
16																	
17																	
18																	
19																	
20																	
21																	
22																	
23																	
24																	
25																	
26																	
27																	
28																	
29																	
30																	
31																	
32																	
Obrót na foljo																	
Przeniesienie z folja																	
Przeniesienie na foljo																	

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

L. M. 1/31
E. R. L.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa z dnia 8-go stycznia 1931 r. o wprowadzeniu w życie rozporządzenia Wojewody Krakowskiego w przedmiocie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Wojewoda Krakowski rozporządzeniem z 31 grudnia 1930 r., wydał w sprawie czynności przygotowawczych do wprowadzenia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 marca 1928 r., o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dziennik Wojewódzki Nr. 1 poz. 3 ex 1931) następujące przepisy:

§ 1.

Zarządy wszystkich gmin tak miejskich jakoteż wiejskich na terenie Województwa Krakowskiego przeprowadzą — o ile to już w międzyczasie nie nastąpiło — numerację wszystkich domów położonych w obrębie swoich gmin.

§ 2.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa oraz Zarządy miast rządzących się ustawą z dnia 13 marca 1889 r. (Dz. u. kr. Nr. 24), a więc zarządy miast Białej, Bochni, Gorlic, Jasła, Nowego Sącza, Tarnowa, Wadowic i Wieliczki, a wreszcie Zarządy uzdrowisk w Krynicy, Szczawnicy, Rabce, Zakopanem i Żegiestowie, przeprowadzą ponadto numerację poszczególnych mieszkań w każdym domu.

§ 3.

Właściciele domów, dokonując numeracji domów względnie pojedynczych mieszkań, będą obowiązani ponadto oznaczyć domy względnie mieszkania numerami w sposób widoczny i trwały.

§ 4.

Zarządy wszystkich gmin tak miejskich jakoteż wiejskich na terenie Województwa Krakowskiego; sporządzą wykazy domów w swoich gminach według alfabetycznego porządku ulic oraz kolejnych numerów domów.

§ 5.

Zarządy gmin tak miejskich jakoteż wiejskich na terenie Województwa Krakowskiego zbiorą od właścicieli wszystkich domów w obrębie swoich gmin deklaracje w celu ustalenia, kto w danym domu ma być odpowiedzialny za przeprowadzenie meldunków.

§ 6.

Wszystkie wyżej w §§ 1, 2, 3, 4 i 5 wymienione czynności przygotowawcze mają być ukończone do dnia 1 marca 1931 r.

§ 7.

W wypadkach niewykonania przez właścicieli domów należycie i w oznaczonym terminie obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia, będą względem nich, w myśl § 42 ust. 5 powołanego wyżej rozporządzenia Ministerstwa Spraw wewnętrznych z 16 października 1930 r., stosowane środki, przewidziane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r., o postępowaniu przymusowem Dz. u. R. P. Nr. 36 poz. 342.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: w z. Mikosz
Wicewojewoda.

Podając powyższe rozporządzenie do publicznej wiadomości na zasadzie § 102 lit. a) statutu miasta Krakowa, wzywam do ścisłego przestrzegania przepisów w niem zawartych i równocześnie wydaję następujące zarządzenie:

I.

1) Właściciele domów, mających w realności swej więcej niż jedno mieszkanie, oznaczą do dnia 30 stycznia 1931 r. wszystkie mieszkania (lokale) liczbami bieżącemi od 1 począwszy bez względu na ilość pokoi, należących do poszczególnego mieszkanie. Pokoje z osobnem wejściem podnajmowane od lokatora mają wspólną liczbę z mieszkaniem głównego lokatora.

2) Policzbowanie to przeprowadzić należy kondygnacjami, poczynając od mieszkania położonego na parterze od głównego wejścia po prawej stronie. Mieszkania w suterenach otrzymują numerację na najwyższem piętrze danego budynku.

Numer 1 otrzyma mieszkanie znajdujące się na parterze (przyziomie) po prawej stronie od wejścia, dalej znajdujące się po lewej stronie, następnie na pierwszem piętrze w tym samym porządku co na parterze i t. d.

Mieszkania w oficynach oznacza się na tych samych zasadach jako dalszy ciąg budynku głównego, t. z. otrzymują one następne liczby po ostatniej liczbie mieszkania budynku głównego.

Gdy w realności znajduje się kilka oficyn, policzbowanie przeprowadza się najpierw w oficynie znajdującej się po prawej stronie od wejścia głównego, następnie w oficynie naprzeciw wejścia, a wreszcie w oficynie położonej po lewej stronie tego wejścia.

3) Numerację mieszkań przeprowadzić należy przez umieszczenie na drzwiach nad klamką na wysokości 1·80 m. od podłogi tabliczki emaljowanej na biało 6×4 cm. z cyframi arabskiemi koloru czarnego wielkość 72×7 mm. Wzór tabliczki oglądać można w Urzędzie ewidencji ludności ul. Kanonicza L. 18 I. p.

II.

Równocześnie wzywam, aby:

a) wszyscy właściciele domów bez względu na to, czy administrację domów sprawują osobiście, czy też za pośrednictwem administratorów,

b) administratorzy domów, których właściciele przebywają stale zagranicą,

c) administratorzy (komendanci) domów względnie realności, będących własnością Państwa, związków samorządowych i instytucyj społecznych, zgłaszali się w dniach poniżej wyznaczonych w Urzędzie ewidencji ludności Magistratu stoł. król. miasta Krakowa ul. Kanonicza L. 18 I. p. w czasie od godziny 9—13, celem złożenia deklaracji, czy za spełnienie obowiązków meldunkowych odpowiedzialni będą sami, czy też powierzą je wyznaczonym przez siebie zastępcom, korzystającym z pełni praw cywilnych i obywatelskich.

Dzielnica I i II . . .	20	stycznia	1931 r.
» III i IV . . .	21	»	»
» V i VI . . .	22	»	»
» VII i VII . .	23	»	»
» X i XI . . .	24	»	»
» XII i XIII . .	26	stycznia	1931 r.
» XIV, XV i XVI	27	»	»
» XVII i XVIII	28	»	»
» XIX i XX . .	29	»	»
» IX i XXI . .	30	»	»
» XXII	31	»	»

III.

Winni nie zastosowania się do powyższych przepisów, pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karno-administracyjnej w myśl art. 25 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 o ewidencji i kontroli ruchu ludności Dz. u. R. P. Nr. 32 poz. 309.

Nadto w razie niezastosowania się do zarządzeń objętych niniejszem rozporządzeniem w zakreślonym terminie, zastosuję niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karno-administracyjnej środki przymusowe, przewidziane w art. 4 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.. o postępowaniu przymusowem w administracji Dz. u. R. P. Nr. 36 poz. 342, a w szczególności karę pieniężną w celu przymuszeń lub wykonania zastępcze na koszt i niebezpieczeństwo właściciela, ewentualnie i przymus bezpośredni.

Kraków, dnia 8 stycznia 1931 r.

Prezydent miasta:
w z. Dr. Piotr Wielgus m. p.

L. M. 2/31
E. R. L.

Domowe księgi meldunkowe i listy osób w domu zamieszkałych.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa z dnia 16 stycznia 1931 r. o wprowadzeniu w życie Rozporządzenia Wojewody Krakowskiego w przedmiocie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ewidencji i kontroli ruchn ludności.

Wojewoda Krakowski rozporządzeniem z dnia 31-go grudnia 1930 r. wydał w sprawie prowadzenia »domowych ksiąg meldunkowych i list meldunkowych« (Dziennik Wojewódzki Nr. 1 poz. 4 ex 1931 r.) następujące przepisy:

§ 1.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa prowadzić będzie równocześnie **„domowe księgi meldunkowe** oraz **listy osób w domu zamieszkałych“.**

§ 2.

Zarządy miast na terenie Województwa Krakowskiego, rządzących się ustawą z dnia 13 marca 1889 r. (Dz. u. kr. Nr. 24) a więc Zarządy miast Białej, Bochni, Gorlic, Jasła, Nowego Sącza, Tarnowa, Wadowic i Wieliczki, oraz Zarządy uzdrowisk w Krynicy, Szczawnicy Rabce, Zakopanem i Żegiestowie, prowadzić będą tylko **„domowe księgi meldunkowe‘**.

§ 3.

Wszystkie inne gminy miejskie na terenie Województwa Krakowskiego prowadzić będą tylko **„listy osób, w domu zamieszkałych“.**

§ 4.

Wszystkie gminy wiejskie na terenie Województwa Krakowskiego nie będą prowadzić ani »domowych ksiąg meldunkowych« ani też »list osób w domu zamieszkałych«.

§ 5.

»Domowe księgi meldunkowe« oraz »listy osób w domu zamieszkałych« stosownie do §. 2. instrukcji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1930 r., powinny być celem ujednostajnienia ich na całym obszarze Rzeczypospolitej uzgodnione z wzorami przewidzianemi w §. 28 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r. (Dz. u. R. P. Nr. 84 poz. 653).

»Domowe księgi meldunkowe« powinny zawierać następujące rubryki: 1) nazwisko i imię, 2) imiona rodziców, 3) zawód, 4) data urodzenia, 5) wyznanie, 6) przynależność państwowa, 7) stosunek do powszechnego obowiązku wojskowego, 8) skąd przybył (miejsce zamieszkania), 9) data przybycia na pobyt czasowy, 10) data przybycia na zamieszkanie, 11) pokwitowanie biura meldunkowego (data i podpis), 12) data wprowadzenia się. Dokąd się wymeldował, 13) pokwitowanie biura meldunkowego (data i podpis), 14) uwagi.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda
w z. Mikosz, Wicewojewoda.

Podając powyższe rozporządzenie do publicznej wiadomości na zasadzie §. 102 a Statutu Gminy m. Krakowa, wzywam do ścisłego przestrzegania przepisów w niem zawartych i jednocześnie wydaję następujące zarządzenie:

I.

Domowe księgi meldunkowe winny być w myśl § 5 Instrukcji z dnia 27-go listopada 1930 r. (Monitor Polski z 18 grudnia z. r.) ponumerowane, przesznurowane i przez Magistrat stoł. król. miasta Kjakowa — Urząd Ewidencji Ludności, potwierdzone.

Wszyscy właściciele realności winni do dnia 15-go lutego b. r. zaopatrzyć się w nowe księgi meldunkowe. Książki te już potwierdzone będą do nabycia w Urzędzie Ewidencji Ludności ul. Kanonicza L. 18 I. p. począwszy od 3 lutego b. r.

II.

Listy osób w domu zamieszkałych winny znajdować się w sieni głównej w miejscu widocznem i dostępnem dla każdego, a sporządzone mają być w myśl postanowień § 4 rozporządzenia Magistratu stoł. król. miasta Krakowa z dnia 27 marca 1925 r. L. VII. 1529/25 t. j. mają być ułożone w systematycznym porządku według bieżących numerów mieszkań i obejmować mają:

1) położenie według kondygnacji, 2) numer mieszkania, 3) imię i nazwisko, 4) zawód.

Pod numerem danego mieszkania w kolumnie 3 i 4 wyszczególnić należy imię i nazwisko

1) głównego lokatora,

2) wszystkich członków rodziny noszących inne nazwisko niż głowa rodziny — wyszczególniona jako główny lokator,

3) sublokatorów względnie służbę i t. d

Wszelkie zmiany w listach osób mają być uwidocznione równocześnie z dokonaniem wpisu do domowej księgi meldunkowej.

Istniejące spisy lokatorów winny być dostosowane do postanowień niniejszego zarządzenia do dnia 28 lutego b.r.

III.

Dla uwierzytelnienia kart meldunkowych ustanawia się pieczęcie domowe jednolite dla miasta Krakowa kształtu owalnego o wymiarach 2·5×1·5 cm. w owalu, o treści u góry »Kraków«, przez środek ulica a u dołu Nr. orjentacyjny realności n. p. Kraków
ul. Bracka
L. 5.

Dodatki określające specjalne przeznaczenie realności mogą być umieszczone u dołu obok Nru orjentacyjnego n. p. Kraków, ul. Sławkowska L. 3 Hotel Saski.

Równocześnie z założeniem nowych ksiąg meldunkowych winni wszyscy właściciele zaopatrzyć się w pieczątki domowe, t. j. do dnia 15 lutego b. r. Wzór pieczęci domowej oglądać można w godzinach od 9—13 w Urzędzie Ewidencji Ludności ul. Kanonicza L. 18, I. p.

IV.

Winni niezastosowania się do powyższych przepisów pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karno-administracyjnej w myśl art 25 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 16-go marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności Dz. u. Nr. 32 poz. 309.

Nadto w razie niezastosowania się do zarządzeń objętych niniejszem rozporządzeniem w zakreślonym wyżej terminie, zastosuję niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karno-administracyjnej środki przymusowe, przewidziane w art. 4 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 22 marca 1927 r. o postępowaniu przymusowem w administracji Dz. u. R. P. Nr. 36 poz. 342, a w szczególności karę pieniężną w celu przymuszeń lub wykonanie zastępcze na koszt i niebezpieczeństwo właściciela, ewentualnie i przymus bezpośredni.

Kraków, dnia 16 stycznia 1931 r.

Prezydent miasta:
Rolle m. p.

L. M. 3/31
E. R. L.

Ankieta ludności.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa z dnia 22 stycznia 1931 r. o przeprowadzeniu ankiety ludności.

Wojewoda Krakowski rozporządzeniem z dnia 31 grudnia 1930 r. wydał w sprawie czynności przygotowawczych do wprowadzenia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dziennik Wojewódzki Nr. 1 poz. 6 ex 1931) następujące przepisy:

§ 1.

Celem uzyskania danych dla założenia rejestru mieszkańców, Zarządy wszystkich gmin tak miejskich jakoteż wiejskich na terenie Województwa Krakowskiego przeprowadzą za pośrednictwem właścicieli domów ankietę ludności w gminie zamieszkałej, tudzież cudzoziemców zarówno osiedlonych jak i czasowo przebywających, a to wedle stanu z dniem 1 stycznia 1931 r.

§ 2.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa przeprowadzi ponadto ankietę ludności czasowo przebywającej w mieście Krakowie.

§ 3.

Ankiety wymienione w § 1-szym i 2-gim mają być przeprowadzone wedle wzoru Nr. 11 i 11 A, oraz Nr. 12, któreto wzory stanowią załączniki powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16 października 1930 r.

§ 4.

Zarządy gmin będą obowiązane zebrać ankietę oraz sprawdzić ją i ukończyć najdalej do dnia 1 maja 1931 r.

§ 5.

Względem właścicieli domów, którzy w wyznaczonych im przez Zarządy gmin terminach nie wypełnią należycie obowiązków wynikających z niniejszego zarządzenia, będą w myśl § 43 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 16 października 1930 stosowane środki, przewidziane Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem (Dz. u. R. P. Nr. 36 poz, 342).

§ 6

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w z. Mikosz
Wicewojewoda.

Podając powyższe rozporządzenie do publicznej wiadomości na zasadzie § 102a Statutu Gminy miasta Krakowa, wzywam do ścisłego przestrzegania przepisów w niem zawartych i jednocześnie zarządzam:

I.

A. Celem przeprowadzenia ankiety ludności zamieszkałej w Gminie miasta Krakowa, zgłoszą się właściciele realności, względnie osoby przez nich upoważnione w Urzędzie Ewidencji Ludności Magistratu stoł. król. miasta Krakowa ulica Kanonicza L. 18 I. p, w dniach poniżej oznaczonych, podając według stanu z dnia 1 stycznia 1931:

1) ilość mieszkań w danej realności się znajdujących,
2) ilość osób zamieszkałych,
3) ilość osób czasowo przebywających,
4) ilość osób cudzoziemców.

B W myśl § 3. rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 16 października 1930 o meldunkach i księgach ludności Dz. u. Nr. 84 poz. 853, ludność gminy składa się:

1 a) z osób mających rzeczywiste miejsce zamieszkania w jakimkolwiek domu w obrębie gminy lub na statku w gminie zarejestrowanym, chociażby w gminie czasowo nieobecnych,
b) z osób czasowo w gminie przebywających;

2) Przez zamieszkanie w gminie rozumie się fakt zajmowania w obrębie gminy mieszkania wśród okoliczności, wskazujących na ześrodkowanie tam stosunków osobistych i gospodarczych

3) Pojęcie czasowego pobytu obejmuje stan przebywania w jakimkolwiek domu bez zamiaru obrania sobie tam miejsca zamieszkania.

4) Do czasowo nieobecnych w miejscu swego zamieszkania zalicza się:
a) osoby znajdujące się w podróży,
b) osoby, pracujące sezonowo, jeżeli powracają perjodycznie do swego miejsca zamieszkania,
c) osoby, przebywające w innej gminie dla wypoczynku, kuracji i t. p., albo w szpitalach i innych tym podobnych zakładach publicznych, względnie prywatnych dla poprawy zdrowia,
d) osoby, przebywające w innej gminie w celu kształcenia się,
e) niemowlęta, oddane na wykarmienie,
f) osoby, przebywające w więzieniach, zakładach karnych i poprawczych,
g) szeregowi, odbywający służbę wojskową,
h) oficerowie i urzędnicy państwowi, delegowani czasowo z miejsca swej służby do innej miejscowości,
i) osoby, nieobecne w miejscu swego zamieszkania z powodów natury przemijającej.

C. Ankietę wypełnia się w 2-ch egzemplarzach na każdą osobę, a oprócz tego arkusz zbiorczy w 2 egzemplarzach na każde mieszkanie.

Ankietę
1) dla ludności zamieszkałej w gminie miasta Krakowa wypełnia się na formularzu według wzoru A (kolor biały)
2) dla czasowo przebywających według wzoru B, (kolor zielony).

D. Potrzebnych druków dostarcza Urząd Ewidencji Ludności za pośrednictwem właścicieli realności za zwrotem kosztów druków po 5 groszy za egzemplarz (sztukę)

Ankiety wypełniać należy pismem czytelnem, dokładnie, ściśle według treści poszczególnych rubryk.

Zmiana rubryk formularza względnie niedokładne ich wypełnienie jest niedozwolone.

E. Na podstawie zebranej od mieszkańców ankiety założą właściciele realności względnie pełnomocnicy nowe domowe księgi meldunkowe Stare księgi meldunkowe należy jednak nadal zachować.

Po założeniu domowych ksiąg meldunkowych, właściciele realności złożą w Urzędzie Ewidencji Ludności ul Kanonicza 18, I. p. zebraną przez siebie ankietę wraz z księgami meldunkowemi w terminach poniżej wyszczególnionych,

		Odbiór ankiety	Złożenie ankiety
Dzielnica.	I i II . .	3 luty	17 luty
»	III i IV .	4 »	18 »
»	V i VI .	5 »	19 »
»	VII i VIII	6 »	20 »
»	X i XI .	7 »	21 »
»	XII i XIII	9 »	22 »
»	XIV, XV i XVI	10 »	23 »
»	XVII i XVIII	11 »	25 »
»	XIX i XX .	12 »	26 »
»	IX i XXI .	13 »	27 »
»	XXII . . .	14 »	28 »

II.

Winni niezastosowania się do powyższych przepisów pociągnięci zostaną do odpowiedzialności karno-administracyjnej w myśl art. 25 rozporz. Prezydenta Rzplitej z dnia 16 marca 1928 o ewidencji i kontroli ruchu ludności Dz. u. Nr. 32 poz. 309.

Nadto w razie niezastosowania się do zarządzeń objętych niniejszem rozporządzeniem w zakreślonym wyżej terminie, zastosuję niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karno-administracyjnej środki przymusowe, przewidziane w art. 4 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowanin przymusowem w administracji Dz. u. R. P. Nr. 36 poz. 342 a w szczególności karę pieniężną w celu przymuszeń lub wykonanie zastępcze na koszt i niebezpieczeństwo właściciela, ewentualnie i przymus bezpośredni.

Kraków, dnia 22 stycznia 1931 r.

Prezydent miasta:
w z. Dr. Piotr Wielgus m. p.

L. I. 29/31.

Cmentarz m. rakowicki.
Przekopanie kwater.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat zawiadamia interesowanych, że w najbliższym czasie będą przekopane na miejskim cmentarzu rakowickim groby ziemne czasowe, znajdujące się na kwaterach D, N, O, P i XXIII (dorośli) oraz kwaterze W (dzieci), a nagrobki usunięte.

Zamieszczając poniżej wykaz pomników i krzyżów, znajdujących się na powyższych kwaterach, wzywa Magistrat strony interesowane, aby do dni 14-tu zgłosiły ustnie (z wydaną wpierw przez Zarząd cmentarza kartą, zawierającą bliższe oznaczenie grobu) w Magistracie (Wydział I. gospodarczy II. p., ofic., drzwi Nr. 37) w godzinach od 11 do 12·15, prośbę o pozostawienie w nienaruszonym stanie odnośnego grobu na dalszy czasokres i uiściły przepisaną opłatę. O ileby interesowana strona zamierzała wydobyć szczątki zmarłych i przenieść je na miejsce stałe, należy wnieść do Magistratu prośbę o wyznaczenie miejsca za złożeniem opłaty, a do M. Urzędu Zdrowia osobną prośbę o zezwolenie na ekshumację zwłok.

Po upływie zakreślonego 14-dniowego terminu nagrobki i krzyże będą bezwarunkowo usunięte, a groby czasowe na tych kwaterach przekopane.

Usunięte nagrobki i krzyże z przekopanych grobów mogą interesowane strony za udowodnieniem własności odebrać w Zarządzie cmentarza w terminie do dni 30-tu po ukończeniu przekopania powyższych kwater. Po upływie tego terminu zostaną powyższe nagrobki i krzyże sprzedane, a uzyskana ze sprzedaży kwota przeznaczona będzie na fundusz upiększenia cmentarza.

Kwatera „D“ (dorośli)

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Data śmierci	Znak na grobie
1	Bułka Marja	1920	krzyż drewniany
2	Czernichowski Edward	„	obramowanie beton.
3	Charon Celestyna	1904	pomnik kamienny
4	Dudziński Stanisław	1920	krzyż drewniany
5	Dyb Marja	„	„ „
6	Deras Florjan	„	pomnik kamienny
7	Drozdowska Anna	1909	obramowanie kamien.
8	Gacek Michalina	1920	krzyż drewniany
9	Garciarska Marja	„	obramowanie beton.
10	Gajkowska Józefa	„	krzyż drewniany
11	Guzek Mieczysław	1904	pomnik kamienny
12	Jaworski Ignacy	1920	krzyż drewniany
13	Jachowicz Gustaw	„	„ „
14	Jawornik Julja	1904	krzyż kamienny
15	Kalczyńska Marja	1912	pomnik kamienny
16	Książek Anna	1920	krzyż drewniany
17	Kaliciński Zenon	„	„ „
18	Kowalski Wojciech	1904	„ żelazny
19	Klag Kamila	„	„ drewniany
20	Kulik Józef	1920	„ żelazny
21	Kotarba Tekla	„	„ drewniany
22	Kobylański Michał	„	obramowanie beton.
23	Kacel Aleksandra	„	krzyż żelazny
24	Kloch Maciej	„	płyta kamienna
25	Kowalska Wiktorja	1920	krzyż żelazny
26	Kornant Marja	„	„ drewniany
27	Kochański Andrzej	„	„ kamienny
28	Leśniak Andrzej	„	„ drewniany
29	Lis Jan	„	„ „
30	Lipnicki Dominik	1904	pomnik kamienny
31	Masłowska Emilja	„	krzyż drewniany
32	Marszałek Franciszek	„	„ „
33	Malicki Józef	1920	„ „
34	Neider Franciszek	1916	„ „
35	Niemczykiewicz Franc.	1920	„ „
36	Niemetz Henryk	„	„ „
37	Pałka Agnieszka	„	„ „
38	Pudlik Wiktorja	„	„ „
39	Pełczyńska Marja	„	pulpit kamienny
40	Pająk Zofja	1904	krzyż drewniany
41	Piekarska Antonina	1920	„ „
42	Piekarska Marja	1848	płyta kamienna
43	Podmokła Józefa	1920	krzyż drewniany
44	Przybytek Władysław	1904	obramowanie beton.
45	Rachwał Paweł	1920	krzyż drewniany
46	Szulc Władysław	„	„ „
47	Sliwińska Józefa	„	„ „
48	Stajdo Jan	„	„ „
49	Szacitło Katarzyna	1904	pomnik kamienny
50	Szybowski Jan	„	obramowanie beton.
51	Szwarnóg Józef	1920	krzyż drewniany
52	Serednicki Bronisław	„	obramowanie beton.
53	Senowski Roman	„	pomnik kamienny
54	Twardowski Kazimierz	„	krzyż żelazny
55	Wojciechowska Kazim.	1882	pomnik kamienny
56	Walczyk Jadwiga	1920	krzyż kamienny
57	Zatorska Aniela	„	„ blaszany
58	Zimnal Józefa	1916	pomnik kamienny
59	Zieliński Józef	1920	obramowanie beton.
60	Ziółko Andrzej	„	krzyż drewniany

Kwatera „N“ (dorośli)

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Data śmierci	Znak na grobie
1	Bieszczad Marja	1919	krzyż drewniany
2	Breiter Helena	1920	„ „
3	Bułka Stanisław	„	pomnik kamienny
4	Banaś Katarzyna	„	krzyż drewniany
5	Buczyński Władysław	„	„ „
6	Biel Marja	1904	„ „
7	Brzezińska Antonina	1920	„ „
8	Baczyńska Katarzyna	1904	„ „
9	Cyganik Walenty	1920	„ „
10	Chmielarska Władysł.	1918	„ „
11	Cygan Rozalja	1920	„ „
12	Ciepiela Karol	„	„ „
13	Czepiec Jan	„	„ „
14	Domin Józefa	1904	„ żelazny
15	Dwulit Teodor	1920	obramowanie beton.
16	Dąbrowska Elżbieta	„	krzyż drewniany
17	Danielewicz Lucyna	1904	płyta kamienna
18	Faran Józefa	1920	krzyż blaszany
19	Farbotnik Stefan	„	„ żelazny
20	Fochowicz Stanisława	„	„ drewniany
21	Guzik Marja	„	„ „
22	Grela Marja	„	„ żelazny

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
23	Greszczuk Anna	1920	obramowanie beton.
24	Gibas Izabella	„	krzyż drewniany
25	Goleniewska Agnieszka	„	„ „
26	Haja Władysław	„	obramowanie beton.
27	Heski Tadeusz	„	krzyż drewniany
28	Jaworska Katarzyna	1904	obramowanie beton.
29	Jankoś Władysław	1920	krzyż drewniany
30	Jarawski Władysław	„	„ „
31	Kubisz Marja	1919	„ żelazny
32	Kluska Jan	„	„ drewniany
33	Klaja Ignacy	„	„ „
34	Kamińska Antonina	„	„ „
35	Karcz Emilja	„	„ żelazny
36	Krawczyk Józef	1904	„ drewniany
37	Kuciel Bronisław	1920	„ „
38	Kwiatkowska Apolonja	1904	obramowanie beton.
39	Kotarba Wojciech	1920	krzyż żelazny
40	Kunze Marja	„	„ drewniany
41	Kamiński Zdzisław	1862	obramowanie beton.
42	Kostaś Jan	1920	krzyż drewniany
43	Korczyńska Balbina	1904	„ żelazny
44	Lisiecki Jan	1920	„ drewniany
45	Lichota Michał	1918	„ „
46	Litwinowicz Jan	1883	płyta kamienna
47	Łabędź Jan	1904	obramowanie kamien.
48	Łabuzek Tomasz	„	krzyż drewniany
49	Machnicka Katarzyna	1920	obramowanie kamien.
50	Marcisz Helena	„	krzyż drewniany
51	Mróz Marja	1914	pomnik kamienny
52	Michalik Józef	1920	krzyż drewniany
53	Malikowska Agata	„	„ „
54	Molenda Franciszek	1904	„ „
55	Miśniakiewicz Jadwiga	1920	„ „
56	Nowińska Władysława	„	„ „
57	Niedrygas Julja	„	„ „
58	Otfinowski Zygmunt	„	obramowanie beton.
59	Pontes Henryka	„	„ „
60	Przeniosło Franciszek	1919	pomnik kamienny
61	Popiel Marja	1904	krzyż drewniany
62	Pojałowski Karol	„	„ „
63	Piotrowski Stefan	„	„ „
64	Przybyło Józef	1920	„ „
65	Romański Mieczysław	„	pomnik kamienny
66	Rozpędzik Katarzyna	1904	krzyż żelazny
67	Rudzka Bronisława	1920	„ drewniany
68	Regec Jan	1904	„ „
69	Saładyga Agata	1919	„ „
70	Szywała Bartłomiej	1919	„ „
71	Serafin Eleonora	„	„ „
72	Stencel Janina	1904	obramowanie beton.
73	Stepan Franciszek	„	krzyż drewniany
74	Sochacki Leon	1920	„ „
75	Sala Adolf	„	„ „
76	Turek Zofja	1904	„ „
77	Uroda Janina	1920	„ „
78	Urbanek Katarzyna	„	„ „
79	Wyroba Józefa	1917	obramowanie beton.
80	Wyroba Marja	1920	krzyż drewniany
81	Wierzejski Adolf	1883	„ „
82	Wurbach Emilja	1919	„ „
83	Zachariasz Karol	1904	pomnik kamienny
84	Zaremba Maciej	1883	„ „

Kwatera „0" (dorośli)

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Data śmierci	Znak na grobie
1	Adamska Marja	1920	krzyż drewniany
2	Antos Teofil	„	obramowanie beton.
3	Bratko Tomasz	„	krzyż drewniany
4	Bator Kazimierz	„	„ „
5	Berezowski Konstanty	1905	obramowanie kamien.
6	Berezowska Józefa	„	płyta kamienna
7	Brzozowska Jadwiga	„	obramowanie kamien.
8	Burat Łukasz	1920	krzyż drewniany
9	Baumgarten Anna	1885	pomnik kamienny
10	Ciepielowski Ludwik	1904	płyta kamienna
11	Cyper Zofja	1920	krzyż drewniany
12	Ciepielowski Karol	1905	płyta kamienna
13	Drabik Teresa	1919	krzyż drewniany
14	Dziedzic Michał	1920	„ żelazny
15	Dziuba Stanisław	„	obramowanie beton.
16	Francke Ferdynand	„	krzyż żelazny
17	Filipowski Henryk	1904	„ drewniany
18	Feichtinger Elżbieta	1885	pomnik kamienny
19	Gnadek Franciszek	1920	krzyż drewniany
20	Grudzińska Balbina	„	obramowanie kamien.
21	Głowacki Michał	1917	„ beton.
22	Hajewicz Anna	1920	„ „
23	Hilski Bronisław	„	krzyż drewniany
24	Helmann Fryderyk	„	„ blaszany
25	Habral Rozalja	1905	„ drewniany
26	Iwaszkiewicz Władysław	1920	„ żelazny
27	Jędryka Władysława	„	„ drewniany
28	Jakóbek Teodor	„	„ „
29	Jakóbek Marja	„	obramowanie beton.
30	Jary Adolf	1905	pomnik kamienny
31	Jasińska Marja	1920	krzyż drewniany
32	Klima Franciszek	1904	„ „
33	Konhefer Antonina	1920	pomnik kamienny
34	Küchner Julja	„	krzyż drewniany
35	Kruczkowska Janina	„	„ „
36	Kałuża Janina	„	„ żelazny
3	Kublin Stanisław	„	„ drewniany
38	Klasa Tomasz	„	„ „
39	Krauze Stanisław	„	„ „
40	Koziołkowska Marja	1884	pomnik kamienny
41	Kinowicz Józefa	1904	„ „
42	Kizak Senko	1920	krzyż drewniany
43	Kwaśna Marja	„	„ „
44	Krajewska Marja	„	„ „
45	Kade Marja	1895	pomnik kamienny
46	Knapik Bartłomiej	1920	krzyż drewniany
47	Kołodziej Anna	„	„ „
48	Kolberg Marja	„	„ żelazny
49	Lenart Edward	„	„ drewniany
50	Leśniak Stanisław	„	„ „
51	Larysz Józefa	„	„ „
52	Latal Franciszek	1905	pomnik kamienuy
53	Majewski Tomasz	1920	krzyż drewniany
54	Majewska Anna	„	„ „
55	Migoń Jan	1895	„ „
56	Madej Katarzyna	1920	„ „
57	Maj Franciszek	„	„ „
58	Mazurkiewicz Wojciech	1904	„ „
59	Madejski Jan	1920	„ „
60	Machnicka Marja	„	pomnik kamienny

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
61	Niemczykiewicz Rozalja	1888	krzyż żelazny
62	Nowak Antonina	1920	„ drewniany
63	Osuch Józef	„	„ „
64	Piwowar Antonina	„	pomnik kamienny
65	Papuszka Antoni	„	krzyż drewniany
66	Pieczko Aniela	„	„ „
67	Pardała Agnieszka	1915	„ „
68	Piskosz Franciszka	1920	„ „
69	Paczyński Feliks	„	„ „
70	Rottermund Anna	1865	obramowanie kamien.
71	Roth Józef	1920	„ beton.
72	Rajca Franciszek	„	krzyż żelazny
73	Rakoczy Marja	„	„ drewniany
74	Ruszkiewicz Franciszka	1909	„ „
75	Salwa Władysław	1906	„ blaszany
76	Spyra Paweł	1920	„ żelazny
77	Szymańska Marja	„	„ drewniany
78	Sowa Marja	1904	„ „
79	Sasorski Wiktor	1920	„ „
80	Szynke Władysław	„	„ blaszany
81	Świderska Helena	1904	„ żelazny
82	Szałowicz Antoni	1920	„ „
83	Skorobohaty Michał	„	„ drewniany
84	Surowiecki Jan	„	„ „
85	Sietnicki Andrzej	„	„ „
86	Schweichler Ludwika	„	„ „
87	Siekierska Agnieszka	1905	„ „
88	Smolarska Jadwiga	1920	„ „
89	Szwob Marja	„	obramowanie beton.
90	Schneider Stanisław	1905	płyta kamienna
91	Sermet Marja	1920	krzyż drewniany
92	Sadzik Matylda	„	„ żelazny
93	Schenker Czesława	„	„ „
94	Setkowicz Katarzyna	„	„ „
95	Tęcza Janina	„	„ drewniany
96	Wilkosz Józef	„	„ „
97	Wołek Maciej	1866	„ „
98	Wadowska Anna	1920	„ żelazny
99	Wolf Anna	1888	„ „
100	Wirstlein Marja	1920	„ drewniany
101	Widła Katarzyna	„	„ żelazny
102	Wadowska Marja	1904	„ drewniany
103	Wątorski Ferdynand	1920	„ „
104	Welanyk Teodor	1904	pomnik kamienny
105	Wachowicz Teofila	1920	krzyż żelazny
106	Żyłowicz Zofja	„	„ kamienny
107	Zatorski Jan	1890	„ żelazny
108	Zubrzycka Józefa	1905	„ „
109	Zbroja Wincenty	1920	„ drewniany

Kwatera „P“ (dorośli)

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Data śmierci	Znak na grobie
1	Bernacki	1920	krzyż drewniany
2	Bińczycka Marja	„	„ „
3	Brożek Tekla	1919	„ „
4	Bochenek Józefa	1905	„ żelazny
5	Berych	1920	„ drewniany
6	Brandys Leonard	1900	„ „
7	Bogacka Anna	1920	„ „
8	Biernacki Tadeusz	„	obramowanie beton.
9	Cieśla Marja	1909	pulpit kamienny

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
10	Ciężka Katarzyna	1919	krzyż drewniany
11	Cegielska Wilhelmina	1920	„ „
12	Cieślik Stefanja	1919	„ „
13	Chwałek Michał	1920	„ „
14	Chalawa Tadeusz	1918	obramowanie beton.
15	Engelman Wacław	1920	pomnik kamienny
16	Flasza Jan	„	krzyż drewniany
17	Ficek Franciszka	„	obramowanie beton.
18	Figórska Anna	„	krzyż blaszany
19	Guratowska Marja	1905	obramowanie beton.
20	Gaweł Marcin	„	pomnik kamienny
21	Galiszkiewicz Marją	1914	„ „
22	Grzech Jan	1920	krzyż drewniany
23	Hadyniak Helena	„	„ „
24	Hala Karol	1906	pomnik kamienny
25	Haluszka Walfryd	1920	krzyż drewniany
26	Jabłoński Leon	„	obramowanie beton.
27	Jachimczak Jakób	„	krzyż żelazny
28	Kieres Andrzej	„	„ drewniany
29	Küncler Tomasz	„	„ „
30	Kampe Zofja	„	„ „
31	Krawczyk Franciszka	„	„ „
32	Kopacz Antonina	„	płyta kamienna
33	Kozłowska Anna	„	krzyż drewniany
34	Klich Katarzyna	1885	pomnik kamienny
35	Kędziołek Franciszek	1905	krzyż drewniany
36	Kołodziej Franciszka	1906	krzyż drewniany
37	Kadłuczka Marja	1920	„ „
38	Kącka Bogumiła	1906	pomnik kamienny
39	Kuliszkiewicz Tomasz	„	krzyż drewniany
40	Koszyk Józef	1920	„ „
41	Kulczyk Wojciech	1906	„ „
42	Krok Kazimierz	1920	„ „
43	Krawczyńska Rozalja	„	„ „
44	Liebich Engelbert	„	„ żelazny
45	Lińczowska Marcela	„	„ drewniany
46	Łodyńska Fryderyka	1905	„ „
47	Łein Zofja	1920	„ „
48	Łepkowska Marja	„	„ „
49	Łabędź Agata	„	obramowanie beton.
50	Migacz Walerja	1892	pomnik kamienny
51	Mysłowicz Mieczysław	1920	krzyż drewniany
52	Mróz Karolina	„	„ „
53	Metzner Anna	„	„ „
54	Morawska Anna	„	„ „
55	Pankiewicz Cyprjan	1905	płyta kamienna
56	Pieprzyk Stefanja	1920	krzyż drewniany
57	Pierzchała Kazimierz	1905	„ „
58	Pałaszyński Jan	1920	„ „
59	Paradna Zofja	„	„ „
60	Pilch Marja	„	„ „
61	Partyka Józefa	„	„ „
62	Polowesky Tekla	„	„ „
63	Pałka Rozalja	„	pomnik kamienny
64	Różański Mieczysław	1910	krzyż drewniany
65	Razowski Franciszek	1920	„ żelazny
66	Rudnicki Michał	1906	„ drewniany
67	Redyk Balbina	1910	„ „
68	Solik Katarzyna	1906	„ „
69	Szczygieł Helena	1920	„ „
70	Stawowy Franciszek	1906	„ żelazny
71	Skiba Jan	„	płyta kamienna

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
72	Szafrańska Franciszka	1920	krzyż drewniany
73	Sroka Anna	"	" żelazny
74	Szpohn Marcin	"	" "
75	Słupska Rozalja	1905	pomnik kamienny
76	Siemiński Mikołaj	1919	obramowanie beton.
77	Szłak Ludwika	1920	krzyż drewniany
78	Słowik Jan	"	" blaszany
79	Sekunda Katarzyna	"	" drewniany
80	Sternal Piotr	"	" "
81	Szerbatyn Antonina	"	" "
82	Schindler Wiktorja	"	" "
83	Tomera Katarzyna	"	" "
84	Terp Antonina	1905	pomnik kamienny
85	Trzaska Marja	1920	krzyż żelazny
86	Wolski Józef	"	" drewniany
87	Waszelkowski Leonard	1905	" "
88	Wszołek Jakób	1920	" "
89	Walz Barbara	"	pomnik kamienny
90	Zaleska Franciczka	"	pulpit kamienny
91	Żołdan Franciszek	"	krzyż drewniany

Kwatera „W" (dzieci)

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Data śmierci	Znak na grobie
1	Berski Marjan	1915	obramowanie beton.
2	Butryna Zofja	"	krzyż drewniany
3	Choma Karolina	"	obramowanie beton.
4	Czyżyńska Anna	"	krzyż żelezny
5	Celary Kazimierz	"	" drewniany
6	Dmytrowska Janina	"	obramowanie beton.
7	Duschek Marja	"	" "
8	Dukat Aniela	"	" "
9	Dymacz Eugenja	"	krzyż drewniany
10	Guzik Henryk	1914	obramowanie beton.
11	Grzybowski Stanisław	1915	krzyż żelazny
12	Grabowski Tadeusz	"	" drewniany
13	Grabczak Marjan	"	obramowanie beton.
14	Gnat Władysława	"	" "
15	Glice Jan	"	" "
16	Głowa Antoni	"	krzyż żelazny
17	Hlawka Wanda	1914	" drewniany
18	Hołyński Henryk	"	obramowanie kamien.
19	Jasicka Janina	1920	" beton.
20	Janik Karol	1915	krzyż drewniany
21	Jasiński Czesław	"	obramowanie beton.
22	Kadłuczka Marjan	"	" "
23	Kolber Mieczysław	"	" "
24	Kowalczyk Bronisława	"	" "
25	Kamiński Tadeusz	"	krzyż drewniany
26	Kucharska Krystyna	"	pomnik kamienny
27	Kofen Zdzisław	"	" "
28	Kowalski Franciszek	"	obramowanie beton.
29	Kowalska Janina	1916	" "
30	Krzyżańska Aleksandra	"	" "
31	Kubisz Albina	"	" "
32	Ludwig Aleksander	1915	krzyż drewniany
33	Lenart Władysław	1916	" "
34	Michalska Kazimiera	1915	" "
35	Mróz Zofja	"	" "
36	Machała Jan	"	" "
37	Nowak Leopold	"	" "

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
38	Orlicki Jan	1915	krzyż drewniany
39	Pierzchała Stefanja	"	" żelazny
40	Rożek Jan	"	obramowanie beton.
41	Roszczyk Janina	"	" "
42	Szyptur Mieczysław	1914	" "
43	Szczyrek Janina	1915	krzyż drewniany
44	Scherbaum Stanisław	1911	pomnik kamienny
45	Sucha Anna	1915	krzyż drewniany
46	Szlagórska Emilja	"	" "
47	Schimscheiner Irena	"	obramowanie kamien.
48	Szymusik Marja	1916	krzyż drewniany
49	Tylko Jadwiga	1915	" "
50	Trznadel Tadeusz	"	" "
51	Toman Zygmunt	1919	pomnik kamienny
52	Tarnowska Zofja	1915	krzyż drewniany
53	Wrzosek Stanisław	1901	pomnik kamienny
54	Wojciechowska Janina	1915	krzyż drewniany
55	Właśnik Józefa	"	obramowanie beton.
56	Zołdan Janina	"	" "
57	Zlotar Franciszek	"	krzyż drewniany
58	Zając Adam	"	obramowanie kamien.
59	Zabawa Roman	"	krzyż drewniany

Kwatera XXIII (dorośli)

L. b.	Imię i nazwisk zmarłego	Data śmierci	Znak na grobie
1	Antal Michał	1914	mogiła
2	Anböck Franciczek	"	"
3	Antoniewicz Józef	"	"
4	Baster Marcin	"	"
5	Brudny Józef	"	"
6	Bönz Rajmund	"	"
7	Bejerl Franciszek	"	"
8	Baran Stanisław	"	"
9	Bacz Stefan	"	"
10	Breitenfeldner Juljusz	"	"
11	Butor Paweł	"	"
12	Bojarski Grzegorz	"	"
13	Byczkow Andrzej	"	"
14	Bębenek Ludwik	1915	"
15	Bejic Mezir	"	"
16	Balic Sacir	1916	"
17	Chrencik Stefan	1914	"
18	Czarnobaj	"	"
19	Chomiaków Teodor	"	"
20	Ciołek Ludwika	"	"
21	Cimburek Karol	"	"
22	Czanros Demeter	"	"
23	Dusza Marja	"	"
24	Dubler Franciszek	"	"
25	Dudek Marja	"	"
26	Domscha Józef	"	"
27	Dąbrowska Katarzyna	"	"
28	Drapat Jan	"	"
29	Eltere Nicolin	"	"
30	Etlinger Alojzy	"	"
31	Führman Jan	"	"
32	Franz Józef	"	"
33	Foltyn Józef	"	"
34	Felkel Ferdynand	"	"
35	Guzik Marja	"	"

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
36	Gregoriff Niketa	1914	mogiła
37	Gregorczak Andrzej	„	„
38	Grünwald Ferdynand	„	„
39	Granda Antoni	„	„
40	Gartner Andrzej	„	„
41	Gaal Stefan	„	„
42	Hradil Franciszek	„	„
43	Hinzer Aleksander	„	„
44	Henai Gyma	„	„
45	Harbich Torh	„	„
46	Język Marja	„	„
47	Junk Wilhelm	1915	„
48	Jaworski Władysław	„	„
49	Jirousek Wacław	„	„
50	Jelonek Janina	„	„
51	Junk Franciszek	„	„
52	Jackow Oleksy	„	„
53	Jerzyk Józef	„	„
54	Jamrozik Tomasz	„	„
55	Jäger Jan	„	„
56	Jimre Oras	„	„
57	Jiszmuchamelow Galita	1916	„
58	Kapusta Zofja	1914	„
59	Kostecka Aniela	„	„
60	Kowan Józef	„	„
61	Kulik Marja	„	„
62	Kudłacz Józef	„	„
63	Kapl Franciszek	„	„
64	Kudlacz Józef	1915	„
65	Konidert Rudolf	„	„
66	Koloszwary Ludwik	„	„
67	Kolniar Franciszek	„	„
68	Kunz Rudolf	1914	„
69	Kurick Rudolf	„	„
70	Kubaty Jakób	„	„
71	Kiraloni Stefan	„	„
72	Knapik Emil	„	„
73	Keutzbaier Jan	1915	„
74	Kot Jan	„	„
75	Kumpfmüller Jan	„	„
76	Koziarska Bronisława	„	„
77	Kastylina Michał	„	„
78	Kraushofer Alojzy	„	„
79	Kotykiewicz Ludwik	„	„
80	Kędzior Jan	„	„
81	Kasprzyk Wiktorja	„	„
82	Kasperski Józef	„	„
83	Lechoda Franciszek	„	„
84	Lauer Józef	„	„
85	Luba Jan	„	„
86	Lonthan Karol	„	„
87	Lipesci Gedeon	„	„
88	Lindmeid Ferdynand	„	„
89	Landurs Ignacy	„	„
90	Mamoli Andrzej	„	„
91	Mleczko Stefan	„	„
92	Motyka Jan	„	„
93	Maldoner Jan	„	„
94	Musiał Karol	1916	„
95	Mieczyński Adam	„	„
96	Macher Franciszek	„	„
97	Müller Józef	„	„

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
98	Newoly Alojzy	1916	mogiła
99	Nowotny Józef	„	„
100	Nalepa Anna	„	„
101	Nestorak Jan	„	„
102	Nehel Wilhelm	„	„
103	Nowak Franciszka	„	„
104	Odstrcil Antoni	1914	„
105	Okulicz Jan	„	„
106	Ott Józef	1915	„
107	Pisorek Kasper	„	„
108	Piksa Franciszek	1914	„
109	Ponnrok Katarzyna	„	„
110	Pankowitz Stefan	„	„
111	Pacal Franciszek	„	„
112	Partyński Józef	„	„
113	Pechanda Otton	„	„
114	Rams Antoni	„	„
115	Rausch Karol	„	„
116	Rosits Florjan	„	„
117	Rochowiec Mateusz	„	„
118	Rydzin Franciszek	„	„
119	Rokas Jonasz	1915	„
120	Rechak Alojzy	1916	„
121	Szerszeń Otto	1914	„
122	Szczerba Marja	„	„
123	Światłoń Jan	„	„
124	Sora Wiktorja	„	„
125	Ślusarczyk Franciszek	„	„
126	Schnider Józef	„	„
127	Sinko Ferenz	„	„
128	Sarnoc Józef	„	„
129	Sekuła Michał	„	„
130	Satler Józef	„	„
131	Serach Adolf	„	„
132	Stoch Wacław	„	„
133	Sroka Jadwiga	„	„
134	Swoboda Józef	„	„
135	Stebel Jan	„	„
136	Stachura Jan	„	„
137	Skalicki Jan	„	„
138	Schwanberger Józef	„	„
139	Serdel Frenciszek	„	„
140	Sejori Alojzy	„	„
141	Sieber Antoni	„	„
142	Samusz Jan	„	„
143	Stek Stefanja	„	„
144	Szeląg Karol	1915	„
145	Szafer Paweł	1916	„
146	Selmic Dedo	„	„
147	Skrabacz Wojciech	„	„
148	Tylica Marcin	1914	„
149	Tuma Antoni	„	„
150	Tomaszek Władysław	„	„
151	Trąbka Wilhelmina	„	„
152	Tempka Jonasz	„	„
153	Tkaczuk Dymitr	„	„
154	Trawniczek Karol	1915	„
155	Unger Michał	1914	„
156	Wójtowicz Zofja	„	„
157	Wolf Jan	„	„
158	Witke Józefa	„	„
159	Walerik Jan	„	„

L. b.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
160	Witek Józef	1914	mogiła
161	Weischenfeld	„	„
162	Wania Marja	„	„
163	Wikierak Jan	„	„
164	Wojta Jan	„	„
165	Wójcik Katarzyna	„	„
166	Zmaza Jan	„	„
167	Zawada Anna	„	„
168	Zięba Marta	„	„
169	Zabolim Joachim	„	„
170	Zazulak Jan	„	„
171	Żbik Michał	„	„
172	Żak Grzegorz	„	„

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 10 stycznia 1931 r.

L. II. 52530/30.

OGŁOSZENIE

w sprawie poboru dodatku gminnego do państwowego podatku gruntowego w r. 1931.

Magistrat podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 16 listopada 1930 r. powziętej w myśl art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505 i art. 4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 i zatwierdzonej reskryptem tut. Urzędu Wojewódzkiego z dnia 28 listopada 1930 r. L. Sam. 234/30 Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w r. 1931 dodatek gminny do państwowego podatku gruntowego w wysokości 135% tego podatku, obniżonej według zasad określonych w art. 14 ust. 2 powołanej wyżej ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r.

Kraków, dnia 13 stycznia 1931 r.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. II. 51527/30.

OGŁOSZENIE

w sprawie poboru dodatków gminnych do państwowego podatku przemysłowego w r. 1931.

Magistrat podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747. Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w r. 1931 dodatek gminny do państwowego podatku obrotowego w wysokości 25% tego podatku, oraz dodatek do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w wysokości 30% tej ceny.

Kraków, dnia 15 stycznia 1931 r.

Magistrat stoł król. miasta Krakowa.

L. I. 8391/30. Kraków, 23 stycznia 1931 r.

Cmentarze miejskie, taryfa opłat.

Na mocy upoważnienia Rady m. z 14 listopada 1921 r., Magistrat uchwałą z dnia 17 bm. zmienił taryfę opłat cmentarnych.

Taryfa ta przedstawia się obecnie następująco:

A. Opłaty zasadnicze.

I. Pokładne:
1) od zmarłych w Krakowie:
a) za zwłoki dzieci do lat 10 . . . . 5 zł.
b) „ „ osób powyżej lat 10 . . . 10 „
2) od zmarłych poza Krakowem:
a) za zwłoki dzieci do lat 10 . . . . 10 zł.
b) „ „ osób powyżej lat 10 . . . 20 „

II. Kopanie grobu:
1) od zmarłych w Krakowie:
a) za zwłoki dzieci do lat 10 . . . . . 10 zł.
b) „ „ osób powyżej lat 10 . . . 20 „
2) od zmarłych poza Krakowem:
a) za zwłoki dzieci do lat 10 . . . . . 20 zł.
b) „ „ osób powyżej lat 10 . . . 40 „

III. Dom przedpogrzebowy:
1) sala wspólna . . . . 10 zł.
2) sala osobna . . . . 40 „

IV. Oględziny lekarskie zwłok:
1) klasa I. zamożności . . . . 2 zł
2) „ II. „ . . . . 1 „

B. Opłaty za miejsce pod grób ziemny stały.

1) Dla zmarłych w Krakowie, względnie stale w Krakowie zamieszkałych:
a) na części cmentarza m. rakowickiego oznaczonej reskr. z 11/VIII 1928 r. L. I. 6455/28 jako strefa „a“ . . . . 400 zł.
b) na części cmentarza m. rakowickiego oznaczonej powyższym reskryptem jako strefa „b“, oraz na cmentarzu m. podgórskim . 200 „

2) Dla zmarłych poza Krakowem:
a) na strefie „a“ . . . . 1.200 zł.
b) na strefie „b“, oraz na cmentarzu pod górskim . . . . 600 „

C. Opłaty za miejsce pod grobowiec.

1) na strefie „a“ cmen. rakowickiego za 1 m² 400 zł.
2) na strefie „b“ cmentarza rakowickiego, oraz na cmentarzu podgórskim za 1 m² . . . 200 „
3) za utrzymanie ścieżek przy budowie grobowca na strefie „a“ cmentarza rakowickiego . 400 „
4) za utrzymanie ścieżek przy budowie grobowca na strefie „b“ cmentarza rakowickiego, oraz na cmentarzu podgórskim . . . . . . 200 „

D. Opłaty dodatkowe.

I. Za pozostawienie w nienaruszonym stanie grobu czasowego ziemnego na następny okres . . . . 50 zł.

II. Za zezwolenie na postawienie nagrobka lub obmurowania grobu ziemnego czasowego lub stałego . . . . . 50 „

III. Za złożenie zwłok w kaplicy:

1) I. klasa . . . . 20 „

2) II. „ . . . . 40 „

IV. Za użycie organów w kaplicy . . 2 „

V. Za dzwonienie w kaplicy przy wynoszeniu zwłok na cmentarzu . . . . . 3 „

VI. Za dochowanie zwłok do istniejącego już grobu ziemnego czasowego lub stałego . . . . 20 „

VII. Za otwarcie grobowca:

1) dla pochowania zwłok:

a) członków rodziny właśc. grobowca 15 „

b) obcych za zezwoleniem właśc. grobow. 40 „

2) przy wydobywaniu zwłok . . . . . . 15 „

VIII. Za zezwolenie za przepisanie prawa użytkowania grobowca . . . . . 150 „

IX. Za wyznaczenie miejsca pod grobowiec:

a) na strefie „a“ cmentarza rakowickiego 40 „

b) na strefie „b“ cmentarza rakowickiego, oraz na cmentarzu podgórskim . . . 20 „

X. Za wyznaczenie miejsca pod grób ziemny stały:

a) na strefie „a“ cmentarza rakowickiego 40 „

b) na strefie „b“ cmentarza rakowickiego, oraz na cmentarzu podgórskim . . . 20 „

Za odbiór grobowca:

a) na strefie „a“ cmentarza rakowickiego 40 „

b) na strefie „b“ cmentarza rakowickiego, oraz na cmentarzu podgórskim . . . 20 „

XII. Za zatwierdzenie planów pod budowę grobowca:

a) na strefie „a“ cmentarza rakowickiego 10 „

b) na strefie „b“ cmentarza rakowickiego, oraz na cmentarzu podgórskim . . . 5 „

E. Opłaty za świadczenia M. Zakładu Ogrodniczego przy cmentarzu rakowickim.

1) Obsługa miesięczna grobowca podwójnego . 6 zł.
2) „ „ „ pojedynczego 5 „
3) „ „ grobu ziemnego . . . 4 „
4) ożużlowanie grobu ziemnego . . . . 20 „
5) urządzenie podkładu z cegieł lub kamieni . 5 „
6) ożużlowanie grobu dziecięcego . . . . . . 12 „
7) przeżużlowanie grobu ziemnego . . . . . . 12 „
8) „ „ dziecięcego . . . . . 8 „
9) usypanie mogiły pojedynczej . . . . 10 „
10) „ „ dziecięcej . . . . 6 „
11) jednoroczna obsługa grobu dużego . . . . 6 „
12) „ „ „ normalnego . . 5 „
13) dekoracja zielona w kaplicy . . . . 20 „
14) „ „ w sali wspólnej domu przedpogrzebowego . . . . 6 „
15) dekoracja zielona w sali osobnej . . . . . 15 „

L. II. 79/31.

OGŁOSZENIE

w sprawie poboru dodatku gminnego do państwowego podatku od nieruchomości w r. 1931.

Magistrat podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, reskryptem z dnia 7 stycznia 1931 r. Nr. 8 F. 2833/2, wyraziło zgodę na pobór na rzecz Gminy m. Krakowa dodatku gminnego do państwowego podatku od nieruchomości w r. 1931, w wysokości 100% tego podatku, ustanowionej uchwałą Rady miasta z dnia 6 listopada 1930 r. na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 23 stycznia 1931 r.

L. II. 83/31.

ZAWIADOMIENIE

o pojawieniu się falsyfikatów biletu bankowego 10-złotowego.

W ostatnich dniach zatrzymano dwa falsyfikaty biletu bankowego 10-złotowego II emisji z datą 20 lipca 1929 r., oznaczone Ser. ES. 9375367 i Ser. DM. 9375388.

Typ. I.

Falsyfikat odbito drukiem zwyczajnym na papierze grubszym. Linje rypsu wykonane są farbą wodną, wskutek czego papier na falsyfikacie ma wygląd szaro-brudny.

Znak wodny na marginesie z podobizną króla Bolesława Chrobrego, wykonany mechanicznie farbą tłuszczową, widoczny jest słabo na powierzchni tak strony przedniej biletu jak i odwrotnej.

Rysunki figur symbolicznych i ornamentacyj roślinnych wykonano niedokładnie linjami grubszemi, nieregularnemi, przyczem kolor farby bronzowej występuje silniej, a niebieskiej słabiej, niż na bilecie autentycznym.

Podpisy i cyfry numeru są grubsze i lekko zalane.

Druk napisów o konturach nieostrych, zwłaszcza na odwrotnej stronie biletu.

Całość falsyfikatu utrzymana jest w kolorach brudnych, szczegóły zaś rysunków nieuplastycznione nie występują tak przejrzyście, jak na bilecie autentycznym.

Falsyfikat jest dość łatwy do rozpoznania.

Powyższy opis fałszywego biletu bankowego 10-złotowego z daty 20 lipca 1929, nadesłany przez Bank Polski pod datą 4 grudnia 1930 r., Magistrat podaje do wiadomości w wykonaniu reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 13 grudnia 1930 Nr. OB. 4056/2.

Jak oznajmił Bank Polski, mogą pojawić się falsyfikaty podobne do opisanego wyżej, lecz na innym papierze, lub też z pewnemi zmianami w wykonaniu rysunków.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 26 stycznia 1931 r.

Nabycie i pozbycie nieruchomości na podstawie upoważnienia Rady miejskiej z dnia 11 lipca 1929.

1. Na podstawie umowy z dnia 5 stycznia 1931 r. nabyła Gmina m. Krakowa na cele regulacji ulicy w Dzielnicy XIX od Franciszka i Felicji Tieslerów parcelę l. kat. 21/25 z lwh. 550 Dz. XIX o powierzchni 105 m. kw.

2. Kontraktem zamiany z dnia 12 stycznia 1931 r., odstąpiła Gmina m. Krakowa p. Józefowi Dziudziekowi z lwh. 1041 Dz. XXII parcelę lkat. 953/7 i 953/8 o łącznej powierzchni 1133.1 m. kw. wzamian za realność lwh. 685 Dz. XXII o powierzchni 1109 m. kw. z tem, że za nadwyżkę gruntu zapłacił wymieniony 650.70 zł.

Do L. B S. 5 31.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w październiku 1930 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom czteropiętrowy przy ul. Skawińskiej L. or. 10 lsp. 30/VIII, nabyli po połowie Abraham Wolf 2 im. i Beila Finderowie od Mojżesza Majera 2 im. Nirensteina i Cyny Ruchli 2 im. Jakober za cenę 10.550 dolarów.

2. Dom trzechpiętrowy przy ul. Zagrody L. or. 8 lsp. 291/XI, nabyli po połowie Antoni i Jadwiga Csala de Landon'owie od Wiktora, Kazimierza i Heleny Hozerów za cenę 18.500 dolarów.

3. Część (1/12) domu jednopiętrowego, przy ul. Józefa L. or. 19 lsp. 275/VIII, nabył Benjamin Ritter od Gersona Wienera za cenę 225 dolarów.

4. Część (1/24) domu jednopiętrowego, przy ul. Józefa L. or. 21 lsp. 276/VIII, nabył Hirsch Wiener od Gersona Wienera za cenę 150 dolarów.

5. Grunt lwh 574/XIX przy ul. Piaski, nabył Stanisław Robak od Juljana Kowalskiego za cenę 1278 złotych.

6. Część (3/64) gruntu lwh. 423/XVII, obok ul. Mazowieckiej, nabyła Felicja Zjadaczowa od Piotra Spałka za cenę 900 złotych.

7. Część (1/9) domu trzechpiętrowego przy ul. Dietlowskiej L. or. 11 lsp. 514/VIII, nabył Mojżesz Hirsch 2 im. Scharf od Dawida Scharfa za cenę 1.671 dolarów.

8. Część (1/9) domu trzechpiętrowego przy ul. Dietlowskiej L. or. 11 lsp. 514/VIII, nabył Mojżesz Hirsch 2 im. Scharf od Breindli Glückel ze Scharfów Rosenblumowej za cenę 2.171 dolarów.

9. Grunt lwh. 559/XX, przy ul. Grzegórzeckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 48/XX, nabyli po połowie Franciszek i Michalina Janiccy od Katarzyny Blakowej za cenę 1.274 dolarów.

10. Dom parterowy przy ul. Sadowej L. or. 18 lsp. 142/XVIII, nabyła Wiktorja Sikorówna od Tomasza i Antoniny Klasińskich za cenę 5.100 złotych.

11. Grunt lwh. 123/XVII przy ul. Mazowieckiej, nabyła Agnieszka Chwastek od Stefanji, Tadeusza Anieli i Alojzy Packów za cenę 65.000 złotych.

12. Grunt lwh. 571/XIII przy ul. Królowej Jadwigi, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne lwh/XIII, nabyli po połowie Jan i Józef Garzełowie od Jana Legutki za cenę 675 dolarów.

13. Grunt lwh. 636/XIX przy ul. Mogilskiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 388/XIX, nabył Franciszek Albiński od Stefana i Marji Broczkowskich za cenę 6.095 złotych.

14. Grunt lwh. 388/XIX przy ul. Mogilskiej, nabyła Marja Peterek od Stefana i Marji Broczkowskich za cenę 13.705 złotych.

15. Grunt lwh. 638/XVI, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 181/XVI, nabyli po połowie Albin i Marja Buczakowie od Wacława Buczaka za cenę 986 dolarów.

16. Dom jednopiętrowy przy Al. Mickiewicza L. or. 29 lsp. 455/IV, nabył Dr. Edmund Majewicz od Jana Szymańskiego za cenę 6.917 dolarów.

17. Część (1/4) domu parterowego przy ul. Barskiej L. or. 2 lsp. 107/XI nabyła Julja z Łazarskich Garzyńska od Jana Łazarskiego za cenę 13.000 złotych.

18. Część (57/1440) domu dwupiętrowego przy placu Matejki L. or. 9 lsp. 15/V, nabył Zygmunt Mildner od Tadeusza Mildnera za cenę 5000 złotych.

19. Dom jednopiętrowy przy ul. Zamojskiego L. or. 33 lsp. 428/XXII, nabyli, 2/3 Józefa Hermanówna oraz 1/3 Ks. Wojciech Kozdroj od Heleny Bajowej, Gersona i Abrahama Marka za cenę 4.900 dolarów.

20. Grunt lwh. 1124/XXII przy ul. Zabłocie, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 581/XXII, nabył Majer Herschfeld od Karola Brylskiego za cenę 4.052 dolarów.

21. Grunt lwh. 95/XXII obok Al. Skrzyneckiego, nabyła Jadwiga Staszczakowa od Zofji 1-o Smorągiewiczowej 2-o Machowskiej za cenę 25.000 złotych.

22. Dom jednopiętrowy przy ul. Kątowej L. or. 4 lsp. 177/XVIII, nabyli po połowie Jan i Marja Siemieniuchowie od Bronisławy i Klementyny Zaremby za cenę 46.885 złotych.

23. Część (33/100) domu dwupiętrowego przy ul. Krakowskiej L. or. 9 lsp. 75/VIII, nabył Stanisław Józef 2 im. Wójcikiewicz od Reginy Gablenzowej za cenę 42.500 złotych.

24. Grunt lwh. 635/XVI przy ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 65/XVI, nabyli po połowie Ignacy i Julja Radoniowie od Macieja Prusa Biesiadeckiego za cenę 1.071 dolarów.

25. Grunt lwh. 655/XIII przy ul. Królowej Jadwigi, nabył Józef Bielik od Dr. Franciszka Bardla za cenę 22.000 złotych.

26. Grunt lwh. 236/XVIII przy A. Królewskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 57/XVIII, nabył Bolesław Huczek od Józefa Kalicińskiego za cenę 14.000 złotych.

27. Grunt lwh. 1115/XXII przy ul. Łagiewnickiej, nabyli po połowie Stefan i Aniela Jelonkowie od Polskiego Towarzystwa Handlowego w Krakowie za cenę 5.863 złotych.

28. Grunt lwh. 218/XV przy ul. Konarskiego, nabył Jan Magura od Romualda i Julji Stypułów za cenę 2.272 dolarów.

29. Grunt lwh. 218/XV przy ul. Konarskiego, nabyli po połowie Aleksander i Franciszka Sapetowie od Jana Magury za cenę 3.300 dolarów.

30. Grunt lwh. 637/XVI przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 90/XVI, 130/XVI i 133/XVI, nabył Zygmunt Francki od Anieli Trzaskowej i Franciszka Czekajskiego za cenę 5.400 dolarów.

31. Dom czteropiętrowy przy Al. Zygmunta Krasińskiego L. or. 12 lsp. 216/XII, nabyli po połowie Bernard i Róża Liebeskindowie od Ozjasza Grossbarda i Izaaka Cuckera za cenę 56.000 dolarów.

32. Grunt lwh. 300/XIII przy ul. ks. Józefa, nabyła Stanisława Szeligowa od Zygmunta Kubatego za cenę 3.000 złotych.

33. Dom trzechpiętrowy przy ul. Starowiślnej L. or. 52 lsp. 561/VIII nabyli po połowie Jan i Amalja Wacławikowie od Emanuela i Franciszki Teuflów za cenę 27.500 dolarów.

II. Przez inne kontrakty.

1. Grunt lwh. 627/XIX przy ul. Grzegórzeckieji wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 25/XIX, wartości 168.000 zł., nabyła tytułem darowizny Walentyna z Marxenów Czechowska od Marji z Marxenów Pacanowskiej.

2. Część (1/6) domu dwupiętrowego przy ul. Szewskiej L. or. 25 lsp. 230/I, wartości 30.000 złotych, nabył tytułem darowizny Stanisław Stefan 2 im. Czernecki od Jana Czerneckiego.

3. Część (2/4) domu dwupiętrowego przy ul. Szewskiej L. or. 17 lsp. 226/I, wartości 40.000 złotych, nabyła tytułem darowizny Helena Abrahamer od Izraela i Anny Abrahamerów.

4. Dom parterowy przy ul. Juljusza Rydla L or. 4 lsp. 152/XVI wartości 5.500 złotych, nabyli po połowie tytułem darowizny Ludwika i Stanisław Bordelowie od Marji Frużeńskiej.

5. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Rymarskiej L. or. 16 lsp. 114/XIX wartości 5.000 złotych, nabyła tytułem darowizny Zofja Bednarska od Józefa Bednarskiego.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Dom parterowy przy ul. Barskiej L. or. 2 lsp. 107/XI wartości 52.000 złotych, nabyli w spadku po ś. p. Julji z Inwelskich Łazarskiej, Władysław i Jan Łazarski 1/4 oraz Julja z Łazarskich Garzyńska 2/4.

2. Dom dwupiętrowy przy ulicy Krowoderskiej L. or. 29 lsp. 278/V wartości 110.000 złotych, nabył w spadku Antoni Krasuski po ś. p. Romualdzie Krasuskim.

3. Dom dwupiętrowy przy ulicy Zwierzynieckiej L. or. 27 lsp. 109/III wartości 125.000 złotych, nabyli w spadku po połowie Zenon Sare i Elza ze Sarów Łamińska po błp. Józefie Sare.

4. Część (3/6) domu parterowego przy ul. Księcia Józefa L. or. 21 lsp. 180/XIII wartości 26 000 złotych, nabyli w spadku po 1/6 Walenty, Helena i Władysława Malikowie po ś. p. Piotrze Maliku.

5. Część (2/10) domu dwupiętrowego przy ulicy Jasnej L. or. 4 lsp. 99/VII wartości 18.200 złotych, nabyła w spadku Romana Voglerowa po błp. Helenie v. Hendli z Mirtenbaumów Templowej.

6. Dom parterowy przy ul. Salezjańskiej L. or. 9 lsp. 116/X, oraz grunt lwh. 375/X przy tejże ulicy, łącznej wartości 186.000 złotych, nabyli w spadku po połowie Józef i Anna Musiałowie po ś. p. Antonim i Marjannie Musiałach.

7. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Sarmackiej L. or. 28 lsp. 280/XXI wartości 3.070 złotych, nabyła w spadku Karolina z Skowronków Zduleczna po ś. p. Zofji Zdulecznej.

Kraków, dnia 3 stycznia 1931 r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu styczniu 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. I.				
Dr. Samuel Horowitz Szewska 20	przebudowa portalu sklep.	Szewska 20 lsp. 215	arch. Artur Brenner	4985/30 5696/30 9/12
Zarząd Hotelu Royal św. Gertrudy 26	budowa prow. przedsionka drewnianego	Gertrudy 25 lsp. 504	inż. S. Feldmann	6597/30 5/12
Zgromadzenie XX. Pijarów Pijarska 2	przebudowa okna parterowego na drzwi	Pijarska 2 lsp. 314	arch. Artur Brenner	7801/30 10/12
Bieniarz Władysław Szpitalna 20/22	plan dodatkowy na nadbudowę 3 p. w budynku frontowym	Szpitalna 20/22 lsp. 386 i 387	Brzeziński i Burzyński	6720/30 19/11

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. III.		
Kapałka Tomasz Zwierzyniecka 9	budowa 2 portali sklep.	Zwierzyniecka 9 lsp. 139	arch. Edward Bujak	6333/30 18/12
S. i A. Schajerowie Groble 16	zmiana w budowie 4-ro piętrowego domu	Pl. Groble 16 lsp. 141	arch. S. Jonkler	8060/30 7/1
Zbigniew Odrzywolski Karmelicka 35	budowa 4-ro piętrowego domu z 3-ch piętr. oficyną	Batorego 19 l. kat. 227/2, 229/2, 239/2	arch. Zbigniew Odrzywolski	5941/30 3/12
Maurycy Allerhand Studencka 4	przebudowa okna parter. na portal sklepowy	Studencka 4 lsp. 256	inż. Tadeusz Gliński i inż. Alfr. Kramarski	6334/30 4/12
Józef Mencel Dolnych Młynów 7	plan dodatkowy garażu z warstatem	Dolnych Młynów 7 lsp. 32	inż. Rudolf Hand i Jul. Eintracht	6818/30 6/12
Krakowskie Tow. Wzaj. Ubezpieczeń Basztowa 5	plan urządzenia pasażu	Basztowa 5 lsp. 122	arch. Zbigniew Odrzywolski	7176/30 22/12
		Dz VI.		
Marjan Jahoda Karmelicka 57	budowa 2 piętr. domu	Bonerowska 3 lsp. 285	arch. Bujak Edward	6262/30 10/11
Józef i Wanda Pluteccy Topolowa 9	przebudowa portalu sklep.	Topolowa 9. lsp. 198	arch. Zygmunt Grünberg	7572/30 9/12
		Dz. VII.		
Bronisława Kernerowa Jasna 10	budowa łazienki i klozetu	Jasna 10 lsp. 102	inż. Szufa Zygmunt	6935/30 5/12
Zgromadzenie SS. Urszulanek Starowiślna 5	plan dodatkowy na przebudowę garderoby na poddaszu	Starowiślna 5 lsp. 124	arch. Hoffmann	7032/30 9/12
Zgromadzenie SS. Urszulanek Starowiślna 5	dodatkowe plany na zmiany w oficynach 4-go piętra	Starowiślna 3 lsp. 123	arch. Hoffmann	7231/30 9/12
Rozalja Mondererowa Bernardyńska 9	budowa ubikacji z ustępem w mieszkaniu na I p.	Bernardyńska 9 lsp. 64	inż. Z. Prokesch	7440/30 10/12
Artur Wohl Zielona 26	plany dodatkowe na budowę 5-cio piętr. bud. front. z 5-cio piętr. ofic.	Zielona 26	inż. Wexner	7149/30 23/12
Artur Wohl Zielona 22	plany na budowę 5-cio piętr. domu frontowego z 5-cio piętr. oficyną	Zielona 22	inż. Wexner	5579/30 23/12

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. VIII.		
Józef i Fanny Siebnerowie Paulińska 25	plan dodatkowy na urządzenie mieszkania w niskim parterze	Starowiślna 97 lsp. 595	arch. Izydor Goldberger	4815/30 20/11
Irma Spirowa Starowiślna 85	przebudowa ustępów spłukiwanych i przebudowa ganków podwórzowych	Starowiślna 85 lsp. 407	arch. Edw. Skawiński	7511/30 5/1
Zarząd Nowej Drukarni Dziennikowej Orzeszkowej 7	plany na budowę 3-ch piętr. domu frontowego	Orzeszkowej 7	inż. B. Zimmermann	6970/30 17/12
		Dz. X.		
Wolski Franciszek Zielna boczna 16	plan dodatkowy na urządzenie izby w poddaszu	Zielna boczna 16 lsp. 206	arch. Paciorkowski	6728/30 5/11
Paczkowie Piotr i Rozalja Barska 67	plany dodatkowe na nadbudowę 2-go piętra	Barska 67 lsp. 67	arch. Paciorkowski	5195/30 5/11
		Dz. XII.		
Oskar Bruder Al. Krasińskiego 20	plan dodatkowy na bud. 4-ro piętr. domu z podd.	Al. Krasińskiego 20 lsp. 195	inż. Zimmerman	4860/30 22/11
		Dz. XIII.		
Józef Kramarczyk Kr. Jadwigi 137	pl. dodat. w zmianie nadbudowy 2-go piętra	Kr. Jadwigi 137 lsp. 281	bud. Józef Kaczmarczyk	7250/30 26/11
Leon Studnicki Tyniecka 7	pl. dodatkowy na zmiany zaszłe podczas budowy 1-piętr. domu	św. Bronisławy 82 lsp. 320	arch. Kryłoszański St.	7389/30 3/12
Feliks Kumala Ks. Józefa 111	budowa domu parterowego	Ks. Józefa 121 l. kat. 917/1.	Edward Skawiński	5327/30 17/12
Jan Garsztka Emaus 40	zmiany zaszłe podczas budowy 1-no piętr. domu z suterenami i poddaszem	Emaus 40 lsp. 167	arch. A. Siódmak	6897/30 26/11
Wiktor Ziąbek Ks. Józefa 11	plan na 1-no piętr. dom z suter. komórkami i podd.	Ks. Józefa l. kat. 561/1, 561/2	Edward Skawiński	6769/30 16/12
		Dz. XIV.		
Ignacy i Józefa Hajdzińscy Czarnowiejska 64	przebud. wozowni na stajnie i dobudowa szopy	Czarnowiejska 64 lsp. 11	arch. Szufa Zygm.	6527/30 18/12

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XV.		
Zgromadzenie XX. Misjonarzy Juljusza Lea na ręce Franc. Starzyckiego	plany adaptacji pracowni na cele mieszkalne	J. Lea 57 lsp. 114	arch. Paciorkowski Ludwik	6723/30 3/12
Helena Gocowa Kaz. Wielkiego 89	budowa 3-ch piętr. oficyny	Kaz- Wielkiego 89 lsp. 291	Edmund Skawiński	6819/30 18/12
Aleksander i Franciszka Sapeta Konarskiego 33	budowa 2 piętr. domu	Konarskiego 33 l. kat. 404/12	Krzyżanowski	7274/30 16/12
		Dz. XVI.		
Marja Jaszczurowa Lucjana Rydla 16	budowa portalu sklepow.	Lucjana Rydla 16 lsp. 164	arch. Władysław Warczewski	6414/30 19/12
		Dz. XVII.		
Regina i Ada Rymplowie św. Sebastjana 22	plany dodatkowe na budowę izby poddasznej	Obożna 15 Łokietka 19	arch. S. Jonkler	7157/30 20/11
Firma Uderski i Ska Lubelska 25	budowa 3 ch piętr. domu	Lubelska 25 lwh. 2969	inż. Jakób Jan Spira	7126/30 17/12
Pinkus Wolfowicz recte Adler Kamienna 35	nadbudowa 2 p. i adaptacje	Kamienna 35 lsp. 185	inż. Jan Stobiecki	7855/30 19/12
Kasper Dymek Mazowiecka 76	plany prow. ogrodzenia	Racławicka l. kat. 357	Warth St.	6211/30 18/11
Henryk Münz Al. Słowackiego 56	budowa 4-ro piętr. domu	Al Słowackiego 26 dział pofort. 61	Birkenfeld i Silberstein	4300/30 30/10
		Dz. XVIII.		
Bank Hipoteczny na ręce Prokurenta Józefa Fröhlicha zamieszkałego Krowoderska 13	budowa budynku prow. drewnianego na wagę kontrolną	Al. 29 Listopada	inż. Prokesch Zygm.	6925/30 24/11
Piotr i Regina Gałdenowie Topolowa 9	budowa prow. kiosku	Kielecka 23 lsp. 490	Edward Skawiński	8199/30 5/1
Dyrekcja Schroniska im. Ks. Lubomirskiego Rakowicka 27	budowa prow. cieplarni	Rakowicka 27	Fr. Krzyżanowski	7570/30 9/12
Helena Weinreb Al. 29 Listopada 77	budowa prow. kiosku	Al. 29 Listopada 75 l. kat. 197	arch. L. Paciorkowski	7600/30 15/12

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XVIII.		
Józef Franaszek Prądnik Biały 105	dod. plany budowy 1-no piętr. domu	Żmujdzka l. kat. 1587	inż. Józef Kramarski	7742/30 9/1
Adela i Alojzy Heinowie Kasprowicza 6	dodat. plany zmian wewnętrz. w układzie ubikacyj	Kasprowicza 6 lsp. 97	arch. Szufa Zygmunt	6144/30 25/11
Aron i Jakób Landesdorf Prądnik Czerwony 39	plany na budowę prow. ogrodzenia drewnianego	Al. 29 Listopada l. kat. 164/14		5240/30 6/11
		Dz. XIX.		
Henryk Falandysz Gen. Chłopickiego 12	plan na bud. ogrodzenia domu	Gen. Chłopickiego 12	Siódmak	7190/30 19/11
Zieleniewska Zofja Grzegórzecka 56	plan na bud. ogrodzenia drewnianego	Grzegórzecka 56 lsp. 23	K. Brzeziński i J. Burzyński	5400/30 2/10
Ofic. Spółdz. mieszkan. Józefińska 11	plan na wykonanie ogrodzenia	II. Osiedle Oficersk.	bud. Antoni Dostal	788/30 10/12
		Dz. XX.		
Franciszka Koprowska Miedziana 87	dobudowa domu parterowego z poddaszem	Miedziana 87 lsp. 15	inż. Z. Prokesch	6811/30 20/12
Stefan Wiatr Miedziana 65	plan dodatkowy budowy part. domu	Miedziana 65 a lsp. 201	arch. L. Paciorkowski	7254/30 3/1
Henryk Rozmaryn Grzegórzecka	plan na przestawienie stodoły	Grzegórzecka l. kat. 503	inż. Kurzer Izydor	7155/30 29/11
		Dz. XXII.		
Zarząd Krakowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej Parkowa	budowa 4-ro piętr. domu	Parkowa l. kat. 951/16, 951/17 951/18, 951/19	inż. Czesław Boratyński i inż. Edward Kreisler	5163/30 29/11
Bronisława Piekłowa Rynek Podgórski 2	przebudowa portalu sklep.	Rynek Podgórski 2	arch. Karwat Józef	5852/30 2/12
Mojżesz Goldflus Wielicka 10	budowa 1 p. przyziemnej oficyny	Wielicka 10 lsp. 208	arch. J. Merenda	6199/30 4/12
Adolf Dębski Kalwaryjska 34	plan dodat. na wykonaną bud. kancelarji z izbą na 1 p.	Kalwaryjska 34 lsp. 93	arch. L. Paciorkowski	7593/30 12/12
Fryda Ginzig Józefińska 22	budowa ustępów	Józefińska 22 lsp. 89	arch. J. Merenda	7977/30 30/12
Gustawa Gottlaub Janowa Wola 5	nadbudowa tylnego poddasza	Janowa Wola 5 lsp. 345	inż. Z. Prokesch	7473/30 30/12

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne 241 w kadencji XVII z dnia **16-go stycznia 1931 r.**

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent m. Dr. Ignacy Landau,
„ „ Dr. Witołd Ostrowski,
„ „ Dr. Piotr Wielgus.
Sekretarz Rady m. Franciszek Strasik.
Radców m. obecnych **55**.
Początek posiedzenia o godzinie **18**.

Przed porządkiem dziennym.

Wspomnienie pośmiertne.

Prezydent Rolle otworzył posiedzenie wspomnieniem pośmiertnem ku czci zmarłego Marszałka Francji ś. p. Joffre'a.

Rada m. uczciła pamięć bohatera Francji przez powstanie.

Wnioski nagłe.

Sekretarz odczytał następujące wnioski nagłe:

1) Rm. Przybysia i tow. w sprawie pomocy dla bezrobotnych.

Wniosek brzmi:

„W przewidywaniu nadmiernej klęski bezrobocia Klub Radców m. P. P. S. zgłosił jeszcze w dniu 9 października 1930 r. na posiedzeniu Rady Miejskiej wniosek nagły wzywający Zarząd miasta do wyasygnowania odpowiedniej kwoty, jak również o zwrócenie się do Rządu o pomoc finansową w celu należytego zorganizowania akcji doraźnej pomocy dla bezrobotnych, która miała iść w kierunku:

1) zaopatrzenia najuboższej ludności w środki żywności i opału na zimę,

2) dożywiania dzieci bezrobotnych uczęszczających do szkoły, a w wypadkach skrajnej nędzy zaopatrzenia w odzież i obuwie na zimę.

Wniosek ten, który został przekazany odnośnej sekcji do załatwienia, mimo upływu 3-ch miesięcy nie został załatwiony. Tego rodzaju przewlekanie sprawy świadczy o niedocenianiu rozpaczliwego położenia ludności, znajdującej się z powodu utraty pracy bez środków do życia.

Niezależnie od tejże sprawy zgłosiła się w dniu 3-go stycznia u p. wiceprez. Dr. Wielgusa delegacja bezrobotnych, która przedstawiwszy groźne położenie sezonowych robotników budowlanych pozbawionych prawa do zasiłku z powodu nieuchylenia sezonu martwego, wezwała Pana Wiceprezydenta o poczynienie przez Prezydjum miasta kroków u Rządu w kierunku uchylenia sezonu martwego, rozszerzenia pomocy doraźnej na robotników nie objętych instrukcją z dnia 15-go grudnia 1930 r., o zatrudnienie bezrobotnych przez miasto w okresie zimowym i zorganizowanie ze strony miasta doraźnej pomocy dla bezrobotnych.

W odpowiedzi na powyższe, Prezydjum miasta wniosło memorjał na ręce Pana Wojewody, jak również zwróciło się do Ministerstwa Robót Publicznych o zaciągnięcie pożyczki 500.000 zł. na rozszerzenie cmentarza rakowickiego i na roboty kanalizacyjne, przyczem miało znaleść zatrudnienie około 1.000 ludzi.

Ponieważ względem uchylenia sezonu martwego Rząd zajął odmowne stanowisko, wobec czego sprawa pomocy doraźnej dla bezrobotnych, ewentualnie zatrudnienia tychże, wymaga ze względu na konieczność zapewnienia im środków do życia, szybkiego załatwienia, przeto Klub Radców m. P. P. S. stawia następujący wniosek:

Rada Miejska stwierdzając groźne położenie robotników sezonowych pozbawionych przez nieuchylenie sezonu martwego i odmowę zasiłków najniezbędniejszych środków do życia, wzywa Pana Prezydenta miasta o bezzwłoczną interwencję u Rządu, celem zapewnienia pomocy doraźnej dla bezrobotnych, jak również w sprawie udzielenia pożyczki 500.000 zł. na zatrudnienie bezrobotnych przy wzmiankowanych robotach. Akcja ta ze względu na ciężkie położenie bezrobotnych, powinna być przeprowadzona w ciągu jednego tygodnia. Niezależnie od tego Rada Miejska wzywa Pana Prezydenta o zorganizowanie pomocy doraźnej dla bezrobotnych przez miasto w sposób przewidziany wnioskiem Klubu P. P. S. z dnia 9 października 1930 r.

Równocześnie Rada Miasta wzywa Pana Prezydenta, ażeby poczynił odpowiednie kroki w kierunku przyspieszenia robót budowlanych, które powinny się zacząć w pierwszych dniach marca br.".

2) Rm. Puchałki i tow. w sprawie uzyskania funduszów na pomoc dla bezrobotnych.

Wniosek brzmi:

„Wzrastające w całem państwie bezrobocie daje się dotkliwie odczuwać również w mieście Krakowie. Rośnie liczba bezrobotnych mieszkańców miasta, wzrasta wśród bezrobotnych nędza i dochodzi do demonstracyj, którym nie zapobiegną aresztowania przedsiębrane przez władze bezpieczeństwa.

Jakkolwiek walka z bezrobociem jest trudna, a gmina tak ze względu na powszechność zjawiska, jakiem jest brak pracy, jak i ze względu na swój stan finansowy nie może własnemi wyłącznie siłami przeprowadzić tej walki, to jednak musimy się domagać, by Zarząd miasta poczynił wszelkie wysiłki celem ulżenia doli bezrobotnych przez uzyskanie odpowiednich funduszów na doraźne zasiłki, oraz przez opracowanie szczegółowego planu robót i prac publicznych na nadchodzący sezon wiosenny.

W tym celu stawiamy wniosek:

Rada miasta uchwali:

Uprasza się Pana Prezydenta miasta, by:

1) podjął u Rządu starania o uzyskanie funduszów na wydatną pomoc zasiłkową dla bezrobotnych w Krakowie;

2) przygotował i przedstawił Radzie miejskiej wnioski, dotyczące zamierzonych robót publicznych w Krakowie w czasie najbliższym;

3) przygotował i przedstawił Radzie wnioski w sprawie uzyskania kredytu na przeprowadzenie zamierzonych robót publicznych;

4) wydał zarządzenie, aby przy wszelkiego rodzaju robotach gminnych zatrudniano w pierwszym rzędzie bezrobotnych, zamieszkałych w Krakowie".

Wnioski rm. Przybysia i Puchałki jako identyczne co do treści, uchwalono traktować łącznie.

Nagłość obydwu wniosków uchwalono.

Wnioski powyższe popierali rm. Przybyś i Puchałka, poczem wyjaśnień szczegółowych udzielił Prez. Rolle.

Wnioski uchwalono.

Interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

Rm. Stączka i tow. w sprawie pokrycia kosztów urządzenia i oświetlenia latarń orjentacyjnych.

Interpelacja brzmi:

„Od sześciu lat trwa spór Towarzystwa Katolickich Właścicieli Realności w Krakowie z Magistratem w sprawie pokrycia kosztów urządzenia i oświetlenia t. zw. latarń orjentacyjnych (numerowych).

Na skargę dwóch członków Wydziału tego Towarzystwa, a mianowicie ś. p. Pezdańskiego i pani Kowalewskiej, wniesioną na polecenie, koszt i ryzyko Zarządu Towarzystwa, zapadł dnia 11 grudnia 1930 r. wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego w Warszawie, uchylający orzeczenie Województwa z powodu wadliwego postępowania administracyjnego (nie rozprawienia się z prawnemi zarzutami wniesionych rekursów).

Ponieważ obrona prawna nierozstrzygniętej merytorycznie skargi, kosztowała Towarzystwo ponad 1.000 zł., zaś djety pp. zastępców prawnych Magistratu wynoszą też poważną kwotę, której strona przegrywająca zwrócić ustawowo nie jest zmuszona, uważamy dalsze prowadzenie procesu za bezcelowe i obopólnie za szkodliwe. Zapytujemy więc Pana Prezydenta, czy skłonny byłby wezwać Zarząd Towarzystwa Katolickich Właścicieli Realności do ugodowego zakończenia kosztownego sporu.

Nadmieniamy w końcu, że skarga pani Kowalewskiej o naruszenie w posiadaniu przez przybicie latarni na jej domu była jej indywidualną sprawą, przeto przegranie jej niema żadnego wpływu na sprawy przez Towarzystwo zaczepione i w Najwyższym Trybunale Administracyjnym pod względem formalnym wygrane".

Interpelację powyższą skierowano do Sekcji prawniczej.

Rm. Dr. Rosenzweig i tow. w sprawie ordynacji wyborczej do Rady m.

„W czasie sejmowej dyskusji nad budżetem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych p. Duch oświadczył, że jeśli Kraków przedłoży projekt zmiany ordynacji wyborczej do Rady miejskiej, to będzie ona bezzwłocznie uchwaloną i wprowadzoną w życie.

Rada m. Krakowa w roku 1920 uchwaliła wypracowany pod przewodnictwem rektora ś. p. Dr. Fiericha, projekt ustawy o zmianie ordynacji wyborczej dla m. Krakowa. W ciągu ostatnich 10 lat w toku każdej dyskusji budżetowej, Rada m. Krakowa to swoje stanowisko potwierdzała.

Na tej podstawie zapytujemy Pana Prezydenta, czy projekt zmiany ordynacji wyborczej do Rady miejskiej z roku 1920 został przedłożony Rządowi i czy gotów jest wobec powołanych wyżej uchwał, zawiadomić Pana Ministra Spraw Wewnętrznych o tem stanowisku Rady miejskiej, oraz przedłożyć życzenie Rady miejskiej, aby jak najrychlej uchwalono zmianę ordynacji wyborczej do Rady m., celem przeprowadzenia nowych wyborów.

W tym roku ubiega 20 lat od czasu ostatnich wyborów uzupełniających, w roku jubileuszowym liczy zaś Rada m. tylko 88 zamiast 127 radców m., a więc brak jest $^{1}/_{3}$ części członków Rady m., których głos mógłby przy obecnym komplecie niejednokrotnie decydować o uchwałach Rady m.

Ludność miasta domaga się odnowienia Rady m. i dlatego zapytujemy Pana Prezydenta, czy gotów jest spowodować z powołaniem się na ten powyższy stan rzeczy, aby jak najrychlej uchwalono ordynację wyborczą dla rady miejskiej i rozpisano wybory".

Interpelację skierowano do Prezydjum.

Porządek dzienny.

Pożyczka 200.000 zł. na wykończenie budowy Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie.

Imieniem Sekcji II Wiceprezydent m. Witołd Ostrowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) na wykończenie budowy m. domu wycieczkowego na parceli gminnej, wydzielonej z gruntów pofortecznych przed Parkiem Jordana tzw. „Oleandrów" (Lk. 74/1 Dz. XIV) w narożniku między ulicą uchwaloną na tyłach projektowanego domu im. J. Piłsudskiego przy Al. 3 Maja, a ulicą uchwaloną obok gruntu bibljoteki Jagiellońskiej, w obszarze około 1695 m^2, zaciągnąć w jednej z finansowych instytucyj miasta Krakowa pożyczkę w wysokości 200.000 zł. względnie w dolarach według kursu dolara w dniu zaciągnięcia pożyczki przewidzianej w wydatkach nadzwyczajnych Dz. VI. par. 164 budżetu m. na r. 1930/31 na warunkach dla Gminy najdogodniejszych z tem, że pożyczka ta ma być narazie krótkoterminową. Po ukończeniu budowy i wydaniu konsensu na użytkowanie ma być skonwertowaną na pożyczkę długoterminową hipotecznie zabezpieczoną na powyższej realności w wysokości 200.000 zł., względnie w dolarach według kursu dolara w dniu przeprowadzenia konwersji.

2) Do podpisania potrzebnych dokumentów pożyczkowych upoważnia się obok Pana Prezydenta miasta, względnie jego zastępcy, radców miejskich: Inż. Władysława Kleinbergera i Inż. Artura Romanowskiego, a na wypadek przeszkody którego z nich, radców miejskich Inż. Franciszka Drobniaka i Jana Oplustila.

Uchwalono. (L. Magtu IV. 72/31).

Kredyt dodatkowy 700.000 zł. na zapłatę przypadającego na gm. m. Krakowa udziału w kosztach budowy IV mostu.

Imieniem Komisji drogowo-kanałowej i Sekcji II. rm. Inż. Aleksander Adelman wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. 1) przyznaje się dla Dz. V. wydatków zwyczajnych budżetu na rok 1930/31 kredyt dodatkowy

w kwocie 700.000 zł. na zapłatę przypadającego na gminę miasta Krakowa udziału w kosztach budowy IV mostu — a to zgodnie z zawartym w dniu 1 sierpnia 1925 r. układem między gminą miasta Krakowa a Rządem;

2) upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia na warunkach, które zatwierdzi Sekcja II. pożyczki do wysokości uchwalonego kredytu dodatkowego;

3) do podpisania odnośnych dokumentów dłużnych upoważnia się obok Pana Prezydenta, względnie jego zastępcy, rm. Inż. Franciszka Drobniaka i Wacława Potuczka, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich, rm. Inż. Jana Peltza.

II. Uchwałę pod I. przedłożyć do zatwierdzenia Urzędowi Wojewódzkiemu w Krakowie.

Uchwalono. (L. prez. 12.984/30)
R. F. B.

Gwarancja gminy dla pożyczki 300.000 zł. Spółki mieszk. dla miast.

Imieniem Sekcji II. i III. wiceprez. m. Dr. Landau wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uzupełnia się uchwałę Rady miejskiej z dnia 9-go stycznia 1930 r. zatwierdzoną przez Krakowski Urząd Wojewódzki decyzją z dnia 12 lutego 1930 r. L. Sam. 1848/30 obejmującą porękę Gminy miasta Krakowa za pożyczki do łącznej kwoty 300.000 złotych, które Bank Gospodarstwa Krajowego lub Komunalna Kasa Oszczędności miasta Krakowa udzielą Spółce Mieszkaniowej dla Miast, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie na dokończenie budowy domów mieszkalnych — w ten sposób, że poręka ta zostaje udzieloną do wysokości 300.000 złotych, lub równowartości w dolarach.

Wszystkie inne ustępy przytoczonej wyż uchwały z 9 stycznia 1930 r. pozostają bez zmiany.

Uchwalono. (L. prez. 310/31).

Gwarancja gminy dla pożyczki 100.000 zł. Pow. Tow. Budowy Tanich Domów.

Imieniem Sekcji II. i III. wicepr. m. Dr. Landau wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uzupełnia się uchwałę Rady miejskiej z dnia 22 maja 1930 r. zatwierdzoną przez Krakowski Urząd Wojewódzki decyzją z dnia 14 czerwca 1930 r. L. Sam. XI. 37/30 obejmującą porękę Gminy miasta Krakowa dla pożyczki do wysokości 100.000 złotych, zaciągnąć się mającej przez Powszechne Towarzystwo Budowy Tanich Domów mieszkalnych i domów robotniczych, spółdzielnię z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie — na wykończenie budowy domów przy ulicy Koletek—Smoczej lwh. 166 ks. gr. gminy kat. Kraków VII. Stradom i na spłatę długów z tej budowy, w ten sposób, że poręka ta zostaje udzieloną do wysokości 100.000 złotych, lub równowartości w dolarach.

Wszystkie inne ustępy przytoczonej wyż uchwały z dnia 22 maja 1930 r. pozostają bez zmiany.

Uchwalono. (L. prez. 309/31).

Kredyt dodatkowy 190.000 zł. w Dz. V. § 21 poz. b i w Dz. V. § 21 poz. c.

Imieniem Komisji drogowo-kanałowej rm. Inż. Władysław Kleinberger wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Przyznaje się w Dz. V. § 21 poz. b/1 „utrzymanie szos gminnych“ budżetu 1930/31 kredyt dodatkowy w wysokości . . . . . . 80.000 zł.

2) w Dz. V. § 21 c „utrzymanie i budowa bruków i chodników“ budżetu 1930/31 kredyt dodatkowy . . . . 110.000 zł.

Wydatek powyższy pokryć z pożyczki na ten cel zaciągnąć się mającej. (L. 5806/30 Bb.).

Uchwalono.

Kredyt dodatkowy 214.300 zł. w Dz. VIII.

Imieniem Komisji drogowo-kanałowej rm. Inż. Władysław Kleinberger wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się kredyt dodatkowy dla budżetu na rok 1930/31 w Dz. VIII. § 66 „Kanalizacja“:

§ 66 e „Budowa nowych kanałów“ w kwocie	136.000 zł.
§ 66 f Roboty kanałowe na rzecz osób trzecich	22.500 „
dla poz. g, h, i, k, l, j, utrzymanie starych kanałów, kolektorów, wodościeków, odwodnienia nawierzchniowego i utrzymania młynówki — łącznie dla wszystkich wymienionych pozycyj w kwocie	33.700 „
poz. j połączenia uliczne w kwocie	22.000 „
poz. m czynsze w kwocie	100 „
Czyli razem kredyt	214.300 zł.

Wydatek powyższy pokryć z pożyczki na ten cel zaciągnąć się mającej.

Uchwalono. (L. 4607/30 Bb.).

Kredyt dodatkowy 58.931 zł. 50 gr. w Dz. VIII.

Imieniem Komisji drogowo-kanałowej rm. Inż. Władysław Kleinberger wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się dla działu kanałowego Budownictwa miejsk. Oddz. B. budżetu 1929/30 kredyt dodatkowy w łącznej wysokości, a mianowicie:

dla Dz. VIII § 65 poz.	f.	. . . .		7.628·82 zł.
„ „ „ 65 „	g	. . . .		35.060·98 „
„ „ „ 65 „	h	. . . .		8.224·95 „
„ „ „ 164 „	a	wyd. nadzw	.	3.899·57 „
„ „ „ 164 „	b	„ „	.	4.117·18 „
			Razem . . .	58.931·50 zł.

Uchwalono. (L. Bb. 1684/1930).

Dzierżawa piekarni miejskiej.

Imieniem Sekcji VIII Wiceprez. m. Dr. Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do wydzierżawienia miejskiej piekarni mechanicznej na warunkach, które ustali Sekcja III i VIII Rady miasta.

(L. aprow. 1168/30).

Sprawozdanie:

Gmina zajmując się sprawami aprowizacyjnemi, spełnia ciążący na niej w myśl § 102 ust. h i n statutu gminnego obowiązek starania się o dobrą i tanią żywność, tudzież o wygodę mieszkańców, a wszystkie te poczynania Zarządu miasta, zmierzające do spełniania wspomnianych co dopiero zadań Gminy stanowią politykę aprowizacyjną Gminy, która znów jest częścią polityki aprowizacyjnej Rządu.

Sama kwestja aprowizacji, to pojęcie bardzo obszerne, bo obejmuje problem nietylko czem żywić, ale także problem, gdzie, kto i co jest do wyżywienia, nadto, jak środki żywności mają być przechowywane, konserwowane, a nawet i produkowane, ponadto sprawa aprowizacji obejmuje te wszystkie zadania, których celem jest zaopatrzenie ludności w artykuły pierwszej potrzeby na wypadek kataklizmów żywiołowych, mobilizacji i t. d.

Temi co dopiero wspomnianemi zadaniami zajmuje się Rząd, miasta zaś, wśród nich i Kraków, który jest jedną z licznych komórek na Państwo całe się składających, także część z tych zadań Państwa na swoim terenie na siebie wziąć musi, a więc i sprawy zaopatrywania ludności w artykuły pierwszej potrzeby, sprawę badania środków spożywczych, rezerw zbożowych itd.

Prawda, że nie można pomyśleć nawet, aby Gmina jako taka, zajmowała się bezpośrednio aprowizacją ludności, bo zadaniem Gminy nie jest w zasadzie bezpośrednio akcja zaopatrywania ludności w żywność, lecz tylko staranie, by to zaopatrywanie na trudności nie napotykało i dopiero w wypadku trudności, Gmina bezpośrednio ingerować powinna.

Z tego stanowiska wychodząc, Gmina prowadzi bezpośrednio aprowizację pewnych działów i to takich, które ludności przynoszą widoczne korzyści i które pozostawione tylko inicjatywie prywatnej mogą zawieść, względnie mogą wywołać pewne trudności, czy nawet niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia obywateli. Do takich działów aprowizacji należy sprawa zaopatrywania ludności, zwłaszcza ludności pod względem finansowym słabszej, w opał, tj. w węgiel i drzewo.

Pozatem miasto w czasie, kiedy sprawa uruchomienia piekarni mechanicznych napotykała na znaczne trudności, kiedy rozchodziło się o to, by dostarczać ludności w czasach wojennych, czy bezpośrednio po wojnie, dobrego pieczywa i stworzyć w tym celu odpowiedni aparat piekarniany, któryby w czasach anormalnych, czy w czasach kataklizmów jakichś, mógł być do dyspozycji Zarządu miasta, zorganizowało w r. 1912 wypiek chleba, a potem wybudowało, względnie dokończyło w r. 1927 piekarnię mechaniczną, która była pewnego rodzaju koniecznym w swoim czasie regulatorem cen chleba.

Do ostatnich więc czasów prowadzi Gmina te tylko dwa działy aprowizacji, sprzedaż materjałów opałowych i wypiek chleba.

Rachunkowe zamknięcia tych działów aprowizacji, które Świetna Rada otrzymała, streszczają się w tem, że:

1) czysty zysk ze Składu węgla wyniósł na rok 1929/30 złotych 16.553·67, przyczem sprzedano:

a) węgla 2.709 wagonów, tj. o 174 wagonów więcej, niż roku poprzedniego,

b) drzewa 512 wagonów, tj. 80 wagonów więcej, niż roku poprzedniego.

Zysk czysty ze Składu węgla wykazany jest tylko w kwocie złotych 16.553·67, bo z dochodów ze Składu węgla na inwestycje wydano 6.000 zł. i do funduszu inwestycyjnego na rok następny przeznaczono 30.000 zł.

Ceny węgla i drzewa były o 1 zł. niższe od cen w składach prywatnych.

2) Czysty zysk z piekarni zł. 1.933·22.

Nie jest to jednak właściwie zysk, bo w zestawieniach rachunkowych nie uwzględniono ani czynszu z piekarni, ani amortyzacji włożonych w piekarnię kapitałów w kwocie około 800.000 złotych, w czem jest kwota 650.000 zł. z pożyczki z Banku Gospodarstwa Krajowego, oprocentowanej obecnie na przeszło $9^1/_2$%.

Starania Gminy o zamianę tej pożyczki na długoterminową spełzły na niczem, mimo kilkakrotnych do ostatnich czasów wnoszonych do Banku Gospodarstwa Krajowego próśb.

Niema nadziei, by piekarnia mogła zwiększyć wypiek, bo jest przeszło 100 piekarni konkurencyjnych, na drobnych odbiorców dalszych liczyć nie można, zresztą ci drobni odbiorcy wobec kryzysu gospodarczego przynoszą nie dochód, ale szkodę, bo ich znaczna część popada w niewypłacalność.

Obrót w piekarni w bieżącym roku budżetowym mniejszy co do kwot, bo

sprzedano w roku bieżącym chleba za	zł. 472.467·—
„ „ „ ubiegłym „	„ 727.597·—
„ „ „ bieżącym bułek	„ 342.093·—
„ „ „ ubiegłym „	„ 353.761·—

Mniejszy jest obrót w piekarni nietylko co do obrotów pieniężnych, ale i co do obrotu zużytej mąki, bo

wypieczono mąki chlebowej w roku	bieżącym	826.000 kg.
„ „ „ „ „	ubiegłym	989.000 „
„ „ pszennej „ „	bieżącym	264.000 „
„ „ „ „ „	ubiegłym	276.000 „

W tej chwili sprawa uruchomienia mechanicznych piekarń posunęła się bardzo naprzód, mamy w Krakowie już kilkanaście piekarń mechanicznych, które dostarczają dobrego pieczywa i konkurencja na rynku pieczywa jest taka, że Gmina ze swą piekarnią już obecnie na rynku piekarnianym nie odgrywa poważnej roli, ani co do jakości pieczywa, ani co do cen. Sprawa ustalania cen pieczywa jest uregulowana na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 Dz. U. R. P. Nr. 81 poz. 607 i rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 sierpnia 1930 Dz. U. R. P. Nr. 60 poz. 486 o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów po wysłuchaniu opinji miejscowej komisji do badania cen, tak, że o jakiejś lichwie pieczywa nie może już być dzisiaj mowy.

Ponieważ piekarnia miejska w rzeczywistości przynosi znaczny, bo kilkudziesięcio tysięczny deficyt, niestojący w żadnym stosunku z korzyściami ewentualnemi dla ludności i ten stan deficytowy nie rokuje wogóle poprawy, konkurencja z prywatnemi piekarniami, gdzie jest bezpośrednie zainteresowanie, jest niemożliwą, przeto nie pozostaje nic innego, jak oddać w prywatne ręce prowadzenie piekarni i piekarnię wydzierżawić. Za dzierżawę będzie można uzyskać kwotę 40.000 do 50.000 zł. rocznie tak, że tą kwotą po przemianie pożyczki Banku Gospodarstwa Kraj. na długoterminową

będzie można opłacać i procenta i amortyzację kapitału dłużnego. Nie oznacza to jednak wyzbycia się zupełnego piekarni, bo w kontrakcie dzierżawy wszelkie kautele co do odbioru piekarni w razie kataklizmu będą zastrzeżone.

Nie można pominąć milczeniem faktu, który zdarzył się w ostatnich dniach. Piekarnia miejska otrzymała przed dwoma laty zarządzenie Izby Skarbowej, że ma opłacać podatek obrotowy, wynoszący rocznie 22.000 zł. i to od roku 1917 począwszy. Za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wszczęła Gmina kroki o zwolnienie piekarni od tego podatku, motywując, że Gmina spełnia tylko akcję aprowizacyjną Rządu, który podjął akcję rezerw zbożowych i dostarczył tanich funduszów na prowadzenie piekarni, która nawet osobowości prawnej nie ma. Tak Ministerstwo Skarbu, jak i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przyrzekło zwolnić Gminę od tego podatku i nawet pisemne w tym kierunku mieliśmy oświadczenie b. Naczelnika Wydziału aprowiz. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych p. Schwalbego. Mimo to wszystko przed kilku dniami wdrożono nam egzekucję o podatek obrotowy za rok 1927 w kwocie przeszło 22.000 zł. i jak się orjentuję starania Gminy o zwolnienie od tego podatku pozostaną bez skutku.

W tym stanie rzeczy prowadzenie piekarni narazi Gminę na dalszą stratę przeszło 20.000 zł., co wszystko razem uniemożliwia Gminie prowadzenie piekarni, do której Gmina musiałaby dopłacać rocznie przeszło 80.000 zł.

Sprawa ta była przedmiotem debat na Sekcji VIII, która uchwaliła P. Prezydenta upoważnić do wydzierżawienia piekarni, pozostawiając ustalenie warunków dzierżawy Sekcji III i VIII.

Z aprowizacją łączy się sprawa rezerw zbożowych. Gmina otrzymała z Banku Rolnego 3% pożyczkę 1,000.000 zł., z tego 1/3 miała być użyta na fundusz obrotowy piekarni. Na rezerwach straciła Gmina 425.000 zł.

Dług w Banku Rolnym wynosi jeszcze		zł. 532.717·—
Strata		„ 423.118·—
Bankowi Rolnemu przeto właściwie należy się zł.		„ 109.599·85
na co mamy w Banku lokatę zł.	36.155·05	
reszta należytości za żyto u Neumana . . . . . „	19.504·—	
u dłużników za pieczywo . „	53.940·—	
Razem zł.	109.599·05	

Z Bankiem Rolnym i Rządem jeszcze Gmina pertraktacyj nie skończyła, to sprawa nie Krakowa tylko, ale miast kilku. Po ujemnym wyniku będziemy dopiero myśleć o formie i o czasie spłat.

Przy dziale aprowizacyjnym prowadzi się akcję Wolnych Składów przy ul. Warszawskiej.

Finansowo tak się sprawa Wolnych Składów przedstawia:

Z zysków brutto w Składach Towarowych za czas od 1 września 1929 do 31 marca 1930 zł. 40.749·18 wydano:

tytułem czynszu dzierżawnego	zł. 7.584·—
„ robocizny	„ 5.639·70
na świadczenia socjalne	zł. 614·—
„ płace urzędników	„ 7.292·—
„ koszta administracyjne	„ 1.018·—
„ inwestycyjne	„ 7.687·—

Czysty zysk zł. 10.912·—.

Trzeba uwzględnić, że stosunki gospodarcze i handlowe są ciężkie, obroty kupców małe, a wobec tego Składy Towarowe Gminy nie są nawet w połowie wyzyskane. Jeszcze mamy przez półtora roku dzierżawę Składów, przyrzeczono nam jednak, wprawdzie we formie nieobowiązującej, wydzierżawić te Składy na dalszy 15-letni okres. Po uzyskaniu, względnie przedłużeniu tej dzierżawy będzie można pomyśleć o racjonalniejszem ich wyzyskaniu. W każdym razie jest to także aparat, przyczyniający się do pewnej poprawy stosunków w handlu.

W dyskusji:

Rm. Marski zgłasza następujący wniosek:

„Poleca się Prezydjum, ażeby poczyniło odpowiednie kroki celem sprzedania piekarni miejskiej".

Rm. Stączek zgłasza wniosek:

„Z powodu wydzierżawienia Mechanicznej Piekarni Miejskiej ogół zatrudnionych w niej obecnie pracowników znajdzie się bez pracy i razem z rodzinami bez środków do życia.

W myśl postanowienia Konstytucji Robotniczej, która tak chlubne stanowi świadectwo dbałości miasta Krakowa o trwały byt pracowników gminy, wnosimy o zabezpieczenie na starość również i pracowników Mechanicznej Piekarni Miejskiej z tem, by z chwilą wydzierżawienia jej Magistrat zatrudnił odpowiednią pracą wszystkich zwolnionych z piekarni pracowników udzielając im etatów z uprawnieniem do emerytury, tym zwłaszcza, którzy przez lat 10 bez przerwy pracowali w Piekarni Miejskiej, a w szczególności:

1) Miałkowskiemu Stanisławowi,
2) Kletzandrowi Franciszkowi,
3) Kadulskiemu Wojciechowi,
4) Węgrzynowi Ignacemu,
5) Rubiszowi Janowi,
6) Konarskiemu Teofilowi,
7) Steczce Izydorowi,
8) Kawalerowi Tomaszowi,
9) Mirochowi Janowi,
10) Halbinowi Ludwikowi,
11) Szwejdzie Józefowi.

Umotywowaną i własnoręcznemi podpisami petentów zaopatrzoną prośbę przedkładamy z wnioskiem oraz z prośbą o regulaminowe traktowanie".

W dyskusji zabierali głos rm. Kluczka, Adelman, Kosobudzki.

Po wyjaśnieniach, udzielonych przez wiceprez. Dr. Wielgusa, sprawozdanie refer. wiceprez. Dr. Wielgusa przyjęto do wiadomości.

Wniosek rm. Marskiego upadł.

Wniosek o wydzierżawienie piekarni przyjęto 37 głosami przeciw 11.

Wniosek rm. Stączka przekazano do regulaminowego traktowania.

Rm. Kluczka zgłosił protest przeciw uchwale wydzierżawienia piekarni.

Odstąpienie części parceli gminnej probostwu N. P. Marji na cele przebudowy „Wikarówki".

Imieniem Sekcji I. rm. Dr. Muczkowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Nawiązując do uchwały Rady miejskiej z dnia 23-go maja 1929 r. i uwzględniając wniesienie szczegółowych planów przebudowy „Wikarówki" odstąpić na własność Probostwu (Parafji) rzymsko-katolickiemu N. P. Marji w Krakowie na cele przebudowy wspomnianej „Wikarówki" czyli realności objętej lwh. 214 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. I. Śródmieście, część parceli gminnej lkat. 766 objętej lwh. 1 tej samej księgi, oznaczoną kolorem czerwonym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 10 grudnia 1930 r. o powierzchni około 74 metrów kwadr. a mianowicie pas gruntu o długości około 30·65 metrów i szerokości około 2·50 metrów, t. j. taki, ażeby istniejący budynek „Wikarówki" rozszerzyć do 8·75 metrów, wzamian za część parceli tegoż Probostwa lkat. 267 objętej lwh. 214 wymienionej księgi, oznaczoną kolorem żółtym na powyższym planie o obszarze około 8 metrów kwadr., t. j. pas gruntu o szerokości około 1 metra od strony Małego Rynku a około 1·50 metra od strony Placu Marjackiego, pod następującemi warunkami:

1) Wartość gruntów zamiennych przyjmuje się na 500 (pięćset) złotych za jeden metr kwadr.

2) Zamiana następuje bez żadnej dopłaty z tem jednak ograniczeniem i zastrzeżeniem, że kiedy w przyszłości zburzone będą poszczególne przybudówki kościoła N. P. Marji, to uzyskane w ten sposób skrawki gruntowe, zostaną odstąpione bezpłatnie na własność Gminie m. Krakowa na cele rozszerzenia ulicy (placu).

3) Zamienione grunty odstępują sobie strony kontraktujące w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

4) Koszty kontraktu, pomiarów, planów, legalizacji, intabulacji, ewentualne stemple i należytość oraz inne koszty połączone z niniejszą transakcją, poniesie nabywające Probostwo.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta m., względnie jego zastępcy, pp. radców miejskich ks. J. Masnego i Dra J. Muczkowskiego, a w razie przeszkody, p. Dra St. Klimeckiego i H. Pachońskiego, względnie innych, upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

III. Przedłożyć niniejszą uchwałę Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie w myśl § 60 ustęp 11 statutu miejskiego i rozporządzenia Prezydenta Rzpltej z dnia 16 stycznia 1928 r. Nr. 7 poz. 40 Dz. U. Rz. P.

(L. I. 8338/1930).

Przebudowa „Wikarówki" przy kościele N. Marji Panny.

Imieniem Sekcji I. rm. Dr. Muczkowski wnosi:

Łącznie ze sprawą poprzednią i jako warunek odstąpienia gruntu, Rada miejska domaga się, aby plan przebudowy „Wikarówki" przy kościele N. M. P. przedłożony przez architekta Franciszka Mączyńskiego z dnia 24 września 1930 r. został w ten sposób zmieniony, aby część pełnej ściany w parterze od strony kościoła Marjackiego, projektowanej w miejsce arkad, odpowiednio architektonicznie wykształconą została.

Sprawę odstąpienia części parceli gminnej oraz przebudowę „Wikarówki" przy kościele N. Marji Panny traktowano łącznie.

Po dyskusji, w której zabierał głos szereg radców miejskich, Prezydent Rolle przedstawił następujący wniosek:

„Łącznie ze sprawą poprzednią i jako warunek odstąpienia gruntu Rada miejska domaga się, aby plan przebudowy „Wikarówki" przy kościele N.M.P. przedłożony przez architekta Franciszka Mączyńskiego z dnia 24-go września 1930 r. został odpowiednio zmieniony i Magistratowi oraz Radzie artystycznej przedstawiony".

Wniosek Sekcji I. odnośnie do odstąpienia części parceli gm. uchwalono.

Wniosek Sekcji I. co do przebudowy „Wikarówki" uchwalono w brzmieniu przedstawionem przez Prezyd. Rollego.

Reforma ustawy o sanacji finansów komunalnych.

Imieniem Sekcji II. i III. rm. Dr. Krzetuski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Rada miasta, uznając nagłość sprawy przygotowania projektu reformy ustawy o finansach miejskich i o podatku od lokali, uchwala zwrócić sie tak do Związku Miast Polskich, jakoteż do parlamentarnego zastępstwa, aby zasięgnęli u władz centralnych autentycznych wiadomości, czy i w jakim kierunku Rząd zamierza w czasie najbliższym przedłożyć ciałom parlamentarnym wnioski, zdążające do zasadniczej naprawy ustroju skarbowego gmin miejskich i w tej sprawie utrzymywać stałe porozumienie ze Związkiem Miast Polskich. (L. 44656/1930 II.).

Uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 22½ w nocy.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady miejskiej.

Dnia 8-go stycznia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Piotra Wielgusa **posiedzenie Sekcji I i III Rady miejskiej,** na którem uchwalono wnioski Magistratu w sprawach gruntowych i budowlanych.

Dnia 9 go stycznia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Piotra Wielgusa **posiedzenie Sekcji VIII Rady miejskiej,** na którem rozpatrywano sprawę zakupu wózków do kolejki wiszącej dla Rzeźni miejskiej, oraz sprawę dzierżawy kantyny na targowicy na konie.

Dnia 11-go stycznia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Ignacego Landaua **posiedzenie Sekcji I Rady miejskiej,** na którem rozpatrywano sprawę dzierżawy gruntu i budynku na cele stacji radjo-telegraficznej w Dębnikach, sprawę przebudowy wikarówki przy Kościele Marjackim, zatwierdzono ofertę na dostawę kotła do centralnego ogrzewania dla budynku Starego Teatru, oraz uchwalono sprzedaż kilku parcel gruntowych gminnych.

Dnia 12-go stycznia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Piotra Wielgusa, **posiedzenie Komisji administracyjnej Rady miejskiej,** na którem uchwalono nowy statut podatku towarowego.

Dnia 21-go stycznia b. r. odbyło się pod przewodnictwem r. m. Inż. Aleksandra Adelmana **posiedzenie Komisji cmentarnej Rady miejskiej,** na którem rozpatrywano projekt rozszerzenia Cmentarza Rakowickiego i uchwalono natychmiast przystąpić do urządzenia tych gruntów, które już do Cmentarza są włączone.

Dnia 21-go stycznia b. r. odbyło się pod przewodnictwem r. m Dra Muczkowskiego **posiedzenie Komisji plantacyjnej Rady miejskiej,** na którem zatwierdzono plan urządzenia zieleńca na Rynku Kleparskim, uchwalono wszcząć pertraktacje o budowę restauracji i kawiarni w „Lesie Wolskim", oraz wysłuchano sprawozdania kierownika Zarządu „Lasu Wolskiego".

Dnia 27-go stycznia b. r. odbyło się pod przewodnictwem r. m Inż. Aleksandra Adelmana **posiedzenie Komisji Rady miejskiej dla Zakładu Czyszczenia Miasta i Miejskiej Straży Pożarnej,** na którem uchwalono wnioski Magistratu w sprawie dostawy zaprzęgów dla Zakładu Czyszczenia Miasta i rozpatrzono sprawę poboru wody przez samochody kropielne.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 2. Kraków, dnia 1 lutego 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń".

TADEUSZ PRZEORSKI.

Współczesny samorząd miejski.

(Ciąg dalszy).

Rzesza niemiecka.

Ustrój badeński.

Samorząd gminny badeński w obecnej jego strukturze prawnej opiera się na ustawie z 5-go października 1921 r., znowelizowanej ustawą z 30-go czerwca 1922 r. Według ich postanowień gminy są prawnopublicznemi korporacjami samorządu terytorjalnego, powołanemi z jednej strony do zaspokajania potrzeb materjalnych i duchowych mieszkańców i ich wychowania społecznego, z drugiej do współdziałania w wykonywaniu administracji państwowej w granicach obowiązujących ustaw.

Gmina badeńska może być jednostkową lub zbiorową t. j. składać się z jednego lub więcej osiedli, stanowiących razem okrąg administracyjnej gminy. Zbiorową jednakże gmina badeńska, w tem znaczeniu, aby poszczególne miejscowości w skład jej wchodzące, były jednostkami samorządu terytorjalnego w ścisłem tego słowa znaczeniu nie jest, gdyż fakultatywna zresztą samoistność terytorjalna poszczególnych miejscowości czy osiedli w skład gminy wchodzących, dotyczy w zasadzie tylko zarządu lokalnych zakładów i urządzeń, własność danego osiedla stanowiących, chociaż i w dziedzinie administracji ogólnej pewne wyjątki są dopuszczalne.

Gminy dzielą się na cztery kategorje (klasy), a to gminy:

1) małe z ludnością do 800 mieszkańców,

2) średnie z ludnością wyżej 800, a niżej 4.000 mieszkańców,

3) duże o ludności wyżej 4.000, a niżej 15.000 mieszkańców,

4) miejskie z ludnością wyżej 15.000 mieszkańców.

Gminy pod 2) i 3) wymienione mogą być zarówno gminami wiejskiemi, jak gminami miejskiemi.

Zaliczenie gminy do jednej z czterech powyższych kategoryj należy do kompetencji ministerstwa spraw wewnętrznych. Ministerstwo w miarę wzrostu, lub ubytku ludności, może zaliczyć gminę do wyższej, lub niższej klasy gmin.

Do kompetencji ministerstwa należy również łączenie gmin, w wypadkach zgody gmin połączyć się mających i zmiana okręgów gminnych. Dla utworzenia nowej gminy, połączenia dwóch lub więcej gmin w jedną, podziału gmin, zmiany granic, potrzeba w razie braku zgody gmin interesowanych, a gdy tego interes publiczny wymaga, ustawy państwowej.

Gminy mogą tworzyć dla spełnienia pewnych oznaczonych zadań, związki celowe. Statuty takich związków zatwierdza ministerstwo. Związki celowe są prawnopublicznemi korporacjami, rządzącemi się, o ile statut w szczegółach inaczej nie postanawia, przepisami ustawy gminnej.

Gminy mają prawo wydawać rozporządzenia z mocą prawa lokalnie obowiązującego w sprawach, przekazanych ustawami administracji lokalnej, oraz w sprawach, dotyczących gminy i jej mieszkańców, co do których ukształtowania prawnego ustawy bądź dają swobodę gminie, bądź też nie zawierają pozytywnego przepisu normatywnego.

Rozporządzenia gminne nie mogą oczywiście sprzeciwiać się prawu obowiązującemu i to zarówno przepisami pozytywnemi, jak i duchem ich treści. Stają się one prawem obowiązującem, o ile państwowa władza nad gminą przełożona zarzutów w określonym ustawą terminie nie podniesie. W wypadku sprzeciwu władzy przełożonej gmina może odwołać się do sądu administracyjnego.

Ustawowy (własny) zakres działania gminy obejmuje między innemi i wykonywanie policji miejscowej, w szczególności policji zdrowia, budowlanej, przemysłowej, policji ubogich, komunikacyjnej, targowej, mieszkaniowej, policji ogniowej, porządku i czystości, obyczajności, bezpieczeństwa osób i mienia.

Rząd może zakres ten w całości, lub części, stale,

lub czasowo gminie odebrać i przekazać go organom władz rządowych.

Policję miejscową winny gminy wykonywać nie tylko zgodnie z obowiązującemi przepisami prawnemi, ale muszą ją wykonywać zgodnie ze wskazaniami i zaleceniami władz przełożonych, którym przysługuje prawo wydane wbrew ich zaleceniu zarządzenia gmin zawiesić i własne zarządzenia z mocą obowiązującą wydać.

Rząd może przekazać gminie również policję polową, leśną, kultury krajowej i t. d.

Gminy podlegają nadzorowi państwa. Władze rządowe czuwają, aby gminy obowiązki na nich z mocy ustaw ciążące wykonywały, swoich uprawnień nie przekraczały i działały w granicach obowiązujących ustaw.

Władze nadzorcze państwowe, mają prawo badania gospodarki i administracji gminnej, przeprowadzania szkontrum kas gminnych, badania ksiąg, aktów itp. Przysługuje im prawo wydawania poleceń wykonania, lub zaniechania pewnych czynności, wykonania pewnych zarządzeń na koszt gminy, wogóle zarządzania wszystkiego, czego w danej sprawie interes gminy, czy państwa, wymaga. Gmina może się przeciw zarządzeniom władz nadzorczych żalić w ministerstwie spraw wewnętrznych, ewentualnie wnieść skargę do sądu administracyjnego. Przeciw zarządzeniom, lub rozporządzeniom władz gminnych, może każdy, kogo interesy są bezpośrednio lub pośrednio naruszone, wnieść odwołanie do władz nad gminą przełożonych.

Mieszkańcy gmin mają prawo korzystania z urządzeń gminnych i obowiązek ponoszenia ciężarów gminnych.

Prawo wyborcze czynne przysługuje obywatelom państwa niemieckiego, mającym 20 lat wieku i zamieszkałym w gminie przynajmniej od 6 miesięcy. Wyjazd czasowy z gminy, o ile nie trwał dłużej, niż 3 lata, prawa wyborczego nie pozbawia.

Prawa wyborczego nie mają osoby, pozbawione tego prawa wyrokiem karno-sądowym, osoby ubezwłasnowolnione, pozostające pod opieką, lub kuratelą. Głosować nie mogą osoby pozostające w czynnej służbie wojskowej. Głosować może tylko ten, kto zamieszczony został w urzędowym spisie wyborców, lub ten, kto po zamknięciu listy wyborczej przedstawi decyzję władz wyższych, że mu prawo wyborcze przysługuje.

Prawo wybieralności mają wyborcy, którzy ukończyli conajmniej 25 lat życia.

Przyjęcie wyboru jest powszechnym obowiązkiem obywatelskim. Zwolnieni od przyjęcia wyboru są duchowni, urzędnicy władz rządowych i samorządowych, osoby chore, osoby, które ukończyły 60 rok życia, osoby zmuszone za interesami często wyjeżdżać, kobiety mające drobne dzieci na wychowaniu, wreszcie osoby, które przez 4 lata bezpłatnie sprawowały urząd miejski, jednakże tylko na najbliższe 4 lata.

Utrata mandatu następuje z utratą prawa wyborczego, a także z chwilą wystąpienia z partji, z listy której występujący został wybrany, lub powołany na pewne stanowisko, czy urząd.

Organami samorządu gminnego oraz administracji gminnej są burmistrz, rada gminna, jako organa wykonawcze i administrujące, wydział obywatelski, składający się z reprezentacji gminnej i rady gminnej, względnie zebranie gminne, jako ciała uchwalające i kontrolujące, ponadto w miejscowościach tworzących gminę zbiorową, lokalne rady zarządzające i ich przełożeni.

Rada gminna zastępuje i zarządza gminą. Miasta średnie i większe posiadają wydział obywatelski, złożony z członków rady gminnej i reprezentacji gminnej, małe gminy zebranie gminne, złożone z uprawnionych do głosowania w gminach.

Rada gminna składa się z burmistrza i 6 do 24 radców gminnych, pełniących funkcje honorowo. Do rady gminnej należą także mianowani wiceburmistrzowie i płatni radcy gminni. W gminach, które mają płatnych wiceburmistrzów, burmistrz wybrany nosi tytuł nadburmistrza.

Do przyjęcia wyboru na burmistrza, lub płatnego radcę gminnego, nikt nie jest zobowiązany. O ile burmistrzem, lub płatnym radcą gminnym zostanie urzędnik władz rządowych, sędzia, urzędnik prokuratury, lub policji, musi swój dotychczasowy urząd złożyć.

W radzie gminnej nie mogą zasiadać małżonkowie, krewni w prostej linji bez ograniczenia, w bocznej do 3-go stopnia, powinowaci do 2-go stopnia. O ile wypadek taki zajdzie, o tem, która osoba ma w radzie gminnej pozostać, rostrzyga los. Jeżeli powyższy stosunek pokrewieństwa, lub powinowactwa zajdzie między burmistrzem lub płatnym radcą gminnym, a członkiem rady gminnej, ostatni ustępuje z rady gminnej.

Kadencja urzędowania burmistrza trwa lat 9, płatnych radców gminnych lat 4. Wyboru dokonuje wydział obywatelski, w gminach poniżej 2.000 mieszkańców zebranie gminne.

Wybór podlega rozpatrzeniu władz nadzorczych, wybrani składają przyrzeczenie służbowe w ręce delegata władzy państwowej.

W miastach burmistrz, jego zastępca, lub jeden z płatnych radców gminnych, musi posiadać kwalifikacje, przepisane dla wyższej służby administracyjnej, lub służby sędziowskiej, a to dla prowadzenia spraw policji miejscowej.

Burmistrz i płatni radcy gminni, mają prawo do poborów z funduszów gminy i do zaopatrzenia dla siebie i rodzin na wypadek śmierci, lub niezdolności do pracy.

Zaopatrzenie to wynosić musi conajmniej u burmistrza po 9 latach pracy odprawę w wysokości jednorocznego uposażenia, po 18 latach 40%, a po 27 latach pracy 60% ostatniego uposażenia w czynnej służbie, u płatnych radców gminnych po 4 latach 50%, po 8 latach 100%, a po 12 latach 150% rocznego uposażenia, jako jednorazowa odprawa, po 16 latach 40%, po 24 latach 60% rocznego ostatniego uposażenia tytułem emerytury i t. d.

Zaopatrzenia te przyznaje rada gminna, a w razie sporu między radą gminną, a uprawnionymi, rozstrzyga państwowa władza nadzorcza.

Kwestja uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego płatnych członków zarządu miasta, jest zasadniczo kwestją umowy między gminą, a rzeczonymi członkami zarządu miasta.

Przeniesienie w stan spoczynku burmistrza i płatnych radców gminnych, zarządza rada gminna. Burmistrz i płatni radcy gminni, nie mogą, w razie ponownego wyboru, nie przyjąć godności z wyjątkiem wypadku, gdyby warunki uposażenia lub zaopatrzenia emerytalnego, uległy pogorszeniu. Wszelkie spory z tytułu uposażenia,

lub zaopatrzenia emerytalnego członków zarządu miasta i gminy, rozstrzyga władza nadzorcza w toku instancyj, ewentualnie sąd administracyjny.

Radcy gminni, urzędujący honorowo, wybierani są na 4 lata. Weryfikację wyborów i zarzuty przeciw wyborom, przeprowadza w miastach średnich i większych burmistrz, w innych miastach i gminach wiejskich państwowa władza nadzorcza. Honorowi członkowie rady gminnej otrzymują roczne odszkodowanie za udział w administracji gminnej, obliczone ryczałtowo w równej kwocie dla wszystkich. Odszkodowania tego nie wolno się im zrzec.

Wybór honorowych radców gminnych, dokonywa się na zasadzie proporcjonalności i to w większych gminach i miastach przez reprezentację miejską, w małych i średnich przez zebranie gminne.

Reprezentacja miejska składa się w gminach:

od	201— 500	mieszkańców	z 24	członków
„	501— 2000	„	„ 36	„
„	2001— 4000	„	„ 48	„
„	4001—10000	„	„ 60	„
„	10001—20000	„	„ 72	„
wyżej	20000	„	„ 84	„

Urząd członka reprezentacji gminnej jest bezpłatny. Członkowie reprezentacji otrzymują jedynie zwrot poniesionych dla gminy z własnych funduszów wydatków, ewentualnie zwrot rzeczywistej szkody, poniesionej przez udział w posiedzeniach.

Reprezentacje miejskie wybierane są w pięcioprzymiotnikowem głosowaniu na lat 4. Blokowanie list kandydatów jest dopuszczalne. Wybory przeprowadza burmistrz przy pomocy komisyj wyborczych, powoływanych przez radę gminną.

Wybory może zaprotestować rada gminna, a także kluby wyborcze; protesty rozstrzyga państwowa władza nadzorcza.

Administrację gminną prowadzi burmistrz przy pomocy wiceburmistrzów i płatnych członków rady gminnej.

Zakres działania burmistrza obejmuje:

1) kierownictwo zarządem miasta, przygotowywanie wniosków na radę gminną, wydział obywatelski i komisje, zwoływanie posiedzeń obu tych ciał, przewodnictwo na ich posiedzeniach, przedstawianie wniosków, wykonywanie uchwał,

2) ustalanie w porozumieniu z radą gminną zakresu działania wiceburmistrzów i płatnych radców gminnych,

3) wykonywanie władzy porządkowej i dyscyplinarnej nad urzędnikami gminnymi,

4) ogłaszanie ustaw i rozporządzeń państwowych i gminnych, wykonywanie przekazanej ustawami władzy państwowej na obszarze miasta,

5) wykonywanie policji miejscowej,

6) asygnowanie wydatków z kasy gminnej w ramach budżetu, dla wydatków poza budżetem potrzebuje burmistrz upoważnienia rady gminnej.

Przeciw zarządzeniom i orzeczeniom burmistrza w sprawach policji miejscowej, z wyjątkiem spraw karno-administracyjnych, przysługuje odwołanie do rady gminnej. W innych wypadkach rozstrzyga w toku instancji władza państwowa.

Burmistrz załatwia sprawy bieżącego urzędowania przy pomocy urzędu miejskiego; w wypadkach nagłych, niecierpiących zwłoki może załatwić również sprawy, należące do kompetencji rady gminnej. O załatwieniu tego rodzaju sprawy winien jednak radę gminną na najbliższem posiedzeniu zawiadomić.

Burmistrza zastępuje wiceburmistrz, w razie przeszkody wiceburmistrza płatny radca gminny, a w razie potrzeby również i honorowo obowiązki pełniący członek rady gminnej.

Burmistrz może pewne czynności, należące do jego zakresu działania, zlecić członkom rady gminnej, lub urzędnikom gminy.

Radę gminną zwołuje burmistrz przynajmniej dwa razy w miesiącu. Do ważności obrad wymaganą jest obecność bezwzględnej większości członków, oraz także większość głosów obecnych. Rada gminna może w regulaminie swoim postanowić, że wnioski, zamieszczone na porządku dziennym, co do których nie żądano dyskusji, uważa się za uchwalone. Posiedzenia rady gminnej nie są jawne. Z posiedzeń rady gminnej prowadzi się księgę uchwał, notując w niej z każdego posiedzenia nazwiska obecnych radców, przedmioty rozpatrywane i zapadłe uchwały, na żądanie i zdania przeciwne. Na członkach rady gminnej, jej wydziałów i komisyj, ciąży obowiązek zachowania tajemnicy służbowej.

Zakres działania rady gminnej obejmuje wszelkie sprawy, nienależące do kompetencji wydziału obywatelskiego, lub burmistrza.

W obradach rady gminnej w sprawach szkolnych, biorą udział nauczyciele, duchowni i lekarze szkolni w granicach, określonych ustawą szkolną. Osoby te współdziałają z głosem stanowczym, zwłaszcza w t. zw. wydziałach szkolnych rady gminnej.

W obradach rady gminnej w sprawach opieki nad ubogimi, biorą udział duchowni, nauczyciele, lekarze, którym powierzono leczenie ubogich, oraz urzędnicy policji.

Osobom z poza rady gminnej, biorącym udział w jej obradach i uchwałach, może rada gminna poruczyć pewne czynności administracyjne i wykonawcze, do jej zakresu należące.

Rada gminna może pewne swe uprawnienia w całości lub części przelać na komisję, lub wydziały, może również w charakterze członka takiej komisji powołać urzędnika odnośnego działu administracji miejskiej.

Komisje i wydziały rady gminnej mogą się składać z członków rady gminnej, z członków reprezentacji gminnej i mieszkańców miasta, uprawnionych do głosowania. Członków wydziałów i komisyj powołuje rada gminna. Wszyscy członkowie mają równy głos. W sprawach, podlegających kompetencji wydziału obywatelskiego, albo zatwierdzeniu władz nadzorczych, może tylko rada gminna ważnie uchwały powziąć.

Kadencja urzędowania wydziałów i komisyj kończy się z kadencją urzędowania rady gminnej.

Prócz opisanych powyżej komisyj i wydziałów, rada gminna powołać może wydziały doradcze dla opracowania pewnych kategoryj spraw, lub poszczególnych problemów administracyjnych dla rady gminnej.

W obronie interesów gospodarczych poszczególnych grup ludności, mogą istniejące prawnie korporacje przedkładać radzie gminnej wnioski z tym skutkiem, że albo rada gminna, albo delegowany przez nią wydział obowiązany jest wspólnie z delegatami korporacji, sta-

wiającej wniosek, sprawę omówić. Decyzja ostateczna należy jednak do rady gminnej.

Wydział obywatelski jest przedstawicielstwem ludności miasta. Podobnie, jak rada gminna, wydział obywatelski nie jest związany wnioskami przedłożonemi; dyrektywą dla jego uchwał winien być wyłącznie wzgląd o dobro gminy i jej mieszkańców.

Posiedzenia wydziału obywatelskiego zwołuje burmistrz w miarę potrzeby. Udział w posiedzeniach jest obowiązkiem członków. Członków zaniedbujących upomni wydział obywatelski trzykrotnie, za czwartym razem może orzec utratę mandatu. Przeciw orzeczeniu służy prawo odwołania w toku instancji, a ewentualnie skarga do sądu administracyjnego.

Posiedzenia wydziału obywatelskiego są publiczne. Do ważności uchwał potrzeba zaproszenia wszystkich członków na posiedzenie i obecności bezwzględnej większości głosów obecnych.

O ile wniosek rady gminnej na dwóch posiedzeniach wydziału obywatelskiego, z powodu niemożebności powzięcia ważnej uchwały, uchwalonym nie zostanie, wniosek taki uważa się za uchwalony, o ile przy powtórnem zamieszczeniu go na porządku dziennym zastrzeżono, że w wypadku ponownej niemożebności, powzięcia ważnej uchwały, wniosek będzie uważany za uchwalony.

Sposób zwoływania posiedzeń wydziału obywatelskiego, prowadzenia obrad, zapadania uchwał, normuje regulamin przez wydział obywatelski uchwalony.

Reprezentacja miejska wybiera ze swego grona prezydjum, a z grona tegoż przewodniczącego i jego zastępcę. Prezydjum temu winny być przedłożone we właściwym czasie wszystkie sprawy, postawione na porządku dziennym wydziału obywatelskiego. Prezydjum ma prawo badania akt wszelkich przedłożeń bądź samo, bądź przez delegowany ad hoc wydział reprezentacji miejskiej, oraz delegowania na posiedzenie wydziału obywatelskiego referenta, który przedstawi sprawę obok referatu burmistrza, względnie delegowanego przez niego zastępcy.

Zarówno rada gminna, jak i wydział obywatelski, mają prawo wyłonić mieszane komisje, złożone z członków rady gminnej i członków reprezentacji gminnej. O ile tego rodzaju mieszane komisje powstają z inicjatywy rady gminnej, to członków reprezentacji gminnej deleguje prezydjum tejże reprezentacji. W tych wypadkach burmistrz i przewodniczący prezydjum reprezentacji gminnej są z urzędu członkami wydziału.

Reprezentacja miejska może żądać dowodów wykonania uchwał i decyzyj wydziału obywatelskiego. W tym wypadku rada gminna obowiązana jest przesłać prezydjum reprezentacji odnośne akta do wglądu.

Reprezentacja miejska ma prawo zażądać, na życzenie conajmniej trzech swych członków, wyjaśnień od rady gminnej, która obowiązana jest ich udzielić w ciągu miesiąca, lub na najbliższem posiedzeniu wydziału obywatelskiego, o ile odbywa się ono w terminie krótszym.

Podobnie prezydjum reprezentacji gminnej ma prawo przedstawiać radzie gminnej wnioski we własnym zakresie działania gminy, co do których rada gminna winna zająć stanowisko i oświadczyć się w czasokresie poprzednio wymienionym. Dyskusja nad oświadczeniem tem na najbliższem posiedzeniu wydziału obywatelskiego ma miejsce, gdy zażąda tego $^{1}/_{3}$ część członków reprezentacji gminnej.

Wydział obywatelski zatwierdzą w wypadkach ustawą przewidzianych, uchwałę rady gminnej, która to uchwała staje się w ten sposób uchwałą gminy.

Zatwierdzenia wydziału obywatelskiego wymagają uchwały rady gminnej, dotyczące:

1) zmiany zaliczenia gminy do jednej z przewidzianych ustawą gminną kategoryj (klas),

2) zmiany terytorjum gminy,

3) zmiany statutów gminnych,

4) spraw, wymagających w myśl obowiązujących ustaw uchwały gminy,

5) zwolnienia członka reprezentacji gminnej z jego obowiązków,

6) umów, zawieranych przez gminę z burmistrzem, jego zastępcami i płatnymi radcami gminnymi,

7) etatów, posad i uposażeń personalu, zatrudnionego w administracji gminnej,

8) budżetu i ustanawiania podatków gminnych,

9) badania zamknięć rachunkowych gminy,

10) zużycia nadwyżek kasowych i pokrycia deficytów budżetowych,

11) ściągania zaległości,

12) zmian w stanie majątkowym gminy, oraz w sposobie użytkowania majątku gminnego,

13) nadzwyczajnych wyrębów i karczowań w lasach gminnych,

14) ubytków majątku gminnego,

15) zaciągania pożyczek i ich spłaty, udzielania poręki gminnej, a to w małych i średnich gminach w wysokości ponad 1000 mk, w większych, w wysokości ponad 10000 mk, w miastach w wysokości 30000 mk,

16) upoważnień rady gminnej do poczynienia i pokrycia pewnych wydatków poza budżetem,

17) tworzenia nowych zakładów gminnych, ustalania cen za gaz, energję elektryczną, wodę, taryf tramwajowych i t. p.,

18) oddania prowadzenia zakładów i przedsiębiorstw gminnych osobom trzecim,

19) oddania użytkowania majątku gminnego na czas dłuższy, niż 10 lat, lub za czynszem wyższym, niż 1000 mk rocznie,

20) zaniechania prowadzenia na czas dłuższy, niż 5 lat, przedsiębiorstw, zakładów lub instytucyj miejskich,

21) rozbudowy miasta i budowy nowych budynków,

22) sprzedaży i zastawienia gruntów miejskich, prawa zabudowy,

23) zmian w stanie majątku gminnego,

24) przyjęcia spadków i darowizn, połączonych z ciężarami, których nie pokrywają ich dochody,

25) odszkodowania członków rady gminnej, za ich czynności urzędowe,

26) przyjęcia zobowiązań dostarczania innym gminom wody, światła i t. p.

Ze spraw powyższych zatwierdzeniu nadzorczych władz państwowych podlegają:

a) we wszystkich gminach, sprawy wymienione powyżej pod 1), 2), 13) i 15),

b) we wszystkich gminach z wyjątkiem miast i średnich gmin, sprawy wymienione pod 3), 14), 23) i 26), a także pod 22), o ile cena sprzedaży, lub wysokość obciążenia przekracza 5.000 mk,

c) w małych i średnich gminach, nadto w sprawach, określonych pod 8).

Przeciwko odmówieniu zatwierdzenia, które musi być umotywowane, przysługuje gminie odwołanie w toku instancji, ewentualnie skarga do sądu administracyjnego.

Wydział obywatelski nie może uczynić zależnem zatwierdzenia wniosku rady gminnej od warunku, ograniczającego zakres działania rady gminnej, a zatwierdzenie, z warunkiem takim połączone, równa się odrzuceniu wniosku.

Rada gminna może uchwał wydziału obywatelskiego nie wykonać, w tych wypadkach jednak musi podać wydziałowi powody swego stanowiska.

Wydział obywatelski może ze swego grona dla załatwienia pewnych oznaczonych kategoryj spraw, należących do kompetencji wydziału, ale pilnych, wyłonić mieszaną komisję, złożoną w $^1/_3$ z członków rady gminnej, w $^2/_3$ z członków reprezentacji gminnej, część swych uprawnień na nią przelać, a zakres jej działania określić osobnym statutem. Komisja ta decyduje w zastępstwie wydziału obywatelskiego.

W gminach małych miejsce wydziału obywatelskiego zajmują zebrania gminne, zwoływane i kierowane w obradach przez burmistrza. Do ważności uchwał zebrań gminnych wymaganem jest zaproszenie wszystkich uprawnionych do głosowania w gminie, obecność przynajmniej $^1/_3$ części członków i większość głosów obecnych.

Gospodarka finansowa gminy opiera się na budżecie, opracowanym przez burmistrza najpóźniej do końca stycznia każdego roku kalendarzowego. Najpóźniej w ciągu marca budżet musi być przez radę gminną ustalony i w jednym egzemplarzu władzom nadzorczym przesłany. Budżet staje się prawomocnym, o ile władza nadzorcza albo przyjmie go wyraźnie do wiadomości, albo w ciągu 4 tygodni zarzutów przeciw niemu nie podniesie.

Gospodarkę finansową gminy prowadzi burmistrz. Zamknięcia rachunkowe wraz z zamknięciem rocznem inwentarza gminy, muszą być najpóźniej do dnia 1 października przesłane radzie gminnej, a po zatwierdzeniu, państwowym władzom nadzorczym.

Gminy posiadają majątek zakładowy w zasadzie nienaruszalny; wszelkie zmiany dopuszczalne są w nim jedynie pod warunkiem niezmniejszenia jego rentowności. Dla objektów majątkowych, które wskutek używania tracą wartość, względnie rentowność, należy ustanowić odpowiednie fundusze odnowienia. Pożyczki wolno zaciągać w zasadzie tylko na rentujące się inwestycje i to, o ile własnych funduszów gmina nie posiada. Pożyczki na cele bieżących wydatków dopuszczalne są wyjątkowo w wypadkach koniecznej potrzeby. Czas amortyzacji przy pożyczkach, zaciąganych na rentujące się inwestycje nie może przekraczać 35 lat, przy innych pożyczkach 50 lat.

Gminy, składające się z kilku miejscowości, noszą w zasadzie nazwę miejscowości pod względem zaludnienia największej, w wyjątkowych wypadkach i z ważnych przyczyn może rząd od tej zasady odstąpić. W gminach tych, o ile liczą powyżej 2000 mieszkańców, wybiera burmistrza wydział obywatelski, w gminach mniejszych zebranie gminne. Członków reprezentacji gminnej i rady gminnej wybierają wyborcy całej gminy w pięcioprzymiotnikowem głosowaniu, chyba, że przy połączeniu miejscowości w jedną gminę, zastrzeżono terytorjalne zastępstwo. Dla zarządu majątkiem zakładami, lub instytucjami w miejscowościach, w skład gminy wchodzących, mogą być ustanowione lokalne rady zarządzające. Statuty i organizację tych rad ustalają przedstawicielstwa miejscowe, t. j. wybrani w danej miejscowości członkowie reprezentacji gminnej i rady gminnej; osoby te wchodzą również z urzędu w skład rad zarządzających. W wypadku omawianym, prowadzą miejscowości wspomniane dla zarządu własnym majątkiem, zakładami, czy instytucjami potrzebne kancelarje i kasy, układają odrębne budżety i żamknięcia rachunkowe.

Burmistrz prowadzi agendy policji w całej gminie, dopuszczalnem jest jednak za zgodą przełożonych władz nadzorczych, poruczenie tych agend w poszczególnych miejscowościach, w skład gminy wchodzących, członkowi rady gminnej w danej miejscowości zamieszkałemu, jako zastępcy burmistrza.

O ile pewna samodzielność gospodarcza i administracyjna została poszczególnym miejscowościom pozostawiona, burmistrz i rada gminna załatwiają jedynie czynności, dotyczące całej gminy. Pokrycie wydatków administracyjnych, następuje drogą ugody między poszczególnemi miejscowościami. W razie sporów rozstrzyga państwowa władza nadzorcza. Zatwierdzenia władzy nadzorczej wymagają zarządzenia zmiany okręgów poszczególnych miejscowości, wyłączenie niektórych z obrębu gminy i przyłączenie ich do innych gmin, względnie utworzenie z pewnego okręgu samoistnej gminy. Zarządzenia te wymagają wysłuchania zainteresowanych czynników, ewentualnego uzgodnienia ich odmiennych stanowisk i żądań. Zarządzenia takie mogą być wydane również z pominięciem podnoszonych zarzutów, o ile interes publiczny tego wymaga. Są one zaskarżalne w toku instancji, ewentualnie w drodze skargi do sądu administracyjnego.

Rada gminna nosi w miastach nazwę rady miejskiej, a członkowie jej, radców miejskich. Analogicznie reprezentacja gminna nazywa się reprezentacją miejską (obywatelską).

Nadzór nad miastami sprawuje komisarz krajowy, w sprawach własnego zakresu działania gminy, przy pomocy rady przybocznej, złożonej z 6 członków, wybieranych na lat 4 w proporcjonalnem głosowaniu przez powiatowe reprezentacje z grona czynnych, lub emerytowanych urzędników gminnych, lub osób, mających prawo wybieralności do ciał administracyjnych gminy.

Od orzeczeń, wydanych przez komisarza krajowego w drodze nadzoru, przysługuje prawo odwołania do ministerstwa, ewentualnie skargi do sądu administracyjnego.

Nadzór nad innemi gminami wykonuje powiatowa władza rządowa przy pomocy wydziału rady powiatowej.

Ministerstwo może zastrzec pewne działy administracji i gospodarki gminnej, zwłaszcza w miastach większych, bezpośrednio swej kontroli.

Termin odwołania w sprawach załatwianych przez administrację gminną lub dotyczących tej administracji wynosi dni 14, a dla skargi do sądu administracyjnego 1 miesiąc.

Stosunki prawne urzędników gminnych, ich ilość, uposażenie, kwalifikacje, określa gmina w osobnych statutach. Urzędników mianuje rada gminna.

Urzędnicy mają prawo do odpowiadającego ich kwalifikacjom naukowym, oraz miejscowym stosunkom drożyźnianym wynagrodzenia, oraz do zaopatrzenia dla siebie i rodzin w razie niezdolności do pracy, lub ukończenia 65 roku życia. Prawo do emerytury uzasadnia 10 lat służby.

O ile idzie o prawo do uposażenia i zaopatrzenia emerytalnego, urzędnicy mogą ich dochodzić w zwykłej drodze sądowej. Dla spraw tych mogą być powołane mieszane komisje rozjemcze, których orzeczenia, o ile się urzędnik ich orzecznictwu podda, są dla sądów wiążące. Komisje te składają się w połowie z zastępców gminy, w połowie z zastępców urzędników. Drugą instancję stanowi krajowa komisja rozjemcza, złożona z reprezentantów gmin i delegatów zrzeszeń urzędniczych. Podobne komisje rozjemcze istnieją dla burmistrzów i płatnych członków rad gminnych. Z kompetencji komisyj rozjemczych wyłączone są sprawy dyscyplinarne.

Analogiczne postanowienia dotyczą innych funkcjonarjuszy i robotników gminnych; ich stosunki służbowe ustalić winna rada gminna w drodze osobnego statutu, regulującego czas pracy, jej rodzaj, wynagrodzenie, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadobowiązkowych, ubezpieczenie na wypadek choroby, ubezpieczenie od wypadków, zaopatrzenie na wypadek niezdolności do pracy, lub na starość.

Po 5 latach nienagannej służby rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpić tylko za zgodą pracownika, lub z ważnych przyczyn przez radę gminną. Roszczenia ze stosunków tych wynikające rozstrzygają zwyczajne sądy.

Członkowie rady gminnej (miejskiej) zarówno płatni jak bezpłatni, podlegają przepisom służbowym i dyscyplinarnym, wydanym dla państwowej służby cywilnej — członkowie pełniący swe funkcje honorowo podlegają w razie przestępstwa służbowego naganie lub zwolnieniu. Kary orzeka państwowa władza nadzorcza po przeprowadzeniu dochodzeń. Burmistrz obowiązany jest donieść o każdem do jego wiadomości doszłem przekroczeniu służbowem władzy przełożonej. Przeciw orzeczeniom skazującym przysługuje prawo odwołania do ministerstwa spraw wewnętrznych, ewentualnie skarga do sądu administracyjnego.

Przepisom porządkowym i dyscyplinarnym, wydanym dla państwowej służby cywilnej podlegają również i urzędnicy gminni. Władzą dyscyplinarną dla urzędników gminnych jest rada gminna. Kompetencje swe może rada gminna przelać na specjalną komisję, jednakże wydalenie ze służby zadecydować może tylko rada gminna. Przeciw orzeczeniom rady gminnej przysługuje odwołanie do przełożonej państwowej władzy nadzorczej, dalej do ministerstwa spraw wewnętrznych, ewentualnie skarga do sądu administracyjnego.

W małych, średnich i wielkich gminach wiejskich przysługuje władza porządkowa i dyscyplinarna nad personalem gminnym państwowym władzom nadzorczym, jednakże tylko w wypadkach, gdy rada gminna obowiązków swoich w dziedzinie nadzoru nad personalem gminy należycie nie wykonuje. Tok instancji analogiczny jak poprzednio omówiony.

Burmistrz ma prawo nakładania jedynie kar porządkowych i to do maksymalnej wysokości 50 mk. Przeciw orzeczeniom burmistrza służy prawo odwołania do rady gminnej, która w miasteczkach i średnich miastach rozstrzyga ostatecznie; w miastach wielkich dopuszczalne jest dalsze odwołanie do państwowych władz nadzorczych.

O ile urzędnik pilnej sprawy w terminie zakreślonym nie załatwi, burmistrz może zarządzić załatwienie jej przez innego urzędnika na koszt opieszałego, którego-to załatwienia koszty, względnie i grzywna z tego powodu nałożona, nie mogą przekraczać łącznie 50 mk. Przeciwko tego rodzaju zarządzeniu burmistrza przysługuje prawo odwołania na drodze poprzednio opisanej.

Uprawnienie ostatnie przysługuje również państwowym władzom nadzorczym w stosunku do burmistrza, lub płatnych członków rady gminnej, jednakże tylko w sprawach policji miejscowej. Odwołanie rozstrzyga ministerstwo spraw wewnętrznych.

Na wniosek $^1/_3$ części uprawnionych do głosowania może zgromadzenie gminne w głosowaniu ludowem zwykłą większością głosów wydział obywatelski rozwiązać.

Głosowanie takie odbyć się może także na zarządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych.

Rozwiązanie wydziału obywatelskiego powoduje równoczesne rozwiązanie rady gminnej. Burmistrz i płatni członkowie rady gminnej pozostają na swych stanowiskach, ostatni aż do wyboru nowych.

Nowe wybory mają być przeprowadzone w ciągu 3 miesięcy na zarządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych.

Badeńska gminna ordynacja wyborcza objęta jest ustawą z 30 marca 1922 r. Wybory członków reprezentacji gminnej w miastach, mających wydział obywatelski, wybory honorowych członków rady gminnej w małych i średnich gminach, wybór burmistrza i płatnych członków rady gminnej w gminach do 2000 mieszkańców odbywają się bezpośrednio przez ogół uprawnionych do głosowania mieszkańców gminy. Pośrednio przeprowadza się wybory burmistrza i płatnych członków rady gminnej w gminach, liczących ponad 2000 mieszkańców, przez członków wydziału obywatelskiego, a honorowych członków rady gminnej w miastach przez reprezentację miejską.

Wybory członków reprezentacji gminnej i honorowych członków rady gminnej przeprowadzane są systemem proporcjonalnym. O ile wybory przypadają w tym samym okresie, przeprowadza się naprzód wybór członków reprezentacji gminnej i honorowych członków rady gminnej, a następnie wybór burmistrza i płatnych członków rady gminnej. Wybory przeprowadza się co 4 lata normalnie w miesiącu listopadzie. Wybory zarządza i dzień głosowania oznacza ministerstwo.

Wybory bezpośrednie odbywają się na podstawie urzędowych spisów wyborców i zatwierdzonych urzędowo list kandydatów. Listy wyborcze sporządza rada gminna. Listy wyborcze układane są w mniejszych gminach alfabetycznie dla całego obszaru gminnego, w miastach, zwłaszcza większych, mogą być układane alfabetycznie według nazw ulic, według liczb orjentacyjnych domów, alfabetycznie według spisu mieszkańców, ewentualnie w podobny sposób według dzielnic, ulic i t. d. Wojskowi wszelkich kategoryj i dykasteryj służbowych, jak długo pozostają w czynnej służbie, listą wyborców objęci nie są. Listy wyborców zestawiane być mogą albo w formie zeszytowej, albo w formie kartoteki.

Wyłożenie list przez radę gminną do wglądu publicznego trwa dni 8, w ciągu których mogą być wnoszone reklamacje. Reklamacje rozstrzyga rada gminna, o ile jednakże reklamację uzna za nieuzasadnioną winna ją przedłożyć państwowej władzy nadzorczej do rozstrzygnięcia. Władza ta po wysłuchaniu zdania wydziału powiatowego, reprezentacji powiatowej, lub rady przybocznej, wyda najpóźniej w ciągu dni 14 orzeczenie, zaczepialne następnie w toku instancji aż do skargi do sądu administracyjnego włącznie. Odwołanie jednak nie wstrzymuje przewodu wyborczego. Najpóźniej w 14 dni po upływie terminu reklamacyjnego rada gminna zatwierdza listy wyborców, przyczem przy systemie kartotekowym kartoteki się zamyka i plombuje, lub pieczętuje, aby usunięcie kart było niemożliwem.

Wyborcy, względnie ich zrzeszenia mogą otrzymać odpisy list wyborczych.

Wybory odbywają się w dni świąteczne z wyjątkiem świąt uroczystych. W większych gminach, zwłaszcza zaś w miastach, można terytorjum podzielić na okręgi wyborcze, lub obwody głosowania. Wybory przeprowadzają komisje wyborcze, wyznaczone przez radę gminną, która wybiera również główną komisję wyborczą dla nadzoru i ustalenia ogólnego wyniku wyborów. Przewodniczącym głównej komisji wyborczej jest burmistrz.

Głosowanie odbywa się tajnie kartkami papieru koloru białego, wypełnionemi poza lokalem wyborczym nazwiskami tych, na których wyborca pragnie głos oddać. Karty głosowania oddaje wyborca w urzędowej kopercie. Przy głosowaniu proporcjonalnem dopuszczalne jest jedynie głosowanie na listy, przy głosowaniu zwykłem na nazwiska. Przepisy o postępowaniu przy stwierdzaniu identyczności wyborcy, odbieraniu głosów, urnach wyborczych, prowadzeniu protokołu, analogiczne jak w naszej ordynacji wyborczej sejmowej. Podobnie postanowienia o skrutynjum nie różnią się zasadniczo od przepisów polskiej ordynacji wyborczej do Sejmu. Pewne różnice spowodowane są dwoistą formą wyborów pośrednich i bezpośrednich. I tak ordynacja wyborcza badeńska precyzuje z istoty rzeczy inaczej nieważność kartek (głosów) przy wyborach, przy których obowiązuje zasada proporcjonalności, inaczej przy wyborach opartych na zasadzie większości, uznając w ostatnim wypadku za nieważne kartki próżne, lub zawierające nazwiska osób, nie mających prawa wybieralności, nazwiska nieczytelne, wreszcie kartki, z których treści nie można poznać woli głosującego.

Ważniejsze akty przewodu wyborczego, jak ogłoszenie wyborów, oznaczenie terminu głosowania, ogłoszenie terminu reklamacyjnego, list kandydatów, wyniku wyborów i t. p. winny być ogłoszone publicznie w sposób w danej miejscowości praktykowany. Wynik wyborów ogłasza burmistrz.

Jak wspomniałem, wybory członków reprezentacji gminnej, członków honorowych rady gminnej, członków płatnych rady gminnej i burmistrza odbywają się osobno, każdy w odrębnym akcie wyborczym. Wybory członków reprezentacji gminnej przeprowadza burmistrz przy pomocy rady gminnej. Poszczególne czynności wyborcze wykonują komisje wyborcze. Wybory są proporcjonalne. Listy wyborcze muszą być podpisane przynajmniej przez 5 wyborców i nie mogą obejmować więcej nazwisk, niż ilość członków reprezentacji gminnej, mających być wybranymi. Każdy z kandydatów może być zamieszczony tylko na jednej liście. Kandydat zamieszczony na kilku listach musi się oświadczyć, z której listy kandyduje, o ile tego nie uczyni, nazwisko jego pozostawia się na pierwszej zgłoszonej liście. Każda lista musi mieć swego pełnomocnika. Listy otrzymują oznaczenie liczbowe według porządku ich wnoszenia. Po upływie 6 dni od wniesienia główna komisja wyborcza zatwierdza listy kandydatów i ogłasza je na 4 dni przed dniem głosowania. Proporcjonalny rozdział mandatów ustala się systemem przyjętym w Polsce przy wyborach sejmowych. O ile zgłoszono ważnie tylko jedną listę kandydatów, głosowanie się nie odbywa. O ile na jedną z list kandydatów przypadło więcej mandatów, niż zawierała nazwisk, nieobsadzone mandaty przydziela się innym listom, a to kolejno tym, na które największa ilość głosów padła. Na miejsce opróżnione przez śmierć, rezygnację, utratę prawa wybieralności i t. p. przyczyny, wstępuje do reprezentacji gminnej najbliższy kandydat z listy, z której ubyły został wybrany. W wypadku, gdy lista następców zostanie wyczerpaną członkowie reprezentacji gminnej następcę wybierają zwykłą większością głosów, przyczem w razie równości głosów decyduje los.

Wybory honorowo funkcjonujących członków rady gminnej przeprowadza w gminach małych i średnich burmistrz przy pomocy dwóch asesorów z grona wyborców i sekretarza. W miastach przy pomocy komisji wyborczej, złożonej z 5 członków, a ewentualnie i komisyj obwodowych, których ilość i skład ustanawia rada gminna.

Wybory rozpisuje rada gminna. Listy kandydatów nie mogą zawierać więcej nazwisk, niż ilość wybrać się mających członków rady gminnej i muszą być podpisane przez 6 uprawnionych do głosowania. W razie braku następcy z listy, powołuje w średnich gminach reprezentacja gminna, w małych gminach rada gminna następcę z grona wyborców. Zresztą obowiązują zasady opisane poprzednio przy wyborach członków reprezentacji gminnej.

Wobec nielicznego koła wyborców, terminy poszczególnych stadjów wyborczych w gminach małych mogą być skrócone i pewne stadja z sobą połączone. Tak n. p. rozpisanie wyborów, oznaczenie terminu reklamacyjnego, dnia i godziny wyborów, lokalu wyborczego, wezwanie do zgłaszania list kandydatów może być jednem ogłoszeniem objęte. Ogłoszenie to obejmować może również wszelkie wymagane ustawą pouczenia prawne; termin do wnoszenia reklamacyj i składania list kandydatów może być równoczesny i t. d. Zasady te, o ile chodzi o krótkość terminów, mają zastosowanie również w wypadkach, gdy wyboru dokonuje reprezentacja gminna. W ostatnim wypadku n. p. rozpisanie wyborów może nastąpić na tydzień, zgłaszanie list kandydatów na 3 dni przed dniem wyborów. Do ważności wyborów potrzeba należytego zawiadomienia wszystkich członków reprezentacji gminnej i obecności bezwzględnej większości.

Wybór burmistrza i płatnych członków rady gminnej następuje w głosowaniu zwykłem bezwzględną większością głosów, a to o ile wyboru dokonuje wydział obywatelski przy obecności bezwzględnej większości członków, a o ile wyboru dokonuje zebranie gminne

bezwzględną większością głosów i w obecności conajmniej $1/3$ części członków zebrania gminnego.

O ile wybór burmistrza, czyto z braku kompletu, czy z braku wymaganej ilości głosów, czyto wybrania osoby, niemającej prawa wybieralności, czy wreszcie nieprzyjęcia wyboru na trzech z rzędu posiedzeniach do skutku nie przyjdzie, ministerstwo spraw wewnętrznych ma prawo zamianować burmistrza, jednak tylko na lat trzy.

W gminach, składających się z kilku miejscowości, każda miejscowość, o ile liczy przynajmniej 50 członków stanowi osobny obwód wyborczy z odrębną listą uprawnionych do głosowania. Czynności, związane z przeprowadzeniem wyborów dokonuje rada gminna na całem terytorjum gminy.

Wybory członków rad zarządzających w miejscowościach, stanowiących gminę zbiorową, przeprowadzane są według zasad wyborów członków rady gminnej, pełniących swe funkcje honorowo, a terytorjalnie ograniczone do danej miejscowości.

Jak wspomniałem, zebranie gminne w głosowaniu ludowem ma prawo rozwiązać wydział obywatelski. Wniosek taki ogłosić winni wnioskodawcy publicznie w sposób w gminie przyjęty z wezwaniem do wyborców (uprawnionych do głosowania), aby w określonym terminie, najdłużej 3 miesięcy, złożyli podpisy za wnioskiem w radzie gminnej. Wniosek taki winien być równocześnie doręczony radzie gminnej z poświadczeniem publicznego ogłoszenia. Rada gminna po upływie najpóźniej 3 miesięcy zwraca wniosek z podpisami wnioskodawcom.

O ile za wnioskiem na rozwiązanie wydziału wypowie się $1/3$ część uprawnionych do głosowania, wnioskodawcy przedkładają go państwowej władzy nadzorczej. Władza ta po zbadaniu legalności postępowania przedkłada go ministerstwu, które zarządza głosowanie ludowe. Przy głosowaniu mają zastosowanie omówione poprzednio zasady przy wyborach członków reprezentacji gminnej z tą różnicą, że akt głosowania przeprowadza delegat państwowej władzy nadzorczej przy pomocy rady gminnej. Wynik głosowania wraz z aktami zostaje przedłożony państwowej władzy nadzorczej, która po zbadaniu ogłasza wynik publicznie.

Zarzuty przeciwko przeprowadzeniu głosowania ludowego, o ile zostały w ciągu tygodnia wniesione, rozstrzyga ostatecznie ministerstwo spraw wewnętrznych. Skoro wynik głosowania ludowego stanie się prawomocny, ministerstwo o ile gmina w głosowaniu ludowem oświadczy się za wnioskiem, rozwiązuje wydział obywatelski i rozpisuje nowe wybory.

(Ciąg dalszy nastąpi).

BRONISŁAW BIEGELEISEN.

Działalność Instytutu Psychotechnicznego w roku 1930.

Działalność Instytutu Psychotechnicznego, służącego przedewszystkiem potrzebom Gminy m. Krakowa, rozwijała się w roku sprawozdawczym w coraz szerszym zakresie. Ścisła współpraca z Instytutem Porady Zawodowej w Katowicach i Instytutem Porady Zawodowej dla Zagłębia Dąbrowskiego w Sosnowcu pozwalała na wzajemną wymianę doświadczeń i przyczyniła się do ulepszenia metod pracy.

W roku sprawozdawczym Instytut dokończył wykonania laboratorjum psychotechnicznego dla Fabryki Prochu i Materjałów Kruszących w Zagożdżonie. Praca ta, zaczęta ze stanowiska zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom, które tak często zdarzają się w wytwórniach materjałów wybuchowych, poruczona nam została przez kierownictwo tego zakładu. Po przeprowadzeniu na miejscu analizy pracy, ważniejszych funkcyj pracowników, zaprojektowaliśmy urządzenie laboratorjum, przyczem okazała się potrzeba skonstruowania nowych aparatów, dostosowanych do potrzeb fabryki. Aparaty te zostały wykonane wyłącznie siłami krajowemi w warstatach Muzeum Przemysłowego w Krakowie.

W czerwcu 1930 r. zaprosiło Stowarzyszenie Polskich Inżynierów Przemysłu Naftowego w Borysławiu kierownika Instytutu na odczyt p. t. „O założeniu pracowni psychotechnicznej dla przemysłu naftowego". Z inicjatywy Sekcji Naukowej Organizacji przy tem Towarzystwie, a w szczególności Dra Inż. Markiewicza i Inż. J. Wojnara zawiązał się Komitet Organizacyjny Poradni Zawodowej dla Zagłębia Naftowego, którego doradcą fachowym jest kierownik naszego Instytutu.

Jesteśmy w ciągłym kontakcie z wielu instytucjami psychotechnicznemi zagranicznemi, szczególnie ścisły wytworzył się kontakt z prof. Lahy z Paryża. Odwiedził on nasz Instytut, wyrażając się z wielkiem uznaniem o naszej pracy, szczególne zainteresowanie wzbudziły w nim nasze metody badań, jakoteż te testy i aparaty, które są owocem własnej wytwórczości Instytutu. Niektóre z tych testów zabrał nawet ze sobą do Paryża, oświadczywszy chęć stosowania w instytutach, któremi kieruje we Francji i Belgji (jest ich kilkanaście). Staraniem Instytutu prof. Lahy wygłosił dnia 30-go listopada odczyt p. t. „Le rôle de la psychotechnique dans l'organisation du travail humain".

W styczniu 1930 r. odbyła się I. Polska Konferencja Psychotechniczna w Warszawie, na której z ramienia Instytutu Krakowskiego wygłosili referaty:

Dr. B. Biegeleisen: Postulaty poradnictwa zawodowego,

Dr. W. Medyński: Rola psychopatologa w poradnictwie zawodowem,

Inż. St. Hoffmann: Postulaty badania szoferów w Polsce.

Pierwszy z tych referatów, jako programowy, zawierał szereg rezolucyj, które miały stanowić wytyczne dla przyszłego rozwoju poradnictwa zawodowego w Polsce, wszystkie one zostały przez Zjazd przyjęte, a urzeczywistnienie ich przyczyni się w wielkiej mierze do skierowania idei poradnictwa na właściwe tory. Referat o badaniu szoferów zmierzał do wprowadzenia obowiązkowych badań dla kierowców samochodów, a to ze względu na prace, rozpoczęte w tym kierunku przez Instytut krakowski, które okazały skuteczność tych badań.

W kwietniu 1930 r. kierownik naszego Instytutu, jako członek Towarzystwa „Arbeitsgemeindschaft für Psychotechnik in Österreich", wziął udział w zjeździe psychotechników austrjackich, który odbył się pod przewodnictwem austrjackiego ministra oświaty w Gracu

i wygłosił na nim referat. Program tego zjazdu obejmował między innemi następujące referaty:

Prof. H. Rupp (Berlin): Związek pomiędzy dobrocią i szybkością pracy,

Prof. H. Tumlisz (Insbruk): Znaczenie zażenowania w badaniach psychotechnicznych,

Dr. Biegeleisen (Kraków): Problemy organizacyjne psychotechniki w przemyśle górniczo-hutniczym,

Dr. Erdélyi (Budapeszt): Psychotechnika na Węgrzech,

Prof. Sterzinger (Graz): Badania zdolności artystycznych,

Dr. Goldscheider (Katowice): Badania policji w Katowicach,

Inż. Hacl (Wiedeń): Psychologja zawodów społecznych,

Dr. Hildebrandt (Bochum): Psychotechnika nieszczęśliwych wypadków,

Prof. Seelig (Grac): Psychodjagnostyka i kryminologja.

Oba referaty polskie wywołały ożywioną dyskusję. Mieliśmy sposobność przekonać się, jak dużą rolę w społeczeństwie austrjackiem odgrywa psychotechnika, nawiązaliśmy ścisły kontakt z Inż. Hacklem, kierownikiem Instytutu Psychotechnicznego w Wiedniu, w szczególności uderzyło mile na tym zjeździe, że sfery uniwersyteckie zarówno z medycyny, jak i z psychologji ogólnej odnosiły się z wielkiem uznaniem i zainteresowaniem do badań psychotechnicznych.

Instytut nasz zwraca szczególną uwagę na ścisły kontakt i współpracę ze szkolnictwem, wszak praca nasza, poparta przez życzliwe zrozumienie ze strony Kuratorjum Okręgu Krakowskiego, w wielkiej części odnosi się do młodzieży. Szczególnie szkoły powszechne były przedmiotem nieustannych i bardzo rozległych badań, umożliwionych dzięki poparciu inspektorki szkół powszechnych Dr. M. Dłuskiej, która okazała duże zrozumienie dla znaczenia psychotechniki i poradnictwa zawodowego. Wyniki tych badań będą w swoim czasie opublikowane. Z inicjatywy Rady Szkolnej Miejskiej Sekcja Psychologiczna Nauczycielstwa Szkół Powszechnych w Krakowie przyjęła program współpracy z Instytutem i Poradnią Zawodową w Krakowie. Program ten obejmuje:

1) Kurs psychologji i psychotechniki dla nauczycieli i nauczycielek szkół powszechnych,

2) Opracowanie arkusza indywidualnego,

3) Współpracę nauczycielstwa w poradnictwie zawodowem,

4) Badania dzieci niedorozwiniętych i głuchoniemych ze szczególnem uwzględnieniem poradnictwa zawodowego,

5) Opiekę nad dziećmi szczególnie zdolnemi,

6) Badania dla poradnictwa zawodowego w szkołach.

Program ten, zakrojony na szereg lat, zaczęliśmy już w bieżącym roku wprowadzać w życie, a w szczególności rozpoczęliśmy kurs wykładów i badania w najwyższych oddziałach szkół powszechnych. Pokaz takich badań urządziliśmy dla delegatki Instytutu Psychologicznego w Łodzi, Instytutu Porady zawodowej w Sosnowcu, profesorek seminarjów z Bochni i Sandomierza, które zajęły się ich metodyką. Niemniej ścisły kontakt utrzymywaliśmy z seminarjami nauczycielskiemi, wszystkie seminarja w Krakowie współpracują z nami już od paru lat. Na zjeździe nauczycieli seminarjów województwa krakowskiego w Krakowie w lutym 1930 r. kierownik Instytutu wygłosił referat o wynikach tej współpracy, która wzbudziła żywe zainteresowanie. Seminarja w Białej, Bochni, Sandomierzu i Sosnowcu wprowadziły u siebie badania psychologiczne pod naszym kierunkiem, względnie według naszych wskazówek. Również nawiązaliśmy trwałe stosunki z szkołami średniemi ogólno-kształcącemi. Nieustannie zgłaszają się uczniowie gimnazjalni i to rozmaitych klas bądź sami, bądź z rodzicami, bądź też przesyłani przez odnośnych kierowników zakładów i profesorów w najrozmaitszych przypadkach poradnictwa zawodowego, gdy chcą porzucić naukę gimnazjalną, zasięgnąć porady w wyborze zawodu po ukończeniu gimnazjum, gdy nauka im trudno przychodzi, gdy pragną zmienić typ gimnazjum, albo nie wiedzą, do jakiego typu szkoły średniej wpisać się i t. d. W wielu gimnazjach przeprowadziliśmy badania dla selekcji przy egzaminie wstępnym do szkoły średniej. Prace te są nieustannie dalej prowadzone, a wyniki ich będą po ukończeniu opublikowane.

Także i szkolnictwo wyższe objawiło zainteresowanie dla naszego instytutu. Z inicjatywy Rektora prof. Dra Krauzego i prof. Riegera zwiedzili profesorowie Akademji Górniczej in gremio nasz Instytut, a kierownik tegoż wygłosił dla nich referat, w którym nakreślił program badań psychotechnicznych dla słuchaczów Akademji. Instytut nasz rozpoczął studja przygotowawcze dla tych badań, ułożył odpowiednie testy i zdołał w bieżącym roku sprawozdawczym przebadać część słuchaczy I-go roku Akademji.

Sprawozdanie Instytntu Psychotechnicznego.

A. Badania psychotechniczne.

Dużo pracy włożyliśmy w odpowiednie urządzenie oddziału badania zawodów komunikacyjnych, w szczególności motorniczych tramwajowych. W miarę jak badania te rozwijają się, zachodzi potrzeba konstruowania nowych testów aparatów własnego pomysłu, które wykonujemy w warstatach Muzeum Przemysłowego.

Oddział ten rozszerzyliśmy przez badania szoferów samochodowych. Aparaty wykonaliśmy według własnego projektu na podstawie studjów, przeprowadzonych zagranicą, w warstatach Muzeum Przemysłowego. Przeprowadziliśmy badania szoferów autobusów miejskich, jakoteż rozpoczęliśmy badania szoferów wojskowych na kursie dywizjonu samochodowego. Szczególnie intensywną w tym dziale była współpraca I. asystenta Inż. St. Hoffmanna. Jak w latach poprzednich przeprowadziliśmy badania kandydatów do Szkoły Przemysłowej Męskiej w Krakowie. Kilkuletnie prace w tym kierunku, oparte na rachunku korelacji, doprowadziły nas do ciągłego ulepszania, względnie tworzenia nowych testów.

Zbadaliśmy około 100 wywiadowców policji państwowej. Przeprowadziliśmy wprzód szczegółową analizę tego zawodu, złożywszy odpowiedni zespół testów.

Kontynuowaliśmy rozpoczęte w przeszłym roku badania urzędników Kas Chorych na kursach urządzanych przez Okręgowy Związek Kas Chorych w Krakowie. Wyniki tych badań, obejmujące obecnie prze-

szło 120 urzędników, są w opracowaniu i przedstawiają cenny materjał dla badania urzędników biurowych wogóle.

Przeprowadziliśmy badania pielęgniarek dla zakładu umysłowo chorych w Kobierzynie, jakoteż badania sanitarjuszów na kursie dokształcającym w Kasie Chorych.

Ze szkół zawodowych przeprowadziliśmy badania w szkole ceramicznej, w szkole dokształcającej mechaników i szoferów, w szkole rzemiosł (kurs ślusarski), w szkole dokształcającej stolarskiej.

B. Metodyka badań psychotechnicznych

Praca nad pogłębieniem i ulepszeniem własnych metod odbywa się nieprzerwanie dalej i stanowi dużą część działalności Instytutu. Po zakończeniu prac nad sposobami oceny wyników testów, które przedstawiliśmy w pismach fachowych polskich i zagranicznych, przyszła kolej na analizę wartości djagnostycznej badań psychotechnicznych, rzecz również zasadniczej wagi dla metodologji psychotechniki. W bardzo rozległych obliczeniach korelacyjnych, potrzebnych do rozwiązania tego zagadnienia, brała czynny udział asystentka Instytutu p. Przeorska. Mimo całorocznej pracy, włożonej w to zagadnienie, spodziewamy się ukończenia prac tych dopiero w przyszłym roku. I tu, jak w poprzednich pracach, staraliśmy się ulepszyć te z dotychczas używanych metod, które okazały się niedokładne.

C. Psychotechniczna analiza zawodu.

Praktyka naszego Instytutu doprowadziła nas do wniosku, że sama obserwacja zawodu niezawsze wystarcza dla ustalenia psychofizycznych wymagań zawodu, ale niejednokrotnie musi psychotechnik sam stanąć przy warstacie i próbować na sobie rozmaitych rodzajów pracy. Oczywiście taka metoda wymaga dłuższego czasu, wskutek czego kartoteka zawodów, które przedstawialiśmy jako projekt na I-szej konferencji psychotechników polskich, musiała ulec pewnym zmianom i rozszerzeniom. W opracowaniu znajduje się u nas inny projekt, pewne jednak jego części, wymagające współpracy z lekarzami, nie zostały jeszcze ostatecznie ustalone. W każdym razie asystenci i asystentki naszego Instytutu pewną część tygodnia poświęcają obecnie na odwiedzanie różnych warstatów pracy, aby obserwacje czynić na miejscu, względnie samemu wykonywać pewne roboty. Niestety, prace te nie postępują tak szybko naprzód, jakbyśmy tego pragnęli, a główną tego przyczyną jest nieliczność naszego personalu.

D. Badania charakterologiczne.

Palącemu zagadnieniu psychotechniki, badaniu charakteru ludzkiego, którem zresztą zajmuje się i ogólna psychologja i psychjatrja, poświęcamy już drugi rok wytężonej pracy. Pewne wyniki już osiągnęliśmy i będą one zapewne opublikowane, jednakowoż nieustannie powstają nowe trudności i zagadnienia, które w dalszym ciągu staramy się opanować. Dużo ciekawego materjału doświadczalnego dostarcza nam pod tym względem poradnictwo zawodowe dla młodzieży kończącej szkoły średnie.

E. Badania inteligencji.

I w tym roku Instytut nasz poświęcił baczną uwagę dalszym badaniom inteligencji, prowadzonym już trzeci rok. Podobnie, jak i w testach zawodowych, tak i przy badaniach inteligencji przekonaliśmy się, że wszechstronne opracowanie testu wymaga nieraz paru lat. Posunęliśmy sprawę o tyle naprzód, że opracowaliśmy materjał doświadczalny dotychczas uzyskany (około 3.000 osób) i uzyskaliśmy normy dla młodzieży krakowskiej, zależne od wieku. Dalsze opracowanie jest w toku. Ponieważ okazało się koniecznem rozszerzenie tych badań na młodzież niedorozwiniętą i młodzież rzemieślniczą, uczęszczającą do szkół dokształcających, przeto dla tych celów utworzyliśmy inne własne testy, które stosujemy, a wyniki ich opracowujemy. Całe to zagadnienie, nad którem nieustannie pracujemy, jest pierwszorzędnej wagi zarówno dla poradnictwa zawodowego, jak i badań psychotechnicznych.

F. Oddział dla badania pracowników Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej S. A.

W okresie sprawozdawczym zbadaliśmy 85 motorowych tramwajowych, 19 szoferów autobusowych, 4 ślusarzy warstatowych, 1 tokarza. Dla sprawdzenia skuteczności metod badań, wprowadzonych przez nas w tym oddziele, przeprowadziliśmy ważną dla nas próbę, której opis załączony poniżej na podstawie sprawozdania Dyrekcji Kolei Elektrycznej za rok 1929 ogłoszono drukiem:

„Że metoda badań Instytutu Psychotechnicznego okazała się skuteczną, tego dowodem jest następująca próba. Wysłaliśmy Instytutowi psychotechnicznemu do badania 13 pracowników, znanych nam dobrze, nic nie mówiąc Instytutowi o naszej opinji o nich, ustalonej na podstawie dłuższej (od 1—8 lat) znajomości tych pracowników. Dopiero, gdy Instytut badania swe przeprowadził, porównaliśmy na wspólnej konferencji wyniki badań z naszą opinją. Opinja wyrażała się w notach 1 (bardzo dobry), 2 (dobry), 3 (dostateczny), noty 4 nie dawaliśmy, gdyż złych motorowych nie zatrudnialibyśmy w tej pracy. Podobnie i Instytut psychotechniczny podzielił te opinje na trzy grupy. Poniższe zestawienie zawiera wyniki tego porównania.

Porównanie wyników badań psychotechnicznych z opinją praktyki.

L. p.	Nazwisko badanego	Opinja Dyr. Tramw.	Opinja psychotechn.
1.	B. S.	1	1
2.	B. J.	1	1
3.	Ch. J.	3	3
4.	Ch. W.	3	2
5.	G. W.	2	2
6.	K. S.	2	2
7.	K. T.	3	2
8.	K. B.	2	2
9.	N. T.	3	3
10.	P. T.	3	2
11.	S. F.	1	1
12.	S. T.	3	2
13.	W. T.	2	1

Widać stąd, że zupełna zgodność okazała się w 8 wypadkach, różnica o 1 stopień w 5 wypadkach.

Różnicy 2 stopni nie było w żadnym wypadku. Jest to wynik bardzo korzystny, jeżeli się zważy, że wydaliśmy opinję o badanych na podstawie paruletnich obserwacyj, podczas gdy Instytut badał każdego kandydata zaledwie parę godzin. Z tem większem zaufaniem oddajemy obecnie każdego zgłaszającego się kandydata Instytutowi do badania".

G. Daty statystyczne.

Liczba ogólna zbadanych w okresie sprawozdawczym . . . . 2.878 osób
Liczba testów i aparatów Instytutu . . . 182 „
„ książek bibljoteki Instytutu . . . 148 „
„ pism fachowych . . . . 12 „

Szczegółowe zestawienie badań psychotechnicznych.

Badania psychotechniczne	Liczba osób zbadanych	
	zbior.	indyw.
Szkoła Przemysłowa Miejska	338	
Policja Państwowa	58	58
Urzędnicy Kasy Chorych	53	
Państwowy Wyższy Kurs Nauczycielski	88	
Akademja Górnicza	58	
V. Dywizjon Samochodowy	100	51
Gimnazjum Męskie im. Nowodworskiego	68	
Gimnazjum Męskie im. J. Matejki w Wieliczce	87	
Gimnazjum Państwowe Żeńskie	263	
Gimnazjum Żeńskie im. E. Plater	22	
Seminarjum Męskie im. G. Piramowicza	136	
Seminarjum Żeńskie im. J. Joteyki	198	
Seminarjum T. S. L. im. Preisendanza	35	
Seminarjum PP. Prezentek	25	
Seminarjum Żeńskie w Bochni	60	
Seminarjum Żeńskie w Sandomierzu	55	
Seminarjum Żeńskie im. M. Konopnickiej w Sosnowcu	29	
Seminarjum Żeńskie Instytutu Marji	45	
Szkoła pow. męska im. J. Kantego	80	
Szkoła pow. męska im. Kraszewskiego	38	
Szkoła pow. żeńska im. A. Mickiewicza	41	
Szkoła pow. koedukacyjna im. Chodkiewicza	46	
Szkoła pow. koedukacyjna na Bielanach	49	
Szkoła Ceramiki	31	
Szkoła Zawod. Automechaników i Szoferów	201	134
Szkoła Zawod. Stolarzy	93	
Szkoła Zawod. Majstrów Budowl.	22	
Kurs Związku Strzeleckiego	20	
Kurs Przysposobienia Wojskowego Kobiet	34	
Do przeniesienia . . .	0000	000

Badania psychotechniczne	Liczba osób zbadanych	
	zbior.	indyw.
Z przeniesienia . . .		000
Motorniczy tramwajowi		85
Szoferzy		19
Straż Pożarna		6
Funkcjonarjusze miejscy		8
Drukarze		2
Urzędnicy bankowi		4
Pielęgniarze		4
Ślusarze		4
Stolarze		2
Tokarz		1
Introligatorzy		6
Fryzjer		1
Razem . . .	2373	385

III. Sprawozdanie Poradni Zawodowej.

A. Propaganda idei poradnictwa.

W państwach, w których poradnictwo zawodowe jest ustawą przepisane i obowiązkowe, jak np. w Niemczech, lub w Austrji, łatwiejsza i skuteczniejsza staje się praca poradni i może być łatwo organicznie połączona z pośrednictwem pracy, aby młody człowiek nie tylko mógł otrzymać poradę co do wyboru zawodu, ale także otrzymał odpowiednie zajęcie. U nas, oprócz normalnej pracy poradnictwa trzeba jeszcze rozwijać działalność propagandową, aby społeczeństwo przekonywać o doniosłości poradnictwa, a pośrednictwo pracy dla młodzieży zupełnym jeszcze leży odłogiem. Zainicjowaliśmy Konferencję w Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Krakowie przy współudziale Biur pośrednictwa pracy, Związków Zawodowych i Stowarzyszeń, na której kierownik Poradni przedstawił korzyści, płynące z kontaktu biur pośrednictwa pracy z poradnią, ale efekt praktyczny tej konferencji był minimalny. Kierownik Poradni wygłosił nadto referaty o znaczeniu poradnictwa zawodowego dla uczniów i uczenic kursu pedagogicznego prof. Rowida w Krakowie, a nadto dla uczniów najwyższego kursu Szkoły Ekonomiczno-handlowej.

Nadto Poradnia nasza przy pomocy Muzeum Przemysłowego doprowadziła do skutku pierwszy — zdaje się — w Polsce film poradnictwa zawodowego, który w ogólnych zarysach przedstawia popularnie bieg poradnictwa, począwszy od wyczekiwania w poczekalni aż do chwili udzielenia porady. Film ten, oddający nam cenne usługi w popularyzowaniu idei poradnictwa, przedstawiany jest w kino-teatrach Krakowa, na odczytach i t. d.

B. Zawodoznawstwo.

Podczas gdy poradnie zagraniczne rozwijają u siebie naukę o zawodach na dużą skalę, u nas napotyka się na zasadnicze pod tym względem trudności. Niedomagania naszej statystyki oficjalnej wymagają uzupełnienia, które w naszych warunkach można uskutecznić na gruncie krakowskim przez odwiedzanie związków zawodowych, cechów rzemieślniczych, izb i korporacyj

zawodowych i t. p., a nawet i poszczególnych warsztatów pracy. Niestety przy szczupłym personalu naszej poradni jest to prawie wykluczone, wskutek czego opracowanie kartoteki zawodów, zaprojektowanej przez nas na I. Zjeździe Psychotechników Polskich, nie postępuje wydatnie naprzód. Z tego samego powodu, t. j. szczupłości i przeciążenia naszego personalu, nie mogliśmy w roku bieżącym kontynuować pracy bardzo ważnej, t. j. śledzenia losów tych, którzy u nas zasięgali porady, celem kontroli jej skuteczności.

C. Poradnia dla abiturjentów szkół średnich.

W ubiegłych latach nie przyjmowaliśmy abiturjentów szkół średnich, szukających u nas porady, ze względu jednak na rosnącą ich liczbę zdecydowaliśmy się na przyjmowanie ich. Oczywiście trzeba było w tym celu uprzednio opracować odpowiednie metody badania, a ze względu na brak wzorów zagranicą i u nas, wprowadziliśmy własne metody, t. j. kwestjonarjusz, testy i t. d. Okazało się, że jest to praca bardzo wdzięczna i przedstawiająca ciekawe pole rozwoju, a że pierwsze kroki, jakie w tym kierunku stawiamy, były naukowo dobrze obmyślane świadczy o tem fakt, że w paru wypadkach mogliśmy już przez kontrolę sprawdzić skuteczność naszych porad.

W kwietniu 1930 r. urządziliśmy cykl odczytów przez polskie radjo o wyborze zawodu dla młodzieży kończącej szkoły średnie; cykl ten obejmował następujące wykład:

Tytuł wykładu	Preiegent
1. O psychotechnice	Dr. B. Biegeleisen
2. O zawodzie artystycznym . .	Prof. K. Homolacs
3. O zawodzie handlowym . . .	Dr. R. Radzyński
4. O zawodzie inżynierskim . . .	Dyr. Inż. E. Tor
5. O zawodzie lekarskim	Dr. Wł. Medyński
6. O zawodzie nauczycielskim . .	Dyr. K. Rowid
7. O zawodzie prawniczym . . .	Dr. J. Reguła
8. O zawodzie rolniczym	Prof.Dr.St.Surzycki
9. O zawodzie wojskowym . . .	Mjr. Dypl. Kurek
10. O zawodach kobiecych . . .	P. Bogdanowska
11. O poradnictwie zawodowem .	Dr. Medyński.

D. Poradnictwo dla inwalidów wojskowych.

Zajęliśmy się trudnem zagadnieniem wyboru zawodu dla inwalidów wojskowych i w tym celu weszliśmy w kontakt ze szkołą dla inwalidów, której dyrektor płk. Iwicz okazał pełne zrozumienie dla tej sprawy.

Przebadaliśmy 7 inwalidów, w następnych latach będziemy mieli możność zwiększenia liczby badanych i kontroli skuteczności udzielonych im porad.

E. Daty statystyczne.

Liczba udzielonych porad wynosiła 120. Ponieważ liczba zgłaszających się o poradę, podobnie jak w poprzednim roku sprawozdawczym, była większa, a ze względu na szczupły personal nie mogliśmy wszystkich przyjąć, przeto na podstawie studjów, poczynionych w instytucie psychotechnicznym w Wiedniu, przemieniliśmy część badań indywidualnych na zbiorowe, odpowiednie testy przygotowaliśmy i spodziewamy się, że w roku przyszłym pozwoli nam to wydatnie zwiększyć liczbę badanych.

Stopień wykształcenia zasięgających rady:

Wykształcenie	Liczba zasięgających porady
Szkoła powszechna	81
„ średnia	29
„ wyższa	10
Razem . . .	120

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

Nabycie i pozbycie nieruchomości na podstawie upoważnienia Rady miejskiej z dnia 11 lipca 1929.

1. Kontraktem z dnia 31 grudnia 1930 r. nabyła Gmina m. Krakowa od Adeli i Włodzimierza Hanasiewiczów na cele regulacji ul. Królowej Jadwigi w Dz. XIII parcele l. kat. 534/2, 1382/7 i 1382/8 o łącznej powierzchni 187 m. kw.

2. Kontraktem z dnia 4 lutego 1931 r. nabyła Gmina m. Krakowa od Marji Greschler, Romana i Zofji Periy na cele regulacji ul. Mogilskiej parcelę l. kat. 82/22 lwh. 623 Dz. XIX o powierzchni 28 m. kw.

L. M. U. P. 1320/31.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. m. Krakowa z dnia 23 lutego 1931 r. o zmianie statutu podatku od towarów przywożonych do Krakowa.

Na zasadzie postanowień art. 12, 36 i 37 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747, w związku z § 2 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lutego 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 356, Urząd Wojewódzki Krakowski rozporządzeniem z dnia 12 lutego 1931 r. L. Sm. XIV 20 zatwierdził statut, uchwalony przez Komisję administracyjną Rady miejskiej imieniem tejże Rady na posiedzeniu dnia 12 stycznia 1931 r. w przedmiocie poboru podatku komunalnego od towarów, przywożonych do Krakowa kolejami żelaznemi i drogą wodną.

Magistrat podaje powyższe do publicznej wiadomości z tem, że na mocy wymienionego rozporządzenia

Gmina m. Krakowa pobierać będzie podatek towarowy według nowego statutu od dnia 1 marca 1931 r.

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

STATUT
podatku od towarów, przywożonych do Krakowa kolejami żelaznemi lub drogą wodną.

Przedmiot podatku.

§ 1. Na mocy art. 12 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, Gmina m. Krakowa pobiera podatek od towarów, przywożonych do miasta kolejami i drogą wodną.

§ 2. Od podatku towarowego wolne są:

a) towary, podlegające państwowym podatkom od spożycia, zużycia, względnie produkcji, oraz stanowiące monopol państwowy;
b) ładunki, stanowiące własność Państwa lub samorządu terytorjalnego;
c) artykuły, przeznaczone do odbudowy zabudowań mieszkalnych i gospodarczych, zniszczonych wojną;
d) ładunki, przewożone przez stację kolejową „transito";
e) przesyłki ekspresowe, bagażowe i pocztowe;
f) opakowanie i próżne naczynia zwrotne, rzeczy przesiedlenia, przesyłki niewykupione przez odbiorców i zwracane zpowrotem na stację nadawczą za tym samym listem przewozowym.

Nadto w myśl art. 34 Rozp. Prezydynta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 372 o rozbudowie miast, wolne są od podatku materjały budowlane, o ile są przeznaczone na cele mieszkaniowo - budowlane.

Normy podatku.

§ 3. Podatek od towarów, przywożonych z odległości do 50 km., tudzież od towarów, przywożonych w drobnych i wagonowych przesyłkach pospiesznych oraz w drobnych przesyłkach zwyczajnych o wadze do 300 kg., wreszcie od towarów poniżej wymienionych, wynosi połowę należytości kolejowej za 5 km., a gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość, trzecią część opłaty przewozowej za 10 km.

Towarami, o których wyżej mowa, są:

1) buraki cukrowe oraz wytłoki buraczane, także suszone i melasowane;

2) cegły i dachówki wszelkiego rodzaju oraz masa kamienna;

3) cement mielony wszelkich nazw i klinkier cementowy;

4) drzewo i celuloza:

a) drzewo nieodrobione, przewożone do tartaków i budulec drzewny obrobiony, t. j. drzewo krajowe ciosane, strugane, tarte, łupane, z wyjątkiem klepek i den beczkowych, także heblowane, fugowane, szpuntowane, obtoczone, rowkowane, profilowane, wcinane, falcowane, frezowane, dłutowane, świdrowane i t. p. plansony, wańczosy, krawędziaki, kantówka, bale, dyle, blanki, brusy, tymbry, murłaty, deski, tarcice, szalówki i fryzy, obladry, oszwary, okrajki, żerdzie i t. p.;
b) celuloza, masa drzewna, miazga drzewna, suche i mokre;
c) drzewo celulozowe, t. j. okorowane w okrąglakach, szczapach i wałkach do 2·2 m. długości, jak również odpadki tartaczne z drzewa świerkowego i jodłowego w trzaskach o jednakowej długości, złączonych w pęczki;
d) drzewo opałowe w szczapach, karpina, chróst, gałęzie i t. p.;
e) drzewo osikowe do wyrobu zapałek;

5) kamienie, minerały surowe i zgruba obrobione:

a) kamienie budowlane, marmury, alabastry budowlane, serpentyny, labradoryty i porfiry, jednak tylko surowe zgrubsza obtłuczone w kształcie bloków nieociosanych i nieopiłowanych;
b) kamienie rodzime polne wszelkich nazw, tudzież skały łamane, łupane, kruszone;
c) minerały surowe niepalone i niezmielone, jak kreda surowa w kawałkach nieoczyszczona, magnezyt naturalny, talk naturalny, spaty, stroncjanit, celestyn, witerzyt, pagmatyn, baryt, kryolit, tinkal, boran, boracit, panderit, razorit, łupek, azbest w kawałkach, grafit łupek i złom grafitu, mika;
d) piasek, żwir i gliny, także przesiane, mielone, płukane, szlamowane, wypalone, glina porcelanowa, surowa i przysposobiona, kaolina, szlikier, piasek kwarcowy i t. p.;
e) rudy, zużle, popioły: żelazne, siarkowe, manganowe, cynkowe, ołowiane, chromowe, miedziane, wypałki pirytowe, szlaki, muły także mielone, młotowiny żelazne, walcowina i t. p.
f) siarka surowa oraz soda (kalcynowana, kaustyczna i krystaliczna), gdy sprowadzane są do celów fabrycznych;
g) wapień, dolomit, palone i mielone wapno;

6) kwas siarkowy, kwas solny, sól glauberska, także kwas siarkowy dymiący i odpadkowy z fabryk oraz rafineryj;

7) mięso i wnętrzności zwierzęce, świeże, mrożone i solone;

8) mleko i jego przetwory oraz nabiał:

a) śmietana, śmietanka, serwatka, ser, masło, tudzież nabiał;
b) jaja, także konserwowane;

9) nasiona i owoce oleiste, nierafinowane oleje roślinne, pokost;

10) nawozy naturalne i sztuczne, fosforyty i kości surowe:

a) gips, margiel, popioły i wapno nawozowe, gnój, kał, kompost, mierzwa, pozostałości wapienne po fabrykacji kleju, pudreta, śmiecie, wapno defekacyjne, szlamy wapienne, guano, wymiotki z rzeźni, zepsute mięso i ryby, krew suszona na nawóz, wszelkie odpadki z rzeźni przeznaczone na nawóz, kości surowe mielone, także odtłuszczone, śrut i mąka kostna, węgiel kostny, rogi mielone, żużle, tomasa, superfosfaty mineralne i kostne, amonjakalne i potasowe, wszelkie sole potasowe, wszelkie saletry, azotan amonu, azotniak, wszelkie mieszanki nawozowe, amon wapniakowy, chlorek amonowy na nawóz i t. p.;
b) kości surowe, także mielone;

11) owoce i jagody krajowe;

12) papier oraz bibuła zwyczajne, z wyjątkiem wyrobów z papieru i bibuły;

13) pasza: zielona, świeża suszona, kiszona, skoncentrowana, jak plewy, koniczyna, trawa, siano, słoma, sieczka, kaczany, kolby, wytłoczyny, kuchy, mąka rybia, mięsna i t. p. melasa;

14) samochody i podwozia samochodowe seryjne nowe, nieużywane, osobowe i towarowe, prócz cyklonetek, motocykli i samochodów luksusowych;

15) smoła i papa dachowa:

a) smoła węglowa surowa i preparowana: z węgla kamiennego lub brunatnego, destylowana, preparowana, dachowa, do budowy dróg, do wyrobu tektur, dla stalowni z domieszką wody (emulsja);

b) papa dachowa, także asfaltowana, smołowana, posypana piaskiem;

16) surowce włókiennicze roślinne i zwierzęce, wszelkie przędze oraz tkaniny:

a) konopie i len, także międlone i czesane, pakuły i paździerze, oraz odpadki konopne i lniane, juta i odpadki, afrykańskie włókno roślinne, włókna kokosowe, abaka, adansonja, agawa, aloes, bombaj, heneken, istelinters, madras manila, maurylan, konopie nowozelandzkie, palmyra, piassawa, ramie, rhea, suam, sun, sisal, szehen, tampico, trawa chińska, wschodnio-indyjskie konopie, bawełna surowa, sztuczne odpadki, końce, wyczeski oraz wszelkie pozostałości przeróbki bawełny, wszelkie rodzaje wełny i jej odpadki, szlam wełniany, sierście wszelkiego rodzaju zwierząt, także bielone, barwione, włosień koński, także sortowany, szczecina, także sortowana, odpadki włosia, jedwab naturalny i sztuczny, kokony jedwabników i odpadki;

b) przędze wszelkie;

c) skóry wszelkiego rodzaju: surowe, wyprawiane, garbowane, oraz szpalty skórzane, obrzynki, oddzierki, odpadki, skrawki;

d) szmaty, także karbonizowane, skrawki, stare sieci, liny i powrozy z wszelkiego rodzaju materjału;

e) tkaniny wszelkie z wyjątkiem tiuli, firanek, haftów, koronek, tkanin szmuklerskich i jedwabnych prawdziwych, oraz z wyjątkiem odzieży gotowej, lecz także tkaniny impregnowane i materjały dziane, nasycone z nitkami gumowemi, linoleum, cerata;

17) szkło tłuczone, także mielone, bryły, skorupy, obrzynki szyb, odłamki, tłuczki;

18) warzywa i jarzyny;

19) zboże w ziarnie, poślad i otręby zbożowe, mąka zbożowa, pieczywo:

a) groch, także polerowany i łuskany, gryka, jęczmień, kukurydza, owies, peluszka, proso, pszenica, ryż łuszczony lub niełuszczony, także polerowany, szlifowany, matowy, łamany, żyto i t. p.;

b) kasze i mąki zbożowe: grysy, kasze, jagły, krupy, pęcaki, płatki, śruty oraz otręby zbożowe i ryżowe;

c) pieczywo bez cukru;

20) ziemniaki świeże;

21) zwierzęta domowe i ptactwo, o ile nie podpadają pod przepisy punktu I;

22) żelazo, surówka, stal:

a) produkty wielkich pieców, stalowni, walcowni i młotowni: surówka żelazna, żeliwo w gęsiach, granulowane, stopy żelazne, ferrosilicium, ferromangan, żelazo gąbczaste, stal i żelazo zlewne w blokach surowych, stal okrągła do wyrobu rur, bloki podwalcowane, kęsy, rygle o wszelkich kształtach, sztrypsy do wyrobu rur, bloki kute, żelazo i stal sztabowe i fasonowe, także walcowane lub ciągnione o wszelkich kształtach, kute w sztabach i prętach, taśmowe, okienne, kwadratowe, okrągłe, prętowe, profilowe, żłobkowe, kątowe, także pokryte cyną, cynkiem lub miedzią, blachy i płyty żelazne i stalowe wszelkiego rodzaju i grubości, także pokryte innemi metalami, dziurowane, faliste, asfaltowane, smołowane, lub farbowane oraz blachy cynkowe;

b) złom żelaza lub stali, odpadki żeliwne, żelazne, stalowe, okruchy, opiłki, obtoczki, wiórki, masa żelazna i stalowa w proszku, stary przerdzewiały drut, stare wyroby żelazne połamane, rozbite, wybrakowane, części przedmiotów żelaznych niezdatne do naprawy i bezpośredniego użytku, stare belki i podkłady, oraz szyny, stare połamane kotły, wszystko przeznaczone lub gromadzone do przetopienia, złom cynku, miedzi, mosiądzu, bronzu, niklu i innych metali nieszlachetnych.

§ 4. Podatek od towarów, przywożonych z odległości od 50 do 200 km., a nie wymienionych w § 3 równa się opłacie przewozowej za odległość 10 km.

§ 5. Podatek od towarów, pochodzących z większej odległości niż 200 km., a nie wymienionych w § 3 równa się kolejowej opłacie przewozowej za 15 km., a gdy taryfy nie przewidują stawki za tę odległość — opłacie przewozowej za 10 km.

§ 6. Podatek towarowy od koni i bydła rogatego rosłego, przesyłanych na sztuki, od których opłatę kolejową oblicza się według sztuk, a nie według wagi, wynosi po 2 zł. od sztuki, od innych zwierząt po 50 gr. od sztuki.

§ 7.

Taryfa podatkowa.

A. Przedmioty, mające ulgę z ustawy (§ 3), którym komisja administracyjna Rady m. przyznała pewną zniżkę stawek.

Przedmiot	Wagonowe			
	Drobne	5.000 kg.	10.000 kg	15.000 kg.
	za 100 kg. groszy			
cegły	20	8	8	8
dachówki	20	10	10	10
cement do budowy dróg	21	8	8	8
cement do budowy domów	21	12	12	12
drzewo nieobrobione	20	8	8	8
budulec drzewny obrobiony	20	8	8	8
drzewo celulozowe	20	8	8	8
„ opałowe, karpina	20	11	11	11
drzewo osikowe	20	8	8	8
kamienie budowlane	21	9	9	8
piasek i żwir	30	7	7	7
gliny	03	9	9	9

Przedmiot	Wagonowe			
	Drobne	5.000 kg.	10.000 kg.	15.000 kg.
	za 100 kg. groszy			
kaolina	40	16	15	15
rudy	30	9	9	9
siarka surowa i soda	40	21	20	20
wapień, dolomit i wapno	30	9	9	9
kwas solny	40	16	15	15
mięso i wnętrzności zwierzęce	30	20	20	20
mleko i jego przetwory (nabiał) . .	20	19	16	13
jaja	21	20	20	20
owoce i jagody kraj.	20	22	21	21
papier i bibuła zwycz.	30	22	21	20
pasza	20	12	11	10
smoła i papa dachowa	30	15	14	12
szkło tłuczone . . .	40	15	14	13
warzywa i jarzyny świeże	25	13	12	12
zboże w ziarnie . .	20	13	12	12
otręby zbożowe . .	30	15	14	12
mąka zbożowa (pieczywo)	20	18	16	13
groch	21	13	13	13
ryż	30	20	20	19
kasza krajowa . . .	21	18	16	13
ziemniaki świeże . .	20	8	8	8
zwierzęta i ptactwo domowe żywe z wyjątkiem wymienion. w § 6	21	20	20	15
surówka żelazna . .	30	13	13	13
żelazo i stal walcowane (z H 9) . .	30	19	19	18
złom (szmelc) . . .	40	12	12	12

B. Przedmioty codziennego użytku, którym Komisja administracyjna Rady miasta przyznała pewne ulgi:

Przedmiot	Wagonowe			
	Drobne	5.000 kg.	10.000 kg.	15.000 kg.
	za 100 kg. groszy			
Krochmal pszenny i ryżowy		do 50 km.		
	35	25	25	25
		do 200 km.		
	120	80	80	80
		nad 200 km.		
	120	80	80	80
Herbata		do 50 km.		
	40	35	30	30
		do 200 km.		
	150	100	100	100
		nad 200 km.		
	120	100	100	100
Kawa		do 50 km.		
	35	35	30	30

Przedmiot	Wagonowe			
	Drobne	5.000 kg	10.000 kg.	15.000 kg.
	za 100 kg. groszy			
Kawa		do 200 km.		
	130	100	100	100
		nad 200 km.		
	120	100	100	100
Makaron		do 50 km.		
	30	25	25	25
		do 200 km.		
	110	70	70	70
		nad 200 km.		
	110	85	80	75
Śledzie		do 50 km.		
	25	12	12	12
		do 200 km.		
	110	40	40	40
		nad 200 km.		
	110	50	50	40
Świece		do 50 km.		
	35	30	30	25
		do 200 km.		
	120	90	80	80
		nad 200 km.		
	140	100	90	85
Mydło zw.		do 50 km.		
	25	25	25	25
		do 200 km.		
	100	80	80	80
		nad 200 km.		
	100	85	80	80
Słonina i smalec . .		do 50 km.		
	30	20	20	20
		do 200 km.		
	80	70	65	60
		nad 200 km.		
	110	85	85	80

C. Przedmioty, niewymienione pod A – B, podlegają podatkowi towarowemu według normalnych klas taryfowych, względnie według taryf wyjątkowych.

I. Normalne klasy taryfowe:

a) Przesyłki drobne:

I klasa	1/3 za 10 km.	53 gr.	za 100 kg.
	„ 10 „	160 „	„ 100 „
II klasa	1/3 za 10 km.	51 gr.	za 100 kg.
	„ 10 „	154 „	„ 100 „
III klasa	1/3 za 10 km.	49 gr.	za 100 kg.
	„ 10 „	148 „	„ 100 „
IV klasa	1/3 za 10 km.	47 gr.	za 100 kg.
	„ 10 „	142 „	„ 100 „
V klasa	1/3 za 10 km.	45 gr.	za 100 kg.
	„ 10 „	137 „	„ 100 „

b) Przesyłki wagonowe:

Klasa		półwag. gr.	całowag. 10.000 kg. gr.	całowag. 15.000 kg. gr.
1.	1/3 za 10 km. . . .	35	34	33
	„ 10 „ . . .	107	103	100
2.	1/3 za 10 km. . . .	33	32	31
	„ 10 „ . . .	100	97	94
3.	1/3 za 10 km. . . .	31	30	29
	„ 10 „ . . .	94	91	89
4.	1/3 za 10 km. . . .	29	28	28
	„ 10 „ . . .	89	86	84
5.	1/3 za 10 km. . . .	28	27	26
	„ 10 „ . . .	85	82	80
6.	1/3 za 10 km. . . .	27	25	25
	„ 10 „ . . .	81	77	76
7.	1/3 za 10 km. . . .	25	24	23
	„ 10 „ . . .	76	73	71
8.	1/3 za 10 km. . . .	24	22	22
	„ 10 „ . . .	72	68	67
9.	1/3 za 10 km. . . .	18	17	17
	„ 10 „ . . .	56	53	51
10.	1/3 za 10 km. . . .	22	21	21
	„ 10 „ . . .	68	65	63
11.	1/3 za 10 km. . . .	21	20	19
	„ 10 „ . . .	64	60	59
12.	1/3 za 10 km. . . .	19	18	18
	„ 10 „ . . .	59	56	54
13.	1/3 za 10 km. . . .	17	15	15
	„ 10 „ . . .	51	47	46
14.	1/3 za 10 km. . . .	18	17	16
	„ 10 „ . . .	56	52	50
15.	1/3 za 10 km. . . .	17	16	15
	„ 10 „ . . .	52	48	46
16.	1/3 za 10 km. . . .	15	14	14
	„ 10 „ . . .	47	44	42
17.	1/3 za 10 km. . . .	17	15	15
	„ 10 „ . . .	52	47	46
18.	1/3 za 10 km. . . .	14	13	13
	„ 10 „ . . .	44	40	39
19.	1/3 za 10 km. . . .	13	12	11
	„ 10 „ . . .	40	36	35
20.	1/3 za 10 km. . . .	13	12	10
	„ 10 „ . . .	40	36	31
	za 100 kilogramów.			
21.	1/3 za 10 km. . . .	68	66	71
	„ 10 „ . . .	205	200	215
	za 1 m² powierzchni wagonu.			

II. Taryfy wyjątkowe.

A 1.

obejmuje wszystkie towary, wyszczególnione w klasyfikacji towarów na odległość do 100 km.

a) Przesyłki drobne.

I klasa . . . . . 1/2 za 5 km. 55 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 131 „ „ 100 „

II klasa . . . . . 1/2 za 5 km. 54 gr. za 100 kg
„ 10 „ 125 „ „ 100 „

III klasa . . . . . 1/2 za 5 km. 52 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 119 „ „ 100 „

IV klasa . . . . . 1/2 za 5 km. 51 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 113 „ „ 100 „

V klasa . . . . . 1/2 za 5 km. 50 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 108 „ „ 100 „

b) Przesyłki wagonowe.

Klasa		półwag. gr.	całowag. 10.000 kg. gr.	całowag. 15.000 kg. gr.
1.	1/2 za 5 km. . . .	31	30	29
	„ 10 „ . . .	78	74	71
2.	1/2 za 5 km. . . .	29	28	28
	„ 10 „ . . .	73	70	67
3.	1/2 za 5 km. . . .	28	27	26
	„ 10 „ . . .	68	65	63
4.	1/2 za 5 km. . . .	26	26	25
	„ 10 „ . . .	65	62	60
5.	1/2 za 5 km. . . .	26	25	24
	„ 10 „ . . .	63	60	58
6.	1/2 za 5 km. . . .	25	24	24
	„ 10 „ . . .	61	57	56
7.	1/2 za 5 km. . . .	24	23	23
	„ 10 „ . . .	58	55	53
8.	1/2 za 5 km. . . .	22	21	21
	„ 10 „ . . .	54	50	49
9.	1/2 za 5 km. . . .	18	17	16
	„ 10 „ . . .	43	40	38
10.	1/2 za 5 km. . . .	21	20	20
	„ 10 „ . . .	51	48	46
11.	1/2 za 5 km. . . .	20	19	18
	„ 10 „ . . .	48	44	43
12.	1/2 za 5 km. . . .	18	17	17
	„ 10 „ . . .	44	41	39
13.	1/2 za 5 km. . . .	18	17	16
	„ 10 „ . . .	41	37	36
14.	1/2 za 5 km. . . .	17	16	16
	„ 10 „ . . .	42	38	36
15.	1/2 za 5 km. . . .	16	15	15
	„ 10 „ . . .	39	35	33
16.	1/2 za 5 km. . . .	15	14	13
	„ 10 „ . . .	35	32	30
17.	1/2 za 5 km. . . .	18	17	17
	„ 10 „ . . .	43	38	37
18.	1/2 za 5 km. . . .	14	13	12
	„ 10 „ . . .	33	29	28
19.	1/2 za 5 km. . . .	12	11	11
	„ 10 „ . . .	30	26	25
20.	1/2 za 5 km. . . .	12	11	10
	„ 10 „ . . .	30	26	22
	za 100 kilogramów.			
21.	1/2 za 5 km. . . .	64	62	66
	„ 10 „ . . .	155	150	165
	za 1 m² powierzchni podłogi wagonu.			

A 2.

Materjały do budowy i utrzymania publicznych dróg, ulic, regulacji rzek etc.

A. 1/2 za 5 km. 7 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 17 „ „ 100 „
„ 15 „ 18 „ „ 100 „

B. 1/2 za 5 km. 8 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 19 „ „ 100 „
„ 15 „ 20 „ „ 100 „

C. D. Opłaty normalnych klas zniżone o 50%.

A 3.
Rury żelazne i stalowe.

A 1/3 za 10 km. 23 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 71 „ „ 100 „

B. 1/3 za 10 km. 21 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 63 „ „ 100 „

B 1.
Ziemniaki świeże.

1/3 za 10 km. 11 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 35 „ „ 100 „

B 2.
Nasiona buraków cukrowych.

1/3 za 10 km. 21 20 19 gr. (pół-całow.) za 100 kg.
„ 10 „ 64 60 59 „ „ 100 „

B 8.
Owoce i jagody świeże krajowego pochodzenia.

1/3 za 10 km. 19 18 18 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 59 56 54 „ „ 100 „

B 10.
Pasza zielona świeża lub kiszona, koniczyna, siano etc.

1/2 za 5 km. 12 11 10 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 30 26 24 „ „ 100 „
„ 15 „ 36 30 27 „ „ 100 „

C 3.
Ryby.

A. 1/3 za 10 km. 25 24 23 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 76 73 71 „ „ 100 „
B. 1/3 za 10 km. 29 28 28 „ „ 100 „
„ 10 „ 89 86 84 „ „ 100 „
C. 1/3 za 10 km. 22 21 21 „ „ 100 „
„ 10 „ 68 65 63 „ „ 100 „
D. 1/3 za 10 km. 18 17 16 „ „ 100 „
„ 10 „ 56 52 50 „ „ 100 „

D 1.
Drzewo użytkowe.

1/2 za 5 km. 17 16 16 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 39 36 35 „ „ 100 „
„ 15 „ 46 40 37 „ „ 100 „

D 2.
Drzewo (karpina, chróst etc.).

1/2 za 5 km. 11 11 gr. (całow.) za 100 kg.
„ 10 „ 24 23 „ „ 100 „
„ 15 „ 26 25 „ „ 100 „

D 3 i D 4.
Drzewo użytkowe strugane, ciosane, żerdzie etc.

1/2 za 5 km. 17 16 16 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 37 35 34 „ „ 100 „
„ 15 „ 42 38 36 „ „ 100 „

D 5.
Deszczułki, fryzy etc.

1/3 za 10 km. 17 15 15 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 51 47 46 „ „ 100 „

D 6.
Deski rezonansowe, forniry etc.

1/3 za 10 km. 18 17 16 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 56 52 50 „ „ 100 „

D 9.

1/3 za 10 km. 10 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 31 „ „ 100 „

E 3.
Koks węglowy i brykiety z koksu.

1/2 za 5 km. 15 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 34 „ „ 100 „
„ 15 „ 40 „ „ 100 „

E 4.
Koks węglowy.

1/2 za 5 km. 14 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 32 „ „ 100 „
„ 15 „ 36 „ „ 100 „

E 10.
Torf, brykiety torfowe etc.

1/3 za 10 km. 10 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 31 „ „ 100 „

G 2.
Wysłodki buraczane.

1/2 za 5 km. 8 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 19 „ „ 100 „
„ 15 „ 20 „ „ 100 „

G 5.
Otręby zbożowe, kuchy etc.

1/3 za 10 km. 15 14 14 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 47 44 42 „ „ 100 „
do 220 km.
1/3 za 10 km. 14 13 13 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 44 40 39 „ „ 100 „
nad 220 km.

G 8.
Oleje roślinne.

A. 1/3 za 10 km. 25 24 23 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 76 73 71 „ „ 100 „
B. 1/3 za 10 km. 11 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 35 „ „ 100 „

G 11.
Drożdże.

drobne 1/3 za 10 km. 49 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 148 „ „ 100 „
wagon. 1/3 za 10 km. 25 24 23 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 76 73 71 „ „ 100 „

G 15.

Ryż.

1/3 za 10 km. 29 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 89 „ „ 100 „

H 1.

Ruda żelazna, szlaki etc.

A C. 1/2 za 5 km. 9 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 20 „ „ 100 „
„ 15 „ 22 „ „ 100 „
B. 1/2 za 5 km. 8 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 18 „ „ 100 „
„ 15 „ 19 „ „ 100 „

H 2.

Ruda żelazna, manganowa etc.

1/3 za 10 km. 8 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 26 „ „ 100 „

H 5.

Złom żelaza i stali.

1/2 za 5 km. 12 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 28 „ „ 100 „
„ 15 „ 31 „ „ 100 „

H 6.

Surówka żelazna, stal etc.

A. 1/3 za 10 km. 13 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 29 „ „ 100 „
B. 1/3 za 10 km. 11 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 35 „ „ 100 „

H 9.

Surówka żelazna, stal etc.

A. 1/3 za 10 km 13 13 gr. (całowag.) za 100 kg.
„ 10 „ 40 39 „ „ 100 „
B. 1/3 za 10 km. 20 19 gr. (całowag.) za 100 kg.
„ 10 „ 60 59 „ „ 100 „

J 10.

Ługi mydlarskie.

1/3 za 10 km. 10 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 31 „ „ 100 „

K 1.

Cement.

1/2 za 5 km. 13 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 30 „ „ 100 „
„ 15 „ 35 „ „ 100 „

K 3.

Kamienie, cegły etc.

A. 1/2 za 5 km. 9 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 20 „ „ 100 „
„ 15 „ 23 „ „ 100 „
B. 1/2 za 5 km. 10 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 22 „ „ 100 „
„ 15 „ 25 „ „ 100 „

K 4.

Płyty i tafle z gliny, szamota mielona etc.

1/2 za 5 km. 14 13 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 33 30 „ „ 100 „
„ 15 „ 36 33 „ „ 100 „

K 5.

Kafle gliniane.

A. drobne 1/3 za 10 km. 47 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 142 „ „ 100 „
wag. 1/3 za 10 km. 14 13 13 gr. za 100 kg.
„ 10 km. 44 40 39 „ „ 100 „
B. drobne jak pod A.
wag. 1/3 za 10 km. 15 14 14 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 47 44 42 „ „ 100 „
C. drobne 1/3 za 10 km. 49 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 148 „ „ 100 „
wagon. 1/3 za 10 km. 19 18 18 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 59 56 54 „ „ 100 „

K 6.

Rury kamionkowe, wyroby ze sztucznego kamienia etc.

A. 1/3 za 10 km. 15 14 14 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 47 44 42 „ „ 100 „
B. C. drobne 1/3 za 10 km. 47 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 142 „ „ 100 „
wagon. 1/3 za 10 km. 18 17 16 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 56 52 50 „ „ 100 „

K 7.

Porcelanowe naczynia, izolatory porcelanowe etc.

A. drobne 1/3 za 10 km. 51 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 154 „ „ 100 „
wagon. 1/3 za 10 km. 33 32 31 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 100 97 94 „ „ 100 „
B. drobne 1/3 za 10 km. 49 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 148 „ „ 100 „
wagon. 1/3 za 10 km. 28 27 26 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 85 82 80 „ „ 100 „

K 9.

Inwentarz przemysłu budowlanego używany.

Normalny podatek zniżyć o 25 %.

L 1.

Tektura surowa.

1/3 za 10 km. 18 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 54 „ „ 100 „
nad 720 km. 1/3 za 10 km. 16 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 50 „ „ 100 „

L 2.

Papier w rolach, bibułka etc.

A. B. C. drobne 1/3 za 10 km. 49 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 148 „ „ 100 „
A. wagon. 1/3 za 10 km. 21 20 19 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 64 60 59 „ „ 100 „
B. 1/3 za 10 km. 25 24 23 gr. za 100 kg.
„ 10 „ 76 73 71 „ „ 100 „

C. 1/3 za 10 km.	29	28	28 gr. za 100 kg.	
„ 10 „	89	86	84 „ „ 100 „	

M 1.

Ruda siarkowa co do opłaty = H 1.

M 2.

Fosforyty.

1/2 za 5 km.	9	9 gr. za 100 kg.	
„ 10 „	20	19 „ „ 100 „	
„ 15 „	23	21 „ „ 100 „	

M 3.

Kwas siarkowy.

1/3 za 10 km.	10 gr. za 100 kg.
„ 10 „	31 „ „ 100 „

M 5.

Nawozy.

1/3 za 10 km.	12	10 gr. za 100 kg.
„ 10 „	36	31 „ „ 100 „

M 6.

Superfosfaty.

A. B. 1/2 za 5 km.	13	12 gr. za 100 kg.
„ 10 „	29	27 „ „ 100 „
„ 15 „	33	30 „ „ 100 „

M 7.

Azotan amonu, siarczan amonu.

1/2 za 5 km.	11	10 gr. za 100 kg.
„ 10 „	24	22 „ „ 100 „
„ 15 „	27	25 „ „ 100 „

M 8.

Śrut kostny odklejony, mąka kostna.

1/2 za 5 km.	15	14 gr. za 100 kg.
„ 10 „	33	30 „ „ 100 „
„ 15 „	36	33 „ „ 100 „

M 9.

Sole potasowe naturalne i skoncentrowane.

A. 1/2 za 5 km.	9	8 gr. za 100 kg.
„ 10 „	20	19 „ „ 100 „
„ 15 „	23	21 „ „ 100 „
B. 1/2 za 5 km.	12	11 gr. za 100 kg.
„ 10 „	26	24 „ „ 100 „
„ 15 „	28	26 „ „ 100 „

M 10.

Nawozy.

1/2 za 5 km.	9	8 gr. za 100 kg.
„ 10 „	20	19 „ „ 100 „
„ 15 „	23	21 „ „ 100 „

M 11.

Nawozy.

drobne	1/3 za 10 km.	14 gr. za 100 kg.
	„ 10 „	44 „ „ 100 „
półwag.	1/3 za 10 km.	13 gr. za 100 kg.
	„ 10 „	40 „ „ 100 „

O 1.

Konopie i len.

A. 1/3 za 10 km.	13	12	11 gr. za 100 kg.
„ 10 „	40	36	35 „ „ 100 „
B. 1/3 za 10 km.	21	20	19 gr. za 100 kg.
„ 10 „	64	60	59 „ „ 100 „
C. 1/3 za 10 km.	28	27	26 gr. za 100 kg.
„ 10 „	85	82	80 „ „ 100 „
D. 1/3 za 10 km.	14	13	13 gr. za 100 kg.
„ 10 „	44	40	39 „ „ 100 „

R 2.

Wody mineralne.

Drobne	1/3 za 10 km.	47 gr. za 100 kg.		
	„ 10 „	142 „ „ 100 „		
Wagon.	1/3 za 10 km.	15	14	14 gr. za 100 kg.
	„ 10 „	47	44	42 „ „ 100 „

R 5.

Motocykle.

Opłaty zniżone o 25%.

Organa poborowe.

§ 8. Poborem podatku od towarów z ramienia Gminy m. Krakowa zajmuje się Miejski Urząd Poboru Opłat i Podatków Pośrednich (Administracja akcyzy), jako odrębny organ dla poboru podatku od towarów i innych opłat ustanowiony.

Osoby, obowiązane do płacenia podatku.

§ 9. Każdy, kto wprowadza do Krakowa towary, dowiezione koleją żelazną, winien przed wyprowadzeniem ich z dworca do miasta podać pisemnie lub ustnie dotyczącemu Urzędowi poborowemu, jakość i wagę towaru, dołączyć list przewozowy, oraz uiścić przepisany podatek, ewent. wykazać, że są od podatku wolne.

Właściciele zakładów przemysłowych, połączonych torem przemysłowym winni otrzymane towary zgłosić do opodatkowania w podobny sposób jak wyżej i uiścić podatek przed wprowadzeniem przedmiotów na tor przemysłowy.

Towary, dowożone do Krakowa Wisłą, należy zgłosić ustnie lub pisemnie przy podaniu jakości i wagi, oraz opłacić w odnośnym Urzędzie poborowym przed wyładowaniem na brzeg.

Podstawą do wymiaru podatku jest w zasadzie waga, podana w liście kolejowym lub liście ładunkowym.

W razie wątpliwości, czy waga podana w liście zgadza się z rzeczywistą wagą towaru, lub w razie braku listu, organa poborowe zarządzą przeważenie.

Przy towarach, przychodzących w opakowaniu, podstawą wymiaru opłaty jest waga brutto, t. j. z opakowaniem łącznie.

Niezapłacenie w terminie podatku pociąga za sobą doliczenie odsetek i kar za zwłokę, oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 15 poz. 401.

Przekroczenia i ich karanie.

§ 10. a) Kto w zamiarze uchylenia się od obowiązku płacenia podatku od towarów składa wobec organu Miejskiego Urzędu Poboru nieprawdziwe lub niezupełne zeznania, albo w tymsamym zamiarze odmawia odpowiedzi na określone pytania albo usuwa lub ukrywa towary, podlegające podatkowi od towarów, albo towarów takich nie zgłasza do opodatkowania, podlega karze pieniężnej do wysokości 20-krotnej sumy podatku od towarów utraconej lub na utratę narażonej;

b) kara nie uwalnia podatnika od obowiązku zapłacenia podatku od towarów;

c) współwinny podlega karze narówni ze sprawcą;

d) kto wezwany w charakterze świadka albo znawcy w zamiarze uwolnienia innej osoby od obowiązku płacenia podatku towarowego wobec organu Miejskiego Urzędu Poborowego odmawia złożenia zeznania lub składa fałszywe zeznania, podlega karze pieniężnej do wysokości 1037.7 zł.

§ 11. Kary pieniężne za czyny wymienione w § 10 wymierza Miejski Urząd Poboru Opłat i Podatków Pośrednich.

Jeżeli strona w ciągu 14 dni po doręczeniu zawiadomienia o karze nie zgłosi ustnie lub pisemnie żądania rozpatrzenia sprawy w drodze sądowej, kara ulega wykonaniu. W razie przeciwnym Miejski Urząd Poboru Opłat i Podatków Pośrednich winien sprawę skierować do Sądu powiatowego w Krakowie, który wdroży postępowanie karne w myśl ogólnych przepisów.

Kary pieniężne wpływają do Kasy Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich.

§ 12. Kary pieniężne, wymierzone przez Miejski Urząd Poboru Opłat i Podatków Pośrednich zamienia Sąd powiatowy w razie niemożności ściągnięcia na karę pozbawienia wolności na czas 3 miesięcy.

§ 13. Odwołania w sprawach niniejszym statutem objętych, wnosić należy w czasie i trybie, przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747.

§ 14. Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Miejski Urząd Poboru Opłat i Podatków Pośrednich.

§ 15. Niniejszy statut wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Wojewodę Krakowskiego z dniem ogłoszenia go w mieście Krakowie w sposób tu przyjęty.

Prezydent miasta:

Inż. Karol Rolle w. r.

Do L. B. S. 137/1931.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w listopadzie 1930 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom czteropiętrowy przy ul. Skawińskiej-bocznej l. or. 4 l. spis. 597/VIII nabyli po połowie Dawid i Sara Sperlingowie od Hirscha Sybirskiego za cenę 9.680 dolarów.

2. Część ($^{171}/_{560}$) domu parterowego przy ul. Mazowieckiej l. or. 56 l. spis. 19/XVII nabył Franciszek Zbroja od Antoniego Stypuły za cenę 3.000 zł.

3. Grunt lwh. 235/XVIII przy Alei 29 Listopada, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 223/XVIII, nabyli po połowie Józef i Julja Müllerowie od Chiela Weinberga za cenę 2.600 dolarów.

4. Grunt lwh. 1083/XVII przy ul. Mazowieckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 14/XVII, nabył Piotr Broś od Wiktorji i Józefa Brosiów oraz Marji Wronowej za cenę 5.300 zł.

5. Grunt lwh. 479/XIX przy ul. Mogilskiej nabył Jan Goczał od Piotra Korbieta za cenę 3.500 zł.

6. Dom parterowy przy ul. Klonowej l. or. 6 l. sp. 26/XI nabyła Karolina Zawrzykraj od Michała i Marji Ptaków za cenę 22.000 zł.

7. Część ($^{1}/_{8}$) domu trzechpiętrowego przy ulicy Florjańskiej l. or. 4 l. sp. 322/I nabyła Jadwiga z Ciechomskich Bojarska od Wiktora Bojarskiego za cenę 3.500 dolarów.

8. Część ($^{2}/_{16}$) gruntów lwh. 245/XIX i lwh. 357/XIX przy ul. Grzegórzeckiej nabyli po $^{1}/_{16}$ części Motek i Abraham Izaak 2 im. Heublumowie od Ley z Heublumów Streimerowej za cenę 500 dolarów.

9. Grunt lwh. 1093/XVII obok ul. Mazowieckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 308/XVII, nabyli po połowie Mojżesz i Chaja Haubenstockowie od Jadwigi Rajtar za cenę 2.150 dol.

10. Część ($^{1}/_{10}$) domu trzechpiętrowego przy ulicy Dietlowskiej l. or. 9 l. sp. 519/VIII nabył Szloma Rabinowicz od Pinkusa Wolfa 2 im. Blitza za cenę 2.200 dolarów.

11. Grunt lwh. 562/IV przy Alei Mickiewicza nabyli Józef i Leonora Elsnerowie (po $^{3}/_{10}$) oraz Przedsiębiorstwo dla budowli fabrycznych „Józef Elsner“ Ska z ogr. odp. w Krakowie od Bronisława i Manuela Libana za cenę 6.348 dolarów.

12. Grunt lwh. 527/XI przy ul. Polnej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 112/XI, nabyła Gmina stoł. król. miasta Krakowa od Teresy Krzepowskiej za cenę 2.492 zł.

13. Grunt lwh. 351/XV przy ul. Urzędniczej nabyła Eudoksja Siwek od Romana Ferka za cenę 2.665 dolarów.

14. Dom parterowy przy Alei pod Kopcem l. or. 16 l. sp. 717/XXV nabyli po połowie Wawrzyniec i Wiktorja Sułowscy od Jana Karcza za cenę 45.000 zł.

15. Grunt lwh. 1700/XXI przy ul. Myśliwskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 68/XXI, nabył Wincenty Heretyk od Józefa (ojca) i Józefa (syna) Rozumka oraz Marcjanny Marsowej za cenę 900 zł.

16. Dom parterowy przy ul. Wielickiej l. or. 87 l. spis. 130/XXI oraz grunt lwh. 1708/XXI przy tymże domu, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1336/XXI, nabył Hirsch Federgrün od Biszki Lippermana za cenę 14.000 zł.

17. Grunt lwh. 1705/XXI przy ul. Płaszowskiej nabyli po połowie Antoni i Marja Kozubowie od Stanisławy Wójcik za cenę 3.634 zł.

18. Grunt lwh. 1709/XXI przy ul. Wielickiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 45/XXI, nabyła Anna z Kurków Najdowa od Biszki i Jettiego Lippermana za cenę 2.000 zł.

19. Grunt lwh. 1710/XXI przy ul. Wielickiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności

lwh. 45/XXI, nabyli po połowie Jan i Ida Chudybowie od Biszki i Jettiego Lippermana za cenę 426 dolarów.

20. Grunt lwh. 1711/XXI przy ul. Wielickiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 45/XXI i 274/XXI, nabyli po połowie Augustyn i Magdalena Koziołowie od Biszki i Jettiego Lippermana za cenę 3.525 zł.

21. Grunt lwh. 1712/XXI przy ul. Wielickiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 274/XXI, nabyła Magdalena Łyskowa od Biszki i Jettiego Lippermana za cenę 2.300 zł.

22. Grunt lwh. 1713/XXI przy ul. Wielickiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 45/XXI i 274/XXI, nabyła Julja Pazdrowa do Biszki i Jettiego Lippermana za cenę 2.500 zł.

23. Grunt lwh. 1089/XVII przy ul. Wrocławskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 682/XVII, nabył Józef Franaszek od Aleksandra Kleina, Chaima Engelsteina i Arnolda Bleiweisa za cenę 9.278 zł.

24. Dom jednopiętrowy przy ul. Prochowej l. or. 6 l. spis. 197/XIX, nabyli po połowie Karol i Bronisława Woźniaccy od Piotra i Anny Fiemów za cenę 10.000 zł.

25. Dom parterowy przy ul. Racławickiej l. or. 25 l. spis. 111/XV nabył Jan Skóra od Klemensa, Zygmunta, Dr. Edwarda, Dr. Jerzego Drozdowskich, Marji Lechowej, Stefanji Czerneckiej, Marji Jabłońskiej, Filomeny Ziącinowej, Eugenji Mąkównej, Ryszardy Filasiewiczowej, Marji Wagnerowej i Stanisławy Kwiatkowskiej za cenę 10.000 zł.

II. Przez inne kontrakty.

1. Grunt lwh. 96/XVIII przy Alei 29-go Listopada, wartości 4.800 zł., nabyły po $^{1}/_{3}$ części tytułem darowizny Regina, Anna i Sala Weinreb od Heleny Weinrebowej.

2. Część ($^{3}/_{16}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Kalwaryjskiej l. or. 45 l. spis. 323/XXII, wartości 300 dolarów, nabyła tytułem darowizny Sara Silbiger od Mojżesza Winholza.

3. Grunt lwh. 1389/XXI przy ul. Gromadzkiej, wartości 500 zł., nabył tytułem darowizny Karol Siwek od Franciszka Siwka.

4. Część ($^{2}/_{4}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Krzemionki l. or. 3 l. spis. 184/XXII, wartości 15.000 zł., nabyła tytułem darowizny Rebeka Lieblich od Berka i Chany Lieblichów.

5. Część ($^{2}/_{20}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Jana Tarnowskiego l. or. 3 na lwh. 616/XXII, wartości 5.000 zł., nabyli tytułem darowizny po $^{1}/_{20}$ części Abraham i Bronisława Offenowie od Hirscha Offena

6. Dom parterowy przy ul. Krzywda l. or. 26 l. spis. 168/XXI, wartości 15.000 zł., nabył tytułem darowizny Zygmunt Ciupka od Julji 1⁰ Czerwińskiej 2⁰ Źródłowskiej.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{4}/_{8}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Wolskiej l. or. 17 l. spis. 410/IV, wartości 62.500 zł., nabyli w spadku po $^{1}/_{8}$ części Jerzy, Krystyna, Jan i Wacław de Laveaux po ś. p. Helenie z Mączyńskich de Laveaux.

2. Część ($^{1}/_{2}$) domu dwupiętrowego przy ulicy św. Jana l. or. 9 l. spis. 307/I, wartości 77.000 zł., nabył w spadku Franciszek Turek po ś. p. Franciszku Michale 2 im. Turku.

3. Część ($^{24}/_{96}$) domu parterowego przy ul. Juljusza Lea l. or. 111 l. spis. 33/XVI, oraz część ($^{48}/_{96}$) gruntów lwh. 217/XVI i lwh. 218/XVI przy tejże ulicy łącznej wartości 11.780 zł., nabyli w spadku Małgorzata Suchelska ($^{12}/_{96}$ i $^{6}/_{96}$), Marja, Józefa, Stefan, Franciszka i Adam Suchelscy, oraz Zofja z Suchelskich Wydmańska ($^{6}/_{96}$ i $^{3}/_{96}$) po ś p. Kazimierzu Suchelskim.

4. Część ($^{16}/_{32}$) domu parterowego przy placu Błonie Beszcz l. or. 1 l. spis. 160/XX, oraz gruntu lwh. 322/XX przy tymże placu, łącznej wartości 4.610 zł., nabyli w spadku Katarzyna z Goralczyków Słabikowa ($^{4}/_{32}$), Piotr, Stanisław i Helena Słabikowa, oraz Zofja ze Słabików Pitrowa (po $^{3}/_{32}$) po ś. p. Józefie Słabiku.

5. Część ($^{1}/_{4}$) domu parterowego przy ul. Gumniska l. or. 28 l. spis. 87/XXI, oraz gruntu lwh. 1148/XXI przy tejże ulicy, łącznej wartości 1.346 zł., nabył Stanisław Wójcik po ś. p. Janie Wójciku.

6. Dom parterowy przy ul. Racławickiej l. or. 25 l. spis. 111/XV, wartości 10.000 zł., nabyli w spadku Klemens, Zygmunt, Dr. Edward i Dr. Jerzy Drozdowscy (po $^{5}/_{72}$), Marja Lechowa, Stefanja Czernecka (po $^{5}/_{72}$), Marja Jabłońska, Filomena Rzęcinowa, Eugenja Mąkówna (po $^{10}/_{72}$), Ryszarda Flilasiewiczowa, Marja Wagnerowa, Stanisława Kwiatkowska (po $^{4}/_{72}$) po ś. p. Józefie Alojzym Drozdowskim.

Kraków, dnia 28 stycznia 1931 r.

Do L. B S. 259/31.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w grudniu 1930 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Grunt lwh. 639/XVI przy ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 65/XVI i lwh. 530/XVI nabył Józef Cieśla od Macieja Prus Biesiadeckiego za cenę 1363 dolarów.

2. Grunta lwh. 373/XI i lwh. 481/XI przy ul. Zagrody nabyli po połowie Bronisław i Marja Bychowscy od Salomei Bychowskiej za cenę 5429 zł.

3. Dom parterowy przy ul. Wójtowskiej l. or. 13 l. spis. 247/XVII nabył Józef Piskorz od Józefa i Marjanny Gaudów za cenę 23.250 złotych.

4. Dom trzechpiętrowy przy Aleji Krasińskiego l. or. 13 l. spis. 185/III nabyli po polowie Mordche i Fradla Schenkerowie od Zofji z Gonscherów Manowskiej za cenę 12.300 dolarów.

5. Dom jednopiętrowy przy ul. Królowej Jadwigi l. or. 103 b l. spis. 312/XIII nabyły po połowie Marja i Felicja Czerwińskie od Dr. Feliksa Szafrańskiego za cenę 3200 dolarów.

6. Grunta lwh. 188/XV—lwh. 189/XV przy ul. Kujawskiej nabyła Emilja Goldfinger vel Kornhauser od Czesława Buczaka za cenę 2500 dolarów.

7. Część ($^{3}/_{16}$) domu parterowego przy ul. Opłotki l. or. 5 l. spis. 15/XX nabyła Aniela z Mastków Baranowa od Marji z Mastków Maślankowej za cenę 100 złotych.

8. Grunt lwh. 1094/XVIII przy ul. Wrocławskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 382/XII nabył Stanisław Gołębiowski od Antoniny ze Zbrojów Szostakowej za cenę 4150 złotych.

9. Dom dwupiętrowy przy ul. Topolowej l. or. 10 l. spis. 261/VI nabyło Towarzystwo emerytalne drukarzy i pokrewnych zawodów „Siła" w Krakowie, od Jakóba Wosia i Tekli Zielińskiej za cenę 13.500 dol.

10. Część ($^{1}/_{2}$) domu dwupiętrowego przy ul. Lenartowicza l. or. 11 l. spis. 334/IV nabyła Bogumiła Marossanyi od Bronisławy z Bobrowskich Maakowej za cenę 7000 dolarów.

11. Dom parterowy przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 57 l. spis. 41/XIV nabył Kazimierz Kristman-Dobrzański od Dr. Arona i Róży Rosenzweigów za cenę 4700 dol.

12. Część ($^{1}/_{2}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Dietlowskiej l. or. 3 l. spis. 285/VIII nabył Moses Schlachet od Izraela i Róży Nattlów za cenę 5100 dolarów.

13. Grunt lwh. 1713/XXII przy ul. Gromadzkiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 988/XXI nabył Wojciech Siwek od Eugenjusza i Anny Studnickich za cenę 1000 złotych.

14. Grunt lwh. 1715/XXI przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI nabyła Marja Nawalany od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 2659 złotych.

15. Grunt lwh. 1716/XXI przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI nabyli po połowie Stanisław i Marja Bukowscy od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 3877 zł.

16. Grunt lwh. 1717/XXI przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI nabyli po połowie Rudolf i Stefanja Nawalany od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 2100 zł.

17. Część ($^{3}/_{48}$) domu jednopiętrowego przy ul. Lwowskiej l. or. 12 l. spis. 248/XXII nabył Chaskel Fränkel od Ozjasza Fränkla za cenę 2500 dolarów.

18. Grunt lwh. 306/XII przy ul. Emaus, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 246/XII nabyli po połowie Marcin i Marja Kusionowiczowie od Konwentu PP. Norbertanek na Zwierzyńcu za cenę 6681 dolarów.

19. Grunt lwh. 1083/XVII obok ul. Mazowieckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 14/XVII nabył Piotr Broś od Wiktorji i Józefa Brosiów oraz Marji Wronowej za cenę 5300 złotych.

20. Grunt lwh. 522/XI przy ul. Polnej nabył Aleksander Jędrzejowski od Julji Herliczkowej za cenę 3949 dolarów.

21. Grunt lwh. 569/IV przy ul. Biskupiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 574/IV nabyli Adam i Antoni Szarscy od Krakowskiego Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie za cenę 7101 dolarów.

22. Grunt lwh. 304/XII obok ul. Kościuszki, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 162/XII nabyli po połowie Stanisław i Marja Wnękowie od Antoniego i Adama Marczyńskich za cenę 2161 dol.

23. Część ($^{33}/_{800}$) domu jednopiętrowego przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 23 l. spis. 458/IV nabyły Helena z Nazarkiewiczów Ciepłowa ($^{17}/_{800}$) i Józefa z Nazarkiewiczów Dudowa od Ludwika Nazarkiewicza za cenę 2300 złotych.

24. Grunt lwh. 640/XVI obok ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 182/XVI nabyli po połowie Ignacy i Marja Stypułowie od Barbary, Franciszka i Józefa Zbrojów oraz Feliksy Rosołowej i Marji Wiktorowej za cenę 5500 zł.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część ($^{2}/_{8}$) domu parterowego przy ul. Mazowieckiej l. or. 145 l. spis. 141/VII wartości 8000 zł. nabyła tytułem darowizny Stanisława Kisielewska od Jakóba Kisielewskiego.

2. Dom parterowy przy ul. Prokocimskiej l. or. 21 l. spis. 181/XXI wartości 4000 złotych nabyła tytułem darowizny Helena z Wójcików Pykowa od Piotra i Marjanny Wójcików.

3. Grunt lwh. 605/X przy ul. Mieszczańskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności 488/X wartości 9000 złotych nabyli tytułem darowizny po $^{1}/_{7}$ częci Marja, Stanisław, Mieczysław, Olga, Jadwiga, Seweryna i Tadeusz Dudkowie od Marji Dudkowej.

4. Część ($^{3}/_{8}$) domu parterowego przy ul. Chocimskiej l. or. 8 l. spis. 157/XV wartości 1000 złotych nabyła tytułem darowizny Aniela z Mysiaków Dudkowa od Józefa Dudka.

5. Część ($^{1}/_{4}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Sławkowskiej l. or. 30 l. spis. 273/I wartości 30.000 złotych nabył tytułem darowizny Józef Weissberger od Ignacego Weissbergera.

6. Część ($^{3}/_{12}$) gruntu lwh. 422/XIX obok ul. Mogilskiej wartości 100 złotych nabyła tytułem darowizny Stanisława Szulc od Jana Szulca.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{9}/_{12}$) gruntu lwh. 92/XXI, część ($^{3}/_{12}$) gruntu lwh. 504/XXI oraz część ($^{3}/_{4}$) gruntu lwh. 648/XXI przy ul. Koszykarskiej, łącznej wartości 5456 złotych, nabyła w spadku Wiktorja ze Stefańskich Kołodziejowa po ś. p. Julji Stefańskiej.

2. Dom parterowy przy ul. Mazowieckiej l. or. 145 l. spis. 141/XVII wortości 32.000 złotych nabyli w spadku Jakób ($^{2}/_{8}$) Stanisława i Marja (po $^{3}/_{8}$) Kisielewscy po ś. p. Barbarze Kisielewskiej.

3. Część ($^{15}/_{24}$) domu dwupiętrowego przy ul. Bożego Ciała l. or. 11 l. spis. 119/VIII wartości 75.000 zł. nabyli w spadku po $^{5}/_{24}$ części Samuel, Jakób i Eugenjusz Hammerowie po bł. p. Szymonie Hammerze.

4. Część ($^{32}/_{64}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Łobzowskiej l. or. 6 l. spis. 89/IV wartości 85.000 złotych nabyli w spadku Malwina ($^{20}/_{64}$) i Artur ($^{12}/_{64}$) Kohnowie po bł. p. Józefie Kohnie.

5. Dom parterowy przy ul. Golikówka l. or. 151 l. spis. 122/XXI oraz grunta lwh. 249/XXI, 954/XXI

i 371/XXI przy tejże ulicy łącznej wartości 8821 złotych nabyli w spadku po $^{1}/_{4}$ części Katarzyna, Jan, Karol i Zofja Chwajowie po ś. p. Wojciechu Chwaju.

6. Część ($^{28}/_{56}$) domu jednopiętrowego przy ul. Salinarnej l. or. 9 l. spis. 325/XXII wartości 16.055 złotych nabyli w spadku Jakób Wettstein ($^{7}/_{56}$), Moryc Wettstein, Gusta Gottlaub, Salomea Müller, Olga Waldman, Leon Wettstein, Helena Waldman i Regina Steiner (po $^{3}/_{56}$) po bł. p. Pessli Wettstein.

7. Część ($^{3}/_{4}$) domu jednopiętrowego przy ul. Wałowej l. or. 13 l. spis. 595/XXII wartości 13.650 złotych nabyły w spadku po $^{1}/_{4}$ części Janina i Anna Kasprowiczówne po ś. p. Marji Kasprowiczowej.

8. Część ($^{1}/_{2}$) domu dwupiętrowego przy ul. Krowoderskiej l. or. 21 l. spis. 12/V wartości 55.000 złotych nabyła Eleonora z Białych Lesikowska po ś. p. Ignacym Lesikowskim.

Kraków, dnia 26 lutego 1931 r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu lutym 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Dr. Stefan Komornicki na ręce Anny Stasickiej Basztowa 6	plan dodatkowy na przebudowę portalu sklep.	Rynek Gł. 17 lsp. 11	arch. Fr. Mączyński	7745/30 2/1
		Dz. III.		
Natalja Bertel i Izrael Lindenbaum Powiśle 10	plany zmiany w nadbud. 3-go p., jako plany dodatkowe	Powiśle 10 lsp. 162	inż. Zimmermann	6062/30 7/11
		Dz. IV.		
Mieczysław Górecki Karmelicka 20	przebudowa portalu sklepowego	Karmelicka 20 lsp. 45	bud. Dostal Antoni	Insp. 23/31 3/2
Maurycy Rappaport Bonerowska 5	budowa 4-ro piętrowego domu narożnego	Krowoderska 4 lwh. 574	arch. Odrzywolski	5241/30 13/1
Zofja Steinberg Siemiradzkiego 3	adaptacja pralni na cele mieszkalne	Siemiradzkiego 3 lsp. 345	bud. Leon Feniger	C. Insp. 26/31 14/1
		Dz. VI.		
Marja Pennerowa Rakowicka 17	przebudowa portalu sklep.	Rakowicka 17	arch. Paciorkowski Ludwik	6381/30 15/1
		Dz. VII.		
Inż. Jan Cynciel Biskupia 8	plan dodatk. na budowę part. prow. oficyny	św. Gertrudy 5 lsp. 132	inż. Zygm. Prokesch	8061/30 21/1

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. VIII.		
Stow. „Talmud Tora“ do rąk M. Rapaporta ul. Estery 6	przerobienie bramy wjazdowej na portal	Estery 5 lsp. 445	arch. Z. Paciorkowski	6899/30 17/1
		Dz. X.		
Józefa Błażek na Ustroniu 7	budowa 3-ch piętr. domu	Skwerowa 42 l. kat. 141/66	arch. Z. Szufa	6430/30 30/12
		Dz. XI.		
Lorek Knoll Madalińskiego 10	plany wewn. adaptacji	Madalińskiego 10 lsp. 163	arch. S. Baum	8272/30 7/1
Józef i Marja Królowie Skwerowa 8	plany dodatk. nadbudowy 1-go piętra	Skwerowa 8 lsp. 10	inż. Jan Stobiecki	8270/30 17/1
		Dz. XII.		
Stefanja Westreichowa i Emma Ettingerowa Straszewskiego 5	budowa 4-ro piętr. domu	Syrokomli l. kat. 2034/2	bud. Antoni Dostal	6813/30 29/1
Władysław Kopczyński Tatarska 11	3-piętr. ze stajnią	Tatarska 11 lsp. 119	arch. Władysław Jurgowski	73/31/C 28/2
Kasiel Zimmetbaum Na Stawach 3	plan dodatk. na budowę 3-piętr. domu	Na Stawach 5 lsp. 234	inż. Józef Wilczyński	7716/30 28/1
Marja Żurakowska Tadeusza Kościuszki 18	plan przerobienia bramy wjazdowej na portal	Tad. Kościuszki 18 lsp. 69	inż. Z. Prokesch	6630/30 17/1
		Dz. XIII.		
Majer Jakób Pomeranz	dodatk. plan przebudowy 1-no piętr. domu	Ks. Józefa 54 lsp. 133	Izydor Goldberger	4223/30 4/12
		Dz. XIV.		
Bratnia Pomoc Studentów Uniw. Jagiell. Jabłonowskich 10/12	urządzenie 3-ch izb na 5-tym piętrze oraz zmiany w fasadzie jako plany dod. do planów zatwierdzonych	Al. 3-go Maja 5	inż. Wacław Krzyżanowski	Insp. 19/31/C. 11/2
Ignacy Hajdziński Czarnowiejska 66	budowa komórek	Czarnowiejska 22 lsp. 30	inż. Jan Stobiecki	6722/30 20/1
Aleksander Markiewicz Józefitów 6	budowa 3-piętr. domu	Czarnowiejska 84	arch. Izydor Goldberger	7125/30 21/1

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XV.		
Aleksander i Franciszka Sapetowie Lubomirskiego 13	plan dodatk. budowy 2-piętr. domu	Konarskiego 33 l. kat. 404/12	inż. Wacław Krzyżanowski	Insp. 6/31 24/1
		Dz. XVI.		
Kazimiera Staniszewska Lucjana Rydla 12	dodatk. plany budowy parter. domu z pracownią stolarską	Lucjana Rydla 12 lsp. 162	arch. L. Paciorkowski	7860/30 10/1
		Dz. XVII.		
Kasper Zbroja Mazowiecka 99	dodatk. zmiany na budowę prow. komórki	Pod Fortem	arch. Paciorkowski Józef	7601/30 3/1 1931
Samuel i Maurycy Wohlfeiler Prądnicka 89	dodatkowe plany zmian wewn. rozkładu 1-go p.	Prądnicka 89 lsp. 329	bud. Antoni Dostal	Insp. 19/31/B.
		Dz. XVIII.		
Oficerska Spółdzielnia mieszkaniowa na ręce Ant. Dostala Józefińska 11	plany dodatkowe 1-piętr. domu	Osiedle Ofic. II działka 28	bud. Ant. Dostal	7956/30 19/1
		Dz. XIX.		
Inż. Czesław Piątkowski Olsza działka 42	plan dodatk. na budowę 1-piętr. domu	Lotnicza 30	arch. Edward Skawiński	7899/30 28/1
Władysław Sobczyk	plan dodatk. na budowę oficyny parter.	Rzeźnicza 7 lsp. 330	arch. Zygmunt Szufa	12/31 19/1 930
		Dz. XXII.		
Leon Salz Biskupia 12	przebud. okna parter. na portal	Wielicka 5 lsp. 28	arch. Zygmunt Szufa	6674/30 15/1

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Rozwiązanie Rady miejskiej.

P. Prezydent m. Inż. Karol Rolle dnia 18 lutego 1931 r. o godzinie 18 otrzymał następujący reskrypt p. Wojewody Krakowskiego:

Wojewoda Krakowski.

L: Sm. III - 35/1931 r. Kraków, dnia 18 lutego 1931 r.

Przedmiot:
Rozwiązanie Rady gminnej m. Krakowa.

Do

Pana Prezydenta stoł. król. m. Krakowa.

Na zasadzie § 53 Statutu Gminnego m. Krakowa z dnia 6/X 1901 r. (gal. dz. u. krj. Nr. 108), a w szczególności ustępu pierwszego tego paragrafu w brzmieniu ustawy z dnia 22/VIII 1914 r. (gal. dz. u. krj. z roku 1915 Nr. 15) i po zasięgnięciu opinji Wydziału Wojewódzkiego w dniu 9 lutego 1931 r.

rozwiązuję

reprezentację gminną m. Krakowa z następujących powodów:

Obecny skład Rady Gminnej m. Krakowa pod względem ilościowym odbiega znacznie od ustawowej ilości członków tejże Rady. — Liczebność jej bowiem w myśl § 18 Statutu Gminnego w brzmieniu ustawy z dnia 22/VIII 1914 r. (gal. dz. u. krj. z 1915 r. Nr. 15) z uwzględnieniem rozporządzenia Polskiej Komisji Likwidacyjnej z dnia 19 listopada 1918 r. Nr. 161/A. wynosić ma 128 członków, a wynosi faktycznie po odliczeniu osoby Pana Prezydenta i Vice-Prezydentów 85-ciu radnych, a zatem mniej o $^{1}/_{3}$ część ustawowej ilości członków Rady.

Nadto w powyższej ilości 85-ciu radnych uważać należy 18-tu radnych za prawie-że nieczynnych, gdyż w 14 posiedzeniach, jakie Rada miejska odbyła w 1930 r. nie wzięło zupełnie udziału 8-miu radnych, a z reszty 3-ch uczestniczyło w jednem posiedzeniu, 2-ch w dwóch, 2-ch w trzech i 3-ch w pięciu posiedzeniach.

Wskutek niezdolności odradzania się Rady miejskiej w obecnych warunkach, czy to przez wyczerpanie zastępców prawnych w poszczególnych kołach wyborczych, czy to wskutek wątpliwości prawnych co do uzupełniania składu radnych z dzielnicy Podgórze i z IV-go koła wyborczego drogą nominacji, Rada ta przestała w sposób należyty wypełniać zadania do zakresu spraw gminnych należące, a zwłaszcza nadzorować i kontrolować działalność Magistratu oraz innych urzędów i zakładów gminnych w takiej mierze, by czynności te wydać mogły pozytywne dla rozwoju miasta efekty.

Ten stan impasu ciała uchwałodawczego i kontrolnego związku komunalnego w skutkach swoich uniemożliwia mi spełnianie w granicach moich uprawnień czynności nadzorczych nad samorządem miejskim, a samą działalność Rady miejskiej wskutek zaniechania przez nią wykonywania zasadniczych obowiązków ustawowych kwalifikuje jako wykroczenie przeciw obowiązującym ustawom.

W szczególności do zakresu działania Rady miejskiej określonego wyczerpująco (taksatywnie) w § 60 Statutu Gminnego m. Krakowa w brzmieniu ustawy z dnia 12-go kwietnia 1905 r. (gal. dz. u. krj. Nr. 70) poza inicjatywą uchwałodawczą należy kontrola czynności Magistratu oraz innych urzędów i zakładów gminnych, która między innemi w punkcie 22-gim powyższego przepisu prawnego wyraża się w obowiązku corocznego sprawdzania i załatwiania rachunków z dochodów i wydatków gminnych z roku ubiegłego w przeciągu 7-miu miesięcy i 14-tu dni roku następnego.

W sposób bardziej ścisły określone zostały obowiązki Rady Miejskiej w przedmiocie określonym w ustępie powyższym postanowieniami §§ 48 i 49 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 345), wydanego na podstawie §§ 9, 10, 11 i 14 rozporządzenia Prezydenta Rzptej z dnia 17 czerwca 1924 r. o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 522), które to normy prawne zobowiązują organ uchwalający związku komunalnego do sprawdzania zamknięć rachunkowych, zatwierdzania sprawozdania rocznego komisji rewizyjnej z wykonania budżetu, oraz przedkładania go władzy nadzorczej do wiadomości w terminie powyżej naprowadzonemi przepisami prawnemi zakreślonym.

Jak z poniżej zestawionego stanu faktycznego wynika Rada Miejska z zadań powyżej wskazanych nie wywiązała się. Zostało mi wprawdzie pismem Pana Prezydenta z dnia 20 sierpnia 1930 r. L: 9283 przedłożone roczne sprawozdanie z wykonania budżetu za 1927/28 r., atoli sprawozdanie to wobec braków formalnych i materjalnych z §§ 45, 47, 48 i 49 powołanego wyżej rozporządzenia o kasowości i rachunkowości związków komunalnych, a w szczególności z powodu braku uwag i wniosków komisji rewizyjnej i uchwały Rady Miejskiej, uznającej sprawozdanie to za rzetelne, tudzież wobec braku załączników w tychże paragrafach przewidzianych, nie mogło być uznane przezemnie za wystarczające.

Sprawozdań rocznych z wykonania budżetu administracyjnego i przedsiębiorstw gminnych za okresy budżetowe z 1928/29 r. i 1929/30 r., mimo upływu blisko dwóch lat, o ile chodzi o rok budżetowy 1928/29, a dziesięć miesięcy, o ile chodzi o rok budżetowy 1929/30, nie otrzymałem w zupełności.

Powyższe fakty stwierdzają dowodnie, że na terenie samorządu miejskiego krakowskiego zaistniał stan sprzeczny z obowiązującem ustawodawstwem gminnem i budżetowem, streszczający się w zarzutach, że Rada Gminna m. Krakowa zaniedbała wykonywania kontroli działalności organów gminnych, a zwłaszcza co do normalnego i prawidłowego uskuteczniania zamknięć rachunków i bilansów rocznych, oraz zaniechała sporządzania w terminie ustawowym sprawozdań rocznych z wykonania budżetu za trzy ostatnie okresy budżetowe. — Zarazem fakty powyższe stwierdzają, że Rada Gminna m. Krakowa straciła oparty na wzajemnem zrozumieniu się kontakt ze swojemi organami wykonawczemi i wywołała wskutek swojej inercji stan

taki, że obydwa te ciała (uchwałodawcze i wykonawcze) przestały wzajemnie uzupełniać się w wypełnianiu obowiązków ustawowych.

W związku z powyższą decyzją powierzam zgodnie z § 53 Statutu Gminnego m. Krakowa aż do ukonstytuowania się nowej Rady Miejskiej załatwianie bieżących spraw gminnych Panu Prezydentowi i urzędującym Vice-Prezydentom.

Ponieważ rozpisanie wyborów członków nowej Rady miejskiej z powodu przeszkód wywołanych zmianą stosunków społecznych i systemu podatkowego nie może nastąpić w terminie ustawowym, a racjonalność gospodarki gminnej wymaga ciągłości, przeto wykonywanie praw i obowiązków należących na podstawie Statutu Gminnego do Rady Miejskiej powierzam Panu Prezydentowi i urzędującym Vice-Prezydentom, dodając Im jako organ doradczy Radę Przyboczną, którą — poza opinjowaniem spraw załatwianych przez Pana Prezydenta i Vice-Prezydentów w zastępstwie Rady Miejskiej — upoważniam do wykonywania nadzoru i kontroli nad działalnością Magistratu, oraz innych urzędów i przedsiębiorstw gminnych, w granicach atrybucyj, przysługujących Radzie Miejskiej. —

W skład Rady Przybocznej powołuję:

1) Dr. Beaupré Antoni, redaktor,
2) Belina Prażmowski Władysław,
3) Bobrowska Bronisława,
4) Bochenek Wojciech, urz. pocztowy,
5) Dr. Bogdani Roman, adwokat,
6) Dr. Bujwid Odo, Prof. U. J.,
7) Dr. Chodorowski Stanisław, urz. P. K. O.,
8) Dr. Czuchajowski Bronisław, sędzia,
9) Dziedziniewicz Michał, robotnik,
10) Epstein Tadeusz, Prezes Izby Handl. Przem.,
11) Fächer Stanisław, Prof. Akademji Górniczej,
12) Dr. Flach Józef, Prezes Syndykatu Dziennikarzy,
13) Gaj Józef, właściciel restauracji,
14) Gałęzowski Józef, Prof. Akademji Sztuk Piękn.,
15) Dr. Goettel Walery, Prof. Akademji Górniczej,
16) Mgr. Gorzecki Władysław, urz. kolej.,
17) Gottlieb Zygmunt, przemysłowiec,
18) Dr. Gross Adolf, adwokat,
19) Dr. Grzybowski Konstanty, urz. Prok. Gener.,
20) Dr. Gwiazdomorski Jan, Prof. U. J.,
21) Dr. Hahn August, urz. kolej.,
22) Haraschin Karol, Dyrektor szkoły powszech.,
23) Jaich Franciszek, robotnik,
24) Jarocki Władysław, Prof. Akademji Sztuk Piękn.,
25) Dr. Jarszyński Zygmunt, Dyrektor Związku Przem.,
26) Dr. Jelonek Kazimierz, urz. Banku Rolnego,
27) Dr. Kannenberg Marjan, urz. Banku Gosp. Kraj.,
28) Dr. Kiełczewski Stanisław, lekarz,
29) Kleczka Rudolf, funkcjonarjusz kolej.,
30) Dr. Klimecki Stanisław, adwokat,
31) Kłosiński Antoni, kierownik szkoły powsz.,
32) Dr. Korolewicz Bolesław, lekarz,
33) Dr. Kostrzewski Józef, Prof. U. J.,
34) Kostrzewska Marja,
35) Dr. Krzetuski Karol, Dyrektor Banku,
36) Krzyżanowski Wacław, architekt,
37) Dr. Kumaniecki Władysław Kazim., Prof. U. J.,
38) Kuhn Jan, kupiec,
39) Dr. Landau Rafał, Przeł. Żydowskiej Gmin. Wyzn.,
40) Dr. Langrod Jerzy Stefan,
41) Dr. Merz Ludwik, przemysłowiec,
42) X. Dr. Moliński Andrzej, kanonik,
43) Myśliwiec Piotr, urz. kolej.,
44) X. Dr. Niemczyński Józef, kanonik,
45) Dr. Nowak Juljan, Prof. U. J.,
46) Dr. Orzelski Tadeusz, Prof. szkoły przemysł.,
47) Para Stanisław, Prokurent Banku,
48) Pochmarski Bolesław, Prof. Gimn.,
49) Pronaszko Zbigniew, artysta malarz,
50) Przybylska Zofja, dyrektor Semin. naucz. żeń.,
51) Raszka Jan, Dyrektor Szkoły Przem. Artyst.,
52) Ritterman Aleksander, Prezes Gremjum Hotelarzy,
53) Dr Rouppert Kazimierz, Prof. U. J.,
54) Różecki Stefan,
55) Różycki Andrzej, wiceprez. Izby Rzemieśl.,
56) Rutkowski Józef, Prof gimn.,
57) Dr. Schechter Samuel, kupiec,
58) Dr. Skąpski Józef, adwokat,
59) Dr. Skarżyński Leon, wicedyr. Zakł. Zieleniewskiego,
60) Stankiewicz Wojciech, właśc. zakładu krawieckiego,
61) Steinberg Joachim, właśc. wytwórni stolarskiej,
62) Inż. Strojek Stefan, architekt,
63) Inż. Taub Józef,
64) Dr. Tilles Samuel, adwokat,
65) Weinsberg Bertold, przemysłowiec,
66) Inż. Wierzchowski Witold, architekt,
67) Widliński Jan, właśc. zakładu rytowniczego,
68) Wohl Artur, dyrektor Banku,
69) Wojtyga Stanisław, kupiec,
70) Dr. Załęski Edmund, Rektor U. J.

O rozwiązaniu reprezentacji gminnej m. Krakowa zechce Pan Prezydent zawiadomić pisemnie wszystkich członków Rady Miejskiej za dowodami doręczeń, które należy mi przedłożyć w razie wniesienia przez Radę Miejską odwołania przeciw rozwiązaniu.

W zawiadomieniu tem proszę pouczyć członków Rady, że przeciw niniejszej decyzji, o ile nią rozwiązano reprezentację gminną, przysługuje Radzie Miejskiej na zasadzie art. 82 rozporządzenia Prezydenta Rzptej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341) prawo odwołania się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za mojem pośrednictwem w terminie zakreślonym w art. 83 powołanego rozporządzenia o postępowaniu administracyjnem, t. j. w ciągu 14-tu dni, licząc od dnia zawiadomienia członków Rady po rozwiązaniu oraz, że celem zastanowienia się nad ewentualnem wniesieniem odwołania może być zwołana Rada Miejska na ostatnie posiedzenie przy zamkniętych drzwiach.

Wniesione ewentualnie odwołanie nie wstrzymuje wykonania niniejszej decyzji.

Zamianowanym członkom Rady Przybocznej proszę niezwłocznie doręczyć przyległe dekrety nominacyjne i po doręczeniu tychże dekretów zaprosić Radę Przyboczną na pierwsze posiedzenie, zawiadamiając mnie jednocześnie o dniu i porządku dziennym tego posiedzenia.

Wojewoda:

(—) Kwaśniewski.

Protokół obrad

Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów stoł. król. miasta Krakowa.

Posiedzenie pierwsze z dnia 25 lutego 1931 r.

Obecni:

Przewodniczący Prezydent miasta Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent m. Dr. Witołd Ostrowski,
„ „ Dr. Ludwik Schneider,
„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz prezydjalny Magistratu: Franciszek Strasik.

Członkowie Rady Przybocznej:

1. Dr. Beaupré Antoni
2. Bobrowska Bronisława
3. Bochenek Wojciech
4. Dr. Bogdani Roman
5. Prof. Dr. Bujwid Odo
6. Dr. Chan August
7. Dr. Czuchajowski Bolesław
8. Dziedziniewicz Michał
9. Epstein Tadeusz
10. Fächer Stanisław
11. Dr. Flach Józef
12. Gaj Józef
13. Prof. Gałęzowski Józef
14. Mgr. Gorzecki Włodzimierz
15. Gottlieb Zygmunt
16. Dr. Gross Adolf
17. Dr. Grzybowski Konstanty
18. Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan
19. Haraschin Karol
20. Jaich Franciszek
21. Prof. Jarocki Władysław
22. Dr. Jarszyński Zygmunt
23. Dr. Jelonek Kazimierz
24. Dr. Kannenberg Marjan
25. Dr. Kiełczewski Stanisław
26. Kleczka Rudolf
27. Dr. Klimecki Stanisław
28. Kłosiński Antoni
29. Dr. Korolewicz Bolesław
30. Prof. Dr. Kostrzewski Józef
31. Kostrzewska Marja
32. Dr. Krzetuski Karol
33. Inż. Krzyżanowski Wacław
34. Dr. Kuhn Jan
35. Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław
36. Dr. Landau Rafał
37. Dr. Langrod Jerzy
38. Dr. Merz Ludwik
39. Ks. kanonik Dr. Moliński Andrzej
40. Myśliwiec Piotr
41. Ks. kanonik Dr. Niemczyński Józef
42. Prof. Dr. Nowak Juljan
43. Dr. Orzelski Tadeusz
44. Para Stanisław
45. Prażmowski-Belina Władysław
46. Pronaszko Zbigniew
47. Przybylska Zofja
48. Raszka Jan
49. Ritterman Aleksander
50. Prof. Dr. Rouppert Kazimierz
51. Różecki Stefan
52. Różycki Andrzej
53. Prof. Rutkowski Władysław
54. Schechter Samuel
55. Inż. Skarżeński Leon
56. Dr. Skąpski Józef
57. Stankiewicz Wojciech
58. Steinberg Joachim
59. Inż. Strojek Stefan
60. Inż. Dr. Taub Józef
61. Dr. Tilles Samuel
62. Weinsberg Bertold
63. Widliński Jan
64. Inż. Wierzchowski Witold
65. Wohl Artur
66. Wojtyga Stanisław
67. Prof. Dr. Załęski Edmund.

Ogólna liczba obecnych Członków Rady Przybocznej 67.

Początek posiedzenia o godzinie $18^1/_2$.

Przemówienie Prezydenta Rollego.

W chwili, gdyście się zebrali, by rozpocząć nowy rachunek pracy w naszym samorządzie miejskim, poświęcić pragnę parę chwil rozpatrzeniu działalności Rady, która przed paru dniami istnieć przestała. W dziejach miasta, gdy każda rada pewną ilość kart zapisuje, ta zapisała ich ilość niepowszednią, istniała bowiem z przerwą dwukrotną przez okres czasu dwudziestoletni, więc niemal przez trzecią część naszych samorządowych dziejów. Częścią pochodzi ona z wyborów 1911, częścią 1914 roku. Po raz pierwszy wówczas w tej Radzie zasiadło obok reprezentantów starych dzielnic od I do VIII-mej w liczbie 72, również 16 reprezentantów 13-stu przedmieść, t. zw. dzielnic podmiejskich od IX do XXI, przyłączonych świeżo do Krakowa. W ten sposób wybrana Rada składa się z 88 radców. Rok 1914, rok wybuchu wielkiej wojny, przynosi niespodziewanie rozwiązanie Rady, rządzi bowiem przez krótką chwilę Komisarz Rządu prof. Juljan Nowak, a następnie Prezydjum miasta z prof. Juljuszem Leem na czele do jesieni 1916, gdy uwzględniony rekurs w swoim czasie przeciw rozwiązaniu Rady wniesiony, reaktywuje dawną Radę. Ale w międzyczasie, bo w r. 1915 zostało przyłączone do Krakowa sąsiednie miasto Podgórze i na mocy układu połączeniowego w skład Rady krakowskiej wchodzi 16-tu delegatów ostatniej Rady podgórskiej. Rada w składzie 104 pracuje przez 3 lata, by w r. 1918 przyjąć 24 reprezentantów t. zw. IV-go Koła przez Polską Komisję Likwidacyjną mianowanych. W ten więc sposób skład Rady doszedł do liczby 128 członków. Cyfrę tę jednak korygowały losy, przez śmierć czy opuszczenie naszego miasta spadała ona z roku na rok, by z chwilą rozwiązania trzeciego już w jej dziejach dojść do 89-ciu radców miejskich. Licząc tych, którzy

przez cały czas trwania tej Rady w obradach jej udział brali, z pewnością naliczymy ze dwie setki nazwisk. A wśród nich ileż to obywateli naszego miasta pierwszorzędnych! Ciśnie się wspomnieniem cały szereg postaci niezapomnianych czy to potęgą umysłu, czy gorliwą pracą. Przywieść pragnę na pamięć Waszą niektórych z nich, n. p. pełniącego nieprzerwanie przez lat 35 obowiązki radcy, gorącego aż do dziwactwa miłośnika Krakowa Dra Stanisława Domańskiego, gorliwego, bez którego zdawałoby się żadna uchwała ważną być nie mogła, Wandalina Beringera, pełnego temperamentu Kazimierza Bartoszewicza, pragnącego wszędzie wywierać decydujący wpływ Gustawa Bazesa, płomienistego mówcę Ignacego Daszyńskiego, niestrudzonego parlamentarzystę Dra Adama Doboszyńskiego, wielkiej wiedzy i powagi prof. Ksawerego Fiericha, Edmunda Klemensiewicza, kochanego, o gołębiem sercu, Michała Konopińskiego, niezapomnianych kierowników młodzieży Juljana Maciołowskiego i Tomasza Sołtysika, Dra Stanisława Ponikłę, Dra Józefa Rosenblatta, niedawno zmarłego Dra Tadeusza Starzewskiego, prof. Bolesława Ulanowskiego, a i tych wszystkich, co dotrwali do ostatniej chwili, tyle, tyle pracy, doświadczenia i wiedzy ofiarowując. Gdy te nazwiska Wam odczytywałem, przekonaliście się, że co najprzedniejsze w naszem mieście w ostatniem ćwierćwieczu — to w szeregach Rady było, na Ratuszu nad dobrem miasta radziło. Przewodzili im męże tej miary, co Dr Juljusz Leo, ów pomnożyciel Krakowa, Inż. Józef Sare, przeszło 20 lat na krześle wiceprezydenta zasiadający, znawca każdego zakątka miasta i każdej jego sprawy, Dr Ernest Bandrowski, Jan Kanty Federowicz, Franciszek Marjewski. Musiałbym cały długi rejestr nazwisk odczytywać. Niedawne to czasy, a jakżeż krótką jest pamięć ludzka! Nie zapominajmy zaś, że ostatnia Rada miejska miała niezwykle trudne zadanie. Wybrana została zaraz po rozszerzeniu granic miasta, gdy zwiększyło ono obszar z 7 km. kw. na 46 km. kw., gdy liczba ludności wzrosła z 125.000 na 200.000, gdy do ludności o wybitnych cechach miejskich przybyło dużo nowej ludności rolniczej, gdy więc zupełnie się zmienił charakter miasta i przed Radą stanęło nowe zadanie wielkiej doniosłości: uporządkowanie tych nowych stosunków i dociągnięcie przedmieść do poziomu starego miasta. Ledwo do tego zadania Rada z całym zapałem i gorliwością się zabrała, wybuchnęła wielka wojna, która przerwała normalny tok pracy i wyłoniła nowe zagadnienia: aprowizacyjne, zdrowotne, mieszkaniowe. Koniec wojny nie przyniósł ulgi, owszem, kilkanaście lat pokoju nie zdołało nawrócić do norm życia uporządkowanego. Miasta, a z niemi i Kraków z trudnością pokonują wstrząs gospodarczy, wywołany wojną. A jednak mimo wszystko Rada zdołała wśród burz i klęsk, niedostatków i rozlicznych trudności nawą miejską kierować rozważnie, że i na pełnej wodzie płynęła i na mieliźnie nie osiadła. Kto znał Kraków i jego przedmieścia dawniej, a zna je dziś, uzmysłowi sobie jego wygląd przed laty 20-tu i nawet najbardziej uprzedzony przyznać musi, że mimo wszystko postęp jest znaczny i że odchodząca Rada Miejska dobrze się miastu zasłużyła. Muszę to stwierdzić publicznie, głośno, by wszyscy obywatele słyszeli, bom przez 14 lat był świadkiem, a przez 4 kierownikiem tych prac. 240 posiedzeń Rady, parę tysięcy Komisyj, Sekcyj, to tysiące godzin złożonych w ofierze sprawie publicznej. Zarzucano Radzie złośliwie, że była starą, że wymierała. Czyż jej winą było, że nie istnieje ustawa, która ją odmłodzić była powinna.

Decyzją Władz Nadzorczych powołani Panie i Panowie zostaliście, by jako Rada przyboczna przy mnie i Wiceprezydentach przez czas przejściowy, zanim Rada z wyboru na tej radzieckiej sali zasiądzie, kierować sprawami tego miasta. Życzyć sobie wszyscy musimy, by okres ten trwał jaknajkrócej, by obywatele nasi w pełni swych praw mogli sobie obrać delegatów do Rady. Ale czas nie stoi! Zanim to się stanie, musimy kontynuować prace naszych poprzedników i wykonywać wszystko to, co dla dobra miasta jest potrzebne. W szeregach naszych jest duży zastęp mało jeszcze z zakresem tych prac, które nas czekają, zaznajomionych. Bezwątpienia niejeden na pytanie co jest samorząd i czem ma w Polsce być, nie umiałby dać odpowiedzi. Nie dziwię się, bo wielu jeszcze nawet takich, od których to zależy, tej odpowiedzi dać nie umie. To tylko wszyscy wiemy, że samorząd jest najlepszą szkołą życia obywatelskiego, daje duże możliwości zainteresowania, a w rozwoju miasta widzi się szybko owoce swej pracy. Toteż nie wiem, jakich słów bym użył, by Was zachęcić do tej pracy, a nie szczędzić będę ani ja, ani moi koledzy, czy współpracownicy, czasu i trudu, by Was z tą pracą zaznajomić, wtajemniczyć Was we wszystkie arkana gospodarki miejskiej. Wy stanowicie kadry przyszłej Rady miejskiej i od Was zależy, by obywatele swojem zaufaniem potwierdzili trafność wyboru, dokonanego przez czynnik rządowy.

A nie myślcie, że sprawa stanowienia o potrzebach miasta jest łatwą, Organizm miejski jest bardzo skomplikowany, a Kraków ma specyficzne warunki istnienia i rozwoju, które czynią tu gospodarkę samorządową tem trudniejszą. Trzeba wniknąć w ducha tego miasta, poznać dokładnie jego historję, bo miłość sama nie wystarcza.

Jakież zadania stoją przed naszem miastem?

Będę miał sposobność wkrótce przy debacie budżetowej szczegółowo omówić potrzeby miasta w najbliższej dobie. Obecnie chcę rzucić szkic w wielkiej skali. Wysuwam na pierwszy plan zagadnienia gospodarcze. Rozbudowa terytorjalna miasta dała nam duże przestrzenie nieuregulowane i nieurządzone. W obrębie Krakowa jeszcze na rozległych polach rosną zboża, jeszcze jest wiele dróg ani nieskanalizowanych, ani nieurządzonych. Regulacja i parcelacja całych obszarów i przygotowanie ich pod zabudowę, odwodnienie gruntów nisko położonych, a nawet nadsypanie ich, by nie były terenem zalewowym, budowa dróg, to jest jedno z poważniejszych zadań, które stale daje pracę naszemu urzędowi budowlanemu. Z tem się wiąże sprawa rzek na naszem terytorjum. Nie zapominajmy, że przepływa ich aż siedm; prawda, że w przebiegu wieków usunięto ich conajmniej kilkanaście, ale i to co jest, jest dostateczne, by pogarszać stan zdrowotny, czy grozić wylewem.

Sprawa więc dokończenia robót zabezpieczających od powodzi ze strony Wisły, zasklepienie Rudawy, usunięcie młynówki, regulacja Białuchy, to jest program naszej walki z wodą. Sprawa budowy dróg jest również doniosłą. Żyjemy w okresie odrodzenia go-

ścińca, a automobil zmusił techników do intenzywnej pracy nad budową dróg. Kraków ma jeszcze zbyt dużo dróg szosowanych, nietrwałych, wymagających kosztownej konserwacji, a wytwarzających tumany szkodliwego pyłu lub aż do śródmieścia wnoszonego błota.

Od paru lat jesteście świadkami żywego ruchu w budownictwie dróg o trwałej nawierzchni. Która nawierzchnia zda egzamin, przyszłość pokaże. Budowa trwałych nawierzchni na drogach o ruchu żywym, wypadowych jest zadaniem lat najbliższych. Przed inżynierją miejską stoi jeszcze cały szereg zadań, które są w toku wykonania.

Ważne zagadnienie, absorbujące pracowników samorządowych, to dziedzina aprowizacji i dostarczenia światła, wody, ciepła. Sprawa gospodarcza łączy się tu ściśle z dochodowością, wymiana pewnych usług musi być tak kalkulowana, by inwestowany kapitał się amortyzował i dawał nadwyżkę w formie zysku. Będę jeszcze o tem mówił w następnej części mego przemówienia. W dziedzinach tu poruszonych wskazać muszę na konieczność budowy hal targowych, rozbudowę rzeźni; pobór prądu elektrycznego z Centrali w Jaworznie zdaje się uwalnia nas od czynienia dalszych inwestycyj w Elektrowni. Okres tych inwestycyj niedawno zamknęliśmy. Również jesteśmy w trakcie rozbudowy naszego wodociągu, tak, by nie wisiała nad miastem groźba braku wody. Składy nasze węgla funkcjonują normalnie dzięki udziałowi naszemu w Komunalnej Kopalni w Jaworzniu. Gazownia przechodzi swój okres wkraczania na nowe tory przez technikę wskazane i wymaga rozbudowy. Zakłady Ceramiczne odgrywają stosunkowo małą rolę w naszej gospodarce. Stoimy przed koniecznością powiększenia kapitału w przedsiębiorstwie Kamieniołomów, gdzie jesteśmy poważnym udziałowcem.

Zwracałem uwagę na specyficzny charakter Krakowa. Tu się wiążą ściśle zagadnienia gospodarcze i kulturalne. Znaczenie, rozwój Krakowa związany jest z jego wyglądem i zabytkami. I trudno powiedzieć, czy odrestaurowanie wieży ratuszowej, Sukiennic, Barbakanu, czy dbanie o zachowanie charakteru fasad, wyglądu domów, czy to jest zagadnienie kulturalne, czy gospodarcze. A skierowywanie ruchu turystycznego do Krakowa i przez Kraków w bliższe i dalsze okolice podgórskie, czy górskie, uzdrowiskowe, czy zdrojowiskowe, ściąganie tu coraz liczniejszych rzesz turystów krajowych i zagranicznych, przedewszystkiem zaś młodzieży — jest zagadnieniem zarówno kulturalnem, jak i gospodarczem.

Również zagadnieniem kulturalnem, mającem także i gospodarcze dla miasta znaczenie jest sprawa budowy Muzeum Narodowego. Bo miasto tylu zakładów naukowych i tylu pamiątek, gdy dobrze o nie dba, może z nich żyć, może mieć z tego możność zarobkowania i kupiec i hotelarz, restaurator, czy przedsiębiorstwo widowiskowe.

Toteż w ostatnich latach tej stronie życia naszego coraz baczniejszą poświęcamy uwagę. Podnosi się wygląd miasta, propaganda Krakowa coraz wyraźniejszą przybiera formę, dużą wagę przypisujemy urządzaniu różnorakich wystaw, dla których adaptujemy budynek dawnego teatru przy ul. Rajskiej. Tej więc dziedzinie naszego życia proszę baczną poświęcić uwagę.

Rozwój szkolnictwa powszechnego, przybytek dzieci w wieku szkolnym wymaga budowy nowych gmachów szkolnych. Kilka szkół pomieszczonych jest fatalnie, wiele budynków szkolnych nie ma jeszcze oświetlenia elektrycznego i nowoczesnych urządzeń sanitarnych.

Troską naszą musimy objąć i szkolnictwo średnie, domagając się budowy gmachów dla gimnazjum żeńskiego i seminarjów, a również i umiłowanie nasze, Uniwersytet Jagielloński, dla którego na wszystkich frontach walczyć będziemy o nowe pomieszczenie dla prastarej książnicy.

Dokończenie konserwacji wieży ratuszowej gruntowna konserwacja Sukiennic, Bramy Florjańskiej, budowa gmachu dla Muzeum Narodowego i Etnograficznego, którego los tylko chwilowo został ustalony, popieranie literatury, sztuki przez przyznawanie zasiłków, rent, zakupno dzieł i czynienie zamówień, utrzymanie teatru na wysokim poziomie, popieranie wysiłków społecznej działalności, to są nasze zadania kulturalne, a troski w obecnym okresie ciasnoty pieniężnej.

Nie wyczerpuję bardzo obfitej dziedziny naszego miejskiego życia, zresztą w tak światłem gronie nie będę „sów nosił do Aten".

Przechodzę do innej grupy zagadnień: społecznych.

Instytucje nasze społeczne są dziełem niemal lat ostatnich. Gdy obejmowałem stanowisko wiceprezydenta miasta przed laty piętnastu, mieliśmy jeden mały żłóbek dla niemowląt, dziś mamy trzy o pojemności pięciokrotnie zwiększonej. Zakład dla chłopców został powiększony, a dla dziewcząt z jednej nędznej salki przy ul. Krakowskiej przeniesiony do osobnej dużej realności przy ul. Józefińskiej. W projekcie jest budowa schroniska dla bezdomnych w miejsce dziś istniejącego bardzo nieodpowiedniego, jak również stworzenie poza miastem domu dla starców i wyzyskanie w tym celu gruntów pięknej fundacji Bystrzonowskich. Bardzo pięknie rozbudowały się zakłady opieki społecznej zawsze przy wydatnej pomocy Gminy. Mam tu na myśli piękne dzieła, ks. Kuznowicza Bursę imienia ks. Piotra Skargi, ks. Lorka Zakład wychowawczy imienia ks. Siemaszki i Zakład sierót żydowskich, związany pamięcią ze zmarłą bł. p. Rockową. Pozatem na terenie miasta powstaje w rozmaitych fazach realizacji szereg domów akademickich, burs, przytułków, będących wspaniałym pomnikiem ducha czasu, który niesie miłosierdzie, poczucie braterstwa, czy stwierdzenie starej prawdy, że siła we współdziałaniu.

Bardzo dużą wagę przywiązuję do zamierzeń Międzykomunalnego Związku Opieki Społecznej, nad czem Państwo wkrótce radzić będziecie.

Pięknemi wynikami Gmina pochwalić się może na polu kolonij letnich wypoczynkowych i zdrowotnych dla dzieci i młodzieży. Wielkie posunięcia Zarządu miasta w tej dziedzinie w czasie wojny i zaraz po wojnie podjęły różne towarzystwa, a praca z roku na rok przybiera szersze granice. Dziedzina opieki społecznej jest tą, która, gdy ją staramy się załatwić, coraz nowe zadania przed oczy nasze naprowadza. Dziś szczególniej wśród przesilenia gospodarczego, które dotyka dotkliwie szerokie warstwy ludności, problem dożywiania dzieci, oraz pomoc bezrobotnym są aktualne i wołają do nas wielkim głosem o załatwienie. Komitet obywatelski, do którego przystąpiliśmy, zajął się

żywieniem bezrobotnych. Dalsza akcja jest potrzebna. Również szukamy sposobów dania bezrobotnym pracy. Domagać się będę od Państwa, byście się tem w Sekcji Opieki Społecznej i w Komisjach fachowych zajęli.

Tem silniej w okresie bezrobocia wystąpiła plaga żebractwa. Środki policyjne same nie wystarczą. Dom pracy przymusowej, o jakim zamyśla Międzykomunalny Związek Opieki Społecznej mógłby to zadanie choć w części załatwić.

Społeczną jest wreszcie nasza akcja budowy domów o małych mieszkaniach. Możemy się poszczycić, że akcję tę rozpoczęliśmy najwcześniej i stale ją prowadzimy. W tej chwili w budowie jest duży dom na Grzegórzkach, a już mamy plany na dom następny. Również Spółka Mieszkaniowa, której jesteśmy poważnym udziałowcem, pod pełnym poświęcenia kierunkiem Dra Grossa buduje w tej chwili trzy domy. W tej chwili ostrze braku mieszkań przesuwa się na płaszczyznę niemożności płacenia przez ludzi pracujących czynszu wykalkulowanego z kosztów budowy.

Przechodzę zkolei do spraw zdrowotnych. Wielka to dziedzina w gospodarce miejskiej. Bo to i sprawa czyszczenia miasta, kanalizacji, ogrodów i zieleńców, placów sportowych i wychowania fizycznego, a również i zwalczania gruźlicy, choroby, która Krakowowi statystyką zgonów niepochlebny prym oddaje, wreszcie sprawa cmentarzy, która skutkiem przepełnienia istniejących stała się iście paradoksalnie „żywotną".

W dziedzinie troski o zdrowie robimy bardzo dużo, poświęcając jej lwią część budżetu, a mimo to zawsze mało. Wymagania nowoczesne są bardzo duże. Wołają do nas wciąż o więcej zieleni, o ogródki dla dzieci, poradnie, ośrodki zdrowia. Świadczenia nasze nadążyć nie mogą za potrzebami.

Z tych obu dziedzin o charakterze wybitnie społecznym przerzucam się do innych.

Miasto musi zapewnić mieszkańcom bezpieczeństwo i wyżywienie. I z tych zadań tak starych, jak gmina, płynie staranie nasze o należyte oświetlenie miasta, co jak Państwo stwierdzić muszą, może być naszą chlubą, o bezpieczeństwo ogniowe, budowlane, a w dziedzinie aprowizacji utrzymanie placów targowych i policja targowa, budowa hal, kontrola żywności, wreszcie prowadzenie sprzedaży węgla i wkońcu utrzymanie rzeźni. Prowadzenie bezpośrednie zakładów wytworu żywności, jak np. chleba, nie dało u nas pożądanych wyników.

Nie chcąc zbytnio obciążać Waszej uwagi zaraz na początku wielką litanją zagadnień — ktoś może się przerazić wielkością zadania i zdezerterować — pragnę jeszcze zwrócić uwagę, że w dziedzinie komunikacji mamy niezałatwiony postulat rozbudowy dworca krakowskiego. Niedawny tragiczny wypadek jest silnem „memento" i nie ustaniemy w naszych wołaniach, dopokąd sprawa ta, wlokąca się od lat kilkunastu, nie będzie załatwioną.

Nie chcę wyliczać dalej tego, co zrobić należy, litanja już i tak obfita — szczególniej, gdy spojrzymy na drugą stronę rachunku i słowami jednego z dawnych radców miejskich spytamy „kto to będzie płacić?"

Gdy Państwo rozejrzycie się wśród tych problemów piętrzących się przed Wami, gdy wstępujecie na drogę pracy samorządowej, odrazu natkniecie się na mur nie do pokonania: brak środków finansowych.

Środki, któremi rozporządzamy, płyną z następujących źródeł:

Z majątku własnego, a więc czynszów z gruntów i domów, oraz z odsetek i dywidend. Jest to źródło stosunkowo mało wydatne, a tem bardziej szczupłe obecnie. Poważny dochód dają nam nasze przedsiębiorstwa, głównie Elektrownia. Dalszem źródłem są różne opłaty, z których mytnicze są wobec ustawy o funduszu drogowym poważnie zagrożone, wreszcie podatki samoistne i udział w podatkach rządowych lub dodatki do nich. Ustawa o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z r. 1923 zapewniła nam dużo źródeł podatkowych, aż za dużo, ale cóż, kiedy te źródła są mało wydatne, a eksploatacja ich jest kosztowna. Nadto od czasu powstania tej ustawy dużo się zmieniło. Rząd wiele nam odebrał dochodów wzamian za co nie szczędząc nowych ciężarów. Wszystkie miasta domagają się poprawy tych stosunków, narazie bez skutku. Ciężkie przesilenie, jakie przechodzi niemal cała ludzkość, i nas w silnym stopniu dotyka. Wydajność wszystkich źródeł dochodowych silnie się zmniejsza. Toteż na początku Waszej drogi stojącym mogę dać pierwszą najważniejszą radę:

Musimy czasy ciężkie przetrwać, co będzie wymagać pewnych ofiar. Zalecam jaknajdalej posuniętą ostrożność i przezorność w rzucaniu projektów, bo oszczędność wszędzie i zawsze w grubszych pozycjach, ale i w bardzo „cienkich" musi być stosowana. Wielkie ambicje pchnięcia całej gospodarki na nowe tory trzeba odłożyć na lepsze czasy. Dziś ten zwycięży, kto potrafi przetrwać, bo ten co padnie, szczęśliwym może być tylko w poezji.

Dlatego też mogę wezwać Was do pracy, usilnej pracy, by nawę miejską z pośród piętrzących się raf wyprowadzić. Mam silną wiarę, że chwila poprawy stosunków się zbliża i cierpieniom ludzkim kres. Starajmy się ją przybliżyć. Macie może mało doświadczenia na tem polu, na którem pracować będziecie i mało znajomości terenu. Ale wysoka inteligencja, głęboka wiedza i wielkie umiłowanie naszego miasta prędko te braki pokona. Nie będziecie traktować sprawy z jakiegoś partyjnego punktu widzenia. Co dobre, będzie dobre — co złe, zganicie, bo będzie jeden punkt widzenia: dobro miasta.

Pierwszy raz do wspólnej pracy stanęły z nami kobiety. Wniosą one w suche nieraz paragrafami najeżone sprawy romantyczny powiew kobiecego serca. Na tej niwie, gdzie trzeba z wiarą siać, by z miłością zbierać, tacy siewcy i żeńcy bardzo mile pożądani.

A każdą sprawę publiczną rozpocząć powinniśmy od zwrócenia oczu ku tym, którzy wielkie nasze dobro tu na ziemi, bo Państwo własne symbolizują i tę znojną wytrwałą pracę dla Państwa, wnosząc okrzyk na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mościckiego i Marszałka Józefa Piłsudskiego: „Niech żyją!"

(O k l a s k i).

Zkolei imieniem kobiet, zasiadających w Radzie, wygłosiła przemówienie p. Bobrowska, zaznaczając, że nareszcie usuniętą została niesprawiedliwość, która odmawiała reprezentacji w Radzie miejskiej połowie ludności. Kobiety, będące członkami Rady Przybocznej,

zajmą się przedewszystkiem opieką społeczną, ponieważ do tych prac czują się predestynowane, poczem odczytała następującą deklarację:

„Po raz pierwszy przedstawicielki kobiet krakowskich zostały powołane do zajęcia miejsca w Radzie. Po raz pierwszy uzyskujemy możność bezpośredniego wpływu na gospodarkę miasta. Stwierdzamy z zadowoleniem, że bodaj w drodze nominacji usunięto dotychczasową niesprawiedliwość, wskutek której połowa ludności krakowskiej była usunięta od udziału w Zarządzie miasta.

Oświadczamy, iż stojąc zawsze na gruncie państwowym, pracować chcemy dla dobra miasta i ludności, zwłaszcza w dziedzinie wychowania i opieki społecznej, jako najbliższej nam, w której kobiety przedewszystkiem rozstrzygający głos mieć powinny".

Przemówienie p. Bobrowskiej przyjęła Rada oklaskami.

Wybór Komisji-matki.

Prezydent Rolle zaznaczył, że jakkolwiek Rada Przyboczna jest ciałem opinjodawczem, a nie uchwałodawczem, będzie jednak stosował się do opinij, wyrażonych przez Radę. Następnie zaznajomił zebranych ze strukturą ustroju miejskiego i zaproponował wybór Komisji-matki w następującym składzie:

Pułk. Belina-Prażmowski, Dr Epstein Tad., Dr Klimecki Stanisław, Dr Korolewicz Bolesław, Prof. Pochmarski Bolesław, Prof. Dr Rouppert, Stankiewicz Wojciech, Dr Tilles Samuel, Inż. Wierzchowski, Dr Krzetuski, Prof. Dr Nowak,

oraz projekt regulaminu Komisji-matki Rady Przybocznej:

§ 1.

Rada Przyboczna powołuje na czas swego urzędowania Komisję-matkę dla załatwiania spraw, związanych z organizacją Sekcyj, Komisyj i Podkomisyj, w szczególności dla spraw ilościowego i osobowego składu poszczególnych Sekcyj, Komisyj i Podkomisyj Rady Przybocznej.

§ 2.

Komisja-matka składa się z 11 członków wybieranych przez Radę Przyboczną zwykłą większością głosów.

§ 3.

Komisji-matce przewodniczy wybrany przez nią przewodniczący, względnie jeden z jego zastępców.

Posiedzenia Komisji-matki odbywają się w obecności Prezydenta miasta lub delegowanego przez niego zastępcy.

§ 4.

Obsada Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej:

Sekcja I. i VII. (razem)	16	członków
„ II.	12	„
„ III.	6	„
„ IV.	10	„
„ V. i VI. (razem)	12	„
a) dla spraw opieki społecznej 6 człon.		
b) „ „ zdrowia publicz. 6 człon.		
Sekcja VIII.	12	„
Komisja dla spraw Elektrowni m.	5	„
„ „ „ Gazowni m.	5	„
„ „ „ Wodociągu m.	5	„
„ „ „ Rzeźni m.	5	„
„ „ „ M. Zakładów Ceram.	5	„
„ drogowo-kanałowa	8	„

Ilość członków innych Komisyj ustala Komisja-matka a zatwierdza Rada Przyboczna.

Przy obsadzaniu Sekcyj i Komisyj uwzględniać należy kwalifikacje fachowe członków Rady Przybocznej.

§ 5.

Przydział do Sekcyj, Komisyj i Podkomisyj zgłaszają na ręce Prezydenta miasta członkowie Rady Przybocznej.

§ 6.

Wszelkie wnioski Komisji-matki przedstawia Radzie Przybocznej przewodniczący tejże Komisji lub referent przez niego wyznaczony.

§ 7.

Posiedzenia Komisji-matki zwołuje w miarę potrzeby i swego uznania przewodniczący w porozumieniu z Prezydentem miasta.

Skład Komisji i regulamin przyjęto.

Prezydent Rolle zamknął posiedzenie o godzinie 19½.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 3. Kraków, dnia 31 marca 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń".

TADEUSZ PRZEORSKI.

Współczesny samorząd miejski.

(Ciąg dalszy).

Prusy.

Ustrój samorządowy Prus sięga w swych dzisiejszych zasadach prawnych przeważnie szóstego i siódmego dziesięciolecia ubiegłego wieku. Wiele jednak postanowień ustawowych, ustrój ten normujących, straciło po roku 1918 wskutek zmiany konstytucji, zmiany komunalnego ustawodawstwa podatkowego, zwłaszcza zaś zmiany prawa urzędniczego, swą moc obowiązującą, względnie uległo modyfikacjom. Poza niezasadniczemi zresztą zmianami w części ustrojowo-administracyjnej, przewrót dokonany po wielkiej wojnie przyniósł w r. 1924 nową ordynację wyborczą miejską, opartą na pięcioprzymiotnikowem głosowaniu.

Konstytucja Rzeszy, przyjmując republikańską formę rządu, wprowadziła zasadę pięcioprzymiotnikowego głosowania dla wyborów wszelkich ciał reprezentacyjnych ludności, a tem samem i dla gmin, utrzymała ustrój samorządu gminnego w granicach obowiązujących dotychczas ustaw. Konstytucja pruska, utrzymując podział państwa na prowincje, powiaty, obwody, miasta, gminy wiejskie i związki gmin, oparła organizację i ustrój administracyjny państwa na samorządzie skonstruowanym, o ile idzie o stronę polityczną, na pięcioprzymiotnikowem prawie wyborczem przy wszystkich ciałach reprezentacyjnych. Zarówno konstytucja Rzeszy, jak i konstytucja pruska zezwoliły na uzależnienie prawa wyborczego w związkach samorządu terytorjalnego jedynie od pewnego czasu zamieszkania.

Konstytucja pruska zawiera ponadto postanowienie, że funkcjonarjusze państwa i związków prawno-publicznych, wybrani do ciał samorządowych prowincjonalnych, obwodowych lub gminnych, nie potrzebują urlopu i przez czas pełnienia funkcyj członków tych ciał zatrzymują swe posady służbowe.

Nowa ustawa wyborcza dla miast wydana została, jak wspomniałem, dopiero w roku 1924, jednakże już w styczniu 1910 roku zniesiono postanowienia, ograniczające prawo wyborcze tylko do osób płacących podatki, postanowienia zastrzegające ustawowe zastępstwo w reprezentacjach (radach gminnych) właścicielom realności, powołanie do reprezentacyj miejskich pewnych osób bez wyboru. W tym też roku wprowadzono wynagrodzenia (odszkodowanie) pieniężne dla członków ciał reprezentacyjnych, równocześnie rozszerzono prawa obywatelskie na kobiety, w lipcu zaś tego samego roku wydano tymczasowe przepisy, dotyczące reformy prawa wyborczego, w szczegolności wprowadzono zasadę proporcjonalności przy wyborach honorowych (bezpłatnie urzędujących) członków zarządu miasta, oraz przy wyborach komisyj, deputacyj i wydziałów reprezentacyj gminnych.

Prawo samorządowe miejskie pruskie objęte jest 9 ustawami, a to ustawą miejską dla 6 wschodnich prowincyj, ustawą dla miast Pomorza i Rugji, ustawą miejską dla prowincji nadreńskiej, ustawami dla Westfalji, Hessen-Nassau, kraju Hohenzollernów, pruskiej części Szlezwigu i Holsztynu, Franfurtu nad Menem, Hanoweru, wreszcie dla Berlina. Analogicznie, w 9 prowincjach państwa pruskiego odmiennie unormowano prawo o samorządzie gmin wiejskich i powiatów.

W koncepcji ustawy dla sześciu wschodnich prowincyj gminy miejskie są samorządnemi w granicach swego terytorjum związkami prawno-publicznemi. Granice terytorjów miast mogą ulec zmianie. Zmiany te, o ile idzie o przyłączenie do miasta sąsiedniej gminy wiejskiej lub obszaru dworskiego, za zgodą stron interesowanych przeprowadza, po wysłuchaniu zdania wydziału powiatowego i sejmiku prowincjonalnego, ministerstwo. Brak zgody stron, o ile interes publiczny przyłączenia wymaga, zastępuje uchwała wydziału powiatowego i sejmiku prowincjonalnego, uznająca przyłączenie za konieczne. Przeciw takiej uchwale dopuszczalny jest rekurs do ministerstwa spraw wewnętrznych.

W wypadkach przyłączenia lub wyłączenia poszczególnych części gminy, czy obszaru dworskiego, do miasta, lub naodwrót, decyduje wydział powiatowy, a gdyby sejmik prowincjonalny zatwierdził w razie sprzeciwu stron uchwałę wydziału powiatowego, decyzja w ostatniej instancji należy do ministerstwa spraw wewnętrznych. Za interes publiczny uważa ustawa pruska niemożność wypełniania zadań prawno-publicznych przez gminę wiejską lub obszar dworski, podzielenie obszaru dworskiego na kilka części, sprzeczność interesów miasta i gmin sąsiednich, możliwość rozwiązania kwestji mieszkaniowej przez rozszerzenie terytorjum miasta. Ustawodawstwo pruskie nie zna członkowstwa gminego, przyjmując pojęcie mieszkańca miasta. Mieszkańcem miasta jest każdy, kto posiada na jego obszarze stałe miejsce zamieszkania bez względu na czas zamieszkania. Mieszkańcy miasta mają prawo korzystać z urządzeń gminnych i obowiązani są ponosić ciężary gminne. Prawa obywatelskie mieszkańców miasta polegają na prawie do udziału w wyborach oraz możności pełnienia honorowych funkcyj w reprezentacji i zarządzie gminy. Obywatelstwo honorowe daje prawa mieszkańców miasta bez obowiązku ponoszenia ciężarów.

Organa samorządu w miastach pruskich stanowią kolegjalny magistrat i reprezentacja miasta jako rada gminna. Jest to tzw. system dwui bowy — przyczem magistrat jest pewnego rodzaju izbą wyższą. Oba te organy reprezentują gminę i ich zgodna uchwała jest uchwałą gminy. Pozatem magistrat jest władzą miejską i załatwia sprawy gminne. Miasta mogą wydawać statuty z mocą prawa lokalnie obowiązującego w granicach uprawnień, przekazanych samorządowi ustawą gminną, względnie przepisami innych ustaw.

Magistrat składa się z burmistrza, wiceburmistrza (ewentualnie nadburmistrza i burmistrza) lub asesora, jako jego zastępcy, i ławników (radców miejskich), a w miarę potrzeby z jednego lub więcej płatnych członków. a to syndyka, skarbnika, radcy szkolnego, radcy budowlanego, sanitarnego itp.

Ilość ławników wynosi:

w miastach	do	2.500		mieszkańców	2
„	wyżej	2.500	do 10.000	„	4
„	„	10.000	„ 30.000	„	6
„	„	30.000	„ 60.000	„	8
„	„	60.000	„ 100.000	„	10

W miastach powyżej 100.000 mieszkańców ilość ławników podwyższa się na każde dalsze 50.000 ludności o 2.

Kadencja urzędowania burmistrza i płatnych członków magistratu trwa lat 12.

Wybór burmistrza, jego zastępcy, ławników i płatnych członków magistratu przez reprezentacje gminne zatwierdza w miastach powyżej 10.000 ludności ministerstwo, w miastach poniżej 10.000 ludności prezydent prowincji.

W wypadku niezatwierdzenia wyboru, reprezentacja gminna (rada gminna) powinna dokonać nowego, a gdy i ten wybór zatwierdzenia nie uzyska, rząd mianuje komisarza rządowego. Komisarz urzęduje tak długo, dopóki reprezentacja miejska zatwierdzenia wyboru nie uzyska, t. j. praktycznie biorąc, osób wybranych przy pierwszym, względnie przy drugim wyborze nie zmieni.

Burmistrz składa przysięgę służbową do rąk prezydenta prowincji względnie jego delegata, inni członkowie magistratu do rąk burmistrza na jawnem posiedzeniu reprezentacji gminnej.

Reprezentacja miejska stanowi radę gminną. Kompetencja jej obejmuje wszelkie sprawy, niezastrzeżone magistratowi. Reprezentacja miejska składa oświadczenia we wszystkich sprawach przedłożonych jej opinji przez władze nadzorcze lub magistrat. Uchwały reprezentacji miejskiej, o ile dotyczą spraw, należących ustawowo do zakresu działania magistratu, wymagają zatwierdzenia magistratu. W wypadku, gdy magistrat zatwierdzenia odmówi, może być przez reprezentację gminną i magistrat wyłonioną komisja dla uzgodnienia zapatrywań Jeżeli uzgodnienie to nie nastąpi, rozstrzygnięcie danej sprawy należy do wydziału powiatowego. Reprezentacja miejska prowadzi kontrolę zarządu gminy. Z tego tytułu przysługuje jej prawo badania wykonania uchwał, badania rachunków i gospodarki finansowej gminy. Dla przeprowadzenia tej kontroli może wybrać ze swego grona komisje i wydziały, do których burmistrz może delegować w swojem zastępstwie członka magistratu.

Reprezentacja gminna wybiera ze swego grona przewodniczącego, jego zastępcę i sekretarza. Przewodniczący zwołuje posiedzenie i kieruje obradami reprezentacji. Na posiedzenia winien być magistrat zapraszany, a jego członkowie dopuszczani do głosu. Sposób urzędowania reprezentacji miejskiej ustala reprezentacja w granicach ustawy gminnej osobnym regulaminem. Regulamin zatwierdza magistrat. Do ważności uchwał reprezentacji wymaganą jest obecność bezwzględnej większości członków. Gmina (reprezentacja wspólnie z magistratem) może quorum powyższe obniżyć do 1/3. Sprawy, w których na jednem posiedzeniu uchwała nie mogła zapaść z powodu braku ustawowego kompletu, mogą być ważnie uchwalone na następnem posiedzeniu, dla załatwienia spraw tych zwołanem, bez względu na komplet, jeżeli przy zwołaniu posiedzenia tę ewentualność zastrzeżono. Uchwały zapadają większością głosów, w razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego. Posiedzenia reprezentacji miejskiej są jawne. Wszelkie uchwały reprezentacji miejskiej winny być podane do wiadomości magistratu.

Reprezentacja miejska uchwala zasady zarządu i użytkowania majątku gminnego. Wyjątek stanowi majątek, będący przedmiotem prawno-prywatnego użytkowania wszystkich lub niektórych członków gminy; majątkiem takim zajmować się może reprezentacja gminna wyłącznie za zgodą uprawnionych, lub jeżeli ma do tego prawo z mocy specjalnego tytułu prawnego. Majątkiem korporacyj i fundacyj gminnych zarządzają osoby, aktem erekcyjnym do zarządu powołane. Do użytkowania majątku tych instytucyj upoważnione są jedynie osoby, dla których instytucje te zostały utworzone.

Wszelkie uchwały, dotyczące pozbycia lub istotnych zmian objektów, mających znaczenie naukowe, historyczne lub zabytkowe, podlegają zatwierdzeniu władz nadzorczych. Zatwierdzeniu tychże władz podlegają również uchwały, dotyczące pożyczek gminnych. Zużycie funduszów, uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości, praw rzeczowych lub praw do rzeczowych podobnych na pokrycie bieżących wydatków administracyjnych jest niedopuszczalne.

Magistrat jest władzą miejską i organem (urzędem) administracyjnym gminy. Do jego zakresu działania należy:

1. wykonywanie przepisów ustaw i rozporządzeń oraz zarządzeń władz nadzorczych;
2. przygotowywanie wniosków pod obrady reprezentacji miejskiej oraz zatwierdzanie i wykonywanie jej uchwał. Magistrat zobowiązany jest odmówić zatwierdzenia, o ile uchwała reprezentacji miejskiej przekracza jej zakres działania, sprzeciwia się prawu obowiązującemu, lub jest szkodliwą dla państwa lub miasta. Decyzja ostateczna należy do sądu administracyjnego;
3. zarząd zakładów i przedsiębiorstw miejskich;
4. zarząd dochodami gminy, rewizja i nadzór nad kasami gminnemi. W rewizjach i szkontrach kasy winien brać udział zawsze członek reprezentacji miejskiej przez nią delegowany;
5. zarząd majątkiem gminnym;
6. załatwianie spraw personalu urzędowego gminy;
7. zastępstwo gminy na zewnątrz, prowadzenie korespondencji gminnej, podpisywanie dokumentów w zastępstwie gminy. Pisma wychodzące z zarządu gminnego podpisuje burmistrz, pisma zawierające zobowiązania gminy nadto jeden z członków magistratu;
8. wymiar i przypis podatków, opłat i świadczeń na rzecz gminy.

Magistrat urzęduje jako ciało kolegjalne. Do ważności uchwał wymaganą jest obecność 1/3 części jego członków, uchwały zapadają większością głosów, w wypadkach równości rozstrzyga głos przewodniczącego. Przewodniczącym magistratu jest burmistrz, względnie jego zastępca. Burmistrz może zawiesić uchwałę magistratu w wypadkach, w których magistratowi przysługuje prawo zawieszenia uchwał rady miejskiej.

Burmistrz prowadzi i nadzoruje administrację miejską. W wypadkach nagłych, niecierpiących zwłoki, burmistrz ma prawo decyzji w sprawach, należących do kompetencji magistratu, winien jednak poddać sprawę na najbliższem posiedzeniu magistratu jego rozpoznaniu. Burmistrz jest szefem personalu, zatrudnionego w administracji miejskiej.

Dla rozpatrywania pewnych spraw, załatwiania pewnych agend, nadzoru pewnych gałęzi administracji, mogą być powołane stałe lub czasowe komisje lub delegacje, złożone bądź z członków magistratu, bądź z członków magistratu i rady miejskiej, bądź też złożone z członków rady miejskiej, czy też magistratu przy możności powołania do nich na członków osób z grona uprawnionych do głosowania. Działalność tych komisyj, delegacyj i wydziałów podporządkowaną jest w zupełności magistratowi, który mianuje również ich przewodniczących.

Miasta o znaczniejszem terytorjum lub większej ilości mieszkańców mogą być podzielone uchwałą magistratu po wysłuchaniu opinji reprezentacji gminnej na okręgi administracyjne. Na czele każdego okręgu stoi wówczas osobny naczelnik (kierownik), wybrany przez reprezentację gminną, a zatwierdzony przez magistrat. Naczelnikowi okręgu dodaje magistrat biuro z potrzebną ilością urzędników i służby gminnej.

Magistrat przygotowuje projekt budżetu gminnego. Przed oddaniem go pod obrady reprezentacji gminnej winien jej przedłożyć dokładne sprawozdanie z toku administracji miejskiej i stanu miasta.

Do zakresu działania burmistrza należy wykonywanie policji miejscowej, o ile nie zostało ono organom rządowym przekazane, funkcje zastępcy (pomocnika) prokuratora w sprawach przed sądami powiatowemi oraz prowadzenie miejscowych spraw administracji ogólnej (państwowej) w kompetencji gminy, obwodu, powiatu i prowincji, o ile nie zostały one poruczone organom rządowym. Czynności policji miejscowej i czynności, wchodzące w zakres administracji ogólnej państwa, mogą być poruczone również jednemu z członków magistratu.

Władze gminne mogą w granicach ustaw wydawać w dziedzinie policji miejscowej rozporządzenia z mocą ogólnie obowiązującą.

Reprezentacja miasta ustala etaty posad i uposażeń służbowych. Pobory burmistrza i płatnych członków magistratu podlegają zatwierdzeniu wydziału powiatowego. Honorowo pełniący funkcje członkowie magistratu mogą otrzymać za zgodą wydziału powiatowego odpowiednie stałe odszkodowanie za stratę czasu, poświęconego administracji gminnej.

Burmistrz i płatni członkowie magistratu otrzymują tytułem zaopatrzenia emerytalnego w razie niezdolności do pracy lub niewybrania ponownego: po sześcioletniej służbie 25% uposażenia w czynnej służbie, po dwunastoletniej służbie 50% tegoż uposażenia; za każdy następny rok pracy aż do 27 roku włącznie zaopatrzenie to podwyższa się o 1/60 część rocznego uposażenia w czynnej służbie.

Uprawnienia i zaopatrzenia emerytalne urzędników gminnych regulowane są według każdoczesnych przepisów emerytalnych, wydanych dla urzędników, pozostających w służbie rządowej.

Spory w sprawach uposażeniowych i emerytalnych urzędników komunalnych, wynikające ze stosunku służbowego, rozstrzyga wydział powiatowy. Przeciw orzeczeniu władz administracyjnych, wydanemu w toku instancji, może pokrzydzony niem funkcjonarjusz dochodzić swych praw na drodze sądowej.

Gospodarkę finansową gminy normuje budżet, zaprojektowany przez magistrat, a zatwierdzony przez reprezentację miejską. Rok budżetowy zaczyna się w dniu 1 kwietnia. Budżet opracowany być winien w zasadzie corocznie, może obejmować jednak okres dwu- i trzechletni. Wszelkie wydatki poza budżetem wymagają zatwierdzenia reprezentacji miejskiej.

Zamknięcia rachunkowe muszą być sporządzone najpóźniej w 4 miesiące po upływie roku administracyjnego, którego dotyczą. Zamknięcie rachunkowe obejmować musi także zamknięcie inwentarza majątku gminy.

Zarówno budżet jak i zamknięcie rachunkowe winne być przedłożone w odpisie władzy nadzorczej.

Miasteczka liczące poniżej 2.500 mieszkańców nie mają kolegjalnego magistratu, lecz zarząd gminny, złożony z burmistrza i 2 do 3 ławników. Burmistrz jest przewodniczącym reprezentacji gminnej z prawem głosowania we wszystkich sprawach, bez prawa jednak zatwierdzania uchwał reprezentacji. W wypadkach, w których normalnie winien odmówić zatwierdzenia, winien burmistrz zasięgnąć decyzji wydziału powiatowego.

Każdy uprawniony do głosowania mieszkaniec miasta obowiązany jest przyjąć urząd (mandat) bezpłatny

w zarządzie gminy i sprawować go przynajmniej 3 lata, a to pod rygorem utraty praw członka gminy na lat 3 do 6 i pociągnięcia do opłaty wyższych o 1/8 do 1/4 podatków gminnych. Zwolnione od tego obowiązku są osoby chore, często w gminie nieobecne, liczące powyżej 60 lat wieku, urzędnicy publiczni, lekarze, wreszcie na najbliższe 3 lata osoby, które przez ubiegłe 3 lata bezpłatny urząd w gminie pełniły.

Ministerstwo spraw wewnętrznych może rozwiązać radę miejską. Nowe wybory winne być przeprowadzone najpóźniej w ciągu 6 miesięcy. Reprezentację gminną zastępuje w jej uprawnieniach przez okres od rozwiązania do nowych wyborów wydział powiatowy.

Ustawa dla miast prowincji nadreńskiej państwa pruskiego opiera w przeciwieństwie do systemu wschodnio-pruskiego ustrój miejski na systemie burmistrzowskim, dopuszczając fakultatywnie instytucję magistratu. Zasadniczo organami samorządowemi miast nadreńskich są burmistrz i reprezentacja miejska; pierwszy stanowi zwierzchność (władzę) miejską, zarządzającą sprawami gminy, druga jest instancją uchwalającą i kontrolującą. Do pomocy burmistrza wybrać może reprezentacja miejska dwóch, a w miarę potrzeby więcej asesorów, którzy go na mocy uchwały reprezentacji, zatwierdzonej przez wydział powiatowy, w razie potrzeby mogą zastąpić i załatwiać w jego imieniu, z jego upoważnienia i pod jego odpowiedzialnością czynności poszczególnych resortów administracji miejskiej. Burmistrza i asesorów wybiera reprezentacja miejska na lat 12. Wybór zatwierdza rząd, a to w miastach powyżej 10.000 mieszkańców ministerstwo, w miastach o ludności mniejszej prezydent rządu prowincjonalnego. Odmówienie zatwierdzenia może nastąpić tylko po wysłuchaniu wydziału powiatowego. Gdy wydział powiatowy na zatwierdzenie się nie zgadza, decyduje o zatwierdzeniu ministerstwo spraw wewnętrznych na wniosek prezydenta prowincji. Ministerstwo decyduje również w wypadku, gdy w razie niezatwierdzenia wyboru prezydenta prowincji, burmistrz, względnie reprezentacja miejska odwoła się do jego decyzji. O ile dokonany wybór nie uzyska zatwierdzenia, reprezentacja miejska obowiązaną jest przystąpić do ponownego wyboru, a gdy i ten wybór nie uzyska zatwierdzenia, rząd może dokonać nominacji na lat 12. Burmistrz składa przysięgę do rąk reprezentanta rządu, asesorowie do rąk burmistrza; członkowie reprezentacji miejskiej składają pzzyrzeczenie przez podanie ręki burmistrzowi. Zaprzysiężenie burmistrza i asesorów odbywa się na jawnem posiedzeniu reprezentacji miejskiej.

Gminy miejskie mają prawo wydawania miejscowych przepisów z mocą ogólnie obowiązującą w granicach obowiązujących ustaw. Statuty takie wymagają zatwierdzenia państwowych władz nadzorczych.

Reprezentacja miejska władzy wykonawczej nie posiada, przysługuje jej jedynie prawo kontroli zarządu gminnego, a w szczególności nadzór nad zużyciem dochodów gminnych i dopilnowywanie wykonania jej uchwał.

Posiedzeniom reprezentacji miejskiej przewodniczy burmistrz, w razie potrzeby zastępuje go asesor. Przewodniczący ma prawo głosowania we wszystkich sprawach. Uchwały zapadają przy obecności większości członków i większością głosów. Członków wstrzymujących się od głosowania uważa się wprawdzie za obecnych, ale większość oblicza się według ilości głosujących.

W głosowaniu nie mogą brać udziału członkowie reprezentacji, których interesy w sprawie poddanej głosowaniu stoją w sprzeczności z interesami gminy. Gdyby w tym wypadku reprezentacja miejska z powodu braku wymaganego quorum nie była zdolna do powzięcia ważnie uchwały, burmistrz może powołać na to posiedzenie następców z listy wyborczej. Gdyby i burmistrz w tem położeniu się znalazł, uchwałę poweźmie w zastępstwie reprezentacji wydział powiatowy.

O wdrożeniu procesu przez gminę przeciwko członkom zarządu miasta z tytułu ich czynności urzędowych, decyduje przełożona nad gminą władza rządowa na wniosek reprezentacji miejskiej. Władza ta wyznacza też pełnomocnika gminy.

Reprezentacja miejska może wydać dla siebie regulamin czynności, a przekroczenia tego regulaminu zawarować grzywną do 15 rm. Regulamin przewidzieć może również wykluczenie członka reprezentacji miejskiej z jednego lub więcej posiedzeń. Kary te orzeka reprezentacja miejska. Przeciw skazaniu służy prawo odwołania w drodze sądowo-administracyjnej.

Zatwierdzenia wydziału powiatowego, a częściowo również i państwowych władz nadzorczych, wymagają uchwały reprezentacji miejskiej, dotyczące:

1. pozbycia lub zmian objektów, posiadających wartość naukową, historyczną lub artystyczną,
2. zaciągania pożyczek,
3. wdrażania procesów w sprawach majątku gminnego i uprawnień gminy,
4. zrzeczenia się spadków i darowizn przez gminę.

Pozwolenia przełożonych władz rządowych potrzeba dla prowadzenia procesów przeciw skarbowi państwa lub władzom rządowym. Zużycie kapitałów, uzyskanych ze sprzedaży nieruchomego majątku gminnego na cele administracji bieżącej jest niedopuszczalne. Dzierżawy i najmy nieruchomości miejskich oddawane być mogą tylko drogą przetargu publicznego najwięcej dającemu, dostawy gminne najniższemu oferentowi.

Gmina może ustanowić urząd skarbnika gminnego oraz zażądać od niego i urzędników jemu przydzielonych złożenia kaucji. Ustanowienie skarbnika i wysokość kaucji zatwierdzają przełożone władze państwowe.

Uprawnienia burmistrza, jako władzy i organu urzędowego gminy, obejmują:

1. wykonywanie ustaw i zarządzeń władz państwowych,
2. prowadzenie całej administracji gminnej;
3. przygotowywanie wniosków dla reprezentacji gminnej i wykonywanie jej uchwał, o ile nie uznaje zaczepienia ich legalności lub celowości za wskazane. W wypadkach, gdy uchwały reprezentacji miejskiej przekraczają zakres jej działania, lub przeciwne są obowiązującemu prawu, winien burmistrz sam z urzędu lub na zlecenie władzy przełożonej zapadłą uchwałę zakwestjonować. Zaczepienie to ma skutek zawieszający. Przeciw decyzji burmistrza służy reprezentacji gminnej prawo odwołania w administracyjnym toku instancji. O ile uchwała reprezentacji miejskiej naraża dobro państwa lub gminy, burmistrz ma obowiązek uchwałę zawiesić i poddać sprawę ponownemu rozpatrze-

niu reprezentacji miejskiej przy umotywowaniu swego stanowiska, a jeżeli reprezentacja przy poprzedniej uchwale obstaje, zażądać rozstrzygnięcia wydziału powiatowego, który decyduje ostatecznie;

4. zarząd majątku gminnego, zakładów gminnych, ochronę prawną interesów gminy, zastępstwo w procesach;
5. zarząd dochodami gminnemi, dysponowanie wydatków, asygnowanie wypłat, czuwanie, nadzór i kontrolę ksiąg i kas gminnych. O nastąpić mających szkontrach kas musi być powiadomiona reprezentacja miejska, która ma prawo wysłać swego delegata;
6. przyjmowanie urzędników i niższego personalu gminy;
7. podpisywanie aktów i dokumentów gminy i przechowywanie tychże;
8. zastępstwo gminy wobec władz i osób prywatnych, prowadzenie korespondencji urzędowej gminy;
9. wymiar podatków gminnych, rozdział świadczeń na rzecz gminy;
10. wykonywanie policji miejscowej;
11. wykonywanie czynności zastępcy (pomocnika) prokuratora w sądach miejscowych;
12. wykonywanie czynności, względnie współdziałanie w lokalnej administracji ogólnej państwa w zakresie kompetencji obwodu, powiatu czy też prowincji w ramach obowiązujących przepisów prawnych.

Do zarządu, nadzoru i kontroli poszczególnych gałęzi gospodarki miejskiej mogą być powołane komisje i deputacje, złożone z członków reprezentacji miejskiej i uprawnionych do głosowania obywateli. Komisje te, wybierane przez reprezentację miejską, podporządkowane są w zupełności burmistrzowi.

Etaty posad i uposażeń personalu zatrudnionego w administracji gminnej ustala reprezentacja miejska na wniosek burmistrza. Wydział powiatowy zatwierdza uposażenie burmistrza i płatnych asesorów.

Burmistrz i płatni członkowie zarządu miasta otrzymują w razie niezdolności do pracy, lub niewybrania ponownego po ukończeniu kadencji, zaopatrzenie emerytalne z funduszów gminy. Zaopatrzenie to wynosi:

a) czwartą część uposażenia w czynnej służbie po 6 latach pracy,
b) połowę uposażenia po 12 latach pracy.

Za zgodą wydziału powiatowego na zasadzie uchwały reprezentacji miejskiej, powziętej na dwu posiedzeniach w odstępach conajmniej dni 8, może w miastach władzę administracyjną i wykonawczą sprawować kolegjalny magistrat.

Magistrat składa się wówczas z burmistrza, wiceburmistrza lub asesora jako zastępcy burmistrza, pewnej ilości ławników (radców miejskich, radców), o ile zachodzi potrzeba z jednego lub kilku płatnych członków (syndyka, skarbnika, radcy szkolnego, radcy budowlanego itp.). Ilość ławników wynosi:

w miastach do 10.000 ludności — 2
w miastach powyżej 10 a poniżej 20 tysięcy ludn. — 4
w miastach powyżej 20.000 ludności — 6.

Burmistrz i płatni członkowie magistratu wybierani są przez reprezentację miejską na lat 12. Wybór zatwierdza przełożona nad gminą władza rządowa.

W miastach, które posiadają kolegjalny magistrat, reprezentacja miejska wybiera ze swego grona przewodniczącego, zastępcę, ewentualnie także sekretarza; prezes reprezentacji zwołuje i przewodniczy obradom reprezentacji, na posiedzenia której musi być magistrat zapraszany. Uchwały reprezentacji miejskiej muszą być magistratowi podane do wiadomości.

Uprawnienia burmistrza, poprzednio opisane, przechodzą na magistrat, który je wykonuje kolegjalnie pod przewodnictwem burmistrza; prawo zawieszania uchwał reprezentacji miejskiej, zastępstwo gminy i podpisywanie dokumentów imieniem gminy jest jednak wyłączna atrybucją burmistrza.

Magistrat zatwierdza uchwały reprezentacji miejskiej w wypadkach ustawą przewidzianych w sposób analogiczny, jak to ma miejsce w gminach miejskich, nie mających magistratu przez burmistrza z tą różnicą, że w razie sprzeczności poglądów reprezentacji miejskiej i magistratu może być z obu tych ciał wyłonioną mieszana komisja, złożona z członków reprezentacji miejskiej i magistratu, dla ich uzgodnienia, a wydział powiatowy decyduje dopiero w wypadkach, gdy uzgodnienie to nie nastąpi.

Przewodniczącym magistratu jest burmistrz. Do ważności uchwał wymagana jest obecność więcej, niż 1/3 członków i większość głosów obecnych. W razie równości decyduje głos przewodniczącego. Burmistrz ma prawo zawiesić uchwały magistratu gdy uważa, że przekraczają one zakres działania magistratu, lub pozostają w sprzeczności z prawem obowiązującem, lub są sprzeczne z dobrem państwa, względnie gminy. Zawieszenia dokonać może sam „proprio motu", lub na polecenie władzy nadzorczej. Magistratowi przysługuje przeciw decyzji zawieszającej burmistrza prawo odwołania w administracyjnym toku instancji.

Burmistrz ma prawo w wypadkach niecierpiących zwłoki załatwić sprawy należące do kompetencji magistratu, winien jednak o tem magistrat na najbliższem posiedzeniu zawiadomić.

Do załatwiania spraw pewnych dziedzin administracji, lub załatwiania pewnych szczegółowych spraw mogą być powołane do życia komisje, lub delegacje, złożone bądź z członków magistratu, bądź magistratu i reprezentacji miejskiej, z możnością powołania do nich osób z grona uprawnionych do głosowania w gminie.

Członków komisyj i delegacyj wybiera bądź reprezentacja miejska, bądź, o ile idzie o członków magistratu, lub o osoby z grona wyborców, mianuje ich burmistrz. Komisje i deputacje są podporządkowane w zupełności magistratowi.

Nadzór nad gminami wykonuje państwo przez rządowe władze administracyjne I i II instancji. Władze te rozstrzygają również odwołania od orzeczeń władz miejskich.

Ustawa dla miast Rugji, prowincji nadmorskiej, oraz ustawa dla prowincji westfalskiej nie zawiera poważniejszych odchyleń od ustaw poprzednio omówionych. Władzę gminną stanowi magistrat, złożony z burmistrza, jego zastępcy, ławników i płatnych członków, podobnie jak w prowincji reńskiej. Ilość ławników wynosi w miastach:

poniżej 2.500 mieszkańców — 2,
powyżej 2.500, a poniżej 10.000 mieszkańców — 4,

powyżej 10.000, a poniżej 30.000 mieszkańców — 6, za każde następne 20.000 ludności ilość ławników wzrasta o 2.

Ustawa dla gmin miejskich prowincji westfalskiej przyjmuje zasadniczo magistrat jako władzę administracyjną i wykonawczą gminy, dopuszcza jednak odmiennie od ustawy dla prowincji reńskiej, która instytucję magistratu przewiduje fakultatywnie wzorem miast wschodnio-pruskich, fakultatywne tworzenie zarządu miasta, złożonego z burmistrza, 2 do 3 ławników i asesora, o ile reprezentacja miejska tę formę zarządu miasta na dwóch po sobie następujących, a conajmniej terminem 8-dniowym przegrodzonych posiedzeniach uchwali, a wydział powiatowy tę formę zarządu zatwierdzi.

W prowincji Hessen-Nassau obowiązuje ustawa gminna dla miast z 4 sierpnia 1897 r. Ustawa ta wydaną została dla wszystkich miast z wyjątkiem Frankfurtu nad Menem. Ustawa dla prowincji Hessen-Nassau w swych postanowieniach ogólnych nie wykazuje poważniejszych różnic w stosunku do ustaw, poprzednio omówionych. Organizacja gminy opiera się na pojęciu przynależności mieszkańców miasta do gminy. Za przynależnego uważa ustawa każdego, kto ma w gminie stałe miejsce zamieszkania, lub zamieszkał w gminie wśród okoliczności, pozwalających przypuszczać zamiar stałego pozostania w gminie. O uprawnieniach i obowiązkach przynależnych, z ustawy gminnej wynikających, decyduje w wypadkach wątpliwych magistrat. Przeciw uchwale magistratu przysługuje stronie prawo skargi do sądu administracyjnego. Uprawnionych do głosowania mieszkańców miasta uważa omawiana ustawa za obywateli miasta. Reprezentacja miejska może obywatelom państwa przyznać bez względu na ich przynależność do gminy prawo obywatelstwa honorowego.

Organami administracji samorządowej są magistrat i reprezentacja miejska. Pierwszy jest władzą miejską i organem zarządzającym sprawami gminy, druga organem uchwalającym i kontrolującym administrację i gospodarkę miejską.

Gminy miejskie mają podobnie jak miasta innych prowincyj państwa pruskiego prawo wydawania miejscowych statutów z mocą prawa ogólnie obowiązującego w wypadkach, w których ustawodawstwo ogólne dopuszcza odmienność lokalnego kształtowania pewnych stosunków prawnych, ponadto w kwestjach własnego zakresu działania w ramach postanowień ustawy gminnej. Tego rodzaju miejscowe statuty, względnie ich projekty muszą być jednak w miastach prowincji Hessen-Nassau przynajmniej przez czas pełnych 14 dni wyłożone do wglądu mieszkańców miasta. Każdy obywatel ma prawo w ciągu następnych 14 dni wnieść zarzuty, które następnie rozstrzyga reprezentacja miejska.

Jak we wszystkich ordynacjach miejskich Prus, tak i w Hessen-Nassau decydującym organem samorządu miejskiego jest magistrat, na czele którego stoi burmistrz, któremu w miastach Marburg, Fulda, Cassel i Hanau przysługuje tytuł nadburmistrza. Magistrat składa się z wiceburmistrza, ławników 2 do 10 stosownie do wielkości miasta, oraz z pewnej ilości płatnych członków magistratu (syndyk, skarbnik, radca szkolny, radca budowlany i t. p.), wybieranych przez reprezentację miejską na lat 12, a zatwierdzanych przez państwowe władze nadzorcze. Przeciw niezatwierdzeniu może gmina odwołać się w toku instancyj administracyjnych, a jeżeli decyzja w ostatniej instancji wypadnie odmownie, musi być ponowny wybór przeprowadzony.

Przy przyjętej w pruskiem prawie gminnem w gminach większych zasadzie ścisłego rozdziału władzy uchwałodawczej i kontrolującej od władzy wykonawczej, ordynacja miejska dla Hessen-Nassau przewiduje osobnego przewodniczącego reprezentacji miejskiej, jego zastępcę i sekretarza, wybieranych na 2 lata z grona członków reprezentacji miejskiej. O ile sekretarz wybrany zostanie z poza reprezentacji, co ustawowo jest dopuszczalne, musi być przez burmistrza na publicznem posiedzeniu reprezentacji zaprzysiężonym.

Reprezentacja miejska może dla siebie ustanowić regulamin, zatwierdzany przez magistrat. Przewidziane w regulaminie kary za przekroczenia jego przepisów orzeka reprezentacja miejska; przeciw jej orzeczeniom przysługuje skazanemu prawo skargi do sądu administracyjnego.

Majątek gminy stanowią nietylko przedmioty, będące własnością gminy jako takiej, ale także przedmioty majątkowe, do użytkowania których uprawnione są tylko pewne kategorje mieszkańców.

W przedmiocie wspólnego użytkowania majątku gminnego lub pewnych jego części, mogą być wydane osobne statuty.

Majątek gminy stanowi jej fundusz zakładowy. Fundusz ten nie powinien ulec pomniejszeniu. Zmiany majątkowe dopuszczalne są za zgodną uchwałą magistratu i reprezentacji miejskiej, zatwierdzoną przez wydział powiatowy, uprawnienia jednak prywatne, czy ogółu mieszkańców, czy też pewnej ich kategorji nie mogą być bez zgody interesowanych zmieniane, ani ograniczane.

Roszczenia obywateli w tej dziedzinie rozstrzyga magistrat. Przeciw orzeczeniu magistratu przysługuje skarga w postępowaniu sądowo-administracyjnem.

Sprzedaż lub istotne zmiany objektów, mających znaczenie naukowe, historyczne lub artystyczne, wymaga zgody państwowych władz nadzorczych. Przy zrzeczeniach, darowiznach, zmniejszających majątek gminy, przy zaciąganiu pożyczek, przy nakładaniu pozaustawowych ciężarów na obywateli miasta wymaganem jest zatwierdzenie wydziału powiatowego. Podobnie jak w innych prowincjach państwa pruskiego, fundusze uzyskane ze sprzedaży majątku gminnego nie mogą być użyte na pokrycie bieżących wydatków gminy. Prawo użytkowania majątku gminnego lub pewnych jego części może być nabyte drogą wkupu do grona uprawnionych, którego wysokość ustala statut miejscowy.

Zakres działania magistratu obejmuje atrybucje władzy administracyjnej i organu zarządzającego gminą. Do ważności uchwał potrzeba obecności $^{1}/_{3}$ części jego członków i zwykłej większości głosów obecnych. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego burmistrza, względnie jego zastępcy. Prawo zawieszania uchwał przeciwnych dobru ogólnemu, lub interesom gminy, przysługujące magistratowi w stosunku do uchwał reprezentacji miejskiej, przysługuje również burmistrzowi w stosunku do uchwał magistratu.

Dla zarządu, nadzoru i kontroli poszczególnych dziedzin administracyjnych mogą być wyłaniane komisje z reprezentacji miejskiej, magistratu lub też mieszane,

złożone z członków obu tych ciał. Do komisyj mogą być powołani również członkowie z grona obywateli uprawnionych do głosowania, nie zasiadający ani w reprezentacji miejskiej, ani w magistracie. Komisje podporządkowane są w zupełności magistratowi. Komisjom przewodniczy burmistrz, względnie wyznaczony przez niego delegat.

Przeciw zarządzeniom karno-administracyjnym burmistrza przysługuje w dniach 14 odwołanie do państwowej władzy nadzorczej.

Zakres działania burmistrza obejmuje:

1) wykonywanie policji miejscowej, o ile ona nie została przekazana organom władzy rządowej,
2) funkcje organu pomocniczego prokuratora państwa w wypadkach ustawą o organizacji sądów przewidzianych,
3) funkcje lokalne administracji ogólnej państwa, o ile nie zostały przekazane innym organom władzy rządowej.

Gospodarka gminna opiera się na budżecie, który w zasadzie uchwalanym być winien corocznie w styczniu. Za zgodą reprezentacji miejskiej może być uchwalanym na 2 a nawet 3 lata. Budżet winien być wyłożony do wglądu publicznego, a po uchwaleniu przesłany władzy nadzorczej. Analogiczne postanowienia obowiązują co do zamknięć rachunkowych, które najpóźniej do 4 miesięcy po zamknięciu roku budżetowego winne być zestawiane, a najpóźniej do 9 miesięcy zatwierdzone przez magistrat i przedłożone reprezentacji miejskiej dla udzielenia absolutorjum.

Jak wspomniałem poprzednio, organem administracyjnym gminy jest magistrat. Reprezentacja miejska może jednak za zgodą wydziału powiatowego powierzyć zarząd gminy burmistrzowi, dodając mu do pomocy zastępcę i 2 do 3 ławników. Przy tej organizacji, którą reprezentacja miejska musi rozpatrywać na dwóch posiedzeniach, odbytych w odstępie conajmniej ośmiodniowym, burmistrz jest również przewodniczącym reprezentacji miejskiej i posiada na jej zebraniach prawo głosowania.

W tak zorganizowanym zarządzie miasta, burmistrz, prócz praw własnych, wynikających z przepisów ustawy gminnej dla miast Hessen-Nassau, ma również wszelkie prawa magistratu.

Każdy uprawniony do głosowania obywatel miasta obowiązany jest przyjąć bezpłatny urząd w gminie i sprawować go przynajmniej 3 lata. Od obowiązku tego zwalnia zły stan zdrowia, zajęcie, wymagające częstych wyjazdów, wiek (60 lat), piastowanie urzędu publicznego, fakt pełnienia takiegoż urzędu już przez 3 lata, jednak tylko na najbliższe 3 lata i t. p. ważne przyczyny. Nieuzasadnione nieprzyjęcie mandatu powoduje utratę prawa wyborczego na okres 3 do 6 lat oraz podniesienie podatków bezpośrednich o $^1/_8$ do $^1/_4$ wymierzonej kwoty. Skutki te orzeka reprezentacja miejska, a przeciw jej orzeczeniu przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Nadzór nad miastami sprawują rządowe władze administracji ogólnej, prezydent regencji przy współudziale wydziału powiatowego w I instancji, nadprezydent przy współudziale rady prowincjonalnej w II instancji.

Nadzór ten obejmuje dopilnowanie, aby gmina swego zakresu działania nie przekraczała, nie działała wbrew interesom i przepisom obowiązującym oraz czyniła zadość obowiązkom na niej ciążącym.

Naczelnik rządowej władzy powiatowej ma władzę dyscyplinarną nad burmistrzem, asesorami, członkami magistratu i urzędnikami gminy. Przeciw jego orzeczeniom przysługuje prawo odwołania do prezydenta regencji.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Opłaty mytnicze Gminy miasta Krakowa przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Firma Salomon Finkelstein, mająca fabrykę cegieł w Krakowie na Zwierzyńcu poza rogatką mytniczą, wniosła do tut. Województwa w dniu 5 sierpnia 1924 r. zażalenie, że Gmina m. Krakowa pobiera od niej nieprawnie opłaty mytnicze, skoro ona na terenie miasta Krakowa ma fabrykę. Województwo Krakowskie decyzją z dnia 7 czerwca 1927 r. L. Sam. 5139/1927 w drodze nadzoru zakazało Gminie miasta Krakowa poboru opłat mytniczych od Finkelsteina, o ile tenże udaje się pojazdem ze swej realności do innych dzielnic do Krakowa, lub przewozi tam swoje płody, lub wyroby, pochodzące, względnie wytworzone na terytorjum, należącem do Gminy m. Krakowa, ponieważ opłaty mytnicze mogą być pobierane tylko przy wjeździe do miasta, a więc tylko w wypadku przybycia zpoza granic miasta. Decyzja Województwa stała się prawomocna, bo Gmina m. Krakowa nie wniosła przeciw niej środków prawnych. Wskutek tej decyzji Finkelstein zażądał od Gminy zwrotu zapłaconych za czas od r. 1910 opłat mytniczych w kwocie około 20.000 zł. Gmina prośbie Finkelsteina odmówiła, a odmowę tę Województwo Krakowskie decyzją z dnia 3 lipca 1928 L. Sam. 2047/928 zatwierdziło.

Przeciwko tej decyzji wniósł Finkelstein skargę do Trybunału Administracyjnego. Województwo odpowiedź na skargę spóźniło. Na skargę tę Najwyższy Trybunał Administracyjny wyznaczył rozprawę na dzień 3 czerwca 1931 r., do której wezwał Gminę m. Krakowa, jako interesowaną osobę trzecią. Imieniem Gminy m. Krakowa stanął na rozprawie przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym Wiceprezydent miasta Dr. Wielgus, przedstawiając w ten sposób sprawę:

Powód w swej skardze domaga się uchylenia orzeczenia Województwa z dnia 3 lipca 1928 L. Sam. 2047/2, zatwierdzającego orzeczenie Magistratu miasta Krakowa z dnia 19 marca 1928 L 1463/28/M. U. P., którem odmówiono żądaniu powoda zwrotu opłat mytniczych za czas od 1910 do 1925 roku.

Żądanie skargi opiera powód nie na żadnym przepisie prawnym, ale tylko na wydanem na skutek zażalenia Salomona Finkelsteina w drodze nadzoru orzeczeniu Województwa z dnia 7 czerwca 1927 L. Sam. 5139/1927, którem to orzeczeniem Województwo zakazało Gminie miasta Krakowa poboru opłat mytniczych od firmy Salomon Finkelstein, o ile udaje się pojazdem ze swej realności do innych dzielnic Krakowa, lub przewozi tam swoje płody, lub wyroby, pochodzące,

względnie wytworzone na terytorjum, należącem do Gminy miasta Krakowa.

Jakkolwiek Województwo Krakowskie w drodze nadzoru zakazało w roku 1927 Gminie pobierania od Salomona Finkelsteina opłat mytniczych, to jednak zupełnie słusznie Województwo w Krakowie w orzeczeniu odnośnem nietylko nie nakazało Gminie m. Krakowa zwrotu Salomonowi Finkelsteinowi opłat mytniczych wogóle, a w szczególności za czas od 1910 do 1925 r., względnie 1927, ale także i obowiązku Gminy m. Kra kowa w tym kierunku nie stwierdziło i nie ustaliło, a Finkelstein z tego orzeczenia Województwa w dro dze nadzoru wydanego żadnych dla siebie praw „pro praeterito“ nie nabył.

Nie ustaliło tego obowiązku Województwo Krakowskie i nie mogło ustalić, bo Gmina m. Krakowa legalnie opłaty mytnicze od Salomona Finkelsteina pobierała, co też w zaskarżonem orzeczeniu Województwo stwierdziło.

Prawo poboru myta przez Gminę m. Krakowa ma swoją kilkuwiekową historję.

Przed rozbiorem Polski istniały w Krakowie opłaty furmańsko-cetnarowe i brukowe, na Kazimierzu zaś brukowe i mostowe.

Gdy w końcu XVIII wieku rząd austrjacki zajął Kraków, zniósł opłaty furmańsko-cetnarowe, brukowe i mostowe, a w ich miejsce nadał Krakowowi dekretem kancelarji nadwornej z dnia 25 września 1800 r. L. 2415 i dekretem Gubernjum Galicji Zachodniej z dnia 9 grudnia 1801 r. nową jednakową opłatę mytową. Tak zaprowadzone myto przetrwało rządy Księstwa Warszawskiego i Rzeczypospolitej Krakowskiej.

Po ponownem zajęciu Krakowa przez rząd arstrjacki w r. 1846 cesarski komisarz nadworny Deym obwieszczeniem z dnia 26 maja 1847 L. 712 zniósł w Kra kowie i okręgu wszelkie istniejące przepisy mytnicze, a w ich miejsce zaprowadził w Krakowie cesarsko-austrjacki podatek, „mytem“ zwany, taki sam, jaki istniał w Królestwie Galicji, i ogłosił jako obowiązujące wszelkie prawa i przepisy, dotyczące opłat skarbowych, szosowego, mostowego i przewozowego myta, które już w Galicji obowiązywały. Do obwieszczenia załączono taryfy mytnicze dla okręgu i dla miasta Krakowa, z których taryfa myta rogatkowego dla Krakowa ustanowiona, co do swej treści i formy obowiązywała do 1 czerwca 1920 r., jedynie kwoty w niej zamieszczone uległy zmianie od 1 listopada 1858 r. przy wprowadzeniu waluty austrjackiej w miejsce monety konwencyjnej, co dekretem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 października 1858 r. L. 27990 i za zgodą Ministerstwa Handlu według reskryptu z dnia 29 stycznia 1859 r. L. 22555/1328 postanowiono. Taryfa więc mytnicza, wydana w r. 1847 przez ces. komisarza nadwornego z dokonaną w roku 1858 przemianą opłat z monety konwencyjnej na walutę austrjacką, była do czerwca 1920 r. podstawą poboru myta na rogatkach miejskich.

Uchwałą z dnia 29 marca 1920 r. postanowiła Rada miejska wprowadzić uproszczoną taryfę opłat mytniczych. Uchwała ta została zatwierdzona rozporządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 maja 1920 r. Nr. S. F. 1071/1 i ta uproszczona taryfa ze zmienionemi stawkami obowiązuje obecnie, przyczem jednak, wobec dewaluacji pieniądza polskiego, kilkakrotnie aż do roku 1924 taryfa ta była podwyższana, a podwyżka ta zawsze aż do roku 1924 była decyzjami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zatwierdzana i ogłaszana publicznie.

W r. 1910 przyłączono do Krakowa gminy sąsiednie, a także i Zwierzyniec. Na skutek reskryptu c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 28 grudnia 1910 L. 94.564 i rozporządzenia c. k. Krajowej Dyrekcji Skarbu we Lwowie z dnia 30 grudnia 1910 L. 154.455 ustalono nowe linje dla poboru c. k. podatku spożywczego, a Magistrat m. Krakowa rozporządzeniem z dnia 30 grudnia 1910 L. 2.615/910 podał do wiadomości, że nowa, przez władze państwowe ustalona, linja dla poboru c. k. podatku spożywczego jest zarazem linją mytniczą miejską.

Przeciwko tej uchwale, t. j. uchwale ustalającej i linje mytnicze i obowiązek płacenia myta nigdy firma Salomon Finkelstein nie rekurowała.

Po przesunięciu więc linji akcyzowej i mytniczej z dniem 1 stycznia 1911 poza dzielnice przyłączone, a także i w granicach dzielnic przyłączonych, jak np. w Zwierzyńcu, podlegali opłacie mytniczej w nowych urzędach poborowych wszyscy, którzy z poza linji mytniczej przez rogatkę w stronę miasta jechali bez różnicy, czy jechali w obrębie terytorjum Gminy, czy zpoza terytorjum Gminy. Tak samo Salomon Finkelstein jeździł przez rogatkę Zwierzyniecką i opłaty mytnicze uiszczał, choć mieszkał w obrębie rozszerzonego miasta.

Po wydaniu ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. U. R. P. Rada miejska uchwałą z dnia 30 listopada 1923 uchwaliła nowy „statut“ co do poboru istniejących od 1800 roku opłat mytniczych, opierając się nadto na art. 27 powołanej ustawy i statut ten Ministerstwu Spraw Wewnętrznych do wiadomości przesłała. Następnie uchwałą z dnia 21 kwietnia 1925 Prezydjum miasta, tj. Prezydent i Wiceprezydenci, wobec rozwiązania Rady miasta na podstawie § 53 statutu, uchwalili przepisy wykonawcze do statutu wspomnianego. Tak statut, jak i te przepisy wykonawcze ogłoszono publicznie w sposób przepisany, taryfy zaś mytnicze od 1924 r. są co rok przedstawiane do zatwierdzenia Województwu, a po ich zatwierdzeniu ogłaszane pu blicznie w sposób przepisany. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 20 października 1926 Nr. S. F. 2868/26 stwierdziło, że mimo, iż wedle art. 24 ustawy o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 grudnia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 6 1921 opłaty mytnicze zostały zniesione, to jednak te miasta, które przed wejściem w życie tej ustawy miały opłaty mytnicze, te opłaty nadal pobierać mają prawo.

Firma Salomon Finkelstein nigdy w drodze przepisanej odwołania przeciw wymiarowi i ściąganiu od niego podatku mytniczego nie wnosiła, domagała się jedynie w drodze zwykłej prośby odpisania, względnie obniżenia opłat mytniczych i te obniżki uzyskiwała od 1911 roku począwszy i to w wysokości od 25% do 75%.

W tym stanie rzeczy istniejące od blisko półtora wieku opłaty mytnicze, na linjach mytniczych Gmina prawnie wymierzała i pobierała, wymiar był prawomocny

i pobór zgodnie z prawomocnym wymiarem dokonywany, wobec czego powód niema tytułu do zwrotu opłat mytniczych, w następstwie czego zaskarżone przez powoda orzeczenie Krakowskiego Województwa jest w przepisach obowiązujących uzasadnione i dlatego uprasza się o oddalenie powoda z jego skargą, jako nie mającą uzasadnienia prawnego.

Po przeprowadzonej rozprawie Najwyższy Trybunał Administracyjny ogłosił wyrok, którym oddalił skargę Salomona Finkelsteina jako nieuzasadnioną.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

L. VIII. 810/31.

OBWIESZCZENIE

w sprawie kontroli wozów do rozwożenia pieczywa.

Celem przeprowadzenia kontroli wozów, wózków, koszów i wszelkich innych przyrządów, służących do rozwożenia i roznoszenia pieczywa i wyrobów cukierniczych, w kierunku, czy odpowiadają wymogom sanitarnym, winni właściciele piekarń i wytwórń cukierniczych przedstawić wszystkie wozy, wózki, kosze i t. d. do komisyjnego przeglądu, który przeprowadzi Magistrat w następujących terminach:

W poniedziałek dnia 23 marca b. r. o godz. 12 w południe na placu targowym na narożniku ul. Prądnickiej i Kamiennej (tzw. Nowy Kleparz) dla przedsiębiorstw położonych w dzielnicach I, III, IV, V, VI, XII, XIV, XV, XVII i XVIII, zaś

we czwartek dnia 26 marca b. r. o godz. 12 w południe na placu dla postoju fur przy ul. Dietlowskiej nad Wisłą dla przedsiębiorstw położonych w dzielnicach VII, VIII, IX, XIX i XXII.

Właściciele przedsiębiorstw winni nieprzedstawienia wozów do przeglądu w nakazanym wyżej terminie, zostaną pociągnięci do odpowiedzialności karnej.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 8 marca 1931 r.

L. VII. 4/1931.

OBWIESZCZENIE

Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 10 marca 1931 r.
o przedłużaniu ważności kart rowerowych na rok 1931.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministrów Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20-go maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 397) podaję do powszechnej wiadomości, że z dniem 1 kwietnia 1931 r. Magistrat przystępuje do przedłużania ważności kart rowerowych na rok 1931.

Przedłużanie ważności tych kart trwać będzie 60 dni i odbywać się będzie w Magistracie w biurze Dziennika podawczego na parterze w godzinach od 5-tej po południu do 8-mej wieczór, t. j. od 17-tej do 20-tej codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, na ustną prośbę po uiszczeniu w gotówce przypadających opłat (3 zł. 30 gr). Od powyższych opłat zwolnione są karty rowerowe dla rowerów, stanowiących własność Skarbu Państwa.

Wzywam przeto wszystkich właścicieli rowerów, aby w zakreślonym powyżej terminie postarali się o przedłużenie ważności posiadanych przez siebie kart rowerowych. Poza tem pozostają w mocy postanowienia rozporządzenia Magistratu z dnia 27 marca 1928 r. L. VII 6220/928 o kartach i tabliczkach rowerowych.

Równocześnie zwracam uwagę na następujące postanowienia § 86 „Przepisów o używaniu i ochronie ulic, oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie" z dnia 14 czerwca 1927 r. L. B. P. 7069/927, które brzmią:

„Każda osoba, jeżdżąca na rowerze na ulicach miasta, powinna zaopatrzyć się w imienną kartę rowerową, oraz w tabliczkę z numerem.

Używający rowerów powinni kartę rowerową mieć przy sobie i okazywać ją na każde żądanie organów Policji Państwowej i służby drogowej.

Tabliczkę z numerem, która odpowiadać ma numerowi karty rowerowej, należy umocować trwale na rowerze z tyłu pod siodełkiem, równolegle do kierownicy i stale utrzymywać na rowerze w stanie czytelnym.

Tabliczki tej nie wolno niczem zakrywać.

O każdej zmianie w posiadaniu rowerów obowiązany jest nowonabywca donieść Magistratowi do dni 3-ch".

Winni naruszenia postanowień niniejszego obwieszczenia ulegną, o ile dany czyn nie jest zagrożony karą surowszą, po myśli art. 21 ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) w brzmieniu, nadanem mu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 151) karze grzywny lub aresztu, albo obu tym karom łącznie.

Niezależnie od tego właściciele rowerów, którzy nie postarają się o przedłużenie ważności swoich kart rowerowych na rok 1931, nie będą dopuszczeni do jeżdżenia rowerami po ulicach miasta.

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

L. VII. 3/931.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta miasta Krakowa w porozumieniu z Starostą Grodzkim w Krakowie z dnia 12 marca 1931 r.
w sprawie ruchu dorożek samochodowych w obrębie miasta Krakowa.

Na podstawie § 102 lit. a) Statutu dla stoł. król. miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108 podaję niniejszem do powszechnej wiadomości, że Pan Wojewoda Krakowski rozporządzeniem z dnia 19 stycznia 1931 r. Dziennik Wojewódzki Nr. 3 poz. 23 wydał przepisy o ruchu dorożek samochodowych w obrębie miasta Krakowa. Rozporządzenie to weszło w życie dnia 3 marca 1931 r.

Po myśli postanowień § 3 tegoż rozporządzenia przedsiębiorca, zamierzający utrzymywać komunikację dorożkami samochodowemi, obowiązany jest donieść Starostwu Grodzkiemu o zamierzonem rozpoczęciu ruchu, conajmniej na 3 dni przedtem. Starostwo Grodzkie wydaje potwierdzenie uskutecznionego doniesienia, po uprzedniem stwierdzeniu, że interesowany uczynił zadość przepisom powyższego rozporządzenia.

Doniesienie Magistratowi jako władzy przemysłowej o rozpoczęciu prowadzenia przemysłu po myśli art. 7 rozporządzenia o prawie przemysłowem należy uskuteczniać po uzyskaniu potwierdzenia ze Starostwa Grodzkiego. Przed uzyskaniem potwierdzenia Starostwa Grodzkiego dorożek uruchomiać nie wolno.

Po myśli postanowień § 6 cyt. rozporządzenia postoje dorożek mogą odbywać się tylko na stanowiskach, wyznaczonych przez Magistrat na ulicach i placach miasta.

Miejsca te są następujące:

1) na pl. W. W. Świętych pomiędzy wyspą a skwerem, dla 8 dorożek dziennych i 8 nocnych.

2) na ul. Grodzkiej, przed realnością ul. Grodzka l. or. 46 dla 3 dorożek dziennych i 3 nocnych.

3) na pl. Bernardyńskim, u wylotu pl. Bernardyńskiego i ul. Stradomskiej, dla 6 dorożek dziennych i 6 nocnych.

4) w Rynku Głównym, tuż przy krawężnikach chodników w miejscach, jak poniżej, z pozostawieniem wolnych dostępów do bram:

a. pomiędzy wylotami ulic Florjańskiej i św. Jana naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 44, dla 2 dorożek dziennych i 2 nocnych.
b. pomiędzy wylotami ulic św. Jana i Sławkowskiej naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 39/40, dla 4 dorożek dziennych i 4 nocnych.
c. pomiędzy wylotami ulic Szczepańskiej i Szewskiej naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 34 (Krzysztofory), dla 3 dorożek dziennych i 3 nocnych.
d. pomiędzy wylotami ulic Grodzkiej i Siennej, naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 6 (Szara Kamienica), dla 2 dorożek dziennych i 2 nocnych.
e. pomiędzy wylotami ulic Wiślnej i Brackiej, naprzeciw realności Rynek Główny l. or. 21, dla 2 dorożek dziennych i 2 nocnych.

5) na pl. Szczepańskim, na przestrzeni pomiędzy dwoma słupami oświetlenia publicznego przy krawężniku chodnika, dla 5 dorożek dziennych i 5 nocnych.

6) na ul. św. Tomasza, u wylotu ulic św. Tomasza i Sławkowskiej obok realności ul. św. Tomasza l. or. 3, dla 6 dorożek dziennych i 6 nocnych.

7) na ul. św. Jana, naprzeciw realności ul. św. Jana l. or. 19, dla 2 dorożek dziennych.

8) na pl. św. Ducha, przy krawężniku chodnika za ścieżką plantacyjną, dla 4 dorożek dziennych i 4 nocnych.

9) w Rynku Małym, przy krawężniku chodnika, naprzeciw realności Mały Rynek l. or. 2/3, dla 6 dorożek dziennych i 6 nocnych.

10) na ul. Straszewskiego, od kiosku stojącego u wylotu ulic Zwierzynieckiej i Straszewskiego, dla 6 dorożek dziennych i 4 nocnych.

11) na pl. J. Kossaka, u wylotu pl. J. Kossaka i ul. Zwierzynieckiej, dla 5 dorożek dziennych i 2 nocnych.

12) na ul. Krupniczej, u wylotu ulic Krupniczej i Garncarskiej, naprzeciw realności ul. Krupnicza l. or. 32, dla 2 dorożek dziennych.

13) na ul. Garncarskiej, obok realności ul. Garncarska l. or. 11, dla 2 dorożek dziennych i 1 nocnej.

14) na ul. Garncarskiej, u wylotu ulic Garncarskiej i Wolskiej, dla 5 dorożek dziennych i 2 nocnych.

15) na ul. J. Dunajewskiego, wzdłuż plant, naprzeciw realności ul. J. Dunajewskiego l. or. 1, dla 10 dorożek dziennych i 10 nocnych.

16) na ul. St. Batorego, obok realności ul. Karmelicka l. or. 37, dla 6 dorożek dziennych i 6 nocnych.

17) na ul. Basztowej, u wylotu ulic Basztowej i Sławkowskiej, dla 7 dorożek dziennych i 5 nocnych.

18) na Alei J. Słowackiego, u wylotu Alei J. Słowackiego i ul. Krowoderskiej dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych.

19) na placyku u wylotu ul. Długiej, przed latarnią dwulampową, dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych.

20) na pl Matejki, u wylotu pl. Matejki i ul. Basztowej, dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych

21) na ul. Wielopole, u wylotu ulic Wielopole i A. Potockiego, dla 7 dorożek dziennych i 7 nocnych.

22) na ul. Zyblikiewicza, u wylotu ulic Zyblikiewicza i A. Potockiego, dla 3 dorożek dziennych i 3 nocnych.

23) na ul. Strzeleckiej, u wylotu ul. Strzeleckiej i Kopernika, dla 2 dorożek dziennych.

24) na ul. Lubicz, u wylotu ulic Mogilskiej i Lubicz, z godzinami postoju w dni przedświąteczne, (niedziele i święta) od 17-tej do 24-tej, dla 3 dorożek dziennych i 3 nocnych.

25) na pl. Kolejowym, równolegle do dorożek konnych, w dwóch rzędach równoległych, dla 20 dorożek dziennych i 20 nocnych.

26) na ul. Stradomskiej, na placyku przed kinem „Warszawa" dla 2 dorożek dziennych, stojących obok siebie, zwróconych przodem do budynku D. O. K.

27) na ul. Dietlowskiej, naprzeciw stanowiska dorożek konnych, obok realności ul. Dietlowska l. or. 87, dla 5 dorożek dziennych i 3 nocnych.

28) na ul. Starowiślnej, przy wyspie naprzeciw realności ul. Starowiślna l. or. 65/67, dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych.

29) na pl. Wolnica, naprzeciw realności pl. Wolnica l. or. 13, dla 4 dorożek dziennych.

30) na ul. Madalińskiego, u wylotu ulic Madalińskiego i Barskiej, dla 2 dorożek dziennych i 1 nocnej.

31) na ul. Smoleńsk, wzdłuż skweru, dla 3 dorożek dziennych i 1 nocnej.

32) na ul. Tad. Kościuszki, obok realności ul. Tad. Kościuszki l. or. 46 dla 2 dorożek dziennych i 2 nocnych.

33) na placyku naprzeciw Parku Krakowskiego, obok ogrodzenia od wylotu ziemnego chodnika do początku zakrętu w stronę ul. H. Sienkiewicza, dla 6 dorożek dziennych i 2 nocnych.

34) w Rynku Podgórskim, przy krawężniku chodnika, obok realności Rynek Podgórski l. or. 12, dla 6 dorożek dziennych i 4 nocnych.

35) na pl. Zgody, obok realności pl. Zgody l or. 9, dla 4 dorożek dziennych i 2 nocnych.

36) na ul. Salinarnej, obok realności ul. Salinarna l. or. 30, dla 5 dorożek dziennych.

Równocześnie zarządza się na podstawie postanowień § 7 powyższego rozporządzenia, aby wszyscy właściciele dorożek samochodowych, utrzymywanych w ruchu, w terminie dni 7 od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia zgłosili się do Starostwa Grodzkiego, celem uzyskania nowego numeru porządkowego dla swoich dorożek.

Winni przekroczenia przepisów powyższego rozporządzenia P. Wojewody. oraz niniejszego zarządzenia karani będą po myśli § 19 karami grzywny, lub aresztu, albo obu temi karami łącznie.

W przypadkach, gdy przedsiębiorca, lub kierowca nie stosuje się do obowiązujących przepisów, może Starostwo Grodzkie po myśli §§ 20 i 21, niezależnie od skutków karnych, zakazać używania dorożek do przewozu osób, względnie zakazać kierowania dorożkami i zarządzić odebranie karty legitymacyjnej.

Starosta Grodzki: *Piotr Małaszyński* m. p.

Prezydent miasta: *Inż. Karol Rolle* m. p.

Do L. B. S. 349/1931.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w styczniu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom trzechpiętrowy przy ul. Lubomirskiego l. or. 13 l. sp. 391/VI nabyli po połowie Baruch Mendel 2 im. i Szajndla Wolfowie od Stanisława i Anny Zacharów, Aleksandra i Franciszki Sapetów za cenę 17.690 dolarów.

2. Dom dwupiętrowy przy ulicy Kraszewskiego l. or. 25 l. sp. 117/XII nabyli po ¼ Markus i Cecylja Anisfeldowie, oraz Majer i Marja Taffetowie od Julji Knap, Władysławy Schandernowej, Zofji Dobrzańskiej, Stanisława i Adama Pietrzaka za cenę 6.400 dolarów.

3. Dom dwupiętrowy przy ul. Tynieckiej l. or. 3 l. sp. 269/XI nabył Dr. Franciszek Skiba od Dra Eugenjusza Rola Kłosowskiego za cenę 7.147 dolarów.

4 Dom dwupiętrowy przy ulicy Nowowiejskiej l. or. 26 l. sp. 316/XV nabyli po połowie Dr. Leon i Regina Böhmowie od Karoła Jamroza za cenę 13.200 dolarów.

5. Dom jednopiętrowy przy ul. Jana Kasprowicza l. or. 20, l. sp. 248/XIX nabyli po połowie Kazimierz Władysław i Wanda Kłosińscy od Jana i Kazimiery Malczewskich za cenę 12.500 dolarów.

6. Dom dwupiętrowy przy ul. Karmelickiej l. or. 5 l. sp. 55/IV nabyli po połowie Kazimierz i Eugenja Piechowscy od Maksymiljana i Cecylji Haubenstocków za cenę 14.000 dolarów.

7. Grunt lwh. 2967/XVII przy Aleji Słowackiego nabyli po po połowie Jan i Bronisława Chlipalscy od Dra Franciszka i Engelberty Bernacińskich za cenę 7.000 dolarów.

8. Część (⅔) domu parterowego przy ul. Kazimierza Wielkiego l. or. 140 l sp. 17/XVI nabyli po ⅓ Ignacy i Władysława Czapikowie od Anny Płachtowej i Antoniny Chwastkównej za cenę 9.000 złotych.

9. Dom trzechpiętrowy przy ulicy Dietlowskiej l. or. 15 l. sp. 513/VIII nabył Abraham Münzer od Nissen Leiba 2-im i Eli Wolfów, Szyfry Fisch i Efroima Spiegelglassa za cenę 18.000 dolarów.

10. Grunt lwh. 583/XIX obok ul. Mogilskiej nabyła Marja Gronusiowa od Stanisława Bartza i Kazimiery Szymańskiej za cenę 2.866 dolarów.

11. Grunt lwh. 584/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 535/XV, nabyła Marja Dworakowa od Kazimierza i Piotra Rosoła za cenę 5 875 dolarów.

12. Grunt lwh. 570/XIII przy ul. Księcia Józefa, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 101/XIII nabyła Marja Kowalska od Marji Korczykowej za cenę 3.800 złotych.

13. Dom trzechpiętrowy, przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 73 l. sp. 306/XV nabyli po połowie Dr. Leon i Regina Arztowie od Zofji z Sądeckich Jamrożowej za cenę 14.000 dolarów.

14. Grunt lwh 564/XX obok ul. Grzegórzeckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 61/XX, nabył Dr. Bolesław Komorowski od Gminy stoł. król. miasta Krakowa za cenę 12.648 złotych.

15. Część (1/20) domu dwupiętrowego przy Placu Matejki l. or. 4 l. sp. 120/V nabył Dr. Zygmunt Kurtz od Balbiny Pollakównej za cenę 300 dolarów.

16. Część (1/20) domu dwupiętrowego przy Placu Matejki l. or. 4 l. sp. 120/V nabyła Emilja vel Roza Pollak od Emilji z Pollaków Schnallowej za cenę 300 dolarów.

17. Grunt lwh. 571/XVI przy ul. Szlachtowskiego nabyli po połowie Karol i Marjanna Stypułowie od Kaspra Zbroji za cenę 5240 złotych.

18. Grunt lwh. 1047/XXII przy ul. Dekerta nabyły po połowie Józefa Gwizdowska i Emilja Klimczyk od Henryka i Heleny Glanzmanów za cenę 4.600 złotych.

19. Część (½) gruntu lwh. 1047/XXII przy ulicy Dekerta nabyła Józefa Gwizdowska od Emilji Klimczykowej za cenę 2.979 złotych.

20. Grunt lwh. 1718/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI, nabyła Hanka Grosswirth od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 2.762 złotych.

21. Grunt lwh. 1719/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI, nabyła Natalja Papla od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 5122 złotych.

22. Grunt lwh. 1720/XXI przy ul Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1617/XXI, nabyła Leopolda Błażowska od Jadwigi Paliszewskiej za cenę 4654 złotych.

23. Część (⅙) domu parterowego przy ulicy Krzywda l. or. 38 l. sp. 5/XXI nabyła Karolina z Gorzulów Boniorowa od Anieli z Gorzulów Garbieniowej za cenę 500 złotych.

24. Grunt lwh. 1721/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh.

1413/XXI, nabyła Józefa Baryczowa od Pauliny i Izaaka Poserów, Stanisława Grünberga, Franciszki, Juljana i Stefanji Lustigów oraz Dr. Fryderyki Jeżowerowej za cenę 393 dolarów.

25. Grunt lwh. 1722/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1413/XXI, nabył Adolf Bułat od Pauliny i Izaaka Poserów, Stanisława Grünberga, Franciszki, Juljana i Stefanji Lustigów oraz Dr. Fryderyki Jeżowerowej za cenę 345 dolarów.

26. Grunt lwh. 1723/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1413/XXI, nabyła Hermina Owsiana od Pauliny i Izaaka Poserów, Stanisława Grünberga, Franciszki, Juljana i Stefanji Lustigów oraz Dr. Fryderyki Jeżowerowej za cenę 822 dolarów.

27. Grunt lwh. 1724/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 310/XXI, nabyli po połowie Franciszek i Marja Wojnarowscy od Pauliny i Izaaka Poserów, Stanisława Grünberga, Franciszki, Juljana i Stefanji Lustigów oraz Dr. Fryderyki Jeżowerowej za cenę 378 dolarów.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część ($^2/_{32}$) domu dwupiętrowego przy ul. Rabina Meiselsa l. or. 2 l. sp. 534/VIII wartości 3.000 złotych nabyły tytułem darowizny po $^1/_{32}$ Regina i Rozalja Mendel od Pinkusa Mendla.

2. Grunt lwh. 1084/XVII przy ul. Mazowieckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 156/XVII, wartości 2.000 złotych nabył tytułem darowizny Franciszek Chwastek od Marcina i Magdaleny Cudków.

3. Część ($^2/_{16}$) domu dwupiętrowego przy ulicy Wielopole l. or. 13 l. sp. 69/VI wartości 9.000 złotych nabyła tytułem darowizny Łucja Schneidrówna od Henryka Schneidra.

4. Dom parterowy przy ul. Kobierzyńskiej l. or. 73 l. sp. 59/X oraz grunta lwh. 468/X i lwh. 464/X przy tymże domu wartości 6.000 złotych nabył tytułem darowizny Jan Wajda od Franciszka i Katarzyny Wajdów.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{16}/_{32}$) domu parterowego przy ul. Królowej Jadwigi l. or. 77 l. sp. 156/XIII wartości 4737 złotych nabyli w spadku Józef Pach (st.) $^4/_{32}$, zaś Józef (mł.) i Tadeusz Pach, Bronisława Czakowa oraz Marja Rysowa po $^3/_{32}$ po śp. Małgorzacie Pachowej.

2. Dom jednopiętrowy przy ulicy Celarowskiej l. or. 12 l. sp. 283/XVIII wartości 48.000 złotych nabyli w spadku po $^1/_4$ Helena, Janina, Fryderyk i Zenon Sosikowie po ś. p. Katarzynie Sosik.

3. Grunt lwh. 552/XIX przy ul. Mogilskiej, wartości 15.000 złotych nabyli w spadku po $^1/_3$ Ferdynand i Tadeusz Hoffmann oraz Marja z Hoffmannów Wajdowa po ś. p. Karolinie Hoffmannowej.

4. Grunta lwh. 461/XX i lwh. 462/XX obok ul. Grzegórzeckiej wartości 16.200 złotych nabyli w spadku po $^1/_4$ Katarzyna, Józef, Stanisław i Mieczysław Nalepowie po ś. p. Piotrze Nalepie.

5. Część ($^{12}/_{24}$) domu dwupiętrowego przy ulicy Krakowskiej l. or. 13 l. sp. 73/VIII wartości 83.500 zł. nabyli w spadku po $^2/_{24}$ Bernard Kohn, Emilja Rosenbaum i Rosa Polturak po błp. Sarze Laji vel Leonory z Süsserów Kohnowej.

6. Część ($^1/_2$) domu dwupiętrowego przy ul. Jenerała Dwernickiego l. or. 3 l. sp. 193/VI wartości 55.000 złotych nabył tytułem darowizny Emil Janczałek po błp. Sarze z Schinaglów Janczałkowej.

7. Części ($^3/_{24}$) domów jednopiętrowych przy ul. Dąbrowskiego l. or. 10 i 12 l. sp. 48 i 193/XXII łącznej wartości 10.800 złotych, nabyli w spadku po $^1/_{24}$ Feliks i Józef Kossowski oraz Karolina z Kosowskich Koczyńska po ś. p. Marjannie z Wójcików Kosowskiej.

8. Części ($^{46}/_{672}$) domu jednopiętrowego przy ul. Lwowskiej l. or. 16 l. sp. 213/XXII oraz ($^6/_{48}$) gruntu lwh. 787/XXII przy tymże domu ogólnej wartości 15.398 złotych nabyli w spadku w równych częściach Markus, Hirsch, Salomon, Rozalja, Stefanja, Dawid, Salomea i Regina Orensteinowie po błp. Rywie Orenstein.

9. Dom parterowy przy ul. Koszykarskiej l. or. 6 l. sp. 95/XXI oraz część ($^1/_4$) domu parterowego przy tejże ulicy położonego na realności lwh 343/XXI oraz części gruntów przy ul. Koszykarskiej ($^1/_4$) lwh. 206 XXI, ($^1/_4$) lwh. 501/XXI, ($^1/_8$) lwh. 504/XXI, ($^5/_8$) lwh. 745/XXI i ($^1/_4$) 746/XXI łącznej wartości 11.815 złotych nabyli w spadku w równych częściach Stanisław i Małgorzata Spiradkowie po ś. p. Małgorzacie Spiradek.

Kraków, dnia 18 marca 1931 r.

L. M. U. P. 2358/31. Kraków, dnia 31 marca 1931.

Zatwierdzenie opłat mytniczych na r. 1931/32.

OBWIESZCZENIE

Na mocy uchwały Rady miejskiej z dnia 9 października 1930 r., zatwierdzonej reskryptem Wojewody Krakowskiego z dnia 24 października 1930 r., Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku budżetowym 1931/32 opłaty mytnicze w następującej wysokości:

1) od zwierząt domowych, idących luzem po . 10 gr.
2) „ „ „ w zaprzęgu po . . 40 „

Wymienione opłaty pobiera się tylko przy przekroczeniu stacji mytniczej (rogatki) w kierunku do miasta.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Prezydent miasta:
w z. *Dr. Piotr Wielgus* w. r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu marcu 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. I.				
Leopold Czypnicki ul. Florjańska 8	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 8 lsp. 324	inż. Z. Hausner	7150/30 21/1
Polskie Tow. Powsz. Handlowe ul. św. Tomasza 11 do rąk administratorki p. Eugenji Kościckiej	przebudowa portalu sklepowego	św. Tomasza 11 lsp. 275	arch. L. Paciorkowski	7333/30 5/2
Arcybractwo Miłosierdzia Bank Pobożny Florjańska 19	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 19 lsp. 352	inż. Stefan Strojek	Insp. 32/31/E. 5/2
Leon Frommer Florjańska 39	urządzenie 2-ch gablot stałych w bramie	Florjańska 39 lsp. 362	Leon Feniger	6449/30 16/1
Dz. III.				
Rozalja Głogowska Zwierzyniecka 6	przebud. portalu sklepow. oraz wykonanie wewn. adaptacji lokalu sklepow.	Zwierzyniecka 6 lsp. 107	Grünberg Zygmunt	7746/30 3/2
Dz. IV.				
Mieczysław Wetstein Karmelicka 70	przebudowa portalu sklepowego	Karmelicka 70 lsp. 268	arch. L. Paciorkowski	7540/30 10/2
Powszechny Zakład Wzajemnych Ubezpieczeń Radziwiłłowska 23 Woj Inspektorat w Krakowie	plan dodatkowy budowy 5-cio piętr. domu z poddaszem	Dunajewskiego 3 lsp. 83	inż. arch. Wacław Nowakowski	Insp. 98/31 16/2
Dz. V.				
Inż. Kamil Wachlowski św. Filipa 8	przebudowa portalu sklepowego	św. Filipa 8 lsp. 248	inż. J. Chmielowski	Insp. 13/31 22/1
Dz. VI.				
Bolesław Satalecki Topolowa 34	przebudowa portalu sklep.	Topolowa 34 lsp. 239	arch. Zygm. Szufa	6724/30 3/2

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. VII.		
Jakób Schmidt Dietlowska 68	przebudowa okna parter. na portal sklepowy	Dietlowska 68 lsp. 70	inż. Zygm. Prokesch	6530/30 16/1
Emanuel Zucker Stradom 9	budowa łazienki na II p.	Stradom 9 lsp. 17	inż. Zygm. Prokesch	Insp. 27/31/A. 9/2
		Dz. VIII.		
Dr. Izydor Schrager Skawińska 1/3	przerobienie okna parterowego na drzwi	Skawińska 1/3 lsp. 59	arch. B. Torbe	7324/30 4/2
Władysław Bełdowski Starowiślna 26	przebudowa portalu sklepowego	Starowiślna 26 lsp. 367	bud. Antoni Dostal	7658/30 5/2
Mojżesz Wolf Brzozowa 16	nadbudowa 3-go piętra budynku front. i przerobienie ustępów na klozety spłukiwane na I i II p. w ofic.	Brzozowa 16 lsp. 472	arch. Grünberg Zygmunt	4904/30 19/2
Lea Zuckerowa Józefa 15	plan zamurowania okna w murze granicznym	Józefa 15 lsp. 273	arch. Grünberg Zygmunt	7974/30 19/2
		Dz. X.		
Bronisława Srokowa i Marja Płotek Kapelanka 20	budowa portalu sklepowego	Kapelanka 20	Kazimierz Stępiński	8054/30 3/2
Ludwika Jasińska Twardowskiego 80	plany na budowę 2-go p. i mieszkań poddasznych	Twardowskiego 80 lsp. 41	bud. Sylwester Zabłocki	Insp. 1/31/D.
Władysław Rożen Zielna 54	plany dodatkowe na wykonaną część domu parter.	Zielna 54 lsp. 208	arch. Henryk Kramkowski	7854/30 22/1
		Dz. XII.		
Wilhelm Wildstein Karmelicka 38	plan dodatkowy budowa 4-ch p. domu	Al. Krasińskiego 26 lsp. 223	arch. S. Lieberman	22/31/C. 17/2
		Dz. XIII.		
Józef Wilczyński Senatorska 15	budowa 1-o piętr. domu z suterenami i poddaszem	Kr. Jadwigi 151 lsp. 322	Inż. Józef Wilczyński	Insp. 77/31/C. 20/2

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XV.		
Adolf i Janina Ohly'owie Kielecka 28	dodatk. plany na adaptacje suteren na cele mieszkalne	Józefitów 4 lsp. 314	arch. Stanisław Kryłoszański	Insp. 35/31/C. 7/2
Jan i Marja Worytkiewiczowie Kaz. Wielkiego 46	dobudowa 2-ch okien na portal sklepowy	Kaz. Wielkiego 46 lsp. 134	arch. Ludwik Paciorkowski	7507/30 4/2
Kazimierz Krzyształowicz i Bogdan Treter Kujawska 3	budowa ogrodzenia frontowego	Kujawska 3 lsp. 155	inż. Bogdan Treter	7113/30 19/2
Adam Świerkosz Juljusza Lea 34	nadbudowa 3-go piętra	J. Lea 34 l. kat. 289 12	Świerkosz Adam	3386/30 9/1
		Dz. XVI.		
Józef Mysiak Kazim. Wielkiego 124	plan budowy mieszkania na poddaszu	Kaz. Wielkiego 124 lsp. 13	arch. Z. Szufa	7301/30 28/1
		Dz. XIX.		
Antoni Kałamacki Radziwiłłowska 21	budowa parter. domu z poddaszem	Osiedle na Olszy ul. Lotnicza	bud. Józef Kaczmarczyk	8229/30 26/1
Waldmann Władysław i Kowalik Władysław Długa 5	plan dod. 2-ch ubikacyj poddasznych	Bogd. Zaleskiego 42 l. kat. 21/115	arch. Stefan Landsberger	8258/30 24/1
		Dz. XIX.		
Wojciech Sitko Płaszowska 106	budowa domu parter.	boczna do ulicy Przewóz l. kat. 538/15	arch. L. Paciorkowski	7715/30 28/1
Franciszek i Stefanja Wilczyńscy ul. Krzywdy 15	budowa domu parter.	Łanowa l. kat. 1659/1	arch. L. Paciorkowski	8173/30 20/2
Ignacy Skowronek Lwowska 48	dodatk. plany dobudowy przyziemnej	Sarmacka 18 lsp. 280	bud. Antoni Dostal	Insp. 24/31/D. 22/1
Stanisław Gimza Płaszowska 110	budowa domu parter.	Płaszowska l. kat. 761/12 lwh. 235	inż. Zygm. Prokesch	7229/30 7/2

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XXII.		
Chiel Brühand Plac Zgody 16	plany na budowę 1 izby i adaptacje na parterze w oficynie	Pl. Zgody 17 lsp. 224	bud. Antoni Dostal	Insp.23/31 D. 5/2 21/I 31.
Kasa Chorych na ręce Komisarza P. Kolkiewicza ul. Batorego	przebudowa składu na garaż	Pl. Serkowskiego 10 l. kat. 49/II.	inż. Krzyżanowski	Insp. 43/31 D. 6/2, 25/2
Izaak i Ada Kornowie Zamojskiego 47	budowa ustępów spłukiwanych	Zamojskiego 47 lsp. 443	arch. Izydor Kurzer	Insp. 25/31/D. 4/2
Baruch Wald Rynek Podgórski 13	przebudowa portalu sklepowego	Rynek Podgórski 13 lsp. 2	bud. Antoni Dostal	7882/30 6/2
Stanisław i Antonina Grabowscy Podskale 6	plan nadbud. I piętra i poddasza	Podskale 6 lsp. 434	arch. Edward Skawiński	5878/30 4/2
Gitla Friedman Kalwaryjska 16	przebudowa portalu sklepowego	Kalwaryjska 16 lsp. 112	arch. Leon Feniger	8085/30 11/2
Gmina m. Krakowa Wydział VI Mgtu	budowa 4-ro p. domu	Projekt. równoległa do Parkowej parc. 31, 32, 33	inż. Czesław Boratyński	Insp. 56/31/D. 4/2, 20/1
Noin Gemeiner Dąbrówki 3	budowa klozetów	Dąbrówki 3 lsp 610	arch. Szufa Zygm.	Insp. 26/31/D. 5/2, 11/2

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej.

Dnia 18 marca b. r. odbyło się **posiedzenie Komisji wodociągowej Rady Przybocznej,** na którem przyjęto do wiadomości sprawozdanie z postępu robót przy budowie II-go rurociągu tłocznego i grawitacyjnego z Bielan do Krakowa, będących na ukończeniu, oraz rozpatrywano budżet Wodociągu m. na r. 1931/32.

Dnia 20 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji Rady Przybocznej dla spraw Elektrowni miejskiej,** na którem przyjęto do wiadomości zamknięcie rachunkowe Elektrowni miejskiej za rok 1929/30.

Dnia 23 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Dra Piotra Wielgusa **posiedzenie Sekcji VIII Rady Przybocznej,** na którem po wysłuchaniu referatu Wiceprezydenta Dra Wielgusa uznano potrzebę rozbudowy bójni nierogacizny i przebudowy b. wytwórni mydła na bekoniarnię.

Dnia 25 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji Rady Przybocznej dla spraw Elektrowni miejskiej,** na którem rozpatrywano budżet Elektrowni miejskiej.

Dnia 25 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta inż. Karola Rollego **posiedzenie Komisji teatralnej Rady Przybocznej,** na którem przyjęto do wiadomości sprawozdanie z działalności teatru m. im. Jul. Słowackiego za dotychczasowy okres dzierżawny i wybrano referentem tej sprawy na Radę Przyboczną Dra Flacha.

Dnia 27 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Inż. Karola Rollego **posiedzenie Sekcji I. Rady Przybocznej,** na którem dokonano wyboru członków komisji cmentarnej, sprawunkowej, komisji dla Zakładu Czyszczenia miasta i Straży Pożarnej, uchwalono sprzedaż gruntów w Dz. VIII i XV na cele budowlane, oraz przyjęto plan zabudowania obszaru gruntów w Półwsiu Zwierzynieckiem między ul. Salwatorską, Kasztelańską, Al. Focha i ulicą, która prowadzić będzie do przyszłego mostu pod klasztorem PP. Norbertanek.

Dnia 30 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Dra Piotra Wielgusa **posiedzenie połączonych Sekcyj II i VIII. Komisji dla spraw Rzeźni m. i Komisji wodociągowej Rady Przybocznej,** na którem uchwalono budowę lokalnego wodociągu w Rzeźni m., rozszerzenie bójni świń i budowę bekoniarni.

Dnia 31 marca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Dra Ludwika Schneidera **posiedzenie połączonych Sekcyj I i VII Rady Przybocznej,** na którem zatwierdzono oferty na dostawę sukna i podszewek na mundury dla niższych pracowników miejskich na rok budż. 1931 32 oraz uchwalono wnioski Magistratu w sprawie łamiany gruntu gminnego za grunt prywatny w Dz. XVI.

Skład osobowy Sekcyj i Komisyj R. P.

Komisja-Matka:

1) Prażmowski Belina Władysław, przewodniczący,
2) Epstein Tadeusz,
3) Dr. Klimecki Stanisław,
4) Dr. Korolewicz Bolesław,
5) Dr. Krzetuski Karol,
6) Prof. Dr. Nowak Juljan,
7) Prof. Pochmarski Bolesław,
8) Prof. Dr. Rouppert Kazimierz,
9) Stankiewicz Wojciech,
10) Dr. Tilles Samuel,
11) Inż. Wierzchowski Witold.

Sekcja I i VII
(dla spraw gospodarczych i policji miejscowej):

1) Fächer Stanisław,
2) Dr. Grzybowski Konstanty,
3) Jarocki Władysław,
4) Dr. Jarszyński Zygmunt,
5) Dr. Jelonek Kazimierz,
6) Inż. Krzyżanowski Wacław,
7) Dr. Kuhn Jan,
8) Dr. Merz Ludwik,
9) Prof. Dr. Nowak Juljan,
10) Dr. Orzelski Tadeusz,
11) Prażmowski Belina Władysław,
12) Prof Dr. Rouppert Kazimierz,
13) Inż. Skarżeński Leon,
14) Stankiewicz Wojciech,
15) Inż. Strojek Stefan,
16) Inż. Dr. Taub Józef,
17) Inż. Wierzchowski Witold.

Sekcja II
(skarbowa):

1) Dr. Chan August,
2) Dr. Chodorowski Stanisław,
3) Dr. Czuchajowski Bolesław,
4) Epstein Tadeusz,
5) Dr. Gross Adolf,
6) Dr. Kannenberg Marjan,
7) Dr. Krzetuski Karol,
8) Dr. Landau Rafał,
9) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
10) Para Stanisław,
11) Schechter Samuel,
12) Dr. Tilles Samuel,
13) Wohl Artur.

Sekcja III
(prawnicza):

1) Dr. Bogdani Roman,
2) Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan,
3) Dr. Klimecki Stanisław,
4) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
5) Dr. Langrod Jerzy,
6) Rożecki Stefan,
7) Dr. Skąpski Józef,
8) Dr. Tilles Samuel.

Sekcja IV
(oświatowo-szkolna, przynależności i obywatelstwa):

1) Dr. Beaupré Antoni,
2) Bobrowska Bronisława,
3) Dr. Flach Józef,
4) Arch. Gałęzowski Józef,
5) Haraschin Karol,
6) Kłosiński Antoni,
7) Ks. Dr. Moliński Karol,
8) Prof. Pochmarski Bolesław,
9) Pronaszko Zbigniew,
10) Przybylska Zofja,
11) Raszka Jan,
12) Rutkowski Władysław,
13) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Sekcja V i VI
(opieki społecznej i zdrowia publicznego):

1) Bobrowska Bronisława,
2) Prof. Dr. Bujwid Odo,
3) Prof. Dr. Goetel Walery,
4) Jaich Franciszek,
5) Dr. Kiełczewski Stanisław,
6) Kleczka Rudolf,

7) Dr. Korolewicz Bolesław,
8) Prof. Dr. Kostrzewski Józef,
9) Kostrzewska Marja,
10) Dr. Landau Rafał,
11) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
12) Prof. Dr. Nowak Juljan.

Sekcja VIII
(targowo-aprowizacyjna):

1) Bochenek Wojciech,
2) Dziedziniewicz Michał,
3) Gaj Józef,
4) Mgr. Gorzecki Włodzimierz,
5) Gottlieb Zygmunt,
6) Dr. Kiełczewski Stanisław,
7) Rittermann Aleksander,
8) Różycki Andrzej,
9) Stankiewicz Wojciech,
10) Steinberg Joachim,
11) Weinsberg Bertold,
12) Widliński Jan,
13) Wojtyga Stanisław.

Komisja budżetowa:

1) Bobrowska Bronisława,
2) Dr. Chodorowski Stanisław,
3) Dr. Gross Adolf,
4) Dr. Jarszyński Zygmunt,
5) Dr. Jelonek Kazimierz,
6) Dr. Kannenberg Marjan,
7) Dr. Krzetuski Karol,
8) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
9) Dr. Landau Rafał,
10) Prażmowski Belina Władysław,
11) Inż. Skarżeński Leon,
12) Stankiewicz Wojciech,
13) Dr. Tilles Samuel,
14) Wohl Artur,
15) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Komisja drogowo-kanałowa:

1) Prof. Dr. Bujwid Odo,
2) Prof. Gałęzowski Józef,
3) Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan,
4) Inż. Krzyżanowski Wacław,
5) Dr. Merz Ludwik,
6) Inż. Strojek Stefan,
7) Inż. Dr. Taub Józef,
8) Inż. Wierzchowski Witold.

Komisja dla spraw Elektrowni Miejskiej;

1) Dr. Czuchajowski Bolesław,
2) Dr. Orzelski Tadeusz,
3) Para Stanisław,
4) Inż. Skarżeński Leon,
5) Inż. Wierzchowski Witold.

Komisja dla spraw Gazowni Miejskiej:

1) Prof. dr. Bujwid Odo,
2) Fächer Stanisław,
3) Dr. Kuhn Jan,
4) Dr. Langrod Jerzy,
5) Inż. Dr. Taub Józef.

Komisja dla spraw Wodociągu Miejskiego:

1) Prof. Dr. Bujwid Odo,
2) Dr. Krzetuski Karol,
3) Prof. Dr. Nowak Juljan,
4) Dr. Orzelski Tadeusz,
5) Inż. Dr. Taub Józef.

Komisja dla Miejskich Zakładów Ceramicznych:

1) Dr. Chodorowski Stanisław,
2) Inż. Krzyżanowski Wacław,
3) Dr. Orzelski Tadeusz,
4) Raszka Jan,
5) Inż. Strojek Stefan.

Komisja dla spraw Rzeźni i Targowicy Miejskiej:

1) Dr. Czuchajowski Bolesław,
2) Gaj Józef,
3) Dr. Kiełczewski Stanisław,
4) Prof. Dr. Juljan Nowak,
5) Różycki Andrzej.

Komisja archiwalna:

1) Dr. Beaupré Antoni,
2) Dr. Flach Józef,
3) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
4) Prof. Pochmarski Bolesław,
5) Rutkowski Władysław.

Komisja statystyczna:

1) Bochenek Wojciech,
2) Dr. Chan August,
3) Kłosiński Antoni,
4) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
5) Dr. Landau Rafał,
6) Dr. Langrod Jerzy.

Komisja statutowa:

1) Dr. Bogdani Roman,
2) Epstein Tadeusz,
3) Dr. Gross Adolf,
4) Dr. Grzybowski Konstanty,
5) Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan,
6) Dr. Kannenberg Marjan,
7) Dr. Klimecki Stanisław,
8) Dr. Krzetuski Karol,
9) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
10) Dr. Langrod Jerzy,
11) Prof. Dr. Juljan Nowak,
12) Prażmowski Belina Władysław,
13) Dr. Skąpski Józef,
14) Stankiewicz Wojciech,
15) Dr. Tilles Samuel.

Komisja dla spraw plantacyj i Parku M. „Las Wolski“:

1) Prof. Jarocki Władysław,
2) Dr. Klimecki Stanisław,
3) Inż. Krzyżanowski Wacław,
4) Prof. Dr. Rouppert Kazimierz,
5) Inż. Strojek Stefan,
6) Inż. Wierzchowski Witold,
7) Prof. Dr Załęski Edmund.

Komisja łowiecka:

1) Prof. Dr. Bujwid Odo,
2) Prof. Dr. Goetel Walery,
3) Dr. Korolewicz Bolesław,
4) Prażmowski Belina Władysław,
5) Różecki Stefan,
6) Inż. Wierzchowski Witold.

Komisja teatralna:

1) Dr. Beaupré Antoni,
2) Dr. Flach Józef,
3) Prof. Jarocki Władysław,
4) Prof. Pochmarski Bolesław,
5) Inż. Wierzchowski Witold,
6) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Rada artystyczna:

1) Prof. Dr. Goetel Walery,
2) Dr. Klimecki Stanisław,
3) Inż. Krzyżanowski Wacław,
4) Pronaszko Zbigniew,
5) Inż. Strojek Stefan,
6) Inż. Wierzchowski Witold.

Komisja dla Muzeum Narodowego:

1) Prof. Gałęzowski Józef,
2) Dr. Klimecki Stanisław,
3) Inż. Krzyżanowski Wacław,
4) Prof. Dr. Nowak Juljan,
5) Pronaszko Zbigniew.

Komisja dla spraw Muzeum Przemysłowego:

1) Dr. Orzelski Tadeusz,
2) Pronaszko Zbigniew,
3) Przybylska Zofja,
4) Raszka Jan,
5) Stankiewicz Wojciech,
6) Steinberg Joachim,
7) Inż. Strojek Stefan,
8) Widliński Jan.

Komisja dla popierania rozwoju m. Krakowa:

1) Dr. Beaupré Antoni,
2) Fächer Stanisław,
3) Dr. Flach Józef,
4) Prof. Gałęzowski Józef,
5) Prof. Dr. Goetel Walery,
6) Mgr. Gorzecki Włodzimierz,
7) Dr. Jarszyński Zygmunt,
8) Dr. Klimecki Stanisław,
9) Kostrzewska Marja,
10) Inż. Krzyżanowski Wacław,
11) Dr. Merz Ludwik,
12) Ks. Dr. Moliński Andrzej,
13) Dr. Orzelski Tadeusz,
14) Prof. Pochmarski Bolesław,
15) Raszka Jan,
16) Rittermann Aleksander,
17) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Komisja dyscyplinarna dla urzędników miejskich:

Członkowie:

1) Dr. Chan August,
2) Dr. Czuchajowski Bolesław,
3) Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan,
4) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
5) Prof. Dr. Rouppert Kazimierz,
6) Dr. Tilles Samuel.

Zastępcy:

1) Dr. Kannenberg Marjan,
2) Dr. Korolewicz Bolesław,
3) Kostrzewska Marja.

Komisja dyscyplinarna dla niższych pracowników miejskich.

Członkowie:

1) Dr. Chodorowski Stanisław,
2) Dr. Grzybowski Konstanty,
3) Dr. Klimecki Stanisław,
4) Różycki Andrzej.

Zastępcy:

1) Bochenek Wojciech,
2) Haraschin Karol,
3) Jaich Franciszek,
4) Dr. Langrod Jerzy.

Sąd honorowy Rady Przybocznej:

Członkowie:

1) Dr. Bogdani Roman,
2) Prof. Dr. Bujwid Odo,
3) Epstein Tadeusz,
4) Dr. Jarszyński Zygmunt,
5) Dr. Klimecki Stanisław,
6) Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław,
7) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
8) Prof. Dr. Nowak Juljan,
9) Prażmowski Belina Władysław,
10) Dr. Skąpski Józef,
11) Dr. Tilles Samuel,
12) Prof. Dr. Załęski Edmund.

Zastępcy:

1) Bobrowska Bronisława,
2) Dr. Grzybowski Konstanty,
3) Dr. Jelonek Kazimierz,
4) Dr. Merz Ludwik,
5) Dr. Orzelski Tadeusz,
6) Inż. Skarżeński Leon.

Weryfikatorzy protokołów obrad Rady Przybocznej:

1) Dr. Jelonek Kazimierz,
2) Dr. Klimecki Stanisław,
3) Schechter Samuel.

Komisja rewizyjna Gł. Kasy Miejskiej i nadzoru nad M. Izbą Obrachunkową:

1) Dr. Chodorowski Stanisław,
2) Dr. Czuchajowski Bolesław,
3) Dr. Kannenberg Marjan,

4) Dr. Kuhn Jan,
5) Dr. Krzetuski Karol,
6) Para Stanisław,
7) Wohl Artur.

Komisja dla spraw cmentarnych:

1) Prof. Dr. Rouppert Kazimierz,
2) Dr. Jelonek Kazimierz,
3) Raszka Jan,
4) Stankiewicz Wojciech,
5) Kostrzewska Marja,
6) Kleczka Rudolf,
7) Haraschin Karol.

Komisja sprawunkowa:

1) Dr. Kuhn Jan,
2) Stankiewicz Wojciech,
3) Schechter Samuel,
4) Kłosiński Antoni,
5) Gaj Józef,
6) Wojtyga Stanisław.

Komisja dla Zakładu Czyszczenia Miasta i M. Straży Pożarnej:

1) Dr. Jarszyński Zygmunt,
2) Fächer Stanisław,
3) Dr. Orzelski Tadeusz,
4) Dr. Merz Ludwik,
5) Inż. Wierzchowski Witold,
6) Ks. Dr. Niemczyński Józef,
7) Dr. Korolewicz Bolesław,
8) Inż. Dr. Taub Józef,
9) Różecki Stefan.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 4. Kraków, dnia 30 kwietnia 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

L. VIII. 1433/31.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta miasta z dnia 22 kwietnia 1931 roku w sprawie ograniczenia sprzedaży pędów widłaka.

Obwieszczeniem z dnia 12-go marca 1930 roku L. VIII· 2076/30 ogłoszony na dalszy okres 3-letni zakaz sprzedaży na placach targowych gałązek cisa, pączków sosnowych, gałązek wszelkich kwitnących drzew owocowych, gałązek wilczego łyka (Daphne mesercum), kosówki, złotogłowiu (Lilium chartagon), szarotki (Leontopodium alpinum), oraz śnieżyczki (Galanthus nivalis), rozszerzam również na pędy widłaka (Lycopodium clavatum) i zakazuję sprzedaży całych pędów widłaka na placach targowych w Krakowie z tem, że sprzedawane mogą być tylko kłosy widłaka.

Co podaję do wiadomości z tem, że przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane, o ile nie przedstawiają czynu karygodnego, zagrożonego w ustawie karnej, lasowej, względnie o ochronie własności polnej, na zasadzie § 60 ust. 30 statutu dla stoł. król. m. Krakowa grzywnami do zł. 200, a w razie nieściągalności aresztem do dni 20-tu.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kraków, dnia 22 kwietnia 1931 r.

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

L. III. 5041/31. Kraków, dnia 25 kwietnia 1931.

OBWIESZCZENIE.

W związku z postanowieniami ustawy z dnia 3-go lutego 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 16 ex 1931 poz. 80 o „Państwowym Funduszu Drogowym“, Magistrat stoł. król. m. Krakowa zawiadamia wszystkich właścicieli, względnie posiadaczy powozów prywatnych, dorożek konnych, bryczek, wozów ciężarowych, spedycyjnych, meblowych, wózków ręcznych i t. p., że środki przewozowe powyższe, jako niepodlegające ustawie o „Państwowym Funduszu Drogowym“, podlegają nadal gminnej opłacie, przewidzianej rozporządzeniami Magistratu z dnia 25 lutego 1924 r. L. 1317/24/III., oraz z dnia 1 lutego 1924 Nr. Sm. 464/24, opartemi na art. 20 i 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. poz. 747 Nr. 94 Dz. U. R. P. „o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych“.

Wobec tego Magistrat stoł. król. m. Krakowa przypomina wszystkim właścicielom, względnie posiadaczom wymienionych środków przewozowych obowiązek uiszczenia w ustawowych terminach należytości z tem, że niedotrzymanie terminu płatności narazi ich na ściągnięcie zaległości w drodze egzekucji, przy doliczeniu tejże, oraz procentów zwłoki.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa.

L. II. 330/31.

OGŁOSZENIE

o poborze stałej opłaty wodociągowej w roku 1931 w Krakowie.

Magistrat podaje do wiadomości, że uchwałą działających imieniem Rady miasta na zasadzie § 53 statutu Gminy m. Krakowa Prezydenta i Wiceprezydentów miasta z dnia 21 marca 1931 r. została ustanowioną w myśl § 6 ustawy wodociągowej dla m. Krakowa i § 20 przepisów wykonawczych do tej ustawy stawka stałej opłaty wodociągowej na rok 1931 w dotychczasowej wysokości 5% czynszu, lub wartości czynszowej, ustalonej dla wymiaru podatku od nieruchomości, względnie wartości czynszowej nowych domów, oszacowanej przez Magistrat.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 27 kwietnia 1931 r.

Nabycie i pozbycie nieruchomości na podstawie upoważnienia Rady miejskiej z dnia 11 lipca 1929.

Kontraktem z dnia 17 marca 1931 r. nabyła Gmina m. Krakowa od Zofji i Stefanji Glajcar na cele regulacji ulicy Konopnickiej w Dz. XXII parcelę l. kat. 1490/13 z lwh. 1066 Dz. XXII o powierzchni 75 m. kw.

Na podstawie umowy z dnia 8 marca 1931 r. nabyła Gmina m. Krakowa od Katarzyny Blakowej na cele regulacji ulicy Grzegórzeckiej z realności lwh. 48 Dz. XX parcelę l. kat. 72/3 i 176/5 o łącznej powierzchni 1·55 m. kw.

Do L. B. S. 473/1931.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w lutym 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Duchackiej l. or. 22 l. sp. 136/XVIII, nabyła Adela Kubasowa od Stefanji z Adamskich Masłowskiej za cenę 27.000 złotych.

2. Część ($^{2}/_{8}$) domu parterowego przy ul. Chocimskiej l. or. 8 l. sp. 159/XV, nabyli po $^{1}/_{8}$ Edward i Michalina Jaśkowie od Katarzyny Dutkowej za cenę 6.000 złotych.

3. Grunt lwh. 432/XVI, przy ul. Juljusza Lea, nabył Dr. Stefan Herschthal od Władysława Konika za cenę 1.550 dolarów.

4. Grunt lwh. 829/XVII przy ul. Mazowieckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 47/XVII, nabył Salomon Jonkler od Stanisława Szostaka za cenę 3.140 dolarów.

5. Część ($^{1}/_{6}$) gruntu lwh. 244/XVII przy ul. Świętokrzyskiej, nabyła Florentyna 1° Łachetowa 2° Tomsowa od Józefa Sporka za cenę 3.500 złotych.

6. Dom parterowy przy ul. Mogilskiej l. or. 37 l. sp. 206/XIX, nabyła Rojza Landau od Mendla Schreibera za cenę 2.125 dolarów.

7. Dom parterowy, położony na realności lwh. 571/XIII przy ul Emaus l. or. 41, nabył Władysław Cyrek od Leopolda Adlera za cenę 30.000 złotych.

8. Grunt lwh. 392/XV przy ul. Nowowiejskiej, nabył Szymon Neulinger od Kazimierza Mieszkowskiego za cenę 1.900 dolarów.

9. Grunt lwh. 481/XVI przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 141/XVI, 142/XVI i 447/XVI, nabyła Rozalja Kubicowa od Józefa Mysiaka i Anieli z Mysiaków Dudkowej za cenę 27.000 złotych.

10. Grunt lwh. 518/XIX przy ul. Żółkiewskiego, nabyła Gmina stoł. król. miasta Krakowa od Fabryki maszyn rolniczych „Odlew" w Krakowie Ski Akcyjnej za cenę 14.110 złotych.

11. Grunt lwh. 634/XIII przy ul. Księcia Józefa, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 552/XIIII, nabyła Gmina stoł. król. miasta Krakowa od Marjana i Bronisława Zaremby za cenę 11.000 złotych.

12. Dom jednopiętrowy przy ul. Juljusza Lea l. or. 104 l. sp. 134/XVI, nabyła Marja z Kwiatkowskich Menschekowa od Ludwika i Marjanny Frasików za cenę 5.450 dolarów.

13. Grunt lwh. 241/XVIII przy Al. 29-go Listopada, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 56/XVIII, nabyli po połowie Markus Lezer i Hirsch Menache 2-ga im. f. Rabinowicz r. Ajzenstatt od Teofila Żeglikowskiego za cenę 25.920 złotych.

14. Grunt lwh 635/XIII przy ul. Kamedulskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 505/XIII, nabyła Gmina stoł. król. miasta Krakowa od Anny Włodarskiej za cenę 5.642 złotych.

15. Dom jednopiętrowy przy ul. Kasprowicza l. or. 19 l. sp. 269/XIX, nabył Inż. Zygmunt Mazurkiewicz od Aleksandra i Józefy Jelonków za cenę 10.850 dolarów.

16. Grunt lwh. 235/XII przy ul. Kraszewskiego, nabyli po połowie Szyja Grossbart i Izaak Majer 2-ga im. Zucker od Wandy 1° Werner 2° Jawornicki za cenę 13.720 dolarów.

17. Część ($^{8}/_{16}$) domu dwupiętrowego przy ul. Stromej l. or. 6 l. sp. 624/XXII, nabyła Ryfka z Spiegelglassów Freiwaldowa od Artura Spiegelglassa za cenę 2.000 dolarów.

18. Część (230/628) domu parterowego przy ul. Łagiewnickiej l. or. 15 l. sp. 132/XXII, nabyli po 115/314 Wojciech i Emilja Walasowie od Anny, Michała, Zofji i Bronisława Czyżowskich za cenę 2.340 złotych.

19. Część ($^{3}/_{48}$) domu jednopiętrowego przy ul. Lwowskiej l. or. 12 l. sp. 248/XXII, nabył Chaskel Fränkel od Channy Fränkel za cenę 2.500 zł.

20. Grunt lwh. 1134/XXII przy ul. Rękawka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 635/XXII, nabył Ignacy Dobrowolski od Ludwika Szklarskiego za cenę 3.000 złotych.

21. Grunt lwh. 817/XXII przy ul. Krzemionki, nabyli po połowie Dr. Ludwik Steinberg i Jakób Finder od Władysława Głodkiewicza za cenę 4.000 złotych.

22. Grunt lwh. 606/X przy ul. Na Rozdrożu, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 293/X, nabyli po połowie Antoni i Anna Micińscy od Anny Dyrasowej za cenę 563 dolarów.

23. Część ($^{1}/_{3}$) domu dwupiętrowego przy ul. Józefińskiej l. or. 49 l. sp. 267/XXII, nabyła Helena Waldmann od Bernarda Müllera za cenę 2.000 dolarów i 501 złotych.

II. Przez inne kontrakty.

1. Grunt lwh. 474/XIX przy ul. Pasterskiej, wartości 2.700 złotych, nabyła tytułem darowizny Marja Liniowska od Karola Liniowskiego.

2. Część ($^{1}/_{4}$) domu dwupiętrowego przy ul. Dietlowskiej l. or. 103 l. sp. 375/VIII wartości 15.000 złotych, nabyła tytułem darowizny Lilja z Silberbachów Landauowa od Emila Silberbacha.

3. Dom parterowy przy ul. Żółkiewskiego l. or. 4 l. sp. 48/XIX, wartości 16.000 złotych, nabyli tytułem darowizny po $^{2}/_{3}$ Zofja i $^{1}/_{3}$ Henryk Kołodziejczyk od Teodora Kołodziejczyka.

4. Część $^{1}/_{2}$ domu parterowego przy ul. Ogrodowej l. or. 1 l. sp. 137/V, wartości 9.000 złotych, nabyła tytułem darowizny Frania Kluger vel Kempler od Esriela Klugera vel Kemplera.

5. Dom jednopiętrowy przy ul. Zduńskiej l. or. 1 l. sp. 131/XI wartości 9.000 złotych, nabyła tytułem darowizny Marja Schmidt od Edwarda i Leopoldyny Schmidtów.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Grunt lwh. 173/XX obok ul. Grzegórzeckiej wartości 2.800 złotych, nabyli w spadku Albina Krycińska 10/16 i Karolina Sourkowa, 6/16 po ś. p. Julji Ostręgowej.

2. Dom dwupiętrowy przy ul. Józefa l. or. 8 l. sp. 250/VIII, wartości 71.200 złotych, nabyli w spadku po 1/7 części Helena Pemper, Salomea Koerbel, Lola, Feliks, Izydor, Ulryk i Celina Goldbergowie po bł. p. Gitli vel Guście Bruchie 2-ga im. Goldbergowej.

3. Dom parterowy przy ul. Misjonarskiej l. or. 21 l. sp. 182/XV, wartości 25 500 złotych, nabyli w spadku Helena z Olesiaków Łukiewiczowa 10/16, zaś Tadeusz i Czesław Łukiewicz po 3/16 po ś. p. Tomaszu Łukiewiczu.

4. Grunt lwh. 111/III przy Pl. Na Groblach, wartości 36.000 złotych, nabyli w spadku po 1/4 Eugenja z Amsterów Wienerowa, Izaak, Roman i Gusta Amsterowie po bł. p. Marji Amsterowej.

5. Część (12/15) domu dwupiętrowego przy ul. Wielopole l. or. 7 l. sp. 91/VI, wartości 89 000 złotych, nabyli w spadku Michalina z Jastrzębskich Kobielowa 2/15, zaś po 5/15 Leon i Zygmunta Jastrzębscy po ś. p. Karolinie Jastrzębskiej.

6. Część (115/314) domu parterowego przy ul. Łagiewnickiej l. or. 15 l. sp. 132/XXII, oraz grunt lwh. 731/XXII przy tejże ulicy, łącznej wartości 13.794 złotych, nabyli w spadku w równych częściach Anna, Michał, Zofja i Bronisław Czyżowscy po ś. p. Annie z Łaptasiów Czyżowskiej.

7. Część (8/16) domu dwupiętrowego przy ul. Stromej l. or. 6 l. sp. 624/XXII. wartości 29.245 złotych, nabyli Sabiną Spiegelglass 2/16, zaś po 3/16 Ryfka z Spiegelglassów Freinwaldowa i Artur Spiegelglass po bł. p Chaimie Spiegelglassie.

8. Część (8/16) domu dwupiętrowego przy ul. Stromej l. or. 6 l. sp. 624/XXII, wartości 36.556 złotych, nabyli w spadku po 4/16 Ryfka z Spiegelglassów Freinwaldowa i Artur Spiegelglass po bł. p. Sabinie Spiegelglassowej.

9. Część (2/12) domu jednopiętrowego przy ul. Rękawka l. or. 12 l. sp. 229/XXII, wartości 10.126 złotych, nabyli w spadku po 1/12 Marjan i Józef Wojdyła po ś. p Adamie Wojdyle.

10. Dom jednopiętrowy przy ul. Chodkiewicza l. or. 8 l. sp. 35/XIX, wartości 30.000 złotych, nabyła w spadku Franciszka z Panków Sądlowa po ś. p. Janie Sądlu.

11. Część (8/16) domu jednopiętrowego przy Rynku Podgórskim l. or. 14 l. sp. 3/XXII, wartości 69.740 złotych, nabyli w spadku Gitla Róża 2-ga im April 4/16, zaś po 1/16 Adolf i Ludwik April, oraz Adela z Aprilów Rittman po bł. p. Zygmuncie Aprilu.

12. Część (56/60) domu parterowego przy ul. Rękawka l. or. 11 l. sp. 768/XXII, wartości 31 286 złotych, nabyli w spadku Gitla Róża 2-ga im. April 28/60, zaś po 7/60 Helena, Adolf i Ludwik Aprilowie, oraz Adela z Aprilów Rittmanowa po bł. p. Zygmuncie Aprilu.

Kraków, dnia 17 kwietnia 1931 r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu kwietniu 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. I.				
Andrzej Kurkiewicz Grodzka 7	budowa schodów piwnicznych	Grodzka 7 lsp. 85	Michał Korzeniak	Insp. 7/31/A. 18/3
Dr. Ella i Marek Stielowie Poselska 17	przebudowa okna parter. na portal sklepowy	Poselska 17 lsp. 496	inż. Zimmermann	51/31/E. 11/3
Bohdan Meleniewski Florjańska 44	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 44 lsp. 342	inż. Wacław Krzyżanowski	59/31/E. 27/3
Remigjusz Wiskida Rynek Gł. 43	plan dodat. na przebud. strychu i wymianę stropów drewn. na żelbeton.	Rynek Gł. 43 lsp. 38	Stefan Piwowarczyk	4/31/A. 15/4
Paulina Poserowa Grodzka 67	plan urządzenia łazienki i drobne adaptacje	Grodzka 32 lsp. 67	inż. Z. Prokesch	55/31/A. 23/3

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Henryk Ehrlich Dawid Monderer Florjańska 43	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 43 lsp. 364	inż. Prokesch	81/31/E. 27/3
Szymon Strassberg Florjańska 49	plany nadbud. 2-go p. w oficynie	Florjańska 49 lsp. 367	arch. Adam Ślęzak	70/31/A. 30/3
Kwieciński Juljan ul. Florjańska 38	przebudowa ustępów na spłukiwane	Florjańska 38	inż Kramarski	23/31/A. 30/3
Marja Drzygiewiczowa Florjańska 55	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 55 lsp. 370	arch. Albin Wiktor	82/31/E. 15/4
Froncz Anastazy Florjańska 17 do rąk administratora Arnolda Jurzykowskiego	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 17 lsp. 351	inż. Stefan Strojek	70/31/E. 7/4
		Dz. III.		
Głogowska Rozalja Zwierzyniecka 6	przebud. portalu sklepow.	Zwierzyniecka 6 lsp. 107	arch. Grünberg	40/31/E. 13/3
		Dz. IV.		
Konwent OO. Karmelitów Karmelicka 21	przebudowa portalu sklepowego	Karmelicka 21 lsp. 61	bud. Antoni Dostal	41/31/E. 27/3
Bernard Haas Łobzowska 2	plany dodat. nadbudowy 3-go piętra	Łobzowska 2 lsp. 72	inż. Prokesch Zygmunt	114/31/C. 30/3
Aleksander Markiewicz Szlak 1	budowa 3-ch p. domu	Szlak 1 lsp. 197	arch. Izydor Goldberger	133/31/C. 1/4
		Dz. V.		
Józef Rączkiewicz Krowoderska 39	nadbudowa 3-go piętra	Krowoderska 39 lsp. 52	arch. Izydor Kurzer	67/31/B. 20/3
Józef Sender św. Gertrudy 12 a	budowa 5-cio piętr. domu	Długa 82 lsp. 33	inż. Z. Prokesch	110/31/B. 7/4
Kieta Franciszek Szlak 53	plany dodat. na nadbud. 3-go i 4-go piętra	Szlak 53 lsp. 185	Kryłoszański Stanisław	72/31/B. 9/3
		Dz. VI.		
Maurycy i Chaja Butterfassowie Radziwiłłowska 25	plany nadbudowy 3-go piętra	Radziwiłłowska 25 lsp. 255	arch. S. Brandt	6/31/B. 6/3

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. VII.				
Róża Stockowa św. Sebastjana 15	plany dodat. mieszkania na poddaszu	św. Sebastjana 15 lsp. 74	arch. Izydor Goldberger	112/31/A. 18/3
Dz. VIII.				
Rachela Weinberg Dietlowska 81	budowa 3-ch p. domu frontowego	Skawińska 23 lwh. 670/666	Inż. Z. Prokesch	9/31/A. 11/3
Samuel Haubenstock Dajwór 25	plany dodat. na nadbudowę 3-go p.	Dajwór 25 lsp. 454	inż. Eug. Ronka i Ska	4493/30 19/2
Chaja Małka Pinterowa Szeroka 38	plany dodat. na zmiany w nadbud. 3-go p.	Szeroka 38 lsp. 215	arch. Wł. Stupnicki	1/31/A. 20/3
Rozalja Warsagienowa Ciemna 15	przebudowa wychodków na spłukiwane	Ciemna 15 lsp. 194	Ludwik Guttman	89/31/A. 18/3
Stow. Psalmistów Dietlowska 101 do rąk prezesa Stow. p. Dawida Jakubowskiego	przebud. 1-no p. domu narożnego na dom modlitwy	Rabina Meiselsa 18	arch. S. Jonkler	31/31/A. 23/3
Mozes Glass Dietlowska 35	plan wykonania łazienki na II p.	Dietlowska 35 lsp. 406	arch. S. Jonkler	60/31/A. 23/3
Hirsch Sybirski Starowiślna 28	plan dodatk. na zmiany w bud. 3-go p. oficyny	Starowiślna 28 lsp. 381	bud. Z. Prokesch	132/31/A. 9/4
Dz. X.				
Antoni i Józefa Jenczykowie Dworska 42	budowa domu parter.	Boczna Dworskiej l. kat. 159/9	arch. Ludwik Paciorkowski	38/31/D. 5/3
Katarzyna Stanek Dworska 22	budowa domu 1-no piętr.	Dworska 22 lsp. 62	arch. Otton Ippold	18/31/D. 10/3
Mindler Bronisława Kapelanka 41	budowa domu parter.	Kapelanka 41 lsp. 190	bud. Sylwester Zabłocki	151/31/D. 20/4
Dz. XI.				
Janina Rzepowa Wasilewskiego 10	plan dodat. na wykonanie domu parterowego	Wasilewskiego 10 lsp. 208	Fr. Mączyński	12/31/D. 17/2
Dz. XIII.				
Konwent PP. Norbertanek Tad. Kościuszki 88	przebud. sali gimnastycznej na mieszkanie	Tad. Kościuszki 88 lsp. 66	arch. Artur Romanowski	90/31/C. 4/3

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		XIII.		
Szymon Stamberger Król. Jadwigi 92	budowa prow. sklepów	Kr. Jadwigi 92 lsp. 258	arch. Stefan Landsberger	137/31/C. 18/3
Mróz Tytus Król. Jadwigi 79	budowa 2-u p. domu z suter.	Kr. Jadwigi 79 l. kat. 121/1	inż. St. Filipkiewicz i inż. J. Kolarzowski	7856/30 1/4
		Dz. XIV.		
Adam Mikulski Reymonta 45	budowa parter. domu	równoległa do ulicy Reymonta parcela 275 i 273/2	inż. Zygmunt Szufa	37/31/C. 28/2
		Dz. XV.		
Jan Raszka Sienkiewicza 10	budowa 2-piętr. domu	Zbrojów 3 lwh. 15 l. kat. 61/6	arch. Ludwik Wojtyczko	88/31/C. 7/3
Czesław Buczak Kaz. Wielkiego 102	budowa 1-no p. oficyny z poddaszem	Kaz. Wielkiego 104 263/1	inż. Jan Stobiecki	108/31/C. 28/3
		Dz. XVI.		
Stanisław i Franciszka Oleszkowie Juljusza Lea 58	nadbudowa 2-go p. z poddaszem	Jul. Lea 58 lsp. 89	bud. Antoni Dostal	74/31/C. 28/3
		Dz. XVII.		
Zbroja Franciszka Mazowiecka 56	budowa 2 izb na poddaszu domu parter. i przebudowa wozowni	Mazowiecka 56 lsp. 19	arch. Z. Szufa	121/31/B. 30/3
Gmina stoł. król. miasta Krakowa Mazowiecka 61	adaptacje wewnętrzne i dobud. l p.	Mazowiecka 61 lsp. 103	Konserwacja miejska	123/31/C. 6/3
Edward Wodniak Grand-Hotel Sławkowska 5	budowa parter. domu, dołu kloaczn. i studni	Pod Fortem l. kat. 745	arch. L. Paciorkowski	57/31/B. 18/3
Dymek Franciszek Mazowiecka 88	plany dodat. na zmianę w rozkładzie wewn. domu i dobudowa 2-ch izb	Mazowiecka 88 lsp. 28	arch. L. Paciorkowski	3/31/B. 26/3
Władysław Litwora Poznańska 18	plan budowy wychodków z dołem kloacznym i komórek	Poznańska 18 lsp. 399	Jan Kolesiński	134/31/B. 27/3

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XVIII.		
Józef i Julja Müllerowie Prądnik Czerwony	budowa parkanu i prow. szopy drewnianei	Aleja Królewska l. kat. 164/1	Fr. Krzyżanowski	69/31/B. 28/2
		Dz. XIX.		
Salomon Wohlfeiler Grzegórzecka 93	przebud. stajni na parter. dom mieszkalny	Grzegórzecka 93 l. kat. 516/6	arch. Izydor Kurzer	7953/30 28/2
Inż. Rudolf Schindler Mogilska 11	pl. dodat. budowy 4-ch portali	Mogilska 11 lsp. 250	inż. M. Caputa inż. M. Stadnicki	44/31/E 26/4
Stefanja Wójcikowa Chodkiewicza 6	budowa I. p. domu z pracownią stolarską	Pasterska l. kat. 188/3 lwh. 360	arch. Z. Szufa	90/31/B. 25/3
Piotr i Regina Gaudyniowie Topolowa 9	pl. dodat. na budowę prowizorycznego kiosku	Kielecka 23	arch. Edward Skawiński	158/31/B. 10/4
Henryk Kanarek Grzegórzecka 52	pl. ubikacji mieszkalnej z poddaszem	Grzegórzecka 52	arch. S. Jonkler	65/31/B. 28/2
Ofic. Spółdz. mieszkan. Franciszek Sterba Zieloną 6	budowa I. p. domu	Osiedle Oficerskie działka 50	inż. M. Caputa arch. M. Stadnicki	97/31/B. 2/4
		Dz. XX.		
Julja Krzyżanowska Grzegórzecka 150	budowa domu parterow.	Dąbie l. kat. 444/2	arch. L. Paciorkowski	81/31/B 7/3
		Dz. XXI.		
Józef Kajdas Sarmacka 25	pl. dobud. 2-ch izb	Sarmacka 25 lsp. 195	arch. L. Paciorkowski	55/31/D 30/3
Józefa Sokołowska Płaszowska 84	budowa parter. oficyny	Płaszowska 84 l. kat. 563/15	arch. St. Kryłoszański	30/31/D 27/2
Józef Pitala Kalwaryjska 43	budowa domu parterow.	Boczna do Rybitwy l. kat. 538/20	arch. Zygmunt Szufa	42/31/D 12/3
Wojciech Grzegorczyk Grzegórzecka 16	pl. budowy domu parter.	projekt. Łanowej l. kat. 1545/28	arch. L. Paciorkowski	54/31/D 30/3
Antoni Kotara Łasówka 12	budowa prowizor. domu drewnianego	Lasówka l. kat. 236	arch. L. Paciorkowski	66/31/D 4/3
Feliks Jarocki Myśliwska 20	budowa domu parterow.	Łanowa l. kat. 1546/66	bud. Antoni Dostal	139/31/D 10/4
Julja Szczepanowska Zatorska 13	budowa domu parterow.	Sarmacka l. kat. 815/8	bud. Antoni Dostal	52/31/D 30/3

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XXII.		
Schenker Izaak Lipowa 23.	budowa ustępów spłukiwanych	Lipowa 23 lsp. 405	Arch. Eugeniusz Grodziński	68/31 D 30/3
Stankiewicz Franciszka św. Kingi 11	budowa domu 1-no p.	Al. Pod Kopcem l. kat. 854/25	bud. Antoni Dostal	153/31/D 11/iV
Salomon Landsberger Rynek Podgórski 15	przebudowa portalu sklepowego	Rynek Kleparski 15 lsp. 4	arch. Stefan Landsberger	99/31/D 30/3
Salomon Himmelblau Kalwaryjska 23	plan dodatkowy na zmiany w budowie sklepów	Kalwaryjska 23 lsp. 146	bud. Antoni Dostal	34/31/B 4/3
Salomon Himmelblau Kalwaryjska 23	plany na budowę poddasza i adaptacja	Kalwaryjska 23 lsp. 146	bud. Antoni Dostal	34/31/D 17/XII
Piotr Słomka Gazowa 7	budowa prowizorycznego baraku	Za Torem l. kat. 931/1	bud. Adam Ślęzak	15/31/D 9/2
Teresa Kopczyńska Puszkarska 18	plany dodat. wykonania zmiany w domu parter.	Puszkarska 18 lsp. 708	arch. Ludwik Paciorkowski	7392/30 6/3
Marja Cieślowa i Weronika Jelonek Rydlówka 22	budowa domu parterow.	Al. Skrzyneckiego 23 l. kat. 1429/1 lwh. 569	arch. Szufa Zygm.	69/31/B 11/3
Stanisław Zachara Zamoyskiego 20	budowa ogrodzenia	Łagiewnicka l. kat. 1323		5980/30 11/2

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Protokoły obrad Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta.

Protokół z 2-go posiedzenia Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta z dnia 11 marca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent miasta Dr. Ludwik Schneider.

„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Członków Rady Przybocznej **68.**

Początek posiedzenia o godzinie **18.**

Przed porządkiem dziennym.

Deklaracja Radców m. z grupy robotniczej.

P. Jaich Franciszek odczytał następującą deklarację: „Wchodząc w skład Rady Przybocznej uważamy za swój obowiązek oświadczyć, iż choć powołani drogą nominacji, uważamy się za przedstawicieli interesów i potrzeb szerokich zastępów ludności pracującej naszego miasta.

Przy spełnianiu swych obowiązków będziemy zawsze mieli na oku dobro Państwa i Gminy, które swą siłę i swój rozwój muszą oprzeć na dobrobycie, oświacie i zgodnem współdziałaniu ogółu pracujących mężczyzn i kobiet".

Deklarację powyższą przyjęto.

Porządek dzienny.

Regulamin Komisji-Matki Rady Przybocznej.

Referent p. Prof. Dr. Rouppert przedkłada projekt regulaminu Komisji-Matki Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta:

§ 1.

Rada Przyboczna powołuje na czas swego urzędowania Komisję-Matkę dla załatwiania spraw, związanych z organizacją Sekcyj, Komisyj i Podkomisyj, w szczególności dla spraw ilościowego i osobowego składu poszczególnych Sekcyj, Komisyj i Podkomisyj Rady Przybocznej.

§ 2.

Komisja-Matka składa się z 7 członków, wybieranych przez Radę Przyboczną zwykłą większością głosów.

§ 3.

Komisji-Matce przewodniczy wybrany przez nią przewodniczący, względnie jeden z jego zastępców.

Posiedzenia Komisji-Matki odbywają się w obecności Prezydenta miasta lub delegowanego przez niego zastępcy.

§ 4.

Obsada Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej:

Sekcja	I i VII (razem)	16	członków
„	II	12	„
„	III	8	„
„	IV	10	„
„	V i VI (razem) . . . . . . a) dla spraw opieki społecznej 6 członków, b) dla spraw zdrowia publicznego 6 członków	12	„
„	VIII	12	„
Komisja dla spraw	Elektrowni m. . .	5	„
„ „ „	Gazowni m. . . .	5	„
„ „ „	Wodociągu m. . .	5	„
„ „ „	Rzeźni m.	5	„
„ „ „	M. Zakładów Ceram.	5	„
„	drogowo-kanałowa	8	„

Ilość członków innych Komisyj ustala Komisja-Matka, a zatwierdza Rada Przyboczna.

Przy obsadzaniu Sekcyj i Komisyj uwzględniać należy kwalifikacje fachowe członków Rady Przybocznej.

§ 5.

Przydział do Sekcyj, Komisyj i Podkomisyj zgłaszają na ręce Prezydenta miasta członkowie Rady Przybocznej.

§ 6.

Wszelkie wnioski Komisji-Matki przedstawia Radzie Przybocznej przewodniczący tejże Komisji lub referent przez niego wyznaczony.

§ 7.

Posiedzenia Komisji-Matki zwołuje w miarę potrzeby i swego uznania przewodniczący w porozumieniu z Prezydentem miasta.

P. Dr. Krzetuski prosi o rychłe zwołanie Sekcji skarbowej.

P. Dr. Gross zapytuje, kiedy będzie zwołany Komitet rozbudowy miasta Krakowa.

Po udzielonych wyjaśnieniach przez referenta regulamin uchwalono.

Sprawozdanie z posiedzeń Państwowej Rady Kolejowej.

Delegat Gm. m. Krakowa p. Dr Krzetuski, przedstawia następujące sprawozdanie z posiedzeń Państwowej Rady Kolejowej:

W dniach 2, 3 i 4 marca odbyły się kolejno posiedzenia komitetów eksploatacyjnego, nowobudujących się kolei i taryfowego, wreszcie plenarne Państwowej Rady Kolejowej. Z spraw, które wypełniły obrady, podnoszę najważniejsze w odniesieniu do życia gospodarczego.

Wyodrębnienie czyli nieco szumnie nazwana komercjalizacja Kolei Państwowych poczyniła poważny krok naprzód. Mianowicie wyodrębniono majątek przedsiębiorstwa i przeznaczono osobną księgę rejestru handlowego na wpis przedsiębiorstwa. W miejsce przewidzianego pierwotnym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej, Generalnego Dyrektora i Generalnej Dyrekcji wprowadzono jako organ wykonawczy Ministerstwo Komunikacji. Muszę przyznać, że nie brak dzisiaj po doświadczeniach poczynionych w Rzeszy i Austrji znawców kolejnictwa, którzy idei komercjalizacji są przeciwni. Jeżeli tedy Rząd w tej sprawie postępuje ostrożnie, to niema powodu do krytyki. To też Rada Kolejowa relację Pana Ministra przyjęła do wiadomości, bez dyskusji, która się skoncentrowała w komitecie eksploatacyjnym. Wynikiem dyskusji na komitecie było przyjęcie tezy, że należy dążyć do zupełnej komercjalizacji i ustanowienia jako władzy wykonawczej Generalnej Dyrekcji, podporządkowanej Ministrowi Komunikacji.

Po wynikach roku 1930/31 ciała ustawodawcze w porozumieniu z Ministerstwem zredukowały dochody i wydatki o dalsze 50 miljonów, wobec czego suma budżetowa wynosi okrągło 1594 miljonów, wobec 1748 miljonów budżetu 1930/1931. Co do inwestycyj, to po skreśleniu 9 miljonów w Senacie, przewidziane są w wysokości 175 miljonów. Z wydatków preliminowanych na rozbudowę stacyj w ogólnej sumie 86 miljonów, przeznaczono dla Krakowa sumę znikomą, bo nie więcej jak 250.000 zł. Budowa magistrali węglowej Górny Śląsk-Gdynia ma nastąpić z funduszów pożyczki francuskiej, której finalizacja jest bliska.

Wielkie zainteresowanie budzi wśród członków Rady Kolejowej i niewątpliwie także Świetnej Rady sprawa ruchu samochodowego w konkurencji z ruchem kolejowym. W tej sprawie przedstawiono Komitetowi nowobudujących się kolei referat p. Wartalskiego, zakończony wnioskami, które przewidują ustawowe uregulowanie ruchu samochodowego z uwzględnieniem bezpieczeństwa i także możność udzielenia pewnym firmom koncesji na wyłączność ruchu w zamian za specjalne świadczenia na rzecz Państwa. Wniosek ten nie uzyskał większości. Natomiast uchwalono, uznając konieczność uregulowania ustawowego, zastrzeżenie przeciw stosowaniu środków, krępujących inicjatywę prywatną.

Posiedzenie plenarne było ostatniem tej kadencji.

Proszę sprawozdanie przyjąć do wiadomości i udzielić ustępującemu członkowi i zastępcy członka Państwowej Rady Kolejowej zwolnienia z piastowanego mandatu.

W dyskusji zabierali głos:

P. Prof. Dr. Kumaniecki w sprawie rozbudowy krakowskiego dworca kolejowego.

P. Dr. Czuchajowski w sprawie ruchu automobilowego, tak osobowego, jak i ciężarowego.

P. Prof. Dr. Nowak, zwracając się do posłów i senatorów krakowskich, aby gorliwie zajęli się kwestją rozbudowy krakowskiego węzła kolejowego.

P. Kleczka, utyskując na ciasnotę dworca zachodniego, który w dzisiejszych czasach nie odpowiada swemu celowi.

Po wyjaśnieniach, udzielonych przez referenta i Prezydenta Rollego, sprawozdanie p. Dr. Krzetuskiego przyjęto do wiadomości.

Sprawozdanie z działalności Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1930.

P. Dr. Tilles Samuel składa szczegółowe sprawozdanie z działalności Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej.

(Sprawozdanie załączone na str. 140).

W dyskusji nad sprawozdaniem:

P. Prezes Epstein zapytuje o bilans za r. 1930 — porusza sprawę rozbudowy ruchu autobusowego — tam, gdzie niema tramwaju, powinno się zaprowadzić linje autobusowe.

P. Dr. Chodorowski uważa, że sprawozdanie, jakkolwiek treściwe, nie zadowala jego osobiście — zapytuje, jakie są koszta administracji i rzeczowe, podział zysków. Zauważa, że w roku 1926 podwyższono ceny biletów, a różnica miała być użytą na pomoc dla bezrobotnych.

P. Dr. Beaupré żali się na odrutowanie Rynku krakowskiego — powinno się tramwaj usunąć z Rynku Głównego.

P. Dr. Klimecki doradza zaciągnięcie pożyczki na rozbudowę tramwaju.

P. Prof. Rouppert domaga się usunięcia tramwaju z Rynku Głównego — podnosi konieczność sprawności kursowania wozów tramwajowych.

P. Pochmarski i Prof. Dr. Bujwid popierają wniosek p. Dr. Beauprégo i Prof. Dr. Rouppert a.

P. Dr. Krzetuski prosi, aby Dyrekcja tramwaju rozesłała wszystkim członkom Rady Przybocznej bilans za rok 1930, poczem prosi o zamieszczenie na porządku dziennym posiedzenia Rady Przybocznej sprawy rozbudowy tramwaju.

P. Dr. Kannenberg Marjan popiera wniosek p. Dr. Krzetuskiego.

P. Pronaszko jest zdania, że umieszczenie tramwaju w Rynku głównym nie szkodzi wyglądowi tegoż Rynku — prosi, aby tramwaje szybciej kursowały.

Wyjaśnień udziela p. Prezydent Rolle i referent p. Dr. Tilles.

Wniosek p. Dr. Krzetuskiego przyjęto.

Przewodniczący zamknął posiedzenie o godzinie **21.**

Protokół z 3-go posiedzenia Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta z dnia 24 kwietnia 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent miasta Witołd Ostrowski.
„ „ Dr. Ludwik Schneider.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady: Franciszek Strasik

Obecnych członków Rady Przybocznej **64.**

Początek posiedzenia o godzinie **18.**

Przed porządkiem dziennym.

I. Ustąpienie pierwszeństwa hipot. na rzecz Kom. Kasy Oszcz. m. Krakowa dla Tow. Katol. Domu Akadem.

Imieniem Sekcji I i III Wiceprezydent m. Dr. Piotr Wielgus wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Ustąpić pierwszeństwa hipotecznego na rzecz Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa przed zaintabulowanem na rzecz Gminy m. Krakowa w wykazie hip. L. 555 Dz. IV prawem zastawu dla reszty ceny kupna 64.808·10 zł. dla pożyczki, którą Towarzystwo Katolickiego Domu Akademickiego zamierza zaciągnąć w tej instytucji, a to pod następującemi warunkami:

1) Ustąpienie to odnosić się będzie tylko do kwoty niezbędnej dla ukończenia budowy domu. Kwota jednak tej pożyczki nie może:

a) osiągnąć wysokości, którąby zagrażała bezpieczeństwu zahipotekowanej reszty ceny kupna,

b) przekraczać w żadnym razie sumy 200.000 złotych, względnie równowartości w dolarach, wliczając tu wszystkie należytości dodatkowe.

2) Dokument ustępstwa wydany zostanie dopiero po zapłaceniu wszystkich zaległych rat wspomnianej reszty ceny kupna.

3) Wszelkie koszty połączone z wystawieniem odnośnego dokumentu poniesie Towarzystwo.

Uchwalono. L. I. 1504/31.

II. Pożyczki 280.000 zł. i 350.000 zł. na dokończenie budowy domu mieszkalnego przy ul. Pasterskiej.

Imieniem Sekcji II i III Wiceprezydent miasta Witołd Ostrowski wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Ze względu na konieczność dostarczenia biedniejszej ludności małych mieszkań, t. j. pokoju z kuchnią, względnie pokoju z wnęką kuchenną i w związku z rozpoczętą budową 2-ch domów mieszkalnych powyższego typu, a to 3-ch piętrowego domu mieszkalnego z poddaszem i 4-piętrowego na Grzegórzkach przy ul. Pasterskiej — Rada przyboczna uznaje za wskazane i uchwala zaciągnąć pożyczkę na budowę tych domów w stanie surowym w kwocie 280.000 zł. w Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział w Krakowie na podstawie ustawy o rozbudowie miast w myśl wniosku uchwalonego w dniu 11 marca 1931 r. przez Prezy-

denta i Wiceprezydentów m., działających na zasadzie § 53 statutu m. Krakowa.

Równocześnie Rada Przyboczna uchwala zaciągnięcie dalszej pożyczki w Banku Gospodarstwa Krajowego z funduszu rozbudowy miast, względnie w innej instytucji finansowej w kwocie zł. 350.000 na dokończenie budowy wyżej podanych domów mieszkalnych.

Pożyczki te zostaną zabezpieczone w stanie biernym realności lwh. 639 ks. gr. gm. kat. Piaski.

Uchwalono. (L. Prez. 2943/31).

Porządek dzienny.

OBRADY NAD BUDŻETEM ROKU 1930/31.

Prezydent miasta Rolle zagaił posiedzenie, poczem zabrał głos generalny sprawozdawca budżetowy Dr. Stanisław Chodorowski:

Mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie preliminarz budżetu Gminy miasta Krakowa na rok 1931/32. Układ budżetu Gminy m. Krakowa opiera się na rozporządzeniu Prezydenta Rz. P. z dnia 17 czerwca 1924 i na rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926.

Przytoczone rozporządzenia Prezydenta i Ministra Spraw Wewn. uregulowały niejako zasadnicze sprawy z budżetowaniem związane, a w szczególności podział budżetu na budżet administracyjny i budżety przedsiębiorstw komunalnych. Ponadto nowela z dnia 20 stycznia 1930 r. rozszerzyła drugą część budżetu, wprowadzając obok budżetów przedsiębiorstw komunalnych także oddzielne budżety szpitali i zakładów opiekuńczych, wobec czego budżet administracyjny obejmuje w zakresie szpitali i wspomnianych zakładów w odpowiednich działach wydatków zwyczajnych jedynie dopłaty netto Gminy. Tem się różni układ obecnego budżetu od budżetów z lat poprzednich.

Budżet administracyjny na rok 1931/32 przewidywał w projektach Zarządu miasta w ogólnych cyfrach w wydatkach zwyczajnych zł. 23,588.278, nadzwyczajnych zł. 4,642.924 — razem zł. 28,231.202, w dochodach zaś zwyczajnych zł. 23,592.050, w nadzwyczajnych zł. 4,646.235 — razem zł. 28,238.285.

Zamykał się więc pierwotnie nadwyżką zł. 7.083.

Komisja budżetowa wspólnie z Zarządem Gminy i po przeprowadzeniu obszernej dyskusji proponuje w wydatkach zwyczajnych zł. 23,794.441, nadzwyczajnych zł. 4,253.424 — w dochodach zwyczajnych zł. 23,796.150, nadzwyczajnych zł. 4,256.335 — razem w wydatkach zł. 28.047.865, w dochodach zł. 28,052.385, nadwyżka zł. 4.520.

W budżetach zaś przedsiębiorstw komunalnych preliminuje się w zakresie wydatków zwyczajnych zł. 21,484.116, wydatków nadzwyczajnych zł. 1,470.924, razem zł. 22,955.040 — w dochodach zwyczajnych zł. 25,900.486. w dochodach nadzwyczajnych zł. 1,470 924, razem zł. 27,371.410.

W budżetach szpitali i zakładów opiekuńczych przewiduje się w wydatkach zł. 1,410.503 i tyleż w zakresie dochodów zwyczajnych, na które składają się dopłaty Gminy w przeważnej części, bo w ogólnej sumie zł. 897.483, zamieszczonych w odpowiednich działach budżetu administracyjnego.

Budżet Gminy na r. 1931/32, a ściślej ujmując jego wykonanie, przypada w okolicznościach ciężkiego położenia gospodarczego w Państwie. Trzeba sobie z tego zdawać sprawę, iż to ciężkie położenie gospodarcze dopiero w roku bieżącym, a więc w okresie realizowania obecnego projektu budżetu Gminy, który tu przedkładam, najwyraźniej i najdotkliwiej może dać się odczuć. Źródła obecnych dochodów Gminy mogą doznać pewnego skurczenia. To też pierwszem i najważniejszem zadaniem Zarządu miasta jest przetrzymać ciężki czas. Naczelnem hasłem niejako musi być „to co najkonieczniejsze i nieodzowne; wszelkie inwestycje muszą być wstrzymane".

Nowy budżet jest w dużej mierze pod tym kątem widzenia zestawiony. Budżet ten bowiem wykazuje w porównaniu z budżetem poprzednim zniżkę w wydatkach zwyczajnych o zł 986.452, czyli około 4%, w wydatkach nadzwyczajnych o zł 5.315.094, czyli o 55% mniej. Ogólna suma wydatków zwyczajnych przedsiębiorstw komunalnych obniżyła się w stosunku do poprzedniego budżetu nieznacznie, bo o kwotę zł 30.336. Tłumaczyć należy to tem, że niektóre z przedsiębiorstw wykazują pewną zwyżkę wydatków dlatego, że zostały obciążone spłatą długów zaciągniętych w roku 1930 na inwestycje (Wodociąg) lub też z powodu rozszerzenia zasięgu ich działalności (Elektrownia). Przeprowadzono niemal we wszystkich działach budżetu administracyjnego restrykcję wydatków. Kompresja ta wydatków, choć konieczna, musiała się odbić i na elastyczności budżetu. W całym budżecie administracyjnym w wydatkach zwyczajnych znaleść można niespełna 950.000 zł na cele inwestycyjne, łącznie z kwotą preliminowaną w Dz. V na roboty drogowe, o ile bardzo optymistycznie podciągniemy pod pojęcie inwestycji kwoty przeznaczone na zakup nowych ławek w ogrodach publicznych i tym podobne wydatki. Kwota zatem zł 950.000 stanowi zaledwie 4% ogólnej sumy wydatków zwyczajnych. Budżet ten nazwałbym wegetacyjnym, na dziś, na przetrwanie do lepszych czasów, lecz przewiduję, że stan ten może potrwać od 2—3 lat.

Z charakteru budżetu wegetacyjnego wynika i to, że budżet jest konsumcyjny. Pozwolę sobie poprzeć tę tezę szeregiem cyfr: a więc

Dział I. „Administracja ogólna" zamyka się kwotą zł 5.545.893, t. j. mniej więcej 23% ogólnych wydatków zwyczajnych budżetu administracyjnego, ale na tej kwocie nie kończą się jeszcze te specyficzne wydatki administracyjne; przewijają się one bowiem, t. j. płace personelu i związane z tem wydatki na ubezpieczenia społeczne i t. p. przez wszystkie działy wydatków zwyczajnych budżetu administracyjnego. Czyni to pokaźną kwotę 5,282.482 (w kwocie tej umieszczona jest suma na robociznę mogąca wynosić niespełna pół miljona zł, względnie w dziale I. uwidoczniona jest również kwota wydatków rzeczowych około 550 000 zł), a zatem sumą Dz. I. czyni to zł 10,828.375, jeżeli od tej sumy odejmiemy 500.000 (robocizna) i zł 550.000 (rzeczowe z Dz. I.) otrzymamy kwotę zł 9.800.000 (mniej więcej) co czyni 43% ogólnych wydatków zwyczajnych budżetu administracyjnego. Jest to zatem ta część budżetu, której w tej chwili ruszyć nie można, jest to co

więcej kwota, która wydaną być musi. Jeżeli dodać do tej sumy kwotę 4,039.228 preliminowaną w Dz. IV. wydatków na długi, oraz kwotę zł 897.483, preliminowaną jako dopłaty Gminy do budżetów szpitali i Zakładów opiekuńczych, to otrzymamy kwotę łączną około zł 14,715.086.

Kwota ta stanowi około 65% sumy preliminowanych wydatków. Jest to olbrzymia pozycja, której wzruszyć się nie da, jest to poprostu opancerzona część budżetu. Pozostaje zatem około 35%, że się tak wyrażę wolnego budżetu, ale jak te 35% się przedstawiają. Otóż co najmniej 20% to są t. zw. wydatki rzeczowe, związane ściśle z wykonywaniem czynności urzędowych, a więc są to wydatki na przybory kancelaryjne, telefony, opał, światło, porto i t. d., a dalej to wydatki również rzeczowe na konserwację urządzeń biurowych, lokali, na czyszczenie biur, na czynsze, na podróże i t. p., wreszcie i wszelkie wydatki związane z wykonywaniem powierzonych czynności. Pozostawałaby zatem część budżetu wynosząca 15% sumy wydatków zwyczajnych, część ewentualnie elastyczna. Ale czy rzeczywiście te 15% są elastyczne? Otóż uważam, że nie. Trzeba bowiem odjąć od tej kwoty wszelkie pozycje preliminowane na zasiłki, dotacje, subwencje i t. p. składki członkowskie i inne konieczne adaptacje, a wówczas okaże się, że niespełna 6—7% budżetu możnaby zakwalifikować jako część elastyczną budżetu.

Budżet Administracyjny Gminy na rok bieżący nie może być jednakowoż lepszy; jest on obrazem tej syuacji gospodarczej, której odbiciem są również wszystkie inne budżety komunalne. Gmina m. Krakowa jest wprawdzie chwilowo w ciężkiem położeniu finansowem, ale w swych trudnościach gospodarczych Gmina nie jest odosobnioną. Śmiem raczej twierdzić, że Gmina m. Krakowa jest w lepszej skórze, aniżeli wiele innych związków komunalnych.

Szereg samorządów miejskich poszedł w tym roku drogą stosowania mniej lub więcej silnych oszczędności, przy układaniu swych budżetów. Oczywiście oszczędności te nie dokonywały się drogą okrojeń mechanicznych, gdyż to mogłoby sprowadzić rozprzężenie gospodarki samorządowej.

Obniżono budżet administracyjny naszej Gminy w wydatkach zwyczajnych, jak to już wspomniałem o kwotę zł 986.452, a w dochodach zwyczajnych o zł 991.314, w porównaniu z budżetem poprzednim, w wydatkach zaś nadzwyczajnych o zł 5.315.094, a w dochodach o zł 5,319.098. Kierowano się zatem, jeżeli chodzi o wydatki zwyczajne budżetu administr. względami oszczędności, a przy dochodach względami ostrożności preliminując w nich kwoty w stosunku do osiągniętych wyników w roku 1930/31 i mając na uwadze ogólne położenie gospodarcze, które stanowi przyczynę obniżenia się źródeł dochodów Gminy, zwłaszcza dochodów ze źródeł publiczno-prawnych. Ale obniżenie się dochodów Gminy nie jest spowodowane ogólną sytuacją gospodarczą, w części i to dość znacznej jest skutkiem innych jeszcze okoliczności. I tak: w pierwszym rzędzie ustawa o państwowym funduszu drogowym obniża efektywnie już w tym roku dochody Gminy z opłat i podatków drogowych o kwotę zł 350.000 rocznie. Równocześnie zaś nałożono na Gminę nowe ciężary. Rząd przerzucił na Gminę obowiązek płacenia kwaterunkowego dla nauczycieli szkół powszechnych, które wynosi rocznie zł 240.000, preliminowaną po raz pierwszy w tym roku; istnieje zaś już obowiązek Gminy, płacenia analogicznego kwaterunkowego dla wojskowych, preliminowanego w budżecie bieżącym w Dz. XIII. § 147 w kwocie zł 164.000.

Dalej nałożono obowiązek prowadzenia ewidencji i kontroli ruchu ludności, co wyraża się w różnych pozycjach Dz. I. kwotą około zł 200.000. Ogólną zatem lukę jaka wynikła w budżecie Gminy 1931/32 z powodu nałożenia przez Państwo nowych ciężarów bądź też uszczuplenia dochodów na rzecz Państwa, można przyjąć na około zł 800.000, nie licząc kwoty zł 164.000 (kwaterunkowego dla wojskowych), która nie jest wprowadzona po raz pierwszy w tym budżecie. Ale nie na tem koniec, na budżecie tegorocznym Gminy ciążą konsekwencje pewnych poprzednio dokonanych posunięć o charakterze społecznym. Mam na myśli stabilizację personalu niższych funkjonarjuszy Gminy. Dnia 4 marca 1929 r. Rada miejska zatwierdziła regulamin służbowy dla niższych funkcjonarjuszy miejskich, a dnia 14 lutego 1930 r. uchwaliła rozszerzyć etat tych pracowników o 1186 miejsc. Dotychczas stabilizowanych zostało 555 osób.

Płace personalu robotniczego stabilizowanego wzgl. takiego, który ma być stabilizowany w roku budżetowym 1931/32 wyrażają się w samym tylko budżecie administracyjnym Gminy kwotę prawie zł 600.000. Poważne obciążenie z tego samego tytułu znajduje się również w budżetach przedsiębiorstw komunalnych. Uczucie, poryw szlachetności, oczywiście nakazuje bez zastrzeżeń zapewnić starość tym wszystkim robotnikom, którzy przepracowali dłuższy okres czasu dla Gminy. Pójdę nawet dalej, sentyment ten nakazywałby stabilizować i na przyszłość tych wszystkich, którzy dla Gminy już pewien czas pracują, a i tych którzy pracować będą. Ale rachunek, ten prosty rachunek, że dwa a dwa jest cztery, winien wskazywać jednocześnie te konsekwencje, jakie wypłyną w przyszłości z tego gestu pełnego zresztą zupełnie zrozumiałej szlachetności. Dziś emerytury, jakie Gmina płaci, a więc które ciążą na budżecie administracyjnym Gminy, a nie na funduszu emerytalnym wynoszą łącznie z tak zwanemi darami z łaski kwotę około zł 1,800.000, a przecież kwota ta przez pewien czas będzie szybko narastać wskutek napływu do kadr emerytów uprawnionych, a więc już wysłużonych niższych pracowników Gminy. Czyż nie należało wówczas gdy uchwalało się etatyzację tychże pracowników poszukać jednocześnie albo nowych dochodów dla Gminy, lub też przeprowadzić już wtedy pewne restrykcje w wydatkach.

I zkolei przechodzę do tej części budżetu, która stanowi ukrytą, a jednak istniejącą niezmiennie i stałą groźbę dla całości budżetu Gminy. I w tej chwili muszę zaznaczyć, że nie chodzi o wysokość ogólnego obdłużenia gminy, które relatywnie nie jest wysokie, ale o charakter tych długów. Majątek Gminy wynosi około 280,000.000 zł; zadłużenie zaś Gminy wraz z przedsiębiorstwami komunalnemi około zł 35,000.000, czyli 12½% majątku, bez uwzględnienia niewiadomej jeszcze kwoty niezwaloryzowanych dotychczas pożyczek byłego Austr. Ziem. Zakładu Kredytowego.

W Dz. IV. przewidziano na długi zł 4,039.228,

ale czy istotnie na spłatę kapitału — z ogólnej kwoty długów zaledwie około zł 7,000.000, przypada na długi długoterminowe, w tem około $1^1/_2$ miljona stanowią zwaloryzowane długi w Czeskich Kasach Oszczędności, około $2^1/_2$ miljona zwaloryzowana pożyczka obligacyjna z roku 1908 i 1919, około zł 400.000 skonwertowanej pożyczki budowlanej w Banku Gosp. Kraj. ponad 2 miljony zwaloryzowanych dawnych pożyczek anuitetowych b. Banku Krajowego. Reszta pożyczek, a więc zł 28 miljonów, to pożyczki na weksle terminowe, które po części się spłaca, a częściej prolonguje, albo też pożyczki skryptowe, z krótkiemi naogół terminami płatności. Zazwyczaj wierzyciele prolongują te pożyczki, ale ich spłata w całości natychmiastowa stanowi stałą groźbę dla Gminy. Wśród wierzycieli Gminy naczelne miejsce zajmuje Bank Gospodarstwa Krajowego, którego pretensje wynoszą około zł 13 miljonów o różnem oprocentowaniu, dochodzącem do 11% w stosunku rocznym. Drugie miejsce zajmuje Komunalna Kasa Oszczęd m. Krakowa z pretensją około $4^1/_2$ miljona zł.

A jak się przedstawia oprocentowanie całego długu Gminy, a więc: bezprocentowego długu jest 30.000 zł, 3% = zł 1,187.000. 4% = zł 3,398.123, $4^1/_2$% = zł 840.543, 5% = zł 10.624, 6% = zł 1,460.000, 7% = zł 700.000, 8% = zł 54.149, 9% = zł 2 milj. 497.000 i 263 500 dolarów, $9^1/_2$% = zł 8,265.687, 10% = 495.000 i 158.800 dol., $10^1/_2$% = zł 636.040, 11% = zł 985,000 i 89.913 dolarów.

Do tego doliczyć trzeba około 8 miljonów długów Zakładów gminnych krótkoterminowych o przeciętnej stopie 9%. Trzeba przyjąć, że ta preliminowana kwota w Dz. IV na spłatę długów jest właściwie bez mała zjadana przez wysokie oprocentowanie krótkoterminowych pożyczek. Wydatki rzeczywiste na oprocentowanie i spłatę długów stale rosną. I tak: w r. 1926 wynosiły zł 1,002.496·—, w r. 1927/28 zł 1,129.061·—, w r. 1928/29 zł 2,840.957·—, w r. 1929/30 zł 2,002.762·—, w r. 1930/31 zł 3,917.855·— a w obecnym budżecie jak już wspomniałem zł 4,039.228·—, a więc o 224.418·— więcej jak w roku ubiegłym.

Pomimo tego, jeśliby ze strony wierzycieli nastąpił nacisk co do upłat kapitału, kwota preliminowana okazałaby się niewątpliwie za małą. Wspomniałem, że w tym dziale ukryta jest stała groźba dla gospodarki Gminy. Ale z drugiej strony i w tymże dziale dopatruję się możliwości znacznego zwiększenia dochodowości Gminy a więc uzyskania w przyszłości pokaźnej nadwyżki budżetowej, którą możnaby wtedy obrócić na tak potrzebne i celowe inwestycje, jak ulice, rzeźnia i t. p. Mam na myśli konwersję długów. Proszę Wysokiej Rady konwersja długów krótkoterminowych jest konieczna, nieodzowna, jest wskazana położeniem finansowem Gminy; odciąży budżet Gminy, uczyni go elastycznym i zasilić może rezerwy Kasy Gminy, których dziś zupełnie niema, stworzyć może perspektywy celowych inwestycyj w przyszłości. Musi się przekonać wierzyciela, że i w jego interesie konwersja leży; trzeba pójść do Rządu o interwencję; ale musi się chodzić za tem ustawicznie i bez przerwy domagać się skonwertowania długów, aż się to istotnie uprzykrzy wierzycielowi i w ten sposób cel osiągnie. Z konwersji można uzyskać minimum 1,200.000·— zł. Bez przeprowadzenia konwersji nie może Gmina obecnie zaciągać żadnej pożyczki, a w szczególności krótkoterminowej na cele inwestycyjne, choćby najważniejsze.

Budżet na rok 1931/32 jest tak sztywny, jest już tak okrojony po stronie wydatków zwyczajnych, że mowy o tem niema o jakich znaczniejszych lukach w tej części budżetu administracyjnego, a w dochodach pokrycia nowy wydatek spowodowany oprocentowaniem i spłatą długów nie znajdzie. Sprawa konwersji łączy się również z budżetem administr. nadwyczajnym Gminy.

Wspomniałem o obniżeniu tak wydatków jak i dochodów nadzwyczajnych budżetu administracyjnego. Moje osobiste zapatrywanie się na tę część budżetu admin. Gminy jest takie, że uważam ten budżet za zupełnie nierealny, a to więcej za anachronizm. Bo co to mogą być za dochody te nadzwyczajne. Pozycje główne to sprzedaż nieruchomości, 500.000·— i pożyczka (oczywiście prawdopodobnie krótkoterminowa) 3,635.000 — zł. O pożyczce wypowiedziałem swoje zdanie. Przecież ta pożyczka — zależy w jakim czasie zostałaby zaciągnięta, mogłaby już na obecnym budżecie zwyczajnych wydatków zaciążyć odsetkami i spłatą kapitału. W związku z tem, uważałbym i wydatki nadzwyczajne za nierealne.

Ale gdyby to można tak tę sprawę postawić o ile chodzi o wydatki nadzwyczajne, to znaczy, że niema wpływów nadzwyczajnych, to i nie będzie wydatków nadzwyczajnych. Niestety w działach wydatków nadzwyczajnych są kwoty, które wydane być muszą, a które zatem z natury rzeczy obciążą już bieżący budżet admin. tj. jego wydatki zwyczajne. Wymienię je:

Spis ludności 100.000·— zł., urządzenie Miejskiego Urzędu ewidencji ludności 50 000·— zł., pokrycie ceny kupna gruntów od OO. Augustjanów 400.000·— zł. Zapłata 2 rat za samochody do kropienia ulic 39.000·— zł., odszkodowanie za grunty wywłaszczone 235.600·— zł., ostatnia rata za 2 walce motorowe 40.000 zł., udział Gminy w Spółce Drogowej dla przebudowy i utrzymania drogi Kraków-Wola Justowska 54.000·— zł. Ambulatorjum szkolne dentystyczne 10.000·— zł. Druga rata na rozbudowę szkoły żydowskiej T. S. L. 5.000 — zł. i t. d., razem zł. 1,842.705·— łącznie z kwotą zł 670.247·—, która stanowi saldo niedoborów za lata 1926/27 i 1927/28. W dochodach nadzwyczajnych na tę kwotę znajdujemy realne pokrycie w kwocie zł. 500.000·— ze sprzedaży gruntów miej. i w kwocie zł. 71.235·—, pochodzącej z funduszów renowacyjnych Rzeźni m., Zakładu czyszczenia miasta i Miej. Zakładów Samochodowych i ze zwrotu nadpłaconego przez Gminę datku konkurencyjnego na utrzymanie lewego brzegu Wisły. Odjąwszy przeto kwotę zł. 571.235·— od wspomnianej kwoty zł. 1,842.705·— pozostałaby kwota zł. 1,271 470·— która realność budżetu stawia pod znakiem zapytania, gdyż już teraz musi zaciążyć na wydatkach zwyczajnych budżetu admin. I czyż znowu nie nasuwa się żelazna konieczność konwersji długów. Proszę Wysokiej Rady, w Anglji ciężary za skutki wojny rozłożono również i na dalsze pokolenia. I u nas nie powinno być inaczej.

Przejdę pokrótce wszystkie Działy wydatków i dochodów zwyczajnych budżetu admin. porównując je wynikowo z budżetem poprzednim.

Dział I. „Administracja ogólna“ obniżył się o zł. 242.556·—.

Dz. II. „Majątek Komunalny“ zniżono o zł. 11.482·—.

W Dz. III. „Przedsiębiorstwa Komunalne“ w któ-

rym nie było w ubiegłym roku żadnej pozycji, zamieszczono obecnie zł. 69.514·— na pokrycie deficytu Miej. Piekarni Mechanicznej.

Dz. IV. „Długi" o tym dziale już mówiłem.

Dz. V. „Drogi i place" uległ obniżeniu o kwotę zł. 848.331·— mimo, że Komisja budżetowa podwyższyła ten dział o kwotę zł. 196.000 — na roboty drogowe.

Dz. V a. „Pomiary i plany rozbudowy m." obniżono nieznacznie o zł. 1.340 —.

Dz. VI. wykazuje zwyżkę o zł. 234.791·— wskutek wprowadzenia do niego dodatku kwaterunkowego dla nauczycieli w kwocie zł. 240 000 —.

Dz. VII. „Kultura i Sztuka" zmniejszono o zł. 76.719.

Dz. VIII. „Zdrowie publiczne" obniżono faktycznie o zł. 108.000·—.

Dz. IX. „Opieka społeczna" formalnie obniżył się o zł. 68.588·—. Trzeba przytem zauważyć, że wydatki objęte tym działem obciążają Gminę poważnie i rosną znacznie szybciej niż ogół wydatków; dział ten w porównaniu z r. 1927/28 wzrósł o prawie 100%, podczas gdy ogół wydatków powiększył się o 43%.

Dział X. „Popieranie rolnictwa" obniżył się o zł. 5.100·—.

Dział XI. „Popieranie przemysłu i handlu" obniżył się o zł. 79.326·—.

Dział XII. „Bezpieczeństwo publiczne" obniżył się o 11.642·—.

Dz. XIII. „Różne" zwiększono o zł. 48.415·—.

Trzy zatem działy, IV, VI i XIII, wykazują zwyżkę. Resztę działów wydatków zwyczajnych obniżono.

W zakresie dochodów zwyczajnych budżetu administracyjnego Dz. I „Majątek Komunalny" wzrósł o kwotę zł. 160.987·— wskutek wzrostu czynszów.

Dz. II. „Przedsiębiorstwa Kom." wzrósł o kwotę zł. 136.476·— głównie z powodu wzrostu zysku Elektrowni.

Dz. III. „Subwencje i Dotacje" wykazuje obniżkę o zł. 1.500·—.

Dz IV. „Zwroty" uległ obniżeniu o zł. 158.028 —.

Dział VI. „Opłaty za korzystanie z urządzeń i zakładów", zmniejszył się o zł. 941.280·—.

Dz. VIII. „Udział w podatkach państw." nie uległ zmianie.

Dz. IX. „Dodatki do podatków państw." zmniejszył się o kwotę zł. 70 000·—.

Dz. X. „Podatki samoistne" uległ zmniejszeniu o zł. 68.030·—·

Dz. XI. „Różne" obniżył się o zł. 48 890·—.

Z analizy budżetu na rok 1931/32 daje się stwierdzić, że budżet w wydatkach układano oszczędnie, przeprowadzając możliwą kompresję wydatków, w dochodach preliminowano kwoty ostrożnie obniżając tę część budżetu o kwotę 991.314·— zł., a więc dostosowywano się do obecnej konjunktury gospodarczej kraju i do wyników osiągniętych w r. 1930/31. Natomiast zwiększono dochodowość przedsiębiorstw komunalnych o 136.476 zł, wskutek obniżki pewnych kosztów handlowych, a co jest objawem dodatnim.

Kilka słów jeszcze na temat wniosków, któreby się nasuwały po tem co powiedziałem. By zwiększyć możliwości realności tego budżetu jest koniecznem:

1) niezwykle oszczędne wydatkowanie we wszystkich paragrafach; uchwalanie bowiem kwot preliminowanych w wydatkach nie jest równoznaczne zawsze z koniecznością ich wydania.

Tylko nieodzowna konieczność może tu być nakazem.

2) Dalsza kompresja wydatków czysto administracyjnych, które w tym budżecie wynoszą jak wspomniałem około 10,000.000 zł., a więc 43%. Nie mogę się pogodzić z tem, by nieomal połowa budżetu szła tylko na czysto personalne wydatki.

3) Zahamowanie prac przejmowania na etat dalszych pracowników niższych Gminy; niech ta etatyzacja postępuje równolegle z wzrastaniem dochodowości Gminy. Pragnę jednak wyjaśnić, że nie mam na myśli odbierania praw nabytych tym wszystkim pracownikom, którym je poprzednia Rada nadała i nie mam również na myśli zatrzymania sprawy przyjmowania na etat tych pracowników, chcę tylko, by nakreślono granicę tj. ilość etatu, żeby przejmowanie personalu miej. na etat nie dokonało się w ciągu jednego roku, gdyż to mogłoby poważnie zachwiać równowagę budżetu i to nie tylko na dziś.

4) Konwersja długów, o której już obszernie powiedziałem.

5) Odbudowanie rezerw kasowych, których dziś miasto zupełnie nie posiada. Musi być w Kasie płynnej gotówki conajmniej 1 miljon.

Na tem kończąc Komisja budżetowa wnosi:

Wysoka Rada raczy uchwalić przedłożony jej budżet Gminy m. Krakowa na rok 1931/32.

W dyskusji zabierali głos: prof. Dr. Kumaniecki, prof. Dr. Nowak, Dr. Langrod, prof. Dr. Rouppert, Dr. Gross.

Budżet administracyjny

Wydatki.

Dział I. Administracja ogólna.

Sprawozdawca Dz. I p. prof. Dr. Kumaniecki w długiem i bardzo treściwem ujęciu spraw, związanych z Dz. I., przedstawia całokształt administracji miejskiej.

Ze stanowiska Rady Przybocznej obecne obrady budżetowe mają szczególniejsze znaczenie. Pan Prezydent miasta w swem przemówieniu na inauguracyjnem posiedzeniu nakreślił obraz działalności rozwiązanej Rady miejskiej, podnosząc jej pełną zasług działalność przez długi czas jej istnienia oraz apelował do nas, byśmy się ze sprawami miejskiemi obznajomili.

Jedno i drugie słuszne. Ale to drugie ma dla nas szczególniejsze znaczenie. Zacząć zaś musimy tę naszą pracę przedewszystkiem od tego, co robi każdy spadkobierca: od zaznajomienia się ze stanem odziedziczonego spadku. Nie da się coprawda w tym wypadku zastosować instytucji beneficii inventarii z jej konsekwencjami prawnemi, ale jednak dla ustalenia bardzo ważnej kwestji, w jakich faktycznie warunkach obejmujemy współodpowiedzialność za sprawy miejskie, podobny przegląd tych faktycznych stosunków będzie dla nas rzeczą ważną.

Zrobił to już Pan Referent generalny, ale sądzę, że trzeba jeszcze sięgnąć nieco wstecz. Nietylko da nam to pewną perspektywę, ale będzie ponadto rzeczą

sprawiedliwą, bo obecny Zarząd Miasta przyszedł także swego czasu do pewnego spadku. Rozwiązana Rada Miasta formalnie trwała długo, ale Zarządy Miasta zmieniały się w tym okresie czasu.

Z tem ważnem zastrzeżeniem przystępuję do właściwej rzeczy. Pragnę jedno jeszcze dodać. Nauka nie przyszła mi zbyt ciężko, bo nie jestem nowicjuszem na gruncie spraw miejskich. Blisko lat temu trzydzieści tutaj stawiałem swoje pierwsze kroki w służbie publicznej na długi okres lat. Z budżetami i zamknięciami rachunkowemi M. Krakowa miałem przed wojną wiele do czynienia i poznałem dobrze różne właściwości ich układu.

Wyrobienie sobie właściwego obrazu o stanie finansowym miasta jest o tyle utrudnione, że cyfry budżetów i zamknięć rachunkowych genetycznie nie są równomierne. Mieliśmy i mamy w mieście — o ile mi wiadomo — aż 3 buchalterje: w zakładach zw. aprowizacyjnemi, amerykańska — w Gazowni, Elektrowni i Zakładach ceramicznych podwójna — a zresztą kameralna. Brak centralnej buchalterji nastręcza tu szereg poważnych trudności (Poznań, Berno).

Z tem ważnem zastrzeżeniem spróbuję zanalizować kilka podstawowych cyfr, biorąc za podstawę zamknięcie rachunkowe z 1913 r. i ostatnie powojenne, jakie jest w tej chwili dostępne, t. zn. za rok budżetowy 1928/29.

Ubytki w dochodach i nowe ciężary.

1. Stan finansów scharakteryzowany przez P. Referenta budżetu jest wynikiem procesu, trwającego od długiego szeregu lat. Aby go sprawiedliwie ocenić, trzeba pamiętać o wyrwie, jaką zrobiło zniesienie akcyzy od 1 lipca 1926. Budżet miejski był od kilkudziesięciu lat nastawiony na dochody z akcyzy. Stanowiły one w ostatnim pełnym roku jej istnienia, t. j. w 1925 r. aż 17% dochodów zwyczajnych, a więc prawie $^1/_5$! W to miejsce nie wstawiono nic. W roku 1925 akcyza dała 3 miljony 191 tysięcy złotych.

2. Do tego dołączyło się przerzucanie na Miasto coraz to nowych ciężarów o różnej treści i o różnej formie. Dla przykładu wymienię akcję rezerw zbożowych, która opierała się formalnie na umowie, ale można mówić tutaj w pewnym sensie o jej narzuceniu Miastu. Ciągną się też jej skutki finansowe po dziś dzień za naszą Gminą. Dalej ewidencja ludności, która w obecnej swej formie kosztuje i kosztować będzie dużo Gminę. Obecnie spada na Gminę obowiązek płacenia dodatku mieszkaniowego dla nauczycieli szkół powszechnych z mocy dekretu Prezydenta Rzpltej z grudnia 1930; na ten cel wstawiono do budżetu kredyt w wysokości 240.000 zł. Grozi dalej przejęcie przez gminę dróg fortecznych w stanie bardzo złym.

Zdaje mi się, że przesuwanie pewnych wydatków z Państwa na robiące bokami Samorządy bez źródeł pokrycia dla nich jest jednem wielkiem nieporozumieniem, które może finansowo mieć kiedyś jak najgorsze skutki.

I. Wydatki.

O ile chodzi o wydatki, to w obecnych zamknięciach rachunkowych, tak jak i w przedwojennych, znajdujemy m. i. pozycje rachunkowe bardzo znaczne. Obejmują one zaliczki, zwroty od innych funduszów, wartości czynszowe i t. p.

Otóż w roku 1913 wynosiły one przeszło $4^1/_4$ miljona koron na prawie 20 miljonów koron wydatków w funduszu obrotowym i ówczesnych 12 funduszach specjalnych, a zatem $^1/_5$ (20%) wydatków. Zamknięcie rachunkowe za rok 1928/29 wykazuje pod tym względem stan rzeczy pomyślniejszy, bo pozycje rachunkowe ($3^1/_4$ miljona) przedstawiają już tylko 10% ogółu wydatków (przeszło 31 miljonów złotych), ale bo też niema już tak wiele funduszów specjalnych, są tylko 3 (fundusz gruntów pofortecznych, fundusz regulacji miasta i fundusz budowy domów miejskich).

Ale według zamknięcia rachunkowego za rok 1928/29 wypłacono z tej pozycji tytułem zaliczek 3 miljony, w tem zaś $1^1/_2$ miljona złotych á conto przyszłych pożyczek. Zwrócono 1 miljon 700 tysięcy zł, w tem zaś zwrot z owego rachunku á conto przyszłych pożyczek ledwie około 200 tysięcy zł. Już ta jedna pozycja charakteryzuje wymownie ówczesny stan bieżących finansów Gminy. Ogółem więc deficyt tutaj w zaliczkach wynosił w 1928/29 r. 1,400.000 zł (podczas gdy ogólny deficyt funduszu obrotowego wykazano tylko na 1,044.813 zł).

Otóż w r. 1928/29 pokryto częściowo niedobór z roku poprzedniego, redukując go z 2 miljonów 184 tysięcy zł na 1 miljon 45 tysięcy zł. Po wyłączeniu zaliczek i pozycyj rachunkowych dawał fundusz obrotowy nadwyżkę w sumie 420.717 zł. Wynika więc z tego, że niedobór został — mojem zdaniem — wywołany t. zw. zaliczkami, w których główną pozycję — jak już zauważyłem — stanowiły owe wydatki á conto przyszłych pożyczek, a więc wydatki poza budżetem.

Dochody i wydatki na głowę.

		Dochody	Wydatki
	1913	94.1 kor.	104.4 kor.
	1928/9	141.60 zł.	138 01 zł.
wdłg budż.	1931/2	128.45 zł.	128.43 zł.
a przy włączeniu Zakł. opiekuńczych		131.09 zł.	131.07 zł.

Jest zatem obniżenie w tym stosunku po obu stronach: tak dochodów, jak i wydatków.

Koszty administracji na aparat biurokratyczny.

Aparat biurokratyczny kosztował w stosunku do ogółu wydatków bez przedsiębiorstw i po wyeliminowaniu czyszczenia budynków

1913	1928/29	1931/32 (Ścieśniam bardziej od p. Rfta według obecnego preliminarza)
21%	38%	spadek 35%

Jeżeli zaś uwzględnimy także i przedsiębiorstwa, to ten odsetek jest mniejszy:

1913	1928/29	1931/32 (obecny prelim.)
17%	30%	29%

Przedsiębiorstwa działają tu zatem zniżkowo, ale one same pod tym względem między sobą bardzo się różnią (od niespełna 2 do 26%).

Przeciętnie koszty administracyjne w przedsiębiorstwach wynoszą 19% preliminowane na r. 1931/32.

Obciążenie i specjalnie Elektrowni

A) Podatkami gminnemi bezpośredniemi

na głowę

1913	1928/29 (z. r.)	budżet 1931/32
11 kor.	32 zł.	47 zł.

B) Dochody z tytułu opłat łącznie z ceną, za sprzedany produkt z Wodociągu, Elektrowni i Gazowni

na głowę

1913	1928/29 (z. r.)	budżet 1931/32
25 kor.	64 zł.	76 zł.

Dla bliższej zaś ilustracji podam, że specjalnie n. p. dochód z opłat za prąd elektryczny wykazuje wzrost w stosunku

na głowę

1913	1928/29 (z. r.)	budżet 1931/32
8 kor.	37·3 zł.	49 zł.

Cóż zatem widać z tych skrótów cyfrowych, opartych na jednej podstawie, to jest na stosunku: „na głowę"?

Widać, że idzie się w kierunku zmniejszenia ogólnej cyfry dochodów i ogólnej cyfry wydatków, ale mimo to przy równoczesnym wzroście przeciętnego obciążenia ludności. Występuje przy tem charakterystyczne zjawisko fiskalnych tendencyj w przedsiębiorstwach gminnych.

Stwierdzenia te staną się zrozumiałe, gdy się uwzględni taki fakt, jak n. p. owe wydatki á conto przyszłych pożyczek. Deficytowe de facto budżety sięgały wstecz i oczywista musiały z roku na rok działać niejako mechanicznie z coraz większą siłą. Musiało się to odbić na obdłużaniu Gminy, a to nietylko pod względem wysokości, ale i rodzaju długów.

To zaś działanie wystąpiło z rosnącą siłą w chwili, gdy wojna przerwała gwałtownie ten wielki rozmach, jaki Gmina wzięła w ostatnim dziesiątku lat pokoju Stworzenie Wielkiego Krakowa było dokonane tylko formalnie, administracyjnie, ale nie wewnętrznie i jeszcze nie na miarę wielkomiejską To samo już wymagało dużego wysiłku finansowego. Do tego dołączył się nowy wzrost agend we własnym i w poruczonym zakresie działania przy wyschnięciu pewnych źródeł dochodowych, a uregulowaniu innych.

Nie można pominąć i tego faktu, że n. p. taki fundusz gruntów pofortecznych wykazuje w zamknięciu rachunkowem za r. 1929/29 w saldzie — 293.818 złotych. Jest to następstwem przeoczenia właściwej chwili i niewyzyskania tego źródła w interesie i rozbudowy i finansów miasta.

Ta zatem coraz bardziej ścieśniająca się elastyczność budżetu miejskiego tak, jak to nam pan referent zilustrował na podstawie obecnego preliminarza, jest konsekwencją procesu, datującego się nie od wczoraj i nie od przedwczoraj. Jest to fakt, z którym liczyć się musimy. Jego wagę zrozumiemy, gdy uwzględnimy długi Gminy i rosnące obciążenie ludności.

Co robić?

Cały ten obrachunek z przeszłością, która podaje nam rękę, był potrzebny po to, abyśmy sobie uświadomili jak jest i gdzie jesteśmy.

Ale samo to stwierdzenie nie wystarcza jeszcze. Ciśnie się pytanie: Co robić? Gdzie iść? To rzeczywistość nieodparta i bezwzględna.

Musimy — jak słusznie Pan Prezydent Miasta powiedział — przetrzymać. Ale jak?

Droga najbardziej skuteczna to byłaby odpowiednia operacja kredytowa. Wiemy, jak jest dziś z tem trudno, chociaż śmiem twierdzić, że jednak nie całkiem beznadziejna. I Zarząd Miasta nie powinien tej sprawy spuszczać z oka.

Zostaje druga droga: oszczędności.

Otóż jest to sprawa w praktyce znacznie trudniejsza, niżby się to może wydawało na pierwszy rzut oka. O ile chodzi o wydatki — powiedzmy rzeczowe w przeciwstawieniu do personalnych — to przy poszczególnych działach budżetu zobaczymy, że czyto weźmiemy ulice i drogi, czy budynki szkolne, czy różne zadania opieki społecznej, czy cośkolwiek innego — wszędzie ogrom potrzeb, a kwoty wstawione do budżetu, są naogół już tak obcięte przez Magistrat, a potem przez Komisję budżetową Rady Przybocznej, że doprawdy niewiele już na jakieś oszczędności pozostaje.

Co się zaś tyczy oszczędności w zakresie wydatków personalnych, to nie zamykam oczu na wysokie stosunkowo koszty administracyjne i sądzę, że znajdą się tu pewne sposoby poprawy dzisiejszych stosunków. O ileby jednak chodziło o t. zw. redukcję, to należałoby zalecić dużą ostrożność. Zwykło się patrzeć na nie tylko ze stanowiska budżetowego, a zapomina się, że mają one — zwłaszcza dziś — swą doniosłą i przykrą stronę społeczną. Sprawa wymaga zatem dużej rozwagi i rozumu.

Zostaje jeszcze droga trzecia. Podniesienie dochodowości przedsiębiorstw miejskich, a to tak w zakresie produkcji, jak i organizacji, a zwłaszcza kosztów administracji.

Musimy zatem stwierdzić, że mamy do czynienia z budżetem, na którego sztywność złożył się długi szereg lat Uświadomienie sobie tego faktu pozwoli Radzie Przybocznej ustalić niejako punkt, w którym zaczyna się jej współodpowiedzialność za dalszą gospodarkę miejską. Otrzymany w spadku stan rzeczy zaostrzy w niej z pewnością jej wrażliwość na jej prawa, ale zarazem i poczucie odpowiedzialności i stanie się tylko silniejszą podnietą do ofiarnej pracy, w której — ufam — spotka się z Zarządem Miasta na zasadzie wspólnego nam wszystkim dobra Gminy.

W głosowaniu Dział I przyjęto.

Dział II. Majątek komunalny.

Sprawozdawca p. Wojciech Stankiewicz po dłuższym wywodzie przedkłada budżet Działu II.

W głosowaniu Dział II przyjęto.

Dział III. Przedsiębiorstwa komunalne

przedkłada Dr. Chodorowski.

W głosowaniu Dział III. przyjęto.

Dział IV. Spłata długów

przedkłada Dr. Marjan Kannenberg.

W głosowaniu Dział IV. przyjęto.

Dział V. Drogi i place publiczne, Dział Va. Pomiary i plany rozbudowy miasta

przedkłada Inż. Skarżeński:

W projekcie budżetowym wydatków i dochodów Gminy miasta Krakowa na rok 1931/32, przedłożonym Komisji budżetowej przez Zarząd miasta, była przewidziana na utrzymanie szos gminnych i budowę nawierzchni łączna kwota zł. 886.000. Kwota ta była niższa od preliminowanych zł. 1,210.000 za rok ubiegły o zł. 324.000. Komisja budżetowa uznała za stosowne podnieść o zł. 190.000 proponowaną przez Magistrat kwotę. Mimo to jest pozycja na ten cel przeznaczona jeszcze o zł. 124.000 niższa, aniżeli w roku ubiegłym. Ta oszczędność w dziedzinie tak doniosłej, jaką jest uporządkowanie ulic i stojąca z nią w związku poprawa warunków zdrowotnych i wyglądu zewnętrznego miasta, podyktowana jest ciężkim stanem finansowym Gminy.

Mimo widocznego postępu, jaki zrobił Kraków w ostatnich latach w pokryciu pewnych ulic trwałą nawierzchnią, znajduje się miasto nasze jeszcze w zaczątkach budownictwa nowoczesnych ulic i placów. Na 200 km dróg posiada Kraków 165 km szosy, a zaledwie 35 km ulic o nawierzchni trwałej; jest to zatem sytuacja nieświetna.

Stan ten niepożądany ze względów, które pozwoliłem sobie powyżej przytoczyć i ze względów turystycznych, jest także szkodliwy i z innych powodów. Ruch kołowy, biegnący przez nieodpowiednie drogi, powoduje wstrząsy jezdni, a ta wibracja stanowi jeden z czynników wpływających na pękanie rurociągów gazowych i wodnych i jest trwałem źródłem szkód dla budynków, gdyż wstrząsy przenoszą się na fundamenty domów i przyczyniają się do przedwczesnego ich zniszczenia. Złe drogi w mieście skracają także bardzo wydatnie żywot mechanicznych środków komunikacyjnych. Czystość ulic w miastach wpływa na poprawienie ogólnych warunków higjenicznych i od nich też w znacznym stopniu zależy wrażenie, jakie robi miasto na przejezdnych. Proszę sobie tylko uprzytomnić wrażenie, jakie robi widok nawet pięknego miasta zabłoconego, zakurzonego i źle wybrukowanego i miasta na zachodzie nie odznaczającego się niczem nadzwyczajnem. Wydatek na dobre jezdnie nie jest wydatkiem nieproduktywnym, zaliczyć go należy do takiej samej kategorji obciążeń gospodarki komunalnej, jak oświetlenie ulic, zakładanie ogrodów, plantacyj itd.

W komunikacji dalekobieżnej rywalizuje już dzisiaj autobus z koleją żelazną. Dobre warunki drogowe dla zbiegających się w mieście i przechodzących przez nie linij międzymiastowych tworzą w danej miejscowości stację węzłową ruchu autobusowego, co nie jest bez znaczenia dla ekonomicznego rozwoju miasta. I w tym kierunku istnieją już w Krakowie pewne zaczątki.

Zagadnienie, łączące się z finansowaniem budowy nawierzchni trwałej, nie jest proste. Przez to, że przychodzimy z tą kwestją stosunkowo późno, korzystamy z doświadczeń innych i oszczędzimy niejeden grosz na kosztownych eksperymentach. Nadszedł jednak czas, gdzie dalej zwlekać nie należy. Dlatego warto się zastanowić nad wydatkami, jakie czekają Gminę w związku z uporządkowaniem ulic w Krakowie.

Przyjmując średni wydatek na 1 m^2 trwałej powierzchni zł. 30, otrzymamy jako koszt 1 km. ulicy 8 m. szerokiej = zł. 240.000.

Nie może być o tem mowy, abyśmy odrazu przystąpili do układania nawierzchni na całych 160 km. szosy, jakie mamy w Krakowie, gdyż jest to wydatek dochodzący do zł. 40,000.000. Takiego wydatku nie jest w obecnych warunkach Gmina w stanie wziąć na swoje barki. Nie można też pozostać przy teraźniejszem tempie, bo w zeszłym roku, gdy dotacje na ten cel były wyższe aniżeli obecnie, wykonano zaledwie 12.736 m^2 trwałej nawierzchni, a zatem trochę ponad 1·5 km ulicy. Gdybyśmy tym samym krokiem szli dalej, to wiele lat musiałoby upłynąć, aż Kraków otrzymałby ulice o trwałej nawierzchni, które w dodatku byłyby znowu przestarzałe.

Nasza Komisja drogowa w Gminie musi jak najrychlej ustalić minimalny program drogowy, a Budownictwo miejskie musi przystąpić do robót, któreby postępowały z roku na rok w tempie szybszem, niż dotychczas.

Wiadomo mi, że Prezydjum miasta myśli nad sposobem sfinansowania tych kosztownych prac. Nie obejdzie się tutaj także bez pożyczki długoterminowej. Słyszałem o projekcie oddania robót drogowych przedsiębiorstwu zagranicznemu. Pozwalam sobie wobec tego rzucić myśl, czy nie dałoby się wejść w porozumienie z krajowym przemysłem cementowym i naftowym, który już dzisiaj produkuje asfalt nieustępujący pod względem jakości produktom zagranicznym. Możeby więc nasze cementownie i rafinerje nafty nie uchyliły się od takiej transakcji, jaką jest udzielenie Krakowowi długoletniego kredytu towarowego.

Należałoby także przystąpić do energicznej walki z kurzem ulicznym, tak szkodliwym dla płuc. Kurz wapienny pokrywa w mieście nawet główne ulice, jak Aleje Trzech Wieszczów i t. p.

W Szwecji walczy się przeciw kurzowi ulicznemu nowym środkiem, który jednocześnie pono zmniejsza koszty utrzymania dróg i powiększa i trwałość. Jest to ług sulfitowy otrzymany jako produkt uboczny przy fabrykacji miazgi drzewnej. Według tego, co czytałem, zachowują drogi przy użyciu tego środka wilgoć nawet przy najbardziej suchej i gorącej pogodzie. Próby zaś przeprowadzane na bardzo uczęszczanym odcinku drogi w pobliżu Sztokholmu, wykazały, że pomimo, iż ruch zwiększył się o $50^0/_0$, koszty utrzymania zmniejszyły się prawie o połowę i drogi wolne były od kurzu. Wiadomość tę podaję na odpowiedzialność „Miesięcznika Drogowego“ z lutego 1931 r.

Obawiam się, aby brak pieniędzy na konserwację ulic nie spowodował przedwczesnego zniszczenia tych nawierzchni, które już istnieją. Także i w kierunku budowy nowych chodników nie można w tym roku spodziewać się polepszenia.

Pobór opłat drogowych preliminuje w wypadku zł 230.800, tylko o zł 11.500 mniej, aniżeli w zeszłym

roku, natomiast dochody przewidziane zł 560.000 są o zł 314.000 mniejsze, aniżeli w roku zeszłym.

Zmniejszony dochód pochodzi stąd, że z dniem 1 kwietnia b. r. weszła w życie ustawa o Państwowym Funduszu Drogowym. Fundusz ten powstał jako osoba prawna dla dostarczania środków na budowę i utrzymania dróg państwowych oraz udzielanie zapomóg na ten cel samorządom. P. F. D. ma prawo zaciągania po życzek do wysokości zł 400,000.000 i korzysta z gwarancji państw. do tej wysokości. P. F. D. czerpie dochody z opłat od pojazdów mechanicznych i od biletów za przejazd pojazdami mechanicznemi. Z funduszu tego mają korzystać również miasta, co jest rzeczą słuszną, gdyż n. p. Kraków traci z powodu wprowadzenia tej ustawy rocznie przeszło zł 300.000.

Na rok 1931/1932 przewidziane są z funduszu drodowego następujące dotacje:

1) zapomogi na utrzymanie i przebudowę dróg samorządowych . . . . zł 10,000.000
2) zapomogi na budowę dród samorządowych . . . . „ 6,000.000
3) zapomogi na przebudowę i budowę mostów na drogach samorządowych „ 5,000.000

Od 1 kwietnia b. r. zaniechała Gmina miasta Krakowa poboru na rogatkach opłat od samochodów prywatnych. Z tych źródeł, jak już poprzednio zaznaczyłem, wpływało rocznie przeszło 300.000 zł. W Ministerstwie Spraw Wewnętrznych jest w tej chwili w opracowaniu projekt noweli do ustawy drogowej. Nowela ta ma zapewnić miastom wydzielonym prawo poboru opłat drogowych. Gmina m. Krakowa spodziewa się w tym roku poważnej kwoty od rządu tytułem zwrotu za utracone prawo poboru opłat od pojazdów. Wprowadzenie P. F. D. wywołało niepokój u właścicieli samochodów i autobusów. Pozwalam sobie wobec tego na tem miejscu wspomnieć, że również Czechosłowacja wprowadziła w roku 1927 fundusz drogowy, który przyniósł zł 56,000.000 w roku 1928, a w roku 1929 — zł 59,600.000. Obie te kwoty przerastają znacznie kwoty preliminowane. W ciągu 2-ch pierwszych lat po wprowadzeniu funduszu drogowego otrzymała $^{1}/_{4}$ wszystkich dróg państwowych w Czechosłowacji dobre jezdnie, a ilość pojazdów mechanicznych nie zmniejszyła się, ale przeciwnie — wzrosła.

Pozycja na upiększenie ulic i placów wynosiła w roku zeszłym zł 12.000, obecnie potrzeba zł 5.000. Na konserwację ogrodzeń było w ubiegłym roku zł 5.000, teraz tylko zł 1.000. Na zakupno ławek zeszliśmy ze zł 1.200 na zł 500. Z pierwszej pozycji utrzymanie i tworzenie nowych skwerów i zazielenionych pasów ziemnych.

Niestety ograniczenie wydatków na zieleń i kwiaty również nie przyczyni się do podniesienia wyglądu naszego miasta, które w Polsce odgrywa rolę stolicy kultury i zabytków, a samo pragnie być centrum ruchu przejezdnych, swoich i obcych.

W głosowaniu Dział V i V a przyjęto.

Przewodniczący zamknął posiedzenie o godzinie **24.**

Protokół z 4-go posiedzenia Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta z dnia 28 kwietnia 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent miasta Witołd Ostrowski.
„ „ Dr. Ludwik Schneider.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.
Sekretarz Rady Franciszek Strasik.

Dalszy ciąg obrad nad budżetem.

Dział VI. Oświata. — Dział VII. Kultura i sztuka.

Sprawozdawca Prof. Dr. Kumaniecki.

Dział VI. Oświata.

Jeśli idzie o krytyczny rozbiór wydatków, zamieszczonych w Dz. VI. „Oświata" tegorocznego budżetu, to należy podnieść brak kredytu na rozbudowę szkół powszechnych. Jeśli rocznie przybywało dzieci szkolnych w ostatnich kilku latach przeszło po 300, w ostatnim zaś roku 1000 dzieci, to należy sobie powiedzieć, że liczba szkół, która od roku 1913 nie była powiększoną, jest stanowczo niewystarczającą. Dowodem tego jest fakt zwiększania się liczby oddziałów popołudniowych, które dzisiaj dochodzą do cyfry około 80. Trzeba więc sobie powiedzieć, że na 20.000 dzieci uczęszczających do szkół powszechnych kilka tysięcy dzieci pobiera naukę w godzinach dla rozwoju umysłowego i fizycznego dziecka nieodpowiednich. Z drugiej jednak strony zaznaczyć należy, że Zarząd miasta nie zaniedbywał tej sprawy, owszem, jak to z aktów jest widoczne, z roku na rok ustalał programy to szersze, to minimalne, aby tylko móc przystąpić do budowy szkół. Niestety, stosunki finansowe Gminy oraz brak pożyczki inwestycyjnej stale dotychczas stawały temu na przeszkodzie. Ostatnio dowiedziałem się od Pana Prezydenta, że czyni starania w Zakładzie Pensyjnym i Zakładzie Ubezpieczeń od Wypadków o półtora-miljonową pożyczkę. Przypuszczam, że może uda się uzyskać na ten cel przynajmniej pożyczkę 600.000 zł.

Naturalnie kwota taka jest zamałą na budowę wielkiego gmachu szkolnego wraz z wewnętrznem urządzeniem. Dlatego pozwoliłbym sobie zaproponować, ażeby Zarząd miasta wziął pod rozwagę, czy w dzisiejszych trudnych czasach finansowych nie lepiej byłoby zbudować dwa lub trzy baraki szkolne kosztem właśnie owych 600.000 zł. i w ten sposób zaradzić brakowi szkół.

Pomieszczenie szkoły w baraku nie jest znowuż tak bardzo nieodpowiednie, skoro mamy w Krakowie kilka szkół barakowych, które zupełnie odpowiadają swemu celowi już od lat kilkudziesięciu, choćby przytoczyć wzorowo urządzoną i prowadzoną szkołę barakową pod kierunkiem naszego kolegi p. Haraschina.

Drugą sprawą, równie pilną, w dziedzinie poprawy stosunków szkolnictwa jest doprowadzenie istniejących budynków szkolnych do stanu nowoczesnego pod względem potrzebnych urządzeń.

Mam wrażenie, że corocznie wstawiany do budżetu kredyt 80.000 do 100.000 na konserwację 54-ch budynków szkolnych złemu stanowi obecnemu nie za-

pobiegnie. Należałoby zatem, mojem zdaniem, również z funduszów pożyczkowych przeznaczyć jednorazowo kredyt kilkuset tysięcy złotych, żeby w istniejących budynkach wszelkie urządzenia potrzebne zaprowadzić, a w niektórych przeprowadzić nadbudowę.

Natomiast w Dziale oświatowym budżetu tegorocznego widzimy jedną pozycję, która może nas napawać pewną dumą. Jest to Miejski Dom Wycieczkowy.

O ile sprawę znam, jest to pierwszy tego rodzaju Dom Wycieczkowy na ziemiach Polski. Muszę z naciskiem podkreślić nadzwyczajnie przychylne stanowisko Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, które na ten cel ofiarowało Gminie pokaźną subwencję 260.000 zł. Dzięki temu mogło miasto przystąpić do zrealizowania budowy Domu Wycieczkowego, służyć mającego przedewszystkiem dla młodzieży szkolnej.

Za ten czyn należy się od nas, jako zastępców mieszkańców Krakowa, oraz licznych tysięcznych rzesz młodzieży szkolnej podziękowanie dla Ministerstwa W. R. i O. P. i uznanie dla Zarządu miasta, który w tych ciężkich czasach jednak zdołał gmach ten wznieść i doprowadzić do tego, że już dzisiaj możemy sobie śmiało powiedzieć, że w lipcu doczekamy się otwarcia instytucji tak bardzo pożytecznej nie tylko dla rozwoju Krakowa, ale dla młodzieży całej Polski, która wyjeżdżając na wycieczki, tu zatrzymywać się będzie dla poznania historji Krakowa.

Dział VII. Kultura i Sztuka.

Również i Dział Kultury i Sztuki w tegorocznym budżecie jest ograniczony do minimum.

Jeżeli bowiem weźmiemy Archiwum Aktów Dawnych, to musimy przyznać, że znowu jest brak kredytu budżetem przewidzianego na konieczne rozszerzenie Archiwum Aktów Dawnych. Jak bowiem wiadomo, w Archiwum złożone zostały wszystkie zbiory N. K. N., broszury z tego okresu czasu, odezwy, memorjały, zapiski i rachunki, które to dokumenty dla braku miejsca nie znajdują odpowiedniego pomieszczenia.

Również brak jest miejsca na pomieszczenie ksiąg rachunkowych naszej Izby Obrachunkowej z ostatnich lat.

Według jednak otrzymanych informacyj miasto w tym kierunku rozwinęło już akcję, zmierzającą do zakupna sąsiedniego pasu parceli od strony ul. św. Krzyża, należącej do p. Biesiadeckiego. W tym kierunku możnaby Archiwum odpowiednio rozszerzyć.

Istnieje jeszcze drugi projekt, a mianowicie wybudowania I-piętrowej oficyny w podworcu Archiwum Aktów, kosztem stosunkowo niewielkim, bo około 60.000 zł. Projekt taki jest gotów, niestety dla braku funduszów musiał być z budżetu kredyt ten usunięty.

W Dziale tym przyjdzie nam się zastanowić nad jedną, bodaj że najważniejszą bolączką Gminy, na którą zwrócone są oczy nietylko Krakowa, ale całego społeczeństwa polskiego, to jest nad sprawą należytego pomieszczenia bogatych zbiorów Muzeum Narodowego.

Wszyscy wiemy, że obecne pomieszczenie zbiorów jest nieodpowiednie. Wiemy, że nie można otworzyć zbiorów Feliksa Jasieńskiego, które w liczbie 17.000 eksponatów mieszczą się zamagazynowane w prywatnem mieszkaniu wdowy po Feliksie Jasieńskim przy ulicy św. Jana 1.

Wiemy również, że na Wawelu w 7-miu salach mieszczą się zmagazynowane zbiory, których wogóle nie można gdzieindziej pomieścić. Również kto był w Muzeum Czapskich wie bardzo dobrze, jak zbiory tam są natłoczone, tak że o należytym ich przeglądzie nie może być mowy.

Pan Prezydent miasta od kilku już lat zajmuje się osobiście sprawą budowy Muzeum, którą wytaczał na posiedzeniach Komitetu Muzeum Narodowego oraz na specjalnych Komisjach w tym celu zwoływanych.

Było już szereg projektów w tym kierunku. Ostatnio zaprojektowano grunt miejski w Parku Krakowskim. Jednak czujemy wszyscy to dobrze, że realizacja tej sprawy jeszcze przeciągnie się powiedzmy przynajmniej przez kilka lat.

Dlatego znowu pozwolę sobie poddać pod uwagę Zarządu miasta, czy nie należałoby dla bezpośredniego zaradzenia brakowi pomieszczenia zbiorów przystąpić możliwie z wiosną przyszłego roku do nadbudowy III p. na dom Szołayskich.

Wiem z aktów, że fundacja ma w sobie niebezpieczne zastrzeżenie, a to termin przeznaczenia domu na zbiory muzealne w ciągu 10 lat od śmierci fundatorki.

Wiemy, że 3 lata już minęło, zostaje tylko 7 lat. Wiem również, że z powodu ustawy o ochronie lokatorów Gmina jest w bardzo trudnem położeniu, bo nie może ich usunąć. Wiem jednak również, że w danym razie Gmina nie będzie mogła przed sądem bronić się ustawą o ochronie lokatorów, gdy po dziesięciu latach sprawa wykonania fundacji stanie się aktualną. Dlatego już dziś należy przynajmniej częściowo wykonywać wolę fundatorki i budynek częściowo przeistaczać na zbiory muzealne. Dlatego również z uznaniem pod adresem Prezydjum miasta podnieść muszę zaadaptowanie 5 sal na I. p. na wystawę ze zbiorów Jasieńskiego.

Naturalnie rozwiązanie tej sprawy sięga zbyt głęboko, by można było ją krótkiem sprawozdaniem budżetowem w tym lub innym kierunku zdecydować.

Wszystkie niemal pozycje w budżecie w Dziale Sztuki są powtórzone z roku poprzedniego. Mamy tutaj jedną pozycję nową, tj. kredyt 5.000 zł. na przeniesienie zbiorów Muzeum Narodowego z Wawelu do sali b. rady miejskiej podgórskiej.

Na podstawie przedstawionego mi sprawozdania urzędowego dowiedziałem się, że na życzenie Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rz. P., Gmina musi ustąpić z budynku poszpitalnego na Wawelu, o ile chce, ażeby Muzeum Etnograficzne, mieszczące się obecnie w budynku położonym w północnej stronie Wawelu, miało możność pomieszczenia w lokalu budynku poszpitalnego na Wawelu.

Sprawa jest znaną z polemiki prasowej. Całą odpowiedzialność za dalsze pomieszczenie Muzeum Etnograficznego w Krakowie przerzucono na Gminę. Skoro zaś miasto nie rozporządza żadnym innym lokalem, zarządził pan Prezydent przeniesienie magazynów do magistratu podgórskiego, zaś fragmenty kamienne i gipsy do lapidarjum Muzeum Czapskich.

Skoro zatem Gmina uczyniła wszystko, co było w jej mocy, uważam, że sprawa pomieszczenia zbiorów Muzeum Etnograficznego w Krakowie została tem samem definitywnie przesądzoną.

Również, ażeby ułatwić Zarządowi Wawelu sprawę należytego pomieszczenia Muzeum Etnograficznego, Zarząd miasta wypowiedział ostatni, jaki jeszcze ma, lokal na Wawelu tj. 9 ubikacyj na II p. wynajętych Kuratorjum Okr. Szk. Krak. na kursy nauczycielskie. Lokal ten był wynajęty przez Gminę Kuratorjum na pewien ściśle oznaczony okres czasu, termin ten mija kalendarzowo 30 czerwca b. r. i pan Prezydent zupełnie formalnie lokal ten Kuratorjum wypowiedział.

Dla poparcia dążeń pana Prezydenta pozwolę sobie przedstawić do uchwały rezolucję, upoważniającą pana Prezydenta do wniesienia imieniem swojem i Rady przybocznej prośby do Kuratorjum, aby nie czyniło trudności w usunięciu się na czas z wynajmowanego dotychczas lokalu oraz prośby do Zarządu Wawelu, by Zarząd zechciał łaskawie zająć się odpowiedniem pomieszczeniem Muzeum Etnograficznego na Wawelu w ciągu roku 1931.

Co się tyczy teatru miejskiego, to jak Świetnej Radzie wiadomo jest on dzierżawiony i o ile wiem sprawozdanie z dzierżawy zostało już przyjęte przez Komisję Teatralną i że na jednem z najbliższych posiedzeń Rady sprawozdanie o działalności teatru przedstawi nam kol. Dr. Flach.

Tutaj tylko nadmieniam, że pozycje budżetowe są oparte na kontrakcie i że wyszczególniony dług teatru w kwocie 72.153 zł. dotyczy okresu własnego zarządu miasta, t. j. za czas od 1/X 1915 r. do końca sierpnia 1929 r. Jest on wynikiem ostatecznego zamknięcia rachunków za ten czas i dotyczy wyłącznie Elektrowni miejskiej.

Sprawa dopłat do emerytur byłych artystów teatru krakowskiego przedstawia się w ten sposób, że przed 20-kilku laty Gmina chciała utworzyć własny fundusz emerytalny dla artystów teatru krakowskiego, którzy bez przerwy w teatrze przynajmniej od lat 15-tu pracowali. Statut został opracowany przez znawcę asekuracyjnego dyr. Szatkowskiego. Do funduszu tego miały wpływać dochody z 5% podatku opłacanego od biletów wstępu. Fundusz ten jednak nie został zatwierdzony dla braku kapitału zakładowego.

Tymczasem w międzyczasie w roku 1906 wyszła ustawa o obowiązku ubezpieczenia artystów w Zakładzie Pensyjnym we Lwowie.

Artyści tylko więc stamtąd będą mieli emerytury.

Ponieważ jednak było kilku starszych artystów teatru krakowskiego, którzy nie mogli już wysłużyć pełnych lat emerytalnych licząc od roku 1905, przeto Rada miejska w drodze łaski przyznawała od wypadku do wypadku dopłatę do emerytur wymierzonych przez Zakład Pensyjny.

Obecnie dopłaty takie do emerytur z Zakładu Pensyjnego pobierają na podstawie uchwał Rady miejskiej długoletni artyści teatru krakowskiego jak: Miarczyński, Kosmowska, Sosnowski, Szymborski, Bednarzewska, Jednowski, Senowski oraz wdowy po Dorawskim, Stępowskim, Przybyłowiczu.

Co się tyczy bibljoteki im. Bandrowskiego, to sprawą tą zajmuje się Muzeum Przemysłowe. Za zawiązek tej bibljoteki służył księgozbiór z fundacji Kownackich z r. 1922, który obejmował 1919 numerów.

Do tego zbioru dołączono następnie przeszło 500 dzieł ofiarowanych przez pp. Prezydenta Rollego, inż. Stadtmüllera, Sternschussa, Wiceprezydenta Ostrowskiego i t. d. Razem numerów bibjoteka ma około 3000.

Roboty około uporządkowania tej bibljoteki dotyczą przedewszystkiem inwentarza książkowego, spisów alfabetycznych autorów, oraz oprawy książek.

W związku z tą bibljoteką Muzeum zbadało główniejsze bibljoteki miejskie jak bibljotekę Muzeum Przemysłowego, bibljotekę Archiwum Aktów Dawnych, bibljotekę Muzeum Narodowego, Biura statystycznego, wszystkich Wydziałów Magistratu. W końcu w ostatnim roku skatalogowano fachowe bibljoteki wszystkich zakładów miejskich. W ten sposób centralny katalog obejmuje wszystkie te miejskie bibljoteki.

W czerwcu ub. r. odbyło się w Muzeum posiedzenie nad sprawą katalogu centralnego i nad praktycznem jego zastosowaniem. W konferencji wzięli udział: dyr. Bibljoteki Jagiellońskiej Dr. Kunze z kilkoma urzędnikami tejże bibljoteki.

Pan Prezydent miał zamiar już w tym roku przystąpić do otwarcia bibljoteki w refektarzu Zakonu Franciszkanów. Niestety jednak pertraktacje w tym kierunku prowadzone nie doprowadziły do pożądanego celu, albowiem klasztor zastrzegł sobie użytkowanie refektarza dla swoich celów.

Co się tyczy „Dziejów Teatru Krakowskiego“ to zaznaczam, że w roku 1918 z okazji 25-lecia Teatru Komisja teatralna uchwaliła wydać dzieło o Teatrze krakowskim. Ówczesna Komisja zaprosiła do opracowania tego tematu p. Wiśniowskiego, za umówionem wynagrodzeniem 4.000 koron.

Materjał zebrany przez prof. Wiśniowskiego, a sięgający początków widowisk scenicznych w Krakowie od w. XVI do XVIII, opisujący historję teatru od pierwszego teatru publicznego w Krakowie z r. 1782 po przez szereg dyrekcyj teatralnych teatru w Pałacu Spiskim, w budynku przy ul. św. Jana, gdzie obecnie Sąd, następnie teatru przy pl. Szczepańskim, ze szczególnem uwzględnieniem Dyrekcji Skorupki, Koźmiana, w końcu wszystkie Dyrekcje teatru Słowackiego, jest już na ukończeniu. Materjał będzie wspólnie jeszcze omówiony z Dyr. Chmielem, poczem Gmina przystąpiłaby do tego kulturalnego wydawnictwa.

W kredycie poza wynagrodzeniem autora mieszczą się też wydatki na zakupno szeregu fotografij, wydawnictwo bowiem będzie bogato illustrowane (700 illustracyj).

W końcu co się tyczy kredytu na popieranie nauki, literatury i sztuki, to w tym kierunku Kraków poszedł po innej linji, aniżeli wszystkie miasta w Polsce i nie udziela t. zw. nagród literackich po 15.000 czy 10.000 zł jednej osobie, lecz wychodzi z założenia, że w danym wypadku raczej lepiej jest poprzeć finansowo kilka osobistości zasłużonych na polu kultury, aniżeli przyznać większą nagrodę jednej osobie.

Odnośnie do par. 48 c. zaznaczam, że Akademja Umiejętności kredyt z poprzedniego roku na nagrodę m. Krakowa przyznała p. Stanisławowi Tomkowiczowi za prace związane z historją zabytków Krakowa.

P. Dr. Flach zwraca uwagę, że zapomogi, któremi obdziela się literatów, artystów itp. mają charakter

wstydliwy — nie przynoszą miastu korzyści, poczem zgłasza wniosek:

„Sekcji IV-tej przekazuje się sprawę utworzenia w ramach uchwalonego preliminarza budżetowego na rok 1931/2 nagrody m. Krakowa za działalność na polu kultury duchowej Krakowa".

P. Pronaszko po dłuższym wywodzie zgłasza następujące wnioski:

a) Rada Przyboczna uznaje za konieczne, a zgodne z kulturalnemi zadaniami Krakowa, aby już w roku bieżącym budżetowym m. Kraków ufundowało 2 nagrody, literacką i plastyczną, o równej wysokości w ramach budżetu w Dziale VI i VII.

b) Rada Przyboczna uznaje za konieczne a zgodne z kulturalnemi zadaniami Krakowa o tak wielkiej tradycji plastycznej, aby już w roku bieżącym budżetowym m. Krakowa ufundowano subwencję dla Związku Plastyków w wysokości 10.000 zł, a to przenosząc z innych działów — n. p. dla muzyki, z zapomóg dla zasłużonych oraz innych.

c) Rada Przyboczna uchwala wstawić do budżetu 1931/2 wydatki zwyczajne, Dział VII, § 48 — pozycja l, m, n.

1) subwencję dla Związku Plastyków 10.000 zł.
2) nagrodę plastyczną Miasta Krakowa 5.000 zł.
3) 2 stypendja dla uczniów Akademji Sztuk Pięknych a 1.500 zł = 3.000 zł.

Razem 18.000 zł.

Na pokrycie tego wnoszę umniejszyć wydatki na utrzymanie porządku, czyszczenie kominów w Muzeum Narodowem, oraz te same wydatki w licznych innych paragrafach, jak to: Miejski Dom Starców pod wezwaniem św. Anny (pod 2, e), Miejskie Schronisko Brata Alberta (pod 2, e), Miejskie Schronisko dla bezdomnych rodzin (pod 2, e) i wreszcie umniejszenie kredytów 48 a—b Działu VII-go.

P. Przybylska zgłasza wniosek:

Wobec braku odpowiedniego pomieszczenia dla szkół powszechnych Rada Przyboczna stoi na stanowisku, że mieszkania kierowników w szkołach powszechnych nie mogą być przydzielane osobom, nie mającym bezpośredniego związku z daną szkołą.

P. Rutkowski popiera wniosek p. Dr. Flacha, poczem zgłasza wniosek:

Wyspecjalizować z Rozdz. VI, § 37, lit. f z sumy 7.000 zł. kwoty po 1.000 zł na cele kulturalno-oświatowe:

a) Federacji Zw. Obrońców Ojczyzny,
b) Związku Strzeleckiego.

P. Jarocki poruszą sprawę zbiorów Muzeum Narodowego, które, zdaniem mowcy, marnieją — nie mając należytego zabezpieczenia przed zniszczeniem. W dalszym ciągu omawia zbiory Dąbczańskiej, które zostały częściowo rozkradzione, na co przytacza artykuł „Il. Kurjera Codziennego". Należy nad gospodarką w Muzeum Narodowem roztoczyć większą czujność — gospodarka ta, zdaniem mowcy, pozostawia wiele do życzenia. Mowca zgłasza następujące wnioski:

1. Świetna Rada zechce uchwalić konieczność kreowania urzędu miejskiego konserwatora i przekazać tę uchwałę Prezydjum celem zrealizowania jej w roku przyszłym;

2. Świetna Rada zechce uchwalić, aby Prezydjum Miasta dołożyło wszelkich starań, by definitywny plan budowy gmachu Muzeum na wylocie ulicy Wolskiej został jak najrychlej wypracowany i aby Prezydjum obmyśliło projekt, jak umożliwić możnaby rozpoczęcie robót już w tym roku;

3. Świetna Rada zechce uchwalić, aby w tegorocznym budżecie wstawić w wydatkach kwotę 5.000 zł, przeznaczoną na 5 stypendjów dla studentów Akademji Sztuk Pięknych. Stypendja te, które wypłacane być mają w ratach miesięcznych, każde po 100 zł miesięcznie, nadaje Prezydjum miasta na wniosek Rektora Akademji. Jako pokrycie wydatku proponuję pozycję 39 o w wysokości 2.000 zł, pozycję 39 p w wysokości 500 zł, z pozycji 48 a wziąć kwotę 2.500 zł. Stypendja mają być wypłacane już w tym roku;

4. Świetna Rada zechce uchwalić, aby miasto dało w dzierżawę na lat 99 za ustalony minimalny czynsz dzierżawny posiadłość przy pl. św. Ducha, zajmowaną przez Związek Artystów Plastyków, na cele urządzenia lokalu klubowego w całym domu;

5. Świetna Rada zechce uchwalić, by Prezydjum zorganizowało Komisję rewizyjną, złożoną z kilku najpoważniejszych osób z pomiędzy artystów i muzeologów z poza Krakowa, celem przeprowadzenia dokładnej kontroli zbiorów Muzeum Narodowego i jego organizacji.

Na zarzuty p. Jarockiego odpowiedział Dyrektor Muzeum Narodowego p. Dr. Kopera.

P. Pochmarski zgłasza dwa wnioski:

1. Rada Przyboczna zwraca się do Miejskiego Komitetu Wychowania Fizycznego, aby z preliminowanej dla Komitetu na rok 1931/32 kwoty 20.000 zł przeznaczył kwotę 5.000 zł na prace terenowe nad urządzeniem boisk na Placu Powyścigowym dla młodzieży akademickiej i szkół ludowych powszechnych.

2. Rada Przyboczna zwraca się do Magistratu z apelem, aby w pracach drogowych tegorocznych uwzględniono szczególnie wydatnie dalsze podsypywanie Placu Powyścigowego oraz budowę ulicy Reymonta celem jaknajrychlejszego otwarcia placu dla wychowania fizycznego i sportów.

W dalszym ciągu swego przemówienia popiera wniosek p. Dr. Flacha odnośnie do ufundowania nagrody literackiej, porusza sprawę stypendjum dla Zw. Plastyków i studentów Akademji Sztuk Pięknych.

P. Dr. Klimecki popiera inicjatywę budowy Muzeum Narodowego.

P. Przybylska żali się na bardzo złe pomieszczenie Seminarjum nauczycielskiego żeńskiego — prosi o zaopiekowanie się.

P. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi, aby z § 37 f przeznaczyć po 1.000 zł na Federację Zw. Obrońców Ojczyzny i na Związek Strzelecki.

Refer. gener. p. Dr. Chodorowski zgadza się na wniosek p. Prof. Dr. Kumanieckiego.

W głosowaniu Dział VI i VII uchwalono.

Wniosek p. prof. Dr. Kumanieckiego uchwalono.

Inne wnioski, zgłoszone w czasie dyskusji, przekazano do regulaminowego traktowania.

Dział VIII. Zdrowie publiczne.

Referent p. Dr. Rafał Landau po przedłożeniu Działów VIII, IX i X zabiera głos p. Dr. Gross, przedkładając następujący wniosek:

Sekcja skarbowa rozpatrzy zasady, jakich się należy trzymać przy wymiarze 5% podatku wodociągowego od nowych domów wolnych od podatku od nieruchomości.

P. prof. Dr. Załęski zgłasza wniosek:

Wysokie Prezydjum miasta Krakowa zechce wyszukać środki budżetowe lub pozabudżetowe dla zakupienia jaknajwiększej liczby łóżek w Lecznicy dla dzieci gruźliczych w Zakopanem, stanowiącej oddział klinik Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Gdyby się takie fundusze gotówkowe nie znalazły — Wysokie Prezydjum zechce przejąć na ciężar miasta Krakowa spłatę procentów i annuitetów odpowiedniej części długoterminowej pożyczki, którą rzeczona Lecznica zaciąga dla dokończenia budowy.

P. Dr. Kostrzewski zgłasza wniosek:

Wstawić do następnego budżetu subwencję dla Szkoły Pielęgniarek i Opiekunek Zdrowia U. J. 2.500 zł.

Dział VIII przyjęto. Zgłoszone rezolucje przyjęto.

Dział X i XI. Popieranie rolnictwa — Popieranie przemysłu i handlu.

Ref. Dr. Jarszyński w dłuższym referacie przedstawia budżet Działów X i XI, który Rada przyjęła.

Przewodniczący zamknął posiedzenie o godzinie **24**.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej.

Dnia 1 kwietnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Schneidra **posiedzenie Sekcji V i VI Rady przybocznej,** na którem naczelny lekarz miejski Dr. Owsiński przedłożył sprawozdanie z działalności Miejskiego Urzędu Zdrowia, a naczelnik Wydziału Opieki Społecznej Magistratu Dr. Wessely, przedstawił sprawozdanie ze stanu opieki społecznej w mieście Krakowie, oraz wnioski w sprawach fundacyjnych i nominacji opiekunów społecznych. Sekcja przyjęła sprawozdania i wnioski do zatwierdzającej wiadomości.

Dnia 1 kwietnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Wiceprezydenta Ostrowskiego **posiedzenie Komisji Rady Przybocznej dla spraw gazowych,** na którem dyrektor Gazowni m. Inż. M. Seifert zdał sprawozdanie z rozbudowy zakładu, poczem przyjęto do wiadomości wydatki na remont pieca wytwórczego, zatwierdzono inwestycje na rozszerzenie sieci przewodów gazowych w ulicach: Głębokiej, Al. Dembowskiego, ul. Słonecznej. Alei 3 Maja, Basztowej, Łagiewnickiej i Podskale w łącznej wysokości Zł. 83.000.

Dnia 8 kwietnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem członka Rady Przybocznej P. Dra Jarszyńskiego **posiedzenie Komisji Rady Przybocznej dla Zakładu Czyszczenia Miasta i Miejskiej Straży Pożarnej**. Komisja zwiedziła zabudowania, urządzenia, warsztaty i garaże Zakładu Czyszczenia Miasta, wysłuchała i przyjęła do wiadomości sprawozdanie administracyjno-gospodarcze naczelnika Wydz. VII Magistratu Stanisława Hergeta z agend Zakładu Czyszczenia Miasta za rok kalendarzowy 1930, oraz zatwierdziła zamknięcie rachunkowe Zakładu Czyszczenia Miasta za rok administracyjny 1930/31. Ponadto uchwaliła Komisja szereg rezolucyj, mających na celu usprawnienie gospodarki Zakładu.

Dnia 8 kwietnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji Rady Przybocznej dla spraw Miejskich Zakładów Ceramicznych,** na którem dyrektor Zakładów Inż. Menasche zaznajomił w swem sprawozdaniu Komisję z działalnością Miejskich Zakładów Ceramicznych, oraz przedstawił sytuację w przemyśle budowlanym, poczem Komisja zatwierdziła preliminarz budżetu dla Miejskich Zakładów Ceramicznych na r. 1931/32.

Dnia 11 kwietnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem członka Rady Przyb. p. Dra Jarszyńskiego **posiedzenie Komisji Rady Przybocznej dla Zakładu Czyszczenia Miasta i Miejskiej Straży Pożarnej,** na którem zwiedzono zabudowania i urządzenia Straży, oraz przeprowadzono próbny alarm pogotowia, przyjęto do wiadomości sprawozdanie administracyjno-gospodarcze naczelnika Wydziału VII Magtu Stanisława Hergeta z działalności Miejskiej Straży Pożarnej za rok kalendarzowy 1930, oraz zatwierdzono zamknięcie rachunkowe Miejskiej Straży Pożarnej za rok administracyjny 1930/31, poczem, po wysłuchaniu referatu dyrektora Miejskiej Izby Obrachunkowej Jana Krzyżanowskiego, uchwalono projekt budżetów Miejskiej Straży Pożarnej i Zakładu Czyszczenia Miasta na rok administracyjny 1931/32, wreszcie powzięto szereg rezolucyj, zmierzających do powiększenia dochodów na utrzymanie Miejskiej Straży Pożarnej, oraz dotyczących usprawnienia działalności Straży i Zakładu Czyszczenia Miasta.

Dnia 22 kwietnia b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Inż. Rollego **posiedzenie Komisji plantacyjnej Rady Przybocznej,** na którem zatwierdzono plany urządzenia 2-ch zieleńców, jednego przy wylocie ul. Długiej, drugiego na zbiegu ul. Starowiślnej i Dajwór, rozpatrzono projekt ogrodowego urządzenia nowej części rozszerzonego parku Dra Jordana, mającej służyć na cele sportowe dla młodzieży szkolnej, uchwalono zezwolić na budowę kiosku w tym parku od strony ul. Reymonta, w końcu uchwalono przeznaczyć kilka dalszych miejsc na ogródki Jordanowskie dla dzieci w wieku przedszkolnym.

Dnia 23 kwietnia br. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Inż. Karola Rollego **posiedzenie Sekcji III Rady Przybocznej,** na którem uchwalono przedłożyć Radzie Przybocznej projekt nowego regulaminu ramowego obrad Sekcyj i Komisyj Rady

Przybocznej, opracowany przez członka Rady Przybocznej Prof. Dra Kumanieckiego.

Dnia 23 kwietnia b. r. odbyło się **posiedzenie połączonych Sekcyj II i III Rady Przybocznej,** na którem uchwalono przedłożyć Radzie Przybocznej wnioski w sprawie utrzymania samoistnej Podgórskiej Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa, oraz zaciągnięcia pożyczki 280.000 zł. w Banku Gospodarstwa Krajowego na budowę domu czynszowego przy ul. Pasterskiej.

Dnia 27 kwietnia br. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. Dra Piotra Wielgusa **posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady Przybocznej,** na którem zatwierdzono koszty wykonawcze urządzenia ulicy Gołębiej, św. Tomasza, św. Jana i części ul. Dietlowskiej obok P. K. O., oraz koszty urządzenia chodników w ul. św. Kingi, Warszawskiej, Sołtyka i kilku mniejszych chodników, przyjęto projekt urządzenia południowego toru jezdnego i chodnika w ul. Dietlowskiej, oraz sposób urządzenia ulic na gruntach mających się parcelować w Dz. XIX, u wylotu ul. Rzeźniczej, tudzież projekty oświetlenia publicznego Osiedla Urzędniczego na Olszy w Dz. XIX i ul. Widok w Dz. XXII, w końcu zatwierdzono projekt budowy przedłużenia kolektora wschodniego w ul. Pasterskiej i Glinianej, przedłużenia kolektora w ul. Romanowicza, oraz kanału m. w ul. Słonecznej.

Dnia 30 kwietnia br. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Inż. Karola Rollego **posiedzenie Sekcji II i VII Rady Przybocznej,** na którem przyjęto wnioski co do zatwierdzenia oferty na dostawę drzewa dla Gminy na rok budżetowy 1931/32, uchwalono dla celów regulacyjnych sprzedaż skrawka gruntu w Dz. XV, oraz zamianę gruntu m. za grunt państwowy w Dz. IV, przyjęto wnioski Magistratu w sprawie wykupna gruntu w drodze wywłaszczenia na cele otwarcia Alei Grotgera między ul. Kujawską a Wyspiańskiego się na sprzedaż gruntu gminnego w Dz. XVIII na cele budowlane, przyjęto do wiadomości nabycie przez Gminę w drodze licytacji w Dz. XXII realności, tworzącej enklawę wśród gruntów miejskich przy ul. Wielickiej, przyjęto wnioski w sprawie ustanowienia na rzecz Skarbu Państwa prawa zabudowy na realności m. w Dz. XIV na rzecz laboratorjum maszynowego Akademji Górniczej, przyjęto plan linji regulacyjnej dla bloku, utworzonego między gruntem Bibljoteki Jagiellońskiej a Aleją 3-go Maja, plany zabudowania gruntu w Dz. XIII przy ul. Ks. Józefa, oraz gruntu przy ul. Dojazd, Flisackiej i Jaskółczej w Półwsiu Zwierzynieckiem, przyjęto wnioski w sprawie planów zabudowania gruntu przy ul. Konfederackiej i Pułaskiego, oraz gruntu gminnego między Wisłą, ul. Konopnickiej i przedłużoną ul. Skwerową w Dębnikach, wreszcie wybrano subkomitet, którego zadaniem będzie ponowne rozpatrzenie planów regulacyjnych tych bloków, ograniczonych ulicami Kazimierza Wielkiego, Juljusza Lea, Nowowiejską i Józefitów.

SPRAWOZDANIE
z działalności Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej
za czas od 1 stycznia 1930 do 31 grudnia 1930.

(Vide str. 126).

Ze względu na to, że sprawa zawiązania się Spółki Akcyjnej Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej przechodziła różne fazy, nie od rzeczy będzie cofnąć się myślą nieco wstecz.

W wrześniu 1925 r. wystąpiła Gmina Miasta Krakowa do Ministerstwa Przemysłu i Handlu z prośbą o zezwolenie założenia Spółki Akcyjnej, z kapitałem zakładowym 4,300.000 zł. równającym się 43.000 akcyj po 100 zł. opiewających na okaziciela. Postanowieniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwa Skarbu z dnia 2 kwietnia 1927 r., statut powyższej Spółki został zatwierdzony i ogłoszony w Nr. 187 „Monitora Polskiego" z dnia 18 sierpnia 1927 r.

Na tej zasadzie, oraz na zasadzie postanowienia Tymczasowego Wydziału Samorządowego w Lwowie z dnia 14 września 1927 r. L. W. 42230, Rada Miejska na posiedzeniu w dniu 23 listopada 1927 r. upoważniła Pana Prezydenta Miasta, aby rzeczoną Spółkę na zasadzie zatwierdzonego statutu założył, oraz aby zasubskrybował odpowiednią ilość akcyj i poczynił wszelkie kroki celem wprowadzenia w życie tejże Spółki i dokonania fuzji z Krakowską Spółką Tramwajową.

W myśl powyższego subskrybowała Gmina Miasta Krakowa 42.970 akcyj, a Elektrownia Miejska, Gazownia Miejska i Krakowska Spółka Tramwajowa po 10 sztuk.

Na Walnem Zgromadzeniu organizacyjnem dnia 12 grudnia 1927 r. L. rep. 37.320, ukonstytuowała się nowa Spółka Akcyjna Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej z tem, że rozpocznie czynność swą z dniem 1 stycznia 1928 r.

Równocześnie Krakowska Spółka Tramwajowa, której kapitał akcyjny wynosił dotychczas 205.200 zł. podwyższa tenże kapitał o kwotę 150.000 zł. przez emisję 5.000 sztuk akcyj po nominalnej wartości 30 zł.

Subskrybcja ta spowodowaną została budową przedłużenia linji 2-giej w ulicy Kazimierza Wielkiego do Szkoły Podchorążych na Łobzowie. Ponieważ zaś koszta tej budowy wyniosły kwotę 150.000 zł., a przedsiębiorstwo z bieżących dochodów nie było w stanie pokryć tego wydatku, przeto musiało się uciec do emisji 5.000 sztuk akcji po nominalnej wartości 30 zł. i w ten sposób pokryto koszta wspomnianej budowy.

Całą tę emisję zatwierdzoną postanowieniem Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz Ministerstwa Skarbu z dnia 12 września 1928 r. ogłoszoną w Nr. 240 „Monitora Polskiego" z dnia 17 października 1928 r., pokryła Gmina Miasta Krakowa na mocy uchwały Rady Miasta z dnia 7 listopada 1928 r.

Postanowieniem Ministerstwa Komunikacji z 16 września 1927 r., „Monitor Polski" Nr. 234 (poz. 629), udzielonem zostało Gminie zezwolenie na przeniesienie swej koncesji z 15 marca 1916 r. Nr. 73 Dz. u. na rzecz Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej.

Równocześnie postanowieniem Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 grudnia 1928 r. („Monitor Polski" Nr. 38 poz. 75) uzyskała Krakowska Spółka Tramwajowa zezwolenie na przeniesienie swej koncesji z 23 maja 1900 Nr. 92 Dz. u. na rzecz Spółki Akcyjnej Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej.

Celem dokonania fuzji, oraz umożliwienia przejęcia majątku Krakowskiej Spółki Tramwajowej, podwyższa Spółka Akcyjna Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej swój dotychczasowy kapitał akcyjny o kwotę zł. 355.200 równającą się całkowitemu kapitałowi akcyjnemu Krakowskiej Spółki Tramwajowej.

Dla pokrycia tego wydatku, Spółka Akcyjna Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej emituje dalsze 3.552 sztuk nowych akcyj po nominalnej wartości 100 zł. opiewających na okaziciela, i w ten sposób dotychczasowy kapitał akcyjny wynoszący:

43.000 sztuk akcyj po nominalnej wartości zł. 100 = zł.	4,300.000
podwyższa o 3.552 sztuk akcyj . . . . po zł. 100 = zł.	355.200
t. j. do wysokości zł.	4,655.200

Ministerstwo Przemysłu i Handlu postanowieniem z dnia 7 maja 1929 r. („Monitor Polski" Nr. 117), oraz Rada Miasta Krakowa uchwałą z dnia 7 grudnia 1929 r. zatwierdzają powyższą emisję.

Na zasadzie uchwały Walnego Zgromadzenia obu Spółek z dnia 25 maja 1928 r., przychodzi do skutku fuzja obu Spółek Akcyjnych.

Krakowska Miejska Kolej Elektryczna w zamian za wydane Krakowskiej Spółce Tramwajowej 3.552 sztuk akcyj, nabywa koncesję Krakowskiej Spółki Tramwajowej z dnia 23 maja 1900 r. (Dz. u. Nr. 92), oraz wszystkie aktywa i pasywa Krakowskiej Spółki Tramwajowej.

Uchwały odnośnie do fuzji obu Spółek, uzyskały zatwierdzenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu, oraz Ministerstwa Skarbu, postanowieniem z dnia 7 maja 1929 r., a temsamem akt fuzji stał się prawomocnym.

Odnośny akt wpisany został do rejestru handlowego Sądu Okręgowego w Krakowie, a ciało kolejowe Krakowskiej Spółki Tramwajowej zgodnie z uchwałą Sądu Okręgowego w Lwowie z dnia 18 grudnia 1929 r. zostało hipotecznie przepisane na rzecz Spółki Akcyjnej Krakowskiej Miejskiej Kolei Elektrycznej.

Rachunek bilansu z dniem 31 grudnia 1929 roku.

STAN CZYNNY.

	zł.	gr.
Koszta toru i przewodów elektrycznyeh	3,874.336	90
Nieruchomości	299.798	56
Tabor wozowy	1,136.980	28
„ autobusowy	593 732	13
Narzędzia	96.955	62
Ruchomości	69.200	45
Materjały i zapasy	648.833	21
Dłużnicy	185.079	49
Gotówka kasowa	57 517	80
	6,962.434	44

STAN BIERNY.

	zł.	gr.
Kapitał akcyjny	4,655.200	--
Fundusz rezerwowy	11.583	63
„ inwestycyjny	382.000	—
„ odnowienia	75.000	—
Dywidenda	192.679	60
Wierzyciele	1,444.846	40
Zysk za rok 1929	201.124	81
	6,962.434	44

Rachunek strat i zysków z dniem 31 grudnia 1929 roku.

WINIEN

		zł.	gr.
Wydatki ruchu tramwajowego	zł. 3,719.778·06		
„ „ autobusowego	„ 712.038·59		
Podatki	„ 175.089·83	4 606.906	48
Wydatki na świadczenia socjalne tramwajowe	zł. 246.004·29		
Wydatki na świadczenia socjalne autobusowe	„ 11.240·30	257.244	59
Podatek gminny:			
a) od biletów jazdy	zł. 376.421·29		
b) „ abonamentów	„ 51.274·06	427.695	35
Zysk za rok 1929		201.124	81
		5,492.971	23

MA

		zł.	gr.
Pozostałość zysku z r. 1928		8.477	87
Wpływy z ruchu tramwajowego:			
a) z biletów jazdy	zł. 3,913.364.40		
b) z abonamentów	„ 703.637·—	4,617.001	40
Wpływy z ruchu autobusowego:			
a) z biletów jazdy	zł. 672.737·70		
b) z abonamentów	„ 13.903·80	686.641	50
Różne wpływy z tramwajów	zł. 49.525·54		
„ „ „ autobusów	„ 26.125·92	75.651	46
Odsetki		12.326	43
Wpływy z biletów na zatrudnienie bozrobotnych		92 872	57
		5,492.971	23

Uchwała Walnego Zgromadzenia co do podziału zysku.

Czysty zysk za rok 1929	zł. 201.124·81
Dotacja funduszu rezerwowego 5% od zł. 192.646·94	„ 9.632·34
	zł. 191.492·47
4% dywidenda od zł. 4,655.200·—.	„ 186.208·—
	zł. 5.284·47
Tantjemy i gratyfikacje	„ 5.000·—
Do przeniesienia na rok 1930	zł. 284·47

Kolej elektryczna.

Wyniki z eksploatacji za rok 1929.

I. PRACA TABORU.		
1. Ilość wozów znajdujących się jednocześnie w ruchu:		
Wozy motorowe normalnie		46
„ „ maksymalnie		56
Wozy przyczepne normalnie		11
„ „ maksymalnie		19
Na 1 klm linij mot. i przycz. normalnie		2·4
„ 1 „ „ „ „ maksymalnie		3·2
2. Przebieg wozów (wozokilometry):		
Ilość wozoklm rzeczywistych:		
a) motorowych	2,649.451	
b) przyczepnych	582.902	3,232.353
Ilość wozoklm obliczeniowych		2,940.902
„ „ rzeczywistych na 1 mieszkańca		15·34
Przeciętny dzienny przebieg wozu:		
a) motorowego w klm		158·441
b) przyczepnego w klm		136·415
II. ILOŚĆ PRĄDU ZUŻYTEGO.		
Kilowatgodziny liczone w Elektrowni		2,694.375
Kwg na 1 wozoklm obliczeniowy		0·916
Cena za 1 kwg		9·5 gr.
III. PRZEWOZY.		
Ilość przewiezionych osób:		
a) za biletami jednorazowemi sprzedanemi na wozach	17,092.234	
b) za bloczkami	653.750	
c) za kartami abonamentowemi (przyjmuje się na abonament 4 przejazdy dziennie)	1,934.410	
d) za biletami tygodniowemi rannemi (1 przejazd dziennie)	870.162	
e) za biletami tygodniowemi szkolnemi (2 przejazdy dziennie)	353.398	
f) za biletami miesięcznemi szkolnemi (2 przejazdy dziennie)	282.922	21,186.876
Przewieziono osób na 1 wozoklm rzeczywisty		6·55
„ „ na 1 klm linji		915.555
Ilość jazd na 1 mieszkańca w roku sprawozdawczym		100·58

IV. WPŁYWY.		
1. Wpływy z ruchu osobowego:		
a) bilety jednorazowe sprzedane na wozach	3,913.364·40	
b) bloczki	156.925·—	
c) abonamenty	546·712·—	4,617.001·40
Średnio na 1 pasażera	—21	
„ „ 1 mieszkańca	21·91	
„ „ 1 wozoklm rzeczywisty	1·42	
„ „ 1 wozoklm obliczeniowy	1·56	
2. Wpływy z reklamy		24.000·—
3. Inne wpływy		130.724·54
Wpływy ogółem w roku sprawozdawczym		4,771.725·94
V. WYDATKI.		
1. Koszta Rady Zawiadowczej		3.700·—
2. „ Dyrekcji i administracji		457.605·27
3. Pobory konduktorów i motorowych		1,017.791·78
4. Świadczenia w naturze		67.744·74
5. Koszta prądu:		
a) rachunki Elektrowni za prąd		262.931·69
b) doprowadzenie i rozprowadzenie		11.743·02
6. Utrzymanie taboru:		
a) pobory pracowników	819.422·73	
b) materjały	494.811·98	1,314.234·71
7. Utrzymanie remiz i budynków		35.665·07
8. Utrzymanie torów, sieci, kabli, bruku:		
a) pobory pracowników	134.181·92	
b) materjały	112.890·73	247.072·65
9. Ubezpieczenia:		
a) ogniowe i kradzieży	5.686·76	
b) odpow. cywil. prawn. za wozy	50.854·57	56.541·33
10. Ubezpieczenia socjalne:		
a) Kasa Chorych	103.182·47	
b) Fundusz Emerytalny	117.482·96	
c) Zakład Ubezpieczenia od wypadków	18.779·65	
d) Państwowy Fundusz bezrobocia	6.559·21	246.004·29
11. Świadczenia kulturalno-społeczne		87.013·84
12. Różne		145.141·75
13. Podatki:		
a) obrotowy	107.391·07	
b) dochodowy	55.725·10	
c) gminny od biletów jazdy	427.695·35	
d) różne	6.023·96	596.835·48
Wydatki ogółem w roku sprawozdawczym		4,550.025·62
Srednio na 1 wozoklm rzeczywisty		1·40
„ „ 1 wozoklm obliczeniowy		1·54
ZESTAWIENIE.		
Wpływy w roku sprawozdawczym		4,771.725·94
Wydatki w roku sprawozdawczym		4,550.025·62
Nadwyżka wpływów		221.700·32

Statystyka ogólna porównawcza.

		Rok 1927	Rok 1928	W stosunku do roku 1927 + — w %	Rok 1929	W stosunku do roku 1928 + — w %
1	Liczba mieszkańców	202.633	205 262	+ 1·29	210.632	+ 2·61
2	Długość sieci eksploatacyjnej	16.754 m.	17.826 m.	+ 6·39	17.826 m.	—
	„ „ „ na 10.000 mieszkańców	826 m.	868 m.	+ 5·08	846 m.	— 2·60
3	Długość linij ruchu w klm.	22.178	23·141	+ 4·34	23.141	—
4	Ilość wozów motorowych	62	64	+ 3·22	65	+ 1·56
	„ „ przyczepnych	20	18	— 11·11	17	— 5·88
5	Liczba przewiezionych osób:					
	a) za biletami jazdy sprzedawanemi przez konduktorów	14,495.216	15,781.541	+ 8·87	17,092.234	+ 8·30
	b) „ kartami abonamentowemi	1,557.688	1,839.426	+ 18·08	1,934.410	+ 5·16
	c) „ biletami miesięcznemi szkolnemi	150 122	353.166	+ 135·25	282.922	— 24·82
	d) „ „ tygodniowemi rannemi	361.602	772.842	+ 113·72	870.162	+ 12·59
	e) „ „ „ szkolnemi	76.272	264.712	+ 247·06	353.398	+ 33·50
	f) „ bloczkami	600.800	682.000	+ 13·51	653.750	— 4·32
	Razem za biletami płatnemi	17,241.700	19,693.687	+ 14·22	21,186.876	+ 7·58
	Bezpłatnie:					
	a) za kartami służbowemi	939.650	1,021.390	+ 8·69	1,060.402	+ 3·81
	b) „ „ wolnej jazdy	812.328	662.392	— 22·63	542.728	— 22·04
	c) „ innemi	86.500	80.500	— 7·45	50.400	— 5·72
	Razem	1,838.478	1,764.282	— 4·20	1,653.530	— 6·69
	Ogółem	19,080.178	21,457.969	+ 12·46	22,840.406	+ 6·44
	Na 1 klm sieci eksploatacyjnej przewieziono osób	1,138.843	1,203.745	+ 5·69	1,281.297	+ 6·44
	„ 1 wozoklm rzeczywisty	6·4	6·6	+ 3·12	7·0	+ 6·06
	„ 1 „ obliczeniowy	7·1	7·3	+ 2·81	7·7	+ 5·47
6	Procent średnio dziennie zajętych miejsc w wozach	58·88	66·16	+ 12·36	72·18	+ 9·09
7	Ilość wozokilometrów motorowych	2,363.186	2,612.289	+ 10·54	2,649.451	+ 1·42
	„ „ przyczepnych	610.667	592.961	— 2·98	582.902	— 1·73
	Razem	2,973.853	3,205.250	+ 7·78	3,232.353	+ 0 84
	Ilość wozoklm rzeczywistych na 1 klm eksploatacyjny	177.501	179.807	+ 1·29	181.328	+ 8·45
	Ilość wozokilometrów obliczeniowych	2,668.519	2,908.769	+ 9·00	2,940.902	+ 1·10
8	Wpływy:					
	a) z biletów jazdy sprzedanych przez konduktorów	2,860.211·30	3.409.066·56	+ 19·18	3,913.364·40	+ 14·79
	b) z abonamentów	448.267·10	616.981·70	+ 37·63	703.637·—	+ 14·04
	Razem	3,308.478·40	4,026.048·26	+ 21·68	4,617.001·40	+ 14·67
	Średni dochód dzienny	9.139·44	11.121 68	+ 21·68	12.719·01	+ 14·36
	Dochód na 1 pasażera	0·19	0·20	+ 5·26	0·21	+ 5·00
	„ „ 1 wozoklm rzeczywisty	1·11	1·26	+ 13·51	1·42	+ 12·69
	„ „ 1 klm eksploatacyjny	197.473·90	225.852·50	+ 14·37	259.003·70	+ 14·67
9	Zużycie prądu	2,274.035	2,600.475	+ 5·11	2,694.375	+ 3·61
	na 1 wozoklm obliczeniowy	0·927	0·894	— 3·69	0·916	+ 2·46
10	Ilość jazd na 1 mieszkańca	94	104	+ 10·63	108	+ 3·84
11	Spółczynnik eksploatacyjny	0·939	0·929	— 1·07	0·959	+ 3·22

Statystyka wypadków za rok 1927, 1928 i 1929.

L. p.	Rodzaj wypadku	1927	1928	1929
1	Wykolejeń wozów	—	—	—
2	Zderzeń wozów	3	3	3
3	" " z pojazdami	166	144	162
4	Najechań na przechodniów:			
	a) śmiertelnych	2	1	—
	b) powodujących kalectwo	2	—	4
	c) bez następstw	26	18	16
5	Wypadki z podróżnymi:			
	a) śmiertelne	—	—	—
	b) powodujące kalectwo	1	3	3
	c) bez następstw	49	60	41
6	Wypadki z personelem w służbie	—	—	—

Autobusy.

Wyniki z eksploatacji za rok 1929.

I. PRACA TABORU.		
1. Ilość wozów znajdujących się jednocześnie w ruchu:		
Normalnie		12
Maksymalnie		20
Na 1 klm linji normalnie		0·26
" 1 " " maksymalnie		0·46
2. Przebieg wozów (wozokilometry):		
Ilość wozokilometrów		652.875
" " na 1 mieszkańca		3.099
Przeciętny dzienny przebieg wozu w klm.		149.639
II. ILOŚĆ ZUŻYTEGO MATERJAŁU PĘDNEGO.		
Benzyny		135.418 kg.
Na 1 wozoklm		0.207 "
Cena za 1 kg.		94·45 gr.
Smarów		4.225 kg.

III. PRZEWOZY.		
Ilość przewiezionych osób:		
a) za biletami jednorazowemi	1,643.074	
b) „ abonamentami	45.011	1,688.085
Średnio na 1 wozoklm		2·58
„ „ 1 klm linji		37·264
„ „ 1 mieszkańca		8·014
IV. WPŁYWY.		
1. Wpływy z ruchu osobowego:		
a) bilety jednorazowe	672.737·70	
b) abonamenty	13.903·80	686.641·50
Średnio na 1 pasażera	—·41	
„ „ 1 mieszkańca	3·25	
„ „ 1 wozoklm	1·05	
2. Inne wpływy		26.125·92
Wpływy ogółem w roku sprawozdawczym		712.767·42
V. WYDATKI.		
1. Administracja:		
Pensje		5.400·—
2. Służba ruchu:		
Pobory kierowców		80.484·75
3. Świadczenia w naturze		9.022·—
4. Koszta benzyny i inne materjały		158.615·64
5. Utrzymanie taboru:		
a) materjały	161.212·42	
b) pobory pracowników warsztatowych	89.204·76	250.417·18
6. Ubezpieczenia:		
Odpowiedzialność cywilno-prawna za wozy		14.921·32
7. Ubezpieczenia socjalne:		
a) Kasa Chorych	7.109·38	
b) Fundusz emerytalny	1.395·70	
c) Zakład Ubezpieczenia od wypadków	2.570·97	
d) Państwowy Fundusz bezrobocia	164·25	11.240·30
8. Podatki:		
Obrotowy		18.541·91
9. Amortyzacja taboru		193.177·70
Wydatki ogółem w roku sprawozdawczym		741.820·80
Średnio na 1 wozoklm		1·13
ZESTAWIENIE.		
Wpływy w roku sprawozdawczym		712.767·42
Wydatki „ „ „		741.820·80
Strata		29.053·38

Statystyka porównawcza w latach 1927, 1928 i 1929.

		Rok 1927	Rok 1928	W stosunku do roku 1927 + i — w %	Rok 1929	W stosunku do roku 1928 + t — w %
1	Liczba mieszkańców	202.632	205.262	+ 1·29	210.632	+ 2·61
2	Długość sieci eksploatacyjnej	10.350 m	29.500 m.	+ 185·02	42.350 m.	+ 43·55
3	Długość linij ruchu	10.350 m	33.700 m.	+ 225·60	49.550 m.	+ 49·10
4	Liczba wozów	6	18	+ 200·00	29	+ 50·00
5	Liczba przebieżonych wozokilometrów	59.570	401.185	+ 573·40	652·875	+ 62·73
6	Liczba przewiezionych osób:					
	a) za biletami jazdy	182.215	993.559	+ 445·26	1,643.074	+ 65·36
	b) za abonamentami	6.938	37.846	+ 224·47	45.011	+ 18·93
	Razem	189.153	1,031.405	+ 445·27	1,688.085	+ 63·66
	Na 1 wozokilometr przewieziono osób	3·1	2.5	— 24·00	2.5	—
	Średnio dziennie przewieziono osób	522	2.849	+ 445·78	4.663	+ 63·67
7	Wpływy:					
	a) z biletów jazdy	72.165·20	398.352·50	+ 451·99	672.737·70	+ 68·87
	b) z abonamentów	2.300·60	11.597·—	+ 404·08	13.903·80	+ 19·89
	Razem	74.466·30	409.949·50	+ 450·51	686.641·50	+ 67·49
	Na 1 wozokilometr dochód	1·25	1·02	— 22·54	1·05	+ 2·94
	Średnio dziennie dochód	205·70	1.132·45	+ 450·53	1.896·79	+ 67·49
8	Ilość jazd na 1 mieszkańca	0·93	5·02	+ 439·78	8·01	+ 59·50
9	Zużycie materjałów pędnych	12.041 kg.	74.397 kg.	+ 517·86	135.418 kg.	+ 82·02
	„ „ „ na 1 wozokilometr. .	0·202 „	0·185 „	— 9·18	0·207 „	+ 11·89
10	Spółczynnik eksploatacyjny	—	—	—	1·04	—

Statystyka wypadków za rok 1927, 1928 i 1929.

L. p.	Rodzaj wypadku	1927	1928	1929
1	Zderzeń:			
	a) autobusów	—	—	—
	b) z pojazdami	5	29	33
2	Najechań na przechodniów:			
	a) śmiertelne	—	1	1
	b) powodujące kalectwo	—	2	1
	c) bez następstw	3	7	12
3	Wypadki z podróżnymi:			
	a) śmiertelne	—	—	—
	b) powodujące kalectwo	—	1	2
	c) bez następstw	3	10	12
4	Wypadki z personalem w służbie	—	—	—

Konserwacja torów.

Długość torów pojedynczych wynosi:

Linje główne eksploatacyjne wąskotorowe	10·921 klm.
„ „ „ normalnotorowe	21·723 „
Razem torów eksploatacyjnych	32·644 klm.
Tory zapasowe	0·820 „
„ dojazdowe	1·089 „
„ na dworcach tramwajowych	0·655 „
„ w wozowniach	0·962 „
Razem wszystkich torów	36·170 klm.
Zwrotnic wąskotorowych	25 sztuk
„ normalnotorowych	54 „
„ „ automatycznych o popędzie elektrycznym	3 „
Razem wszystkich zwrotnic	82 sztuk

W Rynku głównym, obok kościoła N. P. Marji wbudowano nowe poczwórne skrzyżowania toru o łącznej wadze 8.300 kg. Skrzyżowanie wykonano z szyn rowkowych o profilu 180/180. Wykonano szereg robót konserwacyjnych na całej sieci. Poza tem ułożono nowego bruku 263 m. b. Naprawiono gruntownie toru 933 m. b. Zrekonstruowano 25 zwrotnic. Ułożono między torami bruku 1.532 m².

Poza normalnemi robotami konserwacyjnemi, ułożono nowego toru 266 m. b. Naprawiono gruntownie toru 1.252 m. b. Zrekonstruowano 22 zwrotnic. Ułożono między torami bruku 1.947 m². Do robót konserwacyjnych użyto piasku 240 m³, szutru 30 m³, cementu 22.000 kg., pienek różnego formatu 10.000 kg.

Konserwacja przewodów.

Długość przewodów roboczych górnych wynosi 37.000 m. b. Sieć kablowa posiada 5 punktów zasilających:

1. U wylotu ul. Basztowej i Długiej	1.966 m. b. kabla
2. „ „ „ Zwierzynieckiej i Straszewskiego	1.060 „ „ „
3. „ „ „ Pawiej i Basztowej	990 „ „ „
4. W ul. św. Wawrzyńca	3.270 „ „ „
5. U wylotu ul. Karmelickiej i Garbarskiej	846 „ „ „
Całkowita długość kabla wynosi	8.132 m. b.

Poza normalnemi pracami konserwacyjnemi wymieniono: 2.460 m. b. przewodów miedzianych 80 mm², 2.500 m. b. przewodów poprzecznych.

Zbudowano 3 automatyczne sygnały świetlne, a to: u wylotu ul. Szpitalnej i Małego Rynku; u wylotu ul. św. Tomasza i Sławkowskiej; u wylotu ul. Wiślnej i Rynku głównego.

Zmontowano 3 zegary elektryczne, a to: 1 w Rynku głównym, oraz 2 pod Główną Pocztą.

Wymieniono 243 m. b. kabla dosyłowego.

A) Tabor wąskotorowy.

Ilość wozów w roku 1925 wynosiła	24 wozy	(5)
„ „ „ „ 1926 „	24 „	(5)
„ „ „ „ 1927 „	25 „	(4)
„ „ „ „ 1928 „	27 „	(2)
„ „ „ „ 1929 „	29 „	(0)

Cyfry umieszczone w nawiasie oznaczają wozy zdezolowane i z ruchu wycofane, których podwozia jednak z czasem użyto do budowy nowych wozów.

W ten sposób w roku sprawozdawczym ilość wozów wąskotorowych oddanych do ruchu wynosiła 29 szt.

W pracowniach wykonano normalne naprawy wozów: rewizyj gruntownych wykonano 12; rewizyj częściowych 80; odnowiono wozów 33.

Tabor pomocniczy obejmował: 1 wóz do polewania szyn, 1 solarkę, 1 pług do śniegu, 1 wóz pogotowia.

B) Tabor normalnotorowy.

Ilość używanych do ruchu wozów motorowyeh	36
„ „ „ „ „ przyczepnych	17

Oprócz zwykłych prac konserwacyjnych wykonano: rewizyj gruntownych 14, rewizyj częściowych 51, napraw i odnowień wozów 73.

W roku sprawozdawczym ukończono przeróbkę 3 wozów przyczepnych na motorowe.

Tabor pomocniczy obejmował: 1 wóz do polewania szyn, 1 wóz towarowy przyczepny, 2 pługi do śniegu, 2 wozy pogotowia.

Tabor sieci górnej.

Tabor sieci górnej obejmował: 1 samochód wieżowy, 1 wóz montażowy, 3 wozy z drabinami do pogotowia

Tabor samochodowy.

Tabor samochodowy obejmował: 1 samochód osobowy, 1 samochód ciężarowy 5-cio tonowy, 2 samochody ciężarowe 4 ro tonowe, 2 samochody ciężarowe $1\frac{1}{2}$-ra tonowe, 29 autobusów.

Konserwacja taboru samochodowego obejmowała wykonanie szeregu napraw bieżących, których wykonano 91, oraz remonty gruntowne, których wykonano 9.

Warsztaty.

Dla pracowni tokarskiej zakupiono nową dużą tokarnię, dla obręczy wagonowych.

W budynku administracyjnym wykonano gruntowny remont ubikacyj, oraz zbudowano nową salę dla konduktorów, natomiast w dawnej konduktorni urządzono poczekalnię i jadalnię dla pracowników warsztatowych.

Pracownie gospodarcze: szewskie, krawieckie i t. p. wykonały szereg robót dla personelu ruchu.

Wypadków uszkodzeń wozów przez osoby trzecie było 250. Szczególną uwagę zwrócono na ekonomję i oszczędne używanie materjałów potrzebnych do ruchu.

Drogą kilkakrotnych prób i doboru odpowiednich materjałów, oraz źródeł nabycia tychże, doprowadzono do pewnych oszczędności.

Badania lekarskie.

W roku sprawozdawczym przeprowadzono 144 badań lekarskich kandydatów do służby tramwajowej.

Z pomiędzy tych uznano:

za zdolnych do ruchu	83 kandydatów
„ „ tylko do służby warsztatowej	45 „
„ „ „ „ lżejszej służby	13 „
„ zupełnie niezdolnych	3 „

Łącznie z badaniem lekarskiem uskuteczniał lekarz oddzielną kontrolę psycho-techniczno kwalifikacyjną dla konduktorów.

Kandydaci uznani za zdolnych przez lekarza Zakładowego zostali poddani badaniom psycho-technicznym w Instytucie Psycho-technicznym Miejskiego Muzeum Przemysłowego, gdzie Krakowska Miejska Kolej Elektryczna posiada swój Oddział wyposażony własnym kosztem.

Oprócz badań kandydatów do służby tramwajowej, lekarz Zakładowy przeprowadził w roku sprawozdawczym specjalne badanie dzieci pracowników, ubiegających się o wysłanie na kolonje lecznicze.

W roku sprawozdawczym lekarz Zakładowy przeprowadził takich badań u 397 dzieci, z których uznano:

leczenie klimatyczne niezbędne u	282 dzieci
„ „ potrzebne u	58 „
„ „ wskazane u	17 „
potrzebny wyjazd bez konieczności kąpieli i specjalnego leczenia u	40 „

Poza tem przeprowadził lekarz zakładowy w roku sprawozdawczym: powtórnych badań funkcjonarjuszów dla stabilizacji 5, badań dla przeniesienia w stan spoczynku 13, doraźnych badań i orzeczeń 17, badań, zabiegów i wizyt lekarskich u funkcjonarjuszów 21.

Badania psycho-techniczne.

Sprawozdanie z działalności Instytutu Psychotechnicznego w dziale badań zawodów komunikacyjnych za czas od 2 stycznia do 31 grudnia 1929 roku.

Dział badań dla zawodów komunikacyjnych, po studjach przeprowadzonych w tego rodzaju instytucjach zagranicznych, głównie w Paryżu i w Berlinie, otwarty został dnia 2 stycznia 1929 r., przy Instytucie Psychotechnicznym Miejskiego Muzeum Przemysłowego.

Do dnia 31 grudnia 1929 r. zbadano: 34 motorowych, 6 szoferów autobusowych, 12 ślusarzy, 5 pracowników warsztatowych.

Metody badania zawodów komunikacyjnych obejmują:

1) rozróżnianie barw,
2) wzrost, wagę i siłę (badanie lekarskie przeprowadza lekarz nasz p. Dr. Maksymiljan Blassberg),
3) lokalizację słuchu,
4) ocenę szybkości,
5) podzielność uwagi, przyczem próbę tę dostosowano do warunków lokalnych,
6) testy inteligencji,
7) pomiary jakości, szybkości i dokładności reakcji.

Te ostatnie pomiary, jako najważniejsze dokonywane są na aparatach, naśladujących ogólnie jazdę tramwajem, jednak tak skonstruowanych, aby kandydat na kierowcę, który nigdy jeszcze wozem tramwajowym, lub samochodem nie jeździł, mógł swobodnie zdolności swe wykazać.

Żadne wiadomości fachowe nie są więc do tej próby potrzebne. Próby te są w zasadzie dwojakie:

1) test analityczny, w którym czynność kierowcy rozłożona została na elementy i bada się te poszczególne czynniki,
2) test syntetyczny, badający jazdę jako całość, pozwalający nam ocenić ogólne zachowanie się badanego podczas jazdy.

Że ta metoda okazała się skuteczną, tego dowodem jest następujące porównanie wyników badania psychotechnicznego z naszą opinją, ustaloną na podstawie długiej (od 1—8 lat) znajomości badanego pracownika.

L. p.	Nazwisko badanego	Opinja Dyr. Tramwajow.	Wynik badania psychotechnicz.	Nota psychotechniczna
1	B. S.	1	15	1
2	B. J.	1	24,5	1
3	Ch. I.	+ 3	36,1	3
4	Ch. W.	3	33,4	2
5	G. W.	+ 2	34	2
6	K. S.	2	25,7	2
7	K. J.	3	34,5	2
8	K. B.	2	27,7	2
9	N. T.	3	42	3
10	P. J.	3	32,1	2
11	S. F.	1	25,9	1
12	S. T.	3	27,6	2
13	W. F.	2	24,4	1

Objaśnienia.

1) Opinja Zarządu Tramwajów wyraża się w notach:

1 = bardzo dobry
2 = dobry
3 = dostateczny

2) Wynik badania psychotechnicznego wyraża się w liczbach, które zamieniamy na noty jak następuje:

Wynik:	Nota:
15 — 25,9	1
26 — 35,9	2
36	3

Porównanie to przeprowadziliśmy w ten sposób, że wysłaliśmy do badania 13 znanych nam dobrze pracowników, nic nie mówiąc Instytutowi Psychotechnicznemu o naszej opinji o nich. Dopiero, gdy Instytut badanie swe przeprowadził, porównaliśmy na wspólnej konferencji wyniki badania z naszą opinją o badanych. Opinja ta wyrażała się w notach: 1 (bardzo dobry), 2 (dobry), 3 (dostateczny), noty 4 nie dawaliśmy oczywiście, gdyż złych motorowych nie zatrudnialibyśmy w tej pracy. Podobnie i Instytut podzielił swe wyniki na te 3 grupy.

Poniższe zestawienie zawiera wyniki tego porównania:

L. p.	Nazwisko badanego	Wynik badania psychotechnicz.	Nasza opinja
1	B. S.	1	1
2	B. J.	1	1
3	Ch. I.	3	3
4	Ch. W.	2	3
5	G. W.	2	2
6	K. S.	2	2
7	K. J.	2	3
8	K. B.	2	2
9	N. T.	3	3
10	P. J.	2	3
11	S. F.	1	1
12	S. T.	2	3
13	W. F.	1	2

a zatem zupełna zgodność okazała się w 8 wypadkach, różnica o 1 stopień w 5 wypadkach. Różnicy 2 stopni nie było w żadnym wypadku. Jak nam Instytut Psychotechniczny zakomunikował, zgodność ta jako miara skuteczności metod badania, wyraża się w psychotechnice t. zw. współczynnikiem zgodności (korelacji), który w tym wypadku wynosi 80% (0·8). Jest to wynik bardzo korzystny, jeżeli się zważy, że wydaliśmy opinję o badanych na podstawie paroletnich obserwacyj, podczas gdy Instytut Psychotechniczny badał każdego kandydata zaledwie parę godzin. Z tem większem zaufaniem oddajemy obecnie każdego zgłaszającego się kandydata do badania Instytutowi.

W czasie od 2 stycznia do 1 września 1930 r. zbadano: 62 motorowych tramwajowych, 11 szoferów autobusowych, 10 ślusarzy warsztatowych.

Zestawienie prac sądowych.

Krakowska Miejska Kolej Elektryczna posiada swego syndyka, który jest upełnomocnionym zastępcą Zakładu we wszelkich sprawach sądowych i ogólno prawniczych.

W roku sprawozdawczym odbyto:

rozpraw cywilnych 77
» karnych 118
wniesiono podań, odwołań itd. 168
wygotowano aktów prawniczych 207

Administracja.

Odbyto w roku sprawozdawczym:

Rada Nadzorcza . . . . 5 posiedzeń
Komisja dyscyplinarna . . . . 3 posiedzenia
Zarząd Funduszu Emerytalnego . . . . 3 »
Komisja dla spraw robotniczych . . . . 11 posiedzeń

Wpływ korespondencji wynosił . . . . 11.003 sztuk
Załatwiono . . . . 8.504 »

Świadczenia społeczne.

Fundusz emerytalny.

Z dniem 1 stycznia 1926 r. utworzono Fundusz Emerytalny dla pracowników, którego statut zatwierdzony został postanowieniem Ministerstwa Komunikacji L. I. 20705/4/27 z dnia 10 listopada 1927 r.

Z chwilą utworzenia, Fundusz przejął na siebie obowiązek wypłacania zaopatrzeń emerytalnych 26 pracownikom, którzy dotychczas otrzymywali dary z łaski.

Obecnie Fundusz wypłaca zaopatrzenia 60 pracownikom, w wysokości od zł. 115·36 do zł. 361·20 miesięcznie. Wysokość wszystkich wypłacanych zaopatrzeń wynosi rocznie zł. 103.382·82.

Liczba rent wypłaconych w roku 1929 (przeciętnie).

Emeryci	Wdowy	Sieroty	Razem
31	27	1	59

Swiadczenia w roku 1929.

Emeryci w stałym stanie spoczynku		Emeryci w czasowym stanie spoczynku		Wdowy		Sieroty		Razem	
Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.	Zł.	gr.
67.131	14	3.533	60	32.053	08	665	—	103.382	82

Ilość członków.

Opłacaj. wkładki w dn. 1/I. 1929			Przybyło w ciągu r. 1929			Ubyło w ciągu r. 1929			Opłacaj. wkładki z dn. 31/XII. 1929		
Mężcz.	Kobiet	Razem	Mężcz.	Kobiet	Razem	Mężcz.	Kobiet	Razem	Mężcz.	Kobiet	Razem
531	22	553	16	—	16	14	1	15	533	21	554

Z funduszu emerytalnego wybudowano w roku 1927 dom mieszkalny dla pracowników tramwajowych. Dom ten znajduje się przy Pl. Przystanek L. 3 i zawiera pomieszczenie dla 20 rodzin pracowników tramwajowych.

W roku sprawozdawczym znajduje się w budowie drugi dom dla pracowników, gdzie znajdzie pomieszczenie 30 rodzin.

ZARZĄD FUNDUSZU STANOWIĄ:

Senator Inż. Karol Rolle, Prezydent miasta, jako prezes.
Dr. Samuel Tilles, członek Rady miasta, jako wiceprezes.

DELEGACI RADY NADZORCZEJ K. M. K. E.:

Inż. Aleksander Adelman, członek Rady miasta.
Wacław Potuczek, członek Rady miasta.

Z RAMIENIA DYREKCJI K. M. K. E.:

Inż. Tadeusz Polaczek-Kornecki, dyrektor K. M. K. E.

Z RAMIENIA PRACOWNIKÓW:

Stanisław Karton, Saturnin Nowakowski.

KOMISJĘ REWIZYJNĄ STANOWIĄ:

Roman Hessel, Marjan Laszczyk.

Stan rachunku Funduszu Emerytalnego Pracowników Kolei Elektrycznej w Krakowie z dn. 31 grudnia 1929 r.

Rachunek bilansu

STAN CZYNNY

	zł.	gr.
Gotówka w kasie i w bankach	40.154	65
Dłużnicy	230.000	—
Nieruchomości	169.426	22
Ruchomości	276	10
	439.856	97

STAN BIERNY

		zł.	gr.
Wierzyciele		9.203	49
Fundusz amortyzacyjny		3.166	27
Fundusz rezerwowy:			
stan z dnia 1 stycznia 1929	zł. 305.816·40		
przyrost za rok obrachunkowy	„ 121.670·81	427.487	21
		439.856	97

Rachunek działalności

WYDATKI

		zł.	gr.
Świadczenia		103.382	82
Wydatki administracyjne:			
a) osobowe	zł. 475·—		
b) rzeczowe	„ 2.625·—	3.100	—
Wydatki inne		321	80
Amortyzacja:			
a) nieruchomości	zł. 3.111·05		
b) ruchomości	„ 55·22	3.166	27
Przyrost za rok sprawozdawczy		121.670	81
		231.641	70

DOCHODY

	zł.	gr.
Wkładki ubezp. od urzędników i pracowników	91.238	07
Dopłata przedsiębiorstwa	118.130	26
Wkładki od emerytów	3.493	17
Inne dochody	12.553	07
Procenta otrzymane	6.227	13
	231.641	70

Kolonje wakacyjne dla dzieci pracowników.

W roku sprawozdawczym poraz 4-ty urządzono kolonje dla dzieci pracowników.

Koszta urządzenia kolonij wyniosły 73.720·— zł.

Z kolonij korzystało 303 dzieci, rozmieszczonych częściowo w Kobiernicach, częściowo w Rabce, częściowo w Zakopanem.

Z półkolonij urządzonych przez Towarzystwo Przeciwgruźlicze korzystało kosztem Dyrekcji K. M. K. E. 219 dzieci.

Okres pobytu dzieci na kolonjach wynosił:

10	dzieci na kolonji zimowej	730 dni
109	„ „ „ przez 42 dni (w lecie)	4.578 „
152	„ „ „ „ 31 „ „	4.712 „
16	„ „ „ „ 35 „ „	560 „
14	„ „ „ „ 60 „ „	840 „
1	dziecko	240 „
1	„	120 „
		11.780 dni
219	dzieci przez 30 dni na półkolonjach	6.570 „
	Razem . . .	18.350 dni

Tabela wieku dzieci.

Sezon	W wieku przedszkolnym		Ze szkół powszechnych		Ze szkół średnich		Ogółem	
	dziewcząt	chłopców	dziewcząt	chłopców	dziewcząt	chłopców	dziewcząt	chłopców
I. Zimowy . .	5	5	—	—	—	—	5	5
I. Letni	9	7	—	—	—	—	9	7
II. Letni . . .	13	8	47	38	19	16	79	62
III. Letni . . .	12	10	43	37	20	14	75	61
Półkolonje . .	31	28	42	49	35	34	108	111
Razem . .	70	58	132	124	74	64	276	246

Wykaz ilości dzieci korzystających z kolonij od czasu ich powstania.

Rok	W wieku przedszkolnym		Ze szkół powszechnych		Ze szkół średnich		Z półkolonij		Razem		Ogółem
	dziewcząt	chłopców	dziewcząt	chłopców	dziewcząt	chłopców	dziewcząt	chłopców	dziewcząt	chłopców	
1926	5	4	20	18	12	8	—	—	37	30	67
1927	10	7	41	33	18	16	—	—	69	56	125
1928	17	9	79	65	29	24	—	—	125	98	223
1929	39	30	90	75	39	30	127	92	295	227	522
Razem	71	50	230	191	98	78	127	92	526	411	937

W roku sprawozdawczym urządzono 4 zbiorowe wycieczki na Wystawę Powszechną do Poznania, które odbyły się w czasie od 1 czerwca do 30 września. Liczba uczestników wszystkich wycieczek wynosiła 297 osób. Koszta wyniosły kwotę: Zł. 26.336·15.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 5. Kraków, dnia 31 maja 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“.

Inż. KAROL ROLLE.

Działalność Komitetu Rozbudowy m. Krakowa w 1930 r.*)

I. Wstęp.

Działalność Komitetu Rozbudowy m. Krakowa w 1930 r. przedstawił już na posiedzeniu Rady miejskiej w dniu 6 listopada 1930 r. radca m. Dr. Gross. Streszczenie jego referatu, przyjętego przez Radę m. do wiadomości, zawarte jest w Dzienniku Rozporządzeń m. Krakowa (Nr. 11 z 1930 r., str. 426—429). Ograniczę się tylko do podania dat, niezamieszczonych w wymienionym referacie, oraz do szczegółowego zestawienia pożyczek dla dokończenia budów domów mieszkalnych, które były w tym czasie przedmiotem wniosków Komitetu.

Celem umożliwienia opracowania odpowiedniego programu rozbudowy na okres roczny konieczne jest, aby wysokość kredytów budowlanych oraz terminy uruchomienia ich w ciągu roku podane były Komitetowi Rozbudowy najpóźniej w miesiącach zimowych, poprzedzających okres budowlany. Postulat ten podniesiono w przedłożonem Ministerstwu Robót Publicznych sprawozdaniu z sierpnia 1930 r.

Tymczasem ułożenie przez Komitet takiego programu na rok 1930 utrudniała niepewność co do przydziału kredytów. Mianowicie z początkiem tego roku zdawało się, że ze względu na konjunkturę gospodarczą Rząd wyznaczy tylko minimalne kredyty i to jedynie dla budowli finansowanych już poprzednio przez Bank Gospodarstwa Krajowego, ale niewykończonych w 1929 r. z braku dostatecznych funduszów. W dniu zaś 31 marca 1930 r. otrzymał Komitet wiadomość tej treści, że wyznaczono kredyt 400.000 zł na wykończenie wspomnianych budowli w całym okręgu Województwa Krakowskiego. Komitet obawiał się, że takie postawienie kwestji kredytowo-budowlanej będzie wielkim ciosem dla całego szeregu instytucyj i osób prywatnych, które, licząc na pomoc finansową Banku Gospodarstwa Krajowego, własnemi funduszami rozpoczęły w r. 1929 lub wcześniej budowę domów mieszkalnych. Wstrzymałoby to proces pomnażania liczby mieszkań, a zwiększyłoby zastępy bezrobotnych.

Według bowiem przesłanego Bankowi Gospodarstwa Krajowego obliczenia, potrzeba było na wykończenie wspomnianych budów w samym Krakowie 1,560.000 zł. Z następnego pisma Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział w Krakowie — zresztą z dnia 24 kwietnia 1930 (a więc wniesionego już w czasie, kiedy po inne lata wiosenny sezon budowlany był już rozpoczęty) — dowiedział się Komitet Rozbudowy, że zarządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 15 kwietnia 1930 r. N. D. II 2081, wyznaczono dla m. Krakowa kontyngent kredytów budowlanych na rok 1930 w sumie 800.000 zł. na finansowanie budowli nowych, uprzednio przez B. G. K. jeszcze niefinansowanych. W tem samem piśmie B. G. K. Oddział w Krakowie zaznaczył, że „nie należy się spodziewać w bieżącym roku powiększenia powyższego kontyngentu“. Informacja ta okazała się na szczęście nieścisłą, albowiem interwenjując w tejże sprawie w pierwszych dniach maja u właściwych czynników w Warszawie, uzyskałem zapewnienie, że dla miasta Krakowa jest przeznaczony dalszy kredyt, który później będzie jeszcze powiększony. I rzeczywiście, przyznano w miesiącu czerwcu i wrześniu 1930 r. dalsze kredyty dla m. Krakowa.

Mimo późnego uruchomienia kredytów, szczególniej na nowe budowle, niefinansowane dotychczas przez B. G. K., przyznanie w lecie 1930 r. dalszych kredytów w łącznej sumie, przekraczającej wysokość dotychczas przyznawanych kontyngentów, podtrzymało ruch budowlany. Ruch ten utrzymał się w ostatnich miesiącach 1930 r. na poziomie roku 1929. Zauważyć już można obecnie w Krakowie, że głód mieszkaniowy, o ile chodzi o większe mieszkania, jest w znacznej mierze zła-

*) Vide poprzednie sprawozdania Dziennik Rozporządzeń miasta Krakowa z 1927 r. Nr. 4 str 121—130, z r. 1928 Nr. 3 str. 71 do 133, z 1929 r. Nr. 5 str. 155—182 i z r. 1930 Nr. 5 str. 185—192.

godzony. Należy więc także mieć nadzieję, że w niedalekim czasie, przy wydatnej pomocy Skarbu Państwa, również przyrost ilości małych mieszkań będzie widoczny.

Budowa tych ostatnich, pomijając małe domki na przedmieściach Krakowa, które wznoszą dla siebie pracownicy tak umysłowi jak i fizyczni, pozostawioną jest głównie Gminie. Stanowi to dla Gminy bardzo wielki ciężar. Gmina jednak musi go podjąć, aby złagodzić nędzę mieszkaniową najuboższych sfer. Mając to na względzie, Gmina buduje corocznie jeden lub dwa kilkupiętrowe domy o mieszkaniach przeważnie złożonych z 1 pokoju i kuchni. Oczywiście, Gmina budowałaby w szybszem tempie i większych rozmiarach, gdyby były na to dostateczne fundusze.

Obecnie najbardziej pilną jest budowa schroniska dla rodzin bezdomnych, które stracą dotychczasowe mieszkania wskutek uznania szeregu zrujnowanych domów za pustkę. Schronisko to będzie budowane w Dzielnicy XXII na gruntach po Dobrowolskim. Plany już są gotowe i przez Magistrat zatwierdzone.

W roku 1930 rozpoczęły budowę domów o małych mieszkaniach również Krakowska Spółdzielnia Mieszkaniowa i Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, oraz Spółka Mieszkaniowa dla miast małopolskich.

II. Kredyty budowlane.

Akcja kredytowo-budowlana Rządu w roku 1930, jak wyżej wspomniałem, szła w 2-ch kierunkach: 1) udzielanie kredytów na budowy już poprzednio finansowane przez B. G K. (a to celem ostatecznego ich wykończenia) i 2) na budowy dotąd niefinansowane przez ten Bank. Dlatego też rozróżniać będziemy:

A) fundusze na wykończenie budowy domów mieszkalnych, poprzednio już przez B. G. K. finansowanych, i

B) fundusze, będące kontyngentem kredytów budowlanych, przeznaczone na finansowanie budowli nowych, które jeszcze z kredytów budowlanych B. G. K. nie korzystały.

ad A). Wysokość tych kredytów dla miasta Krakowa, podobnie jak w 1929 roku, nie była zgóry ustalona lecz dla całego okręgu Województwa Krakowskiego, a klucz rozdziału dzierżył B. G. K., który miał już w swojej ewidencji budowle przez siebie finansowane. O uruchomieniu tych funduszów, względnie ich części uwiadamiała Komitet Rozbudowy Dyrekcja B. G. K. Oddział w Krakowie, przeznaczając stosowną sumę dla Krakowa. Jak widać z załączonego do niniejszego sprawozdania I-go wykazu, na zaspokojenie potrzeb kredytowych 16-tu takich budów, które już poprzednio były finansowane przez B. G. K., Komitet Rozbudowy wystąpił do B. G. K. z wnioskami o udzielenie pożyczek w łącznej kwocie 1,338.000 zł. B. G. K. zrealizował te kredyty, względnie wydał dotąd promes na kwotę 1,320.000 zł. Faktycznie więc kredyty przyznane w ciągu 1930 roku na wykończenie budów poprzednio przez B. G. K. finansowanych, wyniosły kwotę 1,320.000 zł.

ad B). Co do funduszów, przeznaczonych na budowy, dotąd nie finansowane przez B. G. K., to na wysokość ich złożyły się:

1) I. dotacja, przyznana z końcem miesiąca kwietnia, w kwocie	zł.	800.000
2) specjalna dotacja dla Spółdzielni mieszkaniowej „Społem“, w kwocie . . .	„	200.000
3) II. dotacja kredytu przyznana z końcem czerwca 1930 r. w kwocie . . .	„	1,437.700
4) dotacja z funduszów własnych B. G. K., w kwocie	„	100.000
5) dotacja z funduszów, przeznaczonych na finansowanie budów w miejscowościach podmiejskich (w tem specjalnie dla Spółdzielni kolejarzy dla budowy własnych domów w Prokocimiu 25.000 zł), w kwocie	„	100.000
Razem . . .	zł.	2,637.700

Z załączonego do niniejszego sprawozdania II-go wykazu wynika, że Komitet Rozbudowy w ciągu całego 1930 roku wystąpił do B. G. K. z wnioskami o udzielenie pożyczek budowlanych:

Gminie m. Krakowa w kwocie	280.000 zł.
Spółdzielniom i Stowarzyszeniom Budowlanym (w tem dla Spółdzielni mieszkaniowej „Społem“ poza kontyngentem 350.000 zł.) w kwocie . .	1,356.000 „
Spółdzielni kolejarzy dla budowy własnych domów w Prokocimiu w kwocie .	168.000 „
Instytucjom społeczno-humanitarnym w łącznej kwocie	101.000 „
50-ciu osobom prywatnym w łącznej kwocie	1,290.500 „
Razem . . .	3,195.500 zł.

Przy porównaniu sumy przyznanych dla miasta Krakowa kredytów z sumą pożyczek, objętych wnioskami Komitetu, mogłoby nasunąć się przypuszczenie, że Komitet Rozbudowy znacznie przekroczył kontyngent pożyczek dla miasta Krakowa. Jednakże tak nie jest, albowiem, jak z załączonego do niniejszego sprawozdania II-giego wykazu można przekonać się, zliczono tu sumarycznie wszystkie zawnioskowane w ciągu roku 1930 kwoty pożyczek, a więc i te, z powodu przeszkód niewyzyskane, w miejsce których Komitet Rozbudowy zawnioskował udzielenie pożyczek innym osobom, o ile przedstawiały dostateczne gwarancje wykorzystania kredytu w okresie budżetowym.

Gdy potrąci się zatem kwoty pożyczek na sumę 209.000 zł, które w jedenastu przypadkach nie zostały zrealizowane już to z powodu zrezygnowania z przyjęcia pożyczki, już to z powodu niemożności wypełnienia przez petentów warunków promes, a nadto gdy odliczy się od powyższej kwoty zawnioskowaną przez Spółdzielnię mieszkaniową „Społem“ z funduszów pozakontyngentowych pożyczkę w kwocie 350.000 zł., to uzyskuje się kwotę 2,636.500 zł., odpowiadającą mniej więcej kredytom przyznanym dla m. Krakowa.

Jak wynika z załączonego II-go wykazu, B. G. K., po rozpatrzeniu nadesłanych przez Komitet Rozbudowy wniosków, zrealizował dotąd kredyty względnie wydał promesy na kwoty:

Gminie miasta Krakowa	280.000 zł.
spółdzielniom i stowarzyszeniom budowlanym (w tem Spółdzielni mieszkaniowej „Społem“ z funduszów pozakontyngentowych 300.000 zł.) łącznie	1,183.009 „
Spółdzielni kolejarzy dla budowy własnych domów w Prokocimiu . . .	130.000 „
Instytucjom społeczno-humanitarnym łącznie	93.000 „
35-ciu osobom prywatnym (nie licząc promes, wydanych na 70.000 zł., które następnie unieważniono) łącznie . .	936.000 „
Razem . . .	2,622.000 zł.

Spodziewać się należy, że w najbliższym czasie B. G. K. zrealizuje, po załatwieniu wszystkich wymaganych formalności, resztę zawnioskowanych pożyczek tak, że pełny kontyngent będzie w zupełności pokryty pożyczkami *).

Po zliczeniu kredytów przyznanych dla miasta Krakowa na budowle finansowane poprzednio przez B. G. K. oraz na nowe budowle dotąd przez ten Bank niefinansowane, wypada razem kwota 3,957.700·— zł. Kwota ta jest pokaźna w stosunku do przyznanych dla m. Krakowa w latach poprzednich kontyngentów, lecz nikła w stosunku do rzeczywistego zapotrzebowania kredytów.

Nadmienić tu jeszcze należy, że Komitet Rozbudowy, przychylając się do podania Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych we Lwowie, uchwalił wystąpić do B G. K. z wnioskiem o udzielenie temuż zakładowi pożyczki, nieprzekraczającej 90% ustalonych przez rzeczoznawcę Komitetu kosztów budowy 3-ch domów mieszkalnych przy ul. Słonecznej, o 135 mieszkaniach i 368 ubikacjach, na zupełne wykończenie tych domów, z tem atoli zastrzeżeniem, że pożyczka ta nie obciąży kontyngentów kredytów budowlanych miasta Krakowa, lecz znajdzie swoje zabezpieczenie w zakupie przez powyższy zakład odpowiedniej ilości papierów wartościowych emitowanych przez B. G. K. w myśl przepisów rozp. Prezydenta Rzeczyposp. o rozbudowie miast.

Na skutek tegoż wniosku, B. G. K. wydał w dniu 5. XI. 1930 r. Zakładowi promesę na kwotę 1,500.000 zł. Budowa wspomnianych 3-ch domów przy ul. Słonecznej jest obecnie wykończona.

Sprawa wciągnięcia zakładów ubezpieczeń społecznych do akcji budowy domów opiera się na uchwale Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 1929, według której zakłady te budować będą domy mieszkalne dla robotników i pracowników umysłowych, uruchomiając na ten cel w latach 1930—34 po 25 miljonów zł. rocznie, czyli w sumie 125 miljonów zł. z nadwyżek, przeznaczonych na zabezpieczenie rent. W tym względzie zakłady korzystać będą z pomocy Państwowego Funduszu Budowlanego w myśl postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 372, przyczem same będą nabywać listy zastawne, wydane dla konwersji udzielonych im przez B. G. K. pożyczek — korzystać będą także ze świadczeń Państwowego Funduszu Rozbudowy Miast, określonych w art. 22 powołanego rozporządzenia. Przy repartycji funduszów na budowę przez te zakłady pierwszej serji domów, wyznaczono na Kraków kwotę 2 miljonów złotych.

*) W I. kwartale 1931 r., a więc po upływie czasokresu, do którego niniejsze sprawozdanie się odnosi, zrealizował B. G. K. kredyty w kwocie 744.500 zł. Szczegóły w następnem sprawozdaniu za rok 1931.

III. Posiedzenia.

W okresie sprawozdawczym odbyło się 7 posiedzeń, w tem 6 Subkomitetu i 1 pełnego Komitetu Rozbudowy. Posiedzenia Subkomitetu zwoływane były bezpośrednio po otrzymaniu z Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział w Krakowie wiadomości o uruchomieniu dla Krakowa kredytów względnie ich części, lub też o niewyczerpanej całkowicie poprzednio już przyznanej dotacji, a to czy skutkiem zrzeczenia się zawnioskowanej pożyczki przez petenta, czy też wobec niemożności otrzymania kredytu z powodu niedopełnienia warunków promes. Posiedzenia odbyły się w dniu 16. IV., 9. V., 30. VI., 11. VII., 12. IX., 26. IX. i 14. XI. Przedmiotem obrad było przeważnie rozpatrywanie podań wniesionych do Komitetu Rozbudowy i stawianie wniosków co do wysokości pożyczek.

Na posiedzeniu w dniu 9 maja 1930 r.:

1) Uchwalono anulować zapadłe w dniu 21. IX. 1928 r., a niezrealizowane skutkiem braku kredytów, uchwały Komitetu Rozbudowy co do udzielenia pożyczek z kontyngentu kredytów budowlanych, który miał być przyznany na rok 1929, względnie na rachunek tegoż (o których to uchwałach wspomniałem w sprawozdaniach za rok 1928 i 1929). Komitet wyszedł bowiem z założenia, że wobec nieprzyznania na rok 1929 normalnego kontyngentu kredytów budowlanych, wnioski powyższe z r. 1928 stały się nierealne.

Zaznaczam jednakże, że wiele tych podań z roku 1928, które jeszcze były aktualne (to znaczy petenci nie wykończyli jeszcze odnośnych budów z powodu braku dostatecznego kredytu), poddano ponownemu rozpatrzeniu i uchwalono wystąpić do Banku Gospodarstwa Krajowego z wnioskiem o udzielenie potrzebnej pożyczki na zupełne wykończenie odnośnych budów.

2) Przyjęto do wiadomości, iż imieniem Komitetu Rozbudowy poparłem prośbę Spółdzielni mieszkaniowej „Społem“, wniesioną do Min. Skarbu o przyznanie na budowę domu mieszkalnego przy ul. Słonecznej pożyczki w kwocie 200.000 zł.

3) Uchwalono wystąpić z wnioskiem do B. G. K. o udzielenie Spółdzielni „Społem“ na wspomnianą budowę pożyczki w kwocie 350.000 zł. z zastrzeżeniem, że pożyczka ta nie będzie pokrytą z kontyngentu kredytów budowlanych, przyznanych dla m. Krakowa.

4) Uchwalono wreszcie, przychylając się do pisma Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział w Krakowie z dnia 5. III. 1930, zgodzić się, aby pożyczka budowlana w kwocie 150.000 zł., udzielona z funduszów własnych B. G. K. Bratniej Pomocy Medyków na budowę domu mieszkalnego 3-ch piętrowego przy ul. Grzegórzeckiej, tak zwanego Domu Medyków, przeniesioną została na fundusze rządowe ulgowe, z tem jednak zastrzeżeniem, że kwota powyższa nie obciąży kontyngentów budowlanych dla m. Krakowa.

Natomiast na posiedzeniu w dniu 12. IX. 1930 r. odmówiono prośbie Tow. Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa, o przyznanie członkom Towarzystwa kontyngentu pożyczek na cele przebudowy portali sklepowych; Komitet Rozbudowy bowiem w myśl przepi-

sów rozp. Prez. R. P. o rozbudowie miast, rozpatruje i występuje z wnioskami o udzielenie pożyczek z funduszów wymienionych w art. 16 wspomnianego rozporządzenia wyłącznie tylko na cele budowlane, zmierzające do powiększenia ilości mieszkań, względnie o ile chodzi o wykonanie remontu domu, o utrzymanie pewnej ilości mieszkań w stanie używalności.

Na posiedzeniu pełnego Komitetu Rozbudowy w dniu 26. IX. 1930 r., które odbyło się przy współudziale reprezentantów Krakowskiego Urzędu Wojew., Dyrekcji Robót Publicznych i Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział w Krakowie, zatwierdzono sprawozdanie z czynności Subkomitetu Rozbudowy i z rozdziału przez niego kredytów w roku 1929 i 1930.

Ponadto w sprawie pożyczki dla Krakowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej na budowę 4-ro piętrowego domu mieszkalnego przy ul. Parkowej o 79 mieszkaniach i 169 ubikacjach, uwzględniając z jednej strony wyczerpanie przyznanego na rok 1930 kontyngentu kredytu budowlanego, a z drugiej traktując tę sprawę wyjątkowo z uwagi na zamierzoną budowę małych mieszkań, uchwalił Komitet zwrócić się za pośrednictwem Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego do Ministerstwa Skarbu o wydanie zezwolenia, aby mógł przesłać B. G. K. wniosek o udzielenie powyższej Spółdzielni pożyczki w kwocie 700.000 zł. z kontyngentu na rok 1932. Uchwałę tę następnie w dniu 14. XI. 1930 częściowo zmieniono w tym kierunku, aby prosić Ministerstwo Skarbu o umożliwienie miastu Krakowowi uzyskania pełnego kontyngentu kredytów na rok 1932, a natomiast o wyznaczenie dla Krakowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej kredytu w kwocie 700.000 zł. z tej części funduszów, przeznaczonych na rozbudowę miast, która nie jest objętą kontyngentem dla poszczególnych miast, lecz pozostawioną do dyspozycji Ministerstwa Skarbu.

Ministerstwo Skarbu nie uwzględniło jednak przedłożonej za pośrednictwem Krakowskiego Urzędu Wojewódzkiego prośby w powyższej sprawie, motywując to tem, że „nie może zezwolić na wykorzystanie przez Krak. Spółdzielnię Mieszkaniową terminowej lokaty kapitału prywatnego, ze względu na stan państwowego Funduszu Rozbudowy Miast, jak również, ponieważ uważa za niewłaściwe dyskontowanie kontyngentów pożyczek budowlanych lat przyszłych".

IV. Zapotrzebowanie kredytów.

W ciągu roku 1930 wniesiono na ręce Komitetu Rozbudowy ogółem 79 podań o pożyczki budowlane. Jednakże oprócz powyższych podań miał Komitet do rozpatrzenia jeszcze wiele innych podań, wniesionych w roku 1929 i 1928, które już to z powodu wstrzymania przydziału kontyngentu kredytów na budowy niefinansowane przez Bank Gosp. Kraj. (rok 1929), już to z powodu braku dostatecznego kontyngentu (rok 1928), nie mogły być w swoim czasie załatwione, a w roku 1930 załatwienie ich było jeszcze aktualne. Te ostatnie zresztą podania miały pierwszeństwo przed innemi, nietylko z powodu wcześniejszego wniesienia, ale i dlatego, że osoby, które te podania wniosły, nie wykończyły budowy w roku 1928 i 1929 z przyczyny trudności, względnie niemożności zaciągnięcia pożyczek.

W roku sprawozdawczym zrezygnowało z załatwienia podań 6-ciu petentów, już to z powodu małych szans otrzymania pożyczek, już to z powodu niemożności terminowego ich otrzymania. Dla chcących bowiem korzystać z kredytów Państwowego Funduszu Budowlanego znaczną uciążliwością jest to, że rozpocząwszy budowę i angażując swój kapitał, nie mają pewności, czy i kiedy pożyczka ich zostanie przez Komitet Rozbudowy zawnioskowana, a przez B. G. K. wypłacona. Zależne to bowiem jest od tego, czy kredyty w danym roku będą przyznane i uruchomione, a w razie twierdzącym, w którym miesiącu i w jakiej wysokości. Z tego wynika, że ten, kto ma ułożony program postępu robót i oznaczony termin ukończenia budowy, nie może niestety liczyć w obecnych warunkach na szybką i skuteczną pomoc ze strony Komitetu Rozbudowy.

Podań niezałatwionych pozostało 33. Podania te utrzymuje w ewidencji Biuro Komitetu Rozbudowy. Na załatwienie ich potrzebna będzie suma przeszło 4 miljonów zł. Nie jest to jednakże kwota, któraby wystarczała na wszystkie potrzeby budowlane dla Krakowa, lecz tylko na pokrycie zaległości z roku 1930.

Spodziewać się należy, że w roku 1931 podania wnoszone będą jak po inne lata również w znacznej ilości.

V. Sprawy zasadnicze Komitetu Rozbudowy.

Do Biura Komitetu Rozbudowy wpłynęło w roku sprawozdawczym wiele pism władz przełożonych i Banku Gospodarstwa Krajowego, mających związek z procedurą rozpatrywania podań przez Komitet Rozbudowy i sporządzaniem wniosków pożyczkowych. Wobec tego pozwolę sobie niektóre ważniejsze ustępy z tych pism przytoczyć.

I. Dyrekcja Banku Gospodarstwa Krajowego Oddział w Krakowie pismem z dnia 24 kwietnia 1930 r., zawiadamiając Komitet Rozbudowy o wyznaczeniu przez Ministerstwo Skarbu kontyngentu kredytów budowlanych na rok 1930 w sumie 800.000 zł. (I dotacja), zaznaczyła, że przy repartycji kredytów należy wziąć pod uwagę, by pożyczki użyte były na kontynuowanie budowy, a nie na spłatę ewentualnych długów z budowy już dokonanej pochodzących, następnie by uwzględniły całość robót, potrzebnych do ukończenia danej budowy (ewentualnie przy użyciu także własnych środków), a nie tylko części celem częściowego zaawansowania budowy; dalej, by wnioski uchwalano przedewszystkiem dla budujących małe mieszkania, aby o ile możności uzyskać jak największy efekt gospodarczy przez umożliwienie wykończenia budowli wysoce zaawansowanych.

II. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem z dnia 14 czerwca 1930 r. Nr. S. G. 1148/1 zarządziło, aby 1) wnioski Komitetu Rozbudowy co do rozdziału kredytów były przesyłane Bankowi Gospodarstwa Krajowego najpóźniej w ciągu miesiąca, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości przypadającego na dane miasto kontyngentu — 2) suma wniosków uchwalonych przez Komitet Rozbudowy nie przekraczała granic przyznanego dla danego miasta kontyngentu kredytowego (i aby nie uchwalano wniosków na rachunek przyszłego domniemanego kontyngentu) — 3) Komitety Rozbudowy, przestrzegając postanowień art. 18 rozp. Prez. R. P. o rozbudowie miast i § 11 rozp. wyk., stawiały wnioski o przyznanie kredytów dla poszczególnych petentów w wysokości, odpowiadającej uzasadnionej potrzebie — 4) Urzędy Wojew. otoczyły szczególną opieką działalność Komitetów Rozbudowy i delegowały na posiedzenia Komitetów Rozbudowy wyższych urzędników, posiadających dostateczny auto-

rytet osobisty, dobrze zorjentowanych w stosunkach miejscowych i to w miarę możności stale tych samych.

III. Ministerstwo Skarbu w reskrypcie z dnia 8 lipca Nr. D. II. 3390/4 zaleciło w związku z uruchomieniem dalszych kredytów wyasygnowanych na akcję kredytowo-budowlaną 1930 r., ścisłe przestrzeganie § 11 rozp. wyk. o rozbudowie miast, a mianowicie, żeby wnioski Komitetu Rozbudowy, a tem samem i pożyczki budowlane, przyznawane przez B. G. K., wystarczały na zupełne wykończenie budowli. Nie wynika z tego bynajmniej, że pożyczki budowlane winny być przyznawane w pełnej wysokości rozporządzeniem o rozbudowie miast dopuszczalnej (do 75%, 80% względnie 90% kosztów budowy); dążyć należy, aby własny wkład budującego był jak największy; wkład ten musi być jednak realny i zgóry ustalony. Po ustaleniu, jaki wkład własny zostanie uskuteczniony, musi wniosek pożyczkowy opiewać na całkowitą sumę kredytu, potrzebnego na zupełne wykończenie budowli; biorący zaś pożyczkę musi wiedzieć o tem, że nie może już liczyć na zwiększenie sumy kredytu. Skłoni go to niewątpliwie do ostrożniejszego kalkulowania kosztów budowy i uniemożliwi stale dotychczas powtarzający się fakt przekraczania kosztorysów i trudności przy wykończeniu budów.

Celem szybszego rozprowadzenia uruchomionych kredytów, muszą one być wnioskami Komitetów Rozbudowy w całości wyczerpane najdalej w ciągu 2-ch miesięcy od daty uruchomienia wspomnianych kontyngentów. Niewykorzystane w tym okresie kwoty muszą być przez B. G. K. przekazane na rachunek rezerwy Państw. Fund. Bud., o czem B. G. K. winien powiadomić Ministerstwo Skarbu.

IV. W związku z pierwszym ustępem powyższego reskryptu, Bank Gosp. Krajowego Oddział w Krakowie w piśmie do Komitetu z dnia 18 listopada 1930 wyjaśnił, że 1) „za wkład realny i zgóry ustalony“ należy rozumieć wkład, który budujący ma uskutecznić z funduszów własnych w przypadku, o ile suma wniosku Komitetu Rozbudowy nie dochodzi do pełnej wysokości rozporządzeniem o rozbudowie miast dopuszczalnej, względnie do pełnej wysokości kosztów wykończenia budowy, co każdorazowo winno być przez Komitet Rozbudowy na jego odpowiedzialność stwierdzone i poświadczone i dopiero wówczas pożyczka będzie zrealizowana, przyczem stać się to musi nie później jak do 2-ch miesięcy od powzięcia wniosku Komitetu rozbudowy w sprawie udzielenia pożyczki; 2) zakreślony przez Ministerstwo Skarbu dwumiesięczny termin wyczerpania w całości wnioskami przez Komitet Rozbudowy kontyngentu pożyczkowego B. G. K. liczyć będzie od dnia zawiadomienia Magistratu o przydzielenie kontyngentu, a zatem od dnia 20 czerwca 1930. Termin ten będzie ściśle przestrzegany.

Nadmieniam, że na żądanie Banku Gospodarstwa Krajowego, wyrażone w powyższem piśmie, Magistrat podał następujące normy, jakie Komitet Rozbudowy przyjmuje przy kalkulacji kosztów budowy za podstawę do uchwalenia wniosków pożyczkowych, a to dla budów o wyposażeniu:

a) solidnem (nowoczesnem) 1 m^3 60—65 zł.
b) średniem (przeciętnem) 1 m^3 50—55 zł.
c) skromnem 1 m^3 36—45 zł.

V. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w reskrypcie z dnia 29. VIII. 1920 L. S. G. 1281/1 podało do wiadomości, że wnioski Komitetów Rozbudowy na udzielenie kredytów bywają niejednokrotnie niezgodne pod względem formy z przepisem rozporządzenia Prezydenta o rozbudowie miast i rozp. wykonaw. i stylizowane są w ten sposób, że Komitet uchwala „przyznanie“, względnie „udzielenie kredytu“, co wywołuje u petentów przekonanie, że uchwała taka jest równoznaczną z promesą Banku i że dalsze czynności i warunki, związane z wydaniem przez B. G. K. promesy, są zbytecznemi formalnościami, ograniczenie zaś sumy kredytu lub odmowa z przyczyn wskazanych w § 11 programu prac Komitetu Rozbudowy są nieprawne.

Celem nadania na przyszłość wnioskom Komitetów Rozbudowy właściwej formy i treści, a tem samem uniknięcia wyżej wskazanych braków, Ministerstwo przesłało wzór wniosku Komitetu Rozbudowy na udzielenie pożyczki z Państwowego Funduszu i poleciło przestrzeganie tegoż wzoru jako odpowiadającego przepisom ustawy.

Według powyższego wzoru, wniosek w I. części musi obejmować:

	Według petenta	Według Kom. Rozb
1. Szacunek placu	. . . . . .	. . . . . .
2. Ogólny koszt budowy (podać kubaturę i cenę 1 m^3)	. . . . . .	. . . . . .
3. Wartość robót wykonanych	. . . . . .	. . . . . .
4. Wartość materjałów, znajdujących się na placu	. . . . . .	. . . . . .
5. Koszt robót pozostałych do wykończenia budowy	. . . . . .	. . . . . .
6. Budowa musi być ukończoną w terminie	. . . . . .	. . . . . .
7. Opinja Kom. Rozb. co do zdolności kredytowej petenta i kalkulacji czynszów	. . . . . .	. . . . . .

Wkońcu zaznaczam, że Biuro Komitetu Rozbudowy mieściło się przy Wydziale I. Magistratu, a działalność tego Biura w roku sprawozdawczym ze względu na stosunkowo duży przychód kredytów, była bardzo ożywiona. Udzielano stronom zgłaszającym się licznych informacyj, wydawano zaświadczenia o otrzymaniu pożyczek, względnie o niekorzystaniu na daną budowę z kredytów Państw. Funduszu Budowl., potrzebnych celem uzyskania zwolnień podatkowych, sprawdzano wykazy zapotrzebowań na kredyty i zestawienia statystyczne dla władz przełożonych, przygotowano wnioski na Komitet Rozbudowy względnie Subkomitet, prowadzono korespondencję i t. d. W biurze Komitetu Rozbudowy był czynny jeden urzędnik, który oprócz powyższych czynności prowadził kilka innych referatów, należących do zakresu Wydziału I. Magistratu. Ponadto jeden z urzędników technicznych Budownictwa Miejskiego Oddział A, mianowany rzeczoznawcą Komitetu Rozbudowy, opinjował pod względem technicznym wniesione do Komitetu Rozbudowy podania, sporządzał opinje techniczne, oraz w razie otrzymania przez petenta pożyczki, badał celowość użycia tejże.

Czynności kancelaryjne i badania hipoteczne przeprowadzał obok normalnych czynności personel I. Wydziału Magistratu.

WYKAZ

zawnioskowanych w r. 1930 przez Komitet Rozbudowy m. Krakowa pożyczek budowlanych

I) z kredytów, przeznaczonych na dokończenie budowy domów mieszkalnych, poprzednio już przez Bank Gosp. Kraj. finansowanych.

L. p.	Nazwa instytucji względnie nazwisko i imię petenta	Rodzaj i miejsce budowy domu mieszkalnego	Ilość mieszkań — ubikacyj	Przyznane w latach poprzednich za pośrednictwem Kom. Rozbud. pożyczki	Według opinji techn. rzeczoznawcy Kom. Rozb. przypuszczalny koszt całej budowy	Według opinji techn. rzeczoznawcy Kom. Rozb. koszt wykończenia budowy	Interesowany prosi o pożyczkę	Kom. Rozb. wystąpił do Banku Gosp Kraj. z wnioskiem o udzielenie pożyczki		Bank Gosp. Kraj. zawiadomił o wydaniu promesy na kredyt budowlany	Bank Gosp. Kraj. zawiadomił o zrealizowaniu tegoż kredytu	Ogółem przyznał Bank Gosp. Kraj. tytułem pożyczek	Stan budowy
				zł.	zł.	zł.	zł.	w dniu	zł.	zł.	w dniu	zł.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	Bratnia Pomoc Medyków	3 p. dom przy ul. Grzegórzeckiej t. zw Dom Medyków	96 96	360.000	900.000 części mieszkal.	340.000	350.000	16/4 11/7	100.000 150.000	100.000 150.000	16/7 26/9	610.000	Komitet Rozbudowy uchwałą z dnia 9/V zgodził się na przeniesie udzielonej pożyczki z funduszów własnych Banku G. Kr. w kwocie 150.000 zł na fundusze ulgowe z tem, że kwota powyższa nie obciąży kontyngentu. Budynek w połowie ukończony i zamieszk. 2-ga połowa na ukończ.
2	Tow. Wzaj. Pomocy Uczniów U. J.	5 p. przy Al. 3-go Maja 2-gie skrzydło frontow.	72 72	—	585.000	483.000	500.000	16/4 11/7	250.000 200.000	100.000 350.000	30/4 11/9	na 2-gie skrzydło 450 000	Budynek zamieszkały, brak wyprawy fasady
3	Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych	3 p. przy ul. Górniczej Dz. XVI	95 łącznie z salami zebrań, jadalnią i t. p.	400.000	899.000	314 700	200.000	16/4 11/7	100.000 150.000	100.000 150.000	29/4 7/11	650.000	Budynek wykończony, brak wyprawy fasady
4	Zgromadzenie XX. Misjonarzy	3 p. przy ul. Prądnickiej Zakład wychow. im. Ks. Siemiaszki	74	145.000	1,069.000	78.000 53.000	75.000 50.000	16/4 12/9	105 000 50.000	55.000 50.000 50.000	26/4 14 6 31/10	300.000	Budynek ukończony i zamieszkany
5	Związek Młodzieży Rękodzielniczej i Przemysłowej	4 p. przy ulicy Skarbowej, na cele bursy rękodzielniczej	83 90	795.000	koszt 3-ciej partji budowy 150 000 zł. koszt wyprawy 2-giej partji budowy 30 000 zł.	150 000	55.000 65.000	16/4 30/6	55.000 65.000	55.000 65.000	24/5 28/7	915 000	Budynek na wykończeniu

6	Zgromadzenie SS. Miłosierdzia	nadbudowa 3 piętra i przebudowa domu leczniczo-mieszkalnego przy ul. J. Lea	52	250.000	376.800	51.000	40.000	16/4	40.000	40.000	7/7	290.000	Budynek ukończony i zamieszkany
7	Ska Mieszkaniowa dla Miast	2 domy 3 piętr. przy ul Słonecznej L. 25 i 27	62	200.000	267.000	20.370	20.000	16/4	20.000	15.000	30/7	215.000	Budynek ukończony i zamieszkany
8	Stow. Kolejarzy dla budowy własnych domów w Prokocimiu	Domy mieszkal. w Prokocimiu dla członków:											
		1) J. Sokołowskiego	5 12	12.500	40.160	6.025	8.000	9/5	6.000	(6.000)		18.000	Zrezygnował z pożyczki
		2) J. Bałachowskiego	5 12	12.000	56.000	14.000	7.000	16/4	7.000	7.000	12/6	19.000	Ukończony i zamieszk.
		3) J. Surdeja		10.000				16/4 14/11	3.000 2.000	3.000 2.000	13/6	15.000	Ukończony i zamieszk.
		4) J Wielgusa		10.000				16/4	5.000	5.000	13/6	15.000	Ukończony i zamieszk.
		5) S. Więska		13.000				16/4	3.000				Zrezygnował z pożyczki
		6) J. Zabdyra		11.000				16/4	9.000	9.000	18/7	20.000	Ukończony i zamieszk.
9	Bujakowa Zofja	1 p. przy ul. Bocznej do Mogilskiej	4 16	20.000	85.000	8.386	14.000	16/4	8.000	8.000	12/6	28 000	Ukończony i zamieszk.
10	Wohlfeiler Maurycy	1 p. przy ul. Prądnickiej	7	10.000	51.000	18.000	10.000	16/4	10.000	6 000	16/6	16.000	Ukończony i zamieszk.
								Razem	1,338,000	1,320.000			

II) z kredytów przeznaczonych na finansowanie budowli nowych uprzednio przez Bank Gosp. Kraj. niefinansowanych.

L. p.	Nazwa instytucji względnie nazwisko i imię petenta	Rodzaj i miejsce budowy domu mieszkalnego	Ilość mieszkań — ubikacyj	Według opinji techn. rzeczoznawcy Kom. Rozb. przypuszczalny koszt całej budowy	Według opinji techn. rzeczoznawcy Kom. Rozb. koszt wykończenia budowy	Interesowany prosi o pożyczkę	Kom. Rozb. wystąpił do Banku Gosp. Kraj. z wnioskiem o udzielenie pożyczki		Bank Gosp Kraj. zawiadomił o wydaniu promesy na kredyt budowlany	Bank Gosp Kraj. zawiadomił o zrealizowaniu tegoż kredytu	Stan budowy
				zł,	zł.	zł.	w dniu	zł.	zł.	w dniu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Gmina m. Krakowa	4 p. przy ul. Pasterskiej	53 100	710,700	710.700	280 090	9/5 30/6	100.000 180.000			W budowie
2	Spółka mieszk. dla miast	2 domy III i IV p. przy ul. Słonecznej L. 29/31	37 83	575.000	117.000	500.000	9/5	100.000	100.000	5/9	Ukończony i zamieszkany
3	Spółka mieszk. dla miast	III p. przy projektowanej ul. obok Al. Słowackiego i Długiej na lwh. 318	16 32	207 900	196.900	560.000 na 3 domy	12/9	150.000	150.000	7/11	W budowie

L. p.	Nazwa instytucji względnie nazwisko i imię petenta	Rodzaj i miejsce budowy domu mieszkalnego	Ilość mieszkań / ubikacyj	Według opinji techn. rzeczoznawcy Kom. Rozb.: przypuszczalny koszt całej budowy	Według opinji techn. rzeczoznawcy Kom. Rozb.: koszt wykończenia budowy	Interesowany prosi o pożyczkę	Kom. Rozb. wystąpił do Banku Gosp. Kraj. z wnioskiem o udzielenie pożyczki		Bank Gosp. Kraj. zawiadomił o wydaniu promesy na kredyt budowlany	Bank Gosp. Kraj. zawiadomił o zrealizowaniu tegoż kredytu	Stan budowy
				zł.	zł.	zł.	w dniu	zł.	zł.	w dniu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
4	Spółka mieszkaniowa dla miast	III. p. przy projektowanej ul. obok Al. Słowackiego na lwh. 317	12 31	212.680	138.000	150.000	14/11	50.000			W budowie
5	Pow. Tow. Budowy tanich domów mieszkalnych „Spółdzielnia"	2 domy mieszkalne 3 p. przy ul. Smoczej i Koletek L. 8 i L. 10	32 83	530.000	188.000	225.000	9/5	120.000	120.000	1/10	Ukończony i zamieszkany
6	Spółdzielnia mieszkalna „Społem"	IV. p. przy ul: Słonecznej	24 81	652.000	587.000	550.000	30/6 14/11	250.000 20.000	300.000 100.000 150.000	21/6 17/9 8/10	Imieniem Komitetu w dniu 29/4 poparto prośbę Spółdzielni do Ministerstwa Skarbu o pożyczkę 200.000 z funduszu zarezerw. Ministerstwu. Uchwałą z dnia 9/V wystąpiono z wnioskiem o udzielenie pożyczki w kwocie 350.000 z zastrzeżeniem, że pożyczka nie będzie pokrytą z kontyng. Ukończony i zamieszkany
7	Tow. Osiedli Urzędniczych	Budowy domów w Osiedlu dla Członków:					9/5	30.000			
		1) Dr. L. Biera part. z poddasz w Woli Justowskiej	2 9	104.000	41.900	30.000	11/7 14/11	10.000 5.000	30.000 10.000	3/7 13/9	Ukończony i zamieszkany
		2) Inż. C. Piątkowskiego I p. z poddasz. w Olszy	5 12	84.000	37.800	40 000	9/5	30.000	30.000	23/8	Ukończony i zamieszkany
		3) S. Gawrzyńskiego I p. w Olszy	4 10	68.000	30.900	40.000	9/5 11/7	25.000 15.000	25 000 7.000	24/8 24/11	Ukończony i zamieszkany
		4) X. J. Rosiewicza I p. w Olszy	4 10	70.000	31.000	40.000	9/5 11/7	25.000 15.000	25.000 15.000	 15/11	Ukończony i zamieszkany
		5) Dr. Majewskiego part. w Woli Justowskiej	3 13	140.000	112.000		9/5	30.000			Zrezygnowano z pożyczki
		6) Wł. Gumplowicza I p. z poddasz w Olszy	5 19	100.000	50.000	50.000	12/9 14/11	30.000 10.000	30 000	29/12	Na ukończeniu
8	Oficerska Spółka Mieszkaniowa	Domy mieszk. w Osiedlu Oficer. dla Członków:									
		1) Inż. Drobniaka F. I p.	3 11	73.000	22.000	25.000	9/5	15.000			Ukończony i zamieszkany
		2) I. Zamorskiego I p.	2 10	52.000	3.000	9 500	9/5	3.000			Ukończony i zamieszkany
		3) K. Prochownika part. z poddaszem	2 8	46.000	13.800 5.000	22.000 5.000	9/5 12/9	10.000 5.000			Ukończony i zamieszkany
		4) S. Porębskiego I p.	3 12	80.000	8.000	17.000	9/5	8 000			Ukończony i zamieszkany
		5) F. Grydila I p.	3 12	79.000	39.000	30.000	9/5 12/9	15 000 15.000	łącznie 71.000 i	 13/8	Na ukończeniu
		6) H. Falandysza	3 11	67.000	27.000	20.000	9/5	20.000	20.000	24/11	Ukończony i zamieszkany

9	Stow. Kolejarzy dla budowy własnych domów w Prokocimiu	Domy mieszkalne w Prokocimiu dla Członków:									
		1) J. i E. Baczów parter	5 7	43.700	6.556	15.000	9/5	10.000	7.000		Zamieszkany — brak wyprawy fasady
		2) J. Kosteckiego parter z poddaszem	5 7	28.000	21.000	15.000	9/5 12/9	10.000 5.000	10.000 5.000	30/9 31/10	Ukończony i zamieszkany
		3) F. Drwiłowej parter z poddaszem	3 4	20.000	10.000	12.000	9/5	10.000	10.000	27/10	W budowie
		4) A. Pisuli parter	4 6	18.600	14.900	10.000	9/5	10.000			W budowie
		5) L. Siłkowskiego parter i nadbudowa	2 4	19.000	16.000	10.000	9/5	10.000			Zrezygnował z pożyczki
		6) A. Kowalików nadbudowa I p.	10 10	22.000	22.000	14.000	9/5	10.000			Zrezygnował z pożyczki
		7) W. Ślusarza I p. z poddaszem	10 23	83.000 126.000	53.000 50.000	18.000 40.000	9/5 12/9	15.000 40.000	15.000 35.000	1/8 31/10	Częściowo zamieszkany
		8) J. Miłkowskiego part.	5 8	30.000	24.000	12.000	9/5 12/9	10.000 5.000	10.000 } 5.000 }	21/1	Roboty w toku
		9) W. Cholewy parter	2 4	16.000	10.000	10.000	9/5	10.000	10.000	4/8	W budowie
		10) W. Słowika nadbudowa i dobudowa I p.	5 12	48.000	24.000 9.600	15.000 5.000	9/5 12/9	8.000 5.000	8.000 5.000	4/8 15/11	Zamieszkany i wykończony „ „
		11) M. Bryka parter	2 4	26.000	13.000	10.000	9/5	10.000	10.000	2/9	„ „
10	Tow. Domu Robotniczego w Podgórzu	II p. przy ul. Smolki L. 9	7 27	141.800	78.000	112.000	9/5 30/6	50.000 28.000	78.000		Ukończony i zamieszkany
11	Tow. Szkoły Ludowej	I p. dom mieszk.-oświatowy w Prokocimiu	2 5	110.000	16.000	30.000	9/5 12/9	15.000 8.000	15.000	15/10	Częściowo ukończono
12	Bandurska Marja	4 p. przy ul. Barskiej L. 39	5 17	142.000	18.000	79.000	9/5	15.000			Ukończono i zamieszkano Zrezygnowano z pożyczki
13	Bielec Antoni	Parter z poddaszem przy ul. Zielnej	2 6	45.000	40.500	20.000	9/5 30/6	20.000 5.000	20.000 5.000	3/9 31/10	Ukończono i zamieszkano
14	Bieńczycki Jan i Marja	Nadbudowa I p. z poddasz. przy ul. Wiśniowej L. 8	10	30.000	30.000	26.000	9/5 11/7	10.000 10.000	20.000	30/8	Ukończono i zamieszkano
15	Bilczewska Helena i spóln.	Parter z poddaszem przy ul. Zagrody	4 12	63.500	25.000	27.500	9/5	10.000			Nieukończono, częśc. zamieszkano Zrezygnowano z pożyczki
16	Biskupski Józef i Eugenja	I p. przy ul. Kasprowicza L. 11	5 17	112.900	56.000	65.000	9/5	30.000			
17	Blatkiewicz Karol	I p. przy ul. Zaleskiego L. 40	2 6	49.000	23.500	23.000	9/5	15.000	15.000	26/7	Ukończono i zamieszkano
18	Brachowska Apolonja	Nadbudowa I piętra przy ul. Rzecznej L. 9	4 8	22.000	22.000	12.000	9/5	15.000	15.000	28/8	Ukończono i zamieszkano
19	Brzeziński Karol	Parter przy ul. Zielnej	2 7	39.000	35.000	18.000	9/5	18.000	18.000	27/8	Ukończono i zamieszkano
20	Burzyński Ignacy i Marja	Parter z poddaszem w Dz. XIX	3 6	38.800	35.800	20.000	9/5 11/7	15.000 10.000	15.000 10 000	17/7 20/9	Ukończono i zamieszkano

L. p.	Nazwa instytucji względnie nazwisko i imię petenta	Rodzaj i miejsce budowy domu mieszkalnego	Ilość mieszkań — ubikacyj	Według opinji techn. rzeczoznawcy Kom. Rozb. przypuszczalny koszt całej budowy zł.	Według opinji techn. rzeczoznawcy Kom. Rozb. koszt wykończenia budowy zł.	Interesowany prosi o pożyczkę zł.	Kom. Rozb. wystąpił do Banku Gosp. Kraj. z wnioskiem o udzielenie pożyczki w dniu	Kom. Rozb. wystąpił do Banku Gosp. Kraj. z wnioskiem o udzielenie pożyczki zł.	Bank. Gosp. Kraj. zawiadomił o wydaniu promesy na kredyt budowlany zł.	Bank. Gosp. Kraj. zawiadomił o zrealizowaniu tegoż kredytu w dniu	Stan budowy
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
21	Dr. Gołba Andrzej i Zofja	Parter drewniany przy ul. Kasprowicza L. 26	1 3	15.658	7.800	13 000	12/9	5.000	4.500	22/10	Zamieszkany, brak wyprawy fasady
22	Grünberg Cecylja	4 p. przy placu Wolnica	10 30	204.000	132.800	100.000	9/5	50.000	50.000	25/7	Ukończony i zamieszkany
23	Hein Alojzy i Adela	I p. z poddaszem przy ul. Kasprowicza L. 6	5 15	86.300	29.000	18.000	9/5	15.000	(15.000)		Wydaną promesę unieważniono z powodu niedopełnienie warunków Bud. ukończono i zamieszkano
24	Jakubiec Paweł	Nadbudowa 2 i 3 p. front i ofic. przy ul. Trauguta 24	20 6	115.000	20.000	50.000	14/11	20.000			Ukończono i zamieszkano
25	Dr. Jaworski Iwo	3 p. przy ul. Józefitów L. 10	13 39	306.700	138.000	210.000	9/5 30/6	100.000 38.000	100.000 30.000	30/6 19/8	Ukończono i zamieszkano
26	Kasprzyk Michał	1 p. w Dz. Zakrzówek	4 9	71.400	49.900	20.000	9/5 30/6	15.000 10.000	15.000 10.000	16/7 19/8	Ukończono i zamieszkano
27	Kocik Antoni i Aniela	Parter w Olszy	3 6	28.500	8.500	10.000	12/9	8.000	8.000	17/11	
28	Koprowski Tadeusz	1 p. z poddaszem w Łagiewnikach	12 8	47.600	23.800	22.000	14/11	22.000			W budowie
29	Kotarba Stanisław i Józefa	1 p. z poddaszem w Rakowicach	10 10	58.000	43.700	20.000	14/11	20.000			W budowie
30	Krzyżanowski Wincenty	Parter przy ul Miedzianej	2 4	25.000	8.000	8.000	12/9	8.000	8.000	26/11	Na ukończeniu
31	Kucharski Filip i Ludwika	Parter przy ul. Sarmackiej L. 26	4 10	56.000	30.900	15.000	9/5	10.000	10.000	21/6	Ukończono i zsmieszkano
32	Kumala Andrzej i Salom.	1 p. nad Białuchą L. 2	7 16	96.600	38.600	35.000	9/5 11/7	20.000 10.000	20.000 10.000	21/6 22/8	Ukończono i zamieszkano
33	Łacheta Franciszek	1 p. z poddaszem przy ul. Miedzianej	5 12	78.500	35.000	50.000	9/5 30/6	20.000 10.000	20.000 10.000	13/9	Ukończono i zamieszkano
34	Łacheta Józef	1 p. z poddaszem przy ul. Grzegórzeckiej L. 149	6 11	43.800	20.200	20.000	9/5	15.000	15.000	8/8	Ukończono i zamieszkano

35	Medwid Jan i Julja	2 p. przy ul. Sarmackiej	6 16	81.700	32.700	30.000	9/5	15.000	15.000	9/1	Ukończony i zamieszkany
36	Michnik Jan i spóln.	1 p. w dz. XIX Mogilska boczna	·10	50.000	8.000	20.000	9/5	10.000	8.000		Ukończony i zamieszkany
37	Mikołajczyk Józef	1 p. w Zakrzówku	9 18	132.000	92.500	50.000	30/6	52.000	50.000	11/9	Ukończony i zamieszkany
38	Mindler Stanisł. i Wanda	Parter. z poddaszem przy ul. Grzegórzeckiej L. 114	3 6	45.300	22.600	21.000	9/5	15.000	15.000	25/7	Ukończony i zamieszkany
39	Missona Marja	1 p. z poddaszem przy ul. Król. Jadwigi	5 9	58.700	42 000	46.000	9/5	30.000			Ukończony i zamieszkany Zrezygnowano z pożyczki
40	Mondkiewicz Józef i Helena	Parter. przy ul. Pasterskiej	1 3	32.000	13.000	7.000	9/5	6.000	5.000		Na ukończeniu
41	Ohly Adolf i Janina	3 p. przy ulicy Józefitów	9 34	232.000	92.800	75.000	9/5	50.000	50.000	10/7	Ukończono i zamieszkano
42	Ossowska Petronela i spól.	Nadbudowa 1 p. i adaptacja domu przy ul. Misjonarskiej L. 19	11 5	30.000	7.000	6.000	14/11	5.000	5.000	2/12	Ukończono i zamieszkano
43	Paczka Antoni	1 p. z poddaszem przy ul. Łazarza L. 19	2 5	33.900	11.800	40.000	12/9	12.000			Ukończono i zamieszkano
44	Perka Stanisław	1 p. przy ul. Spadzistej L. 21	5 14	77.600	31.000	30.000	9/5	20.000	20.000	12/7	Ukończono i zamieszkano
45	Piwowarczyk Jan i Rozalja	Parter z poddaszem przy Alei pod Kopcem	20	60.000	5.000	25.000	9/5	5.000			Ukończono i zamieszkano Zrezygnowano z pożyczki
46	Przybyło Jan	Parter z poddaszem przy ul. Prądnickiej	4 13	62.600	40.700	20.000	9/5	20.000	20.000		Ukończono i zamieszkano
47	Psotka Franciszek i Aniela	1 p. i nadbudowa przy ul. Żółkiewskiego L. 34	3 7	21.600	21.600	16.000	9/5 14/11	10.000 3.000	10.000 3.000	23/9 24/12	Ukończono i zamieszkano
48	Radoń Ignacy i Julja	1 p. przy ul. J. Lea	12 5	70.600	35.000	35.000	14/11	35.000	30.000	16/12	W budowie
49	Schindler Rudolf	4 p. przy ul. Mogilskiej	12 46	347.000	69.000	70.000	12/9	50.000			Ukończono i zamieszkano
50	Schindler Wincenty i Zofja	2 p. przy ul. Kieleckiej	10 34	180.000	29.000	80.000	30/6	29.000			Odmówiono udziel. pożycz. z powodu nieuzyskania pierwszeństwa hipot. Ukończono i zamieszkano
51	Soroczyński Grzegorz	Parter z poddaszem przy ul. Zielnej	2 6	45.000	36.000	20.000	9/5 30/6	15.000 10.000	25.000	11/9	Ukończono i zamieszkano
52	Stankiewicz Bronisława	2 piętr. przy ul. Kujawskiej L. 17	7 26	197.600	142.300	40.000	9/5	40.000	40.000	15/7	Ukończono i zamieszkano

L. p.	Nazwa instytucji względnie nazwisko i imię petenta	Rodzaj i miejsce budowy domu mieszkalnego	Ilość mieszkań — ubikacyj	Według opinji techn. rzeczoznawcy Kom. Rozb.		Interesowany prosi o pożyczkę	Kom. Rozb. wystąpił do Banku Gosp. Kraj. z wnioskiem o udzielenie pożyczki		Bank. Gosp. Kraj. zawiadomił o		Stan budowy
				przypuszczalny koszt całej budowy	koszt wykończenia budowy				wydaniu promesy na kredyt budowlany	zrealizowaniu tegoż kredytu	
				zł.	zł.	zł.	w dniu	zł.	zł.	w dniu	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
53	Stąpor Emil i Marja	1 p. z poddaszem przy ul. Widok	6 16	96.700	28.000	70.000	9/5	20.000	20.000	26/6	Ukończono i zamieszkano
54	Szkopek Józef i Antonina	1 p. w Olszy	3 8	43.200	19.000	20.000	9/5 14/11	10.000 4.500	10.000 4.500	3/9 1/12	Zamieszkano, brak drobnych robót
55	Swierkosz Adam	2 p. przy ul. J. Lea L. 34	5 14	132.000	117.000	100.000	9/5 30/6	50.000 35.000	77.000	23/9	W budowie
56	Józef Trębacz	1 p. z poddaszem przy ul. Celarowskiej	3 9		4.000	15.000	9/5	15.000			Ukończono i zamieszkano
57	Turyna Eugeniusz	1 p. przy ul. Kujawskiej	5 14	81.500	31.000	30.000	9/5	20.000	20.000	8/7	Ukończono i zamieszkano
58	Wajda August i Wojciech	4 p. przy ul. Emaus	12 43	349.000	104.000	140 000	9/5	50.000	(50.000)		Wydaną promesę unieważniono z powodu niedopełnienia warunków Ukończono i zamieszkano
59	Wolski Franciszek	1 p. w Zakrzówku	2 10	79.000	55.000	20.000	9/5 30/6	20.000 20.000	20.000 20.000	} 30/8	Ukończono i zamieszkano
60	Woltyński Franciszek	Parter z poddaszem przy ul. Spadzistej	8	55.000	5.000	28.000	9/5	5.000	(5.000)		Wydaną promesę unieważniono z powodu niedopełnienia warunków Ukończono i zamieszkano
61	Zawodny Józef i Marja	2 p. i oficyny 1 p. przy ul. Grzegórzeckiej L. 32	7 20	145.000	65.000	90.000	12/9	40.000	40.000	25/11	Na ukończeniu
							Razem	2,845.500	2,342.000		

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Pozbycie i nabycie nieruchomości na zasadzie upoważnienia Rady miejskiej z dnia 11 lipca 1929 r.

Kontraktem z dnia 16 kwietnia 1931 r. nabyła Gmina m. Krakowa na cele regulacji ulicy Mogilskiej od Antoniego i Marji Pucków parcelę l. kat. 21/96 z lwh. 519 Dz. XIX o powierzchni 119 m. kw.

Kontraktem z dnia 4 maja 1931 r. nabyła Gmina m. Krakowa na cele regulacji ulicy Ogrodowej od Adama Dębskiego parcele l. kat. 403/2, 402/2 i 404/2 z lwh. 291 Dz. V. o łącznej powierzchni 77·24 m. kw.

Kontraktem z dnia 4 maja 1931 r. nabyła Gmina m. Krakowa na cele regulacji ulicy Ogrodowej od Amalji Landauowej i tow. parcelę l. kat. 408/2 z lwh. 293 Dz. V o powierzchni 69·35 m. kw.

L. VII. Bp. 157/31.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. m. Krakowa z dnia 26 maja 1931 r. o miejscach do kąpieli na Wiśle.

Na podstawie § 102 lit. d. Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 108 zarządzam, co następuje:

§ 1. Kąpanie się, względnie pławienie i pojenie koni w Wiśle dozwolone jest jedynie w następujących miejscach. Mianowicie:

A. Dla mężczyzn:

a) po prawym brzegu Wisły:

1. od km. 74 do 74·3, t. j. od wapiennika miejskiego w Dz. XI. do drugiego przepustu w obwałowaniu Wisły (dla wojska),
2. od km. 75·1 do 75·3,
3. od km. 76·9 do 77·1,
4. ud km. 79·5 do 79·8 poniżej mostu kolejowego obok stacji Podgórze-Wisła;

b) po lewym brzegu Wisły:

5. od km. 75·2 do 75·4 poniżej skały zwierzynieckiej,
6. od km. 76·8 do 77·5.

B. Dla kobiet i dzieci:

a) po prawym brzegu Wisły:

7. od km. 76·4 do 76·55 poniżej mostu dębnickiego (obok dawnej willi Rożnowskich).

C. Do pławienia koni:

a) po prawym brzegu Wisły:

1. naprzeciw garbarni w Ludwinowie;

b) po lewym brzegu Wisły:

2. przy folwarku PP. Norbertanek (zjazd z ulicy Księcia Józefa),
3. przy wylocie ulicy Dojazdowej poniżej lewej rampy,
4. przy placu Groble 100 m. poniżej mostu dębnickiego (do czasu rozpoczęcia robót regulacyjnych).

We wszystkich innych wyżej nie wymienionych miejscach kąpać się, ani też poić koni nie wolno.

Miejsca przeznaczone do kąpieli i pojenia koni oznaczono stosownemi napisami zapomocą tablic ustawionych nad brzegami Wisły, a nadto miejsca do kąpieli pływakami rozmieszczonemi w miejscach do kąpieli przeznaczonych. W razie nie oznaczenia miejsc do kąpieli temi pływakami, kąpiel w danym dniu i miejscu jest zakazana.

Kąpiel dozwolona jest przy stanie wody 2·00 m. poniżej 0 na wodowskazie, umieszczonym przy starym drewnianym moście, jedynie w czasie od godziny 7-mej rano do godziny 9-tej wieczorem.

§ 2. Zakazuje się:

a) kąpania się dzieciom i niedorostkom bez nadzoru i opieki,

b) kąpania się bez należytego ubrania kąpielowego,

c) zbliżania się i kąpania mężczyznom w miejscach na kąpiel dla kobiet przeznaczonych,

d) wdrapywania się na mury bulwarowe Wisły, chodzenia po szkarpach Wisły i ich niszczenia, zanieczyszczania brzegów rzeki oraz wrzucania do Wisły kamieni, względnie usuwania kamieni, stanowiących opaski Wisły dla jej regulacji,

e) czerpania w miejscach do kąpieli przeznaczonych piasku i pogłębiania w ten sposób dna rzeki,

f) pływania i zatrzymywania się łodziami w miejscach na kąpiel przeznaczonych,

g) pławienia koni zaprzężonych w wozy.

§ 3. Przekraczający przepisy niniejszego rozporządzenia karani będą po myśli § 60 ustęp 30 Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 r. Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 108 przy zastosowaniu Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 89 grzywnami, ewentualnie karą aresztu zgodnie z postanowieniami Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365.

Nad przestrzeganiem przepisów tego rozporządzenia czuwać będą organa miejskie, t. j. straż bezpieczeństwa, zorganizowana z personalu Miejskiej Straży Pożarnej oraz organa Policji Państwowej.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Prezydent miasta:
w z. *Dr. Piotr Wielgus.*

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w miesiącu marcu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Pułaskiego l. or. 3 l. sp. 299/XI nabyła Henryka 1-o Dutkiewicz 2-o Walenciakowa od Juljana i Marji Siwków za cenę 20.750 zł.

2. Dom parterowy przy ul. Królowej Jadwigi l. or. 103 l. sp. 280/XIII nabyli po 3/8 Stanisław i Anna Wójcikowie, zaś 2/8 Elżbieta Jakobcówna od Marji z Arendtów Gumułowej i Janiny Klementyny 2 im. Arendtówny za cenę 35.000 złotych.

3. Grunta lwh. 137/XVI i lwh. 477/XVI obok ul. Kazimierza Wielkiego nabyli po połowie Edward i Stefanja Paproccy od Romualda i Józefy Przeworskich za cenę 1.000 dolarów.

4. Dom parterowy przy ul. Zdrowej l. or. 7 l. sp 581/XVII nabył Bronisław Natanek od Antoniego i Edwarda Natanków za cenę 5.000 złotych.

5. Grunt lwh. 701/XVII przy ul. Mazowieckiej nabyli po połowie Mojżesz i Emanuel Hecht od Agnieszki z Rajtarów Orkiszowej i Franciszka Rajtara za cenę 2.375 dolarów.

6. Grunt lwh. 636/XIII przy ul. Królowej Jadwigi, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 187/XIII, nabyli po połowie Adam i Janina Sikorowie od Firmy „Esge", Mieczysława Seiferta i Jadwigi Nitschowej za cenę 824 dolarów.

7. Część (1/2) gruntu lwh. 201/XIII przy ul. Królowej Jadwigi nabył Józef Gdowski od Abrahama Izraela 2 im. Markusa za cenę 1.356 dolarów.

8. Grunt lwh. 568/XX przy ul. Grzegórzeckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 9/XX, nabył Dr. Bolesław Komorowski od Rozalji Rajtarowej za cenę 3.500 złotych.

9. Grunt lwh. 339/XII przy ul. Księcia Józefa, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1/XII, nabyli po połowie Franciszek i Marja Kopkowiczowie od Konwentu PP. Norbertanek na Zwierzyńcu za cenę 3.727 dolarów.

10. Dom jednopiętrowy przy ul. Konarskiego l. or. 22 l. sp. 189/XV nabyła Marja z Ładosiów Małecka od Kazimierza i Anieli Siedleckich za cenę 46.000 złotych.

11. Dom jednopiętrowy przy ul. Moniuszki l. or. 34 l. sp. 258/XIX nabyli po połowie Zbigniew i Wacława Dziewońscy od Izydora Modryckiego za cenę 148.750 zł.

12. Grunt lwh. 299/XVI przy ul. Bronowickiej nabył Paweł Paprocki od Agnieszki 1-o Chmurowej 2-o Rajtarowej, Kazimierza, Franciszka i Marjana Chmury za cenę 232 dolarów.

13. Dom parterowy przy ul. Bronowickiej l. or. 21 l. sp. 160/XVI oraz grunt lwh. 299/XVI przy tejże ulicy, nabyli po połowie Piotr i Stanisława Przęczkowie od Pawła Paprockiego za cenę 18.500 zł.

14. Dom dwupiętrowy przy ul. Batorego l. or. 23 l. sp. 214/IV nabyli po połowie Dr. Tadeusz i Helena z Kotulskich Pachońscy od Dr. Jana Hupki za cenę 100.000 złotych.

15. Dom parterowy przy ul. Kamedulskiej l. or. 6 l. sp. 266/XIII nabyli po połowie Józef i Karolina Gazdowie od Piotra i Anny Włodarskich za cenę 10 000 zł.

16. Dom parterowy przy ul. Misjonarskiej l or. 21 l. sp. 182/XV nabyli po połowie Marjan i Józef Niżyński od Heleny z Olesiaków Łukiewiczowej, Tadeusza i Czesława Łukiewicza za cenę 26.400 zł.

17. Grunt lwh. 482/XVI przy ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 30/XVI i lwh. 570/XVI, nabyli po połowie Władysław i Marja Holewińscy od Spółki pod firmą „Esge" Spółki gruntowej i budowlanej S. A. w Krakowie za cenę 700 dolarów.

18. Część (3/40) domu dwupiętrowego przy ul. Bożego Ciała l. or. 17 l. sp. 552/VIII nabyła Rozalja z Rakowerów Cohnowa od Temerli z Cohnów Meislerowej za cenę 300 dolarów.

19. Część (2/48) domu parterowego przy ul. Kobierzyńskiej l. or. 27 l. sp. 9/X nabyli Dr. Jan i Józef Porzycki od Marji z Porzyckich Liszkowej za cenę 300 złotych.

20. Grunt lwh. 1725/XXI przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1618/XXI, nabył Jakób Gołąb od Jadwigi Paliszewskiej za cenę 2.319 złotych.

21. Dom jednopiętrowy przy ul. Łagiewnickiej l. or. 42 l. sp. 658/XXII nabyły Marja Samborska i Marja z Samborskich Boruchowska od Cecylji Grzanowskiej za cenę 55.000 złotych.

22. Grunt lwh. 1402/XXI obok ul. Płaszowskiej nabyła z Krokoszów Krzyżanowska od Michała i Marji Krzyszkowskich za cenę 5.000 zł.

23. Grunt lwh. 1142/XXII przy Al. Pod Kopcem Krakusa, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 4/XXII, nabyli po połowie Józef i Ewelina Godzińscy od Gminy stoł. król. miasta Krakowa za cenę 5.763 złotych.

24. Dom parterowy przy ul. Zielnej l. or. 27 l. sp. 104/X nabyli po połowie Juljan i Marja Siwkowie od Antoniny Łabędziowej za cenę 15.500 złotych.

25. Część (1/2) domu jednopiętrowego przy ul. Bonarka l. or. 8 l. sp. 424, nabyła Sara Reisla 2 im. Wortsmann od Sula Pinkusa 2 im. Eisenberga za cenę 3.500 dolarów.

26. Grunt lwh. 772/XXII przy ul. Jana Tarnowskiego nabyli po połowie Selig i Gusta Feldmannowie od Amalji Leiblowicz za cenę 1.400 dolarów.

27. Grunt lwh. 290/X przy ul. Dworskiej nabyli po połowie Stefan i Jan Rusek od Agnieszki z Toporków Ruskowej za cenę 6.500 złotych.

II. Przez inne umowy.

1. Część ($^1/_{10}$) domów jednopiętrowych przy ul. Jakóba l. or. 29 i 31 l. sp. 190/VIII i 191/VIII, łącznej wartości 2.000 złotych, nabył tytułem darowizny Szymon Butterfass od Jakóba Butterfassa.

2. Część ($^{68}/_{192}$) domu parterowego przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 81 l. sp. 20/XIV, wartości 1.350 zł, nabyła tytułem darowizny Helena Bąkowska od Aleksandra Tomiaka.

3. Część ($^8/_{32}$) gruntów lwh. 44/XVII, lwh. 549/XVII i lwh. 386/XVII obok ul. Mazowieckiej, łącznej wartości 6.000 złotych, nabyły tytułem darowizny Halina i Wiesława Rodzina od Kazimierza Madonia.

4. Grunt lwh. 1449/XXI obok ul. Płaszowskiej, wartości 5.000 złotych, nabył tytułem darowizny Mieczysław Sołek od Jana Sołka.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Nowowiejskiej l. or. 27 l. sp. 140/XV wartości 36.000 złotych, nabyli w spadku po $^1/_5$ Alojza Iskrowa, Marja Rapaczowa oraz Leopold, Irena i Kazimiera Zimmerowie po ś. p. Antonim Zimmerze.

2. Grunt lwh. 314/XV obok ul. Czarnowiejskiej, wartości 7.500 złotych, nabyła w spadku Marjanna Miecikowa po ś. p. Marji Nowakowskiej.

3. Część ($^{20}/_{40}$) domu dwupiętrowego przy ul. Bożego Ciała l. or. 17 l. sp. 552/VIII, wartości 36.000 zł., nabyli w spadku Rozalja z Abrahamerów Cohnowa $^5/_{40}$, Szabse Cohn albo Kohn $^6/_{40}$ i Temerla z Cohnów Meislerowa po błp. Chaimie Hirschu 2 im. Cohnie.

4. Część ($^{16}/_{96}$) domu parterowego przy ul. Wielickiej l. or. 95 l. sp. 133/XXI, wartości 333 złotych, nabyli w spadku Marjanna Pradłowa $^6/_{96}$, zaś Krzysztof i Walenty Zajda po $^5/_{96}$ po ś. p. Wiktorji Gaździakowej.

5. Część ($^{32}/_{96}$) domu parterowego przy ul. Wielickiej l. or. 95 l. sp. 133/XXI, wartości 666 złotych, nabyli w spadku Karolina Ryśkiewicz $^{11}/_{96}$, zaś Anna, Stanisława i Stefan Ryśkiewicz po $^7/_{96}$, po ś. p. Andrzeju Ryśkiewiczu.

Kraków, dnia 15 maja 1931 r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu maju 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Władysław Skórczewski Florjańska 13	przebudowa portalu	Florjańska 13 lsp. 349	arch. Lud Wojtyczko	Insp. 189/31/A 30/4
Leon Isenberg św. Marka	przebudowa portalu sklep. F-my Linoleum	Rynek Gł. 10 lsp. 49	inż. Jerzy Struszkiewicz	Insp. 206/31/A 5/5
Dr. Aleksander Teichman Grodzka 61	przebudowa portalu sklepowego	Grodzka 61 lsp. 100	arch. Wład. Stupnicki	Insp. 75/31/E 1/5
Konwent OO. Reformatów Keformacka 4	przeniesienie klatki schodowej oraz wybicie okna na ulicę	Reformacka 4 lsp. 253	Stanisł. Czechowicz	Insp. 172/31/A 1/5
Jadwiga Czarnowska Szewska 7	budowa wewn. schodów żel.-beton. i ganków	Szewska 7 lsp. 221	arch. Wład. Stupnicki	Insp. 167/31/A 30/4
Józef Weksler Florjańska 25	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 25 lsp. 355	arch. S. Jonkler	Insp. 197/31/A 30/4

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Dr. Ignacy Kornblum Florjańska 6	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 6 lsp. 323	inż. Z. Hausner	Insp. 134/31/A 15/5
Agnieszka Jugenfeindowa Sławkowska 11	budowa 2-go p. ofic. i nadbudowa 3 go p. w budynku front.	Sławkowska 11 lsp. 279	arch. Stefan Piwowarczyk	Insp. 147/31/A 2/5
Dr. Alfred Brummer Poselska 18	przebudowa portalu sklepowego	Grodzka róg 38 Poselska 18	inż. Z. Prokesch	Insp. 192/31/A 5/5
Perlberger i Schenker Senacka 11	przesunięcie futryn w ścianie oraz przebudowa okna na drzwi	Senacka 11 lsp. 74	Eug. Grodzicki	Insp. 210/31/A 5/5
		Dz. III.		
Dr. St. Friedman Mała 4	plan wykonania balkonu na 3-ciem piętrze	Mała 4 lsp. 144	arch. Ludwik Paciorkowski	Insp. 50/31/C 14/5
		Dz. IV.		
Dr. Z. i Lud. Lisowscy Studencka 9	nadbud. 2-go piętra i adaptacje 1-go p.	Garncarska 5 lsp. 24	Stryjeński i Mączyński	Insp. 185/31/C 5/5
Aug. Kummer Czarnowiejska 13	przebudowa ustępów na spłukiwane	Czarnowiejska 13 lsp. 468	arch. St. Bartz	Insp. 181/31/C 11/5
Dr. Miecz. Ziemnowicz św. Marka 5	nadbudowa 3-go p.	Krowoderska 50 lsp. 221	inż. R. Hand i arch. J. Eintracht	Insp. 179/31/C 27/4
		Dz. V.		
Dr. St. i Helena Gólscy Basztowa 16	przebudowa portalu sklepowego	Basztowa 16 lsp. 103	arch. Izydor Goldberger	Insp. 175/31/B 15/5
Adam Żychowicz Długa 33	budowa schodów żel.-beton. w podwórzu	Długa 33 lsp. 192	J. Merenda	Insp. 169/31/B 16/4
Janina Dunikowska i Zofja Srzednicka Pędzichów boczna 4	nadbud. 1-go i 2-go p. na części ofic. środk. od frontu	Pędzichów boczna 4 lsp. 131	inż. Wład. Chmielewski	Insp. 122/31/B 7/3

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. VI.				
Gmina m. Krakowa Kopernika 1 przez Wydz. I. Mgtu	wewn. adaptacje	Kopernika 1	Budownictwo m. (arch. Stadnicki)	Insp. 207/31/B 4/5
Marjan Jahoda Bonerowska 3	plany dodatk na zmiany wewn. i dobud. 1 ubik. na poddaszu	Bonerowska 3 lsp. 285	arch. E. Bujak	Insp. 205/31/B 7/5
Mendel Wdowiński Bonerowska 7	budowa ustępów w suterenach	Bonerowska 7 lsp. 341	inż. Z. Prokesch	Insp. 228/31/B 13/5
Dz. VIII.				
Hirsch Hirschprung Dietlowska 75	budowa wewn. ustępów na 2-giem p.	Dietlowska 75 lsp. 106	inż. Z. Prokesch	Insp. 181/31/A. 30/4
Beno Blitz plac Wolnica 9	plany dodat. na nadbud. 3-go p. i 3-go p. lewej oficyny	pl. Wolnica 9 lsp. 11	Inż. Z. Prokesch	7322/32 16/4
Dawid i Cecylja Grünbergowie Starowiślna 62	plany dodat. na zmiany wykonane w budowie 4-ro p. domu	Starowiślna 62 lsp. 604	bud. Antoni Dostal	7696/30 17/4
Dz. X.				
Marja Płatkowa Kapelanka 20	plany dodat. na wykonanie domu parter. zamiast 1-no p. domu bez suter.	Kapelanka 20 lsp. 197	Jan Kolesiński	Insp. 148/3/D 30/3
Piotr i Rozalja Paczkowie Barska 65	dodat. plany na budowę mieszkania na poddaszu	Barska 65 lsp. 118	arch. L. Paciorkowski	Insp. 58/31/B 8/5
Antoni Załubski św. Jacka 10	plany dodat. na zmiany w wykon. domu 1-no p.	św. Jacka 10 lsp. 209	inż. Warczewski	Insp. 147/31/D 20/4
Florentyna Kamieniarczyk Mieszczańska 5	budowa ustępów spłukiwanych	Mieszczańska 5 lsp. 39	arch. L. Paciorkowski	Insp. 231/31/D 28/4
Wal. Broniec Kapelanka 35	plan dodat. na zmiany w budowie 2-u piętr. domu	Kapelanka 35 lsp. 201	arch. J. Sierdziński	Insp. 118/31/D 28/4
J. Batko Twardowskiego 25	plan wybudow. szopy prowiz.	Twardowskiego 82 lsp. 79	arch. J. Sierdziński	Insp. 175/31/D 20/3
Mag. Filipkiewicz Kobierzyńska 53	budowa domu parter.	projekt. nad kanałem Kraków Samborek lkat. 663/11	inż. Z. Prokesch	Insp. 72/31/B 16/4

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XI.		
Mieczysław Chojko Madalińskiego 16	budowa 1-o p. domu	Czarodziejska lkat. 229/3, 234/3, 235/2	Piotr Kaczmarczyk	Insp. 6/31/D 20/4
Wiktor Hozer Zagrody 8	budowa domu 1-o p.	Rolna 3 lwh. 65/242/416	arch. L. Paciorkowski	Insp. 144/31/D 8/5
		Dz. XII.		
Konwent PP. Norbertanek Stan. Domańska Poselska 7	plan dodat. na budowę 5-cio piętr. domu	Kościuszki 71, 73, 75 lsp. 6	Artur Romanowski	6676/30 22/4
Szyja Grossbard i Izaak Zucker Dietlowska 7	budowa 4-ro piętr. domu z 5 p. w trakcie front.	Al. Krasińskiego 4	arch. Z. Grünberg	Insp. 140 31/C 22/4
Maurycy Grünberg Tatarska 3	przebud. budynku fabr. na 3 p. budynek mieszk.	Tatarska 3—5 lsp. 45	inż. S. Mannberg	Insp. 229/31/C 29/4
Z. Urbańczykowa Salwatorska 1	budowa prowiz. szopy i ogrodzenia	Salwatorska 1 lkat. 1552/3	arch. E. Bujak	Insp. 165/31/C 15/4
Eug. Ramwidowa Kraszewskiego 19	budowa 3-ch p. domu z poddaszem	Salwatorska lkat. 1800/21	arch. L. Paciorkowski	Insp. 155/31/C 13/5
		Dz. XIII.		
Kaz. Kramarzowa Anczyca 9	plan na dobud. i urządzenie łazienki	Anczyca 9	inż. H. Rittermann	Insp. 227/31/C 5/5
J. Garzłowa Kr. Jadwigi 155	budowa domu 1-o piętr. z poddaszem	projekt. przecznica drogi wojsk.	J. Merenda	Insp. 145/31/C 11/5
Karol Wiktor Kr. Jadwigi 94	zmiany wykon. na 1 i 2 p. oraz urządzenie 3 ubikacyj na poddaszu	Kr. Jadwigi 94 lsp. 5	inż. Z. Prokesch	Insp. 83/31/C 14/4
L. Siemińska i Andrzej Spisek Ks. Józefa 103	plan wykon. ogrodzenia	Ks. Józefa 103 lsp. 307	Albin Wiktor	Insp. 200/31/C 12/5
		Dz. XVI.		
Jan Stysło J. Lea 110	plany dodat. zmian bud. poddasza	J. Lea 110	arch. Adam Ślęzak	Insp. 75/31/C 1/4

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. XVI.				
Andrzej Banach Kaz. Wielkiego 128	budowa domu parter.	boczna Kaz. Wielkiego	arch. Z. Szufa	Insp. 81/31/C 15/4
Fr. Miszczyński J. Lea 115	budowa domu 1-no p.	Jadwigi z Łobzowa lkat. 322/4	arch. L. Paciorkowski	Insp. 169/31/C 27/4
M. Kubaty i Sp. Jadwigi z Łobzowa	budowa domu 1-no p.	Jadwigi z Łobzowa lkat. 322/6	arch. L. Pąciorkowski	Insp. 168/31/C 15/5
Dz. XVII.				
Zakład wychowawczy ks. Siemaszki Prądnicka 35	budowa parter. budynku w oficynie przeznaczonego na garaż i izbę dozor.	Prądnicka 35 lsp. 398	arch. Stefan Piwowarczyk	Insp. 35/31/B 16/4
Jan Chlipalski Rynek Kleparski 14	budowa 4-piętr. domu	Al. Słowackiego 62 lsp. 79	inż. J. Wilczyński	Insp. 154/31/B 28/4
Wincenty Wojtoń ks. Siemaszki 44	budowa 2 ubikacyj na 1-szem piętrze	ks. Siemaszki 44 lsp. 318	arch. L. Paciorkowski	Insp. 241/31/B 13/5
Dz. XVIII.				
Konwent OO. Karmelitów Bosych Rakowicka 16	budowa ogrodzenia murowanego	Rakowicka 16	arch. Fr. Mączyński	Insp. 188/31/B 7/5
Dz. XIX.				
Inż. Roman i Róża Amsterowie Masarska 12	budowa prowizorycznego parkanu	Masarska i okopy lsp. 485/22	arch. Art. Brenner	Insp. 149/31/B 17/4
Marja Peterkowa Topolowa 48	budowa 2-piętr. domu mieszkalnego	Cystersów lwh. 388	Wład. Górkiewicz	Insp. 38/31/B 2/5
Józef Karwat Mogilska 78	plan na budowę 3-go p. mieszk.	Mogilska 78 lwh. 420	arch. J. Karwat	Insp. 141/31/B 4/5
Dz. XXI.				
Karol Wilgan Sołtyka 5	budowa 1-go piętr. z poddaszem	Boczna Łanowej	arch. L. Paciorkowski	Insp. 111/31/D 7/V
Józef Bosek Gromadzka 63	budowa ofic. parter.	Gromadzka 63 lsp. 11	J. Merenda	Insp. 98/31/D 10/IV

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. XXI.				
Fr. Paluch Łanowa 33	plan dodatkowy zmiany budow. domu part.	Łanowa 33 lsp. 312	arch. Stanisław Kryłoszański	Insp. 191/31/B 20/IV
Stanisław Mastek Zbożowa 7	budowa domu parter.	projekt. do Łanowej	arch. Artur Brenner	Insp. 166/31/B 7/V
Dz. XXII.				
Aniela Zawistowska Tarłowska 8	plan dodatkowy na budow. III piętra	Dąbrowskiego kat. 449/1	arch. Antoni Dostal	Insp. 247/31/D 4/V
Jan Karcz Józefińska 47	budowa klozetów spłukiwanych	Józefińska 47 lsp. 62	arch. S. Lieberman	Insp. 200/31/D 10/IV
Piotr Bielak Kalwaryjska 76	budowa klozetów spłukiwanych.	Kalwaryjska 76 lsp. 188	arch. L. Paciorkowski	Insp. 168/31/D 20/IV
Stanisław Liszka św. Kingi 2	plan dodatkowy na urządzenie klozetów spłukiwanych	św. Kingi 2 lsp. 43	arch. L. Paciorkowski	Insp. 126/31/D 31/III
Zarząd Gminy Wyznan. Żydowskiej Skawińska 1	budowa prowizorycznej leżalni	Nowy cmentarz żydowski	arch. Fer. Liebling	Insp. 208/31/D 20/IV
Fr. Chudyba Wola Duchacka 249	budowa 1-no piętr. domu	Jerozolimska kat. 67/4	arch. L. Paciorkowski	Insp. 127/31/D 20/IV
Salomon Teitelbaum i Ch. Nussbaum do rąk Teitelbauma Krakowska 26	nadbudowa 3-go piętra	Kalwaryjska 26 lsp. 234	inż. Z. Prokesch	Insp. 201/31/D 28/IV
Stanisław Hausner Salinarna 10	przebudowa portalu sklepowego	Salinarna 10 lsp. 73	Jan Kolesiński	Insp. 246/31/D 8/V
Stefanja Prochowska Al. Pod Kopcem 7	plan dobud. 1 go p. i nadbud. 1-go p. mieszk. na poddaszu	Al. Pod Kopcem 7 lsp. 714	inż. S. Mehl	Insp. 110/31/D 30/IV
Jakób Waltner Kalwaryjska 31	pl. ustępów spłukiwanych	Kalwaryjska 31 lsp. 250	arch. Adolf Rotterman	Insp. 219/31/D 30/IV
Magdalena Hausner Salinarna 12	nadbudowa 2-go i 3-go piętra w oficynie	Salinarna 12	inż. Z. Grünberg	Insp. 157/31/D 12/V
Zofja Wantuchowa Wałowa 7	budowa 1-go piętra ofic.	Wałowa 7 lsp. 609	arch. L. Paciorkowski	Insp. 182/3/D 12/V
Mieczysław Finder Lubicz 3	nadbudowa 3-go piętra	Brodzińskiego 3	arch. Stefan Landsberger	Insp. 207/31/D 12/V

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. XXII.				
Bernard Weinreb Kalwaryjska 28	nadbudowa 3-go piętra i 4-go piętra od frontu	Kalwaryjska 28 lsp. 241	Antoni Dostal	Insp. 181/31/D 7/V

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Protokoły obrad Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta.

Protokół z 5-go posiedzenia Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta z dnia 1 maja 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent miasta Witołd Ostrowski.

" " Dr. Ludwik Schneider.

Sekretarz Rady Franciszek Strasik.

Obecnych członków Rady Przybocznej **61.**

Początek posiedzenia o godzinie **18.**

Dalszy ciąg obrad nad budżetem.

Dział IX. Opieka Społeczna.

Sprawozdawca p. Bobrowska:

Budżet opieki społecznej powinien pozostawać w prostym stosunku do potrzeb społecznych i zwłaszcza w czasach ciężkich, gdy potrzeby te rosną, gdy z konieczności budżet miejski się ogranicza — ten dział nie może ulegać redukcji.

Przedłożony budżet opieki społecznej jest w porównaniu z zeszłorocznym niższy o 68.587 zł., różnica ta jest jednak pozorną, gdyż wskutek wprowadzenia odmiennego budżetowania wykazuje się obecnie w dziale wydatków kwoty, które Gmina dopłaca do miejskich instytucyj opiekuńczych, mających własne, osobno wykazane budżety. Są to Żłóbek miejski, Zakład wychowawczy dla chłopców, dla dziewcząt, Dom starców, Schronisko Br. Alberta i Schronisko dla bezdomnych. Deficyt tych zakładów, mających niedostateczne dochody własne, pokrywa Gmina i kwoty te figurują obecnie w wydatkach opieki społecznej. I tak np. na Żłóbek miejski (pozycja budżetu 81) preliminuje się obecnie — jako dopłatę — 213.074 wobec 244 453 zł. w roku ubiegłym, czyli o 31.379 zł. mniej, faktyczne zmniejszenie tej pozycji wynosi jednak 18.379 zł., gdyż należy odliczyć preliminowane w roku zeszłym w dziale dochodów 13.000 zł. — z opłat za dzieci.

Przechodzimy do poszczególnych pozycyj:

W 3-ch miejskich żłóbkach (na Koletek, na Podwalu i na Zielnej) jest pomieszczenie dla 240 dzieci i 56 osób personelu. Ryczałt na wyżywienie preliminuje się o 13.000 zł. mniej niż w roku ubiegłym. Zmniejszenie tej najistotniejszej pozycji nie wpłynie jednak na pogorszenie odżywiania dzieci i personelu, gdyż przy ustalonych normach 1 zł. dziennie na osobę, otrzymujemy 108.040 zł., podczas gdy w budżecie na r. 1931/32 preliminuje się 135.000 zł. Preliminowane kwoty muszą być wyższe niż stan istniejący, gdyż przewidywać trzeba zwiększenie ilości dzieci. Muszę podkreślić w tem miejscu przepełnienie we wszystkich trzech żłóbkach i konieczność nadbudowy żłóbka przy ul. Koletek, co da możność higjenicznego rozmieszczenia dzieci. Stan obecny nie może być tolerowany i w przyszłym budżecie musi się znaleźć pozycja na tę najkonieczniejszą inwestycję.

Podnieść należy również brak żłóbków dziennych. Fabryki — z wyjątkiem monopolowych — nie mają żłóbków, a wzorowy żłóbek T. O. M. został niestety zlikwidowany.

Miejskie Stacje Opieki nad Matką i Dzieckiem (§ 83) wykazują rozwój i wzrost. Przewiduje się stworzenie opieki dla kobiet ciężarnych. Na poradnie miejskie i subwencjonowane preliminuje się łącznie 53.550 zł., a więc o 12.467 zł. więcej niż w roku ubiegłym. Wobec układów z Kasą Chorych i możliwości przejęcia części wydatków przez Kasę, ewentualnie oszczędności winny być użyte na cele opieki społecznej. Sekcja opieki społecznej przyjdzie z wnioskiem odpowiednim.

Zakład wychowawczy dla chłopców (78 wychowanków, 9 osób personelu) pozostaje prawie bez zmian. Wprowadzono dział „nauka zawodowa", który jest samowystarczalny wskutek pokrycia przez wpływy za pracę wychowanków. Należałoby jednak premje zwiększyć.

Zakład wychowawczy dla dziewcząt (70 wychowanek i 7 osób personelu) również nie wykazuje zmian. Z zadowoleniem przyjąć trzeba nową rubrykę „książki, radjo", u chłopców ponadto na orkiestrę. Pozycja a § 2 jest uszczuplona w stosunku do roku zeszłego wskutek ukończenia remontu.

Dopłata za wychowanków w zakładach obcych i u osób prywatnych obejmuje 812 dzieci płatnych à 50 złotych miesięcznie. Preliminowana kwota 400.000 zł. jest stanowczo za mała, nietylko nie dopuszcza koniecznego rozszerzenia akcji, lecz spowodować musi redukcję liczby obecnych wychowanków.

§ 89 — koszty utrzymania dzieci w zakładach leczniczych — wykazuje pożądany wzrost pozycji, mianowicie na Zakład leczniczy w Zakopanem.

Natomiast rubryka kolonje pozostaje bez zmian, podczas gdy należałoby ją podnieść ze względu na spadek w roku ubiegłym o 20% liczby dzieci, wysłanych z Krakowa na kolonje.

Pomoc dla młodzieży szkolnej (za pośrednictwem Komitetu rodzicielskiego) figuruje w budżecie na rok 1931/32 jako osobna rubryka z kwotą 22.400 zł.

Przechodzę do opieki nad starcami.

Miejski Dom Starców mieści 341 osób, ryczałt dzienny wynosi 1 zł. Budżet przewiduje zwiększenie wydatków o 1.000 zł. Wobec stałego przepełnienia i fatalnych warunków należy bezzwłocznie pomyśleć o budowie nowego zakładu, przystosowanego do współczesnych wymogów higjeny.

Rubryka pomoc stowarzyszeniom wykazuje zwiększenie pozycji o 14.000 zł.

W § D. — Walka z włóczęgostwem, żebractwem i alkoholizmem — widzimy zmniejszenie pozycji o 20.000 zł., jest ono jednak pozorne, gdyż kwota ta została przeniesiona do rubryki „Schroniska dla bezdomnych". Należy dążyć do stworzenia domu pracy dobrowolnej i przymusowej, jak również wydatniej subwencjonować walkę z alkoholizmem.

Schronisko dla bezdomnych rodzin jest samowystarczalne, wydatki pokrywają się w całości opłatami i czynszami.

Pozycja — Wsparcia dla ubogich — § 97 jest zmniejszona o 13.239 zł. Zauważyć trzeba, że pozycja ta musi maleć równomiernie z wzrostem i rozwojem instytucyj opieki społecznej. Im wyżej bowiem stoi opieka społeczeństwa w danem społeczeństwie, tem mniejsza liczba potrzebujących, którym się udziela indywidualnych wsparć, załatwiających sprawę tylko częściowo, od wypadku do wypadku.

Bardzo ważna pozycja w § 101 — świadczenia na pomoc społeczną — zmniejszona pozornie o 26.000 zł., faktycznie o 6.000 zł., gdyż kwota 20.000 zł. została przeniesiona do § 92. W każdym jednak razie fundusze przewidywane na pomoc ludności, wobec klęski bezrobocia i złego położenia ekonomicznego są niedostateczne i Rada miejska będzie musiała niewątpliwie powrócić jeszcze do tej sprawy.

Fundacje, w większości zdewaluowane, nie wykazują zmian.

Trzeba podnieść z uznaniem, że Gmina przez pietyzm dla dawnych ofiarodawców i dla pobudzenia ofiarności dąży do przywrócenia fundacjom wartości ich przez coroczne wstawianie do budżetu kwoty na odrodzenie zdewaluowanych fundacyj.

Udział w Wojewódzkim Związku Międzykomunalnym Opieki Społecznej wynosi 1% wydatków budżetowych miasta.

Na zakończenie podkreślić muszę jeszcze to, co powiedziałam na początku: dział opieki społecznej nie może ulegać takiej redukcji jak inne działy budżetu. Sekcja Opieki Społecznej dążyć będzie do przeprowadzenia i zrealizowania zasadniczych postulatów, zwłaszcza w dziedzinie opieki nad dziećmi, w myśl zasady, że dla dziecka najlepsze jest dopiero dostatecznie dobre.

P. Dr. Rafał Landau poruszył drażliwą sprawę opłakanych stosunków mieszkaniowych, przedewszystkiem przy ulicy Józefa i Skawińskiej, gdzie w norach gnieżdżą się dziesiątki ludzi.

P. Widliński porusza sprawę niedostatecznego zajęcia inwalidów w urzędach i zakładach miejskich, wbrew rozporządzeniom ministerjalnym. Rozporządzenie przewiduje, że na 50 pracowników w każdem przedsiębiorstwie ma być zatrudniony bodaj jeden inwalida. Niestety, w Krakowie rzecz ta nie jest wprowadzona w życie.

P. Dr. Krzetuski omawia sprawę budowy domów pracy dobrowolnej i przymusowej.

P. Przybylska domaga się dla Seminarjum Żeńskiego udzielenia subwencji 2.000 zł. na kolonję wakacyjną w Kasinie Wielkiej, omawia następnie pomieszczenie miejskich żłóbków dziecięcych.

P. Kleczka porusza kwestję opieki nad włóczącemi się chłopcami, zwłaszcza w okolicy dworca kolejowego.

P. Kłosiński porusza sprawę dożywiania dzieci w szkołach, apeluje o wzmocnienie akcji charytatywnej i o przyznanie na ten cel większych subwencyj.

Po przemówieniu pp. Dr. Czuchajowskiego, Dr. Chodorowskiego, Bobrowskiej i Ks. Dr. Molińskiego Dział IX przyjęto.

Dział XII. Bezpieczeństwo publiczne.

Referent Dr. Krzetuski.

Dział XII w brzmieniu preliminarza przyjęto bez dyskusji.

Dział XIII. Różne.

Referent p. Dr. Kannenberg Marjan.

Dr. Czuchajowski, po dokładnem przedstawieniu braku pomieszczenia dla sądów krakowskich przedkłada następujący wniosek:

1. Utworzyć Komisję złożoną z trzech Członków Rady Przybocznej pod nazwą: „Komisja dla popierania budowy gmachu sądowego".

2. Poruczyć tej Komisji obmyślenie i przedstawienie Radzie Przybocznej najpóźniej do końca 1931 r. programu działalności, któraby należało przedsięwziąć ze strony Gminy m. Krakowa, by doprowadzić do wybudowania gmachu sądowego w Krakowie.

3. Wybrać do tej Komisji pp.: 1) Dra Bolesława Czuchajowskiego, 2) Dra Jerzego Langroda i 3) Inż. Stefana Strojka.

P. Para porusza sprawę nazw ulic w Krakowie.

P. Dr. Beaupré wyraża żal, że niema praktycznej propagandy Krakowa mimo, że Kraków może być przedmiotem podziwu dla Europy.

P. inż. Strojek wskazuje, że miasto jest zbyt ubogie w zieleń.

P. Raszka zaznaczył, że bardzo ważną jest sprawa szkoły przemysłowej. Wielkie sumy odpływają z Krakowa i kraju za granicę, a zwłaszcza do Austrji na zakup wyrobów przemysłu artystycznego. Szkoła prze-

mysłu artyst. musi być należycie zorganizowaną. Niestety, mimo, że krakowska szkoła jest najlepszą tego rodzaju, nie posiada dotąd własnego budynku, co jest wielką przeszkodą dla jej rozwoju. Mowca zaznaczył, że o poziomie szkoły świadczy chociażby 600 nagród uzyskanych dotąd przez jej uczniów.

PP. Prof. Dr. Goetel, Dr. Tilles i Prof. Dr. Bujwid przemawiali o konieczności propagandy Krakowa, poczem Wiceprezydent m. Ostrowski zaznaczył w dłuższem przemówieniu, że dawniej propagandę prowadziły różne wydziały Magistratu, teraz stworzono osobny referat propagandy przy Muzeum przemysłowem. Odpowiadając na zarzuty w sprawie dorożek konnych zaznacza, że w Krakowie można zaobserwować dziwne zjawisko niezniknięcia dorożek konnych, których obecnie jest ta sama ilość co przed wojną, to znaczy 300. Natomiast taksówki, które są niewątpliwie lepsze, lepiej się u nas prezentują, aniżeli w Warszawie. Dla propagandy krakowskiej utworzono syndykat turystyczny. Działają na terenie miasta Związek turystyczny, tow. „Orbis" i tow. „Cook". Utworzono tow. wystaw i propagandy, spółkę z o. o. z kapitałem 100.000 zł., do której należą miasto Kraków, Izba handlowa, Małop. Tow. rolnicze W budynku przy ulicy Rajskiej będą urządzone wystawy jedynie dla krakowian, przyczem przewidziany jest cały szereg wystaw o lokalnem znaczeniu.

Z okazji Zjazdu Esperantystów miasto wydaje specjalną mapę Europy, na której linje gwiaździsto zbiegać się będą w Krakowie.

Na przyjęcie wielkiego ruchu obcych nie jesteśmy jednak dostatecznie przygotowani. Największą troską będzie ukończenie domu wycieczkowego, w którem znajdzie się 200—400 łóżek. Hasłem na przyszłość powinno być: „każdy Polak raz jeden w życiu w Krakowie".

Zamierzone jest urządzenie dziesięciodniowych festiwalów na wzór Salzburga, oraz igrzysk na wzór podobnych imprez w Carcassonne, a stałą instytucją mają być targi rolnicze dla czerwonego bydła. W programie znajduje się również urządzenie imprez, które nosiłyby miano: „Kraków przez 3 dni w świetle". Byłyby to uroczystości, w czasie których wszystkie zabytki Krakowa byłyby oświetlone.

Dział XIII przyjęto wraz z wnioskiem p. Dra Czuchajowskiego.

Dochody.

Dział I. Majątek komunalny.

Dział I. referowany przez p. Stankiewicza uchwalono bez dyskusji.

Dział II. Przedsiębiorstwa komunalne.

Referent p. Dr. Chodorowski.

W dziale tym, który obejmuje 7 przedsiębiorstw komunalnych, a to Elektrownię, Gazownię, Zakłady Ceramiczne, Rzeźnię miej., Miejskie Składy węgla i drzewa, Wodociąg miejski i Zakłady czyszczenia miasta, wstawiono zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1926 r. kwoty netto nadwyżek budżetowych tych przedsiębiorstw. Szczegółowe omówienie budżetów tychże przedsiębiorstw, przeprowadzą poszczególni referenci. Z samych sum globalnych stanowiących nadwyżki budżetowe tych przedsiębiorstw nie da się oczywiście uchwycić obrazu właściwego a w szczególności rentowności tych przedsiębiorstw no i w pewnym związku z tem kosztów handlowych. Te rzeczy mogą wypłynąć tylko w poszczególnych referatach. Jednakże na pierwszy rzut oka nasuwałaby się pewna wątpliwość, czy istotnie dochodowość tychże przedsiębiorstw bądź co bądź bardzo poważnych, jest wystarczająca.

Ogólny zysk z tych przedsiębiorstw preliminowano na rok 1931/32 na sumę zł. 4,485.884, czyli o 136 476 zł. więcej jak w roku ubiegłym. Zwiększenia znacznego w stosunku do poprzedniego budżetu dokonano przy Elektrowni, bo o 540.000 zł, przy Rzeźni o 42.910 zł., przy Składach węgla i drzewa o zł. 15.000. Przy Zakładach Ceramicznych jednakowoż obniżono o zł 45.000, oczywiście to wszystko w stosunku do budżetu poprzedniego, z uwagi na złą konjunkturę w tej dziedzinie przemysłu; przy Gazowni zmniejszono o zł. 33.625, przyczem trzeba nadmienić, że wydatki zwyczajne Gazowni wzrosły o zł. 12.075, a dochody zmalały o zł. 21.550.

Przy Wodociągach zmniejszono w stosunku do poprzedniego budżetu o zł. 323.216, a to z powodu uwzględnienia w budżecie Wodociągu obowiązku zapłaty procentów i kapitałów od pożyczek zaciągniętych w r. 1930 na budowę II. rurociągu.

Jeżeli przyjmiemy w zakresie wydatków zwyczajnych przedsiębiorstw komunalnych kwotę zł. 21,484.116, a w zakresie dochodów zwyczajnych zł. 25,900.486, to ogólna suma obrotu po obu stronach wynosi zł. 47,384.602. Zysk przeto przewidywany z tych przedsiębiorstw w kwocie zł. 4,485.884, stanowiłby około $9^{1}/_{2}$% sumy obrotu. Jest to oczywiście względne obliczenie, gdyż faktycznie nie możnaby przyjąć tej sumy globalnej 47,000.000 zł., za sumę obrotu, gdyż w rzeczywistości obroty są znacznie większe, które dopiero bilans zamknięcia może wykazać, ale wówczas i stosunek procentowy zysku do obrotu musiałby ulec znacznemu pogorszeniu.

Wedle rozp. Min. Spraw Wew. przedsiębiorstwa komunalne winne odpowiednie kwoty odpisywać w wydatkach zwyczajnych swoich budżetów na t. zw. fundusze odnowienia. Cytowane rozporządzenie przewiduje lokatę tych funduszów a z drugiej strony określa na jaki cel mają być użyte, a więc wyłącznie na odnowienie istniejących urządzeń tak wewnętrznych jak i zewnętrznych, względnie wymianę starych na nowe. Tymczasem zauważyłem, że w olbrzymiej części zużywane są fundusze odnowienia na inwestycje, co możnaby jeszcze z uwagi na niekorzystne warunki kredytowe wytłumaczyć, ale w części idą raczej te fundusze w obrotowe kapitały przedsiębiorstw, lub co gorzej, wykazywane są w zupełnie nikłych kwotach pozbawionych właściwie wartości, np. Wodociąg miejski na fundusze odnowienia urządzeń wewnętrznych i zewnętrznych przeznacza na rok 1931/32 zaledwie 2.000 zł. Również ani formalnie, ani za celowe nie uważam przenoszenia funduszu odnowienia którego z przedsiębiorstw komunalnych do dochodów nadzwyczajnych budżetu administracyjnego, Dział VII, Różne.

W dziale tym figurują kwoty 25.000 zł. z Rzeźni miejskiej i 39.000 zł. z funduszu renowacyjnego Zakładu czyszczenia miasta i Zakładów samochodowych. Uważam to za nieformalne, za szkodliwe dla interesów danego przedsiębiorstwa.

W dyskusji zabierali głos pp. Dr. Tilles, Dr. Beaupré, Dr. Gross, Dr. Czuchajowski i Bochenek, poczem

Dział II przyjęto.

Działy III, IV, V, VI, VII. Subwencje i dotacje. Zwroty. Opłaty administracyjne. Opłaty za korzystanie z urządzeń i Zakładów dobra publicznego.

Referent p. Dr. Jelonek:

W § 14 poz. a subwencja w kwocie 208.000 zł na szkoły zawodowe dokształcające polega na przepisie ustawy, według którego gminy miejskie są obowiązane pokrywać 1/3 część wynagrodzeń za kierownictwo i naukę udzielaną w tych szkołach. Kwota ta stanowi dokładnie 2/3 pozycji a w § 122 wydatków na stronie 76.

Być może, że przy wykonaniu suma ta będzie niższą — z powodu obniżki uposażeń nauczycielskich o 15% i ewentualnej redukcji liczby oddziałów tej szkoły — tem samem jednak zmniejszy w odpowiednim stosunku wydatek gminy przewidziany w § 122 a.

Subwencję § 14 b na Miejskie Muzeum Przemysłowe przewiduje się w kwocie 36.000 zł. To jeśli w tej wysokości nie wpłynie, będzie musiało nastąpić ograniczenie wydatków Muzeum Przemysłowego.

Dalej subwencja Ministerstwa Rolnictwa na zalesienia ochronne wynosi 150% wydatku preliminowanego w § 118.

Subwencje krajowe na zapłatę rat od pożyczek, zaciągniętych przez Gminę są wypłacane rok rocznie przez Skarb Państwa.

Dotacja na Straż Pożarną w kwocie 40.000 zł — jest wypłacana przez P. Z. U. W. — wysokość jej może nasuwać pewne wątpliwości, skoro jednak została uzyskana w ubiegłym roku, w ciągu którego jak wiadomo P. Z. U. W. przeżywał pewne wstrząśnienia finansowe, to sądzę, że i w tym roku możemy mieć nadzieję, że będzie przyznana w tej samej wysokości.

W dziale tym przewiduje się dochód niższy o 130 tysięcy złotych niż w roku 1930/31.

5% odszkodowanie za wymiar i pobór podatku od nieruchomości i 3% odszkodowanie za wymiar i pobór podatku od lokali — mają charakter wpływów stałych, bo pochodzących ze stałych podatków. Oczywiście kryzys, który przeżywamy, może i tutaj mieć swój ujemny wpływ — jednak według mnie tylko w ograniczonej mierze, powodując raczej wytworzenie się pewnych zaległości, zwłaszcza w podatku od lokali — a niezmniejszenie się ogólnej sumy wpływów wskutek odpisów podatkowych o 5%. Odszkodowanie za wymiar i pobór podatku od nieruchomości preliminuje się w kwocie wyższej o 5.000 zł. niż w ubiegłym roku budżetowym, a to ze względu na to, że wskutek upływu czasokresu, w ciągu którego właściciele nowych domów korzystają ze zwolnień podatkowych, zwiększa się z roku na rok liczba budynków podlegających temu podatkowi. Kwotę 36.000 zł jako 3% odszkodowanie za wymiar i pobór podatku od lokali wstawiono na podstawie wyników wykonania z roku 1930/31, które wynosi za 3 kwartały zgórą 27.000 zł. Pozycja ta zatem jest realna i ściśle biorąc, powinna wynosić 37.500 zł tj. dokładnie 3% dochodu zapreliminowanego na stronie 127 § 49 tytułem udziału w tym podatku. Co się tyczy 5% odszkodowania za wymiar i pobór opłat na rzecz P. Funduszu Drogowego 50.000 zł, to brak nam sprawdzianu wydajności tego źródła, bo podatek jest nowy. Również niewiadomo, czy zwrot za utrzymanie gościńców rządowych, przebiegających przez miasto, wpłynie w preliminowanej wysokości. Ewentualny jednak niedobór w obu tych pozycjach zostanie prawdopodobnie zrównoważony przez dotację z Państw. Funduszu Drogowego, która ma być przyznawana w wysokości odpowiedniej do ubytku, jakie miasta ponoszą wskutek wprowadzenia w życie odnośnej ustawy.

Zwrot wydatków Miejskiego Muzeum Przemysłowego 50.000 zł poz. d, § 17, jest pokrywany przez Ministerstwo Oświaty — gdyby w tej wysokości nie wpłynął, musi nastąpić kompresja odnośnych wydatków.

Zwroty przedsiębiorstw miejskich dadzą się podzielić na dwie grupy pozycyj powtarzających się przy każdym z tych zakładów. Do pierwszej należą zwrot części kosztów centralnego Zarządu, części poborów, zwrot emerytur, oraz ryczałt za niszczenie bruków; do drugiej — kwoty wypłacane przez te zakłady tytułem udziału w ratach od pożyczek zaciągniętych przez Gminę, a zużytych w części na inwestycje w danem przedsiębiorstwie komunalnem.

Pożyczki te zostały już omówione w Dziale IV wydatków.

Zwroty należące do grupy pierwszej, t. j. wymienione w poz. a, b, c, d § 20, poz. a, b, c § 21, poz. a, b, c, d § 22, poz. a, b § 23, w pozycji a § 24, poz. a, b, c § 25 i wreszcie w pozycjach a § 26 i 27 wstawiane są rok rocznie w tej samej wysokości — osobnego omówienia zdaniem mojem nie wymagają, poparte są bowiem wykonaniem budżetu z kilku ostatnich lat — polegają bądź to na umowie, jak naprzykład zwrot Teatru Miejskiego za pensje 3 funkcjonarjuszy etatowych, bądź to na uchwałach Rady Miejskiej, według których przedsiębiorstwa są obowiązane zwracać w całości lub części pobory pewnej liczby etatowych urzędników i funkcjonarjuszy — a w tem syndyka, radcy Miejskiej Izby Obrachunkowej i st. rewidenta Miej. Izby Obr. Należy zauważyć, że zwrot kosztów Centr. Zarządu, oznaczając niejako ekwiwalent za współudział poszczególnych Wydziałów Magistratu w administracji tych przedsiębiorstw — jest ściśle biorąc, dotacją powiększającą zyski Gminy z danego przedsiębiorstwa.

§ 28 — zwroty Miejskich Schronisk dla bezdomnych rodzin — pojawia się w budżecie poraz pierwszy, a to na podstawie noweli do Rozp. o budżetach gminnych z r. 1926, polecającej wyodrębnienie zakładów opieki społecznej. Paragraf ten jest odpowiednikiem paragrafu 3, na str. 222, gdzie we wydatkach Miejskich Schronisk umieszczono identyczne kwoty.

§ 30 — inne zwroty — obejmuje drobne pozycje z różnych tytułów, które zdaje się nie wymagają osobnego uzasadnienia.

W Dziale V-tym „Opłaty administracyjne“ preliminuje się dochód w sumie 440.500 zł, a więc mniej o 1.500 zł niż w roku 1930/31 i prawie o 1.000 zł mniej niż w roku 1929/30.

Wszystkie w tym dziale wymienione opłaty, ze względu na swoją specjalizację są prowadzone na osob-

nych kontach Miej. Izby Obr. i wysokość poszczególnych pozycyj jest poparta wynikami z poprzednich lat.

W Dziale VI-tym — opłaty za korzystanie z urzędów i zakładów dobra publ. — uderza przedewszystkiem różnica in minus w dochodach z opłat drogowych, spowodowana wprowadzeniem w życie ustawy o Państw. Fund. Drog., a wynosząca zgórą 300.000 zł.

Dalej zwracają uwagę opłaty placowe dzienne i od stanowisk stałych § 42 a, gdzie w porównaniu z budżetem na rok 1930/31 preliminuje kwotę wyższą o 23.000 zł, wykonanie bowiem za 3 kwartały dało dochód w wysokości 380.000 zł. Wzrost tych opłat tłumaczy się tem, że ściąganie ich odbywa się obecnie na rogatkach przy wjeździe do miasta, co pozwala lepiej uchwycić to źródło dochodów.

Komisja budżetowa uznała za stosowne na podstawie wyników ostatniego budżetu podwyższyć poz. d § 43 (opłaty za pozostawienie grobów w nienaruszalnym stanie) do kwoty 25.000 zł. Ponadto w budżecie obecnym prawie że podwójnie dochód z opłat za wystawienie zwłok w kaplicy cmentarnej — § 43 g — opłaty te bowiem, w związku z remontem kaplicy, zostały podwyższone. Teraz podwyższono również w związku z uruchomieniem filji ambulatorjum dentystycznego w Podgórzu, dochód z opłat za zabiegi dentystyczne § 44 a do kwoty 12.000 zł, zaś pozycję § 44 g (opłaty kanałowe i należytości za kanałowe połączenia uliczne) wynoszą pierwotnie 160.000 zł — do kwoty 170.000 zł, a to na podstawie wykonania, które za 3 kwartały wynosi zgórą 156.000 zł.

Wszystkie inne pozycje w §§ od 41 do 47 zostały bądźto utrzymane na poziomie dochodów preliminowanych w roku 1929/30 i 1930/31, bądźto zostały obniżone z uwagi na złą konjunkturę, która może zmniejszyć korzystanie z urządzeń dobra publicznego i miejskich zakładów kultury i sztuki.

Oszacowanie dochodów w tym dziale wynosi 2,424.220 zł i jest niższe o 396.000 zł, niż w roku 1929/30 i o 418.000 zł niż w roku 1930/31.

Dział VII — dopłaty — prowadzony jest w budżecie niejako ewidencyjnie, zgodnie z przepisami Rozp. o budżetach zarządów gminnych; ma on obejmować pewne dopłaty mieszkańców miasta za korzystanie z przedsiębiorstw miejskich — dopłat tych jednak u nas niema.

Dział III, IV, V, VI i VII przyjęto.

Dział VIII, IX, X. Udział w podatkach państwowych. Dodatki do podatków państwowych. Podatki samoistne

przyjęto po referacie p. Dr. Grossa bez zmian.

Dział XI. Różne.

Po referacie przez p. Dr. Jelonka przyjęto bez zmian.

Budżety przedsiębiorstw komunalnych.

Wodociąg miejski.

Referent p. Dr. Chodorowski.

15 lutego 1931 minęło 30 lat od czasu otwarcia Miejskiego Wodociągu. W roku 1901 przy 93.000 mieszkańców w Krakowie pompowano na dobę 2.800 metrów sześciennych wody czyli 30 litrów na głowę. Cyfra ta rośnie stopniowo i dochodzi w r. 1918 do 20.000 m^3, co odpowiada 100 litrów na głowę. W roku 1927 pompowano na dobę 25.000 m^3 = 110 litrów na głowę, aż cyfra ta wreszcie rośnie do ilości 33.000 m^3, co odpowiada 150 litrom na głowę. Rozwój Wodociągu jako instytucji sanitarnej użyteczności publicznej musi wyprzedzać rozrost miasta pod względem ilości mieszkańców, a to z uwagi na ogólne warunki zdrowotności. Szybki rozrost miasta po roku 1905 i następnie warunki podczas wojny światowej wywołały niedomagania w dostarczaniu wody wodociągowej. Dopiero roboty wykonane w Zakładzie pomp, przy sieci, przy ujęciu wody w latach po roku 1926, umożliwiają unormowanie ruchu Wodociągu celem zagwarantowania trwałego zasilania i w odpowiedniej ilości miasta wodą wodociągową. Do osiągnięcia tych zamierzeń przyczyniły się następujące inwestycje:

Wykonanie ujęcia wody surowej, budowa zakładu pomp wody surowej, budowa filtrów, rozbudowa lewarów, instalacja nowych pomp, rozbudowa sieci rur, a wreszcie na ukończeniu znajdująca się budowa drugiego rurociągu tłocznego i grawitacyjnego. W r. 1930 wykonał Zarząd Wodociągu inwestycje na ogólną sumę 2,694.884·15 zł. częściowo z kwot budżetowych, częściowo z otrzymanych pożyczek. Przy sposobności omówię stan pożyczek funduszu wodociągowego z dniem 20 kwietnia b. r. Stan ten wyraża się kwotą 3,351.819 zł. 52 gr. Na sumę tą składają się następujące pożyczki:

11% pożyczka Miejskiej Kasy Oszczędności w Król. Hucie zł. 1,100.000.

8½% pożyczka w Hucie Bismarcka zł. 1,600.000.

6% pożyczka w Banku Gospodarstwa Krajowego (b. Bank Krajowy) zł. 462.708·15.

6% pożyczka w Banku Gospodarstwa Krajowego (b Miej. Zakład Kredytowy) zł. 13.586·57.

5% pożyczka Centr. Banku Czeskich Kas Oszcz. zł. 175.524·80.

Pozostają jeszcze niezwaloryzowane pożyczki Powszechnego Zakładu Kredyt. Ziemskiego kor. 1,317.085 i kor. 496.515.

Dla utrzymania równowagi między miarą rozrostu miasta, zwłaszcza o ile chodzi o dzielnice podmiejskie, z Wodociągiem koniecznem jest w przyszłości przeprowadzić dalszą rozbudowę filtrów kosztem 240.000 zł., budowę studzien kosztem 300.000 zł., sieci rur kosztem 800.000 zł., a wreszcie budowę zbiornika w Podgórzu za 200.000 zł.

Ze względów jednak kredytowych, a następnie i z powodu zadłużenia już Wodociągu w roku ubiegłym na inwestycje, sprawa tych dalszych inwestycyj musi ulec pewnej zwłoce.

Budżet Wodociągu po stronie wydatków zwyczajnych zamyka się kwotą zł. 3,376.176, nadzwyczajnych zł. 77.424, razem 3,453.600 — po stronie dochodów zwyczajnych wynosi 3,653.600 zł., nadzwyczajnych 77.424 zł., razem zł. 3,731.024 — przewiduje zatem nadwyżkę zł. 277.424. Wydatki zwyczajne rosną. I tak w r. 1929/30 preliminowane były na kwotę 2,776.230 zł, w r. 1930/31 na 2,881.670 zł., a w roku bieżącym przewiduje się o kwotę zł. 494.506 więcej od roku poprzedniego. Jeżeli jednak potrącimy nadwyżkę wydat-

ków przewidzianych w r. 1931/32 na spłatę długów Wodociągu, a wynoszącą 471.300 zł., to wówczas okaże się, że reszta wydatków wzrosła niewiele, bo o 23.206 zł. Oczywiście udotowanie Działu VI. budżetu Wodociągu wyższą kwotą na spłatę pożyczek wywrzeć musiało swój skutek i na wysokość nadwyżki budżetowej, która, jak zaznaczyłem, wynosić ma 277.424 zł., a więc o zł. 323.216 mniej jak w roku ubiegłym.

Przechodzę do omówienia poszczególnych działów budżetu Wodociągu. Dz. I. i II. wydatków zwyczajnych to koszty utrzymania nieruchomości, urządzeń wewnętrznych i zewnętrznych. Ogólna kwota, przeznaczona na tą konserwację wynosi w obu tych działach 725.535 zł. Z sumy tej na robociznę 363.108. W budżecie poprzednim wydatki na robociznę wynosiły 338.932, więc o 24.176 zł. mniej. Na materjały w obu tych działach preliminuje się zł. 151.132, a więc o nieznaczną kwotę zł. 5.442 mniej jak w roku ubiegłym. Dalej w Dziale II. preliminuje się 150 000 zł. tytułem zwrotu Gminie za zniszczone bruki; oczywiście jest to sama tylko nazwa zmieniające formę zysku. Wreszcie na fundusz odnowienia przewiduje się w obu działach po 1.000 zł., czyli razem 2.000 zł. Uważam to za wysoce szkodliwe, raczej dla przedsiębiorstwa preliminować odpisy na fundusz renowacyjny kwoty zupełnie nieznaczne, a i z punktu widzenia rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z r. 1926 jest to niewłaściwe. Wysokość odpisu na fundusz renowacyjny winna wynosić 2—3% początkowej wartości majątku nieruchomego i 5—10% wartości maszyn i ruchomości przedsiębiorstwa. Jeżeliby zatem w budżecie tegorocznym uwidocznione zostały w właściwych kwotach fundusze odnowienia, to przewidywany zysk na rok 1931/32 byłby bardzo wątpliwy.

Pozatem reszta pozycyj w Dziale I. i II. nie uległa większym zmianom. Na wydatki powodziowe preliminowano 10.000 zł., o 5.600 zł. mniej jak w roku ubiegłym.

Dział III. koszty przeprowadzenia urządzeń prywatnych wyraża się kwotą 342.781 zł., czyli o 9.076 zł. więcej jak w roku ubiegłym. Na płace i robociznę w tym dziale przypada kwota 241.789 zł., a więc o 5.841 zł. więcej, na materjał zaś 100.992 zł., a więc o 3.235 zł. więcej jak w roku ubiegłym.

Dział IV. koszty ruchu uposażone kwotą 1,014.392 zł. o 25.302 więcej jak w roku ubiegłym. Na płace i robociznę w tym dziale przypada 447.056 zł., czyli o 30.819 zł. więcej od roku ubiegłego. Na materjały wydatkuje 562.809 zł, o 5 779 zł. mniej od roku ubiegłego. W tych 4-ch działach przeto robocizna i płace wzrosły o 60.836 zł. w stosunku do roku ubiegłego.

Dz. V. to koszty administracyjne wyrażające się kwotą 628.513 zł., a więc o 34.245 zł. więcej. Płace wynoszą 170.702 zł., czyli o 17.198 zł. więcej; na zwroty do budżetu administracyjnego przeznacza się kwotę 307 808 zł., właściwie suma ta stanowi także swego rodzaju zysk dla Gminy. Na remuneracje i zapomogi preliminuje się w tym dziale zł. 46 000 zł., czyli o 9.000 mniej jak w roku ubiegłym. Na koszty podróży, koszty komisyjne i wydatki reprezentacyjne 13.880 zł. Na wydatki kancelaryjne 25.146 zł, na koszty sanitarne, leczenie pracowników Wodociągu, akcję przeciwgazową przeznacza się 26.825 zł., czyli o 8 800 zł. więcej. Na koszty prawne, podatki i opłaty 9.146 zł., kwota nieznacznie podwyższona.

Dział VI. to spłata długów, uposażony 664.955 zł. i jak wspomniałem większy o 471 300 zł. jak w roku ubiegłym. Na pożyczki krajowe przeznacza się z tej kwoty 655.753, a zagraniczne 9.202 zł. Z całej kwoty, przeznaczonej na długi, przypada na oprocentowanie 316.578·47 zł, a 348.376·53 na kapitał.

Dochody. W Dziale I. opłaty w wysokości 5% od czynszów najmu mieszkań preliminuje się kwotę zł. 1,892.983, a więc o 154.480 zł. więcej. Podwyżka uzasadniona pewną rozbudową miasta. Tytułem opłat za wodę pobraną przez wodomierze przewiduje się kwotę zł. 911.405, czyli o 5.029 zł. mniej. Ponadto przewiduje się wpływy na kwotę 157.332 zł. za wodę dostarczaną poza Kraków, czyli o 11.891 zł. mniej jak w roku ubiegłym.

Ogólnie w Dziale I. przewiduje się wpływy na 2,961.720 zł., w roku ubiegłym 2,824.160 zł., a więc o 137.560 zł. więcej w roku bieżącym.

W Dziale II. przewiduje się wpływy na kwotę zł. 691.880. Tytułem opłat za wodomierze w kwocie 95.080 zł., dochodu z gruntów 63.000, zwroty za roboty wykonane na rachunek obcy 453.800 zł., oraz za zwroty od właścicieli domów za prowadzenie rurociągu ulicznego zł. 80.000. Ogólnie dział ten jest wyższy o 33.730 zł. W dochodach nadzwyczajnych przewiduje się kwotę 77.424 zł. jako pokrycie wydatków nadzwyczajnych; jest to dotacja z budżetu administracyjnego z wydatków nadzwyczajnych, § 165; nie uważam tej pozycji za realną.

Wkońcu zauważam, że pewne zaoszczędzenie w wydatkach możnaby uzyskać po uruchomieniu własnej centrali elektrycznej; zaoszczędzoną kwotę możnaby użyć na te roboty inwestycyjne, oczywiście częściowo na te roboty, o których już wspomniałem.

W głosowaniu budżet Wodociągu m. przyjęto.

Elektrownia miejska.

Referent p. Dr. Chodorowski.

Budżet Elektrowni miejskiej na rok 1931/32 zamyka się po stronie wydatków zwyczajnych zł 8,916.000- w nadzwyczajnych kwotą zł 845.500, razem zł 9,761.500,

W dochodach zwyczajnych preliminuje się 12 milj. 116.000, w nadzwyczajnych zł 845.500, razem zł 12 milj.. 961.500. Nadwyżkę budżetową zatem przewiduje się na kwotę zł 3.200.000, która figuruje w Dz. II. dochodów zwyczajnych budżetu administracyjnego Gminy.

Na wydatki zwyczajne składają się następujące działy i kwoty.

1. Nieruchomości i urządzenia wewnętrzne z kwotą zł 770.500. W dziale tym w porównaniu z rokiem ubiegłym preliminuje się o zł 365.700 mniej. Wydatki ujęte w tym dziale, to wydatki typowe na konserwację urządzeń wewnętrznych, a więc budynków, urządzeń mechanicznych, elektrycznych i t. p. W dziale tym uderza znaczna zniżka, a więc o kwotę zł 365.700. Ma to swój związek z poborem prądu z nowej Elektrowni w Jaworznie, która od 1 grudnia ubiegł. roku zasila swoim prądem Kraków. Ponieważ Jaworznickie Komunalne Kopalnie pokrywają obecnie około 50% zapotrzebowania Krakowa preliminowanego na rok 1931/32 w ilości 38,900.000 kWh, przeto Miejska Elektrownia o tyle mniej prądu wytwarza własnemi urządzeniami prądotwórczemi. Wskutek tego mniej używane do wy-

twarzania energji elektrycznej urządzenia wewnętrzne Elektrowni nie potrzebują być z tą samą co w roku ubiegłym intensywnością konserwowane. Z tych samych względów również został w tymże dziale fundusz odnowienia zmniejszony z sumy zł 626.200, preliminowanej w roku ubiegłym do kwoty zł 450.500 na ten rok.

Dz II. obejmuje znowu konserwację urządzeń zewnętrznych, a więc sieci i stacyj transformatorowych. Tu pozycje nie mogły być zmniejszone, gdyż pobór prądu z Jaworzna oczywiście nie wpływa na zmniejszenie stopnia używalności sieci i t. p. Dlatego na konserwację tych urządzeń preliminuje się zł 200.000, jak w roku ubiegłym. Trzeba jednak nadmienić, że w tej sumie znajduje się zarazem kwota zł 100.000 za zniszczone bruki, odprowadzana Gminie (dochody zwyczajne Dz. IV. § 22. d.). Na utrzymanie oświetlenia publicznego, a § 8. preliminuje się o 50.000 zł więcej, jak w roku ubiegłym, a zatem zł 200.000, co jest zupełnie uzasadnione zwiększeniem oświetlenia publicznego. Z tych samych względów, o których wspomniałem na wstępie przy dziale II. zwiększono w tym dziale i fundusz odnowienia do kwoty zł 370.000 czyli o 62 tysiące więcej jak w roku ubiegłym. Stanowi to około 6% wartości urządzeń zewnętrznych.

Dz. III. „Koszty utrzymania urządzeń prywatnych“ przewiduje się na instalację tych urządzeń zł 600.000, a więc to samo co w roku ubiegłym. W kwocie tej naturalnie zaliczona jest i robocizna. W dochodach Dz. II. w § 3. figuruje zwrot tych wyłożonych kosztów na instalacje prywatne w wysokości jednakże zł 650.000 czyli z nadwyżką 50.000, co jest oczywiście pewnym uzasadnionym zyskiem. Dalej w Dz. II. przewiduje się na utrzymanie liczników kwotę zł 400.000 o 80.000 zł więcej jak w roku ubiegłym, zwiększenie uzasadnione, ponieważ mniej więcej przybywa około 3000 konsumentów prądu, a zatem i zapas liczników odpowiednio musi być zwiększony.

Kwota ta zwracana jest w dochodach w Dz. II. w § 4, jako czynsz za liczniki w kwocie zł 490.000, a więc z nadwyżką o 90.000 zł, są to oczywiście płace personelu, czynsz, koszta handlowe i t. p. Suma ta jest mniejsza o 10.000 zł od kwoty z roku ubiegłego.

W dochodach w Dziale II. § 5. przewiduje się wpływy ze sklepu na sumę zł 244.000, a więc z nadwyżką 14.000 zł. Obroty sklepu nie są specjalnie wielkie, ponieważ sortyment towaru jest stosunkowo szczupły. Wkłady w urządzenie sklepu wynoszą około 94 tysiące zł, zapasy towaru około 90.000 zł, w stosunku zatem do tych kwot preliminowany zysk 14.000 zł nie jest zaduży. Raczej powiedziałbym, iż mógłby być większy.

Dz. IV. „Koszty produkcji“. Na koszta tej produkcji preliminuje się na rok bieżący zł 2,890.300 czyli o 122.000 zł mniej jak w roku ubiegłym. Na obniżkę kosztów w tym dziale wpływa również pobieranie prądu z Jaworzna. Zmniejszono z tego względu znacznie należytość za węgiel, a mianowicie z kwoty z roku ubiegłego zł 1.312.500 na 1,005.000 zł. Również z tych samych powodów obniżono w tym roku pozycję na płace, a mianowicie preliminuje się zł 600.000, podczas gdy w roku ubiegłym preliminowano 888.200 zł a wydano faktycznie 684.000 zł Personel robotniczy (dzienny) zredukowano ze 193 na 109. I wreszcie z tychże samych względów na materjały i smary przewiduje się kwotę zł 145.300, podczas gdy w roku ubiegłym preliminowano kwotę 200.000 zł.

Na prąd z Jaworzna preliminuje się kwotę 1 milj. 90.000 zł, pozycję zupełnie realną opartą na umowie.

W dziale V. „Koszta administracyjne“ preliminowano na kwotę zł 1,115.200, cośkolwiek więcej jak w roku ubiegłym (1.103.572 zł). Dział ten dla lepszego ujęcia i uzasadnienia prelimowanych w nim kwot podzielę na cztery tytuły, a więc:

1) tytułem zwrotów dla Gminy za pobory urzędnicze zł 123.200. Właściwie jest tylko nazwa, gdyż w rzeczywistości jest to zysk dla Gminy ujęty w innej formie.

2) ten tytuł to płace i w związku z tem wydatki na ubezpieczenia społeczne i t. p., a więc na płace same zł 600.000, emerytury zł 25.000 (o 5.000 więcej), dotacja funduszu emerytalnego zł 5.000 (zredukowano o zł 35.000), na Ubezpieczenia społeczne zł 30.000, na przejazd personelu tramwajami do biur i z biur 25.000, względnie automobilami również 25.000 zł; razem zatem ten tytuł opiewałby na sumę zł 710.000 czysto osobowych wydatków.

3) tytuł to wydatki rzeczowe związane ściśle z tokiem prac administracji przedsiębiorstwa, a więc:

a) na czyszczenie biur 15.000 zł.

b) na koszty kancelaryjne 65.000 zł (o 15.000 zł więcej jak w roku ubiegłym).

c) koszty prawne 3.000 zł.

d) na podatki i stemple zł 40.000 (o 5.000 zł więcej jak w roku ubiegłym).

e) na konserwację 4.000 zł, na amortyzację ruchomości 25.000 zł (fundusz odnowienia).

Razem zatem preliminowano na ten tytuł wydatków kwotę zł 142.000 (a zatem 20.000 zł więcej od analogicznych kwot w roku ubiegłym).

Ostatni 4) tytuł wydatków w tym dziale to wydatki t. zw. inne, a mianowicie: na pogotowie przeciwgazowe 10.000 zł, na dubiosa 40.000 zł (o 40.000 zł mniej jak w roku ubiegłym), i na wydatki ogólne różne 80.000 zł (o 10.000 zł więcej jak w roku ubiegłym), razem zatem 130.000 zł, a mniej od analogicznych kwot budżetu zeszłego roku o 30.000 zł.

Dubiosa są tu na bieżący rok wydatnie obniżone bo o połowę; z tych 40.000 zł preliminowanych na rok bieżący jako wątpliwe część oczywiście będzie ściągalna, pewna jednak kwota niewątpliwie zostanie odpisana w bilansie na rachunek strat.

Dz. VI. to spłata długów, kwotą 2,140.000 zł pozycja ta jest większa o 453.700 zł jak w roku ubiegłym. Jest to objaw korzystny, że Elektrownia o blizko pół miljona więcej chce spłacić swoich długów i to w większości krótkoterminowych. I tak, na spłatę tych krótkoterminowych zobowiązań w § 36. zatytułowanym na spłatę akceptów i innych wierzytelności przewiduje się w tym roku kwotę zł 1,660.000, podczas gdy w roku ubiegłym w tym paragrafie preliminowano 1,207.700 zł. Analizując ten dział widzimy, że na odsetki preliminowano w §§ 32, 33, 34, łączną kwotę zł 350.000, na spłatę zaś kapitału 1,790.000 zł. Muszę przytem zauważyć, że suma wszystkich zobowiązań przekracza kwotę zł 5,000.000, naturalnie przeważają krótkoterminowe pożyczki, które będą musiały być w latach następnych spłacone. Są w toku pertraktacje na rozłożenie spłat

tych zobowiązań na możliwie najdłuższy termin i są również widoki, że się to uda przeprowadzić.

W dochodach preliminuje się kwotę zł 12,116.000, a więc o 699.628 zł więcej jak w roku ubiegłym. Dochody ze sprzedaży prądu preliminowane w kwocie zł 10,000.000, poddano skrupulatnej analizie; możnaby się spodziewać, że zostaną osiągnięte, chyba że konjunktura gospodarcza uległaby dalszemu pogorszeniu. O dochodach z innych tytułów wspominałem już przy odpowiednich działach wydatków zwyczajnych. Wpływ tych dochodów preliminowano ostrożnie, można je zatem uważać za realne.

W wydatkach nadzwyczajnych dotowanych kwotą zł 845.500 ograniczono się do najkonieczniejszych inwestycyj, do których wykonania Elektrownia jest i częściowo zobowiązana na mocy nowego uprawnienia rządowego. Kwota ta znajduje w całości pokrycie w dotacji funduszu odnowienia po stronie dochodów nadzwyczajnych. Są to przeniesione pozycje funduszów od nowienia z wydatków zwyczajnych Elektrowni, a mianowicie: z Dz. I. 450 500 zł, z Dz. II. 370.000 zł, z Dz. V. 25.000 zł, razem 845.500 zł. Są to wydatki na rekonstrukcję sieci prądu stałego na prąd zmienny, która ma być w przeciągu lat pięciu ukończona, następnie powiększenie sieci kablowej prądu zmiennego i na budowę nowych stacyj transformatorowych, a wreszcie elektryfikacja gmin sąsiednich, jak Wola Duchacka, Prądnik Biały i Rakowice, która nakazana jest wspomnianem uprawnieniem rządowem, conajmniej w rozmiarach rocznego powiększania sieci o 5 kilometrów trasy. Ponadto Eelektrownia przewiduje pewne uzupełnienie elektrycznego oświetlenia pulicznego, między innemi Aleja 3 maja.

W dalszym zaś programie rozwoju konsumcji prądu elektrycznego projektowane jest rozszerzenie na dalsze 23 gminy powiatu krakowskiego i wielickiego między innemi Wieliczkę, Skawinę, Mydlniki, Zabierzów i Batowice. Wydatki jednak na ten cel w tym budżecie nie są przewidziane, ponieważ w tym roku zostaną dopiero przeprowadzone wstępne roboty przygotowawcze.

Należy wkońcu podkreślić jeszcze w związku z dostarczaniem prądu do Krakowa przez Jaworzno jeden ważny moment, tej współpracy obu Zakładów. Elektrownia miejska pracująca dotychczas bez żadnych rezerw otrzymała przez połączenie się z Jaworznem pełną 100% rezerwę w swoich urządzeniach prądotwórczych. Uzyskanie zaś tych rezerw w drodze powiększenia własnych urządzeń prądotwórczych wymagałoby nowych inwestycyj, których koszta oblicza się mniejwięcej na 3,000.000 zł, a których oprocentowanie i amortyzacja w dzisiejszych warunkach kredytowych wynosiłaby rocznie około zł 450.000, zwiększające oczywiście koszta produkcji. Wydatek ten więc został zaoszczędzony.

Wreszcie zauważam, że koszta osobowe t. j. płace i ubezpieczenia społeczne z Dz. IV. w kwocie 650.000 oraz z Dz. V. 710.000 zł, razem 1,360.000 zł, stanowią około 16% ogólnych wydatków zwyczajnych. Uważam ten stosunek za wielki, zmniejszający rentowność przedsiębiorstwa.

Wnoszę o uchwalenie budżetu Elektrowni miejskiej bez zmian.

W głosowaniu budżet Elektrowni m. przyjęto bez zmian.

Krakowska Gazownia Miejska.

Referent p. Dr. Chodorowski. W rozwoju Gazowni dają się zauważyć 2 funkcje, które dadzą się ściśle oddzielić jedna od drugiej. 1) to rozwój Gazowni, jako centrali światła, 2) na przełomie 1913 i 1914 roku przemienia się w całości na producentkę energji cieplnej. Do roku mniej więcej 1913 Gazownia w 80% oddania gazu była centralą świetlną. Liczyła wtedy konsumentów tylko 6.000 a na jeden gazomierz wypadała średnia roczna konsumcja 855 m³. Z chwilą gdy Elektrownia zajęła dziedzinę oświetlenia, Gazownia przemieniła się zupełnie na centralę cieplną, co z drugiej strony zaznaczyło się ogromnym spadkiem średniej konsumcji na jednego odbiorcę. W okresie wojny r. 1918 z powodu braku węgla średnia konsumcja gazu zaczęła się znowu zbliżać do stanu przedwojennego, do osiągnięcia cyfry 780 m³ na 1 konsumenta. Od roku jednak 1918 konsumcja gwałtownie spada, tak, że w r. 1926 osiąga średnią konsumcję 420 m³ na 1 konsumenta, mimo, że ilość konsumentów wzrosła już do 11.900. Na dzień 31/3 1930 ilość konsumentów wynosiła 13.900, a oddanie średnie gazu na 1 konsumenta do 542 m³. Rok 1930/31 wykazuje dalszą zniżkę tej średniej konsumcji gazu, bo wynosi 434 m³ na 1 konsumenta, gdy jednocześnie ilość odbiorców gazu zwiększyła się w tym czasie do cyfry 14.525. W cyfrach więc ogólnych tak się to przedstawia.

W roku 1913 sprzedała Gazownia 5,312.000 m³ przy 6.000 odbiorców, w r. 1929/30 6,452.000 m³ na 13.900 odbiorców, a po dzień 31/3 b. r. 6,313.000 m³ przy ilości 14.525 konsumentów, a więc spadek wynosi 2·2% w stosunku do ostatniego roku, mimo zwiększenia się ilości konsumentów o 625. Jak z tego widać, rozwój Gazowni jako producentki energji cieplnej dla gospodarstw domowych i przemysłu jest jednakowoż związany z ogólnem położeniem gospodarczem państwa, a nie mówiąc również o pewnej zawsze istniejącej konkurencji z innemi źródłami opału.

Gros konsumentów stanowią gospodarstwa domowe, które jednak w przeważnej części używają gazu pomocniczo obok węgla. Dużem polem możliwości zbytu gazu jest przemysł; jest to bodaj 3 faza działalności kupieckiej Gazowni. Dość dużo już zdziałano na tem polu w Krakowie, przedewszystkiem w przemyśle gastronomicznym; są też duże możliwości rozwojowe dla Gazowni w tym kierunku na przyszłość. Ale wówczas równolegle do zwiększania się producji gazu w związku ze zwiększaniem konsumcji powstałaby konieczność pewnych poważnych inwestycyj, które w przybliżeniu obliczać należy na około 2,000.000 zł. A więc budowa skrzyń czyszczących, właściwie już gwałtem potrzebnych kosztem 500.000 zł, budowa zbiornika poza obrębem Gazowni kosztem 800.000, budowa 5 pieca wytwórczego kosztem 600.000 i inne drobniejsze kosztem 100.000 zł. Oprócz tych inwestycyj gazownia właściwie winnaby już teraz rozbudować sieć na peryferjach miasta; co najmniej kilka kilometrów rurociągu należałoby wybudować, a jest to wydatek dość znaczny, skoro się zważy, że koszt 1 kilom. wynosi około 40.000 zł.

Kilka słów o administracji Gazowni.

Nie ulega wątpliwości, że stan personelu administracyjnego Gazowni powinienby rosnąć w tym samym stosunku w jakim przybywają konsumenci. Tymczasem

tak nie jest. W roku 1913 ilość konsumentów wynosi 6.000 w r. 1931 14.525; w r. 1913 inżynierów technicznych i werkmistrów 16, w r. 1931 14. Urzędników biurowych 1913, 31, w 1931, 24. Sklep 1913, 2, 1931, 6. Personel robotniczy, 249 robotników w 1913, a 153 w r. 1931.

Z tego krótkiego rysu rozwoju Gazowni można wywnioskować, że Dyrekcja Gazowni umiała dostosować i odpowiednio w krótkim czasie nastawić przedsiębiorstwo całe do zmieniających się warunków rozwojowych Gazowni. Możnaby postawić sobie pytanie, czy Gazownia nie jest już przeżytkiem, względnie, czy byt jej jest w przyszłości zagrożony. Z tego co zdołałem się dowiedzieć na terenie samej Gazowni, to przyszłość Gazowni może być pod znakiem zapytania, ale nie dziś i nie jutro. Jest to sprawa doprowadzenia gazów koksowianych z Górnego Śląska. Nie jest to oczywiście tak bliskie, raczej dalekie jeszcze a to z tych powodów: gospodarka gazami koksowemi nie jest jeszcze uporządkowana na Górnym Śląsku, do czego potrzeba i uzgodnienia interesów poszczególnych właścicieli, jak również i poważnych kapitałów. Gdy to nastąpi, wtedy dopiero uświadomią sobie poszczególne koksownie, ile mają właściwie gazu do zbytu, i będą mogły myśleć o sprzedaniu go na zewnątrz. Gdy ta chwila nastąpi, pierwszym oczywiście polem zbytu będą miejscowości uprzemysłowione i mające przemysł żelazny, który może być poważnym odbiorcą gazu. A zatem transport gazu koksowego pójdzie w kierunku Sosnowca, Zawiercia itd. Po wykonaniu tej pracy i przy zupełnie dobrej konjunkturze gospodarczej może następnie przemysł górnośląski myśleć o poważnej inwestycji doprowadzenia gazu do Krakowa.

Budżet Gazowni po stronie wydatków zwyczajnych zamyka się kwotą 3,828.725 zł., nadzwyczajny 320.000 zł., razem 4,148.725 zł. po stronie dochodów zwyczajnych 4,231.000 zł., nadzwycz. 320.000 zł., razem 4,551.000 zł. Budżet zatem Gazowni po jednej i drugiej stonie za myka się kwotą 8,699.725 zł. Nadwyżkę budżetową oblicza się na zł. 402.275, o 33.625 zł. mniej jak w roku ubiegłym. Wydatki Gazowni wzrosły o nieznaczną kwotę 12.075 zł., dochody zmalały o 21.550 zł.

W dziale I wydatków zwyczajnych na nieruchomości, urządzenia wewnętrzne preliminuje się kwotę 251.125 zł., o 124.125 zł. więcej jak w roku ubiegłym. Specjalnego zwiększenia doznał § 1 „utrzymanie budynków“, bo o 8.670 zł., w stosunku do kwoty 25.330 zł. preliminowanej w roku ubiegłym, oraz § 4 „fundusz odnowienia“, bo z 75.000 zł. w roku zeszłym na 186.125 zł. w bieżącym roku, czyli o 111.125 zł. więcej. Powiększenie jest uzasadnione, odpisy amortyzacyjne starano się utrzymać mniej więcej na wysokości zatwierdzonego klucza amortyzacyjnego.

Dz. II. Urządzenia zewnętrzne z kwotą na rok bieżący 403.300 zł., w roku ubiegłym 440.950 zł., a zatem o 37.650 zł. mniej. W § 5 „utrzymanie sieci rur“ w kwocie 153.000 zł. mieści się 75.000 zł. dla Gminy na rzecz budżetu administr. za zniszczone bruki (§ 21 c. doch. zwycz. budż. administr.); główne pozycje w tym dziale to wspomniany § 5 z kwotą 153.000 zł., § 6) utrzymanie latarń ulicznych w kwocie zł. 115.000 i § 8 „obsługa oświetlenia publicznego“ z kwotą 120.000 zł. Pozostałe paragrafy w tym dziale 7 i 9, to fundusz odnowienia z kwotą 10.300 zł. i „oświetlenie naftowe“ z kwotą 5.000 zł. Ta ostatnia kwota zmniejszona w roku bieżącym o 26.830 zł. Na § 5 składają się wydatki: a więc 75.000 zł. jak już wspomniałem dla Gminy, na materjał 50.000 zł., robociznę 9.400 zł., ubezpieczenia społeczne 600 zł., za naprawy podług rachunków w Gminie 18.000 zł. Na § 6 składają się pozycje: siatki i cylindry do oświetlenia ulic 45.000 zł., materjał i obce naprawy 29.300 zł., płace monterów 9.700 zł., ubezpieczenia społ. 1.000 zł., koszty wymiany latarń i palników 30.000 zł., razem więc 115.000 zł., mniej o 12.120 zł. jak w roku ubiegłym. Na § 8 składają się płace latarników 95 300 zł. ubezpieczenia społeczne 8.390 zł., nadzór techniczny 6,000 zł, a następnie drobne inne wydatki rzeczowe, razem wszystko 120.000 zł. W roku 1929/30 wydano z tego paragrafu 113.086·46 zł., a zatem kwota 120.000 zł., którą preliminuje się na rok 1931/32 jest realna. Miałbym natomiast zastrzeżenia na przyszłość odnośnie do kwoty zł 10.300 na fundusz odnowienia, według klucza amortyzacyjnego ($3^1/_2{}^0/_0$ od sieci rur) kwota ta winna opiewać na 59.000 zł., uważam zatem, że nadwyżka budżetowa jest o tę różnicę sztucznie podwyższona.

Dział III. „koszty przeprowadzenia urządzeń prywatnych“, z kwotą 536.700 zł., o 28.200 zł. więcej jak w budżecie poprzednim; zwiększenie kosztów tego działu zostało spowodowane tem, że w § 11, punkt c. na towary dla magazynu i sklepu podwyższono ze 150.000 zł. na 200.000 zł. Robocizna została zmniejszona o 6.800 zł., ubezpieczenia społ. o 7.000 zł. na zakup gazomierzy preliminowano 135.000 zł, o 15.000 zł. mniej jak w roku ubiegłym.

W Dziale II. dochodów Gazowni w § 6 jako wpływy za gazomierze i magazyn przewiduje się kwotę 730.000 zł. Pozycja zupełnie realna, gdyż w r. 1929/30 dział ten w wyniku przyniósł netto 348.914 zł., podczas gdy obecnie preliminuje się netto faktycznie 218.300 zł.

Dział IV. „koszty produkcji“. Dla tego działu preliminuje się 1,484.000 zł., o 88.600 zł. mniej, jak w roku ubiegłym. Na surowce, tj. na węgiel, gazolinę i masę czyszczącą preliminuje się 483.000 zł., w roku ubiegłym 818.000 zł. Za podstawę obliczenia tych wydatków przyjęto na ten rok produkcję 11,500.000 m^3 gazu, do wyprodukowania której to ilości potrzeba 21.000 ton węgla. Na koszty ruchu w § 15 wstawiono kwotę 102.000 zł., o 1.000 zł. więcej; na tę pozycję składają się najrozmaitsze wydatki: prąd, woda, smary, wymiana części zepsutych maszyn, osłony robotnicze, laboratorjum, chemikalja, naczynia, książki, ubezpieczenia kotłów, tabor i t. d. Zwiększenie tej kwoty uzasadnione wskutek przewidywanej większej produkcji gazu na ten rok.

W § 12 na płace robotników łącznie z ubezpieczeniem społecznem, przewiduje się 519.000 zł., w roku ubiegłym preliminowano na same płace 612.900 zł., na ubezpieczenie 20.700 zł.

Wydatki na Fabrykę amoniaku preliminuje się na 20.000 zł., w dochodach ten dział przewiduje wpływy na 29.000 zł.

Dział V. „koszty administracyjne“, ogólna suma wynosi 868.600 zł., w roku zeszłym preliminowano 810.600 zł. Na płace urzędników i inkasentów 440.000 zł., na emerytury 200 000 zł. (94 emerytów), na ubezpieczenia społeczne i koszty leczenia personelu 15.000 zł., razem 655.000 zł. — o $31{\cdot}4^0/_0$ więcej. Dalej zwroty dla

Gminy w kwocie 82.600 zł., oczywiście jest to ukryty zysk Gminy. Na podatki i stemple 37.000 zł. — więcej o 14.000 zł., są to stemple od rachunków. blankiety wekslowe i t. d. Na propagandę gazu, a więc reklamę, druki, pokazy 20.000 zł. — o 5.000 zł. mniej. Na ubezpieczenia rzeczowe 13.000 zł., t. j. 12.800 zł., ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej i „Florjanka" ubezpieczenie od włamania 200 zł. Na koszty administracyjne 58.000 zł W roku ubiegłym 42.000 zł., a więc o 16.000 zł. więcej. Na te koszty ogólne składają się następujące pozycje: czasopisma, dziennik ustaw, broszury, telefony, telegramy, portorja, przybory kancelaryjne, wkładki członkowskie, inseraty, wyjazdy służbowe naukowe, przybory do sprzątania, tramwaje, manco kasjera, osłony biurowe dla personelu, światło i opał, koszty prawne, honorarja syndyków, tabor, rewizja ksiąg, drużyny dezynfekcyjne L. O. O. P.

Dział VI. „Spłata długów". Na spłatę długów przewiduje się ogólną sumę 285.000 zł., w roku ubiegłym 207.000 zł. W dziale tym na odsetki preliminuje się łączną kwotę 123.000 zł., na spłatę zaś kapitału 152.000 zł., na spłatę akceptów, t. j. krótkoterminowych pożyczek preliminuje się 135.000 zł., stosunkowo bardzo niewiele, gdyż ogólna kwota zobowiązań krótkoterminowych 1,900.000 zł. Na spłatę pożyczek długoterminowych preliminuje się 17.000 zł, przyczem zauważam, że suma tych pożyczek jest stosunkowo niewielka, bo wynosi 24.000 zł.

Ogólna suma wydatków osobowych łącznie z robocizną i ubezpieczeniami społecznemi we wszystkich działach wynosi 1,464.090 zł., czysty zysk dla Gminy wstawiony do Działu VII. wynosi 402.275 zł., poza tem w Dziale II § 5, 75.000 zł., w Dziale V. w § 20 a i b, 82.600 zł. — łącznie zatem 559.875 zł. Stanowi to około 16% od obrotu.

W dziale dochodów wpływ ze sprzedaży produktów przewiduje się za gaz od prywatnych (7,200.000 m^3 a 0·32 gr.) 2,300.000 zł., od Gminy za budynki miejskie 44.000 zł., za oświetlenie ulic 511.000 zł., za koks 485.000 zł. — o 115.000 zł. mniej jak w roku zeszłym, za smołę 127.000 zł. — o 8.000 zł. mniej. Muszę zauważyć, że cena smoły na rynku wewnętrznym obniża się stale, zbliżając się do parytetu cen światowych. Ogólna suma tego działu wynosi 3,496.000 zł., w roku zeszłym zaś preliminowano 3,520.720 zł. — a więc o 24.720 zł. mniej.

Dział II. 735.000 zł. w dziale tym jako wpływy za gazomierze przewiduje się na 730.000 zł. — o 30 tysięcy zł. więcej jak w roku zeszłym. O pozycji zresztą mówiłem przy § 16 wydatków.

W dochodach nadzwyczajnych jak i w wydatkach nadzwyczajnych preliminuje się równą kwotę po 320 tysięcy złotych. Na kwotę tę w dochodach nadzwyczajnych składa się 120.000 zł. z funduszu odnowienia, a na resztę przewiduje się pożyczkę w kwocie 200.000 zł. Kwota ta 320.000 zł. służyć ma do remontu pieca wytwórczego Nr. 2 w kwocie 120.000 zł., pożyczka zaś użyta ma być na rozbudowę sieci rur kwotą 200.000 zł. Nadwyżkę budżetową świadczy Gazownia wyłącznie w formie oświetlenia bez żadnych wpłat gotówkowych.

W głosowaniu budżet Gazowni m. przyjęto bez zmian.

Budżety Rzeźni m. wraz z chłodnią, fabryką lodu i kafilerją, Miejskich zakładów ceramicznych, Miejskich składów węgla i drzewa, Miejskiej piekarni mechanicznej, Miejskich składów towarowych, Zakładu czyszczenia miasta i Miejskich zakładów samochodowych

referowane przez p. Dr. Tillesa przyjęto bez zmian.

Budżety szpitali i zakładów opieki społecznej

referowane przez p. Dr. Rafała Landaua i p. Bobrowską przyjęto bez zmian.

Ustawa skarbowa.

P. Dr. Chodorowski wnosi:

1) uchwala się przedłożone budżety, administracyjny, przedsiębiorstw komunalnych oraz szpitali i zakładów opiekuńczych;

2) opodatkowani w mieście Krakowie uiszczać będą podatki i opłaty wyszczególnione w dochodach zwyczajnych, w dziale VIII, IX i X;

3) Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1931/32 stałą opłatę wodociągową w wysokości 5% czynszu podstawowego, ustalonego dla wymiaru podatku od nieruchomości;

4) upoważnia się Prezydenta miasta do przenoszenia kredytów, zamieszczonych w budżecie (virement), w granicach jednego i tego samego paragrafu (z pozycji na pozycję), jednak wyłącznie w wydatkach rzeczowych.

Uchwalono.

P. Dr. Chodorowski jak i Prez. Rolle dziękują Członkom Rady, Dyrektorowi M. I. O., oraz wszystkim, którzy pracowali przy układaniu budżetu za gorliwą pracę.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godz. **1·30** w nocy.

Protokół z 6-go posiedzenia Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta z dnia 7 maja 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent miasta Witołd Ostrowski.
„ „ Dr. Ludwik Schneider.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady Franciszek Strasik.

Obecnych członków Rady Przybocznej **54**.

Początek posiedzenia o godzinie **18**.

Przed porządkiem dziennym.

Przewodniczący Prezydent Rolle zawiadamia, że dla uzgodnienia pewnych spraw cofa z porządku dziennego sprawę przedłużenia umowy o prowadzenie kasy targowej przez Spółkę z o. o. „Caro".

Porządek dzienny.

I. Sprawa upoważnień dla Komisji drogowo-kanałowej.

Imieniem Komisji drogowo-kanałowej i Sekcji III Wiceprezydent miasta Dr. Wielgus wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Rada Przyboczna Prezydenta i Wiceprezydentów miasta opierając się na przepisie § 82 statutu upoważnia:

I. Komisję drogowo-kanałową tejże Rady do załatwiania w jej imieniu i zakresie: spraw urządzania i utrzymywania ulic, chodników i placów, tudzież spraw kanalizacji, a to: unormowanych § 16 a) i b) ustawy z dnia 28 marca 1910 r. Nr. 89 Dz. U. kraj., ustawą z dnia 11 lipca 1914 r. Nr. 2 Dz. U. kraj./1915 w brzmieniu ustawy z dnia 26 października 1920 r. Dz.. U. R. P. Nr. 103 poz. 683, przepisami prawa budowlanego, objętego rozporządzeniem Prezydenta Rzp z dnia 16 marca 1928 r. Nr. 32 poz. 311 Dz. U. R. P., późniejszemi przepisami miejscowemi wykonawczemi i nowelizacyjnemi, oraz postanowieniem § 60 ustęp 16 statutu miejskiego, o ile chodzi o dostawy na cele objęte powyższemi przepisami.

Upoważnienie powyższe nie odnosi się jednak do dostaw maszyn drogowych w cenie ponad 6.000 zł., które to sprawy winny być traktowane w myśl przepisów statutowych i regulatywu dostaw.

II. Komisję drogowo-kanałową wspólnie ze Sekcją III do załatwiania spraw odnoszących się do przekładania kosztów urządzenia ulic i chodników w myśl postanowień § 16 a) i 16 b), oraz art. 174 prawa budowlanego na właścicieli realności.

Uchwalono.

II. Uprawnienia dla miejskich zakładów przemysłowych.

Imieniem Prezydenta miasta, Sekcji II i III Wiceprezydent miasta Dr. Wielgus wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Celem uproszczenia administracji Miejskich Zakładów przemysłowych, a mianowicie: Elektrowni, Gazowni, Wodociągu, Zakładów Ceramicznych, Rzeźni i Targowicy, przelewa Rada Przyboczna na zasadzie postanowienia § 82 statutu miejskiego aż do odwołania na Komisje dla zakładów miejskich (Elektrowni, Gazowni, Wodociągu, Zakładów Ceramicznych, Rzeźni i Targowicy) prawa i atrybucje przekazane jej reskryptem P. Wojewody krakowskiego z dnia 18 lutego 1931 r. L. Sm. III. 35/1931, odnoszące się do załatwiania spraw odnośnych zakładów, zastrzegając sobie:

1) uchwalanie budżetów rocznych,

2) zatwierdzanie zamknięć rachunkowych,

3) sprawy nabywania, pozbywania i obciążania nieruchomości,

4) sprawy zaciągania pożyczek,

5) uchwalanie wszelkich inwestycyj nie objętych budżetem, a przekraczających razem kwotę 50.000 zł.,

6) ustanawianie etatu posad i płac urzędników i służby.

Uchwalono. (L. Prez. 5172/31).

III. Regulamin ramowy obrad Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta.

Wnioski Sekcji III.

Sprawozdawca Rm. Prof. Dr. Kumaniecki.

(Regulamin dołącza się. Vide str. 189).

Regulamin w brzmieniu projektu uchwalono.

IV. Zamiana gruntów z pp. Anną i Stanisławem Gąsiorami.

Wnioski Sekcji I. i VII.

Sprawozdawca: Rm. Prof. inż. Krzyżanowski.

I. Odstąpić pp. Annie i Stanisławowi Gąsiorom części parcel gm. lkat. 152/1 lwh. 2 Dz. XVI i lkat. 824/2 lwh. 1 Dz. XVI. oznaczonych na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 11 lutego 1931 kolorem fioletowym i literami A—B—C—D—E—F—A o łącznej powierzchni około 171 m. kw. wzamian za taki sam obszar gruntu z realności lwh. 87 Dz. XVI. własność Anny i Stanisława Gąsiorów, a mianowicie za część parceli bud. lkat. 7 i parceli gruntowej lkat. 824/16 oznaczonych na powyższym planie kolorem niebieskim i literami D—M—N—O—F—L—H—D pod następującemi warunkami:

1) grunty powyższe odstępują sobie strony kontraktujące w stanie wolnym od długów i ciężarów.

2) pp. Anna i Stanisław Gąsiorowie zobowiązują się domek drewniany stojący na gruncie odstąpionym Gminie, zburzyć i materjał usunąć w terminie do 1-go kwietnia 1932.

3) koszta kontraktu, stempli, intabulacji, koszta mapek i pomiarów ponoszą obie strony po połowie, natomiast ewentualną należytość od przeniesienia własności poniosą wyłącznie pp. Stanisław i Anna Gąsiorowie.

II. Grunty powyższe nabywa Gmina m. Krakowa na cele urządzenia ulicy „Nad Młynówką".

(Uchwalono). L. I. 8240/1930.

V. Sprzedaż części parceli gm. w Dz. XV. pp. Dr. Brunonowi Falterowi, Dr. Arnoldowi Ehrenpreisowi i Dr. Alfredowi Merzowi.

Sprawozdawca Rm. Dr. Orzelski wnosi:

Stosownie do przepisu art. 45 prawa budowlanego sprzedać wspólnie pp. Dr. Brunonowi Falterowi, Dr. Arnoldowi Ehrenpreisowi i Dr. Alfredowi Merzowi, jako współwłaścicielom realności objętej lwh. 439 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś, część parceli gminnej lkat. 165/1 objętej lwh. 2 tej samej księgi, tj. skrawek gruntu, położony między powyższą realnością lwh. 439 a linją regulacyjną ul. Józefitów, oznaczony kolorem fioletowym na planie Budownictwa miejskiego z d. 18 sierpnia 1930 r. o powierzchni około 9 metr. kw. za cenę po 100 (sto) złotych za jeden metr kwadrat. pod następującemi warunkami:

1) zapłata ceny kupna nastąpi w dniu 20 maja 1931 roku.

2) grunt powyższy sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

3) Koszta połączone z niniejszą transakcją oraz stemple i należytość przenośną pokryją w całości kupujący.

(Uchwalono). L. I. 178/1931.

VI. Sprzedaż części parceli gm. w Dz. VIII. p. Inż. Henrykowi Rittermannowi.

Wniosek Sekcji I. i VII.
Sprawozdawca: Rm. Dr. Orzelski.

Sprzedać p. inż. Henrykowi Rittermanowi część parceli gminnej lkat. 736/1, objętej lwh. 17 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. VIII. Kazimierz, oznaczoną kolorem zielonym na planie Budownictwa miejskiego z poprawkami z dnia 13 marca 1931 r. o powierzchni około 258 metrów kwadrat. za cenę po 95 (dziewięćdziesiątpięć) złotych za jeden metr kwadrat. pod następującemi warunkami:

1) z ceny kupna potrąconą będzie kwota 10.543·27 (dziesięć tysięcy pięćset czterdzieści trzy 27/100) złotych oraz $8^0/_0$ (ośm od sta) w stosunku rocznym od tej kwoty za czas począwszy od dnia 29 lipca 1930 r, do dnia podpisania kontraktu, jako należność wzajemna inż. H. Rittermana z tytułu wykonania kanału miejskiego przy ulicy Mazowieckiej.

2) resztę ceny kupna zapłaci kupujący w trzech równych ratach kwartalnych za oprocentowaniem po $8^0/_0$ (ośm od sta) w stosunku rocznym płatnem zgóry wraz z ratami kapitałowemi.

Pierwsza rata płatna będzie przy podpisaniu kontraktu. W razie zwłoki w zapłaceniu rat czyto kapitałowych czy też procentowych zapłaci kupujący ustawowe odsetki zwłoki.

3) reszta ceny kupna będzie hipotecznie zabezpieczona.

4) budowa domu na powyższym gruncie według planów zatwierdzonych przez Magistrat ma być rozpoczęta, tj. mają być wykonane fundamenty i piwnice do dnia 31 grudnia 1931 (tysiąc dziewięćset trzydziestego pierwszego) roku, a ukończona wraz z uzyskaniem zezwolenia na użytkowanie do dnia 31 grudnia 1933 (tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego) roku.

5) w razie nierozpoczęcia budowy w zakreślonym terminie wolno będzie Gminie odkupić powyższy grunt za zwrotem zapłaconej ceny bez doliczenia odsetek Prawo to ma być wpisane do księgi gruntowej.

6) przed ukończeniem wspomnianej budowy i uzyskaniem zezwolenia na użytkowanie, nie wolno będzie kupującemu pozbywać powyższego gruntu aktem między żyjącymi. Zakaz ten nie będzie jednak wpisany do księgi gruntowej.

7) powyższy grunt sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem wymienionych ograniczeń.

8) koszta kontraktu, pomiarów, planów, manipulacji, legalizacji, intabulacji, przyszłej ekstabulacji i ewentualnego wykonania prawa odkupu, stemple oraz należytość przenośną poniesie kupujący, względnie jego prawni następcy.

(Uchwalono). L. I. 129/1931.

VII. Sprzedaż części parceli gm. w Dz. XV. pp. Kazimierzowi Krzyształowiczowi i Bogdanowi Treterowi.

Wniosek Sekcji I. i VII.
Sprawozdawca: Rm. inż. Wierzchowski.

Sprzedać wspólnie pp. Kazimierzowi Krzyształowiczowi i Bogdanowi Treterowi część parceli gminnej lkat. 57/1 objętej lwh. 1 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś do linji regulacyjnej ul. Kujawskiej, tj. skrawek oznaczony kolorem zielonym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 16 grudnia 1930 r. o powierzchni około 4 m^2 za cenę po 57 (pięćdziesiątsiedem) złotych za jeden metr kwadratowy pod następującemi warunkami:

1) cena kupna zapłacona będzie przy podpisaniu kontraktu.

2) powyższy skrawek włączony będzie do realności lwh. 155 powyższej księgi.

3) skrawek ten sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

4) wszelkie koszty i należytości połączone z niniejszą transakcją poniosą w całości nabywcy.

(Uchwalono). L. I. 742/1931.

VIII. Sprzedaż Towarzystwu Osiedli Urzędniczych części parceli gm. przy ulicy Włóczków.

Wniosek Sekcji I i VII.
Sprawozdawca: Rm. Inż. Strojek.

I. Sprzedać Towarzystwu Osiedli Urzędniczych, Spółdzielni z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie na cele budowy domu części parcel lkat. 1832/7 i 1833/16 objętych wykazem hipotecznym l. 617 ks. gr. gm. kat., Półwsie Zwierzynieckie Dz. XII, oznaczonych na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 14 października 1925 r. liczbą 10 i kolorem czerwonym a położonych przy przedłużonej ulicy Włóczków o łącznej powierzchni około 711·72 m^2 za cenę po 50 (pięćdziesiąt) złotych za jeden metr kwadratowy, przyjmując wartość wewnętrzną złotego, określoną rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 października 1927 r. Nr. 88 poz. 790 Dz. U. R. P, pod następującemi warunkami:

1) grunt powyższy sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów.
2) cena kupna ma być zapłacona w 10 równych ratach półrocznych z tem, że pierwsza rata będzie uiszczona przy podpisaniu kontraktu, dalsze zaś co pół roku licząc od powyższego terminu.
3) Towarzystwo opłacać będzie $8^0/_0$ odsetek w stosunku rocznym od każdorazowo dłużnej sumy i to zgóry równocześnie z ratami kapitałowemi.
4) reszta ceny kupna ma być zabezpieczona hipotecznie na sprzedanej realności.
5) rozpoczęcie budowy domu na sprzedanym gruncie ma nastąpić w ciągu 2 lat licząc od podpisania kontraktu, zaś ukończenie do 3 lat od tego terminu.

   Przez rozpoczęcie budowy należy uważać wybudowanie fundamentów i piwnic.
6) w razie nierozpoczęcia budowy domu w zakreślonym terminie Gminie przysługiwać będzie prawo

odkupu parceli za zwrotem ceny kupna bez procentów. Prawo to zostanie zahipotekowane.

7) Towarzystwo zobowiązuje się nie pozbywać nabytej parceli przed uzyskaniem konsensu na zamieszkanie.

8) koszta urządzenia ulicy wzdłuż sprzedanej parceli od strony ulicy Ujejskiego poniesie Gmina miasta Krakowa, natomiast koszta powyższe od strony ulicy Włóczków poniesie Towarzystwo w granicach odnośnych przepisów prawa budowlanego. Koszta budowy chodników przy obu powyższych ulicach poniesie wyłącznie Towarzystwo.

9) koszta kontraktu, stempli, intabulacji, koszta planów i pomiarów oraz należytości od przeniesienia własności poniesie Towarzystwo.

II. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do udzielenia ustępstwa pierwszeństwa hipotecznegn przed prawem zastawu dla reszty ceny kupna zaintabulować się mającego na rzecz Gminy m. Krakowa.

Uchwalono. L. I. 1833/31.

IX. Dostawa sukna, kamgarnów i cajgu dla umundurowania niższych funkcjonarjuszy m.

Wniosek Sekcji I i VII.
Sprawozdawca: Rm. Dr. Kuhn.

I. Zatwierdza się ofertę F-my Zajączek i Lankosz na dostawę sukna, kamgarnów i cajgu dla umundurowania niższych funkcjonarjuszy gminnych na rok budżetowy 1931/32 a w szczególności:

1) sukna sieracz. na płaszcze Nr. 491 po 21·30 zł. . . . . za 1 m.
2) sukna mareng. na płaszcze cywilne Nr. 15043 C. po 24·70 zł. . . . . „ 1 „
3) sukna granatowego na płaszcze straż. Nr. 15046 po 26·70 zł. . . . . „ 1 „
4) sukna granatowego na mundury Nr. 512 po 20·50 zł. . . . . „ 1 „
5) sukna granatowego na czapki Nr. 15055 po 24·20 zł. . . . . „ 1 „
6) sukna na wypustki Nr. 621 po 26 90 zł. „ 1 „
7) kamgarnu czarnego Nr. 15084 po 26·50 zł. „ 1 „
8) kamgarnu granatowego Nr. 15083 po 26·50 zł. . . . . „ 1 „
kamgarnu granatowego Nr. 15064/2 po 29·15 zł. . . . . „ 1 „
9) kamgarnu popielatego Nr. 15090 po 25·20 zł. . . . . „ 1 „
10) cajgu na ubrania letnie Nr. 15037 po 7·50 zł. . . . . „ 1 „
11) sukna „Khaki“ Nr. 15069 po 24·70 zł. „ 1 „

II. Zatwierdza się oferty na dostawę podszewek i dodatków krawieckich do mundurów na rok budżetowy 1931/32 następujących firm:

1) Sajak — a) na podszewkę cz. pod bluzy Nr. III. po 1·68 zł. . . . . za 1 m.
b) na podszewkę w rękawy „Eisengarn“ Nr. I. po 3·60 zł. . . . . „ 1 „
c) na podszewkę na kieszenie Nr. II. po 1·98 zł. . . . . „ 1 „
d) na podszewkę na plecy do kamizelek Nr. III. po 1·68 zł. . . . . „ 1 „
e) na płótno sztywne cienkie Nr. I. po 2·40 zł. . . . . „ 1 „
2) Sternberg — na podszewkę jasną (satynę) Nr. I. po 2·80 zł. . . . . za 1 m.
3) N. Romanowska — a) na podszewkę na paski do spodni Nr. I. po 1·70 zł. . „ 1 „
b) na płótno sztywne grube Nr. I. po 1·45 zł. . . . . „ 1 „
4) Zajączek i Lankosz — a) na podszewkę pod czapki Nr. 15070 po 1·75 zł. . . „ 1 „
b) na podszewkę wełnianą pod płaszcze Nr. 469 po 8·80 zł. . . . . „ 1 „
5) J. Massar — a) na podszewkę „Serge“ Nr. 7 po 7·00 zł. . . . . „ 1 „
b) na podszewkę „Klot“ Nr. 9 po 4·80 zł. „ 1 „

Przy zamówieniach materjałów na mundury należy zażądać od dostawców, by zwoje materjałów były jednakowego koloru, by kolor sukna na czapki odpowiadał kolorowi sukna na mundury, oraz by materjał sukien zwłaszcza płótna był należycie dekatysowany.

Uchwalono. L. l. 205/31.

X. Dostawa materjałów drzewnych do budowli gminnych.

Wniosek Sekcji I. i VII.
Sprawozdawca: Rm. Inż. Wierzchowski.

Na dostawę materjałów drzewnych do budowli gminnych, przeprowadzanych przez Budownictwo miejskie Oddz. A i B, oraz dla Ekonomatu miejskiego na okres do 31 marca 1932 r. zatwierdza się ofertę Nr. 3 firmy Feliks Leopold z Nowego Sącza, ze składem w Krakowie u firmy M. Gutter, ul. Dekerta L. 43 na Zabłociu, po cenach jednostkowych wyszczególnionych w złożonej ofercie, po uprzedniem jednak uzupełnieniu vadium przez dodatkowe złożenie kwoty 1.500 zł. w gotówce na książeczce Kasy Oszczędności, zawinkulowanej na rzecz Gminy m. Krakowa.

Zestawienie ofert.

Numer porz.	Numer oferty	Oferująca firma	Na materjał stolarski zł.	Na materjał budowlan. zł.	Suma ogólna oferty zł.	Uwaga
I	3	Feliks Leopold	3.279·—	27.811·—	31.090·—	
II	2	Hołuj Józef	3.351·50	30.317·—	33.668·50	
III	6	Friedman Wolf	4.880·—	30.019·—	34.899·—	
IV	1	Lilienthal Józef	4.546·—	31.002·—	35.548·—	
V	4	Weingrün Fryderyk	4.972 50	31.568·—	36.540·50	
VI	5	Kahane Ch. S.	5.610·—	34.677·—	40.287·—	

P. Steinberg Joachim wnosi o ponowne odesłanie sprawy do Sekcji I. i VII.

W głosowaniu wniosek p. Steinberga uchwalono.

XI. Sprawa zaciągnięcia w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa pożyczki w kwocie 600.000 zł. na cele Gazowni m.

Wniosek Komisji dla Gazowni m. i Sekcji II.
Sprawozdawca: Dyr. Gazowni m. inż. Seifert.

Celem skonwertowania krótkoterminowych zobowiązań Krakowskiej Gazowni miejskiej, zaleca się Panu

Prezydentowi miasta zaciągnąć w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Krakowa pożyczkę w kwocie 600.000 zł. względnie w dolarach, pod najlepiej uzyskać się dającemi warunkami.

Uchwalono.

XII. Sprawozdanie Komisji teatralnej z działalności Teatru m. im. J. Słowackiego za sezon 1929/30 i sezon bieżący.

P. Dr. Józef Flach jako referent Komisji Teatralnej zaznacza na początku, że doroczną wielką dyskusję Rady o teatrze miejskim uważa za potrzebną. O ile bowiem rządy teatru powinny być ile możności skupione w jednych ręku, a nawet czynna kontrola powinna być osobowo jaknajbardziej ograniczona, o tyle nie wolno zapominać, że ze wszystkich rodzajów sztuki teatr jest z natury rzeczy w najwyższym stopniu funkcją życia społecznego, istnieje nie dla znawców, czy pseudoznawców, lecz dla całego społeczeństwa. Obecny system wydzierżawienia teatru Słowackiego prywatnemu przedsiębiorcy jest powrotem do dawnej normalnej metody, z tą tylko różnicą, że przed wojną subwencja udzielana dzierżawcy (24.000 koron) obciążała nie budżet miejski, ale krajowy. Referent charakteryzuje pokrótce poszczególne okresy przedwojennego teatru krakowskiego za dyrekcji Pawlikowskiego, Kotarbińskiego, Solskiego (przez dwa sześciolecia) i ponownej dyrekcji Pawlikowskiego. Wszyscy ci dzierżawcy, nie wolni od błędów lub wad, zapisali się jednak chlubnie w historji nietylko teatru krakowskiego, ale i całej kultury narodowej. W narodowym nawskroś Krakowie, tą placówką kultury narodowej, której sztandar najgórniej powiewał, był właśnie teatr. Tutaj ustawały nawet te nieliczne względy na obce panowanie, które nas gdzieindziej krępowały. Na deskach teatru krakowskiego piętnowano sojusznika monarchji austrjackiej Wilhelma II jako Heroda dzieci polskich, tutaj cała ohyda zbrodni Szeli występowała na jaw, na potępienie rządu austrjackiego. Śmiało można twierdzić, że w niejednym z tych, którzy w sierpniu 1914 r. poszli za Komendantem na ostatni bój za Polskę, płomień patrjotyzmu rozpalił teatr krakowski, tak jak ten sam teatr krakowski Górnoślązaków, pielgrzymujących do miasta św. Stanisława utwierdzał w miłości do Macierzy. Pierwszego wstrząśnienia doznał teatr krakowski w r. 1913, gdy powstał w Warszawie Teatr Polski dyr. Szyfmana, który niezwykle na owe czasy wygórowanemi gażami ściągnął do Warszawy conajlepszych aktorów krakowskich. Przyszła potem wojna, która podważyła fundamenty wszystkich instytucyj kulturalnych, a więc i teatru. Przyszła nagła śmierć Pawlikowskiego. Miasto objęło teatr z konieczności, nie z przekonania w zarząd własny. Zachwiała się równowaga finansowa, dyrektorzy zmieniali się szybko (Rydel, Grzymała-Siedlecki, Nowakowski, Trzciński), teatr podupadał coraz bardziej. Nietylko z własnej winy. Zachwiały się podstawy dotychczasowego repertuaru, bo dawny sentymentalny romantyzm już nie był aktualny. Rosła z dnia na dzień coraz groźniej konkurencja kina. Literatura, niezorjentowana jeszcze w nowej, naprzód wojennej, a potem powojennej sytuacji Polski, wegetowała, stare pióra wyczerpywały się, nowe nie zjawiały się. Referent charakteryzuje w ostrych słowach przerost zmysłu organizacyjnego ZASP'u, który cały swobodny rozwój sztuki aktorskiej skrępował proletarjacko-burżuazyjnemi przepisami. Jeden teatr „Bagatela“ w latach 1919—1925 podtrzymywał w zmienionych warunkach i w zmienionej formie dawną świetność krakowskiej sztuki teatralnej. Nie wspinając się na wyżyny patosu, ale i nie spadając do nizin teatru bulwarowego, ani nie narzucając się publiczności jako pedagog, ani nie schlebiając jej instynktom, wyrobił sobie swój własny kierunek, gromadził bądź w stałym, bądź w przygodnym personalu wszystkie niemal talenty aktorskie, pokazał Krakowowi ponownie niespożytą siłę atrakcyjną dramatów Zapolskiej, wprowadził na polskie deski sceniczne cały szereg autorów polskich i zagranicznych, uwzględniając zarówno nowoczesny jak i klasyczny repertuar, słowem był ostatnim na terenie Krakowa objawem żywotności teatru. Po nim nad całą sprawą teatralną w Krakowie zapanowała najgorsza zmora, która nas do dziś dnia ugniata i której obecni dzierżawcy niestety przełamać nie zdołali: powszechne zobojętnienie dla teatru. Resztki dawnego zainteresowania się teatrem są jeszcze w Warszawie, u nas go już niema. Nie interesują się teatrem przedstawiciele nauki polskiej, którzy niegdyś w osobach Tarnowskiego, czy Morawskiego tyle w nim mieli upodobania. Średnia inteligencja, częściowo skutkiem biedy, również nie dba o teatr. Nie wzrasta nawet nowe pokolenie miłośników teatru, bo młodzieży szkolnej nie wolno uczęszczać do teatru nawet w towarzystwie rodziców a specjalne przedstawienia studenckie obracają się ciągle w tym samym oklepanym repertuarze i już przez starszych uczniów są zasadniczo omijane. Niema w Krakowie salonu literackiego, w któryby się omawiało najnowszą premjerę, niema popularnych na całe miasto krytyków, świat aktorski zamknął się w sobie.

Referent przechodzi zkolei do obowiązującego obecnie kontraktu gminy z pp. Bujańskim i Trzcińskim, zawartego w roku 1929 na trzy lata, t. zn. do końca czerwca 1932 roku. Kontrakt posiada jedną zasadniczą wadę, że oddaje dzierżawę dwom osobom fizycznym, nie rozróżniając ich kompetencji a temsamem i odpowiedzialności. Pierwszy sezon pp. Bujańskiego i Trzcińskiego pod względem kasowym był niespodziewanie pomyślnym. Przy subwencji gotówkowej w sumie 250.000 zł. rocznie, do czego doliczyć trzeba jeszcze świadczenia Gminy o wartości około 100.000 zł., teatr przyniósł dzierżawcom w tym pierwszym sezonie wcale pokaźny dochód na czysto. P. Bujański zwolnił hipotekę swojej realności od zobowiązania kaucyjnego, złożył kaucję w wysokości 81.000 zł., ponadto zamiast kontraktowych 30.000 zł. na inwentarz, wyłożył na niego przeszło 40.000 zł., zmniejszając temsamem swoje zobowiązania na dalsze sezony. Pod względem artystycznym teatr oparty był niemal wyłącznie na występach gościnnych, co uzależniało całkowicie repertuar od materjału, który przywozili z sobą aktorzy warszawscy, od siebie teatr krakowski dawał prawie tylko krótkotrwałe premjery, tak, że na końcu sezonu okazało się, że nie mamy żadnego repertuaru stałego, że nawet n. p. na uroczyste przedstawienia niema co grać. Mimo, że korzystne warunki finansowe i system gościnnych występów dawał dzierżawcom pewną swobodę ruchów, nie zrobiono nic, aby próbować przeciwdziałać programowo zobojętnieniu dla teatru, drogą nowożytnych metod. To też drugi sezon przechodzi już i pod względem finan-

sowym daleko gorzej. Jeżeli wydatki w okresie od września 1930 do końca marca 1931 r. zmniejszyły się w stosunku do tego samego okresu pierwszego sezonu o mniejwięcej 26%, to główne źródło dochodów bieżącego sezonu wykazuje za ten sam okres zmniejszenie o 40%. Referent stwierdza, że mimo to gospodarka finansowa jest i obecnie wzorowa, co trzeba z pełnem uznaniem podnieść, jako rzecz w aktualnem życiu teatralnem prawie że wyjątkową. Niemniej referent zgóry sprzeciwia się kategorycznte wszelkiej myśli o podwyższeniu dotacji Gminy, bo przykłady innych miast, ostatnio Lwowa, wykazują wyraźnie, że droga to zawodna, rujnująca budżet Gminy a nie ratująca teatru. Z pełnem uznaniem będąc również dla pracowitości artystów, którzy w bieżącym sezonie z konieczności częściej występują niż dawniej, bo liczba ich jest uszczuplona a liczba przedstawień zwiększona, referent nie widzi wśród nich świateł, zdolnych przeniknąć dzisiejszy mrok teatralny. Trudności repertuarowe są również niewątpliwie wielkie i niektóre kwiaty flory specyficznie warszawskiej, u nas nie podobają się. Wiele atrakcyjnych sztuk obcych więzi u siebie kierownictwo teatrów warszawskich, zakupiwszy ich przekład, a nie grając go. Mimo wszystko referent ma i nadal zaufanie do obecnych dzierżawców, lecz zwraca się do nich z apelem, by dla dobra własnego i kultury duchowej Krakowa wytężyli wszystkie swe siły, aby wyrwać teatr z martwoty, ożywić go i zainteresować nim nasze społeczeństwo. Portfeli wypchanych dolarami dyrektorzy krakowskiego teatru nie wywożą z miasta, ale, mimo że spotykali się z surową krytyką, chętnie do Krakowa wracali (sam p. Trzciński jest ponownie dyrektorem), bo tutaj zdobywa się dyplom na dobrego dyrektora teatru, dyplom, który po sądzie Krakowa potwierdza i cała Polska współczesna i historja teatru polskiego.

W dyskusji nad sprawozdaniem zabierali głos pp.: Pronaszko, Dr. Beaupré, Bobrowska, Dr Czuchajowski, Prof. Pochmarski, Raszka, Felsztyński, a po wyjaśnieniach, jakie udzielił dyrektor teatru Trzciński, sprawozdanie z działalności teatru przyjęto do wiadomości.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **22·30**.

REGULAMIN RAMOWY

dla Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta.

(Vide str. 185).

§ 1.

Rada Przyboczna dzieli się na 8 Sekcyj:

1) Sekcja I dla spraw gospodarczych,
2) „ II dla spraw skarbowych,
3) „ III dla spraw prawniczych,
4) „ IV dla spraw oświatowo-szkolnych, przynależności i obywatelstwa,
5) „ V dla spraw wojskowych
6) „ VI dla spraw opieki społecznej i zdrowia publicznego,
7) „ VII dla spraw policji miejscowej,
8) „ VIII dla spraw targowych i aprowizacyjnych.

Sekcje I i VII oraz Sekcje V i VI obradują wspólnie jako Sekcje połączone.

§ 2.

Sekcje mogą wyłonić ze swego grona Komisje stałe i czasowe. Komisje mogą wybrać Subkomisje stałe, względnie czasowe dla rozpoznawania i przygotowania wniosków w pewnych poszczególnych sprawach.

W szczególności wyłaniają:

1) połączone Sekcje I i VII następujące Komisje:
   a) sprawunkową,
   b) dla spraw cmentarnych,
   c) dla Zakładu Czyszczenia Miasta i dla M. Straży Pożarnej.
2) Sekcja II Komisję dla nadzoru Izby Obrachunkowej i Kasy Miejskiej.
3) Sekcja IV Komisję dla spraw Archiwum Miejskiego.
4) połączone Sekcje V i VI Komisję dla spraw Zakładów sanitarnych.

Rada Przyboczna ustala skład Komisyj i Sekcyj na podstawie wniosków „Komisji Matki".

Powoływanie do Sekcyj i Komisyj członków Rady Przybocznej powinno się odbywać o ile możności z uwzględnieniem ich fachowych wiadomości.

Zastępywanie członków Sekcyj i Komisyj przez zastępców jest niedopuszczalne.

§ 3.

Poza Sekcjami wybiera Rada Przyboczna następujące samoistne Komisje:

1) Komisję Matkę,
2) „ dla spraw drogowo-kanałowych,
   Komisja ta wyłania: Subkomitet dla spraw regulacyjnych,
3) „ dla Zakładów przemysłowych,
4) „ statystyczną (6 członków),
5) „ archiwalną (5 członków),
6) „ teatralną (6 członków),
7) „ Muzeum Narodowego (3 członków),
8) „ „ Przemysłowego (8 członków),
9) „ sanitarną (6 członków),
10) „ Statutową,
11) „ łowiecką (6 członków),
12) „ budżetową,
13) „ plantacyjną i Parku Wolskiego,
14) „ dla popierania rozwoju miasta Krakowa (16 członków),
15) „ dyscyplinarną (6 członków, 3 zastępców),
16) „ „ dla niższych pracowników miej. Zakładów (4 członków, 4 zastępców),
17) Członków Komitetu rozbudowy (5),
18) Radę artystyczną (5 członków),
19) Sąd Honorowy Rady Przybocznej (12 członków, 6 zastępców),
20) Weryfikatorów protokołów obrad Rady Przybocznej w składzie 6 członków,
21) Delegatów Rady Przybocznej do Rady Szkolnej miejskiej (4 członków, 2 zastępców),
22) Delegatów Rady Przybocznej do miejscowego Wydziału Szkół dokształcających (5 członków),
23) Delegatów Rady Przybocznej do Kuratorium Szkoły Ekonom. Handlowej (3 członków),
24) Delegatów Rady Przybocznej do Wydziału Tow. Szkoły Rzemiosł (2 członków),
25) Delegata i zastępcę do Państw. Rady Kolejowej,
26) Delegata i zastępcę do Dyrekcyjnej Rady Kolejowej.

Ilość członków Komisyj wyżej pod 1) do 26) wymienionych, o ile nie oznacza jej regulamin dla Komisji Matki, lub niniejszy regulamin, ustala Rada Przyboczna.

Rada Przyboczna ma prawo zaprosić na członków samoistnych Komisyj osoby do Rady Przybocznej nienależące z głosem stanowczym.

§ 4.

Członkowie Sekcyj, Komisyj i Subkomisyj wybierają ze swego grona przewodniczącego i jednego zastępcę.

Przewodniczący zwołuje posiedzenia i przewodniczy obradom.

O zapadłych uchwałach Prezydent miasta winien być niezwłocznie zawiadomiony.

Prezydent lub Wiceprezydenci miasta mogą być obecni i mogą przewodniczyć obradom.

Posiedzenia Sekcyj według potrzeby, jednak najmniej raz w miesiąc odbywać się mają.

Prezydent lub jego zastępca ma prawo w każdym czasie zwołać posiedzenie Sekcji.

§ 5.

Sprawy, które mają być przedstawione do rozpatrzenia Sekcji lub Komisji, umieszcza na porządku dziennym jej przewodniczący w wykonaniu przekazującej uchwały Rady Przybocznej lub innej Sekcji względnie Komisji, albo na żądanie Prezydenta miasta i Wiceprezydentów, lub 3-ch członków Sekcji, względnie Komisji, a to w kolejności przez siebie ustalonej.

Czas i miejsce obrad oznacza przewodniczący. Lokalu dostarcza Magistrat, względnie odpowiedni zakład miejski.

Porządek dzienny winien być doręczony Prezydentowi miasta, Wiceprezydentom i członkom Sekcji lub Komisji na 2 dni przed posiedzeniem. Przy ważniejszych sprawach dołącza się do porządku dziennego tekst wniosków.

§ 6.

Obrady Sekcyj i Komisyj rozpoczynają się najpóźniej w 15 minut po godzinie oznaczonej jako rozpoczęcie posiedzenia. Posiedzenia nie są publiczne. Przewodniczący może zarządzić tajność obrad.

Członkowie Rady Przybocznej nie będący członkami odnośnej Sekcji mogą brać udział w posiedzeniu bez prawa głosowania.

Uchwały Sekcyj lub Komisyj są wnioskami na na Radę Przyboczną, chyba, że Sekcja lub Komisja działa na podstawie upoważnienia Rady Przybocznej na zasadzie postanowień § 82 statutu miejskiego. W tym ostatnim przypadku doradczy lub stanowczy charakter uchwały Sekcji lub Komisji zależy od przedmiotu, którego uchwała dotyczy, a to stosownie do treści reskryptu Wojewody krakowskiego z dnia 18 lutego 1931 r. L. Sm. III. 35/1931, określającego kompetencję Rady Przybocznej. O charakterze uchwały decyduje jej brzmienie.

Do ważności uchwał Sekcyj i Komisyj wymaganą jest obecność bezwzględnej większości ich członków.

Uchwały zapadają zwyczajną większością głosów.

§ 7.

Przedmiotem obrad są sprawy na porządku dziennym posiedzenia zamieszczone.

Sprawy, w których już powzięta została uchwała, mogą być poddane ponownemu rozpatrzeniu na najbliższem następnem posiedzeniu. Sprawy, które spadły z porządku dziennego, winny być poddane rozpatrzeniu na najbliższem posiedzeniu możliwie przed innemi sprawami.

§ 8.

Wszelkie zapytania, życzenia, zażalenia w sprawach, porządkiem dziennym nieobjętych, winny być zgłaszane przed otwarciem posiedzenia, rozpatrywane być mogą jednak dopiero po wyczerpaniu porządku dziennego. Prezydent miasta, Wiceprezydenci lub referenci odnośnych spraw mogą udzielać wyjaśnień natychmiast, lub zastrzec danie odpowiedzi lub wyjaśnienia na następnem posiedzeniu.

§ 9.

Przewodniczący kieruje obradami, poddając rozpatrzeniu sprawy na porządku dziennym zamieszczone, oraz wnioski tychże dotyczące, kieruje tokiem obrad, udziela głosu, ustala porządek mowców wedle pierwszeństwa zgłoszenia się do głosu, przyjmuje wnioski, daje wyjaśnienia, odbiera głos, zamyka dyskusję po jej wyczerpaniu, albo na podstawie uchwały Sekcji, lub Komisji, zarządza głosowanie i stwierdza jego wyniki.

Prezydent miasta, względnie Wiceprezydenci dla dania wyjaśnień mogą zabierać głos poza kolejnością mowców.

§ 10.

Wnioski merytoryczne, zgłoszone w toku dyskusji, mają być na żądanie przewodniczącego sformułowane na piśmie.

§ 11.

Sekcja, lub Komisja może w razie zachodzącej potrzeby skrócić czas przemówień do 5 minut za wyjątkiem wyjaśnień Prezydenta i Wiceprezydentów miasta, oraz przemówień referenta. Po zamknięciu dyskusji jedynie zapisani mowcy i referent mogą głos zabierać.

§ 12.

Członek Sekcji, względnie Komisji nie może brać udziału w obradach nad sprawami, w których załatwieniu sam jest interesowany, nad sprawami swych krewnych i powinowatych do 4-go stopnia włącznie, wreszcie w sprawach, w których on jest zastępcą prawnym osób w nich interesowanych.

§ 13.

Na posiedzeniach Sekcyj, względnie Komisyj referują bądź członkowie Zarządu miasta, bądź wyznaczeni przez przewodniczącego członkowie Sekcyj lub Komisyj, bądź też wyznaczeni przez Prezydenta miasta referenci Magistratu.

Sekcja, względnie Komisja wybiera ze swego łona referenta na posiedzenia Rady Przybocznej, a Prezydent miasta dostarczy referentowi aktów odnośnej sprawy. Akta te po zreferowaniu sprawy ma referent zwrócić Prezydentowi miasta.

§ 14.

Prezydent miasta wyznacza dla każdej Sekcji i Komisji protokolanta z grona urzędników Magistratu.

Protokolant prowadzi księgę protokołów posiedzeń, uchwał Sekcyj i Komisyj, zapisując w niej chronologicznie zapadłe uchwały, ewentualnie zdania przeciwne i zamieszczając odpis ich na odnośnych aktach. Protokół podpisuje przewodniczący i protokolant. Każde posiedzenie Sekcji lub Komisji zaczyna się od odczytania i przyjęcią tej części protokołu z poprzedniego posiedzenia, która zawiera tekst powziętych na niem uchwał.

§ 15.

Protokół ma obejmować datę posiedzenia, imiona i nazwiska obecnych na posiedzeniu członków, nazwisko referenta, oznaczenie sprawy, tudzież zapadłe uchwały, ewentualnie zdania przeciwne.

Odpis na akcie zawierać winien dosłowną treść uchwały, datę posiedzenia i podpis protokolanta.

§ 16.

Regulaminy szczegółowe, względnie zmiany co do zakresu działania każdej Sekcji lub Komisji przedkłada Radzie Przybocznej Prezydent miasta z wnioskami, uchwalonemi przez odnośną Sekcję, względnie Komisję, oraz Sekcję III-cią.

Protokół z 7-go posiedzenia Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta z dnia 12 maja 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent miasta Witołd Ostrowski.

„ „ Dr. Ludwik Schneider.

„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady Franciszek Strasik.

Obecnych członków Rady Przybocznej **50.**

Początek posiedzenia o godzinie **18.**

Przed porządkiem dziennym.

Przewodniczący Prezydent Rolle poruszył sprawę ulotki, którą wydał jeden z Członków Rady Przybocznej. Ulotka ta zawierała przemówienie tego radnego na sesji budżetowej. Prezydent Rolle stwierdził, że nikt nie ma prawa bez śledztwa oskarżać urzędnika miejskiego i wyraża najgłębsze ubolewanie, że rzecz taka miała miejsce. Wypowiada się przeciw stosowaniu takich metod.

Następnie Prezydent Rolle zapowiada, że z uwagi na pewne uzgodnienia, które muszą być przeprowadzone, wycofuje z porządku dziennego, sprawę przedłużenia umowy o prowadzeniu Kasy targowej Spółce z o. o. „Caro“ oraz wybór członków Rady nadzorczej i Komisji kontrolującej tejże Spółki.

Pomoc Krakowa dla powodzian wileńskich.

Prezydent Rolle zaproponował w związku z klęską powodzi, jaka nawiedziła Wileńszczyznę upoważnić Sekcję VI. do uchwalenia w ramach działu budżetowego pewnych kwot, jako ofiary dla powodzian.

Rada Przyboczna wniosek przyjęła.

Wyjaśnienie w sprawie przerwy dostawy prądu.

Dyrektor Elektrowni m. inż. Bieliński stwierdził, że wypadki braku prądu w ubiegłym tygodniu (w piątek i niedzielę) spowodowane były defektem przy regulatorze turbin w Jaworznie. Defekt ten ujawnił się dopiero obecnie po przeszło 5-cio miesięcznej prawidłowej dostawie prądu z Jaworzna.

Przez połączenie się z Jaworznem, elektrownia krakowska stała się pełną rezerwą w urządzeniach prądotwórczych, rezerwą, której przedtem nie było. W razie przerwy w dostawie prądu z Jaworzna, uruchomienie rezerwy z elektrowni krakowskiej wymaga z natury rzeczy pewnego czasu, który wśród najkorzystnieszych okoliczności trwać musi conajmniej 30 minut. Uruchomienie rezerwy w piątek wymagało nawet 50 minut.

Natomiast wypadki w niedzielę zostały zlikwidowane w znacznie krótszym czasie. Uzyskanie natychmiastowej rezerwy jest możliwe tylko przez utworzenie nowych zbiorników energji.

Projekt urządzenia takiego zbiornika hydraulicznego na górze w Bielanach został już opracowany. Według tego projektu nagromadzona woda w zbiorniku założonym 160 metrów ponad poziomem Wisły, służyłaby w razie przerwy w dostawie prądu z Jaworzna przy pomocy turbin wodnych i generatorów do natychmiastowego wytworzenia brakującej energji elektrycznej. Koszta urządzenia nowych zbiorników są jednak wysokie, bo przekraczają kwotę 4 miljonów złotych tak, że realizacja tego planu byłaby możliwa tylko po uzyskaniu długoterminowego taniego kredytu.

Nad oświadczeniem Dyr. Bielińskiego wywiązała się dłuższa dyskusja, w której Prof. Dr. Kumaniecki zwraca uwagę, że wprawdzie wrażliwość Krakowian w kierunku braku światła jest stępiona, jednakowoż brak prądu, czy wody, są dla mieszkańców bolesne. Prof. Dr. Kumaniecki zaznacza, że przerwy w dostawie prądu były i przed otrzymaniem prądu z Jawożna i są niestety po Jaworznie.

Red. Dr. Beaupré jest zdania, że nagły brak prądu szczególnie w godzinach wieczornych może być niebezpieczny i doprowadzić może do rabunków.

W dalszej dyskusji zabierali głos Dr. Czuchajowski, Prof. Dr. Bujwid, Inż. Dr. Taub oraz p. Gottlieb.

W odpowiedzi na poruszone przez poszczególnych mowców niedomagania, Prezydent Rolle stwierdził, że niestety, od czasu do czasu wypadki pochodzące z siły wyższej są nieuniknione, a Zarząd miasta dołoży starań, aby przerwy w dostarczaniu prądu trwały jak najkrócej.

Dr. Czuchajowski wypowiada się za koniecznością wyboru członków Rady nadzorczej Spółki „Caro“ na dzisiejszem posiedzeniu.

W odpowiedzi Prezydent Rolle oświadcza, że sprawa członków Rady nadzorczej we wszystkich przedsiębiorstwach i instytucjach miejskich jest drażliwą. Zachodzi pytanie, czy byli członkowie Rady miejskiej mają prawo być członkami w szeregu Rad nadzorczych instytucyj miejskich. Prezydent Rolle powołuje się na miasto Lwów, gdzie z chwilą rozwiązania Rady miejskiej, ich członkowie rezygnowali z godności członków Rad nadzorczych Instytucyj miejskich. Zdaniem Prezydenta Rollego sprawa ta wymaga wyjaśnienia.

W dalszej dyskusji zabierali jeszcze głos Dr. Czuchajowski, Prof. Dr. Kumaniecki, Dr. Chodorowski, Dr. Krzetuski, poczem przystąpiono do dalszego punktu obrad.

Uzupełnienie składu Sekcyj i Komisyj.

Imieniem Komisji Matki, P. Belina-Prażmowski wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Przydziela się:

1) do Sekcji I. i VII. (dla spraw gospodarczych i policji miejscowej) Dra Jana Kuhna w miejsce Ks. Dra Józefa Niemczyńskiego.

2) do Sekcji II. (skarbowej) Ks. Dra Józefa Niemczyńskiego w miejsce Dra Jana Kuhna.

3) do Sekcji III. (prawniczej) Stefana Różeckiego w miejsce Prof. Dra Walerego Goetla.

4) do Sekcji V. i VI. (opieki społecznej i zdrowia publicznego) Prof. Dra Walerego Goetla w miejsce Piotra Myśliwca oraz Prof. Dra Juljana Nowaka w miejsce Stefana Różeckiego.

5) do Rady Artystycznej Prof. Dra Walerego Goetla.

6) do Komisji Muzeum Narodowego Prof. Józefa Gałęzowskiego i Zbigniewa Pronaszko.

7) do Komisji dla popierania rozwoju m. Krakowa Aleksandra Rittermana.

(Uchwalono). L. Prez. 2782/1931.

Porządek dzienny.

Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa za r. 1930.

Imieniem Komisji Rewizyjnej, przewodniczący wiceprezydent m. Witołd Ostrowski przedstawia następujące sprawozdanie:

W ciągu roku 1930 odbyło się 5 posiedzeń Komisji Rewizyjnej, a to w miesiącach lutym, maju, wrześniu, październiku i grudniu, których przedmiotem była rewizja i kontrola poszczególnych działów Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa, tudzież połączonego z Kasą Oszczędności Zakładu Zastawniczego na zastawy ruchome, a mianowicie:

a) W dniu 16 lutego 1930 przeliczono gotówkę kasy głównej, w złotych i dolarach, porównując ją z dziennem zamknięciem kasy. Następnie przeszkontrowano wyrywkowo dział wkładek złotowych i dolarowych oraz dział zwrotów złotowych i dolarowych i znaleziono wszystkie księgi w najzupełniejszej zgodności.

b) W dniu 16 maja 1930 przeprowadzono szkontrum kasy głównej złotowej i dolarowej, a po przeliczeniu gotówki stwierdzono zgodność stanu gotówki z księgami i zamknięciem kasowem dziennem. W tymże dniu przeprowadzono szkontrum pożyczek długoterminowych dolarowych, według kont hipotecznych i księgi kasy i stwierdzono zupełną zgodność w księgach likwidacyjnych (kontowych) z księgą kasy oraz inwentarzem. W dalszym ciągu przeszkontrowano stan papierów wartościowych: 1) funduszu obrotowego, 2) funduszu zasobowego, 3) funduszu wyrównawczego i po szczegółowem przeliczeniu efektów stwierdzono zupełną zgodność z księgami.

c) Na posiedzeniu w dniu 24 września 1930 wręczył przewodniczący Komisji Rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa członkom Komisji regulamin czynności tejże Komisji Rewizyjnej, z tem, iż regulamin ten zawiera przepisy uchwalone na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 10 września 1930. Regulamin ten jest uzgodniony z nowym statutem Komunalnej Kasy Oszczędności, opartym na rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 kwietnia 1927 o komunalnych Kasach Oszczędności i jako taki jest obecnie obowiązujący.

Przedłożony przez Dyrekcję Kasy Oszczędności na temże posiedzeniu bilans surowy z dnia 31 sierpnia 1930 przyjęła Komisja Rewizyjna do wiadomości. Zkolei przeliczono zapasy kasy w walucie dolarowej i złotowej, które okazały się zgodne z wykazanym w zamknięciu dziennem stanem kasy. W dalszym ciągu posiedzenia przeprowadzono szkontrum wkładek i zwrotów za miesiąc marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień i wrzesień 1930, przyczem wyrywkowo porównywano wkładki i zwroty wpisane w dziennikach i stwierdzono zgodność kontowań w księgach kontowych wkładek.

d) W dniu 22 października 1930 przeprowadziła Komisja Rewizyjna szczegółowe badanie rachunków z budowy domów czynszowych przy ul. św. Tomasza L. or. 24 i 26 i stwierdziła zgodność wszystkich pozycyj książkowych i kwitów. Komisja Rewizyjna dokonała bardzo dokładnej kontroli i znalazła rachunki z budowy w zupełnym porządku i może stwierdzić, że zostały one tak celowo i przejrzyście ułożone, że mogą stanowić wzór godny do naśladowania przy tego rodzaju rachunkach.

e) W dniu 4 grudnia 1930 przeprowadziła Komisja Rewizyjna szkontrum w magazynach Zakładu Zastawniczego, przyczem przejrzała wyrywkowo cały szereg zastawów (fantów) i znalazła je w zgodności z odnośnemi pozycjami ksiąg magazynowych.

Zakończeniem prac Komisji Rewizyjnej, odnoszącem się do całokształtu czynności Kasy w ciągu roku 1930 były wreszcie dwa posiedzenia Komisji, odbyte w dniach 18 i 20 marca b. r., których celem i zadaniem była rewizja oraz kontrola zamknięcia rachunków, tudzież bilansu Kasy Oszczędności i Zakładu Zastawniczego za rok rachunkowy 1930.

Na posiedzeniach tych zbadano szczegółowo wszystkie pozycje bilansu i zamknięcia rachunków za r. 1930 i stwierdzono ich zgodność z odnośnemi księgami, inwentarzami i wykazami. Sprawdzono obrót kasowy w złotych na sumę 160,213.056·49 zł, zaś w dolarach na sumę 22,172.020·71 dol., czyli cały obrót kasowy w złotych i dolarach łącznie na sumę 356,435.439·29 zł.

Poszczególne rachunki funduszu obrotowego zamykają się w bilansie sumą 55.896.039·27 zł. Nadwyżka odsetek funduszu obrotowego wynosiła 1,802.028·13 zł., a definitywny zysk za rok 1930, wyprowadzony na rachunku zysków i strat funduszu obrotowego wykazuje cyfrę 596.345·20 zł. Jeśli do tego dodamy dokonane już w rachunku zysków i strat dotacje funduszu zasobowego w kwocie 100.000 zł. i funduszu emerytalnego w kwocie 250.000 zł., to zysk w rzeczy samej jest o 350.000 zł. większy i wynosi 946.345·20 zł.

Majątek Komunalnej Kasy Oszczędności, tudzież

fundusze pozostające pod jej zarządem wynosiły z końcem roku 1930 kwotę 4,515.171·48 zł., zaś depozyta będące w jej przechowaniu przedstawiały wartość 3,430 253·05 zł.

Stan funduszu zasobowego w dniu 31 grudnia 1930 wynosił 2,616.765·87 zł., czyli 5·08% sumy stanu wkładek, zaś stan funduszu emerytalnego 1,881 897.58 zł.

Obrót kasowy Zakładu Zastawniczego wynosił 5,794.461.27 zł. Zysk tego Zakładu wynosił za r. 1930 3.534 zł.

Przy sposobności rewizji bilansu i zamknięcia rachunków za r. 1930 miała Komisja Rewizyjna sposobność stwierdzić, że Komunalna Kasa Oszczędności miasta Krakowa udzieliła w ciągu roku sprawozdawczego jużto w formie pożyczek hipotecznych dolarowych, jużto w formie pożyczek skryptowych dolarowych kwotę równą sumie złotych 2,750 000 zł.; stosunek procentowy kredytów długoterminowych dolarowych do wkładów dolarowych wynosi z końcem 1930 r. 24·41% i świadczy o wybitnej działalności Zarządu Kasy w kierunku zasilenia kredytem długoterminowym właścicieli realności w Krakowie.

Gdy się zważy, że poza kredytami długoterminowemi udzieliła Kasa z tytułu kredytów wekslowych — przeważnie hipotecznie zabezpieczonych — sumę 14 miljonów 235 tysięcy zł., to trzeba przyznać, że i w tym roku spełniła ona w całej pełni swoje zadanie.

Komisja Rewizyjna mając w ciągu roku sprawozdawczego tak podczas perjodycznych rewizyj, jak również przy ostatniej rewizji bilansu i zamknięcia rachunków z r. 1930 bezpośredni wgląd we wszystkie gałęzie gospodarki Kasy i Zakładu Zastawniczego — mogła z prawdziwem zadowoleniem stwierdzić, że cały tok urzędowania w Kasie Oszczędności i Zakładzie Zastawniczym odbywał się sprawnie i prawidłowo, że wszystkie księgi były prowadzone celowo i wzorowo, że wszystkie allegaty kasowe i buchalteryjne znajdowały się w najzupełniejszym porządku.

Sprawozdanie z działalności Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa.

Imieniem Sekcji II. Rm. Dr. S a m u e l T i l l e s po szczegółowym referacie wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

I. Na podstawie sprawozdania Komisji Rewizyjnej, które przyjmuje się do wiadomości, zatwierdza się sprawozdanie z działalności Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa za rok 1930 wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięciem rachunków (§§ 22 i 29 statutu Kasy) i wyraża się Zarządowi Kasy uznanie za gorliwą i wydatną pracę.

II. Za rok 1930 wyznacza się kwotę 9.000 zł. na wynagrodzenie członków Komisji Rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa (§ 22 statutu Kasy).

(Rachunek strat i zysków, rachunek bilansu i projekt rozdziału datków z czystego zysku dołącza się).

Rm. S t e i n b e r g żali się na Zarząd Kasy, który czyni wielkie trudności dla przemysłowców i rękodzielników w uzyskaniu kredytu i domaga się, by Kasa alimentowała w wydatniejszej mierze spółdzielnie kredytowe — rękodzielnicze, poczem zgłasza rezolucję:

Rada Przyboczna wyraża opinję, że:

1. Kredyt reeskontowy Banku Spółdzielczego dla rzemiosła, rękodzieła i t. p. w Krakowie, przy ul. św. Marka 8, należy rozszerzyć do znaczniejszej wysokości, tj. 1,000.000 zł.

2. Związkowi Kredytowemu Spółdzielczemu z o. o. w Krakowie, przy ul. Grodzkiej 21, winna Kasa oszczędności udzielić kredytu reeskontowego w wysokości 100.000 zł.

Rm. Dr. K l i m e c k i widzi wielkie niebezpieczeństwo w wkładach dolarowych, poczem zgłasza wniosek:

„Wzywa się Zarząd Kasy Oszczędności m. Krakowa do zainicjowania konferencji porozumiewawczej między Kasami Oszczędności w całej Polsce oraz ewentualnie międy bankami, mającej na celu wywołanie solidarnego postanowienia przyjmowania w miejsce wkładów dolarowych, wkładów złotych w złocie“.

Rm. K o s t r z e w s k a jest zdania, że rozdział części zysków w drobnych kwotach nie prowadzi do celu, wyraża się za przyznaniem większej kwoty kilku instytucjom, które z większą korzyścią zużytkują taki dar.

Rm. P r z y b y l s k a popiera zdanie Rm. Kostrzewskiej, prosi o wydatną pomoc dla Seminarjum nauczycielskiego żeńskiego.

Rm. Dr. S k ą p s k i atakuje Dyrekcję Kasy i Sekretarjat, że zbyt uciążliwie odnosi się do starających się o pożyczki, w dalszym ciągu żali się na wysokie oprocentowanie lombardowanych przedmiotów. Porusza sprawę niskiej waloryzacji, żali się na biurokratyzm, jaki panuje w Zarządzie Kasy. Z zysków zdaniem Rm. Dr. Skąpskiego należy budować domy mieszkalne.

Rm. B o b r o w s k a popiera wywody Rm. Kostrzewskiej, aby nierozdrabniać rozdziału zysków.

Rm. Dr. G r o s s przestrzega przed zalecaniem Kasie interesów, któreby uniemożliwiały uruchomienie kapitałów w razie potrzeby. Polityka Kasy musi być bardzo ostrożna.

Rm. Dr. C h o d o r o w s k i sprzeciwia się wnioskowi Rm. Dr. Klimeckiego.

W dalszej dyskusji zabierali jeszcze głos Rm. Dr. C z u c h a j o w s k i, Dr. B o g d a n i, Wicepr. O s t r o w s k i, Dr. S k ą p s k i, poczem Rm. B o b r o w s k a wnosi aby w projekcie rozdziału datków w poz. 15 rozdzielić kwotę 2.000 zł po połowie, a to 1.000 zł dla „Domu Zdrowia“ uczenic Seminarjów żeńskich zaś 1.000 zł dla uczenic Państwowego Seminarjum.

W g ł o s o w a n i u w n i o s k i S e k. II. u c h w a l o n o z p o p r a w k ą R m. B o b r o w s k i e j.

R e z o l u c j e R m. S t e i n b e r g a i D r. K l i m e c k i e g o p r z e k a z a n o Z a r z ą d o w i K a s y d o r o z p a t r z e n i a.

Sprawozdanie z działalności Podgórskiej Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa.

Imieniem Sekcji II. Rm. Dr. S t a n i s ł a w K l i m e c k i wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

I. Na podstawie sprawozdania Komisji rewizyjnej, które przyjmuje się do wiadomości, zatwierdza się spra-

wozdanie z działalności Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności m. Krakowa za r. 1930 wraz z bilansem i projektem rozdziału zysków oraz zamknięciem rachunków (§§ 22 i 29 Statutu Kasy) i wyraża się Zarządowi Kasy uznanie za gorliwą i wydatną pracę.

II. Za rok 1930 wyznacza się kwotę 500 zł na wynagrodzenie członków Komisji rewizyjnej Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności m. Krakowa (§ 22 Statutu Kasy).

(Rachunek strat i zysków i rachunek bilansu dołącza się).

(Uchwalono). L. Prez. 2341/1931.

Sprawa utrzymania samoistnej Podgórskiej Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa.

Imieniem Sekcji II. i III. Rm. Dr. Stanisław Klimecki wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Rada Przyboczna stwierdza, że zarówno ze względu na postanowienia zawarte w warunkach połączenia Podgórza z Krakowem, jak i ze względu na interes mieszkańców Dz. XXII. i interes ludności sądowego po wiatu podgórskiego, utrzymanie samoistnej Podgórskiej Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa jest koniecznem.

Rm. Bochenek proponuje, aby remuneracje dla urzędników w Podgórskiej Kasie przeznaczyć na powodzian wileńskich.

W głosowaniu wnioski Sekcji II. i III. uchwalono.

Kredyt dodatkowy 26.000 zł. na pokrycie wydatków spowodowanych wyborami do Sejmu i Senatu.

Imieniem Prezydenta m. i Sekcji II., Wiceprez. m. Dr. Wielgus wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Na pokrycie wydatków spowodowanych przeprowadzeniem wyborów do ciał ustawodawczych Rzplitej w roku 1930 wstawia się do budżetu administracyjnego na rok 1930/31 dodatkowy kredyt w kwocie 26.000 zł.

(Uchwalono). L. Prez. 14.392/1930.

Zmiana konfiguracji realności Skarbu Państwa w Dz. IV

Imieniem Sekcji I. i VII. Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

I. Zgodzić się imieniem Gminy m. Krakowa na zmianę konfiguracji realności Skarbu Państwa objętej lwh. 533 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. IV. Piasek i sąsiednich nieruchomości gminnych objętych lwh. 1, 405 i 521 tejże księgi według planu Urzędu katastralnego z dnia 3 kwietnia 1931 r. oraz na wynikającą z tego zmianę skrawków gruntu gminnego o łącznej powierzchni 27 m² za skrawki gruntu państwowego o tym samym obszarze.

II. Podpisać potrzebne w tym celu dokumenty.

(Uchwalono). L. I. 2965/1931.

Prawo zabudowy na części parceli Gm. w Dz. XIV.

Imieniem Sekcji I i VII Wicepr. m. Dr Wielgus wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Zmienia się uchwałę Tymczasowego Zarządu miasta z dnia 5 maja 1926 r. w tym kierunku, że ustanawia się prawo zabudowy na części parceli gminnej lkat. 74/1 objętej lwh. 2 ks. gr. gm kat. Kraków Dz. XIV Czarna Wieś, czyli na nowej parceli lkat. 74/7 na rzecz Skarbu Państwa Polskiego.

Uchwalono. L. I. 9299/30

Nabycie drogą wywłaszczenia części parceli w Dz. XV na cele otwarcia Aleji Grottgera.

Imieniem Sekcji I i VII Rm. Inż. Dr Taub wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Na cele otwarcia Alei Grottgera między ulicą Kujawską a Wyspiańskiego nabyć drogą wywłaszczenia od Ireny i Antoniego Schimitzków z realności lwh. 8 Dz. XV część parceli lkat. 39/2 o powierzchni około 365·50 m² i w tym celu wdrożyć odpowiednie kroki.

Wydatki połączone z wywłaszczeniem pokryć z funduszu m. Dz. II § 160 budżetu na rok 1931/32.

Uchwalono. (L. 2002/931 I)

Nabycie drogą licytacji realności w Dz. XXII na cele rozbudowy miasta.

Imieniem Sekcji I i VII Rm. Prof. Dr Rouppert wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

1. Przyjmuje się do wiadomości, że na cele rozbudowy miasta nabyła Gmina m. Krakowa w drodze licytacji w dniu 1 kwietnia 1931 r. realność lwh. 306 Dz. XXII lkat. 718 o powierzchni 3009 m² stanowiącą enklawę wśród gruntów miejskich przy ul. Wielickiej, za cenę w kwocie 28.950 złotych.

2. Zatwierdza się wypłacenie przez Kasę miejską w dniu 1 kwietnia 1931 r. do rąk p. Dra Salomona Oberlendera kwoty 5.788 zł 20 gr. a złożone przez tegoż w Sądzie jako wadjum licytacyjne.

3. Poleca się Kasie miejskiej wypłacić Sądowi powyższą kwotę 28 950 zł. w następujący sposób:

a) czwartą część w ciągu dni 14-tu licząc od dnia 1 kwietnia 1931 r. jako dnia licytacji,

b) resztę zaś w 2-ch równych ratach miesięcznych a to pierwsza do 1 maja 1931 r., druga do 1 czerwca 1931 r. — przytem z tej ostatniej raty należy potrącić wadjum w kwocie 5.788 zł 21 gr.

4. Wydatek powyższy pokryć należy z Dz. II § 143 budżetu na rok 1930/31.

Uchwalono. L. I. 2700/31.

Sprzedaż Tow. Osiedli Urzędn. części parceli gm.

Wniosek Sekcji I.:

Rada Przyboczna uchwali:

I. Sprzedać Towarzystwu osiedli urzędniczych Spółdzielni z ogr. odpowiedzialnością w Krakowie na

cele budowy domu części parcel lkat. 1832/7 i 1833/16 objętych wykazem hipotecznym l. 617 ks. gr. gm. kat. Dz. XII Półwsie Zwierzynieckie, oznaczonych na planie sytuacyjnym Budownictwa m. B. z dnia 14 października 1925 r. liczbą 10 i kolorem czerwonym a położonych przy przedłużonej ulicy Włóczków o łącznej powierzchni około 711·72 m² za cenę po 50 (pięćdziesiąt) złotych za jeden metr kwadratowy przyjmując wartość wewnętrzną złotego określoną rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 13 października 1927 r. Nr. 88 poz. 790 Dz. U. R. P. pod następującemi warunkami:

1. Grunt powyższy sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów.

2. Cena kupna ma być zapłacona w 10 równych ratach półrocznych z tem, że pierwsza rata będzie uiszczona przy podpisaniu kontraktu, dalsze zaś co pół roku licząc od powyższego terminu.

3. Towarzystwo opłacać będzie 8% odsetek w stosunku rocznym od każdorazowo dłużnej sumy i to zgóry równocześnie z ratami kapitałowemi.

4. Reszta ceny kupna ma być zabezpieczona hipotecznie na sprzedanej realności.

5. Rozpoczęcie budowy domu na sprzedanym gruncie ma nastąpić w ciągu 2 lat licząc od podpisania kontraktu, zaś ukończenie do 3 lat od tego terminu.

Przez rozpoczęcie budowy należy uważać wybudowanie fundamentów i piwnic.

6. W razie nierozpoczęcia budowy domu w zakreślonym terminie, Gminie przysługiwać będzie prawo odkupu parceli za zwrotem ceny kupna bez procentów. Prawo to zostanie zahipotekowane.

7. Towarzystwo zobowiązuje się nie pozbywać nabytej parceli przed uzyskaniem konsensu na zamieszkanie.

8. Koszta urządzenia ulicy wzdłuż sprzedanej parceli od strony ulicy Ujejskiego poniesie Gmina m. Krakowa, natomiast koszta powyższe od strony ul. Włóczków poniesie Towarzystwo w granicach odnośnych przepisów prawa budowlanego.

Koszta budowy chodników przy obu powyższych ulicach poniesie wyłącznie Towarzystwo.

9. Koszta kontraktu, stempli, intabulacji, koszta planów i pomiarów oraz należytości od przeniesienia własności poniesie Towarzystwo.

II. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do udzielenia ustępstwa pierwszeństwa hipotecznego przed prawem zastawu dla reszty ceny kupna zaintabulować się mającego na rzecz Gminy m. Krakowa.

Uchwalono. (L. I. 1833/31).

Z powodu spóźnionej pory — Przewodniczący, Prezydent Rolle odracza do następnego posiedzenia sprawy:

Akcję pomocy dla bezrobotnych w mieście Krakowie, oraz Projekt Statutu Muzeum Narodowego w Krakowie.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **23**.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej.

Dnia 5 maja b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Inż. Karola Rollego posiedzenie **Sekcji III Rady Przybocznej**, na którem uchwalono przedłożyć Radzie Przybocznej wniosek w sprawie upoważnień dla Komisji drogowo-kanałowej, oraz projekt regulaminu dla Muzeum Narodowego.

Dnia 19 maja b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Inż. Karola Rollego posiedzenie **Komisji drogowo-kanałowej Rady Przybocznej**, na którem zatwierdzono programy robót drogowych i kanałowych na rok budżetowy 1931/32, rozstrzygnięto oferty na dostawę materjałów drogowych i kanałowych jak szutru, asfaltu, smoły, piasku, oraz zatwierdzono projekt budowy kolektora w ul. Pasterskiej i Glinianej, projekt kanału w Alei Focha i Słonecznej, przedłużenia kolektora w ul. Romanowicza, projekt urządzenia ulic na gruntach parcelowanych w Dz. XIX, projekt oświetlenia Osiedla Urzędniczego na Olszy i w ul. Widok, oraz projekty i koszty wykonawcze urządzenia kilku chodników.

Dnia 23 maja b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Inż. Karola Rollego posiedzenie **Komisji Teatralnej Rady Przybocznej**, na którem przyjęto projekt repertuaru do końca sezonu, oraz skład personalu na sezon następny, poczem uchwalono wnioski na Sekcje i Radę Przyboczną w sprawie ograniczenia odpowiedzialności materjalnej dzierżawców Teatru m. na ostatni sezon ich dzierżawy, oraz omówiono sprawę wydawnictwa „Dziejów Teatru miejskiego" opracowanego przez Prof. Józefa Wiśniowskiego.

Dnia 26 maja b. r. odbyło się pod przewodnictwem radcy m. Dr. Czuchajowskiego posiedzenie **Komisji dla Rzeźni i Targowicy m.**, na którem przyjęto ofertę firmy Uderski na budowę wieży wodnej w Rzeźni m. i rozpatrzono sprawę usunięcia topiarni łoju z Rzeźni m., a urządzenia jej w Rzeźni podgórskiej.

Dnia 27 maja b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Ludwika Schneidra posiedzenie **Sekcji Opieki Społecznej Rady Przybocznej**, na którem: wybrano przewodniczącym Sekcji członka Rady Przybocznej Dra Bolesława Korolewicza, a zastępcą P. Bronisławę Bobrowską, uchwalono przedłożyć Radzie Przybocznej wniosek na przyjęcie w Zarząd Gminy fundacji zapomogowej dla wdów i sierót po lekarzach narodowości polskiej imienia Anny ze Strumiłłów Zgierskich Wąsowiczowej o kapitale 10.000 dolarów Stanów Zjedn. Ameryki Półn., ufundowanej przez Jej małżonka Dra Zygmunta Wąsowicza, uchwalono rozdział subwencji gminnej dla kolonij i półkolonij w Krakowie, wkońcu określono pomoc Gminy miasta Krakowa dla ofiar powodzi w Wileńszczyźnie.

Sprawozdanie

z czynności Spółki Mieszkaniowej dla Miast, Spółki z ogran. odpowiedzialnością w Krakowie

za czas od 1 stycznia 1930 r. do 31 grudnia 1930 r.

Bilans zamknięcia i rachunek zysków i strat za rok 1930 wykazuje dalszy rozwój Spółki w ciągu roku 1930.

Rachunek gruntów powiększył się o kwotę około 148.000 zł. Kwota ta stanowi cenę kupna trzech parcel „na Salaburżance“, lwh. 316, 317 i 318, które Spółka mieszkaniowa nabyła od Gminy miasta Krakowa w formie aportu ewentualnego na udział (wpłaty na podwyższenie udziału) i na których buduje trzy domy trzypiętrowe.

Rachunek budów powiększył się o około 470.000 zł. w stosunku do 31 grudnia 1929 r. Tej kwoty użyto:

a) na wykonanie fasad frontowych i tylnych w dwóch domach przy ulicy Słonecznej L. 25 i 27,
b) na wykończenie dwóch domów przy ulicy Słonecznej L. 29 i 31, które oddano do użytku 1 maja 1930 r. — i
c) na budowę trzech domów trzypiętrowych na „Salburżance“, o których wyżej mowa, a które w r. 1930 wyciągnięto pod dach i pokryto.

Własny majątek Spółki mieszkaniowej, nie licząc nawet funduszów rezerwowych, powiększył się również w ciągu roku 1930.

Mianowicie bilans z 31 grudnia 1929 r. wykazuje kapitał udziałowy w kwocie . . . . zł. 600.000·—
Rachunek wpłat na podwyższenie udziałów . . . . „ 437.775·98
Czyli razem własny majątek Spółki w r. 1929 wynosił . . . . . . zł. 1,037.775·98

Według bilansu za rok 1930 przedstawia się własny kapitał Spółki z dniem 31 grudnia 1930 r. jak następuje:

a) kapitał udziałowy . . . . zł. 978.000·—
b) wpłaty na podwyższenie udziałów „ 281.722·22
czyli własny majątek z końcem roku 1930 wynosi . . . . zł. 1,259.722·22
Z końcem roku 1929 wynosił własny kapitał jak wyżej podano . . . „ 1,037.775·98
czyli przyrost wynosi . . . . zł. 221.946·24

Na podwyższenie własnego majątku Spółki złożyły się następujące kwoty:

a) z zysków za rok 1929 rozdzielono 3%-ową dywidendę między spólników, jednakże nie wypłacono tej dywidendy, lecz przeznaczono ją na podwyższenie udziałów. Podwyżka ta czyni razem . . . . . zł. 30.267·74
b) Gmina miasta Krakowa oddała Spółce mieszkaniowej grunta pod budowę, t. j. „na Salaburżance“ (koło ul. Długiej) na ewentualne podwyższenie jej udziału w Spółce. Wartość tych gruntów wynosi . . „ 144.028·50
c) ponadto Gmina wpłaciła w gotówce na ewentualne podwyższenie udziału . . . . „ 47.650·—
(są to wpłaty na rachunek ewentualnej podwyżki udziału po 50.000 zł. rocznie, mianowicie wpłaty od 1 stycznia 1930 do 31 marca 1930 r. są poczynione z budżetu 1929/30, a wpłaty od 1 kwietnia 1930 do 31 grudnia 1930 r. z budżetu za rok 1930/31)

Razem więc wpłacono w ten sposób na podwyższenie udziałów kwotę . . zł. 221.946·24

Ponadto fundusze rezerwowe zostały podwyższone
z kwoty . . . . zł. 319.849·49
do kwoty . . . . „ 431.849·49
t. j. o kwotę . . . . zł. 112.000·—
głównie przez umieszczenie odpowiedniej kwoty na amortyzację budynków.

Z czystego zysku z roku 1930 w kwocie 39.123·82 proponuje się kwotę zł. 34.042·48 na 3%-ową dywidendę i na 3% od kwot wpłaconych na podwyższenie udziałów, tak, jak w roku 1929 z tem, że resztę w kwocie zł. 5.081·34 przeniesie się na rok 1931, oczywiście tak, jak po inne lata dywidenda nie zostanie wypłaconą, lecz zostanie przeznaczoną jako wpłata na podwyższenie udziałów.

W kapitale udziałowym w kwocie zł. 978.000·— i w wpłatach na podwyższenie udziałów po koniec roku 1930 w łącznej kwocie zł. 281.722.22, uczestniczą poszczególni spólnicy jak następuje:

	Kapitał udziałowy	Wpłaty na podwyżkę udziałów	Razem stan z 31 grudnia 1930 r.
	zł.	zł.	zł.
1) Bank Gospodarstwa Krajowego	343.440·—	10.303·20	353.743·20
2) Gmina miasta Krakowa	390.470·32	264.008·24	654.478·56
3) Gmina miasta Tarnowa	50.582·—	1.492·46	52.074·46
4) Gmina miasta Nowego Sącza	30.228·02	906·84	31.134·86
5) Gmina miasta Rzeszowa	161.449·66	4.843·49	166.293·15
6) Gmina miasta Przemyśla	1.151·—	105·66	1.256·66
7) Gmina miasta Białej	679·—	62·33	741·33
Razem . . .	978.000·—	281.722·22	1,259.722·22

Jak wynika z powyższego, największe wpłaty na podwyższenie udziału swego uskuteczniła Gmina miasta Krakowa, która stale popiera działalność Spółki mieszkaniowej i w ten sposób przysparza corocznie odpowiednią ilość mieszkań dla ludności miasta Krakowa, odczuwającej dotkliwie obecny kryzys mieszkaniowy.

Szczegóły co do pozycyj bilansu i rachunku zysków i strat są podane w allegatach, przedłożonych Walnemu Zgromadzeniu spólników.

Działalność Spółki w roku 1930 przedstawia się jak następuje:

Jak wyżej podano, w roku 1930 Spółka wykonała następujące roboty:

a) wykończyła budowę dwóch domów w Krakowie przy ulicy Słonecznej, t. j. trzypiętrowego pod L. 29 i czteropiętrowego narożnika pod L. 31, obejmujących razem 37 mieszkań o 93 ubikacjach i oddała te domy do użytku dnia 1 maja 1930 r.;

b) wykonała zewnętrzne wykończenie dwóch domów trzypiętrowych w Krakowie przy ulicy Słonecznej L. 25 i 27, t. j. wykonano fasady tych domów razem z fasadami domów przy ulicy Słonecznej L. 29 i 31;

c) rozpoczęła w jesieni roku 1930 budowę trzech domów trzypiętrowych w Krakowie na parcelach „na Salaburżance“ (projektowana ulica boczna od ulicy Długiej do Alei Słowackiego), odstąpionych jej przez Gminę miasta Krakowa jako wpłatę na ewentualną podwyżkę udziału. Domy te obejmują 44 mieszkania o 95 ubikacjach (8 mieszkań po 2 pokoje i kuchni i 35 mieszkań po jednym pokoju i kuchni i 1 izbę z piecem kuchennym). Mieszkania te będą zaopatrzone we wszystkie urządzenia komfortowe — gaz i elektrykę, nie wyłączając kompletnych urządzeń łazienkowych. Do takiego uposażenia małych mieszkań jednopokojowych skłoniła nas okoliczność, że inteligencja pracująca musi się coraz bardziej ograniczać w swych wydatkach i nie może sobie pozwolić wskutek tego na większe mieszkanie, należało tedy nawet najmniejsze mieszkanie (z pokoju i kuchni) zaopatrzyć w łazienki, które są nieodzowną potrzebą kulturalną tej kategorji lokatorów.

Na pokrycie kosztów powyższych budów:

Ad a) na koszta budowy domów przy ulicy Słonecznej L. 29 i 31 w Krakowie, które wynosiły przeszło 620.000 zł., otrzymała Spółka z Banku Gospodarstwa Krajowego tylko 100.000 zł., budowała bowiem w czasie, kiedy nie było kontyngentu kredytowego rządowego, który przydzielono dopiero, gdy budowa była na ukończeniu. Spółka tedy musiała cały resztujący koszt budowy, t. j. około 520.000 zł., pokryć poza kontyngentem rządowym. Udało się to uzyskać Spółce tylko dzięki temu, że Dyrekcja Kasy Oszczędności miasta Krakowa, w zrozumieniu doniosłości społecznej naszej akcji budowlanej, udzieliła nam kredytu wekslowego częścią za poręką Gminy i częścią za hipotecznem zabezpieczeniem — i dzięki stanowisku kredytowemu, które sobie Spółka wyrobiła przez punktualne dopełnianie zobowiązań kredytowych wobec dostawców. Oczywiście część kosztów budowy pokryto z nadwyżek czynszowych.

Ad b) Bank Gospodarstwa Krajowego przyznał pożyczkę ulgową w kwocie zł. 15.000, a resztę pokryto z własnych funduszów.

Ad c) Na rozpoczęcie i kontynuowanie budowy domów „na Salaburżance“:

Z Komitetu Rozbudowy przyznano pożyczkę w kwocie 150.000 zł. i otrzymaliśmy też z Banku Gospodarstwa Krajowego promesę na tę kwotę, ale w roku 1930 zrealizowaliśmy tylko częściową kwotę 50.000 zł. Od Gminy miasta Krakowa otrzymaliśmy w roku 1930 na ewentualne podwyższenie udziału kwotę 47.650 zł., część gotówki wydaliśmy na tę budowę z nadwyżek czynszowych, resztę nam kredytowali nasi dostawcy i przedsiębiorcy. Koszt tej budowy z końcem roku 1930 wynosił przeszło 220.000 zł., wykończenie tych budynków i oddanie do zamieszkania nastąpi prawdopodobnie na 1-go lipca 1931 r.

Z powyższego wynika, że mimo ograniczonego kredytu ulgowego potrafiła Spółka przy pomocy Gminy miasta Krakowa i Kasy Oszczędności miasta Krakowa przezwyciężyć trudności kredytowe, do tego przyczyniło się też, jak wyżej zaznaczyliśmy w wysokim stopniu zaufanie, jakie sobie Spółka przez swoją wieloletnią działalność i punktualność w wypełnieniu swych zobowiązań kredytowych potrafiła wyrobić u dostawców i przedsiębiorców budowlanych.

Po doliczeniu mieszkań w domach na „Salaburżance“ do ilości mieszkań dotąd wystawionych okazuje się, że Spółka w samym Krakowie wybudowała dotąd 250 mieszkań o 733 ubikacjach, prócz tego 6 lokali sklepowych, względnie magazynów, w Tarnowie 54 mieszkania o 126 ubikacjach, w Nowym Sączu 15 mieszkań o 32 ubikacjach i w Rzeszowie 21 mieszkań o 53 ubikacjach, razem więc wybudowała Spółka 340 mieszkań o 944 ubikacjach i 6 lokali sklepowych, względnie magazynów.

Spółka więc założona w roku 1920 dla zaopatrywania ludności miejskiej w małe mieszkania i ulżenia nędzy mieszkaniowej oddała również w ubiegłym roku administracyjnym znaczne usługi społeczeństwu, jakkolwiek działalność jej przypadła na czas najcięższego przesilenia finansowego i kredytowego.

W Krakowie, dnia 21 kwietnia 1931 r.

Dr. Adolf Gross mp. *Inż. Jan Peltz* mp.

Za Radę Nadzorczą:

Inż. Karol Rolle mp.
Prezes Rady Nadzorczej.

SPÓŁKA MIESZKANIOWA DLA MIAST.

Bilans zamknięcia z dniem 31 grudnia 1930 r.

Stan czyny

1) Rachunek kasy		zł.	17.886·84
2) Rachunek lokaty gotówki		„	116.401·72
3) Rachunek kredytu budowlanego w Banku Gospodarstwa Krajowego na budowę „na Salaburżance“		„	99.998·—
4) Rachunek gruntów		„	660.488·47
5) Rachunek budów (bez gruntów):			
a) domy wykończone	zł. 3,296.652·17		
b) domy w budowie	„ 222.428·41	„	3,519.080·58
6) Rachunek materjałów budowlanych		„	510·48
7) Rachunek dłużników		„	17.620·91
8) Rachunek różnicy kursu przy realizacji zwyczajnej pożyczki amortyzacyjnej 60.000 zł.		„	11.000·—
9) Rachunek inwentarza		„	2.970·—
10) Rachunek przechodni		„	26.777·11
		zł.	4,472.734·11
Rachunek weksli czynszowych, żyrowanych przez Spółkę mieszkaniową		zł.	400·—

Stan bierny

1) Rachunek udziałów		zł.	978.000·—
2) Rachunek wpłat na podwyższenie udziałów		„	281.722·22
3) Rachunek pożyczek hipotecznych (skryptowych), zaciągniętych w Zakładzie Kredytowym Miast Małopolskich (obecnie Bank Gospodarstwa Krajowego)		„	254.476·—
4) Rachunek pożyczek hipotecznych budowlanych (kaucyjnych), zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego		„	739.000·—
5) Rachunek pożyczek amortyzacyjnych ulgowych zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego		„	869.183·96
6) Rachunek pożyczki amortyzacyjnej (zwyczajnej)		„	60.000·—
7) Rachunek weksli		„	680.623·66
8) Rachunek wierzycieli:			
a) Rachunek kaucyj mieszkaniowych i pożyczek od lokatorów domów w formie przedpłat czynszowych	zł. 65.095·14		
b) Rachunek niewypłaconych dostaw budowlanych	„ 54.470·01	„	119.565·15
9) Rachunek funduszów rezerwowych		„	431.849·49
10) Rachunek przechodni		„	18.440·—
11) Reszta zysku nierozdzielonego za rok 1929	zł. 748·81		
Czysty zysk za rok 1930	„ 39.123·82	„	39.873·63
		zł.	4,472.734.11
Rachunek weksli czynszowych, żyrowanych przez Spółkę mieszkaniową		zł.	400·—

Stan bierny

SPÓŁKA MIESZKANIOWA DLA MIAST.

Winien **Rachunek zysków i strat za rok 1930.** Ma

Winien			Ma	
1) Wydatki za lokatorów (należytość wodociągowa etc. i inne wydatki z realności)	zł. 58.405.03		1) Czynsze z mieszkań, wraz ze zwrotem opłat wodociągowych i innych wydatków, zwracanych przez lokatorów	zł. 412.388·52
2) Procenty zapłacone w roku 1930	„ 148.988·—		2) Inne dochody z lokaty kwot czynszowych i gotówki, przeznaczonej na cele budowlane .	„ 3.176·17
3) Wydatki administracyjne . . .	„ 46.708·33		3) Zysk za rok 1929	„ 749·81
4) Podatki i należytości stemplowe	„ 9.139·51			
5) Amortyzacja częściowa kwoty 12.000 zł. jako różnicy kursu przy realizacji pożyczki 60.000 zł., zaciągniętej w listach zastawnych w Banku Gospodarstwa Krajow.	„ 1.000·—			
6) Amortyzacja urządzenia biurow.	„ 200·—			
7) Amortyzacja budynków	„ 100.000·—			
8) Ogólny fundusz rezerwowy . .	„ 12.000·—			
9) Reszta zysku za rok 1929 . . . . zł. 749·81 Czysty zysk za rok 1930 . . . . „ 39.123.82	„ 39.873·63			
	zł. 416.314·50			zł. 416.314·50

SPRAWOZDANIE

Zarządu Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa.

Wkładki złotowe wynoszą dnia 31 grudnia 1930 . . . . na 36.796 książeczkach		zł.	19,558.089·50
a gdy dnia 1 stycznia 1930 wynosiły . . . . „ 36.223	„	„	16,847.193·03
przeto zwiększyły się w liczbie książeczek o 573 sztuki i wzrosły o kwotę		zł.	2,710.896·47

czyli o 16·10% ponad stan początkowy.

Powyższy wzrost wkładek złotowych należy przypisać nadwyżce między kapitałem

złożonym a zwróconym w kwocie	zł.	1,611.325·94
oraz sumie odsetek skapitalizowanych	„	1,099.570·53
Razem j. w.	zł.	2,710.896·47

Przeciętna wysokość wkładki na jednej książeczce złotowej wynosi zł. 531·62 i jest większa o zł. 66·43 czyli o 14·28% od przeciętnej wkładki z r. 1929.

Wkładki dolarowe wynoszą dnia 31 grudnia 1930 na ks.	7.961	$ 3,610.253·41	à 8·85 = zł.	31,950.742·67
gdy zaś dnia 1 stycznia 1930 wynosiły . . . . „ „	6.750	„ 2,858.464·53	„ 8·85 = „	25,297.411·09
przeto wzrosły . . . . o ks.	1.211	$ 751.788·88	à 8·85 = zł.	6,653.331·58

czyli o 26·30% ponad stan początkowy.

Powyższy przyrost wkładek dolarowych pochodzi z nadwyżki

w kapitale złożonym	$ 595.856·63	à 8·85 = zł.	5,273.330·90
oraz z odsetek skapitalizowanych	„ 155.932·25	„ 8·85 = „	1,380.000·68
Razem j. w. . . .	$ 751.788·88	à 8·85 = zł.	6,653.331·58

Przeciętna wysokość wkładki na jednej książeczce dolarowej wynosi $ 453·49 i jest większa o $ 30·02 czyli o 7·09% od przeciętnej wysykości z r. 1929.

Z powyższych cyfr wynika, iż suma wkładek złotowych i dolarowych,

która z początkiem roku 1930 wynosiła	zł.	42,144.604·12
wzrosła w ciągu tegoż roku w kapitale o	„	6,884·656·84
oraz w procentach skapitalizowanych o	„	2,479.571·21
i wynosi w dniu 31 grudnia 1930 na 44.757 książeczkach	zł.	51,508.832·17

i jest wyższa o 22·22% od stanu początkowego.

Z tego łącznego stanu wkładek wypada na jedną książeczkę przeciętnie zł. 1.150·85, która to kwota jest wyższą od przeciętnej z r. 1929 o zł. 170·13, czyli o 17·34%.

Wkładki na rachunkach bieżących złotowych i dolarowych

wynosiły dnia 1 stycznia 1930	zł.	324.317·64
zaś z końcem tegoż roku wynoszą	„	845.018·64
zatem zwiększyły się o	zł.	520.701·—

Wkładki Funduszów rezerwowych Kasy na rachunku bieżącym

wynosiły dnia 1 stycznia 1930	zł.	920.750·—
a gdy z końcem tegoż roku wynoszą	„	903.723·09
zatem zmniejszyły się o	zł.	17.026·91

Reeskont weksli w Banku Polskim wynosi z końcem r. 1930	zł.	965.300·—
gdy zaś z początkiem r. 1930 wynosił	„	2,540.450·—
przeto zmniejszył się o	zł.	1,575.150·—

Stan weksli złotowych wynosi z końcem r. 1930	sztuk	3·133	na	zł.	9,970.357·—
gdy zaś z początkiem r. 1930 wynosił	„	2.864	„	„	9,780.383·95
przeto wzrósł o	sztuk	269	na	zł.	189.973·05

Na jeden weksel złotowy wypada przeciętnie zł. 3.182·36, czyli o zł. 232·57 mniej niż z końcem r. 1929.

Stan weksli dolarowych wynosi z końcem r. 1930	sztuk	1.839	na	$	2,931.697·—
a gdy z początkiem r. 1930 wynosił	„	1.702	„	„	2,449·252·50
przeto zwiększył się o	sztuk	137	na	$	482.444·50

Na jeden weksel dolarowy wypada przeciętnie $ 1.594·18, czyli o $ 154·25 więcej niż w r. 1929.

Z wykazanych powyżej weksli złotowych i dolarowych znajduje się w proteście:

106 sztuk weksli złotowych na sumę		zł.	495.100·—
79 sztuk weksli dolarowych na sumę	$ 123.537·— à 8·85 =	„	1,093.302·45
razem jest weksli protestowanych 185 sztuk na		zł.	1,588.402·45

ktora to suma przedstawia 4·42% całego portfelu wekslowego Kasy.

Weksle protestowane zabezpieczone są przeważnie na hipotekach, albowiem zabezpieczonych jest 140 sztuk weksli złotowych i dolarowych na zł. 1,526.321·45, co stanowi 96·09% całej sumy weksli protestowanych.

Z pośród weksli protestowanych znajduje się w zaskarżeniu:

54 sztuk weksli złotowych na sumę		zł.	415.795·—
45 sztuk weksli dolarowych na sumę	$ 96.713·— à 8·85 =	„	855·910·05
razem jest w procesie weksli sztuk 99 na łączną sumę		zł.	1,271.705·05

W sumie tej mieszczą się weksle zabezpieczone hipotecznie na kwotę zł. 1,168.031·20, która stanowi 91·85% ogólnego stanu weksli zaskarżonych.

Pożyczki hipoteczne złotowe zmniejszyły się w ciągu roku 1930 o 26 kont umorzonych oraz o spłacony kapitał pożyczkowy w kwocie zł. 85.104·84 i wynoszą z końcem tegoż roku na 344 kontach sumę . . . zł. 1,457.667·42

Przeciętna wysokość pożyczki hipotecznej złotowej na jednem koncie wynosi zł. 4 237·37.

Pożyczki hipoteczne dolarowe wzrosły w roku sprawozdawczym o 36 kont i o kwotę $ 192.338·— i wynoszą z końcem tegoż roku na 124 kontach . . . $ 757.890·—

Na jedną pożyczkę hipoteczną dolarową wypada przeciętnie $ 6.112·01.

Pożyczki na skrypta dłużne złotowe i dolarowe zwiększyły się w roku 1930 o zł· 676.946·72 i wynoszą na 11 kontach sumę . . . zł. 2,920.596·32

Przeciętna wysokość jednej pożyczki skryptowej wynosi zł. 265.508·75.

Zaliczki udzielone Zakładowi Zastawniczemu na zastawy ruchome wzrosły w ciągu roku 1930 o zł. 88.399·— i wynoszą dnia 31 grudnia 1930 sumę . . . zł. 1,569.751·—

Papiery wartościowe Funduszu obrotowego przedstawiają z dniem 31 grudnia 1930 wartość kursową . . . zł. 1,735.103·05

zaczem zwiększyły się drogą zakupna nowych obligacyj o zł. 114.404·55 wartości kursowej.

Lokacja gotówki w Banku Polskim i w P. K. O. wynosi z końcem roku 1930 zł. 294.427·79

Lokacja w bankach złotowa zwiększyła się w ciągu roku sprawozdawczego o zł. 574.755·04 i wynosi z dniem 31 grudnia 1930 . . . zł. 735.556·07

Lokacja w bankach dolarowa zwiększyła się zaś w tym samym czasie o $ 200.951·98 i wynosi z końcem r. 1930 . . . $ 429.765·—

Nadwyżka odsetek wynosi w Funduszu obrotowym za r. 1930			zł.	1,802.028·13
do czego przybywa:				
Zysk Zakładu Zastawniczego na zastawy ruchome za r. 1930			„	3.534·—
Pokrycie z Funduszu wyrównawczego zniżki kursowej papierów wartościowych Funduszu obrotowego			„	555·72
Razem . . .			zł.	1,806.117·85
z tego pokryto:				
Koszta administracji: pobory służbowe	zł.	456.347·22		
wydatki rzeczowe	„	133.856·79		
Razem . . .	zł.	590.204·01		
Podatki i należytości skarbowe	„	36.049·86		
Pensje emerytalne, wdowie i sieroce	„	119.362·65		
Różne odpisy	„	3.213·70		
Koszta ogólne razem . . .	zł.	748.830·22		
do czego dochodzi:				
Dalsza dodatkowa waloryzacja wkładek	„	100.386·71		
Związkowi Kas Oszczędności we Lwowie na budowę domu wypoczynkowego dla pracowników Kas Oszczędności	„	10.000·—		
Zniżka na kursie papierów wartościowych Funduszu obrotowego	„	555·72		
Dotacja na uzupełnienie Funduszu zasobowego	„	100.000·—		
„ „ „ „ emerytalnego	„	250.000·—	zł.	1,209.772·65
a pozostałość jest czystym zyskiem za rok 1930 i wynosi			zł.	596.345·20
gdy zaś czysty zysk w r. 1929 wynosił			„	583.296·50
przeto czysty zysk za rok sprawozdawczy jest większy od zysku z roku ubiegłego o			zł.	13.048·70

Koszta ogólne wynosiły w r. 1927 a także i w roku 1928 2·26% kapitału wkładkowego, w roku 1929 1·81%, a w roku 1930 zmniejszyły się do 1·45%.

Pobory służbowe, które w roku 1927 wynosiły 1·022%, w roku 1928 0·952%, a w roku 1929 0·948% w stosunku do wkładów oszczędności, zmniejszyły się również i w roku 1930 i wynoszą 0·885% tychże wkładów.

Ogólny obrót gotówkowy wynosił w r. 1930:

w przychodzie w złotych	zł.	80,082.273·85
w rozchodzie „ „	„	80,130.782·64
w przychodzie w dolarach	„	98,057.458·58
w rozchodzie „ „	„	98,164.924·22
Razem . . .	zł.	356,435.439·29
zaś w roku 1929 wynosił	„	309,159.359·93
zatem zwiększył się o	zł.	47,276.079·36

Własny majątek Kasy Oszczędności przedstawia się z końcem grudnia 1930 roku, jak następuje:

Fundusz zasobowy	zł.	2,616.765·87
„ wyrównawczy	„	16.508·03
„ emerytalny	„	1,881.897·58
Razem . . .	zł.	4,515.171·48
gdy zaś majątek ten z końcem roku 1929 wynosił	„	3,692.742·76
przeto wzrósł o	zł.	822.428·72

Tu należy zaznaczyć, że Fundusz zasobowy wynosi 5·08% sumy wkładek złożonych na książeczkach Kasy Oszczędności.

Ogólny majątek zostający pod zarządem Kasy wynosi 31 grudnia 1930	zł.	61,119303·97
a gdy z końcem roku 1929 wynosił	„	51,923.715·89
przeto w roku sprawozdawczym jest wyższy o	zł.	9,195.588·08

Powyższy przyrost przedstawia 17·76% stanu początkowego.

Połączony z Kasą Oszczędności Zakład Zastawniczy na zastawy ruchome

wykazywał z końcem grudnia 1929	na 16.144	zastawach . . .	pożyczek	zł.	1,388954·93
w ciągu roku 1930 udzielono	„ 29.297	zastawów . . .	„	„	2,447.839·—
Razem . . .	na 45.441	zastawach . . .	pożyczek	zł.	3,836·793·93
w tym czasie interesenci spłacili	„ 27.946	„ . . .	„	„	2,356.285·—
pozostaje z końcem roku 1930	na 17.495	zastawach . . .	pożyczek	zł.	1,480.508·93

Z powyższego okazuje się, że w roku 1930 powiększyła się liczba zastawów o 1.351 sztuk i o zł. 91.554·— udzielonych pożyczek.

Przeciętna pożyczka na jeden zastaw wynosiła w r. 1927 zł. 67·68, w r. 1928 zł. 78·54, w r. 1829 zł. 86·03, a w roku 1930 zł. 84·63.

Ogólny przyrost pożyczek wynosi 6·60% w stosunku do stanu początkowego.

Jeśli spojrzymy na ubiegły rok sprawozdawczy ze stanowiska ogólniejszego, to musimy stwierdzić, że minął on pod znakiem niekorzystnych stosunków gospodarczych, jakie zapanowały nietylko u nas w Polsce ale prawie i na całym świecie. Niebywale zła konjunktura w rolnictwie, zastój w przemyśle i handlu w związku z ograniczeniem produkcji i miljonowemi rzeszami bezrobotnych, i to nawet w tych państwach, którym zazwyczaj własne siły robocze nie wystarczały, oto objawy tego kryzysu, który obecnie przeżywamy.

O ile chodzi o naszą Instytucję a w szczególności o jej rozwój objawiający się w przypływie wkładów oszczędnościowych, to przyznać trzeba, że owo ciężkie położenie ekonomiczne naszego społeczeństwa wzrostowi wkładek nie przeszkodziło, stan ich bowiem podniósł się w r. 1930 o zł. 9,364.228·05 to jest o sumę przewyższającą przyrost wkładek z r. 1929 o zł. 85.148·86.

Natomiast wspomniany kryzys gospodarczy odbił się w pewnej mierze niekorzystnie na płynności udzielonych pożyczek przez Kasę Oszczędności. Dłużnicy Kasy w wielu wypadkach nie mogli upłacać rat kapitałowych, opłacając tylko same odsetki. Stąd też zaistniała dla Zarządu Kasy Oszczędności konieczność jaknajdalej idącej ostrożności w udzielaniu kredytów, a to tem bardziej, że w porównaniu z rokiem 1929 podniósł się i stosunek weksli protestowanych do całego portfelu o 0·29% i wynosi 4·42%.

Oparta na wspomnianem podłożu działalność kredytowa Kasy, miała tak jak i w poprzednich latach, w pierwszym rzędzie na celu poparcie ruchu budowlanego. Widać to z tego faktu, że z łącznej sumy wypłaconych w r. 1930 kredytów wekslowych w kwocie zł. 14,235.000·—, większa jej część, bo zł. 7,614000·— została udzielona na budowę i nadbudowę domów mieszkalnych w Krakowie, tudzież na remont wielu realności, których stan nie odpowiadał koniecznym wymogom bezpieczeństwa, wygody i higjeny.

Zaspokoiwszy zgłoszenia o kredyty budowlane mieszkańców miasta Krakowa, Zarząd Kasy Oszczędności nie zapomniał o potrzebach na tem polu ludności pobliskich gmin podmiejskich oraz dalej położonych miasteczek i miast Województwa Krakowskiego, a zwłaszcza miejscowości klimatycznych i uzdrowisk, jak naprzykład: Zakopane, Krynica, Rabka i t. d., na które to cele udzieliła Kasa Oszczędności w roku sprawozdawczym pożyczek w sumie zł. 2,215·000·—.

Przemysł, handel i rękodzieło w Krakowie zostało zasilone kwotą zł. 1,601.000·—, zaś poza Krakowem kwotą zł. 290.000·—. Kredyty redyskontowe udzielone przez Kasę Oszczędności spółdzielniom kredytowym i spółkom handlowym w Krakowie wynosiły zł. 2,020.000·—, zaś kasom oszczędności poza Krakowem zł. 208.000·—. Pożyczki rolnicze wynosiły zł. 287.000·—.

Stopa procentowa stosowana przy kredytach w Kasie Oszczędności miasta Krakowa obniżona została z dniem 1 kwietnia 1930 r. o $^1/_2$% i wynosiła od pożyczek wekslowych od $8^1/_2$% do $10^1/_2$%, zaś od pożyczek hipotecznych od $4^1/_2$% do $8^1/_2$%. Obniżka ta nie pociągnęła za sobą obniżki stopy procentowej od wkładek, która — zależnie od terminów wypowiedzenia — wynosi przy wkładach dolarowych 4—6%, a przy wkładach złotowych 6—8%.

Mimo, iż na rynku pieniężnym było coraz to trudniej o kredyt długoterminowy, zwłaszcza, że niektóre instytucje kredytowe widziały się zniewolone wstrzymać dalsze udzielanie takiego kredytu, to przecież Kasa Oszczędności udzielała tych kredytów w dalszym ciągu, jużto we formie pożyczek hipotecznych dolarowych, jużto we formie pożyczek skryptowych dolarowych i z tego tytułu wypłaciła w roku 1930 w walucie dolarowej kwotę odpowiadającą sumie zł. 2,750.000·—.

Stosunek procentowy kredytu długoterminowego dolarowego do wkładów dolarowych wynosił z końcem roku 1930 — 24·41%, czyli, że ten stosunek procentowy mieścił się w granicach zakreślonych przez Związek Małopolskich Kas Oszczędności we Lwowie.

Łączna suma kredytów krótko- i długoterminowych, wypłaconych przez Kasę Oszczędności w roku 1930 wynosiła 17 miljonów złotych.

Rozwój naszej Instytucji to nic innego, jak tylko coraz to większy napływ nowych klientów, dla których dotychczasowe ubikacje Kasy okazały się jednak za szczupłe. Nie mogą one już pomieścić, choćby z niewielką tylko wygodą, całych setek przybywających dzień w dzień do Kasy osób. Stąd też zaszła potrzeba bezzwłocznej przebudowy gmachu względnie jego wnętrza. Po dokonaniu tego dzieła, zapoczątkowanego i z największą troskliwością i starannością prowadzonego z upoważnienia Rady Kasy przez Zarząd Kasy, uzyska Instytucja nasza obszerne i wygodne pomieszczenie tak dla publiczności jak i dla własnych kas i likwidatur. Z przebudową łączy się gruntowne odnowienie całego gmachu i jego urządzeń.

A teraz nie od rzeczy może będzie rzucić okiem wstecz na okres ostatnich lat siedmiu, które nastąpiły po klęsce inflacyjnej i dewaluacyjnej. Rok 1924, jako pierwszy w tym nowym okresie, rozpoczęty przez Państwo wstrzymaniem inflacji markowej i następnem wprowadzeniem waluty złotowej, zakończył się dla Kasy Oszczędności miasta Krakowa bilansem, w którym wkładki oszczędności figurowały w sumie zł. 2,528.454·66, a majątek własny Kasy w sumie zł. 494.354·62. Z końcem roku 1930 stan wkładek przekroczył sumę zł 51,500.000·—, zaś majątek własny Kasy wynosi ponad zł. 4,515.000·—.

Te cyfry mówią same za siebie.

Przedstawiwszy obraz pracy i osiągniętych wyników w naszej Instytucji w roku 1930, wspominamy z uczuciem szczerego żalu tych Członków Rady Kasy i Zarządu Kasy, którzy niedawno jeszcze razem z nami dla dobra Kasy Oszczędności pracowali, a których nieubłagana śmierć z grona naszego zabrała, a to ś. p. Dra Tadeusza Starzewskiego, zmarłego d. 10 lutego 1931, długoletniego Członka Wydziału Wielkiego i Nadzorczego oraz Rady Kasy, tudzież ś. p. inż. Władysława Turskiego, zmarłego 20 marca 1931, jednego z najstarszych Członków dawnego Wydziału Wielkiego, Członka Komitetu Rewizyjnego, Zastępcę Przewodniczącego Wydziału Nadzorczego, a ostatnio Członka Zarządu Kasy, Obydwu obywateli wielkiej miary, zasłużonych nietylko dla naszej Instytucji ale i dla miasta Krakowa i dla naszej Ojczyzny. — Cześć Ich pamięci!

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Krakowa:

(—) Dr. Tadeusz Federowicz *(—) Józef Dorawski*
(—) Dr. Józef Muczkowski *(—) Józef Szczęśniak.*

ZESTAWIENIE

stosunku procentowego funduszów Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa

do stanu wkładek z dniem 31 grudnia 1930 r.

Stan czynny:

Weksle złotowe i dolarowe	zł.	35,915.875·44	69·73%
Pożyczki hipoteczne złotowe i dolarowe łącznie z zaległemi odsetkami	„	8,390.157·98	16·29%
„ na skrypta łącznie z zaległemi odsetkami	„	2,955.551·87	5·74%
Papiery wartościowe oraz kupony zaległe i bieżące	„	1,811.234·12	3·51%
Zaliczki Zakładu Zastawniczego na zastawy ruchome	„	1,569.751·—	3·05%
Lokacja w bankach złotowa i dolarowa	„	4,833.404·11	9·38%
„ Funduszów rezerwowych	„	5,223.264·70	10·14%
Gotówka w złotych i w dolarach	„	359.198·81	—·71%
Różne aktywa	„	50.865·94	—·09%
Razem	zł.	61,119.303·97	

Stan bierny:

Wkładki złotowe i dolarowe	zł.	51,508.832·17	100·—%
Rachunki bieżące złotowe i dolarowe	„	1,748.741·74	3·39%
Rachunek reeskontu weksli w Banku Polskim	„	965.300·—	1·87%
Fundusze rezerwowe	„	5,223.264·70	10·14%
Różne passywa	„	1,076.820·17	2·09%
Zysk za rok 1930	„	596.345·20	1·15%
Razem	zł.	61,119.303·97	

OBRÓT KASOWY

Przychód — w czasie od 1 stycznia

	zł.	gr.
Rachunek wkładek oszczędności	13,099.116	79
Rachunki bieżące	4,252.765	13
„ „ Funduszów rezerwowych	838 658	61
Zaliczki na zastaw papierów wartościowych	400	—
Weksle	37,908.794	83
Pożyczki hipoteczne	108.658	91
„ na skrypta dłużne	498.518	58
Zaliczki Zakładu Zastawniczego na zastawy ruchome	290.671	20
Papiery wartościowe	13 849	75
Rachunek żyrowy w Banku Polskim, Oddział w Krakowie	11,072.007	50
Rachunki w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie i w Krakowie	894.164	61
Lokacja w bankach	4,378.150	89
Zaliczki na płace i do wyrachowania	138.902	19
Reeskont weksli w Banku Polskim	4,025.800	—
Rachunek „niezałatwionych“	714.460	55
„ „różnych“	32.819	85
Odsetki od weksli	1,007.250	—
„ „ pożyczek hipotecznych	123.689	97
„ „ „ na skrypta	218.496	88
„ „ zaliczek na zastaw papierów wartościowych	176	10
Kupony od papierów wartościowych	163 543	96
Rachunek kosztów administracyjnych	32.783	48
Podatki i należytości skarbowe	8.066	12
Inwentarz	22	50
Wierzytelność u Funduszu wyrównawczego	260.505	45
Suma przychodu	80,082.273	85
Gotówka dnia 31 grudnia 1929	225.394	89
	80,307.668	74

OBRÓT KASOWY

Przychód — w czasie od 1 stycznia

	dolary amerykańskie		równowartość w złot. (po 8·85)	
Rachunek wkładek oszczędności	2,391.181	97	21,161.960	07
Rachunki bieżące	31.452	06	278 350	72
Weksle	7,843.232	25	69,412.605	42
Pożyczki hipoteczne	22.562	—	199.673	70
„ na skrypta	4.485	—	39.692	25
Lokacja w bankach	438.528	56	3,880.977	76
Odsetki od weksli	291.001	70	2,575.365	10
„ „ pożyczek hipotecznych	47.402	23	419.509	79
„ „ „ na skrypta	10.093	08	89.323	77
Suma przychodu	11,079.938	85	98,057.458	58
Gotówka dnia 31 grudnia 1929	33.873	26	299.778	35
	11,113.812	11	98,357.236	93

W ZŁOTYCH

do 31 grudnia 1930 r. Rozchód

	zł.	gr.
Rachunek wkładek oszczędności	11,487.790	85
Rachunki bieżące	3,837.729	15
„ „ Funduszów rezerwowych	956.097	12
Weksle	38,098.767	88
Pożyczki hipoteczne	23.554	07
„ na skrypta dłużne	366.929	30
Zaliczki udzielone Zakładowi Zastawniczemu na zastawy ruchome	273.000	—
Papiery wartościowe	128.810	—
Rachunek żyrowy w Banku Polskim, Oddział w Krakowie	10,777.999	19
Rachunki w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie i w Krakowie	906.324	18
Lokacja w bankach	4,905.083	43
Zaliczki na płace i do wyrachowania	146.788	86
Reeskont weksli w Banku Polskim	5,600.950	—
Rachunek „niezałatwionych“	708.331	24
„ „różnych“	28.405	43
Odsetki wypłacone od wkładek	185.933	44
„ zapłacone od reeskontu weksli	42.834	80
Zapłacone kupony od papierów wartościowych	2.263	90
Pobory służbowe	456.347	22
Pensje emerytalne, wdowie i sieroce	119.362	65
Rachunek kosztów administracyjnych	176.640	27
Podatki i należytości skarbowe	112.638	51
Inwentarz	3.236	16
Fundusz waloryzacyjny	1.281	78
Waloryzacja wkładek	100.386	71
Wierzytelność Funduszu zasobowego	100.000	—
Zysk administracyjny za rok 1929	583.296	50
Suma rozchodu	80,130.782	64
Gotówka dnia 31 grudnia 1930	176.886	10
	80,307.668	74

W DOLARACH

do 31 grudnia 1930 r. Rozchód

	dolary amerykańskie		równowartość w złot. (po 8·85)	
Rachunek wkładek oszczędności	1,795.325	34	15,888.629	17
Rachunki bieżące	24.761	86	219.142	47
Weksle	8,325.676	75	73,682.239	24
Pożyczki hipoteczne	214.900	—	1,901.865	—
„ na skrypta	95 845	—	848.228	25
Lokacja w bankach	624.580	99	5,527.541	76
Odsetki wypłacone od wkładek	10.991	92	97.278	29
Wyrównanie różnic groszowych (z rku strat i zysków)	—	—	—	04
Suma rozchodu	11,092.081	86	98,164.924	22
Gotówka dnia 31 grudnia 1930	21.730	25	192.312	71
	11,113.812	11	98,357.236	93

POZYCJE CZYNNE BILANSU	zł.	gr.	zł.	gr.
Zaliczki na zastaw papierów wartościowych:				
Stan 1 stycznia 1930	400	—		
Pobrano na spłatę	400	—		
	—	—		
Weksle złotowe:				
Stan 1 stycznia 1930 . . . sztuk 2.864	9,780.383	95		
Eskontowano w ciągu roku . . . „ 11.854	38,098.767	88		
Razem . . sztuk 14.718	47,879.151	83		
Wykupiono w tym czasie . . . „ 11.585	37,908.794	83		
Stan 31 grudnia 1930 . . . sztuk 3 133			9,970 357	—
Weksle dolarowe:				
Stan 1 stycznia 1930 . . . sztuk 1.702 $ 2,449.252·50	21,675.884	62		
Eskontowano . . . „ 6.138 „ 8,325.676·75	73,682.239	24		
Razem . . sztuk 7.840 $ 10,774.929 25	95,358.123	86		
Wykupiono . . . „ 6.001 „ 7,843.232·25	69,412.605	42		
Stan 31 grudnia 1930 . . . sztuk 1.839 $ 2,931.697·—			25 945 518	44
Pożyczki hipoteczne złotowe:				
Stan 1 stycznia 1930 . . . na kontach 370	1,542.772	26		
Udzielono (rozłożono na nowe okresy umorz.) kont 11	23.554	07		
Razem . . na kontach 381	1,566.326	33		
Spłacono z umorzeniem . . . kont 37	108.658	91		
Stan 31 grudnia 1930 . . . na kontach 344			1,457.667	42
Pożyczki hipoteczne dolarowe:				
Stan 1 stycznia 1930 . . . na kontach 88 $ 565 552·—	5 005.135	20		
Udzielono pożyczek . . . „ „ 36 „ 214.900·—	1,901.865	—		
Razem . . na kontach 124 $ 780.452·—	6,907.000	20		
Pobrano na spłatę . . . „ 22.562·—	199.673	70		
Stan 31 grudnia 1930 . . . na kontach 124 $ 757.890·—			6,707.326	50
Pożyczki na skrypta dłużne złotowe:				
Stan 1 stycznia 1930 . . . na kontach 8	1,958.679	60		
Udzielono dalszych pożyczek . . . „ konto 1	366.929	30		
Razem . . na kontach 9	2,325.608	90		
Pobrano na spłatę z umorzeniem . . . kont 2	498.518	58		
Stan 31 grudnia 1930 . . . na kontach 7			1,827.090	32
Pożyczki na skrypta dłużne dolarowe:				
Stan 1 stycznia 1930 . . . na kontach 2 $ 32.200 —	284.970	—		
Udzielono nowych pożyczek . . „ „ 2 „ 95 845·—	848.228	25		
Razem . . na kontach 4 $ 128.045·—	1,133.198	25		
Spłacono w tymże czasie . . . „ 4.485·—	39.692	25		
Stan 31 grudnia 1930 . . . na kontach 4 $ 123 560·—			1,093.506	—
Do przeniesienia . .			47,001.465	68

FUNDUSZU OBROTOWEGO.

POZYCJE BIERNE BILANSU	zł.	gr.	zł.	gr.
Wkładki złotowe:				
Stan 1 stycznia 1930 . . . . na książeczkach 36.223	16,847.193	03		
Do tego przybywają:				
a) wkładki od 24.627 stron, między niemi książeczek nowych 5.060	13.099.116	79		
b) dnia 30 czerwca i 31 grudnia 1930, do kapitału dopisane odsetki	1,099.570	53		
Razem na książeczkach 41.283	31,045.880	35		
Po strąceniu:				
zwróconych 18.494 stronom z umorzeniem książeczek 4.487	11,487.790	85		
wynosi stan wkładek złot. 31 grudnia 1930 na książeczkach 36.796			19,558.089	50
Wkładki dolarowe:				
Stan 1 stycznia 1930 . . na książeczkach 6.750 $ 2,858.464·53	25,297.411	09		
Przybywają:				
a) wkładki od 14.606 stron, w czem książeczek nowych . . . . 3.358 „ 2,391.181·97	21,161.960	07		
b) dopisane odsetki . . . . „ 155.932·25	1,380.000	68		
Razem na książeczkach 10.108 $ 5,405.578·75	47,839.371	84		
Po strąceniu:				
zwróconych 9.988 stronom z umorzeniem książeczek . . . . 2.147 „ 1,795.325·34	15,888.629	17		
pozostaje stan wkładek dolarowych 31 grudnia 1930 . . . na książeczkach 7.961 $ 3,610.253·41 (à 8·85)			31,950.742	67
Wkładki złotowe i dolarowe razem			51,508.832	17
Rachunki bieżące złotowe:				
Stan 1 stycznia 1930	294.544	38		
Złożono w ciągu roku	4,252.765	13		
Odsetki dopisane	44.453	82		
Razem . .	4,591.763	33		
Podniesiono w ciągu roku	3,837.729	15		
Stan 31 grudnia 1930			754.034	18
Rachunki bieżące dolarowe:				
Stan 1 stycznia 1930 . . . . $ 3.364·21	29.773	26		
Złożono . . . . „ 31.452·06	278.350	72		
Odsetki dopisane . . . . „ 226·32	2.002	95		
Razem . . $ 35 042·59	310.126	93		
Podniesiono . . . . „ 24.761·86	219.142	47		
Stan 31 grudnia 1930 . . . . $ 10.280·73 (à 8·85)			90.984	46
Do przeniesienia . .			52,353.850	81

POZYCJE CZYNNE BILANSU	zł.	gr.	zł.	gr.
Z przeniesienia . .			47,001.465	68
Zaliczki Zakładu Zastawniczego na zastawy ruchome:				
Stan 1 stycznia 1930	1,481.352	—		
W ciągu roku zaliczono	273.000	—		
Odsetki dopisane	102.536	20		
Zysk Zakładu za r. 1930	3.534	—		
Razem . .	1,860.422	20		
W ciągu roku pobrano na spłatę	290.671	20		
Stan 31 grudnia 1930			1,569.751	—
Papiery wartościowe:				
Stan 1 stycznia 1930	1,620.698	52		
Papiery w ciągu roku kupione	128.810	—		
Razem . .	1,749.508	52		
Sprzedano i wylosowano w tymże czasie . . . zł. 13.849·75				
Z doliczeniem straty książkowej na kursie . . . „ 555·72	14.405	47		
Stan 31 grudnia 1930			1,735.103	05
Odsetki zaległe i kupony zaległe i bieżące:				
Stan 31 grudnia 1930 (jak wykaz na str. 213)			336.250	68
Odsetki od reeskontu zapłacone na r. 1931:				
Stan 31 grudnia 1930			6.330	77
Rachunek żyrowy w Banku Polskim, Oddział w Krakowie:				
Stan 1 stycznia 1930	573.974	54		
W ciągu roku złożono	10,777.999	19		
Razem . .	11,351.973	73		
W tymże czasie podjęto	11,072.007	50		
Stan 31 grudnia 1930			279.966	23
Pocztowa Kasa Oszczędności:				
Stan 1 stycznia 1930	2.113	09		
Złożono	906.324	18		
Odsetki dopisane w Oddziale Warszawskim . . . zł. 145·41				
„ „ „ Krakowskim . . . . „ 43·49	188	90		
Razem . .	908 626	17		
Podniesiono	894.164	61		
Stan 31 grudnia 1930			14.461	56
Lokacja w bankach złotowa:				
Stan 1 stycznia 1930	160.801	03		
Złożono	4 905.083	43		
Odsetki dopisane	47.822	50		
Razem . .	5,113.706	96		
Podniesiono	4,378.150	89		
Stan 31 grudnia 1930			735.556	07
Do przeniesienia . .			51,678.885	04

FUNDUSZU OBROTOWEGO.

POZYCJE BIERNE BILANSU	zł.	gr.	zł.	gr.
Z przeniesienia . .			52,353.850	81
Rachunki bieżące Funduszów rezerwowych:				
Stan 1 stycznia 1930	920.750	—		
Złożono	838.658	61		
Odsetki dopisane	100.411	60		
Razem . .	1,859.820	21		
Wypłacono	956.097	12		
Stan 31 grudnia 1930			903.723	09
Fundusz waloryzacyjny wyrównawczy:				
Stan 1 stycznia 1930	1.281	78		
Wypłacono	1.281	78		
	—	—		
Reeskont weksli w Banku Polskim:				
Stan 1 stycznia 1930	2,540.450	—		
Reeskontowano w ciągu roku	4,025.800	—		
Razem . .	6,566.250	—		
Wykupiono z reeskontu w tymże czasie	5,600.950	—		
Stan 31 grudnia 1930			965.300	—
Rachunek „Niezałatwionych":				
Stan 1 stycznia 1930	22.440	60		
Wpłynęło	714.460	55		
Razem . .	736.901	15		
Wypłacono	708.331	24		
Stan 31 grudnia 1930			28.569	91
Rachunek „Różnych":				
Stan 1 stycznia 1930	13.241	36		
Wpłynęło	32.819	85		
Razem . .	46.061	21		
Wypłacono	28.405	43		
Stan 31 grudnia 1930			17.655	78
Odsetki pobrane na rok 1931:				
Stan 31 grudnia 1930 (jak wykaz na str. 212)			680.594	48
Do przeniesienia . .			54,949.694	07

POZYCJE CZYNNE BILANSU		zł.	gr.	zł.	gr.
Z przeniesienia . .				51,678 885	04
Lokacja w bankach dolarowa:					
Stan 1 stycznia 1930	$ 228 813·02	2,024.995	23		
Złożono	„ 624.580·99	5,527 541	76		
Odsetki dopisane	„ 14 899 55	131.861	02		
Razem . .	$ 868.293 56	7,684.398	01		
Podniesiono	„ 438.528 56	3,880.977	76		
Stan 31 grudnia 1930	$ 429.765·— (à 8·85)			3,803.420	25
Zaliczki na płace i do wyrachowania:					
Stan 1 stycznia 1930		35.092	78		
Udzielono dalszych zaliczek		146.788	86		
Razem . .		181.881	64		
Pobrano na spłatę		138.902	19		
Stan 31 grudnia 1930				42.979	45
Inwentarz biurowy:					
Stan 1 stycznia 1930		1.000	--		
Przybyło w ciągu roku		3.236	16		
Razem . .		4.236	16		
natomiast ubyło (za 4 puszki oszczędnościowe) .	zł. 22·50				
oraz za amortyzację	„ 3.213 66	3.236	16		
Stan 31 grudnia 1930				1.000	—
Wierzytelność u Funduszu wyrównawczego:					
Stan 1 stycznia 1930		260.505	45		
Przybywa za pokrycie straty kursowej z dnia 31 grudnia 1930		555	72		
Razem . .		261.061	17		
Podniesiono z Funduszu wyrównawczego		260.505	45		
Stan 31 grudnia 1930				555	72
Rachunek dolarów:					
Stan 31 grudnia 1930 (jak wykaz na str. 205) .	$ 21.730·25 (à 8 85)			192.312	71
Kasa złotowa:					
Stan 31 grudnia 1936 (jak wykaz na str. 205)				176.886	10
Suma pozycyj czynnych bilansu . .				55,896.039	27

FUNDUSZU OBROTOWEGO.

POZYCJE BIERNE BILANSU	zł.	gr.	zł.	gr.
Z przeniesienia . .			54,949.694	07
Podatki:				
Stan 1 stycznia 1930 (podatek rentowy za II półr. 1929) . .	68.522	53		
Przybywa za podatki i należytości za r. 1930 (jak rachunek strat i zysków)	36.049	86		
Razem . .	104.572	39		
Odpada za podatki i należytości spłacone . . zł. 112.638·51				
Z potrąceniem zwróconych Kasie Oszczędności „ 8.066·12	104 572	39		
	—	—		
Zysk administracyjny za r. 1929:				
Stan 1 stycznia 1930	583.296	50		
Wypłacono	583.296	50		
	—	—		
Wierzytelność Funduszu zasobowego:				
Stan 1 stycznia 1930 (dotacja Funduszu zasobowego za r. 1929)	100.000	—		
Za dotację wyrównawczą za r. 1930 (jak rk. strat i zysków)	100.000	—		
Razem . .	200.000	—		
Spłacono Funduszowi zasobowemu	100.000	—		
Stan 31 grudnia 1930			100.000	—
Wierzytelność Funduszu emerytalnego:				
Za dotację wyrównawczą z rku strat i zysków za r. 1930 . .			250.000	—
Zysk Funduszu obrotowego za r. 1930			596.345	20
Suma pozycyj biernych bilansu . .			55,896.039	27

RACHUNEK ODSETEK

Winien — za rok

	zł.	gr.	zł.	gr.
Odsetki od wkładek oszczędności:				
a) wypłacone od wkładek złotowych	185.933	44		
b) skapitalizowane od wkładek złotowych	1,099.570	53		
c) wypłacone od wkładek dolarowych	97.278	29		
d) skapitalizowane od wkładek dolarowych	1,380.000	68	2,762.782	94
Odsetki dopisane: na r-kach bieżących złotowych	44.453	82		
„ „ „ dolarowych	2.002	95		
„ „ „ Funduszów rezerw.	100.411	60	146 868	37
Odsetki od reeskontu: zapłacone w r. 1929 na r. 1930	17.620	44		
„ w r. 1930	42.834	80		
Razem	60.455	24		
mniej zapłacone na r. 1931	6.330	77	54.124	47
Kupony zapłacone przy kupnie papierów wartościowych			2.263	90
Odsetki zaległe do Bilansu za r. 1929:				
od pożyczek hipotecznych złotowych	48.691	23		
„ „ „ dolarowych	101.092	22		
„ „ na skrypta dłużne złotowe	118.182	—		
„ „ „ „ dolarowe	940	31		
kupony od papierów wart. zalegle i bieżące	72 892	47	341.798	23
Odsetki pobrane na r. 1931:				
od weksli złotowych	106.343	45		
„ „ dolarowych	474.887	10		
„ pożyczek hipotecznych złotowych	8.365	14		
„ „ „ dolarowych	72.999	66		
„ „ na skrypta dłużne złotowe	3.121	92		
„ „ „ „ „ dolarowe	14.877	21	680.594	48
Nadwyżka odsetek za r. 1930			1,802.028	13
			5,790.460	52

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW

Straty — za rok

	zł.	gr.
Pobory służbowe	456.347	22
Wydatki rzeczowe	133.856	79
Podatki i należytości skarbowe	36.049	86
Pensje emerytalne, wdowie i sieroce	119.362	65
Odpis z inwentarza biurowego	3.213	66
„ na uzgodnienie przeliczenia dolarów na złote		04
Zniżka na kursie papierów wart. Funduszu obrotowego	555	72
Dalsza dodatkowa waloryzacja wkładek	100.386	71
Związkowi Kas Oszcz we Lwowie na dom wypoczynkowy dla pracow. K. O.	10.000	—
Dotacja na uzupełnienie Funduszu zasobowego	100.000	—
„ „ „ „ emerytalnego	250.000	—
Saldo — Zysk za rok 1930	596.345	20
	1,806.117	85

FUNDUSZU OBROTOWEGO

1930. Ma

	zł.	gr.	zł.	gr.
Odsetki pobrane w r. 1929 na r. 1930:				
od weksli złotowych	104.082	42		
„ „ dolarowych	393.379	93		
„ pożyczek hipotecznych złotowych	9.151	52		
„ „ „ dolarowych	59.882	28		
„ „ na skrypta dłużne złotowe	3.067	—		
„ „ „ „ „ dolarowe	3.982	50	574.445	65
Odsetki pobrane w r. 1930:				
od zaliczek na zastaw papierów wartościowych	176	10		
„ weksli złotowych	1,007.250	—		
„ „ dolarowych	2,575.365	10		
„ pożyczek hipotecznych złotowych	123 689	97		
„ „ „ dolarowych	419.509	79		
„ „ na skrypta dłużne złotowe	218.496	88		
„ „ „ „ „ dolarowe	89.323	77		
„ papierów wart. (kupony zrealizowane)	163.543	96	4,597.355	57
Odsetki dopisane w r. 1930:				
od zaliczek udzielonych Zakładowi Zastawniczemu na zastawy ruchome	102.536	20		
„ rachunków w P. K. O.	188	90		
„ lokacyj w bankach w złotych	47.822	50		
„ „ „ „ „ dolarach	131.861	02	282.408	62
Odsetki zaległe z dniem 31 grudnia 1930 r.:				
od pożyczek hipotecznych złotowych	31.693	86		
„ „ „ dolarowych	193.470	20		
„ „ na skrypta dłużne złotowe	34.955	55		
„ papierów wart. (kupony zaległe i bieżące)	76.131	07	336.250	68
			5,790.460	52

FUNDUSZU OBROTOWEGO

1930. Zyski

	zł.	gr.
Nadwyżka odsetek (jak rachunek odsetek)	1,802.028	13
Zysk Zakładu Zastawniczego na za zastawy ruchome	3.534	—
Pokrycie z Funduszu wyrównawczego zniżki kursowej papierów wartościowych Funduszu obrotowego	555	72
	1,806.117	85

OGÓLNY BILANS FUNDUSZU OBROTO-

Stan czynny — z dniem 31

		zł.	gr.
Weksle złotowe	zł. 9,970 357 —		
„ dolarowe	„ 25,945.518·44	35,915.875	44
Pożyczki hipoteczne złotowe	zł. 1,457.667·42		
„ „ dolarowe	„ 6,707.326 50	8,164.993	92
„ na skrypta dłużne złotowe	zł. 1,827.090·32		
„ „ „ „ dolarowe	„ 1,093.506 —	2,920.596	32
Zaliczki udzielone Zakładowi Zastawniczemu na zastawy ruchome		1,569.751	—
Papiery wartościowe		1,735.103	05
Odsetki zaległe		336.250	68
Odsetki od reeskontu zapłacone na r 1931		6 330	77
Rachunek żyrowy w Banku Polskim, Oddział w Krakowie		279.966	23
Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie i Krakowie		14 461	56
Lokacja w bankach złotowa	zł. 735.556·07		
„ „ „ dolarowa	„ 3,803.420·07	4,538.976	32
Zaliczki na płace i do wyrachowania		42.979	45
Inwentarz biurowy		1 000	—
Wierzytelność u Funduszu wyrównawczego		555	72
Gotówka w złotych	zł. 176 886·10		
„ „ dolarach	„ 192.312 71	369.198	81
Razem . . .		55,896 039	27
MAJĄTEK KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI MIASTA KRAKOWA.			
Fundusz zasobowy:			
Gmach Kasy Oszczędności (lk. 402 Dz. I.)	zł 1,183.548·79		
Realność (lk. 403 Dz I·)	„ 280.100·—		
Papiery wartościowe	„ 161.600·—		
Kupony zaległe i bieżące	„ 4.924·37		
Zaległy czynsz	„ 430·—		
Wierzytelność u Funduszu obrotowego	„ 100.000·—		
„ „ „ wyrównawczego	„ 4.987·50		
Wkładka na r-ku bież w K. O.	„ 881.175 21	2,616 765	87
Fundusz wyrównawczy:			
Papiery wartościowe	zł. 2.250 —		
Kupony bieżące	„ 28·12		
Wkładka na r-ku bież. w K. O.	„ 22.323·13	24.601	25
Fundusz emerytalny:			
Nieruchomość (lk. 400, 401 i 411 Dz. I.)	zł. 2,287.000·—		
Papiery wartościowe	„ 15.400·—		
Kupony bieżące	„ 241 64		
Zaległe czynsze	„ 22.228·16		
Wkładka na r-ku bież. w K. O.	„ 224·75		
„ „ ks. K. O. Nr. 259.822	„ 4.253 03		
Wierzytelność u Funduszu obrotowego	„ 250 000·—		
„ „ „ wyrównawczego	„ 2.550·—	2,581.897	58
		61,119 303	97
Depozyta		3,430 253	05

Kraków, dnia 31 grudnia 1930.

Za Naczelnika rachunkowości:
Zygmunt Józefczyk

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Krakowa:

(—) Dr. Tadeusz Federowicz — *(—) Józef Dorawski*

(—) Dr. Józef Muczkowski — *(—) Józef Szczęśniak*

WEGO I FUNDUSZÓW REZERWOWYCH

grudnia 1930 r. Stan bierny

		zł.	gr.
Wkładki oszczędności złotowe	zł. 19,558.089·50		
„ „ dolarowe	„ 31,950.742·67	51,508 832	17
Rachunki bieżące złotowe	zł. 754.034·18		
„ „ dolarowe	„ 90.984·46	865.018	64
„ „ Funduszów rezerwowych		903.723	09
Rachunek reeskontu weksli w Banku Polskim		965.300	—
„ „niezałatwionych“		28.569	91
„ „różnych“		17.655	78
Odsetki pobrane na r. 1931		680.594	48
Wierzytelność Funduszu zasobowego		100.000	—
„ „ emerytalnego		250.000	—
Saldo — Zysk za rok 1930		596 346	20
Razem . . .		55,896.039	27
MAJĄTEK KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI MIASTA KRAKOWA.			
Fundusz zasobowy: Stan 31 grudnia 1930		2,616 765	87
Fundusz wyrównawczy: Stan 31 grudnia 1930	zł. 16 508·03		
Wierzytelność Funduszu obrotowego	„ 555·72		
„ „ zasobowego	„ 5 987·56		
„ „ emerytalnego	„ 2.550 —	24.601	25
Fundusz emerytalny: Stan 31 grudnia 1930	zł. 1,881.897 58		
Wierzytelność Funduszu obrotowego	„ 700.000·—	2,581.897	58
		61,119.303	97
Deponenci		3,430.252	05

Za kasjera:
Franciszek Sauer

Komisja Rewizyjna:

zamknięcie niniejsze sprawdziła i stwierdza zgodność wszystkich pozycyj z odnośnemi księgami.
Kraków, dnia 20 marca 1931 r.

(—) Witold Ostrowski *(—) Stefan Iglicki*

(—) Ignacy Ehrenpreiss *(—) Ludwik Kustowski* *(—) Henryk Pachoński*

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW
za rok

Straty

	zł.	gr.
Kupony zrealizowane na rachunek r. 1929	4.135	—
Podatki państwowe i gminne	4.737	01
Różne naprawy i roboty w gmachu Kasy	9.777	69
Wydatki administracyjne	7.143	62
Ekwiwalent za mieszkania służbowe Dyrektorów K. O.	10.000	—
Odsetki od zaliczek w K. O. na rozbudowę gmachu	4.968	80
1% amortyzacji wartości realności lk. 403 Dz. I	2.829	47
Zniżka na kursie papierów wartościowych	4.987	50
Przyrost Funduszu zasobowego w r. 1930	482.934	20
	531.513	29

BILANS FUNDUSZU
z dniem 31

Stan czynny

	zł.	gr.
Gmach K. O. lk. 402 Dz. I	1,183.548	79
Realność lk. 403 Dz. I	280.100	—
Czynsz zaległy	430	—
Papiery wartościowe (jak wykaz na str. 218)	161.600	—
Kupony zaległe i bieżące	4.924	37
Wkładka na r-ku bież. w K. O.	881.175	21
Wierzytelność u Funduszu obrotowego	100.000	—
„ „ wyrównawczego	4.987	50
	2,616.765	87

RACHUNEK STRAT
Funduszu wyrównawczego na pokrycie książ-
za rok

Straty

	zł.	gr.
Kupony zrealizowane na r-k roku 1929	2.500	—
Pokrycie zniżki kursowej na papierach wartościowych Funduszu obrotowego	555	72
„ „ „ „ „ „ „ zasobowego	4.987	50
„ „ „ „ „ „ „ emerytalnego	2.550	—
Przyrost Funduszu wyrównawczego w roku 1930	10.949	98
	21.543	20

BILANS FUNDUSZU
na pokrycie książkowych strat na
z dniem 31

Stan czynny

	zł.	gr.
Papiery wartościowe (jak wykaz na str. 218)	2.250	—
Kupony bieżące	28	12
Rachunek bieżący w K. O.	22.323	13
	24.601	25

FUNDUSZU ZASOBOWEGO
1930.

Zyski

		zł.	gr.
Kupony zrealizowane	zł. 8.690·—		
„ zaległe i bieżące	„ 4.924·37	13 614	37
Odsetki dopisane na rachunku bież. w K. O.		85.237	27
Czynsze z biur K. O. i z mieszkań służbowych Dyrektorów		20.560	—
„ z realności K. O. lk. 403 Dz. I		13.339	10
Czynsze zaległe z gmachu K. O.		430	—
Różne przychody		48	60
Dotacja z zysku K. O. za r. 1929		293.296	50
„ z rachunku strat i zysków za rok 1930		100.000	—
Pokrycie z Funduszu wyrównawczego zniżki kursowej papierów wartościowych		4.987	50
		531.513	29

ZASOBOWEGO
grudnia 1930.

Stan bierny

	zł.	gr.
Stan dnia 1 stycznia 1930	2,133.831	67
Przyrost w roku 1930 jak „r-k zysków i strat“	482.934	20
Stan Funduszu zasobowego dnia 31 grudnia 1930	2,616.765	87
	2,616.765	87

I ZYSKÓW
kowych strat na kursie papierów wartościowych
1930.

Zyski

		zł.	gr.
Kupony zrealizowane	zł. 4.763·90		
„ bieżące	„ 28·12	4.792	02
Odsetki dopisane na rachunku bież. w K. O.		11.751	18
Zysk na sprzedanych papierach wartościowych		5.000	—
		21.543	20

WYRÓWNAWCZEGO
kursie papierów wartościowych
grudnia 1930 r.

Stan bierny

	zł.	gr.
Stan 1 stycznia 1930	5.558	05
Przyrost Funduszu wyrównawczego w r. 1930	10.949	98
Stan Funduszu wyrównawczego dnia 31 grudnia 1930	16.508	03
Wierzytelność Funduszu obrotowego	555	72
„ „ zasobowego	4.987	50
„ „ emerytalnego	2.550	—
	24.601	25

RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW

Straty — za rok

	zł.	gr.
Kupony zrealizowane na rachunek r. 1929	2.145	79
Odsetki od pożyczki z K. O. na budowę domów	58.195	20
Wydatki administracyjne oraz przeróbki i naprawy w domach przy ul. św. Tomasza L. 22, 24 i 26	34.457	53
Ogrzewanie centralne w domach przy ul. św. Tomasza L. 24 i 26	11.052	31
Zniżka na kursie papierów wartościowych	2.550	—
1% amortyzacji wartości realności przy ul. św. Tomasza L. 22, 24 i 26	23.276	27
Przyrost Funduszu emerytalnego w roku 1930	328.544	54
	460.221	64

BILANS FUNDUSZU

Stan czynny — z dniem 31

	zł.	gr.
3 domy czynszowe lk. 400, 401 i 411 Dz. I	2,287.000	—
Czynsze zaległe	22.228	16
Papiery wartościowe (jak wykaz niżej)	15.400	—
Kupony bieżące	241	64
Wkładka na rachunku bieżącym w K. O.	224	75
„ na ks. K. O. Nr. 259.822	4.253	03
Wierzytelność u Funduszu obrotowego	250.000	—
„ „ wyrównawczego	2.550	—
	2,581.897	58

WYKAZ PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

według stanu z dnia 31 grudnia 1930 r.

a) Funduszu obrotowego:

Wartość nominalna			Kurs 31/12 1930	Wart. kusowa
$	7·500·—	7% Obligacje pożyczki stabilizacyjnej Rzpltej z r. 1927	78·— à 8·85	zł. 51.772·59
zł.	2,694.371·—	5% „ państw. pożyczki konwers. z r. 1924	50·—	zł. 1,347.185·50
„	7.920·—	5% „ kolejowej pożyczki konwersyjnej z r. 1926	48·50	„ 3.841·20
„	67.950·—	3% „ premjowej pożyczki budowlanej	100·—	„ 67.950·—
„	153.712·—	4½% „ komun. Banku Kraj. skonwertowene	47·—	„ 72.244·64
„	113.458·05	4% „ „ „ „ „	43·—	„ 48.786·96
„	96.200·—	4% „ kolej. „ „ „	43·—	„ 41.366·—
„	5.000·—	Akcje Banku Polskiego (50 sztuk)	154·—	„ 7·700·—
„	2.750·—	4½% Listy hipot. konwers. Akc Banku hipot.	47·—	„ 1.292·50
„	107.200·—	4% „ zast. „ Twa Kred. Ziem. we Lwowie	44·—	„ 47.168·—
„	83.265·—	4½% „ „ „ Banku Krajowego	55·—	„ 45.795·75
				zł. 1,735.103·05

b) Funduszu zasobowego:

zł.	157.000·—	5% Obligacje państw. pożyczki konwes. z r. 1924	50·—	zł. 78.500·—
„	21.000·—	4% „ premjowej pożyczki inwestycyjnej	95·—	„ 19.950.—
„	63.150·—	3% „ „ „ budowlanej	100·—	„ 63.150·—
				zł. 161.600·—

FUNDUSZU EMERYTALNEGO
1930. Zyski

		zł.	gr.
Kupony zrealizowane	zł. 2.404·78		
„ bieżące	„ 241·64	2.646	42
Odsetki dopisane na r-ku bieżącym w K. O.	zł. 3.423.20		
„ „ na ks. K. O. Nr. 259.882	„ 320·84	3.744	04
Wkładki emerytalne funkcjonarjuszy K. O.		6.421	41
Czynsze pobrane z domów przy ul. św. Tomasza L. 22, 24 i 26		172.581	56
„ zaległe „ „ „ „ L, 22, 24 i 26		22.228	16
Dotacja z rku strat i zysków za r. 1930		250.000	—
Pokrycie z Funduszu wyrównawczego zniżki na kursie papierów wartościowych		2.550	—
		460.221	64

EMERYTALNEGO
grudnia 1930 r. Stan bierny

	zł.	gr.
Stan 1 stycznia 1930	1 553.353	05
Przyrost Funduszu emerytalnego w roku 1930	328.544	54
Stan Funduszu emerytalnego dnia 31 grudnia 1930	1,881.897	58
Wierzytelność Funduszu obrotowego (na rachunku pożyczek na skrypta)	700.000	—
	2,581.897	58

c) Funduszu wyrównawczego:

zł.	2.250·—	3%	Obligacje premjowej pożyczki budowlanej	100·—	zł. 2.250·—

d) Funduszu emerytalnego:

$	1.000·—	5%	Obligacje premjowej pożyczki dolarowej (200 sztuk)	54·50	zł. 10.900·—
zł.	4.500·—	3%	„ „ „ budowlanej	100·—	„ 4 500·—
					zł. 15.400·—

WYKAZ

kosztów administracyjnych Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa za rok 1930.

a) Wydatki osobowe:

Pobory służbowe	zł. 433.347·22
Diety Członków Zarządu z wyboru	„ 14.400·—
Rada Kasy	„ 2.200·—
Gminie m. Krakowa tyt. zwrotu diet Członków Komisji rewizyjnej	„ 6.400·—
	zł. 456.347·22
Pensje emerytalne, wdowie i sieroce	„ 119.362·65
Wydatki osobowe wynoszą	zł. 575.709·87

b) Wydatki rzeczowe:

Czynsz z lokalu	zł.	5.800·—
Utrzymanie porządku i drobne naprawy w biurach Kasy	„	3.178·76
Światło i opał	„	8.006·96
Księgi i druki	„	13.052·37
Oprawa ksiąg	„	1.621·20
Materjały do pisania	„	3.070·88
Prenumerata i ogłoszenia	„	21.802·20
Należytości pocztowe i telefoniczne	„	6.204·02
Manko kasjera głównego i wkładkowego	„	5.000·—
Umundurowanie służby	„	1.082·85
Fundusz rozporządzalny Zarządu	„	35.125·19
Kasa chorych i pomoc funkcjonarjuszom w chorobie	„	24.996·90
Opłaty do związków i towarzystw	„	4.120·—
Ubezpieczenie od kradzieży z włamaniem i od ognia	„	1.680·80
Dyżury nocne w lokalach K O.	„	6.670·—
Koszta prawne i wydatki kancelaryjne	„	25.228·08
	zł.	166.640·27

po strąceniu pobranych zwrotów do rachunków:

Fundusz rozporządzalny Zarządu	zł.	276·—		
Księgi i druki	„	1.213·09		
Kasa chorych i pomoc funkcjonarjuszom w chorobie	„	7.828·70		
Koszta prawne i wydatki kancelaryjne	„	23.465·69	„	32.783·48
Wydatki rzeczowe wynoszą			zł.	133.856·79

c) Podatki i należytości skarbowe:

Podatek osobisto-dochodowy			zł.	41.971·55
„ od lokali			„	687·36
„ rentowy za II. półrocze 1929			„	68.522·53
Należytości skarbowe			„	1.457·07
zapłacono w r. 1930 razem			zł	112.638·51
natomiast odpadają:				
podatek rentowy: zapłacony na rachunek bilansu za r. 1929	zł.	68.522·53		
zwrócony Kasie Oszczędności	„	7.595·43		
należytości skarbowe zwrócone K. O.	„	470·69	„	76.588·65
Podatki i należytości skarbowe za r. 1930 wynoszą			zł.	36.049·86

ROZDZIAŁ CZYSTEGO ZYSKU ZA ROK 1929

dokonany w r. 1930 na podstawie uchwały Rady Miejskiej z dnia 24 kwietnia 1930 r., zatwierdzonej reskryptem Województwa Krakowskiego z dnia 30 maja 1930 roku L. Sam. VIII/35/I.

I. Datki na dobroczynne i pożyteczne cele miejscowe:

1.	Restauracja Kościoła Marjackiego	zł.	15.000·—
2.	„ „ na Skałce	„	4.000·—
3.	„ „ św. Piotra i Pawła	„	4.000·—
4.	„ „ Bożego Ciała	„	500·—
5.	„ „ Ks. Pijarów	„	500·—
6.	„ „ św. Barbary	„	500·—
7.	„ „ św. Marka	„	500·—
8	„ „ SS. Dominikanek na Gródku	„	500·—
9.	Budowa Kościoła św. Kazimierza na Grzegórzkach	„	500·—
10.	Restauracja gobelinów w Katedrze na Wawelu	„	500·—
11.	Odnowienie pomnika Franciszka Wesselenyiego w kościele OO. Franciszkanów w Krakowie	„	200·—
12.	„ „ Sebastjana Petrycego „ „ „ „ „ „	„	100·—
13.	Restauracja Starej Bożnicy w Krakowie	„	4.000·—
14.	Budowa domu Związku Młodzieży Przemysłowej i Rękodzielniczej	„	5.000·—
15.	„ „ Zakładu wychow. im. Ks. Siemaszki dla biednych osieroconych chłopców	„	5.000·—
16.	„ „ „ wychowawczego w Pawlikowicach	„	500·—
17.	„ „ im. Józefa Piłsudskiego na Oleandrach w Krakowie	„	5.000·—
	Do przeniesienia	zł.	46.300·—

	Z przeniesienia	zł.	46.300·—
18.	Budowa domu Bratniej Pomocy Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego	„	5.000·—
19.	„ Katolickiego Domu Akademickiego w Krakowie	„	1.000·—
20.	„ domu Bratniej Pomocy Medyków w Krakowie	„	1.000·—
21.	„ „Domu Zdrowia“ uczennic Seminarjum żeńskiego Instytutu Marji	„	500·—
22.	„ Bursy dla uczniów szkół średnich w Krakowie	„	500·—
23.	„ schroniska dla starców im. św. Wincentego à Paulo w Krakowie	„	300·—
24.	„ Domu Robotniczego w Podgórzu	„	500·—
25.	Restauracja budynku Internatu Seminarjum Nauczycielskiego męskiego w Krakowie	„	500·—
26.	Związek lokatorów na budowę baraków dla bezdomnej ludności	„	500·—
27.	Komitet opieki nad mogiłą Kościuszki w Krakowie	„	200·—
28.	Szpital OO. Bonifratrów w Krakowie	„	3.500·—
29.	„ Izraelicki w Krakowie	„	3.500·—
30.	„ SS. Miłosierdzia im. św. Wincentego à Paulo w Krakowie	„	500·—
31.	Towarzystwo Przeciwgruźlicze na Poradnię i półkolonje dla dzieci	„	1.250·—
32.	„ opieki nad psychicznie chorymi	„	1.000·—
33.	„ Dobroczynności	„	1.000·—
34.	Siostry Miłosierdzia „Dom Pracy“	„	1.500·—
35.	Schronisko Brata Alberta, oddziały dla ubogich, dla chłopców i dla kobiet po zł. 300·—	„	900·—
36.	Towarzystwo męskie im. św. Wincentego à Paulo w Krakowie	„	300·—
37.	Stowarzyszenie katolickiej służby żeńskiej pod wezwaniem św. Zyty na szpitalik	„	300·—
38.	Związek Komitetów Parafjalnych opieki nad ubogimi	„	500·—
39.	Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe	„	500·—
40.	Polski Czerwony Krzyż, Okręg krakowski	„	200·—
41.	Patronat opieki nad więźniami	„	200·—
42.	Związek wdów po powstańcach z r. 1863/4	„	300·—
43.	Towarzystwo ochrony dzieci i młodzieży	„	1.500·—
44.	„ Przyjaciół Dzieci	„	1.500·—
45.	„ opieki nad opuszczonemi dziećmi	„	200·—
46.	Kuchnia Sióstr Felicjanek dla ubogich studentów	„	1.000·—
47.	Stowarzyszenie „Rodzina sieroca“	„	1.500·—
48.	Główny Komitet opieki nad ochronkami dla małych dzieci	„	2.000·—
49.	Krakowskie Two im. Ks. Piotra Skargi na opiekę nad zaniedbaną młodzieżą	„	500·—
50.	Sodalicja Marjańska Nauczycielek na odzież dla ubogiej młodzieży	„	300·—
51.	Związek Młodzieży Chrześcijańskiej YMCA na opiekę nad bezdomnymi chłopcami	„	500·—
52.	Salezjańska bursa rzemieślnicza fundacji ks. Lubomirskiego	„	2.000·—
53.	Towarzystwo Bursy Przemysłowej dla osieroconych dziewcząt	„	200·—
54.	Składka na fudację stypendyjną im. bł. p. Inż. Józefa Sarego, Wiceprez. m. Krakowa	„	1.000·—
55.	Dom Sodalicji Marjańskiej Akademików Uniwersytetu Jagiellońskiego	„	500·—
56.	Polskie Stowarzyszenie Samopomocy „Jedność“ Słuchaczek Uniwersytetu Jagiellońskiego	„	300·—
57.	Stowarzyszenie Samopomocowe Studentów Wyższego Studjum Handlowego w Krakowie	„	300·—
58.	Kolonja Towarzystwa Opieki Szpitalnej dla dzieci w Rabce	„	650·—
59.	Towarzystwo Kolonji wakacyjnych dla uczniów szkół średnich „Poręba“	„	400·—
60.	Kolonje wakacyjne dla dzieci szkół powszechnych „Kochanów“	„	400·—
61.	Stowarzyszenie Domu Zdrowia i Kolonij wakacyjnych w Harbutowicach dla uczennic państwowego gimnazjum żeńskiego	„	400·—
62.	Kolonja wakacyjna uczenic Państwowego Seminarjum nauczycielskiego żeńskiego	„	250·—
63.	„ „ Sodalisów Marjańskich uczniów szkół średnich	„	250·—
64.	„ „ uczennic Seminarjum nauczycielskiego żeńskiego T. S. L.	„	250·—
65.	„ „ dla dzieci robotniczych „Radość dziecka“	„	250·—
66.	„ „ Związku katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej	„	250·—
67.	„ „ dla dzieci głuchoniemych i umysłowo upośledzonych	„	250·—
68.	„ „ dla Katolickiego Stowarzyszenia Pracownic handlowych i biurowych	„	100·—
69.	Towarzystwo Szkoły Ludowej: Zarząd Główny w Krakowie	„	2.500·—
70.	„ „ Koło I. w Krakowie	„	2.000·—
71.	„ „ Koło VI. w Krakowie	„	1.000·—
72.	Akademickie Koło T. S. L.	„	200·—
73.	Towarzystwo Ekonomiczne w Krakowie	„	300·—
74.	„ Przyjaciół Sztuk Pięknych	„	1.500·—
75.	„ Miłośników historji i zabytków Krakowa	„	1.500·—
76.	Polski Biały Krzyż, Zarząd Okręgowy w Krakowie	„	200·—
77.	Polskie Towarzystwo Balneologiczne w Krakowie	„	300·—
	Do przeniesienia	zł.	91.600·—

	Z przeniesienia . . .	zł. 91.600·—
78.	Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego w Krakowie	„ 1.000·—
79.	„ Szkoły Kupieckiej w Krakowie	„ 500·—
80.	Związek Katolickich Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej Archidjecezji Krakowskiej	„ 500·—
81.	„ „ „ „ Żeńskiej w Krakowie	„ 500·—
82.	Towarzystwo Muzyczne w Krakowie	„ 1.000·—
83.	Chór Cecyljański w Krakowie	„ 300·—
84.	Związek zawodowy Muzyków, Oddział w Krakowie	„ 300·—
85.	Towarzystwo śpiewackie robotnicze „Lutnia„	„ 300·—
86.	Krakowskie Towarzystwo śpiewackie „Echo“	„ 300·—
87.	Orkiestra niższych funkcjonarjuszy Gminy m. Krakowa „Harmonja“	„ 300·—
88.	Kolegjum wykładów naukowych w Krakowie	„ 300·—
89.	Towarzystwo Przyjaciół Związku Strzeleckiego w Krakowie na cele kulturalno-oświatowe	„ 500·—
90.	Związek Strzelecki w Krakowie na budowę obozu letniego	„ 6.000·—
91.	Polskie Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół“ w Krakowie	„ 1.000·—
92.	Wojewódzki Oddział Związku Harcerstwa Polskiego w Krakowie	„ 500·—
93.	Miejski Komitet Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej w Krakowie	„ 1.000·—
94.	„ „ Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego:	
	a) na własne cele	„ 1.000·—
	b) na subwencje dla stowarzyszeń sportowych	„ 1.000·—
95.	Zarząd Parku Miejskiego „Las Wolski“ w Krakowie	„ 2.500·—
96.	Subwencje na cele żydowskie do rozdziału przez Prezydjum Gminy Wyznan. Żydowskiej	„ 12.000·—
97.	Gmina miasta Krakowa na cele opieki społecznej	„ 50.000·—
	Suma datków na pożyteczne i dobroczynne cele miejscowe . . .	zł. 178.800·—
II.	Remuneracje funkcjonarjuszy Komunalnej Kasy Oszczędności i Zakładu Zastawniczego na zastawy ruchome	zł. 111.200·—
III.	Dotacja Funduszu zasobowego	„ 293.296·50
		zł. 583.296·50

PROJEKT ROZDZIAŁU DATKÓW Z CZYSTEGO ZYSKU KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOSCI MIASTA KRAKOWA ZA ROK 1930

1.	Restauracja Kościoła Marjackiego	zł. 20.000·—
2.	„ „ na Skałce	„ 4.000·—
3.	„ „ św. Piotra i Pawła	„ 4.000·—
4.	„ sarkofagów w grobach królewskich w Katedrze na Wawelu	„ 2.000·—
5.	„ Kościoła św. Barbary na odnowienie fresków	„ 500·—
6.	„ Kościoła parafjalnego św. Salwatora na Zwierzyńcu	„ 500·—
7.	Budowa Kościoła parafjalnego w Dębnikach	„ 1.000·—
8.	Restauracja zabytków starej Bożnicy	„ 2.000·—
9.	Budowa domu im. J. Piłsudskiego w Krakowie	„ 10.000·—
10.	„ „ Związku Młodzieży Przemysłowej i Rękodzielniczej	„ 7.500·—
11.	„ „ mieszkalnego dla żonatych szeregowych Policji Państwowej	„ 500·—
12.	„ „ Bratniej Pomocy Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego	„ 5.000·—
13.	„ „ „ „ Medyków	„ 2.500·—
14.	„ Katolickiego domu Akademickiego	„ 2.000·—
15.	„ „Domu Zdrowia“ uczennic Seminarjów żeńskich	„ 2.000·—
16.	„ Bursy dla uczniów szkół średnich w Krakowie	„ 1.000·—
17.	„ domu Sodalicji Marjańskiej Akademików Uniwersytetu Jagiellońskiego	„ 500·—
18.	„ „ Robotniczego w Podgórzu	„ 500·—
19.	„ „ Instytutu Balneologicznego	„ 500·—
20.	Restauracja Budynku Internatu Seminarjum Nauczycielskiego męskiego w Krakowie	„ 1.000·—
21.	OO. Franciszkanie, na odnowienie znajdujących się w kościele dzieł sztuki	„ 300·—
22.	Szpital OO. Bonifratrów w Krakowie	„ 3.500·—
23.	„ Izraelicki w Krakowie	„ 3.000·—
24.	„ SS Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo w Krakowie	„ 500·—
25.	Stowarzyszenie Katolickiej Służby żeńskiej pod wezwaniem św. Zyty na szpitalik	„ 300·—
26.	Towarzystwo przeciwgruźlicze, na poradnię i półkolonję dla dzieci	„ 1.500·—
27.	Towarzystwo Opieki nad psychicznie chorymi	„ 1.000·—
28.	Polski Czerwony Krzyż, Okręg Krakowski	„ 200·—
29.	Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe	„ 500·—
	Do przeniesienia . . .	zł. 67.800.—

Z przeniesienia . . .		zł. 67.800·—
30. Książęco-Arcybiskupi „Komitet Pomocy Głodnym"		„ 5 000·—
31. Towarzystwo Dobroczynności		„ 1.000·—
32. SS. Miłosierdzia „Dom Pracy"		„ 1.500·—
33. Związek Komitetów Parafialnych opieki nad ubogimi		„ 500·—
34. Stowarzyszenie Pań Miłosierdzia św Wincentego à Paulo		„ 300·—
35. Schronisko Brata Alberta, oddziały: dla ubogich	300	
„ kobiet	300	
„ chłopców	300	„ 900·—
36. Kuchnia SS. Felicjanek dla ubogich studentów		„ 1.000 —
37. Związek wdów po powstańcach z r. 1863/4		„ 500·—
38. Towarzystwo Głuchoniemych „Jedność"		„ 250·—
39. Stowarzyszenie Wzajemnej Pomocy Rękodzielników i Przemysłowców		„ 500·—
40. „ Rezerwistów i byłych wojskowych w Krakowie		„ 500·—
41. Związek Podurzędników i Skontystów na fundusz wdów i sierot		„ 300 —
42. Stowarzyszenie Studentów Wyższego Studjum Handlowego		„ 300 —
43. Zakład ks. Siemaszki dla biednych i osieroconych chłopców		„ 3.000·—
44. Salezjańska Bursa rzemieślnicza fundacji ks. Lubomirskiego		„ 1 000·—
45. Towarzystwo Bursy przemysłowej dla osieroconych dziewcząt		„ 300·—
46. Związek Młodych Polek, na cele opieki nad pracującemi dziewczętami		„ 500·—
47. Katolickie Towarzystwo Opieki nad głuchoniememi dziećmi		„ 250 —
48. Towarzystwo Ochrony Dzieci i Młodzieży „Tom"		„ 2.000·—
49. Towarzystwo Przyjaciół Dzieci		„ 2.000·—
50. „ Opieki nad opuszczonemi dziećmi		„ 500·—
51. Stowarzyszenie „Rodzina Sieroca" w Krakowie		„ 1.000·—
52. Kongregacja Pań Dzieci Marji, na opiekę nad zaniedbanemi dziećmi na Kazimierzu		„ 300 —
53. Krakowskie Towarzystwo im. ks. P. Skargi, na opiekę nad zaniedbaną młodzieżą		„ 300·—
54. Towarzystwo „Ratujmy matki i niemowlęta"		„ 200·—
55. Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet, na cele opieki nad dzieckiem		„ 500·—
56. Sekcja Opieki pozaszkolnej Ligi Katolickiej Okręgowej na odzież i obuwie dla najbiedniejszej dziatwy		„ 200·—
57. Sekcja Miłosierdzia Sodalicji Marjańskiej Nauczycielek na odzież dla ubogiej młodzieży		„ 200·—
58. Główny Komitet Opieki nad ochronkami dla dzieci		„ 2 500·—
59. Patronat Opieki nad więźniami		„ 200·—
60. Kolonje wakacyjne dla uczniów i uczennic szkół powszechnych i średnich w Krakowie		„ 3.000·—
61. Zarząd Główny T. S. L.		„ 2.000·—
62. Pierwsze Koło T. S. L.		„ 1.000·—
63. Szóste Koło T. S L.		„ 500·—
64. Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego		„ 1.000·—
65. Dyrekcja Wyższego Studjum Handlowego, na prace badawcze dla Studentów W. S H.		„ 1.200·—
66. Wydział Administracyjno-Gospodarczy przy Szkole Ekon. Handlowej, na kształcenie pracowników dla administracji państwowej, samorządowej i Kas Oszczędności		„ 500·—
67. Towarzystwo Szkoły Kupieckiej		„ 500·—
68. Związek Młodzieży chrześcijańskiej		„ 500·—
69. „ Katolickich Stowarzyszeń Młodzieży Polskiej Archidiecezji Krakowskiej		„ 300 —
70. „ Stowarzyszeń Katolickich Robotników Archidiecezji Krakowskiej		„ 300·—
71. Sodalicja Marjańska Nauczycielek, na odnowienie szat liturgicznych dla najbiedniejszych Kościołów w kraju		„ 300 —
72. Polski Biały Krzyż, Zarząd Okręgowy w Krakowie		„ 300·—
73. Towarzystwo Miłośników Historji i Zabytków miasta Krakowa		„ 1.500·—
74. „ Przyjaciół Sztuk Pięknych		„ 1.500·—
75. „ Przemysłu Ludowego, Małopolski zachodniej i Śląska		„ 500·—
76. Muzeum etnograficzne w Krakowie		„ 500 —
77. Towarzystwo Oratoryjne		„ 300·—
78. Krakowski Chór Cecyljański		„ 300·—
79. Stowarzyszenie Śpiewackie „Lutnia Robotnicza"		„ 200·—
80. Krakowskie Towarzystwo Śpiewackie „Echo"		„ 500·—
81. Orkiestra niższych funkcjonarjuszy Gminy m. Krakowa „Harmonja"		„ 300·—
82. Towarzystwo Śpiewackie „Hasło" w Krakowie		„ 200·—
83. Związek Chórów Kościelnych Archidiecezji Krakowskiej		„ 300·—
84. Komitet Organizacyjny Koncertów Szkolnych w Krakowie		„ 200·—
85. Związek Strzelecki w Krakowie, na cele przysposobienia wojskowego i wychowania fizycznego		„ 5·000·—
Do przeniesienia . . .		zł. 117.950·—

	Z przeniesienia . . .	zł. 117.950·—
86.	Miejski Komitet L. O. P. P.	„ 1.000·—
87.	Krakowskie Koło Ligi Morskiej i Rzecznej	„ 500·—
88.	Towarzystwo Przyjaciół Związku Strzeleckiego w Krakowie	„ 1.000 —
89.	Miejski Komitet Wychowania fizycznego i przysposobienia wojsk.: a) na cele własne 1 000 b) na subwencje dla Towarzystw Sportowych 1.000	„ 2·000·—
90.	Polskie Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół" w Krakowie	„ 1.000 —
	Do przeniesienia . . .	123.450·—

ZAKŁAD ZASTAWNICZY

Przychód — OBRÓT KASOWY

	zł.	gr.
Zaliczki z Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa	273.000	—
Wykupione zastawy	2,356.285	—
Pobrane odsetki i prowizje	230 027	90
Zwrot zaliczek na płace i do wyrachowania	16.598	—
Wpłaty na rachunek „niezałatwionych"	1.343	85
Nadwyżki z licytacji	17.608	90
Suma przychodu	2,894.863	65
Gotówka dnia 31 grudnia 1929	12.314	65
	2,907.178	30

Straty — RACHUNEK STRAT

	zł.	gr.
Koszta administracyjne i podatki	129.846	97
Odsetki od rachunku bieżącego w K. O.	102 536	20
„ od pożyczek zaległe z dniem 31 grudnia 1929	91.448	50
Saldo — Zysk	3.534	—
	327.365	67

Stan czynny — BILANS Z DNIEM

	zł.	gr.
Pożyczki na zastawy	1,480.508	93
Odsetki zaległe z dniem 31 grudnia 1930	97.337	77
Zaliczki na płace i do wyrachowania	10.130	—
Gotówka	7.580	68
	1,595.557	38

Kraków, dnia 31 grudnia 1930 r.

Za Naczelnika rachunkowości:
Zygmunt Józefczyk

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa:

(—) Dr. Tadeusz Federowicz *(—) Józef Dorawski*
(—) Dr. Józef Muczkowski *(—) Józef Szczęśniak*

	Z przeniesienia . . .	123.450·—
91.	Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół“ w Podgórzu	„ 300 —
92.	Wojewódzki Oddział Związku Harcerstwa Polskiego w Krakowie	„ 1.000·—
93.	Polskie Towarzystwo Tatrzańskie, na wydawnictwo „Wierchów“	„ 500·—
94.	Zarząd Parku Wolskiego „Las Wolski“	„ 2.500 —
95.	Subwencje na cele żydowskie do rozdziału przez Prezydjum Gminy Wyznan. Żydowskiej	„ 12 000 —
96.	Gmina miasta Krakowa, do rozdziału na cele dobroczynne	„ 25.000·—
	Razem datki	zł. 175 700·—

NA ZASTAWY RUCHOME

W ROKU 1930. Rozchód

	zł.	gr.
Zwrot zaliczek Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Krakowa	290.671	20
Pożyczki na zastawy	2,447.839	—
Pobory służbowe	94.082	48
Wydatki rzeczowe i koszta licytacyjne	28.316	40
Podatki i należytości skarbowe	7.448	09
Wypłacone nadwyżki licytacyjne	10.870	85
Zaliczki na płace i do wyrachowania	19.330	—
Wypłaty z rachunku „niezałatwionych“	1.039	60
Suma rozchodu	2,899.597	62
Gotówka dnia 31 grudnia 1930	7.580	68
	2,907.178	30

I ZYSKÓW ZA ROK 1930. Zyski

	zł.	gr.
Odsetki i prowizje pobrane w r. 1930	230.027	90
„ zaległe z dniem 31 grudnia 1930	97.337	77
	327.365	67

31 GRUDNIA 1930 R. Stan bierny

	zł.	gr.
Zaliczki z Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa	1,566.217	—
Niepodniesione nadwyżki licytacyjne	25.220	61
Rachunek „niezałatwionych“	585	77
Saldo — Zysk	3.534	—
	1,595.557	38

Za Kasjera:
Marja Czułkowska

Komisja rewizyjna

zamknięcie niniejsze sprawdziła i stwierdza zgodność wszystkich pozycyj z odnośnemi księgami.

Kraków, dnia 20 marca 1931 r.

(—) Witołd Ostrowski *(—) Stefan Iglicki*

(—) Ignacy Ehrenpreiss *(—) Ludwik Kustowski* *(—) Henryk Pachoński*

ORGANA KOMUNALNEJ KASY OSZCZĘDNOŚCI MIASTA KRAKOWA

w dniu 31 grudnia 1930 r.

RADA KASY:

Przewodniczący: Inż. Rolle Karol, Prezydent m. Krakowa, Senator Rzpltej.

Zastępca Przewodniczącego: Dr. Schneider Ludwik, Wiceprezydent m. Krakowa.

Członkowie:

Inż. Adelman Aleksander	Holeksa Karol	Dr. Landau Ignacy	Dr. Starzewski Tadeusz
Dr. Bobrowski Emil	Kluczka Teodor	Dr. Landau Rafał	Szarski Adam
Epstein Tadeusz	Kosobudzki Piotr	Dr. Merz Ludwik	Dr. Tilles Samuel
Dr. Gertler Juljan	Inż. Król Piotr	Dr. Rosenzweig Józef	Wajda Wincenty
Giza Michał	Dr. Krzetuski Karol	Rymar Stanisław	Wolny Jan
Dr. Gross Adolf	Dr. Krzyżanowski Adam	Schechter Samuel	Ziffer Henryk

KOMISJA REWIZYJNA:

Przewodniczący: Ostrowski Witołd, Wiceprezydent m. Krakowa.

Zastępca Przewodniczącego: Iglicki Stefan.

Członkowie: Ehrenpreiss Ignacy, Kustowski Ludwik, Pachoński Henryk.

ZARZĄD KASY:

Naczelnik Zarządu:	Dyrektor Dr. Federowicz Tadeusz
Zastępca Naczelnika Zarządu:	Dyrektor Dorawski Józef
Członkowie Zarządu:	Dyrektor Dr. Muczkowski Józef
	Dyrektor Inż. Turski Władysław
	Zastępca Dyrektora Szczęśniak Józef
Zastępca Członka Zarządu:	Prokurent Józefczyk Zygmunt.

Urzędnicy:

Szymański Jan	Aleksandrowicz Jerzy	Sołtysikówna Aleksandra	Rutka Leon
Hoffmann Henryk	Staich Aleksander	Simmlerowa Jadwiga	Korczyński Włodzimierz
Kurzawa Władysław	Jossé Tadeusz	Czułkowska Marja	Gembalski Franciszek
Czajka Stanisław	Weiner Zygmunt	Celewicz Józef	Wallisowa Walerja
Jakubowski Władysław	Sauer Franciszek	Nowakowa Władysława	Kozubski Tadeusz
Barczyński Józef	Simmler Edward	Bogacki Jan	Banaś Edward
	Nowak Jan	Dreszer Marjan	

oraz 16 nieetatowych sił pomocniczych.

Podurzędnicy:

Hansel Franciszek, Ropka Mateusz, Dąbrowski Marcin.

Służba:

1 woźny, 2 pomocników woźnego, 1 portjer, 1 dozorca domu, 1 pomocnik dozorcy.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowski

Rachunek bilansu Komunalnej Podgórskiej Kasy Oszczędności miasta Krakowa w Krakowie

za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1930 r.

Kasa			17.380·23
Lokacje w złotych		34.461·06	
Lokacje w dolarach	$ 280·70	2.484·19	36.945·25
Pożyczki hipoteczne szt. 6		20.084·60	
Pożyczki skryptowe „ 3		40.000·—	
Pożyczki skrypt. w dol. 1	$ 2.604·—	23.045·40	83.130·—
Weksle w zł. miejsc. 1087		1,006.491·90	
Weksle w zł. zamiejsc. 85		20.394·15	
Weksle w dolarach 239	$ 31.157·—	275.739·45	1,302 625 50
Weksle zaskarżone szt. 5			2.822·25
Efekta funduszu obrotowego			2 192·50
Inwentarz ruchomości			1 694·77
Realności licytacyjnie nabyte „Sanka"			66.368·17
Zaliczki na płace			650·—
Wierzytelność funduszu rezerwowego			52.208·21
Protesty wekslowe			39·25
Księgi, druki i t. p.			2.748·39
Zgóry pobrane odsetki od reskontu			31·09
Zaległe odsetki od papierów wartościowych			94·93
Inkaso obcych weksli szt. 2			170·—
Pokrycie funduszu rezerwowego			159.554·50
			1,728.654·10

Wkładki:			
a) w złotych szt. 2.616·—		1,226.448·45	
b) w dolarach „ 145·—	$ 34.129·—	302.044·75	1,528.493·20
Rachunek bieżący z funduszem rezerwowym			77·26
Reskont weksli szt. 30			9.231·81
Rachunki przechodnie			666·45
Odsetki pobrane na rok 1931:			
z pożyczek hipotecznych		195·24	
„ skryptowych		823·87	
z weksli		20.591.52	21.610·64
Fundusz rezerwowy:			
stan funduszu		107.346·29	
wierzytelność funduszu		52.208·21	159.554·50
Różni za inkaso			170·—
Zysk za rok 1930			8.850·24
			1,728.654·10

ZARZĄD KASY:

Dr. Wielgus mp. *Scheiter* mp. *Ks. Dr. Niemczyński* mp.

ZA BUCHALTERJĘ:

Drozdowski mp.

KOMISJA REWIZYJNA Z RADY KASY:

Dr. Oberlender mp. [illegible] *hr* mp.

KOMISJA REWIZYJNA Z RADY M. KRAKO[illegible]

[illegible]*kiewicz* mp. *Breuer* mp. *Dr. [illegible]ozmarynowicz* mp.

Nr. 6. Kraków, dnia 30 czerwca 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

L. VII. P. porz. 5/931.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. m. Krakowa

z dnia 8 czerwca 1931 r.

o przepisach, dotyczących latarń orjentacyjnych na domach.

Na podstawie § 102 lit. a) Statutu gminnego, Magistrat podaje do powszechnej wiadomości ogłoszone w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 9 poz. 114 z dnia 15 kwietnia 1931 r. następujące

ZARZĄDZENIE

Prezydenta i Wiceprezydentów miasta Krakowa z dnia 7 marca 1931 r. o latarniach orjentacyjnych na domach.

Na podstawie §§ 1, 3, 8 ustawy z dnia 29 marca 1869 r. Dz. u. p. Nr. 67 oraz na zasadzie § 14 f) i § 60 ustęp 30 Statutu gminnego dla stoł. król. miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108 Prezydent i Wiceprezydenci miasta, działając na zasadzie § 53 tegoż Statutu, zarządzają co następuje:

§ 1.

Każdy dom, położony na obszarze miasta Krakowa, posiadający odrębną liczbę orjentacyjną, ma być zaopatrzony w latarnię elektryczną o sile nie mniejszej jak 40 watów, służącą do należytego oświetlenia liczby domu oraz wejścia do sieni głównej, względnie bramy głównej.

W przypadkach, gdy dom ma więcej niż jedną bramę wejściową, należy przy każdej z nich urządzić latarnię.

Latarnia ta ma być umieszczona obok bramy głównej na wysokości tabliczki z liczbą orjentacyjną.

§ 2.

Latarnie mają być wykonane według typu ustalonego przez Magistrat. Na szybach latarni należy oznaczyć liczbę orjentacyjną dotyczącego domu oraz nazwę ulicy, przy której dom jest położony.

W domach, gdzie znajduje się aparat sygnalizacji pożarnej, należy latarnię orjentacyjną oznaczyć w sposób ustalony przez Magistrat.

Urządzenie i używanie innych latarń jest niedozwolone.

Latarni powyższych dostarcza i instalację ich przeprowadza bezpłatnie Elektrownia miejska.

§ 3.

Właściciel realności oraz każda inna osoba obowiązani są zezwolić na umieszczenie latarni

Wszelkie przedmioty, jak np. szyldy, wywieszki, tabliczki firmowe, markizy, gabloty itp. mają być tak umieszczane, by nie utrudniały, ani nie uniemożliwiały umieszczenia latarni, względnie jej należytego działania. Przedmioty, o których wyżej mowa, umieszczone niezgodnie z powyższem postanowieniem, należy na wezwanie Magistratu usunąć.

§ 4.

Właściciel realności obowiązany jest oświetlać latarnię orjentacyjną własnym kosztem.

Magistrat może w przypadkach na to zasługujących udzielać ulg, dotyczących obowiązku ponoszenia kosztów oświetlenia.

Utrzymanie latarni w należytym stanie oraz wymianę zużytych żarówek za ich zwrotem przeprowadza Elektrownia miejska własnym kosztem.

§ 5.

Właściciel realności (administrator), względnie stróż domu obowiązani są czuwać nad całością latarni i jej urządzenia oraz nad należytem jej działaniem, w tym celu obowiązani są donosić natychmiast Elektrowni miejskiej o każdem uszkodzeniu latarni lub jej złem działaniu.

§ 6.

Latarnie należy świecić od zmroku aż do rana dnia następnego.

W tym celu obowiązani są właściciele realności, względnie stróże domu zaświecać latarnie z chwilą zapalenia lamp ulicznych, a gasić je w okresie od 1-go kwietnia do 30-go września o godzinie 5-tej rano, zaś w okresie od 1-go października do 31 marca o godzinie 7-mej rano.

§ 7.

Wszelkie przekroczenia przepisów tego zarządzenia, jak to rozmyślne uszkadzanie latarni, psucie ich urządzeń, świecenie w porze nieodpowiedniej, względnie nieświecenie w porze przepisanej itp., karane będą po myśli przepisów § 60 ustęp 30 Statutu gminnego przy zastosowaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 89).

Winni wyrządzonej szkody będą nadto obowiązani do zwrotu odszkodowania.

§ 8.

Powyższe przepisy wchodzą w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy zarządzenia Magistratu z dnia 10 listopada 1925 r. L. VII. 16424/924 oraz z dnia 25 czerwca 1928 r. L. VII. 13455 928.

Prezydent miasta:

Inż. Karol Rolle m. p.

Wzywa się wszystkich interesowanych, aby do powyższego zarządzenia ściśle się stosowali pod rygorem środków przymusowych, przewidzianych w art. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji, a w szczególności kary pieniężnej celem przymuszenia lub wykonania zastępczego.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. B. S. 613/31. Kraków, 10 czerwca 1931.

RUCH LUDNOŚCI W KWIETNIU 1931 R.

W ciągu miesiąca kwietnia b. r. zawarto w Krakowie małżeństw 179 (76), w tem chrześcijańskich 170 (25). Urodziło się żywo dzieci 347 (391), nieślubnych 67 (76), w czem z małżeństw żydowskich rytualnych 18 (21). Wśród żywo urodzonych było chłopców 164 (202). W tym samym okresie czasu zmarło osób 401 (361), z czego miejscowych 280 (259). Liczba zmarłych w szpitalach wynosiła osób 222 (193). Z przyczyn śmierci najwięcej przypada na gruźlicę 77 i na choroby organiczne serca 44. Wśród zmarłych było chrześcijan 322 (293).

Z M. Biura Statystycznego.

L. III. 7284 31. Kraków, dnia 13 czerwca 1931.

OBWIESZCZENIE.

Na zasadzie rozporządzeń Magistratu z dnia 25-go lutego 1924 r. L. 1317/24/II i z dnia 1-go lutego 1924 r. Nr. Sm. 464/24, opartych na art. 27 ustawy z dnia 11-go sierpnia 1923 r. poz. 747 Nr. 94 Dz. U. R. P., termin uiszczenia opłat od zwyczajnych i zbytkowych środków przewozowych, jako to: powozów prywatnych, dorożek konnych, bryczek, wozów ciężarowych, spedycyjnych, meblowych, wózków ręcznych zarobkowych itp., przypada w dniach od 1—15 stycznia za I. półrocze, oraz w dniach od 1—15 lipca za II. półrocze każdego roku bez rozsyłania osobnych nakazów płatniczych.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa przypomina wszystkim posiadaczom wymienionych środków przewozowych obowiązek uiszczenia w wymienionym terminie należytości, z tem, że niedotrzymanie terminu płatności narazi ich na ściągnięcie zaległości w drodze egzekucji, przy doliczeniu kosztów tejże oraz procentów zwłoki.

L. I. 3896/31. Kraków, dnia 18 czerwca 1931.

Nabycie i pozbycie nieruchomości na podstawie upoważnienia Rady miejskiej z dnia 11 lipca 1929.

Kontraktem z dnia 20 maja 1931 r. nabyła Gmina m. Krakowa na cele regulacji ulicy Gipsowej w Dzielnicy XXI od p. Reginy Taubmanowej parcelę lkat. 1151/2 z lwh. 1335 Dzielnica XXI. o powierzchni 300 m².

ZARZĄDZENIE
Prezydenta stoł. król. m. Krakowa
z dnia 26 czerwca 1931 r.
o ustanowieniu stacji autobusowej.

Na podstawie przepisów § 102 lit. „d“ Statutu dla m. Krakowa z dnia 6 października 1901 r. Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 108, § 10 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 17 kwietnia 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 439 i art. 4 „Przepisów o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w mieście Krakowie“ z dnia 14 czerwca 1927 r. L. BP. 7069/27 zarządzam, co następuje:

Dla postoju autobusów, jeżdżących na linjach, które łączą Kraków z innemi miejscowościami, wyznacza się jako następną stację autobusową część placu Zgody w Dzielnicy XXII. w formie trójkąta po prawej stronie idąc od ulicy Solnej. Dojazd autobusów do tej stacji odbywać się ma częścią placu Zgody w pobliżu wylotu ulicy Wita Stwosza, a odjazd częścią placu Zgody w pobliżu wylotu ulicy Targowej.

Placu przeznaczonego na stację nie wolno zanieczyszczać.

Mycie wozów, czyszczenie, smarowanie i naprawy mogą mieć miejsce na placu, a to przy użyciu specjalnych urządzeń, istniejących na placu.

Postój autobusów na ulicach i placach miasta poza miejscami, wyznaczonemi na ten cel, jest zakazany.

Prowadzenie i utrzymanie stacji powierza Magistrat Polskiemu Związkowi Turystycznemu w Krakowie, który jest upoważniony do wydawania zarządzeń porządkowych w zakresie porządku i ruchu wozów na stacji w granicach udzielonego przez Magistrat upoważnienia.

Wysokość opłat, pobieranych tytułem należytości za używanie placu na postój, zatwierdza Magistrat.

Opłaty te pobierane będą przez organa zaopatrzone w tym celu przez Magistrat w odpowiednie legitymacje.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Niestosujący się do postanowień tego zarządzenia karani będą po myśli art. 17 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365, względnie art. 21 i 21a ustawy z dnia 7 października 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656 w brzmieniu ustalonem Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 18 poz. 151 grzywną lub aresztem, albo obiema temi karami łącznie.

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

Do L. B. S. 614/1931.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w kwietniu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Części ($^1/_5$) domu parterowego l. or. 33 l. sp. 16/XVIII oraz gruntu lwh. 23/XVIII przy tejże ulicy nabył Szczepan Francuz od Wiktorji z Budnickich Kuleszowej za cenę 4.500 dolarów.

2. Grunt lwh. 645/XIX obok ulicy Mogilskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 433/XIX, nabyli po połowie Jan i Marja Rychlikowie od Marji z hr. Potockich hr. Sierakowskiej za cenę 9.544 złotych.

3 Dom jednopiętrowy przy ul. Garncarskiej l. or. 5 l. sp. 24/IV oraz grunt lwh. 393/IV przy tejże ulicy nabyli po połowie Dr. Zygmunt i Ludwika Lisoccy od Władysława Brzozowskiego za cenę 21.250 dolarów.

4. Grunt lwh. 588/XIII przy ul. Księcia Józefa, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 439/XIII, nabyła Gmina stoł. król. miasta Krakowa od Jana Florczyka za cenę 15.195 złotych.

5. Grunt lwh. 655/XVI przy ul. Bronowickiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 532/XVI, nabył Jan Trzaska od Anny Rajtar za cenę 800 złotych.

6. Dom jednopiętrowy przy ul. Towarowej l. or. 3 l. sp. 206/XVII nabyli po połowie Benjamin i Lora Pencakowie od Mojżesza i Mani Halmanów za cenę 4.000 dolarów.

7. Część ($^1/_2$) domu trzechpiętrowego przy ul. Florjańskiej l. or. 51 l. sp. 368/I nabyła Stnnisława Brachlowa od Albina Synowca za cenę 5.000 dolarów.

8. Grunt lwh. 206/III przy ul. Zwierzynieckiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 91/III, nabyła Gmina stoł. król. miasta Krakowa od Anieli Zawistowskiej za cenę 4.800 złotych.

9. Dom parterowy przy ul. Szlak l. or. 1 l. sp. 197/IV nabyli po połowie Aleksander i Stefanja Markiewiczowie od Aurelji Łuczkowej za cenę 4.500 dolarów.

10. Grunt lwh. 703/VIII przy ul. Starowiślnej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 501/VIII, nabyli po połowie Abraham i Mindla Hönigowie od Leonory, Berty i Dra Jakóba Lewkowiczów za cenę 3.392 dolarów.

11. Grunt lwh. 242/XVIII obok Aleji 29-go Listopada, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 228/XVIII, nabyli po połowie Witold i Olga Dindorfowie od Heleny Robakowej za cenę 1.313 dol.

12. Dom dwupiętrowy przy ul. Wielopole l. or. 9 l. sp. 68/VI nabyli po połowie Salomon i Lotti Lustbaderowie od Samuela Weissmanna za cenę 27.070 dol.

13. Dom parterowy przy ul. Wójtowskiej l. or. 13 l sp. 247/XVII nabyła Aleksandra Gramsamowa od Józefa Piskorza za cenę 23.250 złotych.

14. Grunt przydzielony do lwh 564/XV, a wydzielony z realności lwh. 89/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego, nabyli Jerzy Struszkiewicz $^1/_5$, Jakób Sprung i Maksymiljan Burstin $^2/_5$ od Marji Woźniakowej za cenę 450 dolarów.

15. Grunta lwh. 485/XVI, 135/XVI i 602/XVI przy ul. Juljusza Lea nabył Dr. Franciszek Szymakowski od Julji Czechowej i Piotra Jędrasa za cenę 4.800 złotych i 1.163 dolarów.

16. Grunt lwh. 397/XXI przy ul. Gromadzkiej nabyła Gmina stoł. król. miasta Krakowa od Stanisława i Anieli Ceterów za cenę 2.421 złotych.

17. Dom parterowy przy ul. Gromadzkiej l. or. 12 l. sp. 39/XXI nabyła Eleonora Kostruchowa od Wojciecha i Bolesława Bysieka za cenę 2.500 złotych.

18. Grunt lwh. 859/XXI przy ul. Koszykarskiej nabyła Franciszka Spiradek od Franciszka Wójcika za cenę 800 złotych.

19. Dom jednopiętrowy przy Al. Dembowskiego l. or. 7 l. sp. 755/XXII nabyli po połowie Adolf i Stefanja Drwotowie od Julji Neugebergowej za cenę 69.250 złotych.

20. Dom jednopiętrowy przy ul. Józefińskiej l. or. 47 l. sp. 62/XXII nabyli po połowie Jan i Kunegunda Karczowie od Jechiela, Szejwy i Nuchema Trachtenbergów za cenę 38.000 złotych.

21. Dom dwupiętrowy przy ul. Benedykta l. or. 13 l. sp. 499/XXII nabyli po połowie Dr. Stefan Łytkowski i Marja Burchacińska od Michaliny Romanowskiej za cenę 7.900 dolarów.

22. Część ($^1/_3$) domu parterowego przy ul. Rozdroże l. or. 20 l. sp. 15/X nabył Jan Lewacki od Anieli Kałużowej za cenę 100 dolarów.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część ($^2/_8$) domu jednopiętrowego przy ul. Dąbrówki l. or. 3 l. sp. 460/XXII, wartości 4.000 zł. nabyła tytułem darowizny Stefanja Śmiałkówna od Jana Bubetty.

2. Dom dwupiętrowy przy Rynku Głównym l. or. 25 l. sp. 19/I wartości 792.000 złotych, nabył tytułem aktufuzji Bank Dyskontowy Warszawski S. A. od Banku Małopolskiego.

3. Część ($^{130}/_{84}$) domu dwupiętrowego przy ul. Mikołajskiej l. or. 24 l. sp. 444/I, wartości 55.000 złotych, nabyły tytułem darowizny po $^{65}/_{168}$ Marja i Julja Lisowskie od Karola Lisowskiego.

4. Grunta, lwh. 227/XVII, 334/XVII i 612/XVII obok ul. Mazowieckiej wartości 40.000 złotych, nabyła tytułem darowizny Salomea z Kozyrów Zbrojowa od Andrzeja Zbroji.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. Długiej l. or. 50 l. sp. 21/V wartości 120.000 złotych, nabyła w spadku Berta Bauer po błp. Maksymiljanie i Annie Bauerach.

2. Dom jednopiętrowy przy ul. Dąbrówki l. or. 3 l. sp. 460/XXII, wartości 37.035 złotych, nabyli w spadku Jan $^2/_8$, po $^3/_8$ Janina i Stanisława Bubetty po śp. Stefanji z Gawlików Bubetty.

3. Grunta lwh. 474/X, 475/X, 476/X i 477/X przy ul. Kapelanka wartości 15.251 złotych, nabyli w spadku po $^1/_4$ Berta, Karol, Irena i Aurelja Zimmerspitzowie po błp. Szymonie Zimmerspitzu.

4. Część ($^3/_{48}$) domu dwupiętrowego przy ul. Krakowskiej l. or. 10 l. sp. 95/VIII, wartości 9 000 złotych, nabyła w spadku Mina Gehorsam po błp. Feiwlu Gehorsamie.

5. Dom jednopiętrowy przy ul. Dekerta l. or. 4 l. sp. 56/XXII oraz grunt lwh. 858/XXII przy tejże ulicy, łącznej wartości 56.492 złotych, nabył w spadku Marjan Zemla po śp. Antonim Zemli.

6. Część ($^1/_3$) domu parterowego przy ul. Rozdroże l. or. 20 l. sp. 15/X, wartości 1.717 złotych, nabyła masa spadkowa śp. Adama Kałuży w $^2/_4$ częściach, z $^1/_3$ Stanisława z Kałużów Lewacka, w $^1/_4$ części z $^1/_3$ Jan Lewacki po śp. Marjannie Kałużowej.

7. Część ($^2/_{24}$) domu parterowego przy ul. Rozdroże l. or. 20 l sp. 15/X, wartości 1.225 złotych, nabyli w spadku Jan i Stanisława z Kałużów Lewaccy po śp. Adamie Kałuży.

8. Część ($^2/_6$) domu parterowego przy ul. Myśliwskiej l. or. 9 l. sp. 8/XXI, wartości 2.451 złotych, nabyli w spadku Franciszek i Józef Heretykowie po śp. Marjannie Heretykównej.

9. Część ($^1/_5$) gruntu lwh. 211/XXI, ($^8/_{48}$) lwh. 114/XXI, ($^8/_{96}$) lwh. 595/XXI, oraz gruntu lwh. 413/XXI i lwh. 950/XXI przy ul. Gromadzkiej, wartości 2.599 złotych, nabyli w spadku w równych częściach, Katarzyna Siatkowa, Marja Grzechowa, Marjanna Jaglarzowa, Aniela Cygankiewicz i Stanisław Bugaj po śp. Marcjannie 1° Dziewińskiej 2° Bugajowej.

Kraków, dnia 10 czerwca 1931 r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu czerwcu 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. I.				
Marjan i Marja Suscy Grodzka 44	nadbudowa 3 piętra	Grodzka 44 lsp. 73	arch. Zygmunt Szufa	113/31/A. 26/5
Arcybractwo i Bank Pobożny Sławkowska 1	przebudowa portalu sklepowego	Sławkowska 1 lsp. 30	arch. Józef Mączyński	237/31/A. 29/V.
Leon Steigler Grodzka 18	przebudowa portalu sklepowego	Grodzka 18 lsp. 62	arch. Ludwik Paciorkowski	265/31/A. 1/VI.
Matjas Feuer Florjańska 16	dtto	Florjańska 16 lsp. 398	arch Władysław Stupnicki	311/31/A. 3/VI.
Amalja Kowalska Rynek Gł. 42	pl. dod. na przebudowę portalu sklepowego	Rynek Gł. 42 lsp. 37	arch. Stefan Landsberger	264/31/A. 28/V.
Honorata Jachimska Florjańska 57	plany dodat. na wykonanie 2-ch wnęk wewnętrznych	Florjańska 57 lsp. 371	arch. Izydor Kurzer	131/31/A. 3/VI.
Florjan Woźniak św. Tomasza 5	zmiana drzwi frontowych na okno oraz wykrzywienie ścian na parterze	św. Tomasza 5 lsp. 247	arch. Edward Bujak	207/31/A. 3/VI.
Walerjan Brachel Florjańska 51	pl. dodat. na budowę 2-go i 3-go piętra i część prawej oficyny	Florjańska 51 lsp. 368	arch. Stefan Piwowarczyk	220/31/A. 3/VI.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Honorata Jachimska Grodzka 14	pl. nadbud. 3-go piętra oraz przebud. ustępów	Florjańska 57 lsp. 371	inż. Józef Chmielewski	131/31/A. 12/VI.
Walerjan Brachel Florjańska 51	przebudowa portalu sklepowego	Florjańska 51 lsp. 368	arch. Stefan Piwowarczyk	220/31/A. 29/V.
Gmina m. Krakowa przez Wydział I.	pl. wykonania wewn. zamknięć sklepowych	pl. WW. Świętych 1 lsp. 143	bud. miej. Silberstein	271/31/A. 15/VI.
dtto	dtto	dtto	dtto	273/31/A. 15/VI.
dtto	dtto	Grodzka 21 lsp. 91	dtto	274/31/A. 15/VI.
Dr. Klemens Bąkowski Florjańska 23 (na ręce arch. Miecz. Sarneckiego)	przebudowa portalu sklepowego	św. Jana 12 lsp. 294	arch. Mieczysław Sarnecki	299/31/A. 11/VI.
Herman Stieglitz Szpitalna 9	przebudowa ustępów na spłukiwane	Szpitalna 9 lsp. 399	arch. Adolf Rottersman	304/31/A. 15/VI.
Aniela Zawistowska Tarłowska 8	budowa 3-piętrowego domu z parter. oficyną	św. Krzyża l. kat. 283 lwh. 239	bud. Antoni Dostal	310/31/A. 11/VI.
Tow. Ubezpieczeń na życie „Feniks" Rynek Gł. 33 do rąk Adolfa Hirschhauta Rynek Gł. 33	pl. dodat. budowy 5-piętrowego domu	róg ul. św. Jana i Rynku Gł.	proj. inż. Szyszko-Bohusz	315/31/A. 25/VI.
Anna Mehler Florjańska 23	pl. dodat. na przebudowę portalu sklepowego	Florjańska 23 lsp. 354	arch. Leon Feniger	448/31/A. 18/VI.
Wilhelm Mikuszewski Grodzka 43	dodat. do pierwot. zatwierdz. na przebudowę portali	Grodzka l. or. 43 lsp. 101	inż. Cyrankiewicz	267/31/A. 11/VI.
		Dz. III.		
Maksymiljan Neumann Wielopole 22	przebudowa portalu sklepowego	Zwierzyniecka 6 lsp. 107	arch. S. Mehl	345/31/C. 20/VI.
P. Herman Dr. Maksymiljan i Ludwik Wasserbergerowie ul. T. Kościuszki 32	budowa 5-piętrowego domu mieszk.	Zwierzyniecka i pl. Kossaka	arch. Landsberger	242/31/C. 15/V
		Dz. IV.		
Szymon Silbiger Dolnych Młynów 9	pl. dod. na nadbudowę 1-go i 2-go piętra w oficynie	Jana Kochanowskiego 22	inż. Zygmunt Prokesch	206/31/C. 18/V.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. IV.		
Maurycy Rappaport Bonerowska 5	pl. dod. na budowę mieszkań w suterenach i na poddaszu	Krowoderska 4	arch. Zbigniew Odrzywolski	161/31/C. 11/6
Leontyna i Dr. Mieczysław Ziemnowiczowie św. Marka 5	plany dod. na przebudowę klozetów spłukiwanych	Krowoderska 50 lsp. 221	inż. Rudolf Hand i arch. Juljan Eintracht	179/31/C. 20/V.
Wincenty i Marja Kapustowie Czysta 1	nadbudowa 3-go piętra i przebudowa ustępów	Czysta 1	arch. Władysław Jurgowski	262/31/C. 30/V.
Wiktorja Augustynowicz Władysława Dąbrowska Ambroż. Grabowskiego 8	nadbudowa pracowni malarskiej z mieszkaniem	Ambrożego Grabowskiego 8 lsp. 311	arch. Władysław Warczewski	141/31/C. 18/6
Maurycy Rappaport Bonerowska 5	pl. dod. fasad domu narożnego	Krowoderska 4 lwh. 574	arch. Zygmunt Odrzywolski	161/31/C. 30/V.
Bernard Haas Łobzowska 2	pl. dod. w zmianach front. fasady	Łobzowska 2 lsp. 72	inż. Zygmunt Prokesch	319/31/C. 18/VI.
Inż. Marjan Nanowski Czysta 5	wykonanie adaptacji w oficynie	Czysta 5 lsp. 205	arch. S. Jonkler	321/31/C. 17/VI.
		Dz. V.		
Leon Sykutowski Szlak 63	nadbudowa 3-go piętra i dobud. lewej oficyny	Szlak 63 lsp. 190	inż. Zygmunt Prokesch	246/31/B. 23/V.
Menasche i Rozalja Fischowie Zacisze 16	plan nadbudowy 3 piętra	Zacisze 16	arch. Bandurski i Allweill	263/31/B. 18/VI.
Kazimierz i Antoni Miklaszewscy św. Filipa 3	nadbudowa 3-go i 4-go piętra	św. Filipa 3 lsp. 156	inż. Józef Chmielewski	163/31/B. 17/VI.
Dyr. Tow. Ubezpieczeń na życie „Feniks" Basztowa	pl. dodat. na budowę 7-piętrowego domu	Basztowa 13, 14, 15 lwh. 241, 242, 243		155/31 15/5
		Dz. VI.		
Etla Zimmetbaumowa Grodzka 36	nadbudowa 3-go piętra i wykonanie klozetów ciepłych	Topolowa 30	inż. Zygmunt Prokesch	215/31/B. 16/V.
Zarząd Tow. emeryt. drukarzy i pokrewnych zawodów „Siła" Rynek Gł. 12	nadbudowa 3 go piętra budynku front.	Topolowa 10	arch. Z. Szufa	127/31/B. 2/6

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. VIII.				
Abraham i Mindla Hönigowie Józefińska 33	budowa 4-piętrowego domu	Przemyska 6 l. kat. 370/23	inż. Hand i Eintracht	178/31/A. 26/5
Dr. Salo Heuman i Elsa Silberstein Mostowa 2	budowa wewnętrznych ustępów spłukiwanych	Mostowa 2 lsp. 331	inż. Abraham Abramowicz	218/31/A. 16/5
Dawid Liendenbaum Miodowa 6	budowa łazienki na 1 p.	Miodowa 6 lsp. 466	arch. L. Paciorkowski	301/31/A. 26/5
Abraham Kreutzer pl. Nowy 9	pl. dodat. na mieszkanie part. i zmiany wewnętrzne na 1 piętrze	pl. Nowy 9 lsp. 478	arch. S. Mehl	114/31/A. 20/5
Abraham i Ruchla Weinstockowie Gazowa 15	przebudowa byłej fabryki na mieszkanie i dobud. budynków parterowych mieszkalnych	Gazowa 15 lsp. 551	arch. Izydor Kurzer	236/31/A. 1/VI.
Salomon Klein Dietlowska 83	plan dobudowy lewej części 3-piętrowej oficyny środkowej	Dietlowska 83 lsp. 422	arch. Mehl	259/31/A. 12/6
Inż. Henryk Ritterman Al. Krasińskiego 10	budowa 4-piętrowego domu	św. Wawrzyńca l. kat. 736/4	inż. Henryk Ritterman	211/31/A. 15/6
Mendel i Regina Pancerowie Kupa 26	budowa front. portalu sklepowego	Kupa 26 lsp. 154	arch. Leon Feniger	257/31/A. 28/V.
Rachela Weinberg Skawińska 23	pl. dodat. na budowę 4-piętrowego domu	Skawińska 23 lwh. 670/666	arch. Z. Prokesch	9/31/A. 18/6
Hirsch Sybirski Starowiślna 68	pl. dodat. na zmiany w budowie 4-piętrowego domu	Kordeckiego 8 lsp. 605	arch. Z. Prokesch	46/31/A. 28/5
Hirsch Sybirski Starowiślna 68	pl. dodat. na zmiany w budowie 4-piętrowego domu	Kordeckiego 10 lsp. 606	inż. Zygmunt Prokesch	45/31/A. 28/5
Regina Laska Esterowicz Podbrzezie 4	zamurowanie okien falkonierami	Podbrzezie 4 lsp. 435	arch. Z. Szufa	187/31/A. 18/6
Hirsch Sybirski Starowiślna 68	budowa 4 piętrowego domu	Kordeckiego 6	inż. Zygmunt Prokesch	178/31/A. 20/V.
Pinkus Landau Bożego Ciała 31	nadbudowa 4-go piętra	Bożego Ciała 31 l. or. 8	inż. Mączyński	119/31/A. 15/6
Dz. IX.				
Agnieszka Polak Czackiego 20	budowa ustępów spłukiwanych	Czackiego 20 lsp. 114	arch. Grünberg	308/31/D. 1/VI.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XI.		
Stanisława Cegielska Konfederacka 3	pl. dodat. na zmiany wewn. w układzie ubikacji	Skwerowa 30 lsp. 300	inż. Henryk Ritterman	330/30/D 3/VI.
		Dz. XII.		
Zarząd Oddziału wioślar. Tow. gimn. „Sokół" Tad. Kościuszki 2	budowa prowiz. szopy na łodzie	Tad. Kościuszki 2 lsp. 59	Karol Karwat	250/31/C. 15/V.
Anna Karolowa Kraszewskiego 15	budowa 1-piętrowego domu	Kraszewskiego 15 lwh. 161	arch. Władysław Jurgowski	233/31/C. 3/6
Franciszka Sądlowa Chodkiewicza 8	budowa wychodków spłukiwanych	Chodkiewicza 8	inż. Józef Wilczyński	240/31/B. 10/6
Kazimierz Lewandowski Kraszewskiego 22	plan adaptacji wewn. oraz budowa garażu	Kraszewskiego 22 lsp. 146	inż. Eug. Ronka i Ska	267/31/C. 8/6
		Dz. XIII.		
Anna Włodarska Kamedulska 6	budowa 1-piętrowego domu z poddaszem	Ks. Józefa l. kat. 1057	inż. Józef Wilczyński	89/31/C. 12/6
Józef Wilczyński Senatorska 15	budowa 1-piętrowego domu z poddaszem i suterenami	Królowej Jadwigi l. kat. 15, 17/4	dtto	106/31/C. 18/6
dtto	pl. dodat. na budowę 1-piętrowego domu	dtto	dtto	198/31/B. 21/V.
Marja Sikorowa Ks. Józefa 21	pl. dodat. na wykonanie zmiany w budowie domu part. z poddaszem	Ks. Józefa 21 lsp. 84	arch. Stefan Sikorski	226/31/C. 19/6
		Dz. XIV.		
Zofja Pajorowa Czarnowiejska 63	pl. adaptacji piwnic parteru i I piętra	Czarnowiejska 63 Lsp. 66	Fr. Stankiewicz	256/31/C. 26/5
Franciszek Lorczak Florjańska 55	budowa ogrodzenia i szopy	Mydlnicka l. kat. 315/5	arch. Ludwik Paciorkowski	1759/30 26/5
Zw. Legjonistów Polskich Garncarska 1	budowa jednej części 4-ro p. domu im. Marszałka Piłsudskiego	Al. 3-go Maja l. kat. 75/1	inż. Stefan Strojek	358/31/C. 22/6
		Dz. XV.		
Inż. Karol Stadtmüller Starowiślna 13	budowa 1-no p. domu z poddaszem	Urzędnicza 12 lwh. 294	Inż. Struszkiewicz i Burstin	232/31/C. 26/5

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. XV.				
Marjan Krzyżanowski Wyspiańskiego 11 a	pl. adaptacji wewnętrznej	Wyspiańskiego 11 a lsp. 233	inż. Wacław Krzyżanowski	313/31/C. 8/6
Anastazja Jędrzejczykowa Juljusza 24	wykonanie mieszkania na poddaszu	J. Lea 24 lsp. 164	arch. A. Czunko	295 31 C. 18/6
Karol Olma Bronowicka 204	budowa 3-piętr. domu	projekt. przecznica ul. Kaz. Wielkiego	inż. Jan Stobiecki	299/31/C. 18/6
Dr. Brunon Falter Arnold Ehrenpreis Basztowa 23	plany portalu sklepowego	J. Lea lwh. 439	arch. Stefan Landsberger	236 31/C. 11/6
Eugenjusz i Eudoksja Siwkowie Karmelicka 39	budowa 3 piętr. domu	Nowowiejska 24 lwh. 586	arch. Aleksander Biborski	247/31/C. 15/6
Dz. XVI.				
Aniela Chwastek Kaz. Wielkiego 126 a	pl. prow. komórek, magazynu i wychodka	Kaz. Wielkiego 126	Jan Chwastek	184/31/C. 20/5
Stanisław Grzybowski Juljusza Lea 80	pl. dod. nadbud. 1-piętr. i poddasza	Jul. Lea 80 lsp. 108	arch. Edward Skawiński	104/31/C. 11/5
Ignacy Radoń Słoneczna 23	pl. dod. na rozszerzenie portalu i zmiana fasady	Jul. Lea 92 lsp. 185	arch. Ludwik Paciorkowski	31/31/C. 16/5
Andrzej Smotrzyk Reymonta 43	budowa 1-piętr. domu	Reymonta l. kat. 636/2	arch. Ludwik Paciorkowski	282/31/C. 18/6
Dz. XVII.				
Dymek Franciszek Mazowiecka 88	budowa wozowni	Mazowiecka 88 lsp. 28	arch. L. Paciorkowski	3/31/B. 6/6
Stanisław Grabczak Mazowiecka 85	pl. dodat. na zmiany w budowie zamiast 2-piętr. 1-piętr. domu	Prądnicka 1380 l. kat. 840	inż. Jan Stobiecki	164/31/B. 18/5
Gmina stoł. król. miasta Krakowa przez Wydz. IV Magtu	pl. przebudowy stajni na izby mieszkalne i schronisko dla bezdomnych	Prądnicka 74 d lsp. 361	Konserwacja budynków miejskich B a	242/31/D. 18/6
Stanisława Federykowa Kaz. Wielkiego 146	budowa 1-piętr. domu	Mazowiecka 145	arch. Adam Ślęzak	184/31/B. 26/5
Wojciech Maciejowski Mazowiecka 82	nadbudowa 2-piętra	Mazowiecka 82 lsp. 334	arch. Edward Skawiński	135/31/B. 5/6

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XVIII.		
Stanisław i Walerja Bieleccy Al. 29 Listopada 54	pl. na wybudowanie budynku mieszkaln. 1-piętr. z poddaszem	Al. 29 Listopada 54 lwh. 94—95	inż. B. Zimmerman	172/31/B. 25/4
		Dz. XIX.		
Władysław Warmuzek Lubicz 40	budowa I. p. domu	Osiedle Urzędnicze działka 13	arch. Edw. Skawiński	173/31/B. 5/5
Tow. Osiedli Urzędn. dla P. Dr. Ciećkiewlcza Stolarska 7	pl. dodatkowy na budowę 1-piętr. domu	Olszyny 75	arch. Władysław Warczewski	258/31/B. 10/6
Władysław Gumplowicz Brzozowa 18	budowa komórek	Nadbrzeżna działka 26	inż. Manber	198/31/B. 21/5
Władysław Gumplowicz Brzozowa 18	pl. dodatkowy na budowę 1-piętr. domu z mieszkaniem i sklepem w suter., oraz mieszkaniami na part.	Nadbrzeżna działka 26	inż. Manber	198/31/B. 21/5
Piotr i Marja Trynkowie Grzegórzecka 45	budowa 2-piętr. domu	Grzegórzecka 45 parc. 377	inż. Józef Wilczyński	257/31/B. 19/6
Gustawa Silberbach Pasterska 16	budowa 1-piętr. domu	Pasterska 16	arch. L. Paciorkowski	96/31/B. 20/6
Józef Kumer Mogilska 31	budowa 1-piętr. domu mieszkalnego	Mogilska 31 l. kat. 200/1	arch. Ślęzak Adam	152/31/B. 21 5
Andrzej Wojtaszek Grzegórzecka 95	budowa parter. oficyny	Grzegórzecka 95	arch. L. Paciorkowski	231/B. 29/5
Mikołaj Hoffman Żółkiewskiego 39	przebudowa części szopy na prow. ubikację mieszk.	Żółkiewskiego 32	Jan Kolesiński	213/31/B. 10 6
Sądlowa Franciszka Chodkiewicza 8	budowa wychodków spłukiwanych	Chodkiewicza 8	Inż. Wilczyński	240/31/B. 10/6
		Dz. XX.		
Zofja Pitrowa Błonie-Beszcz	budowa domu parterow.	Niepołomska l. kat. 164	arch. L. Paciorkowski	232/31/B. 13/5
Błażej Bierzanowski Miedziana 84	budowa stodoły drewnianej	przy drodze polnej lwh 401/3	arch. L. Paciorkowski	229/21/B. 20/5
Jadwiga Wiatrowa Rymarska 14	pl. dodat. domu parter.	Rymarska 14 lsp. 116	arch. Edward Skawiński	227/31/B. 19/5
Tomasz Wiatr Grzegórzecka 132	budowa 1-piętr. domu	Grzegórzecka 132 l. kat. 172/2, 172/3	arch. L. Paciorkowski	296/31/B. 19/6
Franciszka Nalepowa Krucza 3	budowa gnojownika betonowego	Krucza 3 lsp. 26	Fr. Krzyżanowski	256/31/B. 10/6

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XXI.		
Julja Cieślakowa Golikówka 33	budowa domu 1-piętr.	Przewóz boczna l. kat. 553/39	arch. L. Paciorkowski	70/31/D. 19/5
Walenty Strojek Dąbrówki 4	budowa prowizor. domu drewnianego	Dawne grunta Skrzyńskiego	inż. Jan Stobiecki	309/31/D. 20/5
Wątorkowie Józef i Helena Sarmacka 8	budowa domu parterow.	Płaszowska l. kat. 776/3	inż. Jan Stobiecki	304/31/D. 1/6
		Dz. XXII.		
Izaak Bergen i Hirsch Offen Tarnowskiego 5	zmiany w budowie 1-piętr. oficyny	Tarnowskiego 5 lsp. 625	arch. J. Merenda	117/31/D. 6/5
Zarząd Kasy Chorych na ręce Kom. Dra Kolkiewicza ul. Batorego	pl. na budowę garażu	Pl. Serkowskiego 10 lsp. 720	inż. Wacław Krzyżanowski	264/31/D. 8/5
Karol Gawlik Zamoyskiego 35	plan na budowę ustępów spłukiwanych	Zamojskiego 35 lsp. 398	arch. S. Jonkler	292/31/D. 20/5
Antonina Pacułowa i Julja Godzińska Kalwaryjska 40	plan na budowę ustępów spłukiwanych	Kalwaryjska 40 lsp. 282	arch. J. Merenda	296/31/D. 20/5
S. Fränkel Józefińska 3	nadbud. 2-piętra w oficynie	Józefińska 3 lsp. 92	inż. S. Feldmann	291/31/D. 22/5
Salomon Teitelbaum Długosza 8	pl. dodatkowe na wykonanie oficyny	Długosza 8 lsp. 665	inż. Z. Prokesch	384/31/D. 30/5
Honorata Grelowa Al. Pod Kopcem 22	dobudowa piwnic i adaptacja realn.	Al. Pod Kopcem lsp. 725	bud. Antoni Dostal	274/31/D. 1/6
Bernard i Anna Weinrebowie Kalwaryjska 28	nadbudowa 4-piętra	Kalwaryjska 28 lsp. 241	bud. Antoni Dostal	181/31/D. 1/6
Rozalja Matlakowa Czarneckiego 8	budowa ustępów spłukiwanyeh	Czarneckiego 8 lsp. 488	arch. J. Merenda	323/31/D. 22/5
Aniela Zawistowska i Dawid Grünberg Lwowska 52	budowa 3-piętr. domu	Salinarna róg Dąbrowskiego l. kat. 449/1	bud. Antoni Dostal	140/31/D. 8/5
Dr. Aleksander Biberstein Warneńczyka 3	nadbudowa 2-piętr.	Zamojskiego 21 lsp. 406	arch. Stefan Landsberger	416/31/D. 8/6
Józef i Ewelina Godzińscy Stroma 8	pl. dodat. na zmianę widoku fasady i wewn. rozkład mieszkań	Al. Pod Kopcem l. kat. 854/24	bud. Antoni Dostal	424/31/D. 9/6

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Protokoły obrad Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta.

Protokół z 8-go posiedzenia Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów miasta z dnia 10 czerwca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Witołd Ostrowski.
Wiceprezydent miasta Dr. Ludwik Schneider.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.
Sekretarz Rady Franciszek Strasik.

Przed porządkiem dziennym.

Wiceprezydent Ostrowski otwierając posiedzenie zawiadomił członków Rady, że pod nieobecność Prezydenta Rollego, który bawi na 2-tygodniowym urlopie w Krynicy, obejmuje przewodnictwo dzisiejszego posiedzenia.

Urlopy.

Rada Przyboczna udzieliła następującym członkom Rady wypoczynkowych urlopów: Prof. Dr. Juljanowi Nowakowi 5 tygodni, Dr. Merzowi 3 tygodnie, Dr. Kannenbergowi 5 tygodni, Dr. Orzelskiemu 2 tygodnie.

Deklaracja członka Rady Przybocznej Prof. Jarockiego w sprawie Muzeum Narodowego.

Radca Prof. Jarocki odczytał następującą deklarację:

„Świetna Rado!

W odpowiedzi na uwagi, które Pan Prezydent wypowiedział na ostatniem posiedzeniu Rady Przybocznej w sprawie wydrukowania i rozesłania mojego przemówienia z dnia 28 kwietnia b. r. mam zaszczyt dać następujące wyjaśnienie:

1. Przemówienie to wydrukowałem dosłownie według manuskryptu, który miałem podczas mowy przed sobą, bez jakichkolwiek komentarzy lub dodatków. Rozesłałem je w kowertach wszystkim Członkom Rady Przybocznej, tudzież w niewielkiej ilości artystom i teoretykom sztuki, z natury rzeczy interesujących się kwestjami przezemnie w przemówieniu tem poruszonemi. Poza tem druku tego nie rozpowszechniałem w żadnej formie.

Nie można więc wydrukowanego i rozesłanego w tak ograniczonej ilości przemówienia, wygłoszonego ną Radzie Przybocznej, nazwać ulotką, jak to określił Pan Prezydent.

2. Powodem, dla którego moje to przemówienie wydrukowałem i rozesłałem, był fakt, że w pewnym krakowskim dzienniku zreferowano moje przemówienie zupełnie błędnie, a w szczególności podkreślono, iż robiłem Zarządowi Miasta zarzut, jakoby nie zakupywano obrazów do Zbiorów miejskich, której to sprawy wcale nie poruszałem. W ten sposób starano się wartość mego przemówienia osłabić, nadając mu charakter osobistego interesu.

Uważałem więc za wskazane wyjaśnić prawdziwy stan rzeczy przez ogłoszenie właściwego tekstu mego przemówienia.

3. Co się tyczy zarzutów związanych z broszurką p. Dr. Kleina i ze zbiorami pani Dąbczańskiej, to wyraziłem się dosłownie tak:

„Nie wiem czy to prawda, czy nie. Cieszyć się będę, gdy mnie przekonają, iż to zwykłe oszczerstwo, że wszystko znajduje się w największym porządku. Ale raz wreszcie trzeba skontrolować zbiory i skontrolować gospodarkę w Muzeum, która jest powszechnie i to od trzydziestu lat krytykowaną“.

Wynika więc z tego, że nie wspomniałem o tych zarzutach, jako o faktach stwierdzonych i nieulegających wątpliwości, ale podkreśliłem, że leży w interesie Muzeum Narodowego, aby raz wreszcie tę sprawę wyjaśnić publicznie i — jeżeli to są legendy — to legendy te rozwiać.

4. Co się tyczy ujemnej opinji, jaką o stanie zbiorów Muzeum Narodowego wydała w r. 1919 Komisja Rewizyjna, powołana przez ówczesne władze, to stwierdzam, że opinja ta została wydrukowaną jako referat Komisji w krakowskim „Czasie“ z dnia 16 sierpnia 1919 i jest faktem niezbitym.

5. Co się tyczy moich zarzutów w sprawie kartonów Wyspiańskiego, to są to fakty, stwierdzone osobiście przezemnie i moich Kolegów, których nazwiska podałem, a także przez p. Dyrektora Dr. Adama Chmiela i w obecności p. Dyrektora Macieja Szukiewicza.

Odnośne więc ustępy mojego przemówienia były tylko tych faktów stwierdzeniem.

6. Również sprzedaż przez woźnego Muzeum w salach Muzeum Narodowego podczas jednej ze zmiennych wystaw ulotek, zawierających ataki na profesorów Akademji Sztuk Pięknych jest faktem, i fakt ten stwierdziłem w mem przemówieniu.

7. Stwierdziłem wreszcie, że główną przyczynę niedomagań panujących w Muzeum widzę w braku odpowiedniego zinwentaryzowania i skatalogowania zbiorów. I jeszcze raz podkreślam, że sporządzenie takiego inwentarza zapobiegłoby niezawodnie tym niedomaganiom.

Sądzę, że te wyjaśnienia tak co do powodów, jakie mię skłoniły do wydrukowania i rozesłania mego przemówienia, wygłoszonego podczas dyskusji budżetowej, jak i co do faktów, w niej zawartych, załatwiają tę sprawę.

Mam nadzieję, że cała ta dyskusja, podyktowana troską o rozwój Muzeum Narodowego, a nie jakiemikolwiek innemi motywami, przyczyni się do dobra tegoż Muzeum“.

Wiceprezydent Ostrowski po odczytaniu tegoż oświadczenia zawiadamia Radę, że przyjmuje deklarację tę do protokołu z dzisiejszego posiedzenia.

Dostawa drzewa dla Budownictwa miejskiego i Ekonomatu miejskiego.

Imieniem Sekcji I. Radca m. inż. Wierzchowski po szczegółowem sprawozdaniu wnosi:

Na dostawę materjałów drzewnych do budowli gminnych, przeprowadzanych przez Budownictwo miejskie Oddz. A i B, oraz dla Ekonomatu miejskiego na okres do 31 marca 1932 r. zatwierdza się ofertę Nr. 3

F-my Feliks Leopold z Nowego Sącza, ze składem w Krakowie u F-my M. Gutter, ul. Dekerta L. 43 na Zabłociu, po cenach jednostkowych, wyszczególnionych w złożonej ofercie, po uprzednim jednak uzupełnieniu wadjum przez dodatkowe złożenie kwoty 1.500 zł. w gotówce na książeczce Kasy Oszczędności, zawinkulowanej na rzecz Gminy miasta Krakowa.

Radca m. Steinberg nie wdając się w meritum sprawy, proponuje, aby dla odbioru drzewa przeznaczyć specjalnego urzędnika.

W głosowaniu wnioski Sekcji I. uchwalono.

Rezolucję Rm. Steinberga przyjęto.

Porządek dzienny.

I. Zamknięcia rachunkowe Gminy m. Krakowa za lata 1927/28 i 1928/29.

Rm. Dr. Krzetuski prosi, aby z uwagi na wiele cyfr zamieszczonych w sprawozdaniu i dla dokładności mógł referat swój odczytać.

Życzenie Rm. Dr. Krzetuskiego przyjęła Rada do wiadomości.

Rm. Dr. Krzetuski odczytuje następujący referat:

Co do wyniku gospodarki, to okres gospodarczy 1927/28 wykazuje niedobór w wysokości 2,183.936·49 zł., jakkolwiek dochody wpłynęły w wysokości przewyższającej sumę przewidzianą budżetem o 2,111.000·— zł., zaś wydatki znacznie mniej wzrosły, bo tylko o 745 tysięcy zł. Tłumaczenie jest zawarte w rachunku sum przechodowych, uwidocznionych na stronicach 214 do 219 zamknięcia rachunkowego. W rachunku tym uwidocznione są wpływy w sumie okrągło 1,105.000·— zł., zaś wydatki w sumie 2,474.000·— zł.

Rok gospodarczy 1928/29 dał administracyjnie nadwyżkę i kilkuletni wlokący się od okresu do okresu budżetowego niedobór zmalał w nim do sumy 1 miljon 44813·45 zł. Nadwyżki wpływów ponad sumy preliminowane wynoszą w tym okresie okrągło 3,448 000·— zł., wydatki są przekroczone o 3,030.000·— zł.; zwiększone wpływy polegają na wyższych jak przewidziano dochodach z źródła prawa publicznego. Odpowiadają konjunkturze szczytowej, która począwszy od drugiego półrocza 1929 stacza się powoli do obecnego stanu depresji.

Przechodząc do szczegółów roku 1927/28 stwierdzamy w dochodach domanialnych (dział I. i II.) nadwyżki 10 względnie 5%, w dochodach z opłat za korzystanie urządzeń gminnych ubytek około 5%, w udziale w podatkach państwowych nadwyżkę blisko 14%, w dodatkach do podatków państwowych nadwyżkę 25%, w podatkach samoistnych 13%.

W wydatkach niepodobna wyliczać szczegółowo wszystkich przekroczeń. Znaczna ich część znalazła już swoje usprawiedliwienie przez uchwalenie kredytów dodatkowych. W wielkiej ilości wypadków poczyniono wydatki na mocy uchwał magistratu w zamiarze uzyskania budżetów dodatkowych, jakie przewidują nowe przepisy budżetowania. Niestety, tych dodatkowych budżetów nie tworzono i Radzie nie przedkładano. Drobniejsze przekroczenia nie są usprawiedliwione. Należy przyznać, że ścisłe wykonanie budżetu ani nie jest wymagane prawem, ani też życiowo możliwe. Są jednak pewne przekroczenia, którym sprawozdawca powinien poświęcić kilka uwag. W paragrafie 1 poz. o fundusz remuneracyjny widzimy przekroczenie przeszło 30% zupełnie nie usprawiedliwione. W funduszach, w których swobodna ocena władzy wykonawczej odgrywa rolę poważną, przekroczenie wogóle nie jest wskazane. Tak wysokie i nieusprawiedliwione przekroczenie należy uważać za niewłaściwe i wytknąć. W paragrafie 2 poz. n widzimy znaczne bo przeszło 150% przekroczenie wydatku, również nie pokryte żadną uchwałą Rady. Idzie o pozycję zbiorową pod nomenklaturą reprezentacja miasta etc. Rozbiór tej pozycji wykazuje jako źródło tego przekroczenia kilka grup, które nie należą do tej kategorji wydatków, na które wskazuje tytuł, jak np. utrzymanie i obsługa samochodów, raty na zakup samochodu, portrety i pamiątki. Suma tych wydatków wynosi około 90.000·— zł. Z uwzględnieniem tych sum, przekroczenie właściwe maleje do sumy 32.000·— zł., czyli mniej więcej 40% sumy przewidzianej. W budżetach ostatnich dwu lat suma na reprezentację jest podzielona na dwie odrębne sumy, dla reprezentacji właściwej i kosztów przyjęcia wycieczek i zawsze preliminowana w ilości, którą już zgóry należy uważać za niewystarczającą. Taka polityka nie może uchodzić za dobrą. Miasto musi w interesie rozwijającego się w nim przemysłu goszczenia obcych, ponosić pewne wydatki. Konsekwentne wstawianie sum mniejszych skrzywia budżet i wywołuje później wrażenie gospodarki nieoględnej. Należy wytknąć brak uchwały kredytu dodatkowego i obarczenie sumami, istotnie do wydatków reprezentacyjnych nie należącemi. W dziale IV-tym uderza wydatek mniejszy o 1,592.000·— zł. O tyle upłacono w okresie sprawozdawczym mniej procentu i kapitału na długi. Nasuwa się uwaga, czy przy zwiększonych znacznie wpływach nie należało raczej myśleć o silniejszej amortyzacji. Tymczasem wykonanie budżetu co do procentów i kapitału zadłużenia, było jeszcze skromniejsze jak przewidywał budżet.

W dziale VII. paragraf 39 poz. b wykazane jest przekroczenie 700% pod nomenklaturą magazynier. Otóż tu brakuje legendy, objaśniającej. W rzeczywistości idzie o etatyzację 18 pracowników Teatru Słowackiego. Usprawiedliwienie jest zawarte w generalnej uchwale Rady stanowiącej o stabilizacji całej falangi pracowników miejskich.

Refleksje wywołuje w dziale XI § 106 poz. k z bardzo znacznemi i dodatkowemi kredytami, nie usprawiedliwionemi przekroczeniami w kosztach prowadzenia pracowni Muzeum jest uprawnione obracać funduszami, które zdobywa za wstępy, poradę psychotechniczną etc. w ramach budżetu. Przekroczenie jest niedopuszczalne i sprawozdawca uznając zresztą bardzo owocną działalność samej instytucji, przekroczenie to musi wytknąć.

Brak dalej usprawiedliwienia w nadzwyczajnych wydatkach działu III § 145 usprawiedliwienia wydatków na razem 222.026 zł. 62 gr. za wodociąg, zresztą bezwzględnie koniecznych.

W szczegółach roku 1928/29 dochody domanialne działu I wykazują nadwyżkę 15% głównie dzięki domom czynszowym i akcjom Jaworzniańskim. O dochodach skarbowych wyżej wspomniałem.

W dziale I powtarza się znowu przekroczenie w wydatkach reprezentacyjnych o blisko 100%, o którem mutatis mutandis można to samo powiedzieć co wyżej nadmieniłem. W dziale IV występuje tenże sam objaw

niewykonania co do opłaty procentów i kapitału jaki wyżej wymieniłem.

Pocieszający jest objaw, że w znacznej ilości wypadków uzyskano uchwałę Rady lub zastępującej ją komisji na kredyty dodatkowe.

Pomimo moich zastrzeżeń wyżej wyłuszczonych, muszę wykonanie budżetu w ogólnych zarysach uważać za prawidłowe i dlatego wnoszę co następuje:

Rada Przyboczna uchwali:

1. Przyjąć do zatwierdzającej wiadomości zamknięcia rachunkowe za okresy gospodarcze 1927/8 i 1928/9.

2. Uznać przekroczenia budżetowe zamknięciami temi objawione za usprawiedliwione.

3. Udzielić Zarządowi miasta zwolnienia rachunkowego.

4. Wstawić do budżetu najbliższego, o ile to już nie nastąpiło, odpowiednią sumę na pokrycie niedoboru rachunkowego w sumie 1,044.813 zł. 45 gr.

Równocześnie Rada Przyboczna uchwala następującą rezolucję:

Bezwarunkowo i w każdym wypadku, jeszcze przed wyczerpaniem kredytów przyzwolonych budżetowo, winien Zarząd miasta uzyskać dodatkowy kredyt w wysokości odpowiadającej przypuszczalnem przekroczeniom, zawsze przy równoczesnem otwarciu odpowiednich źródeł dochodowych.

Rm. Dr. Jelonek jest zdania, że tak ważne sprawozdanie referenta musi być członkom Rady doręczone na piśmie, wnosi, aby odroczyć dyskusję nad tą sprawą do następnego posiedzenia.

Rm. Dr. Klimecki przyłącza się do wniosku Rm. Dra Jelonka.

Referent Rm. Dr. Krzetuski podziela zapatrywanie Rm. Dra Jelonka i wniosek jego przyjmuje.

W głosowaniu wniosek Rm. Dra Jelonka uchwalono.

II. Projekt statutu Muzeum Narodowego w Krakowie.

Referent Rm. Prof. Dr. Gwiazdomorski przechodzi szczegółowo poszczególne artykuły statutu, poczem zgłasza następujący wniosek imieniem Sekcji IV i III:

Zatwierdza się załączony projekt statutu Muzeum Narodowego w Krakowie.

(Statut dołącza się do protokołu).

Nawiązując do brzmienia art. 5 statutu referent stwierdził, że Muzeum Narodowe w Krakowie nie spełnia swojego posłannictwa kulturalnego wbrew swej najlepszej woli, trzymając wiele cennych dzieł sztuki i zabytków zamagazynowanych w skrzyniach. Mowca wyraża obawę, że szereg osób szlachetnych odstraszonych losem, jaki spotkał wiele darów i zapisów, wstrzymuje się od ofiarowywania dzieł sztuki Muzeum Narodowemu.

Kraków, centrum kulturalne i artystyczne Polski, siedziba Polskiej Akademji Umiejętności i najstarszej Wszechnicy polskiej, musi mieć odpowiednio urządzone Muzeum, aby nietylko sprostać potrzebom kulturalnym społeczeństwa polskiego, ale ściągnąć przybyszów z zagranicy.

Coraz silniejsze zaznaczają się zakusy w Warszawie na zbiory Muzeum Narodowego w Krakowie. „Jeżeli wy — mówi stolica — trzymacie pod korcem dobro całego narodu, to dajcie nam wasze zbiory, a my je udostępnimy całemu światu".

Mowca powołuje się na ks. infułata Kulinowskiego, ks. Kuznowicza i prof. Dr. Roupperta, którzy z pustkami w kieszeniach podejmowali wielkie przedsięwzięcia budowlane, jak restaurację kościoła N. P. Marji, budowę domu młodzieży rękodzielniczej, budowy domu akademickiego im. Prezydenta Mościckiego.

Mowca wierzy, że Kasa Oszczędności miasta Krakowa, która tyle dała dowodów swej ofiarności, jak kupno parku na Woli Justowskiej, nie poskąpi swej pomocy dla tak ważnego dla Gminy zagadnienia, jak budowa Muzeum Narodowego, udzielając na ten cel odpowiednich pożyczek hipotecznych na bardzo niskie oprocentowanie. Niewątpliwie i przemysł przysporzy środków w formie kredytów towarowych.

W końcu Refer. Prof. Dr. Gwiazdomorski zgłasza imieniem własnem następujący wniosek:

Rada Przyboczna uchwali:

I. Rada Przyboczna Prezydenta i Wiceprezydentów stoł. król. m. Krakowa wyraża zapatrywanie, że rozpoczęcie budowy gmachu Muzeum Narodowego z wiosną 1933 r. jest bezwzględną koniecznością.

II. Celem przygotowania sprawy pod względem finansowym, technicznym i artystycznym tworzy się Komisję dla sprawy budowy Muzeum Narodowego.

III. Wzywa się Prezydjum miasta do poczynienia wszelkich potrzebnych starań i przygotowań, umożliwiających rozpoczęcie robót około budowy gmachu Muzeum Narodowego z wiosną 1933 r., a w szczególności do wstawiania do budżetów Gminy na lata 1932/3 i 1933/4 i następne, kwot, umożliwiających przygotowanie, rozpoczęcie i odpowiednie prowadzenie robót.

IV. Do Komisji dla sprawy budowy Muzeum Narodowego powołuje się:

I[1]) Dra Beaupré Antoniego
II[2]) Epsteina Tadeusza
I[1]) Dra Flacha Józefa
III[3]) Prof. Gałęzowskiego Józefa
I[1]) Prof. Jarockiego Władysława
II[2]) Dra Kannenberga Marjana
II[2]) Dra Jarszyńskiego Zygmunta
II[2]) Dra Krzetuskiego Karola
III[3]) Inż. Krzyżanowskiego Wacława
II[2]) Dra Merza Ludwika
I[3]) Prof. Dra Nowaka Juljana
III[3]) Inż. Skarżeńskiego Leona
III[3]) Inż. Strojka Stefana
III[3]) Inż. Dra Tauba Józefa
III[3]) Inż. Wierzchowskiego Witolda
II[2]) Wohla Artura
I[1]) Prof. Załęskiego Edmunda.

V. Komisję dla sprawy budowy Muzeum Narodowego wzywa się, aby na pierwszem powakacyjnem posiedzeniu Rady Przybocznej Prezydenta i Wiceprezydentów stoł. król. m. Krakowa, złożyła sprawozdanie z wykonanych prac i powziętych uchwał.

Przemówienie Prof. Dra Gwiazdomorskiego przyjęła Rada oklaskami.

---

[1]) Podkomisja artystyczna.
[2]) „ finansowa.
[3]) „ architektoniczna.

W dyskusji nad sprawą Muzeum Narodowego zabierali głos Rm. Dr. Flach, Prof. Bujwid, Prof. Dr. Rouppert, który interpelował umieszczenie stacji benzynowej przy pomniku Reytana, jako w wysokim stopniu szpecącą i zgłasza rezolucję:

„Rada Przyboczna zaleca Komisji Muzeum Narodowego przy rozpatrywaniu miejsca pod budowę gmachu Muzeum Narodowego przedewszystkiem punkta wylotu ulicy Wolskiej, który ze względów rzeczowych, reprezentacyjnych i turystycznych najlepiej na budowę Muzeum się nadaje".

Rm. Pronaszko zgłasza poprawki:

1. do Art. 8.: „W skład Komisji Muzealnej wchodzi Prezes Związku Polskich Artystów Plastyków".

2. do Art. 12—6.: „Zakup przedmiotów muzealnych w ramach budżetu na wniosek Dyrektora, jeżeli cena kupna przekracza 500 zł (nie 3.000 zł)".

3. do Art. 12—9: „Uchwały co do ogólnych zasad urządzania zbiorów oraz program wystaw perjodycznych, tylko jednak ze zbiorów muzealnych".

4. do Art. 15. za słowami: „Ujemna uchwała Wydziału niema wpływu na ważność danego aktu prawnego; jednak za szkody wynikłe dla Miasta i Muzeum z zawartego kupna odpowiada Dyrektor".

Rm. Prof. Jarocki zgłasza poprawki:

Art. 4. „Dla osób pracujących naukowo, lub artystycznie, zbiory są w całości dostępne.

Wydawanie przedmiotów mnzealnych poza obręb Muzeum zasadniczo jest niedopuszczalne. W wyjątkowych jednak wypadkach może zezwolić na wydawanie tychże przedmiotów Komisja Muzealna".

Art. 15. (str. 6) na końcu ustępu po słowach „aktu prawnego": „...Jednak za szkodę wynikłą z zawarcia niekorzystnego kupna odpowiada Dyrektor Muzeum".

Rm. Inż. Wierzchowski zgłasza wniosek, aby do Komitetu budowy Muzeum Narodowego powołać referenta i wnioskodawcę Prof. Dr. Gwiazdomorskiego oraz każdorazowego Prezesa Zw. Architektów Polskich.

W głosowaniu poprawki Rm. Pronaszki i Jarockiego odrzucono. Statut Muzeum Narodowego uchwalono bez zmian.

Wniosek Rm. Prof. Dr. Gwiazdomorskiego uchwalono. Wszelkie proponowane poprawki odrzucono.

Rezolucję Rm. Prof. Dr. Rouppperta przyjęto.

Przewodniczący Wiceprezes Ostrowski zawiadamia Radę, że na życzenie Rm. Dr. Grossa i Prof. Dr. Kumanieckiego wycofuje z porządku dziennego dla przeprowadzenia stylisfyki wniosków w sprawie upoważnień Prezydenta m. i Sekcji II. do przyznawania ulg w opłatach gminy od widowisk, podatku hotelowego i odpisywania nieściągalnych wierzytelności gminnych.

Przewodnictwo obejmuje Wiceprezydent m. Dr. Schneider.

III. Zaciągnięcie pożyczki zł 55.000 na koszta przebudowy drogi Wola Justowska.

Imieniem Sekcji II. i III. Wiceprez. m. Ostrowski wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Na pokrycie 63% udziału Gminy m. Krakowa w kosztach przebudowy drogi Kraków-Wola Justowska, preliminowanego w Dz. V. wydatków nadzwyczajnych § 171 budżetu miejskiego na rok bieżący, należy zaciągnąć pożyczkę w kwocie 55.000 zł, jako część przewidzianej budżetem sumy pożyczkowej 3,365.000 zł, w jednej z instytucyj finansowych na możliwie najkorzystniejszych warunkach.

L. prez. 6829/31.

W dyskusji zabierali głos Rm. Dr. Kuhn, który porusza sprawę nienależytego skrapiania ulic prowadzących do Parku Wolskiego.

Rm. Dr. Czuchajowski i Prof. Dr. Rouppert podzielają zdanie Rm. Dr. Kuhna. Rm. Dr. Klimecki porusza kwestję przyłączenia do Krakowa gmin Wola Justowska i Przegorzały, które kosztem miasta rozwijają się wprost niepomiernie.

Rm. Prof. Goetel jest zdania, że nie powinno się używać wapnia do budowy nawierzchni, który jest w wysokim stopniu szkodliwy dla zdrowia ludzkiego, zwraca uwagę, że droga do Ojcowa zrobiona właśnie z kamienia wapiennego, zabija tak cudną miejscowość Ojców pod względem turystycznym.

Szczegółowych wyjaśnień udzielił Wiceprezydent Ostrowski, który zapewnił Radę, że droga na Wolę Justowską zrobioną będzie z materjału twardego, który nie da powodów do narzekania i krytyki.

W głosowaniu wnioski Sekcji II. i III. uchwalono.

IV. Akcja pomocy dla bezrobocia w mieście Krakowie.

Wiceprez. Dr. Wielgus złożył następujące sprawozdanie:

I. Akcja pomocy dla bezrobotnych w mieście Krakowie.

Pomoc bezrobotnym jest udzielaną w 4-rokrotnej formie.

A) Pierwsza forma to ustawowe zasiłki dla bezrobotnych Sprawę tę normuje ustawa z dnia 18 lipca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 650 z dnia 31 lipca 1924 r. „O ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia" i wydane na jej podstawie rozporządzenie wykonawcze.

Obowiązkowi zabezpieczania na wypadek bezrobocia podlegają robotnicy po ukończeniu lat 18-tu zatrudnieni w przedsiębiorstwach przemysłowych itp., o ile przedsiębiorstwa te zatrudniają powyżej 5-ciu robotników.

Uprawnionymi do korzystania z zasiłków są robotnicy, którzy conajmniej przez 20 tygodni w 12 miesiącach przed dniem zgłoszenia swego bezrobocia pozostawali w stosunku najmu pracy w przedsiębiorstwach, zobowiązanych do ubezpieczenia swych pracowników.

Robotnicy sezonowi pracujący w przemysłach budowlanych nie mają prawa do pobierania zasiłków ustawowych w okresie t. zw. sezonu martwego, tj. od 15 grudnia do 1 marca.

Jak się przedstawia w r. 1930 i 1931 ruch bezrobotnych.

Wedle wykazów miesięcznych bezrobotnych, zarejestrowanych w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Krakowie oraz pobierających zasiłki z Funduszu bezrobocia było za rok 1930 i 1931:

Miesiąc	Rok	Liczba bezrobotnych zarej. w P. U. P. P.	Przeciętna liczba pobierających zasiłki
Styczeń	1930	2.442	1.003
Luty	„	2.648	1.342
Marzec	„	2.940	1.317
Kwiecień	„	1.999	1.080
Maj	„	1.069	1.051
Czerwiec	„	1 038	455
Lipiec	„	1.268	421
Sierpień	„	1.520	515
Wrzesień	„	1.139	437
Październik	„	1.275	608
Listopad	„	1 533	666
Grudzień	„	3.338	643
Styczeń	1931	4.857	947
Luty	„	4.678	552
Marzec	„	3.950	3.044 znaczny wzrost bezrobotnych pobierających zasiłki, bo odtąd przychodzą pracownicy budowlani, którzy w marcu kończą t. zw. martwy sezon.
Kwiecień	1931	2.549	2.461
Maj	„	2.045	1.657

Dla ilustracji tylko podaję, że w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy pobrali w miesiącu lutym bezrobotni, zamieszkali w Krakowie zasiłki ustawowe w łącznej kwocie zł. 282.200.

W miesiącu marcu przybyło „sezonowych" bezrobotnych zamieszkałych w Krakowie 1.650 osób, którym zostały wypłacone zasiłki w kwocie 87 000 zł., razem więc kwota miesięczna zasiłków dla rejestrowanych bezrobotnych wyniosła dla miasta Krakowa, 369.000 zł. (dla 2 556 osób).

W maju spadła blisko do połowy liczba osób pobierających zasiłki w stosunku do miesiąca kwietnia.

B) Drugą kategorję stanowią bezrobotni, którzy nie mają wymogów ustawowych do pobierania normalnych zasiłków dla bezrobotnych.

Tą formą pomocy dla bezrobotnych jest specjalna pomoc doraźna z funduszów państwowych.

Akcja ta normowana jest instrukcją Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Bezrobotni podlegający tejże pomocy, prowadzonej przez Magistrat m. Krakowa w zakresie poruczonym przez Pana Wojewodę, podzieleni są na 3 grupy, a mianowicie:

1) I-sza grupa obejmuje bezrobotnych, którzy nie pobierali w ciągu całego 1930 r. ustawowych zasiłków, pod warunkiem wykazania się dowodem przynajmniej 4-tygodniowej pracy w jednym ciągu, lub z przerwami w 1930 r

2) II-ga grupa obejmuje bezrobotnych sezonowych (obecnie nieaktualnych).

3) III-cia grupa obejmuje bezrobotnych, którzy wyczerpali 17-tygodniowe zasiłki ustawowe.

Z tej akcji pomocy doraźnej korzystało za pierwsze trzy miesiące 1931 r.:

z grupy 1 bezrobotnych	. . . .	635 osób
„ „ 2 „	. . . .	654 „
„ „ 3 „	. . . .	109 „
Razem bezrobotnych	. . .	1.398 osób

Wedle zaś wykazów Urzędu Pośrednictwa Pracy korzystać miało:

w styczniu	323 osób
w lutym	964 „
w marcu	800 „
Razem . . .	2.087 osób

korzystało w rzeczywistości tylko 1.398 osób, bo po dochodzeniach tylu robotników wykazało potrzebne do korzystania z tej pomocy wymogi.

Wysokość pomocy dla robotników wynosiła dla małej rodziny do 3 osób (oprócz żywiciela) zł. 20, dla większej rodziny zł. 30 miesięcznie.

C) Trzecią dalszą formą akcji pomocy dla bezrobotnych była pomoc dla osób samotnych, nie posiadających prawa do korzystania z akcji doraźnej, w myśl instrukcji Pana Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Osoby stanu wolnego obdzielane są z funduszów miejskich (50.000 zł.) bonami żywnościowemi z Miejskiego Biura Wsparć do kuchen SS. Miłosierdzia i SS. Albertynek, względnie bonami na przeżywienie do Schroniska Sióstr, względnie Braci Albertynów (obiad 35 gr., śniadanie 15 gr., kolacja 20 gr.) tudzież przekazy na zatrudnienie i przeżywienie opiewające na 60 gr. dziennie. Zwykle zatrudnienia nie dostają, tylko korzystają z przeżywienia.

D) Czwartą formą dla bezrobotnych i to już społeczną pomocą dla bezrobotnych jest akcja Komitetu Książęco Metropolitalnego i to jako:

I. Pomoc prywatna i gminna.

Książęco-Metropolitalny Komitet pomocy głodnym powstał na skutek inicjatywy Księcia Metropolity Sapiehy i wziął sobie za cel pomoc żywnościową i opałową tym, którzy wskutek braku pracy i niedostatecznego zarobku, względnie choroby, cierpią głód.

Pomoc żywnościowa polegała na rozdawaniu głodnym obiadu, składającego się z gęstej zupy i kawałka chleba. Obiad, którego cena wynosiła 25 gr., wydawano w zasadzie za dopłatą 5 gr. (t. zn Komitet płacił 20 gr., głodny 5 gr.), w wyjątkowych wypadkach wydawano obiad bezpłatnie (t. zn. Komitet płacił 25 gr.).

Pomoc opałowa polegała na tem, że dostarczano rodzinom po 1 centnarze metrycznym węgla, ofiarowanego Komitetowi przez kopalnie, względnie Gminę.

Obiady wydawał Komitet w 4 kuchniach (Związku Niewiast Katolickich przy ul. Franciszkańskiej i przy ul. Bożego Ciała, SS. Miłosierdzia przy ul. Warszawskiej i SS. Albertynek przy ul. Krakowskiej), począwszy od 18 lutego do 21 kwietnia włącznie, tj. przez 9 tygodni. Z obiadów korzystało 740 rodzin, w tem 2.636 osób. Ogółem wydano 113.171 obiadów (65.924 obiadów bezpłatnych, 47.427 z dopłatą po 5 gr. i 2.463 święconych).

Węgla rozdano 550 centnarów metrycznych, a mianowicie 509 rodzinom po 1 ctn., a 41 ctn. kuchni przy ul. Franciszkańskiej.

Dochody Komitetu (zasiłki, ofiary, datki) wyniosły 28.610 zł. 64 gr., wydatki 27.177 zł. 31 gr. Pozostałą resztę 1.433 zł. 33 gr. uchwalił Komitet oddać do dyspozycji Komitetów parafjalnych opieki nad ubogimi na rzecz biednych miasta Krakowa.

Ponieważ działalność Komitetu pokrywała się z zakresem działania gminnej opieki społecznej, by akcji nie rozdrabniać, Gmina przystąpiła do Komitetu, asygnując

mu subwencję w kwocie 7.500 zł. i ofiarowując 3 wagony węgla jaworznickiego.

Świadczenia Gminy na rzecz Komitetu wyniosły zatem:

7.500 zł. w gotówce (kwota ta mieści się w dochodzie Komitetu),

300 ctn. węgla w naturze, wartości 1.200 zł.,

816 zł. 10 gr. tytułem zapłaty za fracht, dowóz i zniesienie 550 ctn. węgla i

21 zł. jako zwrot kosztów zużytej benzyny przy przewozie gminnym automobilem zapasów żywnościowych dla Komitetu z Igołomji do Krakowa, — czyli razem na akcję Komitetu Książęco-Metropolitalnego wydała Gmina 9.537 zł.

II. Pomoc rządowa.

Reskryptem z dnia 19 marca 1931 r. L. P. I. 1134/50 asygnowało Województwo Krakowskie 10.000 zł. tyt. zaliczki do wyrachowania na zatrudnienie bezrobotnych z tem, że najwyższa stawka płacy dziennej nie może przekroczyć 3 zł. 50 gr., przyczem Gmina pokrywała z własnych funduszów ubezpieczenia społeczne.

W dniu 24 marca b. r. asygnowało Województwo dodatkowo jeszcze 2.000 zł., tak, że zaliczka na zatrudnienie bezrobotnych w kwietniu b. r. wynosiła 12.000 zł.

Na podstawie powyższego reskryptu, którym zarządzono zatrudnienie bezrobotnych, pobierających dotąd wsparcia doraźne z funduszów państwowych, wstrzymano akcję pomocy doraźnej z końcem marca b. r. i postanowiono w granicach udzielonej przez Województwo zaliczki zatrudnić przez 26 dni kwietnia codziennie 130 bezrobotnych przy zasypywaniu, przy pomocy hałd kamiennych, dołów terenowych w ul. Harcerskiej, przy konserwacji nawierzchni przy ul. św. Łazarza i w Płaszowie przy wydobywaniu żwiru wiślanego na roboty drogowe.

Mimo ogłoszenia zapotrzebowania robotników z początkiem kwietnia br. zgłosiło się dopiero 12/IV br. 9 bezrobotnych, z których jednak tylko 5 zaczęło pracować, a w dniu 9 maja br. wynosiła liczba pracujących zaledwie 60, tak, że z kwoty 12.000 zł. na zatrudnienie bezrobotnych w kwietniu wydano do 9/V br. zaledwie 2.434 zł. 94 gr.

Z akcji pomocy doraźnej korzystało 800 bezrobotnych miesięcznie, z akcji pomocy bezrobotnym przez udzielenie im pracy korzystało tylko w kwietniu br. i w maju 80 robotników.

Z tych 12.000 zł. otrzymanych od Województwa wydano po koniec maja 7.520 zł., tj. za kwiecień 2.433 zł., za maj br. 5.086 zł.

Gmina zapłaciła za kwiecień i maj tytułem świadczeń społecznych kwotę 900 zł. (Kasa Chorych, Fundusz bezrobocia i Ubezpieczenie od wypadków).

III. Akcja dożywiania dzieci szkolnych.

1. Ogólna ilość dzieci w krakowskich szkołach powszechnych 20.646.

2. W r. 1930 prowadzono akcję dożywiania dzieci w 55 szkołach, tj. przez 55 Komitetów rodzicielskich.

3. Z funduszów miejskich dożywiono 1.100 dzieci, licząc koszta 17 groszy dziennie za jedno dziecko.

4. Na dożywienie składały się: jedna szklanka mleka i kromka chleba, lub jedna szklanka herbaty z mlekiem i kromka chleba.

5. Z państwowych funduszów asygnowanych przez Pana Wojewodę w wysokości 1 700 zł. dożywiono dzieci najbiedniejsze w 9 szkołach przeważnie podmiejskich.

Magistrat wyasygnował na dożywianie kwotę 20.000 zł., zaś na zaopatrzenie w odzież i obuwie kwotę 10.000 zł., wychodząc z założenia, że pomoc miasta na dożywianie dzieci jest tylko subsydjarna dla dzieci najbiedniejszych i na czas miesięcy zimowych.

6. Zasoby własne Komitetów rodzicielskich są większe w szkołach w obrębie starego Krakowa, zaś znacznie szczuplejsze w Komitetach szkół na przedmieściach miasta Krakowa.

7. Ogółem Komitety rodzicielskie dożywiały z własnych funduszów około 3.000 dzieci, tą więc akcją było w krakowskich szkołach powszechnych objętych razem około 4.200 dzieci.

Ponadto Rząd w ostatnich czasach na akcję dożywiania dzieci przez tut. Województwo wypłacił:

21 marca 1000 zł. do dyspozycji Związku pracy Obywatelskiej Kobiet (JWP. Prezydentowa Rollowa).

23 kwietnia 1000 zł., które rozdzielono: (15/V) w ten sposób, że wypłacono:

500 zł. Radzie szkolnej miejskiej;
400 zł. Głównemu Komitetowi Ochron;
100 zł. Ochronie żydowskiej.

2 czerwca 1000 zł., które znów tak rozdzielono:
600 zł. Radzie szkolnej miejskiej;
330 zł. Głównemu Komitetowi Ochron;
70 zł Ochronie żydowskiej.

Gmina m. Krakowa więc na przedstawionych przezemnie odcinkach pracy społecznej i charytatywnej wykazała w miarę rozporządzalnych funduszów żywą stosunkowo działalność.

Przedłożywszy to sprawozdanie, pozwalam sobie postawić następujący

wniosek:

Rada miejska, przyjmując do wiadomości sprawozdanie o akcji zwalczania bezrobocia, pomocy bezrobotnym i ich rodzinom i akcji dożywiania dzieci szkolnych — upoważnia Sekcję V. i VI., by w razie potrzeby przyszła z pomocą finansową w ramach paragrafu 101 budżetu.

W głosowaniu sprawozdanie i wnioski referenta uchwalono.

V. Rozbudowa wodociągu lokalnego w rzeźni miejskiej.

Imieniem Komisji dla spraw Rzeźni i targowicy miejskiej r. m. Dr. Czuchajowski po bardzo szczegółowem przedstawieniu sprawy, przedstawia następujące wnioski:

Rada Przyboczna uchwali:

1. Rada przyboczna uznaje budowę wodociągu lokalnego w Rzeźni miejskiej za konieczną i przyjmuje do wiadomości, że rozpoczęcie odnośnych robót podyktowane było nagłością sprawy, oraz troską o zabezpieczenie dla Zakładów Rzeźni i Targowicy miejskiej dostatecznej ilości wody jeszcze w bieżącym roku.

2. Rada przyboczna zatwierdza ofertę na budowę wodociągu lokalnego w Rzeźni miejskiej według brzmienia odnośnych uchwał Magistratu i Komisji dla spraw Rzeźni.

3. Rada przyboczna zatwierdza sposób pokrycia wydatków, związanych z budową wodociągu lokalnego w Rzeźni miejskiej w kwocie 300.000 zł., uchwalony przez Komisję dla spraw Rzeźni i Targowicy miejskiej.

Uchwalono.

Na wniosek r. m. Inż. Wierzchowskiego po treściwem umotywowaniu następne sprawy przyjęła Rada przyboczna bez dyskusji — i zwolniła referentów od sprawozdania.

VI. Plan zabudowania obszaru gruntów w Dz. XI. między ulicami Różaną, Polną, Konfederacką i Pułaskiego.

R. m. Fächer wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 18-go grudnia 1930 r. L. Bb 5330/30 (XXIII), uchwala się w myśl art. 29 Prawa budowlanego — plan zabudowania obszaru gruntów Dz. XI (Dębniki) pomiędzy ulicami: Różaną, Polną, Konfederacką i Pułaskiego.

W szczególności uchwala się:

1. Otwarcie nowej ulicy na gruntach gminnych łączącej ul. Polną z ul. Pułaskiego, oznaczonej na planie Bud. m. B. z dnia 15 marca 1931 r. czerwono literami:

A — B — C — D — E

od strony południowo-zachodniej, zaś literami:

F — G — H — I

od strony północno-wschodniej z rozszerzeniem środkowej części ulicy w formie placyku ozdobnego.

2. Reasumuje się częściowo uchwałę Rady miejskiej z dnia 14 września 1910 r. do L. Bb. 3022/30, odnośnie do linji budowlanej północno-wschodniej części strony ul. Konfederackiej, znosząc tę linję na przestrzeni od ul. Polnej do ul. Pułaskiego.

3. Dla nowo powstać mających bloków ustanawia się sposób zwarty zabudowania z tylną linją budowlaną, bez oficyn i suteren.

Odnośnie do parceli przeznaczonej pod budowę nowego kościoła parafjalnego, to sposób jej zabudowania ustali Prezydjum miasta w porozumieniu z Komitetem budowy kościoła.

4. Uchwala się podział gruntu gminnego na parcele budowlane, oznaczone na planie cyframi 1—8.

Plan niniejszy należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni od pierwszego dnia miesiąca następnego po zapadnięciu uchwały. (L. Mgtu Bb 5030/1930).

Uchwalono.

VII. Plan zabudowania obszaru gruntów w Dz. XI. między Wisłą, wylotem ul. Skwerowej, Konopnickiej.

R. m. Fächer wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

W myśl ogłoszenia Magistratu z dnia 22 marca 1930 r. L. Bb 1253/30 (XVII) uchwala się w myśl art. 21 Prawa budowlanego, plan zabudowania obszaru Dz. XI. (Dębniki) między rzeką Wisłą, wylotem ul. Skwerowej do rzeki Wisły, ul. Konopnickiej i przecznicą, łączącą ul. Konopnickiej z rzeką Wisłą.

W szczególności uchwala się:

1. Linje regulacyjne ulicy mającej łączyć ul. Konopnickiej z Wisłą wkreślone w planie linją czerwoną i zieloną oznaczoną lit.

a — b — c — d

od północy, zaś literami

e — f — g — h — i — j

od południa.

2. Sposób zabudowania zwartego bloku pomiędzy ulicami Konopnickiej, Skwerową, przecznicą łączącą ul. Konopnickiej z rzeką Wisłą oraz rzeką Wisłą, bez oficyn i bez suteren mieszkalnych.

3. Podział gruntów miejskich na parcele budowlane, oznaczone cyframi 1 — 14.

4. Plan niniejszy należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg czterech tygodni od pierwszego dnia miesiąca następnego po zapadnięciu uchwały. (L. Magtu Bb 1061/30).

Uchwalono.

VIII. Plan zabudowania bloku zawartego między ulicami: Kościuszki, Jaskółczą, Flisacką i ulicą Dojazd.

R. m. Inż. Dr. Taub wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 lutego 1931 r. L. Bb 595/31 (XXVI) uchwala się po myśli art. 29 Prawa budowlanego plan zabudowania bloku zawartego między ulicami: T. Kościuszki, Jaskółczą, Flisacką i Dojazd w Półwsiu Zwierzynieckiem, według planu Budownictwa m. O. B. z dnia 24 marca 1931 r.

W szczególności uchwala się:

1. Linję regulacyjną części ul. Flisackiej oznaczoną na powyższym planie czerwono i głoskami:

a — b — c

2. Linje regulacyjne ulicy Dojazd oznaczonego głoskami:

a — b

od strony wschodniej, zaś głoskami:

e — f

po stronie zachodniej.

3. Zabudowanie zwarte ze skrzydłami oficynowemi, stawianemi w sposób w powyższym planie Budownictwa m. Oddz. B wkreślony.

Wysokości progów budynków mających stanąć przy ulicach: Dojazd, Flisackiej i Jaskółczej, mają się stosować do przyszłej niwelety tych ulic, której wysokość wpisano w powyższym planie liczbami czerwonemi i poniżej tej wysokości nie mogą być we frontowych murach budynków umieszczane żadne otwory.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na czas czterech tygodni, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Mgtu Bb 322/31).

Uchwalono.

IX. Plan zabudowania gruntu w Dz. XIII. przy ulicy ks. Józefa.

R. m. Inż. Strojek wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 22-go kwietnia 1930 r. L. Bb 1649/1930 (XVIII) uchwala się po myśli art. 29 Prawa budowlanego, plan zabudowania gruntu lwh 874, Dz. XIII, przy ulicy Ks. Józefa na Zwierzyńcu, według planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 16 lutego 1931 r.

W szczególności uchwala się:

1. Linję regulacyjną ulicy Ks. Józefa na długości między drogami lk 1920 i 1921, oznaczoną na powyższym planie czerwono i głoskami:

K — k — a — L

w odstępie 24 m od linji regulacyjnej południowej strony ulicy.

2. Otwarcie ulicy oznaczonej liczbą rzymską „II" z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi czerwono i głoskami:

a — b — c — d — e — f — g — h — i — j — D

od strony południowo i północno-wschodniej, zaś głoskami:

k — l — m — n — o — p — r — s — E

od strony zachodnio-południowej i zachodnio-północnej, linjami budowlanemi

$n_1 — l_1 — k_1 — e_1 — h, p_1 — r_1 — s_1$.

3. Otwarcie ulicy oznaczonej liczbą rzymską „I" z linjami regulacyjnemi

t — u — v — w — x — y — z

po stronie północnej, zaś

A — B — C — D, E — F — G — H — I — K

po stronie południowej, oraz linją budowlaną:

$t_1 — u_1 — v_1 — x_1 — y_1$

po północnej stronie ulicy.

4. Dla komunikacji pieszej uchwala się między ulicami I i II przejście o szerokości 3 m z linjami regulacyjnemi

M — N, O — P

i obustronnemi linjami budowlanemi w odstępie 34 m od linij regulacyjnych.

5. Uchwala się dla powyższego gruntu zabudowanie luźne domami wolnostojącemi lub łączonemi w grupy w sposób przedstawiony w planie zabudowania — jednopiętrowemi, ewentualnie z mieszkaniami na poddaszu.

Prezydjum miasta zaznacza, że do wykonania wyżej uchwalonych ulic nie przystępuje, pozostawiając na podstawie art. 64 Prawa budowlanego urządzenie tych ulic współwłaścicielom powyższego gruntu — z zastrzeżeniem, że:

a) sposób urządzenia ulic po myśli art. 172, 173, 174, Prawa budowlanego oznaczy Prezydjum miasta;

b) Gmina m. Krakowa po myśli art. 66 Prawa budowlanego obejmie ulice, skoro przynajmniej $^1/_3$ części długości frontów będzie zabudowana — do tego zaś czasu utrzymanie tych ulic obciążać będzie właściciela gruntu względnie jego prawonabywców;

c) ulice będą przekazane bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Upoważnia się Magistrat do wydania orzeczenia, zatwierdzającego parcelację gruntu lwh 874, Dz. XIII, po uzgodnieniu tejże planem zabudowania i po uprawomocnieniu się powyższego planu zabudowania z zastrzeżeniem, że w myśl art. 410 Prawa budowlanego i § 16 c. przepisów miejscowych, konsensa na zabudowanie działek wydzielić się mających z dostępem do ulic I i II, nie będą wydawane, dopóki powyższe ulice nie zostaną urządzone.

Niniejszy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni licząc od pierwszego dnia najbliższego, względnie następnego miesiąca po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Magtu Bb 1292/30).

Uchwalono.

X. Reasumpcja uchwały Rady m. z dnia 5 października 1923 r. odnośnie do linji regulacyjnej między gruntem Bibljoteki Jagiell. a Aleją 3-go Maja.

Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 lutego 1931 r. L. Bb. 595/31 reasumuje się częściowo uchwałę Rady m. z dnia 5 października 1923 punkt 6. i uchwala linję regulacyjną wschodniej strony bloku, utworzonego między gruntem Bibljoteki Jagiellońskiej a Aleją 3 Maja, według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 24 marca 1931 i linji czerwonej, oznaczonej tamże głoskami: a—b z przedłużeniem dotychczasowej linji regulacyjnej Aleji 3 Maja do punktu „b".

Plan powyższy należy wyłożyć do publicznego przeglądu na 4 tygodnie, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. L. Bb. 433/31.

XI. Plan zabudowania realności lwh. 27 Dz. III. własność rodziny Włodarskich.

Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Nawiązując do uchwały Rady miejskiej z dnia 18 grudnia 1930 r. (L. Magistratu Bb. 3644/29 punkt 1) uchwala się plan zabudowania realności objętej wykazem hipotecznym lwh. 27, Dz. XIII. własność rodziny Włodarskich, na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 14 listopada 1929 r. L. Bb. 4238/29 (XIII), według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 19 stycznia 1931 r.

W szczególności uchwala się:

1. Linję regulacyjną wschodniej strony ulicy powstać mającej wzdłuż granicy Krakowa i Woli Justowskiej, oznaczoną na powyższym planie czerwono i głoskami:

a — b — c — j — k

z linją budowlaną

$a_1 — b_1 — c_1 — j_1 — k_1$

2. Linje regulacyjne z powstać mającej przecznicy ulicy w punkcie 1) wymienionej, oznaczonej głoskami:

j—i—h—g

od strony północnej, zaś głoskami

c—d—e—f

od strony południowej oraz linje budowlane

j_1—i_1—h_1—g_1

od strony północnej, zaś

c_1—d_1—e_1—f_1

od strony południowej.

Uchwala się zabudowanie wydzielić się mających parcel przy powyższych ulicach domami wolnostojącemi, ewentualnie łączonemi po dwa razem, o wysokości co najwyżej 10 m.

Prezydjum miasta zaznacza, że do otwarcia i urządzenia powyższych ulic nie zamierza przystąpić, pozostawiając inicjatywę w tym względzie interesowanym właścicielom gruntu względnie ich prawonabywcom, zastrzega jednak:

a) sposób urządzenia ulic po myśli art. 172, 173 i 174 oznaczy Prezydjum miasta;

b) Gmina miasta Krakowa obejmie ulice, skoro przynajmniej $^1/_3$ część długości frontów będzie zabudowana, do tego czasu zaś utrzymanie ulic obciążać będzie właścicieli gruntu, względnie ich prawonabywców;

c) ulice będą przekazane bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Upoważnia się Magistrat nie udzielać konsensów na zabudowanie parcel przy powyższych ulicach wydzielić się mających, dopóki ulice nie zostaną urządzone.

Powyższy plan zabudowania ma być wyłożony do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. L. Magistratu Bb. 2164/29.

XII. Plan zabudowania obszaru gruntów na Półwsiu Zwierzynieckiem, położonych między ul Salwatorską, Kasztelańską, Aleją Focha.

Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 22-go kwietnia 1930 r. L. Bb. 1649/30 uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania obszaru gruntów na Półwsiu Zwierzynieckiem, położonych między ulicą Salwatorską, Kasztelańską, Aleją Focha i ulicą prowadzić mającą do przyszłego mostu pod klasztorem PP. Norbertanek, według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 30 kwietnia 1930 r.

W szczególności uchwala się:

1. Linje regulacyjne ulicy Salwatorskiej u jej wylotu do ulicy Kasztelańskiej, oznaczone na pow. planie czerwonemi głoskami:

m—n, e—f

od północy, zaś głoskami

o—p

od południa.

2. Linje regulacyjne dalszego ciągu ulicy idącej ku przyszłemu mostowi w klm. Wisły 75.680 pod klasztorem PP. Norbertanek, oznaczone czerwono głoskami:

a—b—c

po stronie wschodniej, zaś

h—i—j—k

po stronie zachodniej, w odstępie 22 metrów.

3. Linję regulacyjną Aleji Focha na odcinku między ulicą Kasztelańską a ulicą w punkcie 2) wymienioną, oznaczoną na powyższym planie głoskami:

r—k

z linją budowlaną

r_1—k_1

4. Linje regulacyjne przedłużenia trzeciej przecznicy ulicy Słonecznej do Kasztelańskiej (na planie ulica oznaczona liczbą rzymską III), oznaczone od strony północnej głoskami:

s—t—u

zaś od strony południowej głoskami

v—i

z linją budowlaną po stronie północnej

s_1—t_1—j

5. Linje regulacyjne przedłużenia drugiej przecznicy ulicy Słonecznej do ulicy Kasztelańskiej (na planie ulica rzymskie II) oznaczone od strony północnej głoskami:

A—B

zaś od strony południowej

C—D—E—g

z linją budowlaną po stronie północnej

A_1—B_1

6. Otwarcie ulicy leżącej w całości na gruntach lwh. 238 i 431 Dz. XII mającej łączyć ulicę Salwatorską z drugą przecznicą ulicy Słonecznej, z linjami regulacyjnemi:

D—m

po stronie zachodniej, zaś

E—F—G—e

po stronie wschodniej i linją budowlaną po stronie wschodniej oznaczoną głoskami

E_1—l_1

Dla 3-ch bloków powstać mających między ulicą Salwatorską a III-cią przecznicą ulicy Słonecznej, uchwala się sposób zabudowania zwarty domami III piętrowemi. Budowa oficym i suteryn mieszkalnych jest niedozwolona. Dla bloku położonego przy Aleji Focha uchwala się luźny sposób zabudowania domami do wysokości 12 metrów.

Wkreślony w powyzszym planie podział bloków na parcele budowlane oznaczone liczbami od 1 do 30 oraz podane wyżej zabudowanie jest zasadniczo obowiązującem przy udzielaniu konsensów i zatwierdzeniu parcelacji.

Zarząd miasta zaznacza, że nie ma zamiaru przystąpić do urządzenia powyższych ulic i przyjmuje do wiadomości oświadczenie właścicieli gruntu lwh. 238 i 431 Dz. XII, złożone do protokołu z dnia 25 października 1930 r., że pokryją koszta pierwszego urządzenia ulic na powyższym gruncie uchwalonych, zastrzegając:

a) sposób urządzenia tych ulic po myśli art. 172, 173 i 174 prawa budowlanego oznaczy Prezydjum miasta, działając na podstawie art. 53 statutu gminy miasta Krakowa;

b) Gmina miasta Krakowa powyższe ulice obejmie, skoro przynajmniej $^{1}/_{3}$ część frontu będzie zabudowaną, do tego czasu zaś utrzymanie ulic obciążać będzie właścicieli gruntów, względnie ich prawo nabywców;

c) ulice będą przekazane bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Orzeczenie zatwierdzające parcelację gruntów lwh. 238 i 431 Dz. XII wyda Magistrat po uprawomocnieniu się powyższego planu zabudowania, ogłoszenie tegoż oraz zabezpieczenia kosztów pierwszego urządzenia ulic na powyższych gruntach.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na 4 tygodnie, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. L. Magistratu Bb. 256/30.

XIII. Linje regulacyjne ul. Kruczej na Dąbiu.

Rm. Inż. Skarżeński wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

1. Uchwala się linje regulacyjne ulicy Kruczej na Dąbiu Dz. XX i jej przedłużenie według planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 6 listopada 1930 r. oznaczone literami:

a—b—c—d

od strony północnej, zaś

e—f—g—h

od strony południowej.

2. Uchwala się dla gruntów do powyższej ulicy przyległych sposób zabudowania zwarty o wysokości I piętra i 9 m bez skrzydeł i oficyn mieszkalnych oraz suteren.

Niniejszy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. L. Magistratu Bb. 4095/30.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **21·30.**

PROJEKT STATUTU MUZEUM NARODOWEGO W KRAKOWIE.

Art. 1.

Założone w 1879 r. Muzeum Narodowe w Krakowie jest własnością Gminy stoł. król. miasta Krakowa.

Art. 2.

Celem Muzeum jest przedstawienie, na zebranych zabytkach, historycznego rozwoju sztuki i kultury w Polsce oraz jej obecnego stanu.

Art. 3.

Dla osiągnięcia tego celu ma Muzeum gromadzić i przechowywać:

a) oryginalne dzieła sztuki rodzimej, jako to: obrazy, rzeźby, ryciny, rysunki mistrzów dawnych i żyjących, przedmioty przemysłu artystycznego i t. d.
b) dzieła sztuki obcej,
c) w razie niemożliwości uzyskania oryginału także kopje i odlewy przedmiotów, wymienionych pod a) i b),
d) pamiątki historyczne,
e) mające dużą doniosłość publikacje naukowe z dziedziny sztuki.

Do zakresu działania Muzeum nie należy gromadzenie zbiorów z epoki przedhistorycznej oraz z dziedziny etnografji.

Art. 4.

Zbiory Muzeum mają być, o ile możności, w całości udostępnione dla zwiedzającej publiczności.

Muzeum jest otwarte dla publiczności w dniach i godzinach oznaczonych przez dyrektora.

Wydawanie przedmiotów muzealnych poza obręb Muzeum jest niedopuszczalne.

Art. 5.

Z bibljoteki muzealnej mogą korzystać tylko osoby pracujące naukowo i tylko na miejscu.

Książki i rękopisy można jednak pożyczać instytucjom naukowym i bibljotekom publicznym za ich rewersami na zasadach wzajemności.

Art. 6.

Budżet Muzem Narodowego znajduje się w budżecie administracyjnym Gminy miasta Krakowa w osobnym dziale, poświęconym wydatkom na kulturę i sztukę.

Również dochody z Muzeum w opłatach wstępów, ze sprzedaży katalogów i wydawnictw, z darów, zapisów oraz subwencyj państwowych i samorządowych wpływają na przychód odnośnego działu budżetu administracyjnego Gminy m. Krakowa.

Powyższemi kredytami budżetowemi, przeznaczonemi dla Muzeum, zarządza Dyrektor Muzeum pod kontrolą i nadzorem władz stoł. król. m. Krakowa, w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów.

Art. 7.

Zarząd Muzeum Narodowego sprawuje: Komisja Muzealna, Wydział Muzealny, Komisja Kontrolująca oraz Dyrektor Muzeum.

Art. 8.

W skład Komisji Muzealnej wchodzą:

a) Prezydent miasta, jako Przewodniczący,
b) Prezes Polskiej Akademji Umiejętności,
c) Przewodniczący Komisji historji sztuki Polskiej Akademji Umiejętności,
d) Profesor historji sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim, delegowany przez Rektora tegoż Uniwersytetu,
e) Rektor Akademji Sztuk Pięknych,
f) Dyrektor państw. szkoły sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego,
g) Wojewódzki konserwator zabytków sztuki,
h) Prezes Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie,
i) Prezes Towarzystwa Przyjacioł Muzeum Narodowego w Krakowie,
k) pięciu Radców miejskich, wybranych przez Radę miejską na czas kadencji Rady miejskiej.
l) Dyrektor Muzeum Narodowego.

Komisja może kooptować do swego składu nie więcej niż ośm osób z pośród wybitnych artystów malarzy, rzeźbiarzy, architektów i miłośników sztuki. Mandaty osób kooptowanych trwają trzy lata i mogą być na dalsze trzechlecia przedłużane.

Komisja wybiera zastępcę przewodniczącego.

Art. 9.

Zakres działania Komisji Muzealnej obejmuje:

a) wybór sześciu członków Wydziału Muzealnego oraz dwóch członków Komisji Kontrolującej,

b) uchwalanie projektu preliminarza budżetowego Muzeum oraz opinjowanie wniosków Dyrektora co do wydatków przekraczających sumy, przewidziane w budżecie,

c) opinjowanie wniosków Dyrektora co do mianowania i awansów personalu w granicach etatu,

d) opinjowanie wniosków Dyrektora co do przyjęcia lub odmówienia przyjęcia spadków i zapisów, opinjowanie wniosków Dyrektora co do przyjęcia lub odmówienia przyjęcia darowizn, obejmujących większe ilości przedmiotów (zbiorów), względnie pociągających za sobą zobowiązania ze strony Gminy, do których zaciągnięcia potrzeba wedle postanowień statutu gminnego zezwolenia Rady miejskiej,

e) czynienie wniosków, względnie wydawanie opinji co do zmiany niniejszego statutu,

f) przyjmowanie do wiadomości dorocznych sprawozdań Dyrektora Muzeum oraz sprawozdań Komisji Kontrolującej,

g) uchwalanie projektu przepisów wykonawczych do niniejszego statutu oraz projektu wewnętrznej instrukcji służbowej dla Dyrektora i personalu Muzeum.

Art. 10.

Posiedzenia zwyczajne Komisji Muzealnej zwołuje Przewodniczący, względnie jego zastępca w miarę potrzeby, jednak nie rzadziej, jak dwa razy do roku. Na żądanie siedmiu członków Komisji, zwoła Przewodniczący nadzwyczajne posiedzenie Komisji Muzealnej.

Do ważności uchwał Komisji Muzealnej potrzebna jest obecność Przewodniczącego lub jego zastępcy oraz conajmniej połowy wszystkich członków Komisji, w tem przynajmniej trzech Radców miejskich.

Prezydent miasta może zawiesić uchwały Komisji Muzealnej i odwołać się do Rady miejskiej.

Art. 11.

Wydział Muzealny składa się z Prezydenta miasta, jako Przewodniczącego, zastępcy Przewodniczącego Komisji Muzealnej, Dyrektora Muzeum oraz sześciu członków wybranych na lat trzy przez Komisję Muzealną z pośród członków Komisji. W skład Wydziału Muzealnego musi wchodzić przynajmniej trzech Radców miejskich, z pośród wybranych do Komisji Muzealnej przez Radę miejską.

Art. 12.

Zakres działania Wydziału Muzealnego obejmuje:

a) przygotowanie wniosków dla Komisji Muzealnej we wszystkich sprawach, należących stosownie do art. 9) niniejszego statutu do zakresu działania Komisji Muzealnej,

b) zakup przedmiotów muzealnych w ramach budżetu na wniosek Dyrektora, jeżeli cena kupna przekracza 500 zł, względnie 3.000 zł (art. 15 ust. 2 niniejszego statutu),

c) odmówienie przyjęcia darowizn mniejszych, przyjęcie mniejszych darowizn połączonych z zastrzeżeniami darującego, przyjęcie lub odmówienie przyjęcia w depozyt zbiorów prywatnych,

d) zamiana lub sprzedaż dubletów oraz przedmiotów, nienadających się do zbiorów muzealnych,

e) przyjmowanie do wiadomości okresowych sprawozdań Dyrektora,

f) perjodyczna kontrola zbiorów, katalogów i inwentarzy muzealnych,

g) uchwały co do ogólnych zasad urządzania zbiorów oraz program wystaw perjodycznych,

h) uchwały co do wydawnictw Muzeum,

i) oznaczenie wysokości opłat wstępu do Muzeum.

Art. 13

Posiedzenia Wydziału zwołuje Przewodniczący względnie jego zastępca w miarę potrzeby, jednak nie rzadziej jak raz na dwa miesiące.

Do ważności uchwał Wydziału potrzebna jest obecność Przewodniczącego lub jego zastępcy oraz czterech członków Wydziału.

Prezydent miasta może zawiesić uchwały Wydziału Muzealnego i odwołać się do Komisji Muzealnej.

Art. 14.

Komisja kontrolująca składa się z trzech członków. Dwóch z nich wybiera Komisja Muzealna na lat trzy, trzeciego członka deleguje Prezydent miasta z grona urzędników Miejskiej Izby Obrachunkowej.

Zakres działania Komisji kontrolującej obejmuje badanie sprawozdań rachunkowych Dyrektora z zarządu funduszami i przedkładanie wyników tych badań Komisji Muzealnej.

Art. 15.

Bezpośredni zarząd Muzeum sprawuje Dyrektor wraz z przydzielonym mu personalem służbowym. Dyrektor, urzędnicy oraz niżsi pracownicy, przydzieleni do Muzeum, są funkcjonarjuszami miejskimi, mianowanymi wedle postanowień statutu gminnego.

Do zakresu działania Dyrektora należy w szczególności przyjmowanie mniejszych darowizn, uczynionych bez zastrzeżeń oraz zakup przedmiotów muzealnych, których cena nie przekracza zł 500. Zakup przedmiotów muzealnych, których cena przekracza zł 500, może nastąpić w zasadzie tylko na podstawie uchwały Wydziału Muzealnego (art. 12 p. b. niniejszego statutu). W przypadkach nagłych, w których istnieje niemożność natychmiastowego zwołania Wydziału Muzealnego, a w których zwłoka groziłaby dla Muzeum utratą możliwości zakupna za przystępną cenę przedmiotu muzealnego o wysokiej wartości artystycznej lub pamiątkowej, może Dyrektor Muzeum zakupić przedmiot muzealny za cenę nie wyższą niż zł 3.000 bez uchwały Wydziału Muzealnego, musi jednak przed dokonaniem zakupu przedstawić wniosek co do zakupu przynajmniej trzem członkom Komisji Muzealnej. Zakup może nastąpić tylko wtedy, gdy członkowie Komisji Muzealnej, którym wniosek co do zakupu został przedłożony, wniosek ten jed-

nogłośnie lub większością głosów przyjmą. Dyrektor Muzeum winien zawiadomić o zakupnie natychmiast Przewodniczącego Wydziału Muzealnego celem zwołania posiedzenia Wydziału, na którem Wydział poweźmie uchwałę, czy zakup uważa za korzystny i celowy. Ujemna uchwała Wydziału niema wpływu na ważność danego aktu prawnego.

Zakres działania Dyrektora i personalu, ich prawa i obowiązki określa bliżej wewnętrzna instrukcja służbowa dla Dyrektora i personalu Muzeum, przepisy wykonawcze do niniejszego statutu, wreszcie obowiązujące przepisy służbowe dla pracowników Gminy stoł. król. miasta Krakowa.

Art. 16.

Dyrektor Muzeum nie bierze udziału w obradach Komisji Muzealnej i Wydziału Muzealnego dotyczących jego spraw osobistych. Przy uchwałach dotyczących kontroli oraz oceny jego działalności, nie głosuje.

Art. 17.

Zmiana niniejszego statutu może nastąpić tylko drogą uchwały Rady miejskiej na wniosek Komisji Muzealnej.

Posiedzenie tajne.

I. Nominacje.

Imieniem Prezydenta oraz Wiceprezydentów miasta, Naczelnik biura prezyd. Mgtu Przeorski wnosi:

Rada Przyboczna uchwali:

P. Żegocie Bierczyńskiemu, sekr. Mgtu, przyznaje się tytuł radcy administracyjnego Mgtu z dotychczasowemi poborami VI grupy uposażenia.

Uchwalono.

P. inż. Marcinowi Chmajowi, st. referentowi Bud. m. Oddz. B, kierownikowi Oddziału drogowego i p. o. zastępcy naczelnika Budownictwa m. Oddz B, przyznaje się tytuł radcy Bud. m. z pozostawieniem do tychczasowego uposażenia grupy VII szczebel E.

Uchwalono.

II. Przeniesienia w stan spoczynku.

Na zasadzie art. 28 lit. c. statutu emerytalnego dla pracowników miejskich przenosi się kancelistę Mgtu Helenę Barańską na jej prośbę z dniem 30 czerwca 1931 r. w stan spoczynku — z przyznaniem jej pełnych poborów emerytalnych VIII grupy uposażenia, szczebel D, począwszy od dnia 1 lipca 1931 r.

Uchwalono.

Na zasadzie art. 28 lit. c. statutu emerytalnego dla pracowników miejskich, przenosi się Helenę Götzównę, kancel. Mgtu, na jej prośbę z dniem 30 czerwca 1931 r. w stan spoczynku z przyznaniem jej pełnego uposażenia emerytal. VIII grupy, szczebel B.

Uchwalono.

W przychylnem załatwieniu prośby Władysława Twaroga, adjunkta Mgtu, przenosi się go z dniem 1 lipca 1931 r. w stały stan spoczynku, przyznając mu w uznaniu długoletniej służby tytuł kierownika Archiwum Magistratu oraz uposażenie emerytalne w wysokości 100% poborów VII grupy uposażenia, szczebel C, w ilości 720 punktów.

Uchwalono.

Rm. Inż. Wierzchowski jest zdania, że członkowie Rady Przybocznej powinni mieć wgląd do aktów personalnych urzędników i służby miejskiej, proponuje powołanie Komisji dla spraw awansowych.

Rm. Dr. Langrod sprzeciwia się wnioskowi Rm. Inż Wierzchowskiego, jest za wyłącznością kompetencji w tych sprawach Prezydenta m., który zna najlepiej personal służbowy stykając się z urzędnikami codziennie. To jest kwestja zaufania Rady do Prezydenta i nam jako członkom Rady nie wolno i nie powinno się w tych sprawach ingerować. Stanowisko Rm. Dr Langroda podzielił Rm. Prof. Dr. Bujwid, Dr. Klimecki i Prof. Dr. Kumaniecki.

III. Veniam aetatis.

Pracownicom kancelaryjnym Gazowni m.:

Zofji Krasickiej, ur. 12 stycznia 1883 r. i Irenie Sadowskiej, ur. 29 września 1886 r. pozostającym w służbie gminnej od roku 1924 przyznaje się celem stabilizowania ich na zajmowanej posadzie veniam aetatis.

W dyskusji nad powyższym wnioskiem zabierali głos Rm. Inż. Strojek, Prof. Dr. Rouppert, Prof. Dr. Kumaniecki — po wyjaśnieniach udzielonych przez Naczelnika Biura prezyd. Przeorskiego i Wiceprezydenta Ostrowskiego, wniosek w sprawie veniam aetatis uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **22**.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej.

Dnia 5 czerwca 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta m. Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej** Rady Przybocznej. Na posiedzeniu tem, Komisja oddała dostawę zaprzęgów konnych do robót drogowych i kanałowych na rok 1931/32, zatwierdziła projekty urządzenia ul. Czapskich i nowoutworzonej ulicy na gruntach gminnych między ul. Długą a Aleją Słowackiego, nadto zatwierdziła ukształtowanie profilu poprzecznego ul. Glinianej-Piaski, zestawienie wydatków na projekt regulacji Białuchy, oraz koszta wykonawcze kilku połączeń kanałowych. Wkońcu Komisja uchwaliła wykonać w roku bieżącym przedłużenie kanału ul. Reymonta i Kasztelańskiej.

Dnia 5 czerwca 1931 r. odbyło się **posiedzenie Komisji dla spraw Rzeźni i Targowicy m.** oraz **subkomitetu budowlanego** pod przewodnictwem Wiceprez. Dr. Wielgusa. Rozpatrywano sprawę rozbudowy hali dla bicia nierogacizny i budowy bekoniarni. Ponieważ na podstawie przedłożonych planów nie można było

ustalić dokładnie kosztów budowy, przeto sprawę rozbudowy bójni dla nierogacizny i bekoniarni odroczono.

Dnia 16 czerwca 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprez. Dr. Schneidra **posiedzenie Komisji sanitarnej** w sprawie ogólnego tępienia szczurów na terenie miasta. Wybrano Subkomitet do szczegółowego rozpatrzenia sprawy i zadecydowania wspólnie ze Sekcją VI.

Dnia 18 czerwca 1931 r. odbyło się **posiedzenie Komisji wodociągowej,** na którem przedstawione zostało sprawozdanie Zarządu Wodociągu za rok 1930/31, z ruchu wodociągu miejskiego w roku 1931, sprawozdanie z wykonanych inwestycyj i budowy II rurociągu tłocznego z Bielan do zbiornika, który już został ukończony, jak również ukończony został rurociąg ze zbiornika aż do wylotu ul. Wolskiej, przez co mieszkańcy mają zapewnioną ciągłość w dostawie wody, której nie było przy jednym rurociągu, doprowadzającym wodę do miasta. Rurociąg przez Błonia położony jest w osi przyszłej Al. Focha pod wałem, którego korona leży na wysokości projektowanej tam ulicy. Następnie Komisja rozpatrywała oferty na dostawy materjałów w r. 1931/32, między innemi ofertę na urządzenie maszynowe dla przepompowni przy ul. Bronowickiej dla podniesienia w tych okolicach ciśnienia wodociągowego, oraz na urządzenie podręcznej pracowni bakterjologicznej i chemicznej w Bielanach.

W dniu 22 czerwca 1931 r. odbyło się **posiedzenie Komisji Rady Przybocznej Prezydenta miasta dla spraw Miejskich Zakładów Ceramicznych** pod przewodnictwem Wiceprezydenta m. W. Ostrowskiego, na którem zatwierdzono zamknięcie rachunkowe Miejskich Zakładów Ceramicznych za rok 1930, udzielając Dyrekcji absolutorjum i wyrażając uznanie za gorliwą i wydatną pracę. Poza tem załatwiono sprawy bieżące.

Dnia 24 czerwca 1931 r. odbyło się w biurach Zakładu Czyszczenia miasta przy ul. Barskiej L. 12, pod przewodnictwem p. Dr. Jarszyńskiego **posiedzenie Komisji dla Zakładu Czyszczenia miasta i Miejskiej Straży Pożarnej**. Komisja załatwiła szereg spraw gospodarczych, dotyczących prowadzenia Zakładu oraz zwiedziła filję Miejskiej Straży Pożarnej przy ul. Zamojskiego L. 42 i filję Zakładu Czyszczenia miasta przy ul. Wielickiej L. 16.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 7. Kraków, dnia 31 lipca 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

Do L. B. S. 736/31. Kraków, 11 lipca 1931.

RUCH LUDNOŚCI W MAJU 1931 R.

W ciągu miesiąca maja 1931 r. zawarto w Krakowie małżeństw 132 (179), w tem chrześcijańskich 93 (170). Urodziło się żywo dzieci 411 (347), nieślubnych 77 (67), w czem z małżeństw żydowskich rytualnych 22 (18). Wśród żywo urodzonych było chłopców 202 (164). W tym samym okresie czasu zmarło osób 321 (401), z czego miejscowych 209 (280ł. Liczba zmarłych w szpitalach wynosiła osób 180 (222). Z przyczyn śmierci najwięcej przypada na gruźlicę 67 i na nowotwory 34. Wśród zmarłych było chrześcijan 270 (322).

Z M. Biura Statystycznego.

L. Bb. 2486/31. Kraków, dnia 22 lipca 1931 r.

Nadanie nazwy ulicy Dra L. Zamenhofa.

OBWIESZCZENIE.

Połączone Sekcje, działające imieniem Rady miasta, uchwałą z dnia 17 bm., z okazji międzynarodowego Zjazdu Esperantystów w Krakowie, ku uczczeniu twórcy esperanta nadały ulicy dotychczas Niecałą zwanej — nazwę ulicy „Dra Ludwika Zamenhofa“.

Nowa nazwa wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Prezydent miasta:
w z. *Witold Ostrowski*, wr.

L. I. 4549/31.

OBWIESZCZENIE.

Na skutek pisma Państwowego Zarządu dróg wodnych w Krakowie z dnia 18 b. m. L. 4357/R. podaje Magistrat do publicznej wiadomości, że w sprawie wyznaczenia szlaku wodnego (nurtu) którędy mogą swobodnie przepływać statki (barki) galary i łodzie na rzece Przemszy i Wiśle, obowiązują następujące przepisy:

Strażnicy rzeczni na Przemszy i Wiśle obowiązani są wyznaczać nurt rzeki (szlak wodny) i przeszkody w ten sposób, że objekt płynący zgóry z biegiem rzeki winien mieć zawsze po lewej stronie tyczki białe (okorowane tyczki wiklowe), a po prawej stronie tyczki czarne (nieokorowane tyczki wiklowe, opatrzone dwoma wiechami), jechać należy środkiem — zaś przeszkody dla żeglugi, jak dęby, karcze, tamy podwodne, kamienie itp. oznacza się tyczką czarną, ze skośnym krzyżem.

Naruszenie tych znaków w czasie kąpieli, jazdy galarem, holowania itp. jest surowo wzbronione, gdyż spowodować może nieszczęśliwe wypadki i wielkie szkody materjalne, jak rozbicie się galaru lub śmierć człowieka.

Dlatego winni pociągani będą do najsurowszej odpowiedzialności na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rz. P. z dnia 6 marca 1928 r. Nr. 78, poz. 443, Dz. U. Rz. P.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 25 lipca 1931 r.

OBWIESZCZENIE
o przeglądzie koni.

Na zasadzie art. 15 i 16 Rozporządzenia Prezydenta R. P., z dnia 8 listopada 1927 r. o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych, wozów, pojazdów mechanicznych i rowerów dla celów obrony Państwa (Dz. Ust. R. P. Nr. 98/27, poz. 859) — zarządzam na terenie miasta Krakowa przegląd (spęd) koni, urodzonych w roku 1927 i starszych, które dotychczas z ja-

kichkolwiekbądź powodów, dowodów tożsamości nie otrzymały.

Przegląd (spęd) koni odbędzie się w dniu 5 sierpnia b. r. Gmina Kraków-Miasto doprowadzi swoje konie do przeglądu dnia 5 sierpnia b. r. na godz. 8 na plac na Zabłociu — targowica miejska.

Wzywam wszystkich, w obrębie poszczególnych gmin powiatu, zamieszkałych właścicieli i posiadaczy koni, o których powyżej mowa, aby na dzień i godzinę, wyznaczone w planie — doprowadzili na plac przeglądu (spędu), osobiście lub przez zastępcę, wszystkie w ich posiadaniu znajdujące się i w obrębie gminy chowane konie, z wyjątkiem tych, które należą do jednej z wymienionych poniżej, a nie podlegających przeglądowi (spędowi) kategoryj.

Konie powinny być doprowadzone do przeglądu z uzdeczkami, względnie uździenicami i postronkami. Jeżeli właściciel lub posiadacz konia nie może go osobiście dostawić, powinien powierzyć tą czynność osobie, która dostawi konia do przeglądu (spędu) punktualnie i która udzieli organom, dokonywującym przeglądu (spędu), na ich żądanie, wszystkich potrzebnych wyjaśnień dotyczących konia i osoby jego właściciela, względnie posiadacza.

Od dostawienia do przeglądu (spędu) zwolnione są:

1) ogiery i klacze pełnej krwi angielskiej oraz ogiery i klacze innych ras fizjologicznie czystego pochodzenia, posiadające zaświadczenia, uznane przez Ministerstwo Rolnictwa,

2) ogiery licencjonowane i klacze zarejestrowane, posiadające zaświadczenia, uznane przez Ministerstwo Rolnictwa,

3) konie hodowlane, utrzymywane w państwowych zakładach chowu koni,

4) konie, pracujące w kopalniach stale pod ziemią,

5) klacze wysokoźrebne i klacze ze źrebiętami, w wieku do trzech miesięcy.

Właściciele, względnie posiadacze koni, należących do jednej ze wspomnianych kategoryj, powinni zawczasu zaopatrzyć się w należyte dowody, stwierdzające istnienie tytułu zwolnienia, tak, aby na żądanie organów dokonywujących przeglądu (spędu) — mogli dowody te przedstawić bezzwłocznie (osobiście lub przez zastępcę).

Zwierząt chorych na chorobę zakaźną, lub o nią podejrzanych, nie wolno przyprowadzać do przeglądu (spędu).

Fakt istnienia choroby zakaźnej, lub podejrzenia o nią, ma być stwierdzony przez lekarza weterynarji lub, gdy to jest niemożliwe, przez naczelnika gminy.

Osoby, uchylające się od dostawienia do przeglądu (spędu) koni, wymienionych w niniejszem obwieszczeniu, będą karane w drodze administracyjnej, w myśl artykułu 27 Rozporządzenia Prezydenta R. P., z dnia 8 listopada 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 98/27, poz. 859) — grzywną do wysokości wartości konia, lub aresztem do sześciu miesięcy; w wypadku szczególnie ciężkich uchybień mogą być stosowane obie kary łącznie.

Kraków, dnia 10 kwietnia 1931 r.

Prezydent stoł. król. miasta Krakowa.

Prez. 8931/31. Kraków, dnia 20 lipca 1931 r.

EMERYTURA B. PREZYDENTA MIASTA INŻ. KAROLA ROLLEGO.

Rada miasta uchwałą z dnia 4-go marca 1930 r. przyznała b. Prezydentowi m. Inż. Karolowi Rollemu od 1-go sierpnia 1931 r. pełne uposażenie emerytalne III grupy, szczebel d., wynoszące 2100 punktów, oraz dodatek regulacyjny 60 punktów, razem 2160 punktów miesięcznie.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w maju 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. Starowiślnej l. or. 44 l. sp. 475/VIII — nabył Dawid Meth od Majera i Anny Tänzerów za cenę 18.500 dolarów.

2. Grunt lwh. 628/XVI przy ul. Juljusza Lea — nabył Karol Dusza od Michała Kowacza za cenę 3.000 złotych.

3. Grunt lwh. 682/VIII przy ul. Starowiślnej — nabyli po połowie Józef i Antonina Lewkowiczowie od Salomona i Berty Fischhalterów za cenę 2.765 dolarów.

4. Grunt lwh. 351/XV obok ul. Kazimierza Wielkiego — nabył Dr. Józef Stankiewicz od Eudoksji Siwkowej za cenę 3.750 dolarów.

5. Dom jednopiętrowy przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 63 l. sp. 66/XIV — nabyła Zofja Pajorowa od Zofji Tchórznickiej i Emilji Fetter za cenę 5.400 dolarów.

6. Dom dwupiętrowy przy Al. Mickiewicza l. or. 39 l. sp. 439/IV — nabyli Jakób Pacyna $^{2}/_{4}$, Anna Łukasikowa i Zofja Pogorzelska po $^{1}/_{4}$ od Piotra Króla za cenę 13.000 dolarów.

7. Grunt lwh. 677/VIII przy ul. Rzeszowskiej — nabyli po połowie Mozes i Chana Rosenstockowie od Fryderyka Weingrüna za cenę 2.350 dolarów.

8. Część ($^{3}/_{24}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Szpitalnej l. or. 36 l. spis. 528/I — nabyli Irena Rozwadowska $^{2}/_{24}$, Dr. Kazimierz Murdzieński $^{1}/_{24}$ od Bronisławy z Murdzieńskich Sabudowej za cenę 3.000 dolarów.

9. Grunt lwh. 90/VIII przy ul. Augustjańskiej l. or. 18 l. sp. 61/VIII — nabyli po $^{1}/_{4}$ Meilech i Tauba Leserowie, Abraham i Berta Kannerowie od Arona i Pesli Briefelów za cenę 4.154 dolarów.

10. Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego przy Al. Artura Grottgera l. or. 6 l. sp. 250/XV — nabyła Manuela Libanowa od Bronisława Libana za cenę 10.000 zł.

11. Część ($^{2}/_{768}$) domów: jednopiętrowego przy ul. Lubicz l. or. 2 l. sp. 148/VI, trzechpiętrowego przy ul. Pawiej l. or. 3 l. sp. 305/VI, oraz domy parterowe przy ul. Lubicz 4, 6 l. sp. 1/VI — nabyła Gmina stoł. król. m. Krakowa od Wojciecha Ostoji Ostaszewskiego za cenę 23.649 zł.

12. Grunt lwh. 243/XVIII obok Al. 29-go Listopada wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 189/XVIII i lwh. 228/XVIII — nabyła Wiktorja Gawraczyńska od Heleny z Żeligowskich Robakowej za cenę 1.157 dolarów.

13. Grunt lwh. 171/XX obok ul. Grzegórzeckiej — nabył Dr. Bolesław Komorowski od Józefa Wójcika za cenę 2.500 zł.

14. Część ($^{28}/_{336}$) domu jednopiętrowego przy ul. Wielickiej l. or. 38 l. sp. 430/XXII — nabył Franciszek Filipowicz od Marjanny Filipowicz za cenę 1.500 zł.

15. Grunt lwh. 1726/XXI obok ul. Płaszowskiej wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1617/XXI — nabyła Auiela Polak od Jadwigi Paliszewskiej za cenę 8064 zł.

16. Grunt lwh. 1112/XXII przy ul. Rydlówka — nabyli po $^{1}/_{3}$ Chaim Leib 2 im. Dumast, Abraham Pinkesfeld i Dawid Schiffmann od Izaka i Amalji Potoków, Salomona i Dr. Maurycego Kanarków za cenę 4.041 dolarów.

17. Dom jednopiętrowy przy ul. Józefińskiej l. or. 7, 9 l. sp. 90/XXII — nabyli po połowie Dora i Nache Geizhalsowie od Sabiny Wasserbergowej i Henia Hammera za cenę 4.550 dolarów.

18. Grunt lwh. 588/VIII przy ul. Kordeckiego — nabyli po połowie Hirsch i Rywka Sybirscy od Achera Wechslera za cenę 7.525 dolarów.

19. Grunt lwh. 1097/XVII przy ul. Wojskowej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 106/XVII — nabyło Stowarzyszenie Pracowników Kolejowych dla budowy własnych domów „Własny Dom", Spółdzielnia z ogran. odpow. w Krakowie od Jana, Piotra, Feliksa Zięcików i Stefanji Banaś za cenę 12.728 zł.

20. Grunt lwh. 1143/XXII przy ul. Bonarka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1051/XXII — nabyła Jaenetta Pisekowa od Piotra i Marji Salów za cenę 4.062 zł.

II. Przez inne kontrakty.

1. Grunt lwh. 648/VIII przy ulicy Rzeszowskiej, wartości 23.000 zł. — nabyło w drodze darowizny Stowarzyszenie „Machaihel Limud", Stowarzyszenie Żydowskich Robotników i Pomocników Handlowych w Krakowie od Wilmy Peipera.

2. Dom jednopiętrowy przy ul. Zyblikiewicza l. or. 3 l. sp. 64/VI, wartości 470.000 zł. — nabył na podstawie kontraktu darowizny Skarb Rzeczypospolitej Polskiej od Oficerskiego Kasyna Garnizonowego w Krakowie.

3. Część ($^{1}/_{4}$) domu parterowego przy ul. Zagrody l. or. 14 l. sp. 197/XI, wartości 2.500 zł. — nabyła tytułem darowizny Marja Roszkowska od Edwarda Roszkowskiego.

4. Część ($^{1}/_{2}$) domu dwupiętrowego przy Al. Mickiewicza l. or. 53 l. sp. 281/IV, wartości 25.000 zł. — nabyła tytułem darowizny Józefa z Morawskich Kicińska od Adama Kicińskiego.

5. Część ($^{1}/_{10}$) domu jednopiętrowego przy ul. Rydlówka l. or. 10 l. sp. 122/XXII, gruntu lwh. 482/XIII oraz grunt lwh. 522/XIII przy tejże ulicy, łącznej wartości 7.000 zł. — nabył tytułem darowizny Karol Oprocha od Agnieszki Oprochowej.

6. Część ($^{117}/_{1440}$) domu parterowego przy ulicy Królowej Jadwigi l. or. 96 l. sp. 6/XIII, gruntu lwh. 482/XIII oraz grunt lwh. 522/XIII przy tejże ulicy łącznej wartości 7000 złotych nabył tytułem darowizny Karol Oprocha od Agnieszki Oprochowej.

7. Część ($^{117}/_{1440}$) gruntu lwh. 483/XIII przy ul. Królowej Jadwigi, wartości 1.000 zł. — nabyła tytułem darowizny Zofja z Oprochów Mrozicka od Agnieszki Oprochowej.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. Szlak l. or. 47 l. sp. 171/V, wartości 96.000 zł. — nabyli po połowie Tadeusz i Stanisław Tęczyńscy w spadku po śp. Karolinie Tęczyńskiej.

2. Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego przy ul. Grzegórzeckiej l. or. 142 l. sp. 79/XX oraz grunta: lwh. 404/XX i lwh. 207/XIX przy tejże ulicy, łącznej wartości 6.480 zł. — nabyli po $^{2}/_{10}$ Rozalja Rajtar, Anna Prządkowa, Jadwiga Cesarzowa, Franciszka Bawolska, zaś po $^{1}/_{10}$ Marja i Józef Nalepowie w spadku po śp. Franciszku i Marji Wiatrów.

3. Część ($^{3}/_{6}$) domu jednopiętrowego przy ul. Madalińskiego l. or. 6 l. sp. 122/XI, wartości 36.000 zł. — nabyli po $^{1}/_{6}$ Józef, Adolf i Marja Beckmannowie w spadku po błp. Salomonie Beckmannie.

4. Dom jednopiętrowy przy ul. Żytniej l. or. 7 l. sp. 263/XVIII, wartości 35.500 zł. — nabyli po $^{1}/_{4}$ Irena Polakowa, Stefanja Gnatowa, Stanisław i Marjan Gorzkowscy w spadku po śp. Erazmie Gorzkowskim.

5. Grunt lwh. 588/VIII przy ul. Kordeckiego, wartości 67.725 zł. — nabył Ascher Wechsler w spadku po błp. Józefie Wechslerze false Kernerze.

6. Części ($^{8}/_{24}$) domów jednopiętrowych przy ul. Dąbrowskiego l. or. 10 l. sp. 48/XXII i l. or. 12 l. sp. 193/XXII, łącznej wartości 18.020 zł. — nabyli w równych częściach Aleksander Kuczyński, Józef i Irena Kosowscy w spadku po śp. Karolinie z Kosowskich Kuczyńskiej.

7. Dom parterowy przy ul. Miechowskiej l. or. 20 l. sp. 110/XIV, wartości 22.500 zł. — nabyła Anna z Przechodzińskich Bednarska w spadku po śp. Wojciechu Bednarskim.

8. Część ($^{1}/_{2}$) domu czteropiętrowego przy ulicy Kordeckiego l. or. 5 l. sp. 564/VIII, wartości 90.000 zł. — nabył Izrael Wechsler w spadku po błp. Józefie Wechslerze false Kernerze.

9. Dom dwupiętrowy przy pl. Wolnica l. or. 14 -. sp. 16/VIII, wartości 90.000 zł. — nabył Ascher Wechsler w spadku po błp. Józefie Wechslerze false Kernerze.

10. Część ($^{1}/_{2}$) gruntu lwh. 535/VIII przy ul. Kordeckiego, wartości 31.500 zł. — nabył Izrael Wechsler w spadku po błp. Józefie Wechslerze false Kernerze.

Kraków, dnia 11 sierpnia 1931 r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu lipcu 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. I.				
Gmina m. Krakowa Grodzka 25	przebudowa portalu sklepowego	Grodzka 25 lsp. 93	bud. Silberstein	Insp. 272/31/A 4/7
Markus Tigner Grodzka 28/30	plan dodat. na budowę 1-piętr. oficyny i 2-piętr. prawej	Grodzka 28/30 lsp. 65	arch. Goldberger	Insp. 66/31/A 4/7
Majerowa Helena Florjańska 27	plan dodat. na przebud. portalu i wykonanie 2-ch wewn. gablot	Florjańska 27 lsp. 356	arch. Adam Ślęzak	Insp. 473/31/A 4/7
Poserowa Paulina Grodzka 31	przebudowa wychodków wewn. na spłukiwane	Grodzka 31 lsp. 96	inż. Zygmunt Prokesch	407/31/A 4/7
Wohl Artur Rynek Gł. 24	plan dodat. na przebud. portalu	Rynek Gł. 24 lsp. 18	inż. Wexner	472/31/A 4/7
Związek Katol. Krawców Florjańska 7	przebudowa portalu	Florjańska 7 lsp. 346	arch. Paciorkowski	242/31/A 18/7
Dz. IV.				
Wędrychowski Bolesław Straszewskiego 24	przebudowa ubikacji mieszk. na sklep	Straszewskiego 4 lsp. 94	arch. Edward Bujak	173/31/C 22/4
Dz. V.				
Kazimierz i Antoni Miklaszewscy	plan na budowę 1-piętr. oficyny	św. Filipa 3	arch. Józef Chmielewski	163/31/B 1/VI.
Dz. VI.				
Gdowski Józef Lubicz 17	przebudowa domu 3-piętrowego	Rakowicka 14 lsp. 272	Adam Czunko	Insp. 301/31/B 25/6
Dr. Jan Łapiński Lubicz 3 a	budowa ustępów wewn. spłukiwanych	Lubicz 3 a lsp 6	Inż. Zygmunt Prokesch	305/31/B 24/6
Abraham Markus Topolowa 4	nadbudowa 3-go piętra	Topolowa 4 lsp. 326	arch. Stanisław Kryłoszański	208/31/B 24/6

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. VII.		
Artur Wohl Zielona 24	plany dodat. na wykonanie fasady oraz parkanu front.	Zielona 24 i 26 lsp. 157	inż. Wexner	270/31/A 20/7
Zgromadzenie SS. Urszulanek Starowiślna 3 i 5	pl. dodat. na wykonanie fasady front.	Starowiślna 3 i 5 lsp. 123	arch. F. Hoffman	75/31/A 18/6
Verständig Paulina Zielona 5	pl. dodat. na wykonaną budowę I-go piętra tylnej oficyny	Zielona 5 lsp. 91	L. Gutman	146/31/D 4/7
		Dz. VIII.		
Steif Józef Dietlowska 55	nadbudowa 3-go piętra w budynku frontowym i prawej oficynie	Dietlowska 55 lsp. 400	inż. Hand i arch. Eintracht	30/31/A 4/7
Abraham Majer Friedberg Estery 11	przebudowa wychodków na klozety spłukiwane	Estery 11 lsp. 146	arch. Leon Feniger	470/31/A 4/7
Abraham Majer Friedberg Estery 9	przebudowa wychodków na klozety spłukiwane	Estery 9 lsp. 123	arch. Leon Feniger	307/31/A 4/7
Władysław Bełdowski Starowiślna 26	dobudowa zewn. komina	Starowiślna 26 lsp. 2	arch. Paciorkowski	426/31/A 4/7
Regina Laska Esterowicz Dietlowska 59	przebudowa drewnianych schodów na żelbetonowe	Dietlowska 59 lsp. 394	arch. Zygmunt Szufa	295/31/A 4/7
Fryderyk Weingrün Starowiślna 60	pl. dodat. na budowę 3-piętr. domu z niskim parterem i 4-piętr. od strony podwórza	Rzeszowska 4 lsp. 607	inż. Rudolf Hand i Ska	169/31/A 4/7
Inż. Jazny Weingrün Groble 17	budowa 3-piętr. domu frontowego	Rzeszowska 6 lwh. 674	inż. Hand i Eintracht	445/31/A 18/7
Stow. Mallisch Animum Krakowska 29 na ręce Prezesa Aleksandra Wortsmana	budowa wewnętrznych ustępów	Augustjańska 30	inż. Zygmunt Prokesch	416/31/A 10/7
Ska Realnościowa „Krajewskie“ na ręce p. Romana Bandurskiego, zam. Barska 30	budowa 4-piętr. domu	Skawińska boczna l. kat. 35/5	arch. Bandurski	154/31/A 4/7
Stow. „Cheder Ivri“ na ręce P. Altera ul. Kupa 16	pl. dodat. na zmiany w budowie 3-piętr. szkoły	Miodowa 26 lsp. 325	inż. Zimmerman	222/31/A 4/7

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. IX.		
Stanisława Malinowa Długosza 8	budowa domu 2-piętr.	Orawska	arch. Paciorkowski	375/51/D 8/VI.
		Dz. X.		
Kasper Nowak Twardowskiego 87	pl. dodat. na wykonaną nadbudowę I piętra i dwóch pokoji na poddaszu	Twardowskiego 87 lsp. 113	bud. Antoni Dostal	517/31/A 10/7
		Dz. XI.		
Józef i Katarzyna Czajkowscy Wasilewskiego 9	nadbudowa 2-go piętra i poddasza oraz dobudowa klatki schodowej	ul. Dębowa 9 róg Wasilewskiego lsp. 100	Inż. Jan Stobiecki	8254/30 16/VII
Olga Freundlich Konfederacka 5	pl. ogrodzenia	Konfederacka 5	arch. M. Sarnecki	235/31/D 22/5
Elektrownia miejska	budowa transformatora	Barska 12	Dyrekcja Elektrowni miejskiej	442/31/D 20/6
Marja Mazurkiewicz Madalińskiego 7	nadbudowa 2 i 3 piętra	Madalińskiego 7	bud. Piotr Kaczmarczyk	457/31/D 11/7
Eugenja Aschenbrenner Florjańska 18	pl. dodat. na wybudowanie garażu	Konopnickiej 24	Inż. Manber	210/31/D 30/6
dtto	budowa ogrodzenia	dtto	dtto	84/31/D 4/6
		Dz. XIV.		
Gmina m. Krakowa parcela l. kat. 74/1 (Wydz. IV.)	pl. budowy ogrodzenia Miejskiego Domu Wycieczkowego	parcela l. kat. 74/I.	Inż. Edward Kreisler	382/31/C 2/7
		Dz. XV.		
Józefa Klimczykowa Bronowice Małe	budowa 3-piętr. domu	proj. przecznica Kaz. Wielkiego	arch. Paciorkowski	317 31/C 1/VII
Dyr. Jan Raszka Sienkiewicza 10	budowa pracowni rzeźbiarskiej	ul. Zbrojów 3 l. kat. 61/6 lwh. 15	arch. Wojtyczko	88/31/C 26/6
Ludwik Ładoś Konarskiego 22	nadbudowa poddasza, adapt. w parterze oraz budowa ogrodzenia	Konarskiego 22 lsp. 189	arch. Edward Skawiński	320/31/C 4/7

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. XVI.				
Ludwik Lazar Gnieźnieńska 5	plan budynku gospod. z mieszkaniem 1-no izb. jako zgodne z wykonaniem oraz plany na adaptacje stajni na cele mieszkalne	Gnieźnieńska 3 lsp. 63	Adam Ślęzak	207/C 23/VI
Franciszka Czekajska Kaz. Wielkiego 142	dodat. plany do planów pierwotnie zatwierdzonych decyzją Magistratu z dnia 11/X. 1910 L. 4853/30 na wykonaną budowę 2-piętr. domu tj. zmiany w rozkładzie, w piwnicy i w parterze	Kaz. Wielkiego 142 lsp. 56	arch. Lieberman	28/C 6/VII.
Dz. XIX.				
Jan i Karolina Michoń Starowiślna 1	nadbudowa 1-go piętra i dobudowa part. budynku ofic.	Rzeźnicza 5	arch. S. Jonkler	274/31/B 22 VI.
Oficerska Spółdzielnia Mieszkaniowa dla P. Franciszka Sterby ul. Zielona 6	pl. dodat. na budowę 1-piętr. domu	Osiedle Oficerskie działka 50	arch. Wł. Warczewski	97/31/B 22/VI.
Józefa Gałuszkówna Wiślisko 38	budowa wychodka z dołem kloacznym	Wiślisko 38 lsp. 204	arch. Paciorkowski	328/31/B 3/7
Dz. XXI.				
Jan i Barbara Boroniowie Przewóz 20	pl. dodat. na budowę domu narożnikowego	Przewóz 20 lsp. 242	arch. Merenda	160/31/D 30/6
Walenty Strojek Dąbrówki 4	pl. dodat. na budowę prow. domu drewn.	dawne grunta Skrzyńskiego l. kat. 815/6	inż. Jan Stobiecki	309/31/D 13/7
Wojciech Bysiek Gromadzka 13	plany na budowę parter. domu	ul. Boczna Przewóz droga do Rybitw	inż. Jan Stobiecki	286/31/D 16/7
Franciszka Kacerzowa Robotnicza 5	budowa domu parterowego	Płaszowska 45	inż. Jan Stobiecki	329/31/D 20/6
Jan Barycz Sarmacka 24/26	pl. dodat. na wewn. zmiany w układzie ubikacji	Sarmacka l. kat. 708/2	bud. Dostal Antoni	287/31/D 15/6
Jan Gimza Płaszowska 110	pl. dodatkowe na zmiany w budowie domu parter.	Płaszowska 67 l. kat. 761	inż. Z. Prokesch	459/31/D 4/7

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XXI.		
Habiak Stanisław Warszawska 14 kosz. Sobieskiego obj. II	budowa szopy drewnianej	Łanowa l. kat. 1676/2	arch. Paciorkowski	376/31/D 2/7
Wincenty i Regina Wąsiołkowie Rybitwy 3	budowa oficyny parterowej	ul. Rybitwy 3	Antoui Dostal	374 31/D 10/7
Józef Maciejowski	budowa 1-piętr. domu	boczna Łanowej grunta Skrzyńskiego l. kat. 1663/7 1663/18	inż. Jan Stobiecki	154/31/D 10/7
		Dz. XXII.		
Dr. Stefan Łydkowski św. Benedykta 13	budowa ustępów spłukiwanych	św. Benedykta 13 lsp. 499	arch Kurzer Izydor	338/31/D 15/6
Wojtas Piotr Robotnicza 3	budowa ustępów spłukiwanych	Robotnicza 3 lsp. 394	arch. Paciorkowski	298/31/D 20/6
Walas Wojciech Wawel 3	budowa domu 2-piętr.	Łagiewnicka 26 l. kat. 1081/2 1081/8	arch. H. Kramkowski	370/31/D 2/7
Bracia Bannet Węgierska 1	adaptacja suteren na magazyn	Rękawka 7 lsp. 167	inż. Feldman	458/31/D 10/7
Leopold i Estera Landwirth Kalwaryjska 68	przebudowa stajni ryglowej na murowaną	Kalwaryjska 68	bud. Antoni Dostal	14/31/D 10/7
Hausner Stanisław Salinarna 10	przebudowa okna na drzwi wystawowe	Salinarna 10	Jan Kolesiński	466/31/D 10/7
Salomon Himmelblau Kalwaryjska 23	plan dodat. na nadbud. 1-go p.	Kalwaryjska 23 lsp. 146	bud. Antoni Dostal	320 31/D 30/6
M. J. Pomeranz Zamojskiego 5	budowa 4-ro piętr. domu	Zamojskiego l. kat. 83/3	arch. Goldberger	275/31/D 14/7
Dr. Bolesław i Inż. Włodzimierz Rychlewscy Straszewskiego 26	budowa 3 ch p. domu	Kalwaryjska l. kat. 1144/4	Antoni Dostal	480/31/D 17/7
Głowacka Petronela Krasickiego 20	dobud. oficyny I p. i klozetów spłukiwanych	Krasickiego 20 lsp. 506	Antoni Dostal	495/31/D 21/7
Piotr i Marja Salowie Bonarka 26	plan dod. na wykonane 2 ubikacje na I piętrze	Bonarka 26 lsp. 802	Jan Kolesiński	125/31/D 25/6

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Protokoły obrad Tymczasowej Rady miejskiej.

Protokół z 1-go jawnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 9 lipca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent miasta Dr. Ignacy Landau.
" " Witołd Ostrowski.
" " Dr. Ludwik Schneider.
" " Dr. Piotr Wielgus.
Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **117**.

Początek posiedzenia o godzinie **17**.

Odczytanie Reskryptu p. Wojewody Krakowskiego o powołaniu Tymcz. Rady miejskiej.

Sekretarz Rady Strasik odczytał reskrypt p. Wojewody Krakowskiego z dnia 27 czerwca 1931 r. L. Sm. III. 35/931.

(Odpis reskryptu dołącza się do protokołu).

Prezyd. Rolle stwierdził, że z pośród 127 radnych, 2 nie przyjęło mandatów, a mianowicie p. Eliza Frenklowa i p. Henryk Pachoński, nadto 8 radnych usprawiedliwiło swą nieobecność.

Zkolei Przewodniczący Prezyd. Rolle przystąpił do odbierania ślubowania radzieckiego.

Sekretarz odczytał przepisaną rotę ślubowania, poczem nowopowołani radcy miejscy przez podanie ręki Prezydentowi miasta złożyli ślubowanie radzieckie.

Przewodniczący zamknął posiedzenie o godzinie **18.**

ODPIS.

Wojewoda Krakowski.

L. Sm. III. 35/931 r. Kraków, dnia 27 czerwca 1931 r.

Przedmiot:
Powołanie Tymczasowej
Rady Miejskiej dla Gminy
m. Krakowa.

Do

Pana Prezydenta
król. m.
Krakowa.

Decyzją z dnia 18 lutego rb. L. Sm. III. 35/931 r. rozwiązałem reprezentację gminną m. Krakowa i załatwianie bieżących spraw gminnych powierzyłem aż do ukonstytuowania się nowej Rady Miejskiej Panu Prezydentowi i urzędującym Vice-Prezydentom. Zarazem ustanowiłem jako organ doradczy Prezydjum Miasta Radę Przyboczną, którą — poza obowiązkiem opinjowania spraw załatwianych przez Pana Prezydenta i Vice-Prezydentów w zastępstwie Rady Miejskiej — wyposażyłem w prawo wykonywania nadzoru i kontroli nad działalnością Magistratu, oraz innych Urzędów i przedsiębiorstw komunalnych w granicach atrybucyj, przysługujących Radzie Miejskiej.

Dodanie Panu Prezydentowi i urzędującym Vice-Prezydentom organu doradczego z uprawnieniami z zakresu kontroli miało na celu w okresie zawieszenia praw wyborczych ludności umożliwienie wypełnienia przez czynnik społeczny przynajmniej częściowo zadań, jakie w myśl statutu gminnego ciążą na przedstawicielstwie ludności, w szczególności, by przez wykonywanie należącej do Rady Miejskiej kontroli nastąpiło ożywienie i konieczne pogłębienie pracy gospodarczej na odcinkach zaniedbanych przez b. Radę Miejską.

Ponadto ujęta przezemnie w decyzji z dnia 18 lutego rb. forma wciągnięcia przedstawicielstwa ludności do współudziału w zawiadywaniu sprawami gminnemi wespół z Prezydjum Miasta miała być tylko przejściową, albowiem wobec zapowiedzi Ministra Spraw Wewnętrznych, że podczas sesji wiosennej Sejmu Rzeczypospolitej zostanie przedłożona do uchwalenia mała ustawa samorządowa, obejmująca również nowy statut Gminy m. Krakowa, należało spodziewać się, że wybory do Rady Miejskiej będą mogły być przeprowadzone w niedługim czasie na podstawie nowej ordynacji wyborczej gminnej.

Skoro jednakże załatwienie sprawy nowego statutu gminnego w drodze ustawodawczej uległo zwłoce, a udział Rady Przybocznej w załatwianiu przez Prezydjum Miasta spraw gminnych z głosem opinjodawczym nie może gwarantować takich wyników w gospodarce gminnej, o które chodziło przy ustanawianiu Rady Przybocznej, zwłaszcza, że przy wykonywaniu przez ten organ doradczy czynności kontrolnych wyłoniły się wątpliwości co do zakresu uprawnień Rady Przybocznej i co do sposobu jej współpracy z Prezydjum Miasta, zaistniał na terenie samorządu gminnego m. Krakowa stan faktyczny, który, o ile chodzi o okres 6-cio tygodniowy po rozwiązaniu Rady Miejskiej znajduje uzasadnienie prawne w postanowieniach § 53 statutu gminnego, natomiast, o ile chodzi o okres po upływie 6-ciu tygodni od rozwiązania Rady Miejskiej, w którym cała odpowiedzialność za działalność finansową i gospodarczą miasta spoczęła faktycznie i wyłącznie na osobie Pana Prezydenta i urzędujących Vice-Prezydentach, — to okres ten nie da się podciągnąć pod żadną z obowiązujących Gminę m. Krakowa normę prawną.

Z przytoczonych wyżej powodów, oraz z uwagi, że norma statutu miejskiego dotycząca wyborów nowej Rady Miejskiej nie może być wprowadzona w czyn, oraz z uwagi, że idea przedstawicielstwa ludności w samorządzie gminnym stanowi podstawową *ratio legis* tego statutu, postanowiłem na podstawie przysługujących mi w myśl ustawy gminnej państwowej z 1862 r. uprawnień nadzorczych nad samorządem gminnym uregulować powstałą w statucie gminnym m. Krakowa lukę prawną aktem administracyjnym przez powołanie zgodnie z opinją Wydziału Wojewódzkiego, wyrażoną na posiedzeniu z dnia 26 czerwca 1931 r. tymczasowej reprezentacji gminnej m. Krakowa, jako organu mianowanego przejściowo, aż do zaistnienia warunków ustawowych do wprowadzenia reprezentacji gminnej z wyboru.

Powołany w ten sposób tymczasowy stanowiący organ Gminy, w poniżej podanym składzie osobowym, a pod względem liczebnym, dostosowanym do ustawowo przepisanej liczby członków Rady Miejskiej m. Krakowa, ukonstytuuje się jako Tymczasowa Rada Miejska, o pełnych, statutem gminnym przewidzianych, uprawnieniach Rady Miejskiej z wyboru.

W skład Tymczasowej Rady Miejskiej powołuję:

1) Dr. Beaupré Antoni, redaktor, ul. św. Tomasza L. 32,
2) Bobrowska Bronisława, żona senatora R. P., ul. Brodowicza L. 14,
3) Bochenek Wojciech, urzędnik Poczt i Telegr., ul. Żytnia L. 14,
4) Dr. Bogdani Roman, adwokat, ul. św. Tomasza L. 22,
5) Dr. Bobak Antoni, lekarz, ul. Karmelicka L. 45,
6) Broczyner Kazimierz, dyrektor Tow. „Snop", ul. Bonerowska 3,
7) Bujwid Odo, em. profesor U. J., ul. Lubicz L. 34,
8) Dr. Chan August, urzędnik kol., ul. Halicka L. 16,
9) Dr. Chodorowski Stanisław, urzędnik P. K. O., ul. Zyblikiewicza L. 5,
10) Dr. Czuchajowski Bolesław, sędzia, ul. Kurkowa L. 5,
11) Inż. Cybulski Kazimierz, ul. Zwierzyniecka L. 15,
12) Cymborski Jan, mechanik, ul. Grzegórzecka L. 31,
13) Dr. Duch Kazimierz, poseł na Sejm, ul. Tarnowskiego L. 8,
14) Inż. Drobniak Franciszek, przemysłowiec, ul. Kościuszki L. 40,
15) Dąbrowski Marjan, naczelny redaktor „I. K. C.", ul. Basztowa L. 18,
16) Epstein Tadeusz, prezes Izby Przem.-Handlowej, ul. Długa L. 1,
17) Eisenstat Hirsch Menachem, kandydat rabinacki, ul. Orzeszkowej L. 10
18) Fächer Stanisław, kierownik biura „Orbis", ul. Pędzichów L. 8,
19) Dr. Flach Józef, prezes Syndykatu Dzien. Krak., ul. Studencka 21,
20) Freund S. Fryderyk, dyrektor Firmy Uderski, Al. Słowackiego L. 60,
21) Felsztyński Stefan, art. malarz, ul. Garncarska L. 8,
22) Dr. Feret Michał, adwokat, ul. Smoleńska L. 22,
23) Filek Andrzej, urzędnik kolej., ul. Różana L. 19 (Dzielnica XI),
24) Frenklowa Elza, przewodnicząca Stow. „Ogniska Pracy", ul. Dunajewskiego L. 6,
25) Faliszewski Adam, profesor Szkoły Przemysł. żeńskiej, ul. Senatorska L. 9,
26) Gaj Józef, właściciel restauracji, ul. Botaniczna L. 6,
27) Gałęzowski Józef, profesor Akademji Sztuk Piękn., ul. Szpitalna L. 8,
28) Dr. Goetel Walery, profesor Akademji Górniczej, ul. Szlak L. 4,
29) Mgr. Gorzecki Włodzimierz, naczelnik Wydziału P. K. P., Halicka 18,
30) Gottlieb Zygmunt, przemysłowiec, ul. Kremerowska L. 14,
31) Dr. Gross Adolf, adwokat, ul. Studencka L. 9,
32) Dr. Grzybowski Konstanty, urzędnik Prokuratorji Generalnej, ul. J. Lea L. 23,
33) Dr. Gwiazdomorski Jan, profesor U. J., ul. Siemiradzkiego L. 5,
34) Dr. Gertler Juljan, adwokat, ul. św. Marka L. 21,
35) Haraschin Karol, dyrektor Szkoły powszechnej, ul. Szlak L. 17,
36) Hardt Edmund, sekretarz Kasy Chorych, ul. Sienkiewicza L. 2,
37) Hildebrand Antoni, kupiec, ul. Wielicka L. 26,
38) Illukiewicz Leon, dyrektor fabryki, ul. Grzegórzecka L. 19,
39) Jaich Franciszek, robotnik, ul. Długosza L 12,
40) Jakubowski Eugenjusz, kupiec, ul. Wygoda L. 3,
41) Jarosz Antoni, kupiec, ul. św. Jana L. 28,
42) Janasz Stefan, majster odlewn., ul. Blich L. 8,
43) Ks. Jarosiński Paweł, ul. Stradom L. 2,
44) Jarocki Władysław, profesor Akademji Sztuk Pięknych, ul. Warszawska L. 1,
45) Dr. Jarszyński Zygmunt, dyrektor Związku Przemysłowców, ul. św. Tomasza L. 26,
46) Dr. Jelonek Kazimierz, urzędnik Banku Rolnego, ul. św. Kingi L. 11,
47) Jaworski Albin, kupiec, Rynek Główny L. 24,
48) Dr. Kannenberg Marjan, wicedyrektor Banku Gosp. Kraj., ul. Studencka L. 8,
49) Dr. Kiełczewski Stanisław, lekarz, Al. Krasińskiego L. 26,
50) Kleczka Rudolf, em. magazynier kolej., ul. Bosacka L. 8,
51) Dr. Klimecki Stanisław, adwokat, ul. św. Anny L. 7,
52) Kłosiński Antoni, dyrektor Szkoły powszechnej, ul. Rajska L. 6,
53) Dr. Korolewicz Bolesław, lekarz, ul. Bracka L. 11,
54) Kostrzewska Marja, właścicielka Zakładu przemysł., ul. Florjańska L. 29,
55) Dr. Krzetuski Karol, dyrektor Banku, ul. Urzędnicza L. 14,
56) Kuliczkowski Stanisław, kupiec, ul. Pawia L. 13,
57) Dr. Kessler Maksymiljan, dyrektor Banku, ul. Basztowa L. 1,
58) Kudasiewicz Juljan, rzemieślnik, ul. Cieszyńska L. 14 (Krowodrza),
59) Kudliński Tadeusz, literat, ul. Słoneczna L. 15,
60) Inż. Dr. Krauze Jan, profesor Akademji Górniczej, ul. Bracka L. 2,
61) Królikowski Adam, urzędnik pocztowy, Al. Krasińskiego L. 32,
62) Dr. Kuhn Jan, kupiec, ul. Pędzichów L. 15,
63) Dr. Kumaniecki Kazimierz Władysław, profesor U. J., ul. Pędzichów L. 12,
64) Dr. Landau Ignacy, adwokat, ul. św. Jana L. 3,
65) Dr. Landau Rafał, prezes Gminy wyzn. izrael., ul. św. Gertrudy L. 9,
66) Dr. Langrod Jerzy, profesor Wolnej Wszechnicy, ul. Karmelicka 9,
67) Lipiński Wacław, właściciel kawiarni, ul. Zacisze L. 14,
68) Landau Dawid, właściciel realności, ul. św. Józefa L. 4,
69) Łysiak Łukasz, rolnik, ul. Kazimierza W. L. 67
70) Dr. Łukasik Stanisław, profesor gimnazjalny, ul. Kazimierza W. L. 89,
71) Dr. Merz Ludwik, przemysłowiec, ul. Smoleńska L. 14,
72) Ks. Dr. Moliński Andrzej, proboszcz parafji św. Szczepana,
73) Mech Stefan, stolarz, ul. Chodkiewicza L. 6,

74) Ks. Dr. Niemczyński Józef, proboszcz parafji św. Józefa, Podgórze,
75) Dr. Nowak Juljan, profesor U. J., ul. Wyspiańskiego L. 4,
76) Dr. Orzelski Tadeusz, profesor Szkoły przemysł., ul. Reformacka L. 1,
77) Ostrowski Witołd, em. naczelnik Urzędu Wojew., ul. Smoleńska 11,
78) Otorowski Władysław, przemysłowiec, ul. Zwierzyniecka L. 15,
79) Pachoński Henryk, dyrektor Seminarjum naucz., ul. Garbarska L. 13,
80) Para Stanisław, em. urzędnik Banku, ul. Wybickiego L. 6,
81) Pochmarski Bolesław, profesor gimn. i poseł na Sejm, pl. Biskupi L 5,
82) Prażmowski-Belina Władysław, przemysłowiec, ul. Syrokomli L. 26,
83) Pronaszko Zbigniew, artysta malarz, ul. Helclów 31,
84) Przybylska Zofja, dyrektorka Seminarjum żeńsk., ul. Podzamcze L. 14,
85) Prochownik Kazimierz, urzędnik kolej., ul. Kielecka L. 37,
86) Pliszewski Edward, dyrektor Banku, ul. św. Jana 10,
87) Dr Potocki Artur, właśc. realn., Rynek Główny L. 28,
88) Płatek Władysław, rzemieślnik, ul. Długosza L. 3 (Dzielnica XXIII),
89) Dr. Radzyński Rudolf, wicedyrektor Izby Przem.-Handl, ul. Długa L. 1,
90) Raszka Jan, em. dyrektor Szkoły przem. artyst., ul. Sienkiewicza L. 10,
91) Rittermann Aleksander, prezes Gremjum hotelarzy, ul. Gronowskiego L. 7,
92) Dr. Rouppert Kazimierz, profesor U. J., ul. Zyblikiewicza L. 5,
93) Różecki Stefan, em. starosta, ul. Batorego L. 7,
94) Różycki Andrzej, przemysłowiec, ul. św. Marka L. 11.
95) Rutkowski Władysław, profesor gimn., ul. Michałowskiego L. 15,
96) Inż. Rolle Karol, senator, pl. WW. Świętych L. 6,
97) Rosenblum Wolf, kupiec, ul. Grodzka L. 40,
98) Ryblewski Jan, właściciel realności, Rynek Podgórski L. 4,
99) Dr. Rzegociński Bolesław, lekarz, Rynek Kleparski L. 8,
100) Schechter Samuel, kupiec, ul. Dietlowska L. 86,
101) Inż. Skarżeński Leon, dyrektor fabryki, ul. Karmelicka L. 35,
102) Stankiewicz Wojciech, właściciel zakładu krawieckiego, ul. św. Kingi L. 11,
103) Steinberg Joachim, właściciel zakładu stolarskiego, ul. Dajwór L. 14,
104) Inż. Strojek Stefan, architekt, ul. Kossaka L. 7,
105) Dr. Inż. Szyszko Bohusz Adolf, profesor Akademji Sztuk Pięknych, Zamek L. 5,
106) Schroeder Artur, literat, plac Szczepański L. 4,
107) Dr. Schneider Ludwik, lekarz, ul. Florjańska L. 34,
108) Solecki Leon, urzędnik kolejowy, ul. Długa L. 19,
109) Spira Józef Leopold, kupiec, Rynek Gł. L. 14,
110) Dr. Steinberg Józef, właściciel realności, ul. św. Gertrudy L. 7,
111) Dr. Inż. Taub Józef, przedsiębiorca budowlany, ul. Mikołajska L. 6,
112) Dr. Tilles Samuel, adwokat, ul. Grodzka L. 40,
113) Toboła Jan, urzędnik pocztowy, ul. Bożego Ciała 24,
114) Dr. Topolnicki Józef, dyrektor szpitala św. Łazarza, ul. Kościuszki L. 21,
115) Urbański Jan, szofer, ul. Siemiradzkiego L. 2,
116) Weinsberg Bertold, przemysłowiec, ul. Karmelicka L. 9,
117) Widliński Jan, właściciel zakładu rytowniczego, ul. Zamkowa 15 (Dzielnica XI),
118) Inż. Wierzchowski Witold, architekt, plac Matejki L. 6,
119) Wohl Artur, dyrektor Banku, ul. św. Gertrudy 11,
120) Wojtyga Stanisław, kupiec, ul. Kawiory L. 2 (Florjańska),
121) Wołowski Józef, rękodzielnik, ul. Zacisze L. 16,
122) Dr. Wielgus Piotr, adwokat, ul. Smoleńska L. 33,
123) Dr. Inż. Załęski Edmund, profesor U. J., ul. Czapskich L. 5,
124) Zieliński Franciszek, właściciel zakładu litograficznego, ul. św. Marka L. 16,
125) Zdębski Jan, ogrodnik, Dąbie,
126) Dr. Żak Rudolf, urzędnik prywatny, ul. Grzegórzecka L. 26,
127) Dr. Załuski Kazimierz, urzędnik prywatny, ul. Zalewskiego L. 24.

Przeciw niniejszej decyzji przysługuje Panu Prezydentowi i urzędującym Vice-Prezydentom na zasadzie art. 82 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) prawo odwołania się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych za mojem pośrednictwem w terminie 14-dniowym, licząc od dnia po doręczeniu niniejszej decyzji.

Treść niniejszej decyzji zechce Pan Prezydent podać do wiadomości Vice-Prezydentów za potwierdzeniem odbioru, a nadto zawiadomić członków dotychczasowej Rady Przybocznej o ustanowieniu Tymczasowej Rady Miejskiej dla Gminy m. Krakowa i o wygaśnięciu ich mandatów.

Nowozamianowanym członkom Tymczasowej Rady Miejskiej proszę doręczyć odpowiednie dekrety z powołaniem się na niniejszą decyzję.

Wojewoda:
Dr. Kwaśniewski wr.

Protokół z 2-go tajnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 9 lipca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.
Wiceprezydent miasta Dr. Ignacy Landau.
„ „ Witołd Ostrowski.
„ „ Dr. Ludwik Schneider.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.
Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.
Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **117.**
Początek posiedzenia o godzinie **18.**

Wybór 4-ech wiceprezydentów miasta.

Przewodniczący Prezydent miasta inż. Rolle konstatuje przepisany statutem Gminy miasta Krakowa

komplet członków Rady miejskiej potrzebny dla dokonania wyboru wiceprezydentów miasta, stwierdza, że wszyscy członkowie Rady otrzymali zaproszenia na posiedzenie.

Obecnych 117 radców miejskich. Radcy miejscy: Dr. Beauprè, Dr. Czuchajowski, Prof. Dr. Goetel, Dr. Grzybowski, Dr. Jaroszyński, Dr. Kuhn, Dr. Merz, ks. Dr. Moliński — usprawiedliwili swą nieobecność.

Wszystkie usprawiedliwienia dołączono do protokołu. Rada miejska usprawiedliwienia członków nieobecnych na dzisiejszem posiedzeniu przyjęła do zatwierdzającej wiadomości.

Przewodniczący Prezydent inż. Rolle odczytuje postanowienia §§ 42, 43 i 44 statutu, które dotyczą wyboru wiceprezydentów miasta.

Po skonstatowaniu przez Przewodniczącego, że dopełniono wszelkich formalności, przepisanych statutem, przystąpiono do wyboru 4-ech wiceprezydentów miasta.

Rm. Prof. Dr. Kumaniecki stawia kandydatury pp. Dr. Kazimierza Ducha, Dr. Stanisława Klimeckiego, Dr. Ignacego Landaua i Witołda Ostrowskiego.

Przewodniczący Prezydent miasta inż. Rolle zaprasza na skrutatorów radców miejskich Wojciecha Bochenka, Dr. Juljana Gertlera i Dr. Maksymiljana Kesslera.

Przystąpiono do głosowania. Sekretarz Rady m. Strasik odczytuje w porządku alfabetycznym nazwiska obecnych członków Rady miejskiej, a ci kolejno składają swe głosy na kartkach do urny.

Dla obliczenia głosów Przewodniczący zarządza 15-minutową przerwę.

Na podstawie dokonanego skrutynjum, wynik głosowania podał do wiadomości członków Rady miejskiej Przewodniczący inż. Rolle.

Na 117 głosujących radców m. otrzymali:

Rm. Dr. Duch Kazimierz	105	głosów
Rm. Dr. Klimecki Stanisław	105	„
Rm. Dr. Landau Ignacy	111	„
Rm. Ostrowski Witołd	105	„

Dwie kartki oddano czyste.

Wobec powyższego Przewodniczący Prezydent inż. Rolle oznajmia, że wiceprezydentami miasta wybrani zostali radcy miejscy pp.: Dr. Duch Kazimierz, Dr. Klimecki Stanisław, Dr. Landau Ignacy, Ostrowski Witołd.

Na tem tajne posiedzenie zamknięto, a otworzono posiedzenie jawne.

Wobec oświadczenia wybranych, że wybór swój na stanowiska wiceprezydentów przyjmują, Przewodniczący Prezydent inż. Rolle zaprosił nowoobranych wiceprezydentów Dr. Ducha, Dr. Klimeckiego i Ostrowskiego do złożenia przysięgi.

Sekretarz odczytał rotę przysięgi według następującego brzmienia, którą wiceprezydenci wobec krucyfiksu i zapalonych świec przy podniesieniu trzech palców powtarzali.

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu w Trójcy Świętej Jedynemu na urzędzie Wiceprezydenta król. stoł. miasta Krakowa być wiernym i posłusznym obywatelem Rzeczypospolitej, przestrzegać obowiązujących ustaw i przepisów, i obowiązki urzędu gorliwie, sumiennie i bezstronnie wypełniać, oraz dbać według najlepszej woli i wiedzy o dobro sprawy publicznej i spełniać wszystko co temu dobru służy, a unikać, coby mu mogło szkodzić.

Tak mi dopomóż Bóg i Święta Syna Jego Męka. Amen".

Po odebraniu przysięgi od Dr. Ducha, Dr. Klimeckiego i Ostrowskiego, Przewodniczący Prezydent Rolle zaprosił p. Dr. Landaua Ignacego do złożenia przysięgi na „Torę".

Sekretarz odczytał rotę przysięgi, której słowa Dr. Landau — powtarzał — trzymając rękę na „Torze".

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu na urzędzie Wiceprezydenta stoł. król. miasta Krakowa być wiernym i posłusznym obywatelem Rzeczypospolitej, przestrzegać obowiązujących ustaw i przepisów, i obowiązki urzędu gorliwie, sumiennie i bezstronnie wypełniać, oraz dbać według najlepszej woli i wiedzy o dobro sprawy publicznej i spełniać wszystko co temu dobru służy, a unikać, coby mu mogło szkodzić.

Tak mi dopomóż Bóg. Amen".

Po zaprzysiężeniu wiceprezydenci Dr. Duch i Dr. Klimecki dziękowali Radzie miejskiej za wybór i zaufanie, oświadczając, że pracować będą według swej najlepszej woli i wiedzy dla dobra miasta.

Wobec wyczerpania porządku dziennego Przewodniczący Prezydent miasta inż. Rolle zamyka posiedzenie o godzinie **19**.

Protokół z 3-go jawnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 9 lipca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Inż. Karol Rolle.

Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.
„ „ Dr. Stanisław Klimecki.
„ „ Dr. Ignacy Landau.
„ „ Witołd Ostrowski.

Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **117**.

Poczatek posiedzenia o godzinie **19·30**.

I. Regulamin dla Komisji-Matki Rady miejskiej.

Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada m. uchwali:

Uchwala się załączony projekt regulaminu Komisji-Matki Rady m.

Uchwalono.

PROJEKT.
REGULAMIN KOMISJI-MATKI
Tymczasowej Rady miejskiej.

§ 1.

Tymczasowa Rada miejska powołuje na czas swego urzędowania Komisję-Matkę dla załatwiania spraw związanych z przydziałem członków Rady miasta do Sekcyj, Komisyj i Podkomisyj.

§ 2.

Komisja-Matka składa się z 11 członków wybieranych przez Radę miejską zwykłą większością głosów.

§ 3.

Komisji-Matce przewodniczy wybrany przez nią przewodniczący, względnie jeden z jego zastępców.

Posiedzenia Komisji-Matki odbywają się w obecności Prezydenta miasta lub delegowanego przez niego zastępcy.

§ 4.

Obsada Sekcyj Rady miejskiej.

Sekcja I	22	członków
„ II	18	„
„ III	15	„
„ IV	22	„
„ V i VI (razem)	20	„
„ VII	16	„
„ VIII	20	„
„ IX	18	„

Ilość członków Komisyj ustala, o ile tej sprawy nie regulują osobne przepisy obowiązujących regulaminów i statutów, Komisja-Matka, a zatwierdza Rada miejska.

Przy obsadzaniu Sekcyj i Komisyj uwzględniać należy w miarę możności kwalifikacje fachowe członków Rady miejskiej.

§ 5.

Wszelkie wnioski Komisji-Matki przedstawia Radzie miejskiej przewodniczący tejże Komisji lub referent przez niego wyznaczony.

§ 6.

Posiedzenia Komisji-Matki zwołuje w miarę potrzeby i swego uznania przewodniczący w porozumieniu z Prezydentem miasta.

II. Regulamin ramowy dla Sekcyj i Komisyj Rady miejskiej.

Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada m. uchwali:

Uchwala się załączony projekt regulaminu ramowego dla Sekcyj i Komisyj Rady miejskiej.

Po krótkiej dyskusji i wyjaśnieniach Referenta regulamin uchwalono.

III. Wybór członków Rady m. do Komisji-Matki.

Imieniem Prezydenta m. Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada m. uchwali:

Uchwala się następujący skład Komisji-Matki:

Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz,
Epstein Tadeusz,
Dr. Chodorowski Stanisław,
Dr. Czuchajowski Bolesław,
Prof. Dr. Gwiazdomorski Jan,
Dr. Korolewicz Bolesław,
Dr. Kuhn Jan,
Prochownik Kazimierz,
Dr. Radzyński Rudolf
Różecki Stefan,
Dr. Załuski Kazimierz.

Skład proponowanej Komisji uchwaliła Rada m. z tem, że przewodniczącym wybrano p. Prof. Dra Kumanieckiego, zaś zastępcą p. Epsteina Tadeusza.

Przewodniczący wobec wyczerpania porządku dziennego zamyka posiedzenie o godzinie **20.**

PROJEKT.

REGULAMIN RAMOWY

dla Sekcyj i Komisyj Tymczasowej Rady miejskiej.

§ 1.

Rada miejska dzieli się na 9 Sekcyj:

1) Sekcja I dla spraw gospodarczych,
2) „ II dla spraw skarbowych,
3) „ III dla spraw prawniczych,
4) „ IV dla spraw oświatowo-szkolnych, przynależności i obywatelstwa,
5) „ V dla spraw wojskowych
6) „ VI dla spraw opieki społecznej,
7) „ VII dla spraw policji miejscowej,
8) „ VIII dla spraw targowych i aprowizacyjnych,
9) „ IX dla spraw M. Urzędu Zdrowia i wychowania fizycznego.

Sekcje V i VI obradują wspólnie jako Sekcje połączone.

§ 2.

Zastępywanie członków Sekcyj i Komisyj przez zastępców jest niedopuszczalne.

Sekcje mogą wyłonić ze swego grona Komisje stałe i czasowe. Komisje mogą wybrać Subkomisje stałe, względnie czasowe dla rozpoznania i przygotowania wniosków w pewnych poszczególnych sprawach.

§ 3.

Poza Sekcjami wybiera Rada miejska następujące samoistne Komisje:

1) Komisję Matkę,
2) „ dla spraw drogowo-kanałowych (12 czł.),
3) „ statystyczną (10 członków),
4) „ archiwalną (8 członków),
5) „ teatralną (8 członków),
6) „ Muzeum Narodowego (5 członków),
7) „ „ Przemysłowego (12 członków),
8) „ statutową (15 członków),
9) „ łowiecką (7 członków),
10) „ budżetową,
11) „ plantacyjną i Parku Wolskiego (11 czł.),
12) „ dla popierania rozwoju miasta Krakowa (24 członków),
13) „ dyscyplinarną dla urzędników (6 członków, 3 zastępców),
14) „ dyscyplinarną dla niższych pracowników miej. Zakładów (4 członków, 4 zastępców),
15) „ dla spraw Elektrowni Miejskiej (12 czł.),
16) „ „ „ Gazowni Miejskiej (12 czł.),
17) „ „ „ Wodociągu Miejskiego (11 czł.),
18) „ „ M. Zakładów Ceramicznych (11 czł.),
19) „ „ spraw Rzeźni i Tazgowicy M. (11 czł.),

20) Komitet Budowy Muzeum Narodowego (20 czł.),
21) Komisja dla popierania budowy Gmachu Sprawiedliwości (4 członków),
22) Delegaci do Szkoły Gospodarstwa Domowego (3 członków),
23) Delegaci do Fundacji Chronowskich (4 członków).
24) Komisja Rewizyjna Gł. Kasy Miejskiej (8 członków),
25) „ dla podpisywania kontraktów (4 członków),
26) Delegaci do Spółki drog. Wola Justowska (2 czł.),
27) Komitet Budowy Domu Wycieczkowego (6 czł.),
28) „ rozbudowy m. Krakowa (3 członków),
29) Komisja sprawunkowa (10 członków),
30) „ dla spraw cmentarnych (8 członków),
31) Komitet Budowy mostu 4-go (delegatów 2, zastępca 1),
32) Radę artystyczną (5 członków),
33) Sąd Honorowy Rady miejskiej (12 członków, 6 zastępców),
34) Weryfikatorów protokołów obrad Rady miejskiej w składzie 3 członków,
35) Delegatów Rady miejskiej do Rady Szkolnej miejskiej (4 członków),
36) Delegatów Rady miejskiej do miejscowego Wydziału szkół dokształcających (5 członków),
37) Delegatów Rady miejskiej do Kuratorji Szkoły Ekonomiczno-Handlowej (3 członków),
38) Delegatów Rady miejskiej do Wydziału Towarzystwa Szkoły Rzemiosł (2 członków),
39) Delegata i zastępcę do Państw. Rady Kolejowej,
40) Delegata i zastępcę do Dyrekcyjnej Rady Kolejowej.

Ilość członków Komisyj wyżej wymienionych, o ile nie oznacza jej regulamin dla Komisji Matki, lub niniejszy regulamin, ustala Rada miejska.

Rada miejska ma prawo zaprosić na członków samoistnych Komisyj osoby do Rady miejskiej nienależące z głosem stanowczym.

§ 4.

Członkowie Sekcyj, Komisyj i Subkomisyj wybierają ze swego grona przewodniczącego i jednego zastępcę.

Przewodniczący zwołuje posiedzenia i przewodniczy obradom.

O zapadłych uchwałach Prezydent miasta winien być niezwłocznie zawiadomiony.

Prezydent lub Wiceprezydenci miasta mogą być obecni i mogą przewodniczyć obradom.

Prezydent lub jego zastępca ma prawo w każdym czasie zwołać posiedzenie Sekcji.

§ 5.

Sprawy, które mają być przedstawione do rozpatrzenia Sekcji lub Komisji, umieszcza na porządku dziennym jej przewodniczący w wykonaniu przekazującej uchwały Rady miejskiej lub innej Sekcji względnie Komisji, albo na żądanie Prezydenta miasta lub 3-ch członków Sekcji, względnie Komisji, a to w kolejności przez siebie ustalonej.

Czas i miejsce obrad oznacza przewodniczący. Lokalu dostarcza Magistrat, względnie odpowiedni zakład miejski.

Porządek dzienny winien być doręczony Prezydentowi miasta, Wiceprezydentom i członkom Sekcji lub Komisji na 2 dni przed posiedzeniem. Przy ważniejszych sprawach dołącza się do porządku dziennego tekst wniosków.

§ 6.

Obrady Sekcyj i Komisyj rozpoczynają się najpóźniej w 15 minut po godzinie oznaczonej jako rozpoczęcie posiedzenia. Posiedzenia nie są publiczne. Przewodniczący może zarządzić tajność obrad.

Członkowie Rady miejskiej nie będący członkami odnośnej Sekcji mogą brać udział w posiedzeniu bez prawa głosowania.

Uchwały Sekcyj lub Komisyj są wnioskami na Radę miejską, chyba, że Sekcja lub Komisja działa na podstawie upoważnienia Rady miejskiej na zasadzie postanowień § 82 statutu miejskiego. Do ważności uchwał Sekcyj i Komisyj wymaganą jest obecność conajmniej 1/3 ich członków.

Uchwały zapadają większością głosów.

§ 7.

Przedmiotem obrad są sprawy na porządku dziennym posiedzenia zamieszczone.

Sprawy, w których już powzięta została uchwała, mogą być poddane ponownemu rozpatrzeniu na najbliższem następnem posiedzeniu.

Sprawy, które spadły z porządku dziennego, winny być poddane rozpatrzeniu na najbliższem posiedzeniu możliwie przed innemi sprawami.

§ 8.

Wszelkie zapytania, życzenia, zażalenia w sprawach, porządkiem dziennym nieobjętych, winny być zgłaszane przed otwarciem posiedzenia, rozpatrywane być mogą jednak dopiero po wyczerpaniu porządku dziennego. Prezydent miasta, Wiceprezydenci lub referenci odnośnych spraw mogą udzielać wyjaśnień natychmiast, lub zastrzec danie odpowiedzi lub wyjaśnienia na następnem posiedzeniu.

§ 9.

Przewodniczący kieruje obradami, poddając rozpatrzeniu sprawy na porządku dziennym zamieszczone, oraz wnioski tychże dotyczące, kieruje tokiem obrad, udziela głosu, ustala porządek mowców wedle pierwszeństwa zgłoszenia się do głosu, przyjmuje wnioski, daje wyjaśnienia, odbiera głos, zamyka dyskusję *po jej wyczerpaniu, albo na podstawie uchwały Sekcji lub Komisji*, zarządza głosowanie i stwierdza jego wyniki.

Prezydent miasta, względnie Wiceprezydent dla dania wyjaśnień mogą zabierać głos poza kolejnością mowców.

§ 10.

Wnioski merytoryczne, zgłoszone w toku dyskusji, mają być na żądanie przewodniczącego sformułowane na piśmie.

§ 11.

Sekcja, lub Komisja może w razie zachodzącej potrzeby skrócić czas przemówień do 5 minut za wyjątkiem wyjaśnień Prezydenta i Wiceprezydentów miasta, oraz przemówień referenta. Po zamknięciu dyskusji jedynie zapisani mowcy i referent mogą głos zabierać.

§ 12.

Członek Sekcji, względnie Komisji nie może brać udziału w obradach nad sprawami, w których załatwieniu sam jest interesowany, nad sprawami swych krewnych i powinowatych do 4-go stopnia włącznie, wreszcie w sprawach, w których on jest zastępcą prawnym osób w nich interesowanych.

§ 13.

Na posiedzeniach Sekcyj, względnie Komisyj referują bądź członkowie Zarządu miasta, bądź wyznaczeni przez przewodniczącego członkowie Sekcyj lub Komisyj, bądź też wyznaczeni przez Prezydenta miasta eferenci Magistratu.

Sekcja, względnie Komisja wybiera ze swego łona referenta na posiedzenia Rady miejskiej, a Prezydent miasta dostarczy referentowi aktów odnośnej sprawy. Akta te po zreferowaniu sprawy ma referent zwrócić Prezydentowi miasta.

§ 14.

Prezydent miasta wyznacza dla każdej Sekcji i Komisji protokolanta z grona urzędników Magistratu. Protokolant prowadzi księgę protokołów posiedzeń, uchwał Sekcyj i Komisyj, zapisując w niej chronologicznie zapadłe uchwały, ewentualnie zdania przeciwne i zamieszczając odpis ich na odnośnych aktach. Proto kół podpisuje przewodniczący i protokolant. Każde posiedzenie Sekcji lub Komisji zaczyna się od odczytania i przyjęcia tej części protokołu z poprzedniego posiedzenia, która zawiera tekst powziętych na niem uchwał.

§ 15.

Protokół ma obejmować datę posiedzenia, imiona i nazwiska obecnych na posiedzeniu członków, nazwisko referenta, oznaczenie sprawy, tudzież zapadłe uchwały, ewentualnie zdania przeciwne.

Odpis na akcie zawierać winien dosłowną treść uchwały, datę posiedzenia i podpis protokolanta.

§ 16.

Regulaminy szczegółowe, względnie zmiany co do zakresu działania każdej Sekcji i Komisji przedkłada Radzie miejskiej Prezydent miasta z wnioskami, uchwalonemi przez odnośną Sekcję, względnie Komisję, oraz Sekcję III-cią.

Protokół z 4-go tajnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 13 lipca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Dr. Kazimierz Duch.

Wiceprezydent miasta Dr. Stanisław Klimecki.

„ „ Witołd Ostrowski.

Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **98.**

Początek posiedzenia o godzinie **18.**

Przed porządkiem dziennym.

Przyrzeczenie radzieckie.

Przewodniczący wiceprezydent m. Dr. Duch zaprosił do złożenia przyrzeczenia radzieckiego pp. radców miejskich Dr. Grzybowskiego i Dr. Merza. Sekretarz odczytał przepisane przyrzeczenie, a nowopowołani radcy miejscy Dr. Grzybowski i Dr. Merz przez podanie ręki p. o. Prezydenta miasta Dr. Duchowi złożyli przyrzeczenie radzieckie.

Urlopy.

Rada miejska udzieliła następującym członkom wypoczynkowych urlopów: Dr. Bogdaniemu 6 tyg., ks. Dr. Niemczyńskiemu 4 tyg., Prof. Dr. Rouppertowi 4 tyg., Dr. Beaupré 4 tyg., Dr. Gertlerowi 4 tyg., Dąbrowskiemu 6 tyg. Dr. Wielgusowi 6 tyg., Dr. Schneiderowi 6 tyg, Różeckiemu 6 tyg., Kleczce 6 tyg., Rozenblumowi 4 tyg.

Porządek dzienny.

Rezygnacja p. inż. Karola Rollego ze stanowiska Prezydenta miasta.

Przewodniczący wiceprezydent m. Dr. Duch zawiadomił Radę miejską, że p. inż. Rolle złożył do jego rąk pismo, w którem donosi o rezygnacji ze stanowiska Prezydenta miasta.

Pismo to odczytał sekretarz Rady m. Następnie Przewodniczący wiceprezydent m. Dr. Duch odczytał postanowienia § 51 statutu miejskiego, które brzmi: „Prezydent i Wiceprezydenci nie mogą bez zezwolenia Rady złożyć swego urzędowania“.

Po oświadczeniu wiceprezydenta Dr. Ducha zabrał głos Rm. Prof. Dr. Kumaniecki, który zgłosił następujący wniosek:

Tymczasowa Rada miejska uchwala:

1. Rezygnacji Prezydenta miasta Krakowa, senatora inż. Karola Rollego nie przyjąć.
2. Prosić Pana Wiceprezydenta, pełniącego obowiązki Prezydenta miasta o bezzwłoczne podanie powyższej uchwały Tymczasowej Rady miejskiej do wiadomości Pana Prezydenta Rollego.

Na skutek powyższego wniosku, Przewodniczący wiceprezydent Dr. Duch zarządza głosowanie kartkami, zapraszając na skrutatorów rm. inż. Drobniaka, Dr. Orzelskiego i Dr. Radzyńskiego, pouczając radców miejskich o sposobie głosowania. Sekretarz Rady Strasik odczytywał nazwiska obecnych członków Rady w porządku alfabetycznym, a ci głosy swe na kartkach składali do urny. Wynik głosowania na podstawie przeprowadzonego skrutynjum ogłosił Przewodniczący Dr. Duch.

Na 98 głosujących radców miejskich za wnioskiem Rm. Prof. Dr. Kumanieckiego oświadczyło się 96 radców m., przeciw wnioskowi 1 radca m. Czystą kartkę oddano jedną.

Przewodniczący wiceprezydent m. Dr. Duch oznajmia, że zgodnie z wnioskiem Rm. Prof. Dr. Kumanieckiego uchwałę Rady miejskiej nieprzyjęcia rezygnacji p. inż. Karola Rollego zakomunikuje niezwłocznie p. inż. Rollemu i w tym celu zarządza 20-minutową przerwę.

Po przerwie wiceprezydent Dr. Duch oświadcza Radzie miejskiej, że otrzymał drugie pismo od p. inż. Rollego, które odczyta sekretarz Strasik, a w którem p. inż. Rolle podtrzymuje swą rezygnację z godności Prezydenta miasta.

Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wobec powyższego zgłasza wniosek:

Tymczasowa Rada miejska uchwali:

1. Wobec oświadczenia Pana Prezydenta miasta inż. Karola Rollego, że jego decyzja jest stanowcza i wobec równoczesnego ponowienia z jego strony rezygnacji Tymczasowa Rada miejska uchwala tę rezygnację z urzędu Prezydenta miasta Krakowa zgodnie z art. 51 statutu miejskiego przyjąć do zatwierdzającej wiadomości.

2. Tymczasowa Rada miejska wyraża równocześnie ustępującemu Prezydentowi m. Krakowa inż. Karolowi Rollemu gorące podziękowanie za jego długoletnią i owocną działalność dla dobra Gminy miasta stoł. król. Krakowa, żywiąc nadzieję. że Pan Prezydent Rolle także i w przyszłości użyczy Tymczasowej Radzie miejskiej swej wiedzy i swego doświadczenia w dążeniu do tego samego wspólnego i drogiego nam celu.

3. Powyższą uchwałę należy podać do wiadomości P. Prezydentowi Rollemu we formie pisemnej.

Przewodniczący wiceprezydent miasta Dr. Duch zarządza nad wnioskiem Rm. Prof. Dr. Kumanieckiego głosowanie, które odbyło się analogicznie jak nad pierwszym wnioskiem.

Wynik głosowania na podstawie przeprowadzonego skrutynjum ogłosił wiceprezydent Dr. Duch:

Na 98 głosujących za wnioskiem rm. Prof. Dr. Kumanieckiego oświadczyło się 97 radców miejskich, jedna kartka pusta.

Wobec powyższego Przewodniczący Dr. Duch oznajmił Radzie miejskiej, że rezygnacja p. inż. Karola Rollego została przyjętą, oświadczając równocześnie i powołując się na postanowienie § 42 statutu gminy miasta Krakowa, że posiedzenie Rady miejskiej dla dokonania wyboru Prezydenta miasta odbędzie się w dniu 16 lipca br.

Wobec wyczerpania porządku dziennego, Przewodniczący Dr. Duch zamyka posiedzenie o godzinie **19·15.**

Protokół z 5-go jawnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 13 lipca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Dr. Kazimierz Duch.

Wiceprezydent miasta Dr. Stanisław Klimecki.
„ „ Witołd Ostrowski.
Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.
Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **98**.
Początek posiedzenia o godzinie **19·15**.

Przed porządkiem dziennym.

Urlopy Radców miejskich.

Rada miejska udzieliła następującym członkom Rady miejskiej urlopów wypoczynkowych 6-tygodniowych: Dr. Korolewicz, Dr. Schneider, Prof. Dr. Kumaniecki, Prof. Dr. Gwiazdomorski, Prof. Inż. Dr. Krauze, Dr. Tilles, Schroeder, Dr. Gross, Dr. Topolnicki, Dr. Landau Ignacy, Freund, Gottlieb, Dr. Krzetuski, Epstein, Rutkowski, Rittermann, Kostrzewska, Dr. Kessler, Prof. Inż. Dr. Załęski, Faliszewski, Weinsberg, Raszka, Mgr. Gorzecki, Dr. Flach, ks. Dr. Jarosiński, Pliszewski, Prof. Dr. Nowak.

Porządek dzienny.

Upoważnienie połączonych Sekcyj Rady m. do działania imieniem Tymczasowej Rady m. w czasie feryj.

Rm. Prof. Dr. Kumaniecki zgłasza następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie § 82 statutu m. Rada miasta przekazuje do załatwienia połączonym Sekcjom i Komisjom sprawy i czynności, zastrzeżone Radzie m., a należne do własnego zakresu działania Gminy, na czas tegorocznych feryj letnich, t. j. do pierwszego posiedzenia Rady we wrześniu b. r. z tem, że na każde takie posiedzenie w czasie feryj zapraszać należy wszystkich radców miejskich, bawiących w Krakowie.

Uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **19·45**.

Protokół z 6-go nadzwyczajnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 16 lipca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Dr. Kazimierz Duch.

Wiceprezydent miasta Dr. Stanisław Klimecki.
„ „ Dr. Ignacy Landau.
„ „ Witołd Ostrowski.
Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.
Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **111**.
Początek posiedzenia o godzinie **18**.

Porządek dzienny.

Wybór Prezydenta miasta.

Przewodniczący Wiceprezydent m. Dr. Duch konstatuje przepisany statutem Gminy m. Krakowa komplet członków Rady miejskiej, potrzebny dla dokonania wyboru Prezydenta miasta, stwierdza, że wszyscy członkowie Rady m. otrzymali zaproszenia na posiedzenie.

Obecnych 111 Radców miejskich.

Radcy miejscy: Dr. Bobak, Dr. Czuchajowski, Dr. Goetel, Dr. Gross, Prof. Dr. Gwiazdomorski, Dr. Jarszyński, Inż. Dr. Krauze, Dr. Kuhn, Dr. Łukasik, ks. Dr. Moliński, Potocki hr. Artur, Prof. Rutkowski, Schroeder, Inż. Wierzchowski — usprawiedliwili swą nieobecność.

Wszystkie usprawiedliwienia dołączono do protokołu.

Rada m. usprawiedliwienia członków nieobecnych na dzisiejszem posiedzeniu przyjęła do zatwierdzającej wiadomości.

Przewodniczący Wiceprezydent m. Dr. Duch odczytuje postanowienia §§ 42, 43 i 44 statutu dla m. Krakowa, które dotyczą wyboru Prezydenta miasta.

Po skonstatowaniu przez przewodniczącego, że dopełniono wszelkich formalności, przepisanych statutem, przystąpiono do aktu wyboru Prezydenta miasta.

Rm. Prof. Dr. Kumaniecki stawia kandydaturę Rm. P. Władysława Beliny-Prażmowskiego na Prezydenta miasta.

Przewodniczący Wiceprezydent m. Dr. Duch zaprasza na skrutatorów Radców miejskich: Dr. Tadeusza Orzelskiego, Prof. Dr. Kazimierza Rouepperta i Dr. Kazimierza Załuskiego.

Przystąpiono do głosowania.

Sekretarz Rady m. Franciszek Strasik odczytuje w porządku alfabetycznym nazwiska obecnych członków Rady m., a ci kolejno składają swe głosy na kartkach do urny.

Dla obliczenia głosów Przewodniczący Dr. Duch zarządza 15-minutową przerwę.

Na podstawie dokonanego skrutynium wynik głosowania podał do wiadomości członków Rady Przewodniczący Dr. Duch.

Na 111 głosujących Radców miejskich otrzymał P. Władysław Zygmunt Belina-Prażmowski 109 głosów, kartek czystych oddano 2, razem 111 głosów.

Wobec powyższego Przewodniczący Wiceprezydent m. Dr. Duch oznajmia, że Prezydentem stoł. król. miasta Krakowa wybrany został Rm. Pan Władysław Zygmunt Belina-Prażmowski.

Przewodniczący Wiceprezydent m. Dr. Duch zapytuje, czy P. Władysław Zygmunt Belina-Prażmowski wybór przyjmuje.

Przewodniczący Wiceprezydent m. Dr. Duch oddaje głos P. Władysławowi Belinie-Prażmowskiemu, który oznajmia, że wybór przyjmuje, a w myśl § 44 statutu Gminy miasta Krakowa obejmie urzędowanie z chwilą zatwierdzenia jego wyboru przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Wobec wyczerpania porządku dziennego Przewodniczący Wiceprezydent m. Dr. Duch zamyka posiedzenie o godzinie 19·15.

Protokół z 7-go jawnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 16 lipca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Dr. Kazimierz Duch.

Wiceprezydent miasta Dr. Stanisław Klimecki.

„ „ Witołd Ostrowski.

Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **111**.

Początek posiedzenia o godzinie **19·15**.

Przed porządkiem dziennym.

Rada miejska udzieliła następującym Radcom miejskim urlopów wypoczynkowych: Ryklewskiemu 6 tyg., Soleckiemu 6 tyg., Stankiewiczowi 4 tyg., Dr. Chodorowskiemu 4 tyg., Cymborskiemu 4 tyg.

Porządek dzienny.

Sekretarz odczytał pismo Inż. Karola Rollego, donoszące o rezygnacji tegoż z godności członka Rady Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa.

Rm. Prof. Dr. Kumaniecki zgłasza następujący wniosek:

Tymcz. Rada m. uchwali:

Przyjmuje się do wiadomości rezygnację Prezydenta miasta inż. Karola Rollego z godności członka Rady Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa.

Równocześnie w miejsce powyższego wybiera się członkiem Rady Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa p. pułk. rez. Władysława Belinę-Prażmowskiego.

Uchwalono. (Do L. prez. 8915/31).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **19·30**.

Protokół z 8-go jawnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 17 lipca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Dr. Kazimierz Duch.

Wiceprezydent miasta Dr. Stanisław Klimecki.

„ „ Witołd Ostrowski.

Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **80**.

Początek posiedzenia o godzinie **18**.

Przed porządkiem dziennym.

I. Wykreślenie z rejestru handlowego Sądu okręg. w Krakowie do podpisywania Gminy w sprawach Elektrowni miejskiej, Gazowni m. i Miejskich Zakładów Ceramicznych b. członków Prezydjum m., a wpisanie nowych.

Wiceprezydent Ostrowski wnosi:

Sekcje połączone Tymczasowej Rady miasta działające na podstawie § 82 statutu m. i uchwały Tymczasowej Rady m. z dnia 13 lipca 1931 uchwalą:

1) Z rejestru handlowego Sądu Okręgowego jako handlowego w Krakowie należy skreślić zgłoszonych do podpisywania Gminy w sprawach Elektrowni, Gazowni i M. Zakładów Ceramicznych: Prezydenta m. Inż. Karola Rollego, Wiceprezydentów Dra Piotra Wielgusa, Dra Ludwika Schneidra oraz byłego Dyrektora Elektrowni m. Inż. Stanisława Bielińskiego.

2) Wyznacza się do podpisywania Gminy w sprawach Elektrowni m., Gazowni m. i M. Zakładów Ceramicznych PP.: Prezydenta miasta Władysława Zygmunta Belinę-Prażmowskiego, Wiceprezydentów m. Dra Kazimierza Ducha i Dra Stanisława Klimeckiego.

Uchwalono. (L. prez. 8358/31).

II. Zaciągnięcie pożyczki 400.000 zł., względnie równowartości w dolarach w Komun. Kasie Oszcz. m. Krakowa na pokrycie udziału Gminy w kosztach budowy IV mostu na Wiśle.

Rm. Dr. Krzetuski wnosi:

Sekcje połączone Tymczasowej Rady miasta działające na podstawie § 82 statutu m. i uchwały Rady m. z dnia 13 lipca 1931 uchwalą:

Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia wekslowej pożyczki w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Krakowa w kwocie 400.000 zł., względnie równowartości w dolarach na możliwie najkorzystniejszych warunkach na pokrycie udziału Gminy w kosztach budowy IV mostu na Wiśle w kwocie 200.000 zł., preliminowanego w § 173 budżetu m. na rok bieżący, oraz na pokrycie ceny kupna gruntu na rozszerzenie centralnej targowicy na bydło w kwocie 122.000 zł., preliminowanego w § 204 budżetu miejskiego na rok bieżący oraz na pokrycie części rachunków Kamieniołomów Miast Małopolskich. Powyższa pożyczka stanowi część przewidzianej budżetem sumy pożyczkowej wydatków nadzwyczajnych w kwocie zł. 3,635.000.

Uchwalono. (L. prez. 7990/31).

III. Gwarancja dla pożyczki 55.000 dolarów dla Kamieniołomów miast małopolskich wobec Banku Handlowego w Warszawie oraz w Krakowie, względnie innej instytucji finansowej na powiększenie funduszu obrotowego.

Rm. Dr. Krzetuski wnosi:

Sekcje połączone Tymczasowej Rady miasta działające na podstawie § 82 statutu m. Krakowa oraz uchwały Tymczasowej Rady miasta z dnia 13 lipca 1931 uchwalą:

1) Gmina miasta Krakowa łącznie z Gminą miasta Lwowa i Gminą miasta Tarnowa, jako solidarni współdłużnicy, obejmują porękę dla pożyczki $ 55.000·— (pięćdziesiątpięć tysięcy dolarów) wraz z wszelkiemi przynależytościami ubocznemi i innemi kosztami, którą zaciągnąć mają Kamieniołomy Miast Małopolskich Spółka z ogr. odpow. w Krakowie — w Banku Handlowym w Warszawie Oddział w Krakowie, względnie innej instytucji finansowej na powiększenie funduszu obrotowego.

2) Gmina miasta Krakowa łącznie z Gminą miasta Lwowa i Gminą miasta Tarnowa podpisze wszystkie potrzebne w tym celu weksle i dokumenta.

3) Odsetki i wogóle wszelkie koszta połączone z niniejszą transakcją będą pokrywane z własnych funduszów Kamieniołomów Miast Małopolskich Spółka z ogr. odpow. i w tym celu Kamieniołomy Miast Małopolskich wystawią Gminie miasta Krakowa stosowną deklarację na zabezpieczenie wszystkich praw Gminy miasta Krakowa z tytułu udzielonej poręki wyniknąć mogących.

4) Niniejsza poręka Gminy miasta Krakowa trwa tak długo, jak długo trwa poręka Gminy miasta Lwowa i Gminy miasta Tarnowa.

5) Do podpisywania odnośnych dokumentów związanych z niniejszą poręką, upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę, oraz radców miejskich Dra Karola Krzetuskiego i Dra Stanisława Chodorowskiego, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich, radców miejskich Dra Józefa Steinberga i Dra Juljana Gertlera.

Rm. Dr. Gertler popiera wniosek referenta.

W głosowaniu wniosek uchwalono.

IV. Powołanie 12 przedstawicieli Rady m. do Rady Wojewódzkiej Związku międzykomunalnego opieki społecznej.

Imieniem Komisji Matki Rady m. Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Sekcje połączone Tymczasowej Rady miasta działające na podstawie § 82 statutu m. Krakowa, oraz uchwały Tymczasowej Rady miasta z dnia 13 lipca 1931 uchwalą:

1) Dotychczasowych Członków Rady miasta do Rady wojewódzkiego związku międzykomunalnego opieki społecznej odwołuje się.

2) Na zasadzie art. 7 i 8 statutu wojewódzkiego związku międzykomunalnego opieki społecznej powołuje się do tejże Rady następujących Członków Tymczasowej Rady miejskiej:

Bobrowską Bronisławę, Prof. Dra Odo Bujwida, Dra Augusta Chana, Dra Fereta Michała, Dra Grzybowskiego Konstantego, Hardta Eugenjusza, Jaicha Franciszka, Ks. Dra Jarosińskiego Pawła, Królikowskiego Adama, Dra Landaua Rafała, Ks. Dra Niemczyńskiego Józefa, Dra Schneidra Ludwika.

Uchwalono.

Porządek dzienny.

I. Sprawa dzierżawy Teatru miejskiego im. Jul. Słowackiego.

Rm. Doc. Dr. Langrod po dłuższem treściwem przedstawieniu sprawy wnosi:

Sekcje połączone Tymczasowej Rady miasta działające na zasadzie postanowień § 82 statutu Gminy m. Krakowa, oraz uchwały Tymczasowej Rady miasta z dnia 13 lipca 1931 uchwalą:

a) Tymczasowa Rada miejska uchwala treść proponowanej umowy o dzierżawę Teatru m. im. J. Słowackiego wedle wniosku Sekcji II i III, oraz Komisji teatralnej:

b) Tymczasowa Rada miejska upoważnia do podpisania tej umowy obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy Rm. Prof. Dra Kumanieckiego i Dra Krzetuskiego, a w razie przeszkody którego z nich, Radców wybranych przez Radę miasta dla podpisywania umów;

c) Tymczasowa Rada m. upoważnia P. Prezydenta miasta do wypłacania miesięcznie od 1 września b. r. począwszy, subwencji na rzecz Teatru m. po 25.000·— zł. z kredytu wydatków zwyczajnych Działu VII z pozycji „subwencja na Teatr m. im. J. Słowackiego", przyczem winna Tymczasowa Rada m. po upływie 6 miesięcy otrzymać budżet dodatkowy, zawierający kwoty potrzebne na wypłacenie subwencji do łącznej wysokości 300.000 zł., za sezon 1931/32, zaś w dochodach potrzebne na ten wydatek pokrycie.

W ożywionej dyskusji zabierali głos: Rm. inż. Rolle, Pronaszko, Felsztyński, Pochmarski, Dr. Flach, Dr. Krzetuski, Dr. Gertler, — poczem w głosowaniu — wnioski referenta uchwalono.

Projekt nowej umowy dołącza się do protokołu.

UMOWA

zawarta między Gminą stoł. król. m. Krakowa, działającą przez Prezydenta m. P. Zygmunta Władysława Belinę-Prażmowskiego, oraz Radców m. PP. Prof. Dr. Kazimierza Władysława Kumanieckiego i Dr. Karola Krzetuskiego na zasadzie uchwały Rady m. z dnia 13 lipca 1931 r., oraz uchwały połączonych Sekcyj Rady m. z dnia 17 lipca 1931 r., działających imieniem Rady miejskiej, a P. Teofilem Trzcińskim i P. Eugenjuszem Bujańskim w przedmiocie zmiany wzgl. uzupełnienia kontraktu dzierżawy Teatru miejskiego im. J. Słowackiego w Krakowie, z dnia 20 lipca 1929.

Art. I.

Gmina stoł. król. m. Krakowa i dzierżawcy postanawiają zgodnie zmienić wzgl. uzupełnić kontrakt dzierżawy Teatru miejskiego im. J. Słowackiego z dnia 20 lipca 1929 r. w sposób następujący:

Ostatnie zdanie Art. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Do tego budynku odnoszą się te same postanowienia kontraktu dzierżawy, które dotyczą reszty przedmiotu dzierżawy z tą tylko zmianą, że pp. dzierżawcy obowiązani są opłacać od owego budynku osobny czynsz, który ustalony został w pierwszym roku na kwotę 405 zł. miesięcznie, w drugim i trzecim roku na 340 zł, płatną każdego dnia pierwszego w miesiącu zgóry".

Art. II.

Zdanie końcowe Art. 4 kontraktu otrzymuje brzmienie:

„Między innemi obciążają ich wydatki na płace artystów, personalu technicznego i wogóle funkcjonarjuszów w przedsiębiorstwie zajętych oraz przez Prezydenta m. do Teatru przydzielonych, opłaty społeczne na nich, ewentualny koszt orkiestry i t. d.".

Art. III.

Po ust. 1 Art. 5 kontraktu wstawia się ustępy następujące:

„W razie, gdyby łączna wartość inwentarza, uzupełnionego przez dzierżawców, nie dosięgła w chwili rozwiązania niniejszej umowy kwoty, wynikającej z pomnożenia cyfry 30.000 zł. przez liczbę lat trwania niniejszej umowy, zobowiązują się dzierżawcy wpłacić do dni 60-ciu od rozwiązania niniejszej umowy brakującą kwotę gotówką do Kasy Miejskiej. W razie rozwiązania umowy w ciągu roku, wysokość kwoty, której ma dosięgnąć wartość uzupełnionego przez dzierżawców inwentarza, oblicza się w stosunku do czasu trwania niniejszej umowy (pro rata temporis), przyczem miesiąc, w którym rozwiązanie umowy nastąpiło, dolicza się w całości do czasu trwania umowy.

Od określonego w poprzednim ustępie obowiązku będą dzierżawcy wolni tylko wtedy, jeżeli przedsiębiorstwo, będące przedmiotem niniejszej umowy, wykaże w okresie od dnia 1 września 1931 r. do dnia rozwiązania niniejszej umowy stratę, t. zn. jeżeli wydatki dzierżawców, związane z prowadzeniem tego przedsiębiorstwa, będą w tym okresie wyższe od sumy, utworzonej przez dodanie następujących pozycyj:

1) wpływów bieżących Teatru, osiągniętych w tym okresie;

2) wypłaconej za ten okres przez Gminę m. Krakowa subwencji, oraz

3) kaucji, złożonej przez dzierżawców.

Zwolnienie to dotyczyć jednak będzie tylko tej kwoty, której brak powstanie przez niewykonywanie zakupów w okresie od 1 września 1931 r. do dnia rozwiązania niniejszej umowy za sumę na ten okres przypadającą. Jeżeli strata będzie mniejsza od przypadającej do zapłaty sumy, zwolnienie dotyczyć będzie tylko sumy, równające się stracie".

Art. IV.

W Art. 7 kontraktu wprowadza się zmiany następujące:

a) ust. 1 zdanie 1 słowa „własnym kosztem" zastępuje się słowami „kosztem Gminy m. Krakowa";

b) w ust. 1 zdanie 2 skreśla się.

Art. V.

Art. 8 kontraktu uzupełnia się w sposób następujący:

„Swiatło elektryczne otrzymują dzierżawcy począwszy od dnia 1 września 1931 r. bezpłatnie. Ewentualne wzmocnienie oświetlenia w stosunku do stanu istniejącego w dniu 1 lipca 1931 r. nastąpić może tylko za zgodą Prezydenta miasta".

Art. VI.

Na końcu Art. 11 kontraktu dodaje się ustęp następujący:

„Gmina m. Krakowa przyjmuje do wiadomości oświadczenie dzierżawców, iż rozpoczęcie sezonu teatralnego 1931 r. może ulec zwłoce w związku z brakiem porozumienia się między Z. A. S. P. a Związkiem Dyrektorów. Gmina m. Krakowa zastrzega jednak, że za każde ukończone 15 dni opóźnienia w rozpoczęciu sezonu, które to rozpoczęcie winno nastąpić w dniu 1 września 1931 r., potrąci się dzierżawcom $^1/_{24}$ część subwencji, a wypłaci za ten okres zamiast tej części subwencji tylko kwotę, potrzebną dzierżawcom na pokrycie rzeczywiście wypłaconych poborów personalu administracyjnego, technicznego i służby. Postanowienie Art. 29 nie będzie w tym przypadku stosowane. Urządzanie ciągłych przedstawień zespołów, złożonych dorywczo, i to przedstawień łączących się czasowo bezpośrednio z rozpoczęciem przedstawień zespołu stałego, będzie uważane za rozpoczęcie sezonu".

Art. VII.

W Art. 12 kontraktu dodać ustęp 2 o brzmieniu:

„W 1932 r. sezon dramatu wolno będzie dzierżawcom zakończyć już z dniem 31 maja, z tem jednakże zastrzeżeniem, że dzierżawcy przed 1 maja 1932 uzyskają aprobatę Komisji teatralnej na program dalszych przedstawień (operowych, operetkowych, rewjowych lub innych) i zapewnią stałość przedstawień oraz możność i prawo kontroli ze strony Komisji teatralnej nad ich artystycznem wykonaniem".

Art. VIII.

W miejsce Art. 20 ust. 1 zdanie 3 kontraktu stawia się postanowienia następujące:

„Dochód z garderoby należy do dzierżawców, ciąży jednak na nich obowiązek ubezpieczenia się od

szkody powstałej w tejże garderobie. Nadto obowiązani będą dzierżawcy opłacać Gminie tytułem podatku widowiskowego po każdem przedstawieniu w pierwszym roku dzierżawy 3 %, zaś w drugim roku do dnia 31 grudnia 1930 r. — 4 % od dochodu brutto, osiągniętego z biletów wstępu. Za czas od dnia 1 stycznia 1931 r. do dnia rozwiązania niniejszej umowy zwalnia się dzierżawców od opłacania podatku widowiskowego w zupełności".

Na końcu Art. 20 ust. 1 dodaje się zdanie następujące:

„Istniejące w dniu 1 lipca 1931 r. ceny miejsc obowiązywać będą w sezonie 1931/32 przy przedstawieniach dramatycznych jedynie tylko w czasie gościnnych występów wybitnych artystów scen stołecznych; natomiast ceny miejsc na przedstawienia normalne i popularne ulegną z dniem 1 września 1931 obniżce w ten sposób, że cena fotela (bez garderoby i przedsprzedaży) wynosić będzie na przedstawieniach normalnych 7 zł., zaś na przedstawieniach popularnych 5 zł. Ceny innych miejsc ulegną stosunkowemu obniżeniu. Ceny miejsc nie mogą być podwyższone bez zgody Prezydenta miasta".

Art. IX.

Art. 28 kontraktu ulega zmianom następującym:

1) Punkt a) otrzymuje brzmienie: „wypłacać im tytułem subwencji w dwóch pierwszych latach trwania umowy kwotę 250.000 zł. rocznie, zaś w trzecim roku kwotę 300.000 zł., a to w ratach miesięcznych zgóry";

2) wstawia się punkt b) o brzmieniu „dostarczać im począwszy od dnia 1 września 1931 r. bezpłatnie światła elektrycznego";

3) dotychczasowy punkt b) otrzymuje oznaczenie „c)".

Art. X.

Art. 30 kontraktu otrzymuje brzmienie następujące:

„Jako kaucję dzierżawną złożyli dzierżawcy książeczkę Powiatowej Kasy Oszczędności w Krakowie, opiewającą na kwotę 81.000 zł. Nr. 143 302 oraz na imię Dyrekcji Teatru Miejskiego, a zawinkulowaną na rzecz Gminy m. Krakowa, przyczem dzierżawcy upoważniają Gminę m. Krakowa, aby celem zaspokojenia pretensyj, które na zasadzie Art. 31 kontraktu mają być z kaucji pokryte, podejmowała samodzielnie, t. j. bez interwencji czy to sądu, czy to dzierżawców z powyższej książeczki potrzebne kwoty. Gdyby w ten sposób suma, złożona na książeczce uległa zmniejszeniu, obowiązują się dzierżawcy uzupełnić ją do pierwotnej kwoty 81.000 zł, a to do dni 14-tu od wezwania ich do tego przez Gminę m. Krakowa pod rygorem natychmiastowego rozwiązania umowy".

Art. XI.

Ust. 2 wstawia się do kontraktu jako Ar. 35 b) ustęp następujący:

„1) Ze względu na obecne przesilenie teatralne i związane z niem trudności prowadzenia Teatru, wydeleguje Komisja teatralna jednego ze swych Członków, posiadającego odpowiednie wiadomości fachowe, który będzie mógł żądać od dzierżawców w każdej chwili wszelkich odnoszących się do prowadzenia Teatru wyjaśnień, a który zarazem na żądanie dzierżawców będzie im pomocny w sprawowaniu artystycznego i finansowego kierownictwa Teatru.

Dla kontrolowania gospodarki finansowej poddają się dzierżawcy rewizji rachunków co miesiąc przez organ Magistratu z udziałem jednego Członka Komisji teatralnej w sposób, jak to miało miejsce w czasie prowadzenia Teatru przez Gminę m. Krakowa we własnym zarządzie".

2) Dotychczasowy Art. 35 otrzymuje oznaczenie 35 a).

Kraków, dnia 23 lipca 1931 r.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski wr.

Radcy miejscy:

Dr. Karol Krzetuski wr.

Dr. Kazimierz Władysław Kumaniecki wr.

Dzierżawcy:

Teofil Trzciński wr. *Eugenjusz Bujański* wr.

II. Pobory członków Prezydjum miasta.

Rm. Dr. Krzetuski wnosi:

Sekcje połączone Tymczasowej Rady miasta działające na podstawie § 82 statutu Gminy miasta Krakowa oraz uchwały Tymczasowej Rady miasta z dnia 13 lipca 1931 uchwalą:

Na podstawie § 19 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażeń członków Zarządu miasta i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszow państwowych. Tymczasowa Rada miejska przyznaje:

1) Prezydentowi miasta Władysławowi Zygmuntowi Belinie Prażmowskiemu uposażenie według III grupy uposażenia z przewidzianym w § 7 powyższego rozporządzenia 40% dodatkiem reprezentacyjnym, oraz pp. Wiceprezydentom m. Dr. Kazimierzowi Duchowi, Dr. Stanisławowi Klimeckiemu, Dr. Ignacemu Landauowi i Witołdowi Ostrowskiemu, uposażenie według IV grupy uposażenia z przewidzianym w § 7 cyt. rozporządzenia 20% dodatkiem reprezentacyjnym, przy zastosowaniu tak do Prezydenta miasta jak i Wiceprezydentów miasta postanowień § 53 cytowanego rozporządzenia o zaliczeniu odpowiednich szczebli.

2) Uchwała wchodzi w życie z dniem rozpoczęcia urzędowania Prezydenta względnie Wiceprezydentów miasta.

Uchwalono. (L. prez. 9112/31)

III. Sprawa nadbudowy 4-ech szkół miejskich i zaciągnięcie na ten cel pożyczki 500.000 zł. w Zakładzie pensyjnym we Lwowie.

Wiceprezydent m. Ostrowski po szczegółowem przedstawieniu sprawy i konieczności nadbudowy szkół miejskich wnosi:

Sekcje połączone Tymczasowej Rady m. działające na zasadzie postanowień § 82 statutu miejsk. i uchwały Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 13 lipca 1931 r. uchwalą:

1. Zgodnie z wnioskami Rady szkolnej miejskiej, powziętemi na posiedzeniu tejże Rady w dniu 3 lipca 1931 r. oraz życzeniem Inspektora Rady szkolnej miejsk., złożonem do protokołu konferencji z dniem 9-go lipca 1931, Gmina miasta Krakowa przystępuje bezzwłocznie:

a) do nadbudowy III p. budynku publicznej żeńskiej szkoły powszechnej im. św. Scholastyki przy ulicy św. Marka L. 34, według planów Budownictwa miejskiego i kosztorysu z dnia 15 marca 1930 r., kosztem do . . . . 200.000 zł.

b) do nadbudowy I p. w publicznej koedukacyjnej szkole powszechnej XXXIX im. Bartosza Głowackiego w Dz. Dąbie, przy ul. Jachowicza L. 5 i 6, według planów Budownictwa miejsk. i kosztorysu z dnia 6 lutego 1930 r., kosztem do . . . . 140.000 „

c) do nadbudowy II p. w publicznej męskiej szkole powszechnej XXXI im. Dra Jordana w Dz. Półwsie Zwierzynieckie, przy ulicy Słonecznej L. 18, według planów i kosztorysu Budownictwa miejsk. z dnia 10 lipca 1931, kosztem do . . . . 80.000 „

d) do budowy ustępów spłukiwanych i kanalizacji w publicznej męskiej szkole XLVII im. ks. J. Poniatowskiego przy ulicy Zamoyskiego L. 58 i publ. żeńskiej szkole XLVII im. Anny Jagiellonki, przy ulicy Zamoyskiego L. 60, według planów i kosztorysu Budownictwa miejskiego z dnia 15 marca 1931 r., kosztem do . . . . 60.000 „

e) na wewnętrzne urządzenie nowych sal szkolnych, powstałych w nadbudowanych częściach budynków szkolnych ad a) b) c) przeznacza się kredyt do wysokości . . . . 20 000 „

Razem . . . 500.000 zł.

2. Celem przeprowadzenia powyższych robót, upoważnia się Pana Prezydenta miasta łącznie ze Sekcją skarbową do przeprowadzenia potrzebnych pertraktacyj i do zaciągnięcia pożyczki w Zakładzie pensyjnym dla funkcjonarjuszy jako Zakładzie ubezpieczeń pracowników umysłowych we Lwowie, ul. Piekarska 1 a — do wysokości 500.000 zł. na warunkach zasadniczych, zawartych w piśmie tegoż Zakładu z dnia 1 lipca 1931 L. 910/931 przy konieczności osiągnięcia możliwie najniższego oprocentowania i najdogodniejszego dla Gminy miasta Krakowa planu spłat, przyczem Gmina miasta Krakowa udziela dla powyższej pożyczki zabezpieczenia hipotecznego na realnościach, stanowiących własność Gminy miasta Krakowa.

3. Do podpisania potrzebnych dokumentów pożyczkowych upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz radców miejskich Karola Haraschina i Antoniego Kłosińskiego, a w razie zaś przeszkody którego z nich Jana Raszkę i Władysława Rutkowskiego.

4. Ze względu na konieczność bezzwłocznego przystąpienia do powyższych robót upoważnia się Pana Prezydenta miasta oraz Sekcję I do rozpisania licytacji i oddania robót przedsiębiorcom według zasad przyjętych w Gminie, przyczem Sekcja I wydeleguje 4 członków do nadzoru tychże robót, a to po jednym do każdej budowy.

Uchwalono.

IV. Sprawa Statutu Miejskiego Domu Wycieczkowego.

Wiceprezydent miasta Ostrowski wnosi:

Sekcje połączone Tymczasowej Rady miejskiej, działające na podstawie § 82 statutu miejsk. i uchwały Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 13 lipca 1931 r. uchwalą załączony statut Miejskiego Domu Wycieczkowego.

(Statut dołącza się do protokółu).

Uchwalono.

STATUT

Miejskiego Domu Wycieczkowego.

§ 1. Podstawa prawna.

Na zasadzie uchwały Rady miejskiej z dnia 26-go marca 1930 r., Gmina miasta Krakowa przy pomocy finansowej Skarbu Państwa, Kuratorjum (K. O. S.) wzniosła „Miejski Dom Wycieczkowy“ w Krakowie na parceli gminnej lwh 203 L. kat. 74/1, Dz. XIV, przy parku Dra Jordana w t. zw. „Oleandrach“, własnością Gminy będący.

§ 2. Cel.

Do korzystania z Miejskiego Domu Wycieczkowego mają prawo:

a) młodzież szkolna odbywająca wycieczki w grupach pod kierownictwem nauczycieli lub kierowników organizacyj wychowawczych szkolnych;

b) drużyny i zespoły wędrowne uczniów oraz pojedynczy uczniowie odbywający wycieczki piesze, wioślarskie, narciarskie, kolarskie itp.;

c) nauczyciele towarzyszący wycieczkom młodzieży szkolnej oraz zespoły wycieczkowe nauczycielskie;

d) o ile lokal jest wolny, wycieczki zespołowe młodzieży pozaszkolnej, nauczyciele, studenci szkół akademickich, członkowie towarzystw turystycznych, wreszcie różne instytucje, odbywające wycieczki w grupach.

Przy przyjmywaniu wycieczek powyższa kolejność musi być przestrzegana.

Ponadto, o ile wycieczki ulegną znacznej redukcji, ubikacje domu Wycieczkowego będą mogły służyć na cele wychowania pozaszkolnego krakowskiej młodzieży szkolnej, a to według osobnej instrukcji, ułożyć się mającej z Kuratorjum K. O. S., przyczem przeznacza się niezależnie od celów wycieczkowych jeden pokój dla koła krajoznawczego i dwa pokoje dla komend chorągwi harcerskich męskiej i żeńskiej.

§ 3. Koszty utrzymania.

Tu należą:

a) zarządca;

b) dozorca domu (zarazem palacz przy centralnem ogrzewaniu);

c) służba pomocnicza;

d) konserwacja budynku i wewnętrznego urządzenia;
e) opał;
f) utrzymanie czystości;
g) konserwacja inwentarza i jego uzupełnienie;
h) światło, gaz, woda;
i) pranie bielizny:
j) wydatki administracyjne;
k) ubezpieczenie od ognia i odp. cyw.;
l) amortyzacja długów;
m) nieprzewidziane.

§ 4. Fundusze.

Tu należą dochody:
a) opłaty od członków wycieczek;
b) subwencja Gminy;
c) dochody z imprez, urządzanych w Domu;
d) dary, zapisy, fundacje i t. p.;
e) subwencje Państwa względnie innych instytucyj społecznych.

Subwencja Gminy ad b) obejmuje wydatki określone budżetem miejskim na;

1) amortyzację zaciągniętych pożyczek na wykończenie Domu wycieczkowego i wewnętrznego urządzenia w stanie z daty 1 sierpnia 1931 r.;

2) konserwację budynku z wewnętrznem urządzeniem;

3) ubezpieczenie od ognia.

§ 5. Organy kierujące.

Organem kierującym i nadzorczym jest Komitet Miejskiego Domu Wycieczkowego, w skład którego wchodzą:
a) Prezydent miasta względnie jego zastępca jako przewodniczący. W razie przeszkody zastępca przewodniczącego będzie każdorazowy kurator Kuratorjum okręgu szkolnego;
b) 2 delegatów Rady miasta;
c) każdorazowy kurator K. O. S. względnie jego zastępca i 1 delegat Kuratorjum K. O. S.

W razie równości głosów rozstrzyga Przewodniczący.

Do zakresu działania Komitetu należy:
a) ustanowienie zarządcy Domu;
b) kontrola zarządu;
c) prawo wizytacji Domu;
d) oznaczanie opłat dla członków wycieczek i wyjednywanie ewentualnych zasiłków pieniężnych, subwencyj, darów i t. p;
e) zatwierdzanie budżetu Domu;
f) przedkładanie Radzie miasta i Kuratorjum dorocznych sprawozdań wraz z zamknięciem rachunkowem za rok ubiegły.

Komitet obraduje na podstawie regulaminu przez siebie opracowanego. W posiedzeniach Komitetu bierze udział zarządca Domu względnie prawne przedstawicielstwo danej instytucji (jak niżej w § 6), z głosem doradczym. Prezydent miasta względnie jego zastępca w charakterze zastępcy przewodniczącego Komitetu reprezentuje Dom nazewnątrz.

§ 6. Zarząd.

Organem wykonawczym Komitetu jest Zarządca domu, którym może być albo osoba fizyczna albo instytucja społeczna o charakterze osoby prawnej. W drugim wypadku osobę, wskazaną przez daną instytucję na stanowisku zarządzającego domem, Komitet również zatwierdza.

Do obowiązków zarządcy należy:
a) administracja domu;
b) przestrzeganie obowiązujących przepisów i odpowiedzialność wobec władz;
c) prowadzenie ksiąg rachunkowych kasowych i administracyjnych;
d) wykonanie uchwał Komitetu;
e) przedkładanie Komitetowi perjodycznych sprawozdań o ruchu wycieczkowym i sprawozdań rachunkowych;
f) przygotowanie wniosków na Komitet. Zarządca w wykonaniu powyższych czynności służbowych podlega kontroli Magistratu.

Zarządca spełnia swe czynności na podstawie regulaminów, obowiązujących dla Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie.

Z uwagi na przejęcie przez Gminę m. Krakowa obowiązku konserwacji budynku wraz z wewnętrznem urządzeniem, budynek pod względem konserwacyjnym podlega Budownictwu miejskiemu, w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów. Z tych względów zarządca domu jest obowiązany o każdej zauważonej usterce bezzwłocznie donieść Magistratowi.

Kraków, dnia 20 kwietnia 1931 r.

V. Wybór Delegatów Gminy miasta Krakowa do Komitetu Domu Wycieczkowego.

Imieniem Komisji Matki Tymczasowej Rady miejskiej r. m. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Połączone Sekcje Tymczasowej Rady miejskiej działając na zasadzie § 82 statutu gminy m. Krakowa i uchwały Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 13 lipca 1931 r. uchwalą:

Do Komitetu Miejskiego Domu Wycieczkowego jako delegatów Gminy miasta Krakowa powołać:

R. m. Prof. Dra Kumanieckiego i Rittermana.

Uchwalono.

VI. Nadanie nazw dwom ulicom w Krakowie.

Radca Budownictwa miejsk. Inż. Chwaj wnosi:

Połączone Sekcje Tymczasowej Rady miejskiej działając na podstawie § 82 statutu miejskiego oraz uchwały Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 13 lipca 1931 r. uchwalą:

1. Z okazji wszechświatowego Zjazdu Esperantystów w Krakowie, który jest dowodem doniosłości esperanta w międzynarodowem porozumieniu się ludzkości nadaje się ulicy — dotychczas Niecałą zwanej — nazwę ulicy Dra Ludwika Zamenhofa, twórcy esperanta.

2. Nowo otwartej ulicy na gruntach gminnych u wylotu ulicy Długiej ku Alei Słowackiego nadaje się nazwę ulicy Jerzego Żuławskiego, zmarłego poety i bojownika o wolność Narodu.

R. m. Prof. Dr. Bujwid zgłasza następujący wniosek:

„Na dzień 1 sierpnia wygotować tablicę z napisem ulicy Dra Ludwika Zamenhofa, urządzić uroczystość odsłonięcia z udziałem reprezentacji miasta“.

R. m. Inż. Rolle zgłasza wniosek:

„Na nowonazwanych ulicach umieścić tablice objaśniające dane nazwy".

W głosowaniu wnioski referenta z poprawkami r. m. Prof. Dra Bujwida i r. m. Inż. K. Rollego uchwalono.

Wobec wyczerpania porządku dziennego, Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 21·45.

Protokół z 9-go jawnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 18 lipca 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Dr. Kazimierz Duch.

Wiceprezydent miasta Dr. Stanisław Klimecki.

„ „ Dr. Ignacy Landau.

„ „ Witołd Ostrowski.

Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **120**.

Początek posiedzenia o godzinie **12**.

Uroczyste zaprzysiężenie p. Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego.

Salę radziecką wypełnili szczelnie członkowie Rady miejskiej, loże i galerja były silnie obsadzone przez publiczność.

Gdy na salę wszedł p. Belina Prażmowski w otoczeniu wicewojewody krakowskiego p. Mieczysława Bileka, naczelnika Wydziału bezpieczeństwa Walickiego i radcy województwa Starosolskiego oraz wiceprezydentów miasta Dr. Ducha, Dr Klimeckiego, Dr. Landaua, Ostrowskiego z sekretarzem prezydjalnym Strasikiem, zerwały się gromkie oklaski.

Posiedzenie otworzył wiceprezydent m. Dr. Duch, stwierdzając, że otrzymał reskrypt Ministerstwa spraw wewnętrznych zawiadamiający, iż Pan Prezydent Rzeczypospolitej zatwierdził wybór p. Beliny-Prażmowskiego na Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa.

Reskrypt z daty 17 lipca 1931 r. L. Sm. 35/I/1931 odczytał sekretarz prezydjalny Magistratu p. Strasik.

Po odczytaniu powyższego reskryptu, radca województwa Starosolski odczytał przepisaną rotę przysięgi, którą powtarzał p. Władysław Belina Prażmowski — stając przed krucyfiksem z wzniesioną w górę prawą ręką.

Wszyscy radcy miejscy oraz publiczność powstali z miejsc.

Po złożeniu przysięgi zabrał głos Wicewojewoda p. Bilek, który powitał nowy Zarząd miasta i złożył serdeczne życzenia. Życzenia te przywitane były burzą oklasków.

Przemówienie Prezydenta miasta Beliny-Prażmowskiego.

Panie Wojewodo — Świetna Rado!

W pierwszym rzędzie chcę po raz drugi podziękować Świetnej Radzie za zaufanie, jakiem mnie obdarzyła, wyborem swoim, poruczając mi mandat Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa.

Obejmując rządy Krakowa zdaję sobie w zupełności sprawę z odpowiedzialności, jaką biorę na swoje barki, gdy jako żołnierz Niepodległej Polski, który z tych historycznych murów na rozkaz i za przewodem Marszałka Piłsudskiego rozpoczął walkę o nową Polskę, mam nawiązać do wielkich tradycyj podwawelskiego Grodu i działalności moich znakomitych poprzedników z poprzedniej ery samorządowej.

Odpowiedzialność tę odczuwam tem silniej, że staję do tej pracy w chwili ogólnego przesilenia gospodarczego, które dotkliwie odbija się i na naszem mieście. W szczególności Kraków znajduje się obecnie w bardzo ciężkich warunkach finansowych z powodu zbytniego obciążenia kredytami krótkoterminowemi i wyczerpania źródeł dochodowych. Nie mam zamiaru bynajmniej obwiniać poprzednich zarządów miasta za stan, jaki wytworzył się u nas w związku z ogólną sytuacją ekonomiczną całego kraju, a nawet całego świata, przeciwnie, podnieść muszę zasługi ustępującego Prezydjum, które mimo trudności umiało dać sobie radę, utrzymując miasto na właściwym poziomie jego historycznych zadań kulturalnych.

Uzdrowienie gospodarki miejskiej widzę w jak najdalej posuniętej oszczędności na wydatki nieproduktywne; w doprowadzeniu do jaknajwiększej wydajności przedsiębiorstw miejskich, które w budżecie naszym stanowią pokaźną pozycję i w konieczności skonwertowania długów krótkoterminowych wysoko oprocentowanych przez zaciągnięcie większej pożyczki długoterminowej na dogodnych warunkach, a temsamem uaktywnienie budżetu miasta. Uzyskane w ten sposób sumy będzie można obrócić na najpilniejsze potrzeby, których jest wiele.

Pozwolą Szanowni Państwo, że wymienię z nich tylko najbardziej piekące, gdyż wyliczanie wszystkich zajęłoby nam zbyt wiele czasu. A więc w pierwszym rzędzie stworzenie zapasów kasowych, umożliwiających sprawne wypełnianie zobowiązań finansowych. Dalej doprowadzenie do porządku dróg i ulic, które pozostawiają wiele do życzenia, a w życiu miasta odgrywają pierwszorzędną rolę; rozbudowę szkół, ochronek i żłóbków, które z powodu swej ciasnoty nie odpowiadają celowi, dla którego służą; zrealizowanie budowy Muzeum Narodowego, co dla Krakowa, jako Aten polskich ma pierwszorzędne znaczenie i to nietylko kulturalne, ale i gospodarcze; uskutecznienie nieodzownie potrzebnej budowy linji kolejowej Kraków—Miechów; umocnienie Krakowa jako bazy ruchu turystycznego, przyczem podkreślę, że wyżej wymienione prace przyczynią się wydatnie do zmniejszenia bezrobocia.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Rady Przybocznej.

Dnia 11 lipca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Wiceprezydenta miasta Dra St. Klimeckiego posiedzenie połączonych Sekcyj III i II (prawniczej i skarbowej) oraz Komisji teatralnej. Ukonstytuowanie się Sekcji nastąpiło w ten sposób, że przewodniczącym Sekcji prawniczej został wybrany jednogłośnie b. minister Prof. U. J. Dr. Kazimierz Kumaniecki, zaś zastępcą adw. Dr. Tilles. Przewodniczącym Sekcji skarbowej wybrano również jednomyślnie Dra K. Krzetuskiego,

zaś na zastępcę Dra Czuchajowskiego. Następnie przystąpiono do obrad nad zmianą kontraktu dzierżawy teatru miejskiego, spowodowaną ciężkiemi warunkami finansowemi, z jakiemi walczą wszystkie teatry nietylko w Polsce, ale i w całej Europie. Nad wnioskiem przedstawionym przez Rm. Prof. U. J. Dra Gwiazdomorskiego wywiązała się długa i rzeczowa dyskuja, w toku której między innemi drobnemi zmianami postanowiono przedłożyć Radzie miejskiej wniosek o podwyższenie subwencji na rzecz dzierżawców teatru o kwotę 50.000 zł. na przeciąg jednego roku, t. j. od dnia 1 września 1931 r.

Dnia 24 lipca b. r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Tymczasowej Rady miasta, na którem rozstrzygnięto oferty na budowę nowych kanałów w ul. Mogilskiej i na Osiedlu, w ul. Pasterskiej i Glinianej w Dz. XIX, oraz oddano dostawę materjałów kamienno-wapiennych i dostawę zaprzęgów konnych do robót drogowych i kanałowych na rok budżetowy 1931/32.

Następnie zatwierdzono budowę kanału w ulicy Czapskich w Dz IV, projekt budowy kanału na gruntach parcelowanych w Dz. XVI, projekty urządzenia ulic na gruntach parcelowanych w Dz. XVI i XII, 2-ch nowych ulic poprzecznych od ulicy Słonecznej w Dz. XII, oraz projekty kilku chodników i oświetlenia elektrycznego końcowej części ulicy Wielickiej.

Ponadto zatwierdzono koszt wykonawczy urządzenia ulicy Grzegórzeckiej i szeregu połączeń kanałowych.

Wkońcu wyłoniła Komisja Subkomitet, mający za zadanie ujęcie w swe ręce sprawy ochrony wzniesień, okalających od południa i zachodu miasto, które zagrożone są w swem istnieniu eksploatacją kamienia przez powstałe tam przedsiębiorstwa.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 8. Kraków, dnia 31 sierpnia 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń".

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

L. Bb. 2731/31. W Krakowie, dnia 3 sierpnia 1931 r.

Nadanie nazwy ulicy Jerzego Żuławskiego.

OBWIESZCZENIE.

Połączone Sekcje, działające imieniem Rady miasta, uchwałą z dnia 17 lipca b. r., ku uczczeniu zmarłego poety i bojownika o wolność Narodu, nadały ulicy nowo-otwartej na gruntach gminnych u wylotu ulicy Długiej ku Aleji Słowackiego nazwę ulicy Jerzego Żuławskiego.

Nazwa obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent miasta:
w z. *Ostrowski.*

L. M. VI 1327 31. Kraków, dnia 8 sierpnia 1931 r.

Informacje dla bezrobotnych.

OBWIESZCZENIE

w sprawie właściwego skierowywania podań przez bezrobotnych.

Z uwagi na mylne kierowanie przez bezrobotnych próśb i podań do instytucyj, władz i urzędów, Pan Wojewoda Krakowski reskryptem z dnia 6 lipca b. r. L. P. 323/Min./1931 polecił podać do powszechnej wiadomości, co następuje:

I. W sprawach dostarczania pracy właściwe są wyłącznie Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy w Krakowie przy ulicy Lubelskiej L. 27. Bezrobotny winien natychmiast po utracie pracy przedewszystkiem zarejestrować się we właściwym Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy i tam czynić starania o uzyskanie pracy. Zgłaszanie podań o pracę do innych władz i urzędów jest niecelowe.

II. W sprawach zasiłku z Funduszu Bezrobocia właściwe są organa Funduszu Bezrobocia, przytem:

1) Zarządy Obwodowe Funduszu Bezrobocia, względnie instytucje zastępcze, pełniące ich czynności, wydają decyzję w I-szej instancji.

2) Od decyzji Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia przysługuje zabezpieczonemu w terminie dni 8, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia, prawo odwołania do Obwodowej Komisji Odwoławczej Funduszu Bezrobocia, działającej w siedzibie Zarządu Obwodowego. Pismo odwoławcze bezrobotny winien wnieść do tego samego Zarządu Obwodowego, którego postanowienie zaskarża.

3) Orzeczenie Obwodowej Komisji Odwoławczej może być przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej na wniosek Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia skasowane, zatem ewentualne podania w tych sprawach należy kierować bezpośrednio do Zarządu Głównego Funduszu Bezrobocia.

Po wyczerpaniu podanego powyżej toku instancji w sprawach zasiłku bezrobotnemu, żadne środki prawne do uchylenia niekorzystnej dla siebie decyzji nie przysługują i wszelkie dalsze ubieganie się o zasiłek pozostanie bez skutku.

Bezrobotny winien szczególną uwagę zwrócić na czasokres ustanowiony dla zgłoszenia prawa świadczeń zabezpieczonych (miesiąc od rozwiązania stosunku najmu pracy), oraz czasokres wspomniany w punkcie 2 niniejszego pisma okólnego (8 dni od doręczenia decyzji Zarządu Obwodowego Funduszu Bezrobocia), gdyż bardzo częste są wypadki ich przekroczenia, w następstwie czego bezrobotny traci prawo do zasiłków, względnie zamyka sobie drogę do załatwienia sprawy w trybie odwoławczym.

O tem zawiadamiam.

Prezydent miasta:
w z. *Dr. Klimecki* wr.

L. 1967/Fiz.

OGŁOSZENIE

o czerwonce i durze (tyfusie) brzusznym.

Miejski Urząd Zdrowia zwraca uwagę, że w obecnej porze dojrzewania owoców pojawiają się w mieście przypadki zachorowania na czerwonkę i na dur brzuszny.

Niewątpliwie do szerzenia tych chorób przyczyniają się błędy higjeniczne, popełniane przez ludność przez spożywanie owoców i jarzyn niedostatecznie oczyszczonych.

Owoce i jarzyny spożywane w stanie surowym należy uprzednio bardzo dokładnie umyć czystą wodą wodociągową. Ostrzeżenie to odnosi się nietylko do spożywających owoce w większej ilości, ale także do osób zakupujących owoce na targach do użytku domowego i nieopatrznie kosztujących towar poprzednio nieumyty. Głównymi przenosicielami zarazków wymienionych w tytule chorób są owady, a w szczególności muchy, które żerują na odpadkach i na odchodach ludzkich i zwierzęcych. Dlatego należy przed muchami starannie chronić wszystkie bez wyjątku pokarmy.

Przed każdem jedzeniem i po użyciu ustępu należy myć dokładnie ręce.

Przestrzegać trzeba czystości w mieszkaniach, a szczególnie w kuchniach.

Nie należy kupować pokarmów nieświeżych, nieczysto przechowywanych, owoców niedojrzałych lub nadpsutych.

Do picia i gotowania należy używać tylko wody wodociągowej, która jest stale kontrolowana. Używanie do jakichkolwiek celów nieprzegotowanej wody studziennej jest niepewne, używanie zaś wody rzecznej wprost niebezpieczne.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
jako władza administracji ogólnej I. instancji
w sierpniu 1931 r.

L. 2753/31
IV.

OBWIESZCZENIE.

W dniach 31 sierpnia, 1 i 2 września 1931 roku odbędą się wpisy do publicznych szkół dokształcających zawodowych od godziny 6-tej do 8-mej wieczorem, a mianowicie zapisywać się mają:

1) Uczniowie pracujący we fabrykach maszyn w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 6 (ślusarstwa maszynowego) Dz. Podgórze przy ul. Sokolskiej L. 13 (XLVI szkoła powszechna im. Tadeusza Kościuszki).

2) Uczniowie pracujący w warsztatach ślusarskich bez urządzeń maszynowych lub z urządzeniami w małych rozmiarach w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 7 (ślusarstwa budowlanego) Dz. Czarna Wieś przy ulicy Konarskiego L. 2/4 (XXXIII szkoła powszechna im. Stefana Batorego).

3) Uczniowie pracujący w zakładach mechanicznych, w warsztatach budowy i naprawy samochodów, oraz w warsztatach lotniczych i tokarze maszynowi w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 12 (szoferów i mechaników) przy ulicy Szlak L. 5 (VII szkoła powszechna im. św. Florjana).

4) Monterzy, instalatorzy i blacharze, kowale, odlewnicy i kotlarze w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 1 przy ulicy Krowoderskiej L. 14 (I szkoła powszechna im. św. Wojciecha).

5) Elekromonterzy i uczniowie pracujący w sklepach z aparatami radjowemi w państwowej szkole przemysłowej męskiej przy Aleji Mickiewicza L. 7 i 9.

6) Uczniowie pracujący w fabrykach mebli i warsztatach stolarskich, zajętych wyłącznie wyrobem mebli, w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 10 (stolarstwa meblowego) Dz. Podgórze przy ulicy Zamojskiego L. 58 (XLVIII szkoła powszechna im. Księcia Józefa Poniatowskiego.

7) Uczniowie pracujący w warsztatach stolarskich trudniących się przeważnie robotami budowlanemi, w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 11 (stolarstwa budowlanego) przy ulicy Szlak L. 5 (VII szkoła im. św. Florjana)

8) Krawcy w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 2 (dla uczniów krawieckich) przy ulicy Lubomirskich (III szkoła powszechna im. św. Mikołaa).

9) Krawcy i pokrewne zawody w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 3 (dla uczniów krawieckich) przy ulicy Wąskiej (V szkoła powszechna im. Kazimierza Wielkiego).

10) Kuśnierze i pokrewne zawody oraz fryzjerzy w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 5 (dla uczniów kuśnierskich z oddziałami dla fryzjerów) przy ulicy Miodowej (XI szkoła powszechna im. Dietla).

11) Szewcy i pokrewne zawody w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 4 (dla uczniów szewskich) przy ulicy Zielonej L. 27 (XVI szkoła powszechna im. Jana Śniadeckiego).

12) Malarze, witrażyści, cyzelerzy, rytownicy, rzeźbiarze, fotografowie, introligatorzy, mosiężnicy, srebrnicy, złotnicy, jubilerzy w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 8 (rzemiosł artystycznych) przy ulicy Miodowej (XXIII szkoła powszechna im. Kraszewskiego).

13) Murarze, kamieniarze, lakiernicy, kaflarze, szklarze, kominiarze, sztukaterzy itp. w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 9 (rzemiosł budowlanych) przy ulicy Słonecznej (XXXI szkoła powszechna im. Dra Jordana).

14) Rzeźnicy, masarze, piekarze, cukiernicy, restauratorzy, szynkarze itp. w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 14 (dla zawodów spożywczych) przy ulicy Loretańskiej L 16 (XXIV szkoła powszechna im. Kochanowskiego).

15) Uczniowie zawodu drukarskiego i litograficznego w publ. szkole dokształcającej zawodowej Nr. 15 (dla uczniów drukarskich i litograficznych) przy ulicy Szujskiego L. 2 (II szkoła powszechna im. św. Barbary).

16) Uczniowie wszelkich zawodów o bardzo niskim poziomie przygotowania wpisywać się mają na kurs analfabetów w szkole św. Mikołaja przy ulicy Lubomirskich.

17) Praktykanci handlowi do klas I, II i III w szkołach: im. Kochanowskiego przy ul. Loretańskiej L. 16, im. Słowackiego plac Wolnica L. 1, oraz im. M. Konopnickiej Dz. XXII przy ul. Józefińskiej L. 10, zaś do

klasy przygotowawczej tylko w szkole im. Słowackiego plac Wolnica L. 1.

18) Uczenice krawieckie i modniarskie do klas: przygotowawczej, I, II i III w szkole im. Zbigniewa Oleśnickiego, Rynek Kleparski L. 18.

19) Uczenice pracujące w szwalniach do klas: przygotowawczej, I, II i III w szkole im. św. Scholastyki, ul. św. Marka L. 34.

20) Uczenice innych zawodów przemysłowych do klasy I, II i III w szkole im. Sienkiewicza Dz. XXII przy ul. Szkolnej L. 6 i do klas: przygotowawczej, I, II i III w szkole przy ul. Dietlowskiej (Barak).

21) Praktykantki handlowe do klas: przygotowawczej, I, II i III w szkole przy ul. Dietlowskiej (Barak), oraz w szkole im. Adama Mickiewicza przy ulicy Studenckiej L. 13.

Przy wpisach winien każdy uczeń wykazać się ostatniem świadectwem szkolnem, oraz świadectwem pracodawcy i nową książeczką kontrolną.

Wzywa się PP. majstrów oraz kupców, aby dopilnowali wpisania się swoich uczniów (terminatorów lub praktykantów) i uczenic w terminie wyżej oznaczonym do powyższych szkół, a to pod rygorem skutków z art. 126 rozp. Prez. Rzplitej z dnia 7 czerwca 1927 Dz. u. p. Nr. 53, poz. 468, tj. pod zagrożeniem grzywien od 10 do 1000 zł., względnie aresztu do dni 14-tu.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 21 sierpnia 1931 r.

L. B. S. 865/31. Kraków, 5 sierpnia 1931.

RUCH LUDNOŚCI W CZERWCU 1931 R.

W ciągu miesiąca czerwca b. r. zawarto w Krakowie małżeństw 187 (132), w tem chrześcijańskich 140 (93). Urodziło się żywo dzieci 395 (411), nieślubnych 75 (77), w czem z małżeństw żydowskich rytualnych 27 (22). Wśród żywo urodzonych było chłopców 202 (202). W tym samym okresie czasu zmarło osób 273 (321), z czego miejscowych 173 (209). Liczba zmarłych w szpitalach wynosiła osób 156 (180). Z przyczyn śmierci najwięcej przypada na gruźlicę 44 i na choroby organiczne serca 36. Wśród zmarłych było chrześcijan 229 (270).

Z M. Biura Statystycznego.

L. 2854/31/II.
IV.

Lista pierwotna sędziów przysięgłych na r. 1932.

OGŁOSZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa, po myśli art. 219 ustawy z dnia 6 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 12 poz. 93 o ustroju sądów powszechnych, zawiadamia interesowanych, że sporządzona przez Magistrat lista pierwotna osób, które można powołać do sprawowania obowiązków przysięgłych, jest wyłożona do przejrzenia w Wydziale IV Magistratu od 1—15 września 1931 r., w godzinach od 9 rano do 1 po poł.

Po myśli par. 1 art. 220 powołanej ustawy zarzuty w przedmiocie niewciągnięcia lub wciągnięcia na listę należy złożyć Magistratowi Wydział IV najpóźniej do dnia 22 września, a według par. 2 tego samego artykułu od rozstrzygnięcia zarządzeń Gminy, osoby interesowane mogą w ciągu 7 dni po otrzymaniu zawiadomienia odwołać się do Sądu Okręgowego, który rozstrzyga ostatecznie bez rozprawy.

Kraków, dnia 28 sierpnia 1931 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. III. 270/31 znal. Kraków, dnia 26 czerwca 1931 r.

OBWIESZCZENIE.

Wykaz rzeczy znalezionych w czasie od 1 kwietnia do końca czerwca 1931 r.

L. depoz.	L. czynności Mgtu	Przedmiot
131	314/31 znal.	torebka skórkowa
133	315	torebka damska z drobiazgami
136	316	dwa klucze
137	317	cztery klucze
140	319	pasek metalowy
142	320	torebka dziecięca z drobiazg.
143	321	piłka nożna
144	322	czapka barankowa
145	323	poszwa na poduszkę
147	324	torebka damska z pieniądzmi i drobiazgami
148	325	koszyk z prętów
370	326	drobna kwota
152	327	zegarek niklowy
153	328	pióro złote
154	329	torebką damska z drobną kwotą i drobiazgami
155	330	teczka skórzana
156	331	trzy kluczyki
566/29	334	torebka damska
163	340	torebka skórzana dziecinna
164	341	torebka damska
165	339	trzy klucze
166	338	cztery klucze
167	337	siedm kluczyków
168	336	parasolka
169	335	torebka damska
174	343	portfel z dowodami
177	344	trzy klucze
178	345	parasolka
179	346	teczka z książkami
181	347	kurtka męska
182	348	dwa klucze
183	349	obrączka złota
184	350	kołnierz damski (boa)
185	351	pięć kluczy
186	352	trzy klucze
187	353	portmonetka z pieniądzmi
188	354	zegarek męski
191	355	pugilares skórkowy z drobną kwotą
192	356	teczka skórzana
196	357	torebka rowerowa

L. depoz.	L. czynności Mgtu	Przedmiot
229	362	kołnierz damski
230	363	kołnierz damski
231	364	ośm kluczy
232	370	zegarek męski
234	365	zapalniczka
235	358	marynarka
236	366	płaszcz damski i torebka damska
337	367	cztery klucze
239	368	dokumenta osobiste
340	369	klucz
197	371	stopień od auta
201	372	rękawiczki
204	373	sakiewka z drobną monetą
207	374	pugilares
208	375	14 kluczy
209	376	dwa kluczyki
210	377	portmonetka
211	378	dwa klucze
212	379	kocyk dziecinny
217	380	dwa klucze
218	381	tablica z godłem państw.
219	382	binokle damskie
220	383	teczka skórzana
221	384	bielizna męska i damska
222	385	zegarek męski
223	386	torebka damska
224	387	portmonetka
225	388	teczka skórzana
226	389	kapelusz męski

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby o ile mogą dowieść swego prawa własności, zechcieli zgłosić się po odbiór tychże do Głównej Kasy miejskiej I-sze piętro, okienko Nr. 16 w godzinach urzędowych między 10 — 12 w południe, codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

W przeciwnym razie przedmioty te wydane zostaną znalazcom i po upływie trzech lat przejdą na ich własność, lub też po upływie tego czasu zostaną sprzedane w drodze licytacji; przedmioty zaś, ulegające zepsuciu, zostaną sprzedane w trzy miesiące od niniejszego ogłoszenia.

Prezydent stoł. król. m. Krakowa.

Dr. Klimecki.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w miesiącu czerwcu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom trzechpiętrowy przy ulicy Szczepańskiej l. or. 7, l. sp. 236/I, nabył Aleksander Grabowski od Zdzisława Zdanowicza i Ireny ze Zdanowiczów Zahaczewskiej, za cenę 25.300 dolarów.

2. Grunt lwh 581/IV przy ul. Łobzowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipteczne z realności lwh 88/IV, nabył Uniwersytet Jagielloński w Krakowie od Ignacego Chrzanowskiego, za cenę 5.383 dolarów.

3. Dom czteropiętrowy przy ulicy Zwierzynieckiej l. or, 14, l. sp. 32/III, nabyli po połowie Fryda Katz i Salomea Mondererówna od Anieli Zawistowskiej, za cenę 33.100 dolarów.

4. Grunt lwh 362/XIX przy ul. Mogilskiej, nabył Wiktor Kosterkiewicz od Róży hr. Raczyńskiej, Marji hr. Sierakowskiej i Władysłswa hr. Zamojskiego, za cenę 3000 złotych.

5. Dom jednopiętrowy przy ulicy Siemiradzkiego, l. or. 35, l. sp. 518/IV, nabył Dr. Józef Szymanowicz od Ferdynanda i Anny Zifferów, za cenę 10.500 dolarów.

6. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Spadzistej, l. or. 26, l. sp. 317/XIII, nabył Ludwik Wielkiewicz od Marji Dudkównej, za cenę 15.000 złotych.

7. Część (26/256) domu dwupiętrowego przy ulicy Stradomskiej, l. or. 23, l. sp. 24/VII, nabył Edward Neufeld od Akiwa Buchnera, za cenę 800 dolarów.

8. Część (26/256) domu dwupiętrowego przy ulicy Stradomskiej, l. or. 23 l. sp. 24/VII, nabył Dr. Eugenjusz Brzezicki od Edwarda Neufelda, za cenę 1000 dolarów.

9. Dom dwupiętrowy „Pod Motylem“, przy ulicy Kanoniczej l. or. 16, l sp. 116/I, nabyły po połowie Dr. Marja Wanda Ludwika 3 im. Wisłocka i Joanna z Wisłockich Meysztowiczowa od Jana Marji 2 im. Horodyskiego, za cenę 17 000 dolarów.

10. Grunt lwh 281/VI przy ul. św. Łazarza, nabyły po połowie Marja i Urszula Wojtyczkówne od Józefy z Krzyżanowskich Kruppowej, za cenę 25.000 złotych.

11. Części (3/216) domu parterowego przy ulicy Gromadzkiej, l. or. 26, l sp. 24/XXI oraz gruntu lwh 1038/XXI przy tejże ulicy, nabyła Marja Spiradek od Józefa Spiradka, za cenę 700 złotych.

12. Część (13/672) domu parterowego przy ulicy Gromadzkiej l. or. 26, l. sp. 24/XXI, nabyła Marja Spiradek od Eugenjusza Spiradka, za cenę 500 złotych.

13. Część (1/2) domu jednopiętrowego przy ulicy Wielickiej, l. or. 31, l. sp. 356/XXII, nabyła Chana Fischer od Perli Fischer, za cenę 1000 dolarów.

14. Części (3/20) gruntów lwh 212/XXI, lwh 1031/XXI i (3/40) gruntu lwh 460/XXI przy ul. Wiejskiej, nabył Jan Prochowski od Jana Golika, za cenę 2000 złotych.

15. Dom dwupiętrowy przy ul. Długosza l. or. 8, l. sp. 665/XXII oraz grunt lwh 780/XXII przy tejże ulicy nabył Salomon Teitelbaum od Alojzego Maliny, za cenę 11.250 dolarów.

16. Grunt lwh 1655/XXI obok ulicy Płaszowskiej, nabyła Marja Gdowska od Józefa Janika, za cenę 4.638 złotych.

17. Grunt lwh 1727/XXI przy ulicy Gromadzkiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 1365/XXI, nabył Jan Krzystek od Józefa Boska, za cenę 2000 złotych.

18. Część (1/6) domu parterowego, przy ul. Spiskiej, l. or. 3, l. sp. 71/IX, nabył Izaak Włoski od Apolonji Minny, za cenę 2 850 złotych.

19. Część (1/6) domu parterowego przy ulicy Krzywda, l. or. 15, l. sp. 5/XXI, nabyła Karolina z Gorzulów Boniorowa od Józefa Gorzuli, za cenę 300 złotych.

20. Dom dwupiętrowy przy ul. Lwowskiej, l. or. 45, l. sp. 528/XXII, nabyli po połowie Chaim i Marja Löwi od Leona i Anny Grünbergów, za cenę 11.400 dolarów.

21. Grunt lwh 1728/XXI, przy ul. Płaszowskiej,

wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 1303/XXI, nabyli po połowie Józef i Helena Wątorkowie od Franciszka i Kazimiery Pawłowskiej, za cenę 4.413 złotych.

22. Grunt lwh 1729/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 1303/XXI, nabyli po $^{1}/_{3}$ Witold i Franciszka Kacerowie, Anna Adamczykowa od Franciszka i Kazimiery Pawłowskich, za cenę 5 564 złotych.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część ($^{2}/_{32}$) domu jednopiętrowego przy Placu Zgody, l. or. 5, l. sp. 648/XXII, wartości 4.000 złotych, nabyły w drodze darowizny, po $^{1}/_{32}$ Felicja z Haberów Scheuerowa i Amalja z Haberów Abrahamerowa od Adolfa Habera.

2. Dom parterowy przy ul. Gromadzkiej, l. or. 3, l. sp. 50/XXI, oraz grunt lwh 1143/XXI przy tejże ulicy wartości 8.000 złotych, nabył w drodze darowizny Piotr Wójcik od Szymona Wójcika.

3. Część ($^{1}/_{9}$) domu parterowego przy ul. Dekerta, l. or. 7, l. sp. 450/XXII, wartości 6.000 złotych, nabyła tytułem darowizny Józefa Łaptasiowa od Stanisława Łaptasia.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{1}/_{3}$) gruntu lwh 362/XIX, przy ul. Mogilskiej, wartości 1000 złotych, nabył Władysław hr. Zamojski w spadku po śp. Zofji z hr. Potockich hr. Zamojskiej.

2. Dom parterowy przy ul. Fabrycznej, l. or. 5, l. sp. 115/XX, wartości 5.000 złotych, nabyli Marjanna Ciarach $^{5}/_{20}$ zaś po $^{3}/_{20}$ Marja z Ciarachów Dubasowa, Władysław, Janina, Aniela i Michalina Ciarachowie, w spadku po śp. Janie Ciarachu.

3. Część ($^{26}/_{32}$) domu dwupiętrowego przy ulicy Stradomskiej, l. or. 23, l. sp. 24/VII, wartości 8.000 dolarów, nabyli po $^{26}/_{256}$ Samuel i Akiwa Buchnerowie, z Buchnerów: Judyta Silbermintz, Sara Reisler, Feigla Blauer, Dorota Szeftel, Reisla Sperr i Anna Weissowa w spadku po błp. Jetti Buchnerze.

4. Część ($^{36}/_{48}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Chodkiewicza, l. or. 7, l. sp. 78/XX, wartości 36 000 złotych, nabyli po $^{6}/_{48}$ Marjan, Wacław, Zdzisław, Władysława i Felicja Tomaszewscy i Janina z Tomaszewskich Olejczykowa w spadku po śp. Władysławie z Rybołowiczów Tomaszewskiej.

5. Część ($^{1}/_{2}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Gontyna l. or. 3 l. sp. 245 XIII, wartości 42.500 złotych nabyli po $^{1}/_{8}$ Stefanja, Anna, Eugenjusz i mał. Jacek Urbańscy w spadku po śp. Wilhelmie Urbańskim.

Część ($^{8}/_{32}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Krowoderskiej l. or. 5 l. sp. 276 V, oraz domu jednopiętrowego przy ul. św. Filipa l. or. 13 l. sp. 129/V, łącznej wartości 67.500 złotych, nabyli: Berta Lewkowicz $^{2}/_{32}$, zaś po $^{1}/_{32}$ Regina Garfunkel, Dr. Jakób, Ferdynand i Antonina Lewkowiczowie, Felicja Perlberger i Sabina Diamant w spadku po błp. Aronie Bernardzie 2 im. Lewkowiczu.

7. Części ($^{8}/_{16}$) domów dwupiętrowych przy ul. Sobieskiego l. or. 16 a—d. l. sp. 505 a—d, oraz domów jednopiętrowych przy Aleji 29-go Listopada l. or. 57 l. sp. 166/XVIII. i l. or. 59 l. sp. 172 XVIII ogólnej wartości 156.750 złotych, nabyli: Berta Lewkowicz $^{2}/_{16}$, po $^{1}/_{16}$ Regina Garfunkel, Dr. Jakób, Ferdynand i Antonina Lewkowiczowie, Felicja Perlberger i Sabina Diamant w spadku po błp. Aronie Bernardzie 2 im. Lewkowiczu.

Kraków, dnia 11 sierpnia 1931 r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu sierpniu 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Tadeusz Oświęcimski Grodzka 17	przebudowa portalu sklepowego	Grodzka 17 lsp. 90	Prof. arch. Ludwik Wojtyczko	Insp. 280/31/A 24/8
Marja Dziurzyńska na ręce współwłaściciela p. Tad. Oświęcimskiego Grodzka 15	przebudowa portalu sklepowego	Grodzka 15 lsp. 89	Prof. arch. Ludwik Wojtyczko	287/31/A 21/8
Parafja N. P. Marji na ręce Przewielebnego Prałata Dr. Józefa Kulinowskiego	przebudowa okna zewn. na portal	św. Tomasza 39 lsp. 446	Jan Kolesiński	489 31 A 30/7

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Paulina Poserowa Grodzka 32	budowa 1-piętr. lewej oficyny	Grodzka 32 lsp. 67	inż. Zygmunt Prokesch	55/31/A 4 7
Aniela Zawistowska Tarłowska 8	pl. dodat. nadbud. oficyn	św. Krzyża l. kat. 283 lwh. 239	bud. Antoni Dostal	310/31/A 30/7
Firma „Bata" Florjańska 28	plany wewn. zmian w lokalu i przebudowa portali	Florjańska 28	inż. D. Taub	280/31/A 29/7
Arcybractwo Miłosierdzia i Bank Pobożny Sławkowska 1	przebudowa portalu sklepowego	Sławkowska 1 lsp. 30	arch. Fr. Mączyński	513/31/A 29/7
Józef Weksler Florjańska 25	pl. dodat. na przebudowę portali	Florjańska 25	S. Jonkler	480/31/A 20/7
Leon Steigler Grodzka 18	pl. dodat. ua przebudowę portali	Grodzka 18 lsp. 62	arch. Ludwik Paciorkowski	418/31/A 20/7
Dyrekcja Banku Spółek Zarobkowych Rynek Gł. 8	pl. dodat. na zmiany w budowie klozetów	Rynek 8 lsp. 47	Prof arch. Ludwik Wojtyczko	129/31/A 29/7
Bogdan Meleniewski Florjańska 44	budowa wewn. gabloty w sieni	Florjańska 44 lsp. 342	inż. Wacław Krzyżanowski	306/31/A 29/7
Dr. Albert Süsser Grodzka 11	przebudowa portalu	Grodzka 40	arch. S. Jonkler	263/31/A 29/7
		Dz. III.		
Zgromadzenie SS. Felicjanek Straszewskiego 18	budowa 2-piętr. gmachu Zakładu wychowawczego	Smoleńsk 1 l. kat. 46/I.	inż. Filipkiewicz i Kolarzowski	217/31/C 31/7
Herman i Ludwika Wasserbergerowie Tadeusza Kościuszki 32	pl. dodat. fasady i 5-piętr. domu	Zwierzyniecka i Pl. Kossaka l. kat 210/2 212/3 214/2	arch. Stefan Landsberger	242/31/C 6/8
		Dz. IV.		
Prof. Dr. Józef Szymanowicz Karmelicka 29	pl. nadbud. 2 i 3 piętra oraz dobud. 1 piętra w oficynie	Karmelicka 53 lsp. 518	inż. Jerzy Struszkiewizz	384/31/C 6/8
Józef i Faustyna Sandomierscy Czysta 13	pl. dod. nadbud. 3 piętra i przebud. wychodków	Czysta 13 lsp. 299	J. Chmielewski	123/31/C 8/8
Senat Akademicki Uniwersytetu Jagiell. Al. Słowackiego 15	plany na zmiany w mieszkaniu dozorcy na 5 piętrze	Al. Słowackiego 15 lsp. 522	arch. Ludwik Paciorkowski	311/31/C 10/8

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. VI.		
Etla Zimmertbaum Grodzka 36	pl. dodat. na zmiany rozkładu wychodków	Topolowa 30 lsp. 219	inż. Zygmunt Prokesch	407/31/B 13/8
Artur Liebeskind Strzelecka 11	pl. nadbud. 3-go piętra	Strzelecka 11 lsp. 253	arch. Jonkler	341/31/B 29/7
Dr. Jan Łapiński Lubicz 3	pl. dodat. na wykonanie wewnętrznych wychodków spłukiwanych	Dr. Zamenhofa lsp. 183	inż. Zygmunt Prokesch	420/31/B 13/8
		Dz. VII.		
F-ma Rząca i Chmurski i S-ka Gertrudy 4	nadbudowa 3-go i 4-go piętra	św. Gertrudy 4 lsp. 131	arch. Roman Bandurski	135/31/A 4/7
		Dz. VIII.		
Irma Spiererowa Starowiślna 85	pl. dod. dwóch magazynów podręcznych	Starowiślna 85. lsp. 407	arch. Edward Skawiński	508/31/A 30/7
Szyja i Małka Borgenicht Czarneckiego 14	pl. budowy 3 p. i 3 piętr. oficyny	Przemyska lwh. 501	inż. Zimmerman	462/31/A 29/7
Inż. Weingrün Jazny Pl. Groble 17	budowa 3 p. domu front. z niskim parterem i IV. p. od strony podwórza	Rzeszowska 6 lwh. 674	inż. Hand arch. Eintracht	445/31/A 18/7
		Dz. IX.		
Wojciech Woźniak i Ignacy Włoski Spiska 3	pl. nadbudowy 2 p. oraz dobud. tylnej oficyny	Spiska 3	bud. Izydor Kurzer	353/31/D 23/7
		Dz. XI.		
Józef i Katarzyna Czajkowscy Dębowa	nadbud. 2-go p. i poddasza oraz dobudowa klatki schod.	Dębowa i róg Wasilewskiego lsp. 100	inż. Jan Stobiecki	8254/30 16/7
M. Zakłady Samochod. Barska 12	adaptacje hali maszynowej na biura	Barska 12	Budown. A. arch. Silberstein M.	573/31/D 22/8
Maurycy Nass Zamkowa 4	adaptacje części lokalu sklepow. na mieszkanie oraz urządzenie okna od frontu	Zamkowa 4 lsp. 123	arch. Artur Brenner	552/31/D 22/8

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. XII.				
Leonard Gałuszka Kościuszki 26	plan urządzenia portalu sklepowego	Kościuszki 26 lsp. 90	inż. Józef Wilczyński	443/31/C 24/8
Stefan i Karolina Waliccy Krasickiego 9	budowa 3-piętr. domu	Na Stawach l. kat. 1835/1	inż. Zygmunt Prokesch	330/31/C 17/8
Stefanja i Emma Ettinger Westreichowa Straszewskiego 5	pl. dodat. na dobud. part. oficyny i nadbud. jednej ubikacji na III. p.	Syrokomli 17 l. kat. 2034/2	bud. Antoni Dostal	380/31/C 7/8
Jadwiga Sobestowa Słoneczna 1	dobud. 2 p. domu	Senatorska 19	inż. Józef Wilczyński	373/31/C 10/8
Stowarzyszenie Drukarzy „Ogniko" Rynek Gł. 12	budowa 4-piętr. domu	Syrokomli 15 l. kat. 1991/18	bud. Antoni Dostal	372/31/C 10/8
Janina Warzycka Radziwiłłowska 20	budowa ogrodzeuia frontowego	Kasztelańska l. kat. 75/34 75/4	W. Wilczyński i Ska	385/31/C 11/8
Dz. XIII.				
Andrzej i Katarzyna Majchrowie Senatorska 1	budowa 2-piętr. domu	Ks. Józefa 123 l. kat. 917/11 915/2	arch. Stefan Sikorski	234 31/C 14/8
Dz. XV.				
Tomasz Będzikiewicz Bracka 6	pl. dod. budowy 4-ro p. domu	Sienkiewicza Wybickiego Al. Słowackiego	inż. Fryderyk Tadanier	202/31/C 14/3
Firma „Akfal" Chocimska 19	budowa murowanego gnojownika	Chocimska 19 lsp. 243	arch. L. Paciorkowski	219/31/C 5/8
Władysław Liebling Kazimierza Wielkiego 19	plan budowy 3 p. domu	Nowowiejska 6 lkat. 235/7 232/17	arch. Zygmunt Grünberg	408/31/C 5/8
Dz. XVI.				
Tadeusza Wilkosz Jadwigi z Łobzowa 27	pl. 1 p. domu i komórek	Jadwigi z Łobzowa 27 lsp. 190	Fr. Mączyński	231/31/C 18/8
Magdalena Konikowa Zakątek 4	pl. wykonanych adaptacyj w budynku gospodarskim	Zakątek 4 lsp. 131	arch. Tomasz Bujas	344/31/C 11/8
Józefa Wilkoszowa Juljusza Lea 78.	pl. nadbud. I. p. i poddasza i przebud. parteru	Juljusza Lea 78 lsp. 109	arch. L. Paciorkowski	334/31/C 19/8

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XVI.		
Stanisław Mysiak Kazimierza Wielkiego 124	budowa mieszkań w poddaszu oraz urządzenie ustępów	Kaz. Wielkiego 124 lsp. 13	arch. Zygmunt Szufa	265/31/C 24/8
Stanisław i Franciszka Oleszkowie Juljusza Lea 58	budowa ogrodzenia prow.	Juljusza Lea 58 lkat. 225. 221/1 216/2	arch. Stan. Kryłoszański	274/31/C 14/8
		Dz. XVII.		
Józef Apro Mazowiecka 130 a	plany dod. na zmiany w budowie i opuszczenie części lewej klatki schod.	Mazowiecka 130 a lkat. 194/6	arch. Z. Szufa	399/31/C 13/8
Kazimiera Mleczko Friedleina 12	nadbudowa I. p.	Friedleina 12	arch. Wł. Stupnicki	409/31/C 19/8
Firma „Herbewo“ Prądnicka 3.	dodatk. plany na zmianę wewn. rozkładu budowy	Prądnicka 3 i róg Lubelskiej lwh. 2665	arch. Wł. Jurgowski	3367/30 3/7
Jan Chlipalski Al. Słowackiego 62	plan dodatk. na budowę 2 balkonów na 2 i 3 p.	Al. Słowackiego 62 lwh. 79	inż. Ant. Chlipalski	154/31/B 7/8
Zarząd Kasy Chorych Batorego	plany dodatk. na zmianę wewn. rozkładu i przebud.	Prądnicka	inż. Krzyżanowski	338/31/B 13/8
Tekla Malandowicz Benedykta 13	budowa 1-o piętr. domu	Mazowiecka 157	arch. Zygmunt Szufa	365/31/B 19/8
		Dz. XIX.		
Marta Jarosińska Zaleskiego 36	plany dod. na wykonanie jednej ubikacji w poddaszu	Zaleskiego 36 lkat. 21/113	arch. Wł. Stupnicki	385/31/B 12/8
Franciszek Psotka Żółkiewskiego 34	plany dod. na urządzone mieszkanie poddaszowe	Żółkiewskiego 34 lsp. 70	arch. Skawiński	243/31/B 12/7
		Dz. XX.		
Jan Nalepa Miedziana 50	budowa stajni i szopy drewnianej	Miedziana 50 lsp. 33	Franc. Krzyżanowski	369/31/B 12/8
Stanisław i Stanisława Sławikowie Niepołomska	budowa domu parter.	Niepołomska lkat. 654/7	arch. L. Paciorkowski	244/31/B 21/8
Marja Koprowska Miedziana 58	plany dodatk. na zmiany w budowie prowiz. kiosku	Miedziana 58 lsp. 25	arch. Stan. Kryłoszański	237/31/B 12/8
		Dz. XXI.		
Kiliańczuk Michał grunta Skrzyńskiego	budowa 1 piętr. domu z poddaszem	Grunta Skrzyńskiego lwh. 1735/45	arch. Ludwik Gintel	214 31/D 20/8

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XXII.		
Marja Horakowa Czyżówka	budowa 1-piętr. bliźniaczego domu	Czyżówka l. kat. 1059/7 1058	arch. Ludwik Paciorkowski	484/31/D 17/7
Marcjanna Wodecka Dekerta 5	plany na przebudowę pralni na mieszkanie	Dekerta 5 lsp. 451	arch. J. Merenda	305/31/D 10/8
Abraham Beck Smolki 16	budowa 2 ustępów spłukiwanych	Smolki 16 lsp. 599	inż. Zygmunt Prokesch	485/31/D 21/8
Franciszek i Karolina Gargasowie Kalwaryjska 84	nadbudowa 2 i 3 piętra, oraz budowa ustępów spłukiwanych	Kalwaryjska 84 lsp. 447	bud. Antoni Dostal	496/31/D 17/7

Prezydent miasta:
Inż. Karol Rolle w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Protokoły obrad Tymczasowej Rady miejskiej.

Protokół z 10-go jawnego posiedzenia Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 13 sierpnia 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent m.* Władysław Belina-Prażmowski.
Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.
„ „ Dr. Stanisław Klimecki.
Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.
Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **68**.
Początek posiedzenia o godzinie **18**.

Oddanie gruntu gminnego pod budowę państw. Gimnazjum żeńskiego.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak wnosi:
Rada miejska uchwali:

I. Gmina m. Krakowa postanawia przyczynić się do budowy gmachu Państwowego Gimnazjum żeńskiego w Krakowie i w tym celu odstąpi Skarbowi Państwa na własność i bezpłatnie część parceli gminnej lkat. 74/1, objętej lwh. 2 ks. gm. kat. Kraków Dz. XIV. Czarna Wieś przy przedłużonej ul. Krupniczej obok Miejskiego Domu wycieczkowego, oznaczoną kolorem zielonym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 5 maja 1931 r. o powierzchni około 3.200 metrów kwadratowych.

O ileby jednak Skarb Państwa postanowił wybudować gmach na pomieszczenie ponad 1.000 (tysiąc) uczennic, to Gmina powiększy ten obszar do 4.100 metrów kwadratowych.

Odstąpienie to będzie dokonane pod następującemi warunkami:

1. Powyższy grunt użyty będzie jedynie pod budowę Państwowego Gimnazjum żeńskiego i bez zgody Gminy m. Krakowa nie może być na inny cel przeznaczony.

2. Rozpoczęcie wspomnianej budowy, tj. rzeczywiste wykonanie fundamentów i piwnic nastąpi najdalej do dnia 31 grudnia 1932 r. (tysiąc dziewięćset trzydziestego drugiego) roku. W przeciwnym razie będzie Gmina m. Krakowa miała prawo żądać oddania z powrotem powyższego gruntu.

3. Zezwolenie na intabulację dane będzie przez Gminę dopiero po ukończeniu budowy.

4. Koszty urządzenia ulic przed powyższym gruntem pokryje w całości Gmina m. Krakowa.

5. Gmina oddaje powyższy grunt w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem wymienionych ograniczeń.

6. Wartość powyższego gruntu przyjmuje się na 150 Zł. słownie sto pięćdziesiąt złotych za jeden metr kwadratowy.

7. Koszty planów i pomiarów oraz legalizacji podpisów przedstawicieli Gminy i opłaty gminne poniesie Gmina m. Krakowa, inne zaś koszty związane z niniejszą transakcją, tudzież stemple i należytości skarbowe pokryje Skarb Państwa.

II. Do podpisania kontraktu i innych dokumentów upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępców PP. Radców miasta Inż. Fr. Drobniaka i Dr. R. Radzyńskiego, a w razie przeszkody PP. Radców miasta Dra L. Merza i Inż. L. Skarżeńskiego.

III. Niniejszą uchwalę przedłożyć Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie po myśli § 60 ustęp 11 statutu miejskiego i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 stycznia 1928 r. Nr. 7 poz. 40 Dz. U. Rz. P.

Uchwalono z poprawką Rm. Dr. Wielgusa. „Na wypadek gdyby Rząd realność odnośną na inny cel przeznaczył, realność odnośna staje się własnością Gminy z tem, że wartość samego budynku zostanie w danym razie ustalona i tę tylko wartość Gmina Rządowi wypłaci".

Sprzedaż parceli gminnej w Dz. XV. p. Józefowi Anhaltowi.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Drobniak wnosi:
Rada miasta uchwali:

I. Sprzedać P. Józefowi Anhaltowi część parceli gminnej lkat. 437/1 objętej lwh. 2 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś, oznaczona kolorem niebieskim na planie Budownictwa miejskiego z dnia 10 lipca 1931 r. o powierzchni około 432 metrów kwadratowych za cenę po 150 (sto pięćdziesiąt) złotych za jeden metr kwadratowy pod następującemi warunkami:

1. Cena kupna zapłacona będzie w ciągu 14 (czternastu) dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

2. Budowa domu na powyższym gruncie będzie rozpoczęta, tj. będą wykonane fundamenty i piwnice w ciągu jednego roku od dnia podpisania kontraktu, a ukończona wraz z uzyskaniem zezwolenia na użytkowanie budynku w ciągu trzech lat od dnia podpisania kontraktu.

3. W razie nierozpoczęcia budowy w zakreślonym terminie wolno będzie Gminie odkupić powyższy grunt za zwrotem zapłaconej ceny kupna bez policzenia odsetek. Prawo to ma być wpisane do księgi gruntowej.

4. Przed ukończeniem wspomnianej budowy i uzyskaniem zezwolenia na użytkowanie, nie wolno będzie kupującemu pozbywać aktem między żyjącemi powyższego gruntu. Zakaz ten jednak nie będzie wpisany do księgi gruntowej.

5. Kupujący względnie jego prawni następcy pokryją koszty chodnika wzdłuż powyższego gruntu. Inne koszty przewidziane art. 174 prawa budowlanego co do urządzenia ulicy pokryje Gmina.

6. Powyższy grunt sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych z wyjątkiem wymienionych ograniczeń.

7) Koszty kontraktu, intabulacji, legalizacji, wykonania prawa odkupu względnie jego ekstabulacji. stemple i należytość przenośną oraz wszystkie koszty związane z niniejszą transakcją poniesie kupujący względnie jego prawni następcy.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się, obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, PP. Radców miasta Inż. Fr. Drobniaka i P. Dra L. Merza, a w razie przeszkody PP. Radców miasta Dra R. Radzyńskiego i Inż. L. Skarżeńskiego.

III. Upoważnia się P. Prezydenta miasta do oddania gruntu w posiadanie i zezwolenie na rozpoczęcie robót budowlanych przed kontraktem o ile kupujący złoży całą cenę kupna.

IV. Przedłożyć niniejszą uchwałę P. Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie w myśl § 60 ustęp 11 statutu m. i art. 2 rozp. Prezydenta Rz. P z dnia 16-go stycznia 1928 r. Nr. 7 poz. 40 Dz. U. Rz. P.

Uchwalono. L. I. 3964/1931.

Sprzedaż gruntu gminnego pp. Dr. Leonowi Morgenbesserowi oraz Dr. Jakóbowi i Reginie Mückenbrunnom w Dz VIII.

Imieniem Sekcji I. Rm. Dr. Radzyński wnosi:
Rada miasta uchwali:

Dodatkowo do gruntu, którego odstąpienia dotyczy uchwała Rady miejskiej z dnia 24 kwietnia 1931 r. sprzedać wspólnie PP. Dr. Leonowi Morgenbesserowi w $^1/_2$ oraz małżonkom Dr. Jakóbowi i Reginie Mückenbrunnom po $^1/_4$ skrawek parceli gminnej lkat. 736/1 objętej lwh. 17 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. VIII. Kazimierz, o szerokości 1 (jednego) metra od strony zachodniej tak, aby front pierwotnego gruntu wraz z tym skrawkiem mierzył 14·5 (czternaście i pół) metrów długości, pod następującemi warunkami:

1. Cena wynosić ma po 140 (sto czterdzieści) złotych za jeden metr kwadratowy.

2. Cenę kupna zapłacą kupujący w ciągu 30 (trzydziestu) dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

3. Inne warunki mają być analogiczne do warunków, ustalonych w uchwale Rady miejskiej z dnia 24 kwietnia 1930 r.

Uchwalono. L. I. 2750/1931.

Plan zabudowania realności Tillesów w Dz. XIX.

Imieniem Sekcji I. Rm. Dr. Grzybowski wnosi:
Rada miasta uchwali:

Opierając się na ustalonym przez Radę miasta z dnia 14 grudnia 1923 planie generalnym skali 1 : 2880 uchwala się plan zabudowania realności Tillesów, a w szczególności uchwala się:

1. Linję regulacyjną Aleji Obwodowej (ul. Glinianej) według linji fioletowej, oznaczonej na planie Budownictwa miejskiego B. z dnia 29 maja 1931 literami

$$t - u, v - w - x - x'$$

po stronie zachodniej z linją budowlaną w odległości 6·5 m od pow. linji regulacyjnej według linji czerwonej na pow. planie, oznaczonej literami:

$$t' - u', v' - w' - x'.$$

2. Otwarcie ulicy w dalszem przedłużeniu mającej się przełożyć ul. Okopy wzdłuż nowej granicy Ogrodu Botanicznego w kierunku do ul. Grzegórzeckiej na razie ze wschodnią linją regulacyjną według, oznaczonej na pow. planie Budownictwa miejskiego B. linji czerwono literami:

$$r_1 - s_1$$

3. Otwarcie ulicy w przedłużeniu wylotu ul. Żółkiewskiego z linjami regulacyjnemi według linij czerwonych na pow. planie Budownictwa miejskiego, oznaczonych czerwono literami:

$$p - u$$

od strony północno-zachodniej, zaś

$$r_1 - v_1$$

od strony południowo-wschodniej:

4. Otwarcie przecznicy Nr. 1 z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na pow. planie Budownictwa miejs kiego B. czerwono literami:

$k_2 — l_2 — ł_2$

od strony północnej, z linją budowlaną:

$l_2 — l_2 — ł_3 — ł_3$

zaś literami:

$m_2 — n_2$

od strony południowej.

5. Otwarcie przecznicy Nr. II z linjami regulacyj nemi, oznaczonemi na pow. planie Budownictwa miejskiego B. czerwono literami:

$o_2 — p_2 — r_2$

od strony północnej, z linją budowlaną:

$p_2 — p'_2 — r'_3 — r_3$

zaś

$s_2 — t_2$

od strony południowej.

6. Otwarcie przecznicy Nr. IV, z linjami regulacyjnemi na pow. planie Budownictwa miejskiego B., oznaczonemi czerwono literami:

$y_2 — y_3 — a_4$

z linją budowlaną:

$y_4 — y'_4 — a'_9 — a_3$

od strony północnej, zaś

$b_4 — c_4$

od strony południowej.

7. Otwarcie przecznicy Nr. VII z linjami regulacyjnemi na pow. planie Budownictwa miejskiego B., b., oznaczonemi czerwono literami:

$l_4 — ł_4$

od strony zachodniej, zaś

$m_4 — n_4$

od strony wschodniej, z linją budowlaną:

$m'_4 — n'_3 — n_3$

8. Otwarcie aleji 240-metrowej na przestrzeni od Aleji Obwodowej do ulicy Okopy na razie z północną linją regulacyjną według linji czerwonej na planie Budownictwa miejskiego B., oznaczonej literami:

$s_1 — b_2$

oraz od strony południowej w obrębie liter:

$d_2 — d_5$

9. Sposób zabudowania dla bloków budowlanych powyżej uchwalonemi linjami regulacyjnemi objętych, zwarty bez skrzydeł i oficyn, jak to w planie zabudowania Budownictwa miejskiego B. z dnia 29 maja 1931 oznaczono oraz bez suteren mieszkalnych.

10. Wysokość zabudowania zgodna z ustawą bu dowlaną.

11. Zarząd miasta zaznacza, że do wykonania wyżej wymienionych otworzyć się mających ulic nie przystąpi, pozostawiając w tym względzie po myśli art. 64 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. inicjatywę interesowanym właścicielom, z zastrzeżeniem, że:

a) sposób urządzenia ulic po myśli art. 172, 173 i 174 prawa budowlanego oznaczy Rada miejska,
b) Gmina m. Krakowa po myśli art. 66 prawa budowlanego obejmie ulice, skoro przynajmniej $^1/_3$ części długości frontów będzie zabudowaną, do tego zaś czasu utrzymanie tych ulic obciążać będzie właściciela gruntu względnie jego prawonabywców,
c) ulice będą przekazane Gminie m. Krakowa bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych,
d) w myśl art. 410 prawa budowlanego i § 16 c przepisów miejscowych wydanie konsensu budowlanego na działkach powstających z parcelacji pow. gruntów uzależnia się od urządzenia ulicy.

12. Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ech tygodni. począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Sprawozdawca Rm. Dr. Grzybowski.

W dyskusji zabierali głos Rm. Dr. Beaupré i Inż. Rolle.

Po wyjaśnieniach udzielonych przez Referenta, wnioski Sekcji I uchwalono.

Rewizja linji budowlanej ul. Kujawskiej w Dz. XV.

Imieniem Sekcji I Rm. Dr. Grzybowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

W myśl art. 29 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202, podtrzymuje się uchwałę Sekcji I i II, działających imieniem Rady miasta z dnia 24 sierpnia 1910 r. $\frac{\text{L. 91112/10}}{\text{I a}}$ p. 1, tj., że tor jezdny wraz z chodnikami ul. Kujawskiej ma wynosić 12 m szerokości, a od strony wschodniej ulicy na całej jej długości mają być założone ogródki o szerokości 4 metrów. Dla obustronnych parcel, położonych przy ul. Kujawskiej ustala się sposób zabudowania zwarty bez oficyn i suteren.

Uchwalono. L. 871/Bb/1931.

Sposób zabudowania parcel Oficerskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 22-go kwietnia 1931 r., reasumując uchwałę Rady miasta z dnia 4 lutego 1924 r. do L. 6518/23/I p. IV/b odnośnie do sposobu zabudowania parcel Oficerskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, położonych przy ul. Mogilskiej w blokach:

1) przyległym do ogrodu Fundacji Lubomirskich i
2) przy rogatce miejskiej,

uchwala się dla tychże parcel sposób zabudowania zwarty z domami w wysokości dopuszczalnej ustawą budowlaną, jak to na planie Budownictwa miejskiego Oddz. B z dnia 21 maja 1931 r. oznaczono.

L. Mgtu 955/931 Bb.

W dyskusji zabierali głos Rm. Bobrowska, Dr. Beaupré, st. radca Budownictwa Inż. Kłeczek, Inż. Wierzchowski poruszając sprawę transformatora w tej dzielnicy, z uwagi jednak na pewne szcze-

góły, które winny być uzgodnione, wnosi, aby sprawę odroczyć i zgłasza wniosek:

Tymczasowa Rada m. uchwali:

Zmianę sposobu zabudowania parceli Oficerskiej Spółdzielni Mieszkaniowej przy ul. Mogilskiej przekazać dotyczącym Sekcjom do szczegółowego opracowania.

Wniosek Rm. Inż. Wierzchowskiego uchwalono.

Rewizja planu zabudowania realności Inż Zilsa.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21-go maja 1931 r. L. 1818/XXIX/Bb oraz art. 51 Prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. — uchwala się — reasumując częściowo uchwałę Rady m. z dnia 23 maja 1929 r. L. 2581/Bb/28 odnośnie do pp. I), 2 i 7, oraz II) zmianę planu zabudowania realności lwh. 940 Dz. XXII w Podgórzu przy ul. Kalwaryjskiej i Konopnickiej, położonej według wkreśleń w powyższym planie z dnia 3 sierpnia 1928 r. przez Budownictwo miejskie Oddz. B kolorem niebieskim oznaczonych, a mianowicie:

1) zmianę południowo-wschodniej linji regulacyjnej ul. Nr. 1 według linji w powyższym planie oznaczonej niebiesko literami:

h — i

przy szerokości ulicy 15 m.

2) zmianę linij regulacyjnych ulicy Nr. 6 według linij na powyższym planie oznaczonych niebiesko literami:

l — m — n — o — i

od strony zachodniej i południowej, zaś

p — q — r — s

od strony wschodniej i północnej, przy szerokości ulicy 12 m,

3) w związku z powyższemi uchwałami ustala się wysokość zabudowań dla ul. Nr. 1 — 15 m, zaś dla ul. Nr. 6 — 12 m.

4) Poza powyższemi zmianami utrzymuje się w mocy uchwałą Rady miasta z dnia 23-go maja 1929 r. do L. 2581/28/Bb.

5) Niniejszy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. L. 1170/31/Bb.

Rewizja planu zabudowania gruntów Burtana.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumując częściowo uchwałę Rady miasta z dnia 24 kwietnia 1930 r. do L. 2183/28/Bb, uprawomocnioną reskryptem z dnia 31 lipca 1930 r. na podstawie wszczętego postępowania w myśl art. 51 prawa budowlanego z 16 lutego 1928 r. uchwala się zmianę planu zabudowania według wkreśleń Budownictwa miejskiego Oddz. B z dnia 16 kwietnia 1931 r. kolorem niebieskim, oznaczonych w planie Budownictwa miejskiego Oddz. B z dnia 26 listopada 1928 r., a w szczególności uchwala się zmianę następujących punktów powyższej uchwały:

ad 1) odnośnie do linij regulacyjnych przedłużenia ul. Okopy według linij niebieskich, oznaczonych na pow. planie niebiesko literami:

a — b — c — d — e

od strony wschodniej, zaś

f_1 — f — g_1 — h — h_1 — h_2 — i

od strony zachodniej.

ad 2) odnośnie do północnej linji regulacyjnej ulicy wzdłuż granicy południowej gruntów b. laboratorjum wojskowego pozostawia się dotychczasową linję regulacyjną z uzgodnieniem jej ze zmianą ad 1) według linji niebieskiej na tym planie oznaczonej literami:

i — j — k — l — ł

dozwalając na adaptację, względnie nadbudowę istniejących budynków.

ad 3) odnośnie do linij regulacyjnych ulicy środkowej na gruntach b. laboratorjum, łączącej ul. Rzeźniczą z przedłużeniem ul. Okopy według linij niebieskich na pow. planie, oznaczonych niebiesko literami:

n — o — g

od strony północnej, z linją budowlaną w obrębie liter

n′ — o′

zaś literami

m — h

od strony południowej.

ad 4) odnośnie do linij regulacyjnych dalszej przecznicy między ul. Rzeźniczą a przedłużeniem ulicy Okopy, uzgodnienie ze zmianą ad 1) według linji niebieskiej na tym planie, oznaczonej literami:

w — w — x

od strony północnej, z linją budowlaną

w′ — w'_1 — x′

zaś

p_1 — r

od strony południowej.

ad 5) odnośnie do usytuowania oficyn według wkreśleń w planie powyższym Budownictwa miejskiego Oddz. B, kolorem niebieskim oznaczonych.

Poleca się Magistratowi wyłożyć dotyczący plan zabudowania do przeglądu publicznego na okres 4-ch tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po niniejszej uchwale.

Uchwalono. L. 1130/31/Bb.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 19·30.

Posiedzenie tajne.

Imieniem P. Prezydenta miasta wnosi Naczelnik Biura prez. Herget:

Rada miasta uchwali:

I.

1) Odmawia się prośbie p. Dra Michała Racławickiego, st. radcy Magistratu i naczelnika M. U. P. i P. P. o zaliczenie do wymiaru emerytury dodatku za kierownictwo w ilości 200 punktów miesięcznie.

2) W związku z przeniesieniem p. Dra Michała Racławickiego w stan spoczynku wyraża mu się za sumienne, pełne gorliwości i wydatne pełnienie obowiązków służbowych w ciągu jego długoletniej służby w Gminie m. Krakowa gorące uznanie i podziękowanie.

Uchwalono. (Do L. prez. 14.537/30).

II.

1) Odmawia się prośbie p. Tadeusza Przeorskiego, st. radcy Magistratu i naczelnika Biura prezydjalnego o policzenie mu z okazji jego przeniesienia w stan spoczynku do wymiaru emerytury dodatku osobistego w ilości 400 punktów miesięcznie i dodatku za kierownictwo w ilości 200 punktów miesięcznie.

2) Z okazji przeniesienia p. Tadeusza Przeorskiego, st. radcy Magistratu i naczelnika Biura prezydjalnego, w stan spoczynku wyraża mu się za jego dotychczasową służbę uznanie i podziękowanie.

(Uchwalono). (Do L. Prez. 9452/31).

III.

1) Odmawia się prośbie p. inż. Tadeusza Jaszczurowskiego, dyrektora Wodociągu m., o zaliczenie z okazji przeniesienia go w stan spoczynku dodatku za kierownictwo w ilości 200 punktów miesięcznie do wymiaru emerytury.

2) Z okazji przeniesienia p. inż. Tadeusza Jaszczurowskiego, dyrektora Wodociągu m., w stan spoczynku wyraża mu się za gorliwe i owocne pełnienie obowiązków służbowych uznanie i podziękowanie.

(Uchwalono). (Do L. Prez. 7994/31).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **20·45**.

Protokół z 11-go jawnego posiedzenia Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 27 sierpnia 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent m.* Władysław Belina-Prażmowski.

Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.

„ „ Dr. Stanisław Klimecki.

Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **88**.

Początek posiedzenia o godzinie **18**.

Przed porządkiem dziennym.

Sprzedaż części parcel gminnych w Dz. V. p. Stanisławie z Kolbuszów Warthowej.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada miejska uchwali:

I. Sprzedać p. Stanisławie z Kolbuszów Warthowej część parcel gminnych lkat. 14/1 i 14/2 objętych lwh 5 i 299 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. V. Kleparz, oznaczone kolorem żółtym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 25 sierpnia 1931 r. o łącznej powierzchni około 435 metrów kwadr. za cenę po 110 (stodziesięć) złotych za jeden metr kwadr., pod następującemi warunkami:

1. Cena kupna zapłacona będzie w ciągu 8 dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

2. Kupująca rozpocznie na powyższym gruncie budowę domu według planów zatwierdzonych przez Magistrat, tj. wykona fundamenta i piwnice najdalej do dnia 31 grudnia 1932 (tysiąc dziewięćsettrzydziestego drugiego roku) a ukończy tę budowę i uzyska zezwolenie na użytkowanie domu do dnia 31 grudnia 1933 (trzydziestego trzeciego) roku.

3. W razie nierozpoczęcia budowy w zakreślonym terminie wolno będzie Gminie odkupić powyższy grunt za zwrotem otrzymanej ceny kupna bez doliczenia odsetek. Prawo to ma być wpisane do księgi gruntowej.

4. W razie nieukończenia wspomnianej budowy w zakreślonym terminie zapłaci kupująca względnie jej prawni następcy Gminie kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych w złocie. Obowiązek ten ma być wekslowo zabezpieczony.

5. Przed ukończeniem wspomnianej budowy i uzyskaniem zezwolenia na użytkowanie domu nie wolno będzie kupującej pozbyć powyższego gruntu aktem między żyjącymi. Zakaz ten jednak nie będzie wpisany do księgi gruntowej.

6. Kupująca względnie jej prawni następcy pokryją koszty chodnika wzdłuż powyższego gruntu, inne zaś koszty urządzenia ulicy przed tym gruntem w myśl art. 174 prawa budowlanego, poniesie Gmina.

7. Powyższy grunt sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów z wyjątkiem wymienionych ograniczeń.

8. Koszty kontraktów, intabulacji, legalizacji, plajnów, pomiarów, wykonania prawa odkupu, przyszłego ekstabulacji, stemple i należytość przenośną oraz wszystkie koszty związane z niniejszą transakcją poniesie w całości kupująca, względnie jej prawni następcy.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. Radców miejskich Dra K. Jelonka i Dra J. Kuhna, a w razie przeszkody pp. Dra L. Merza i L. Skarżeńskiego.

III. Przedłożyć niniejszą uchwałę Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie w myśl § 60 ustęp 11 statutu miejskiego i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rz. z dnia 16 stycznia 1928 r. Nr. 7 poz. 40, Dz. U. Rz. P.

Uchwalono. L. I. 4912/31.

Sprawa przebudowy bójni na nierogaciznę i budowy bekoniarni.

Po bardzo treściwem i wyczerpującem sprawozdaniu, imieniem Komisji dla spraw Rzeźni i Targowicy, Wiceprezydent miasta Dr. Klimecki wnosi:

Połączone Sekcje działając im. Rady m. uchwalą:

1. Przystąpić do przebudowy bójni nierogacizny oraz budowy bekoniarni wraz z topiarnią smalcu i generatorem lodu kosztem 700.000 zł., na zasadzie oferty szczegółowej Firmy Zieleniewski z dnia 17 kwietnia 1931 r., uzupełnionej pismem z dnia 6 maja 1931 r., skontrolowanej i uzgodnionej przez Budownictwo z tem, że wymieniona Firma odda klucz od przeprowadzonej budowy i uruchomi przedsiębiorstwo najpóźniej dnia 1 stycznia 1932 r.

Koszta budowy zostaną pokryte w ten sposób, że Firma Zieleniewski otrzyma gotówką wszystkie kwoty

zgóry zapłacić się mające przez dzierżawców bekoniarni, tytułem dzierżawy i kaucji, które to kwoty w przybliżeniu wynosić będą około 150.000 zł., zaś resztę sfinansuje Firma Zieleniewski.

Gmina m. Krakowa zapłaci Firmie Zieleniewski pozostałą resztę ratami od 15 marca 1932 r. po 15-ty kwiecień 1934 r., co 75 dni jedną ratę z tem, że pierwsze trzy raty będą wynosić po 35.000 zł.

Gmina m. Krakowa opłacać będzie odsetki bankowe od płacić się mających rat i ewentualnie będzie żyrować Firmie Zieleniewski, względnie Firmie Elsner weksle i opłacać odsetki bankowe.

Wszystkie koszta budowy pokryje Gmina m. Krakowa z dochodów Rzeźni miejskiej.

2. Rozpisać przetarg z terminem 14-tu dni na dzierżawę bekoniarni z tem, że Prezydjum miasta zawrze kontrakt dzierżawy po zatwierdzeniu go przez Komisję dla spraw Rzeźni i Targowicy, Sekcję prawniczą i skarbową.

3. Do budżetu z r. 1931/32 wstawia się kwotę 35.000 zł., który to wydatek znajdzie pokrycie z dochodów Rzeźni.

W dyskusji zabierali głos:

Rm. Różycki jest zdania, że skoro rzeźnia miejska wybudowaną została przed 30 laty, nie zaspakaja już dzisiaj potrzeb — jest nieodpowiednią. Mowca popiera zamiary Prezydjum miasta, że przystępuje do rozbudowy rzeźni miejskiej, co się tyczy budowy bekoniarni jest zdania, że dla miasta nie jest to żaden interes, lecz tylko dla eksporterów.

Rm. Otorowski zapytuje czy miasto w sprawie zamierzonej budowy bekoniarni zasięgnęło opinji fachowych kół, porównując budowę bekoniarni z podobnem przedsiębiorstwem w Dębicy.

Rm. Dr. Radzyński jest zdania, że należy w sprawie budowy bekoniarni zasięgnąć opinji fachowych czynników, wnosi, aby rzecz tę skierować zpowrotem do Sekcyj.

Rm. Dr. Wielgus zauważa, że krakowska rzeźnia w dzisiejszych warunkach jest nieodpowiednią, władze centralne nie uznają rzeźni krakowskiej jako eksportowej. Konieczną jest budowa bekoniarni. Nie widzi potrzeby ogłaszania przetargu ze względu na krótki czas, bowiem w roku bieżącym przed rozpoczęciem zimy, bekoniarnia musi być skończoną. Kwestję dzierżawy powierzyć Sekcji VIII i Komisji dla rzeźni miejskiej.

Rm. Prof. Dr. Bujwid jest zdania, że budowa bekoniarni jest rzeczą wielkiej wagi, nie należy rozpoczęcia budowy odkładać, gdyż przez to wyrządzi się miastu wielkie szkody.

Rm. Dr. Czuchajowski twierdzi, że rozbudowa rzeźni miejskiej i budowa bekoniarni jest bezwzględnie konieczną, nie zgadza się z zapatrywaniami Rm. Różyckiego.

Rm. Broczyner zgłasza następujące dwa wnioski:

a) „Popieram wniosek p. Wiceprezydenta Dra Klimeckiego w całej rozciągłości i wnoszę o powierzenie Sekcji VIII i Komisji dla spraw Rzeźni i targowicy miejskiej, wybór oferentów bez przetargu“;

b) „Gmina miasta Krakowa przydzieli do powstać mającej bekoniarni swego weterynarza“.

Wobec przemówień poprzednich radców miejskich Rm. Dr. Radzyński cofa swój wniosek o odesłanie do Sekcji VIII sprawy budowy bekoniarni.

Rm. Dr. Gertler popiera wniosek Rm. Dra Wielgusa.

Po szczegółowem wyjaśnieniu Referenta na poruszone sprawy przez Radców miejskich, przystąpiono do głosowania.

W głosowaniu wnioski Referenta Wiceprezydenta Dra Klimeckiego z poprawką Rm. Dra Wielgusa i Dra Gertlera uchwalono jednomyślnie.

Na wniosek Rm. Dra Wielgusa następujące sprawy przyjęła Rada miejska bez dyskusji „en bloc“:

I. Sprzedaż części parcel gminnych p. Antoninie z Wajdów Woźnej w Dz. III.

Imieniem Sekcji I. Rm. Dr. Radzyński wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Odstąpić na własność p. Antoninie z Wajdów Woźnej część parceli gminnej lkat. 229, objętej lwh 134 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. III. Nowy Swiat, oznaczoną kolorem żółtym na planie Budownictwa miejskiego o powierzchni około 120 metrów kwadratowych w zamian za części parcel lkat. 226 i 227 objętej lwh 132 tej samej księgi, oznaczone kolorem zielonym i głoskami m—n—o—f—h—i r na powyższym planie o łącznym obszarze około 224 metrów kwadratowych, pod następującemi warunkami:

1. Zamiana następuje bez żadnej dopłaty.

2. Zamienne grunty odstępują sobie kontrahenci w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

3. Gmina zburzy własnym kosztem tę część budynku, która znajduje się na skrawku parceli lkat. 229 Dz. III, będącym przedmiotem zamiany i postara się o opróżnienie przez lokatorów wspomnianej części budynku.

4. Koszty kontraktu, planów i pomiarów, intabulacji, ewentualnie stemple i należytość przenośną i inne koszty poniosą obie strony po połowie.

5. A) Zakupić dla Gminy miasta Krakowa od p. Antoniny z Wajdów Woźnej część parceli lkat. 226 i 227 objętych lwh 132 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. III. Nowy Swiat oznaczone kolorem zielonym i literami r—m—l—k na powyższym planie o powierzchni około 66 metrów kwadratowych za cenę po 50 (pięćdziesiąt) złotych za jeden metr kwadratowy, pod następującemi warunkami:

1. Cena kupna wypłacona będzie przy podpisaniu kontraktu.

2. Wymieniony grunt nabywa Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

3. Koszty związane z kupnem poniesie Gmina.

B) Wydatek połączony z niniejszem kupnem pokryć z Dz. II. § 160 wydatki nadzwyczajne budżetu 1931/32.

III. Postanowienie ad I. i II.

Grunty wymienione w ustępach I. i II. nabywa Gmina na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rz. z dnia 21 kwietnia 1927 r. Nr. 42, poz. 372, Dz. U. Rz. P.

IV. Jeżeli Gmina nabędzie od p. Marji Kossakowej względnie jej prawnych następców część parceli lkat. 225,

objętej lwh 131 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. III. Nowy Świat, oznaczoną kolorem niebieskim i literami p—q—l na powyższym planie o powierzchni około 20 metrów kwadratowych, to odstąpi p. Antoninie z Wajdów Woźnej ten grunt po tej samej cenie, po jakiej nabędzie od niej powyższy skrawek oznaczony literami r—m—l—k, tj. po 50 (pięćdziesiąt) złotych za jeden metr kwadratowy.

Uchwalono. L. I. 2771/31.

II. Sprzedaż gruntu gminnego pod budowę domów Tow. Uniwersytetu robotniczego im. A. Mickiewicza.

Imieniem Sekcji I. Rm. Dr. Kuhn wnosi:

Rada miasta uchwali:

Dodatkowo do gruntu, którego sprzedaży dotyczy uchwała Rady miejskiej z dnia 6 listopada 1930 r., zatwierdzona reskryptem Krak. Urzędu Wojewódzkiego z dnia 5 grudnia 1930 r. L. Sm. I. 339/30 r., sprzedać Spółdzielni z odpowiedzialnością udziałami dla budowy domów Towarzystwa Uniwersytetu robotniczego im. A. Mickiewicza w Krakowie, część parceli gminnej lkat. 8/1 objętej lwh. 492 i część parcel gminnych lkat. 8/7 i 8/8 objętych lwh 2 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś, tj. pas gruntu oznaczony kolorem czerwonym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 23 października 1930 r. o szerokości 5·50 metrów i obszarze około 190 metrów kwadr., pod następującemi warunkami:

1. Cena kupna wynosić będzie po 105 (stopięć) złotych za jeden metr kwadratowy.

2. Cena kupna płatna jest w całości w ciągu dni 30-tu po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

3. Ponadto obowiązywać mają wszystkie inne warunki powyższej uchwały Rady miejskiej.

Uchwalono. L. 2127/931 I.

III. Zamiana gruntu gminnego z gruntami p. inż. Zdzisława Miedniaka w Dz. XII.

Imieniem Sekcji I. Rm. Dr. Kuhn wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zmienia się częściowo uchwałę połączonych Sekcyj I—VIII Rady miejskiej z dnia 5 sierpnia 1930 r. w sprawie zamiany gruntu gminnego z gruntu p. Inż. Zdzisława Miedniaka w ten sposób, że Gmina miasta Krakowa odstępuje p. Inż. Zdzisławowi Miedniakowi część swojej parceli lkat. 2018/1 objętej lwh 25 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII. Półwsie o powierzchni 1250 metrów kwadr. bez żadnej dopłaty.

Inne postanowienia powyższej uchwały pozostają bez zmiany.

Uchwalono. L. I. 1169/31.

IV. Parcelacja i sposób zabudowania gruntów gminnych po emfiteuzie.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uchwala się parcelację i sposób zabudowania gruntów gminnych po emfiteuzie według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 29 stycznia 1931 r., oznaczonego jako alternatywa Nr. IV.

Uchwalono. L. Magtu Bb. 401/31.

Poprawki Referenta Wiceprezydenta Dra Ducha do punktu V. i VI. porządku dziennego.

Obniżenie dodatkowych uposażeń pracowników Zakładów Miejskich.

Ad A. po ustępie 5 dodać ustęp 6, następującej treści:

„Urzędnicy zajmujący mieszkania służbowe otrzymują bezpłatnie wszelkie przybory i części, jakie przy używaniu prądu będą im potrzebne.

Ust. 6, 7 otrzymują numeracje 7, 8.

Po ust. 7 wzgl. 8 wchodzi osobny ustęp 9 następującej treści:

Dyrektor Zakładu jest uprawniony niewykorzystany deputat węglowy na prośbę urzędnika wzgl. niższego funkcjonarjusza zamienić na normy prądowe według nast. klucza, za każde 100 kg węgla podwyższa się deputat prądu o 13 klwh.

Ustęp 8 otrzymuje numerację 10 i nast. uzupełnienie:

Dla deputatu prądowego. Deputat węglowy obowiązuje natomiast na rok budżetowy 1931/32 i lata następne aż do dalszych zarządzeń.

Ad B. Po ust. 9 dodać nowy ust. 10 nast. treści:

„Dyrektor Zakładu jest upoważniony na prośbę urzędnika wzgl. niższego funkcjonarjusza, niewykorzystany deputat węglowy zamienić na gazowy według nast. klucza za 100 kg węgla 15 m^3 gazu".

Ustęp 10 otrzymuje numerację 11 i następujące uzupełnienie:

Odnośnie poboru deputatu gazowego. Normy opałowe obowiązują na rok budżetowy 1931/32 i lata następne aż do dalszych zarządzeń.

Ad C. Ust. 6 uzupełnić i obowiązuje na r. 1931/32 i lata następne aż do dalszych zarządzeń.

Ad D. ust. 5. *Ad E.* ust. 4 i *Ad F.* ust. 3 uzupełnić odnośnie deputatu prądu i gazu. Deputat węglowy w tej wysokości obowiązuje na rok budżetowy 1931/32 i lata następne aż do dalszych zarządzeń.

Ad D, E i *F* na końcu dodać osobne ustępy:

Pracownicy zaliczani do niższych funkcjonarjuszy, jednakże pobierający uposażenie zasadnicze według grup wyższych niż XIII—XVI. st. służb., otrzymują deputaty węglowe, gazowe i prądowe, przypadające odpowiedniemu stopniowi służbowemu, według jakiego pobierają uposażenie.

Ad A. ust. 3, *Ad B.* ust. 3, *Ad C.* ust. 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1-go sierpnia 1931 r.

V. Obniżenie dodatkowych uposażeń pracowników Zakładów miejskich.

Imieniem Komisji dla spraw Elektrowni, Gazowni i Wodociągów miejskich, Wiceprezydent Dr. Duch wnosi:

Tymczasowa Rada miasta uchwali:

A) 1. Znosi się uchwałę Komisji Gazowo-elektrycznej z dnia 22 listopada 1913 r.

2. Przyznaje się bezpłatnie aż do dalszego zarządzenia wyłącznie na własne potrzeby węgiel opałowy i światło elektryczne wszystkim urzędnikom korzysta-

jącym dotychczas z bezpłatnego opału i światła, według następujących norm:

			węgla			prądu	
Grupa	V.	żonaci	9000 kg	kawalerzy	75%	800	kwh
„	VI.	„	8000 „	„	75%	700	„
„	VII.	„	7200 „	„	75%	600	„
„	VIII.	„	5400 „	„	75%	500	„
„	IX.	„	4800 „	„	75%	400	„
„	X.	„	3600 „	„	75%	300	„
„	XI.	„	3000 „	„	75%	200	„
„	XII.	„	2500 „	„	75%	100	„

drzewa rąbanego dodaje się 7%.

3. Nadwyżkę deputatu światła pokrywa uprawniony po cenie 35 gr. za kwh. Za niewyczerpanie deputatu opału lub światła nie przysługuje funkcjonarjuszom prawo bonifikacji.

Oszczędności w deputatach nie mogą być przenoszone na rok następny. Deputat opału lub światła nie może być innej osobie odstąpiony, a to pod zagrożeniem utraty prawa do deputatu.

4. Opał dostawia się bezpłatnie z dowozem, ale tylko w obrębie miąsta Krakowa i bez zniesienia.

5. Czynszu za wynajem elektromierza funkcjnarjusze nie płacą. Wydatki na urządzenie, lampki, stopki itd. oraz naprawy, ponoszą funkcjonarjusze sami po cenie kosztów własnych.

6. Pobór bezpłatnego opału i światła przysługuje dopiero po roku od wstąpienia do służby i to za wyraźnem poprzedniem zezwoleniem dyrektora.

Nowowstępujący urzędnicy przyjęci za miesięczną pensją, mogą otrzymać bezpłatny opał i światło od chwili wstąpienia do służby w Elektrowni miejskiej.

7. Pobór bezpłatnego opału i światła odbywa się według osobnego regulaminu, wydanego przez dyrektora.

8. Uchwała wchodzi w życie od 1-go września 1931 r.

B) 1. Znosi się uchwałę Komisji gazowo- elektrycznej z dnia 27 stycznia 1914 r.

2. Przyznaje się bezpłatnie aż do dalszego zarządzenia wyłącznie na własne potrzeby węgiel opałowy i gaz wszystkim urzędnikom, korzystającym dotychczas z bezpłatnego opału i światła, według następujących norm:

			węgla	względ. koksu			
Grupa	V.	żonaci	9000 kg	7750 kg.	kawal.	75%	1500
„	VI.	„	8000 „	6000 „	„	75%	1400
„	VII.	„	7200 „	5400 „	„	75%	1300
„	VIII.	„	5400 „	4050 „	„	75%	1200
„	IX.	„	4800 „	3600 „	„	75%	1000
„	X.	„	3600 „	2700 „	„	75%	800
„	XI.	„	3000 „	2250 „	„	76%	700
„	XII.	„	2500 „	1875 „	„	75%	600

drzewa rąbanego dodaje się 7%.

3. Ilość spotrzebowanego przez rok gazu oblicza się dla danego funkcjonarjusza nie specyfikując do jakiego celu w gospodarstwie domowem został użyty.

Nadwyżkę deputatu gazu pokrywa uprawniony po cenie przewidzianej dla urzędników Magistratu za 1 m^3.

4. Za niewyczerpanie deputatu opału lub gazu nie przysługuje funkcjonarjuszom prawo bonifikacji. Oszczędności w deputatach nie mogą być przeznaczone na rok następny.

Deputat opału lub światła nie może być innej osobie odstąpiony, a to pod zagrożeniem utraty prawa do deputatu.

5. Węgiel i drzewo odstawia się bezpłatnie jednak bez zniesienia, ale tylko w obrębie Krakowa.

6. Urzędnikom zajmującym mieszkania prywatne w mieście, można wykonywać na ich prośbę urządzenia gazowe, o ile mieszkanie jest na froncie ulicy oświetlanej gazem, lub w budynku, do którego gaz jest doprowadzony w rozmiarach odpowiadających randze urzędnika, o ile on sam ze swoją rodziną tó mieszkanie zajmuje i pod warunkiem spłacenia w 20 ratach miesięcznych własnych kosztów robocizny, rur i części urządzenia w domu powstać mających.

Gazomierze, świeczniki zwykłe, kuchenki itp. mogą urzędnicy mieszkający w mieście otrzymać bezpłatnie do użytku, jednak odpowiadają za uszkodzenie z ich winy pochodzące. Za cylindry, siatki, wszelkie szkło, węże gumowe oraz naprawy płacą Gazowni cenę kosztu gotówką.

7. Urzędnicy zajmujący mieszkania służbowe otrzymują bezpłatnie wszelkie przybory i części, jakie przy używaniu gazu będą im potrzebne.

8. Pobór bezpłatnego opału i gazu przysługuje dopiero po roku od wstąpienia do służby i to za wyraźnem poprzedniem zezwoleniem Dyrektora. Nowowstępujący urzędnicy przyjęci na stałe, mogą otrzymać bezpłatny węgiel i gaz od chwili wstąpienia do służby w Gazowni miejskiej.

9. Pobór bezpłatnego węgla i gazu odbywa się według osobnego regulaminu przez Dyrektora wydanego.

10. Powyższe wchodzi w życie od 1-go września 1931 r.

C) 1. Znosi się uchwałę Komisji wodociągowej z dnia 14 marca 1914 r.

2. Przyznaje się bezpłatnie aż do dalszego zarządzenia wyłącznie na własne potrzeby węgiel opałowy wszystkim urzędnikom korzystającym dotychczas z bezpłatnego opału według następujących norm:

			węgla			
Grupa	V.	żonaci	9000	kg.	kawalerzy	75%
„	VI.	„	8000	„	„	75%
„	VII.	„	7200	„	„	75%
„	VIII.	„	5400	„	„	75%
„	IX.	„	4800	„	„	75%
„	X.	„	3600	„	„	75%
„	XI.	„	3000	„	„	75%
„	XII.	„	2500	„	„	76%

drzewa rąbanego dodaje się 7%.

3 Za niewyczerpanie deputatu opału i wody nie przysługuje funkcjonarjuszom prawo bonifikacji. Oszczędności w deputatach nie mogą być przenoszone na rok następny.

4. Opał dostawia się bezpłatnie bez zniesienia, ale tylko w obrębie miasta Krakowa i do Zakładów wodociągowych. Deputat opałowy nie może być innej osobie odstąpiony, a to pod utratą prawa do deputatu.

5. Wodę dostarczać się będzie bezpłatnie funkcjonarjuszom mieszkającym w budynkach uwolnionych od podatku wodociągowego w ilości po 50 litrów na głowę i dobę każdego członka jego rodziny.

Funkcjonarjuszom mieszkającym w domach opodatkowanych, ilość powyższą strąci się z ewent. nadwyżki rocznej, obliczonej dla danej realności.

Czynszu za wodomierze funcjonarjusze wodociągowi nie płacą.

Naprawy urządzeń wodociągowych ponoszą funkcjonarjusze nie mieszkający w zakładach wodociągowych za zwrotem kosztów materjału i robocizny.

Pobór bezpłatnego opału odbywać się będzie według regulaminu, wydanego przez Dyrektora Zarządu wodociągowego.

6. Uchwała powyższa wchodzi w życie od 1 września 1931 r.

D) 1. Znosi się punkt 2 i 6 R. I. c. uchwały Rady miasta z dnia 14 lutego 1930 r

2. Punkt 2 R. I. c. otrzymuje następujące brzmienie: Pracownikom wyżej roku służby przysługuje deputat opałowy w ilości 2.500 kg węgla i 7% drzewa rocznie bezpłatnie z odwozem, jednak bez zniesienia.

3. Punkt 6 R. I. c. otrzymuje następujące brzmienie: Pracownicy objęci etatem i stali otrzymują 100 kwh. prądu rocznie bezpłatnie, przytem pobór ekwiwalentu w gotówce lub w nafcie nie jest dopuszczalny.

4. Zastrzeżenia dotyczące poboru deputatu opałowego i prądu przez urzędników mają zastosowanie i do niższych pracowników miejskich.

5. Uchwała powyższa wchodzi w życie od 1 września 1931 r.

E). 1) Znosi się punkt 1. R. II c. uchwały Rady m. z dnia 14 lutego 1930 r.

2) Punkt 1 R. II c. uchwały powyższej otrzymuje brzmienie:

1) Pracownikom Gazowni miejskiej wyżej 1 roku służby przysługuje deputat opału 2.500 kg węgla lub 1.875 kg koksu i drzewa 7% dla żonatych, dla kawalerów 75% tegoż deputatu rocznie bezpłatnie z dowozem, jednak bez zniesienia, a to o ile mieszkają w obrębie sieci gazowej.

O ile mieszkają w obrębie sieci, deputat węgla zmniejsza się o 400 kg lub 300 kg koksu, wzamian za co pracownik otrzymuje 120 m^3 gazu rocznie jako ekwiwalent 400 kg węgla.

3) Zastrzeżenia dotyczące poboru deputatu opałowego i gazu przez urzędników mają zastosowanie i do niższych pracowników miejskich.

4) Uchwała wchodzi w życie od 1 września 1931 r.

F). 1) Znosi się punkt IV. R. I uchwały Rady m. z 14 stycznia 1930 r.

2) Punkt IV R. I otrzymuje następujące brzmienie:

Mechanicy, maszyniści, oprawcy, palacze, wrotni, stróże, tercjanie, dozorcy Teatrów m. otrzymują deputat opałowy w ilości 25 m węgla, do którego dodaje się 7% drzewa.

3) Uchwała wchodzi w życie od 1 września 1931 r

VI. Obniżenie premij dla pracowników miejskich w zakładach przemysłowych.

Imieniem Komisji dla Elektrowni, Gazowni i Wodociągu m. Wiceprezydent m. Dr. Duch wnosi:

Tymczasowa Radą m. uchwali:

A). 1) Uchwałę Komisji gazowo-elektrycznej z 31 września 1921 r. zawiesza się na czas aż do definitywnego załatwienia systemu premjowego.

2) Na czas przejściowy przyznaje się wszystkim obecnie pobierającym premje 65% premij, obliczonych według dotychczasowego klucza.

3) Wnioski wchodzą w życie od 1 września 1931 r.

B). 1) Uchwałę Komisji gazowo-elektrycznej z dnia 21 września 1921 r. zawiesza się na czas aż do definitywnego załatwienia systemu premjowego.

2) Na czas przejściowy przyznaje się wszystkim obecnie pobierającym premje 65% premij, obliczonych według dotychczasowego klucza.

3) Uchwała wchodzi w życie od 1 września 1931 r.

C). 1) Uchwałę Komisji wodociągowej z dnia 13 sierpnia 1923 r. zawiesza się na czas aż do definitywnego załatwienia systemu premjowego.

2) Na czas przejściowy przyznaje się wszystkim obecnie pobierającym premje 65% premij obliczonych według dotychczasowego klucza.

3) Uchwała wchodzi w życie od 1 września 1931 r.

W dyskusji, jaka wywiązała się na temat spraw zamieszczonych pod punktem V i VI porządku dziennego, za wnioskami referenta Wicepr. Dr. Ducha zabierali głos Rm.: Dr. Steinberg, Bochenek, Broczyner, Prof. Dr. Kumaniecki, Różycki, Jaworski, Dr. Załuski, Dr. Radzyński.

Po wyjaśnieniach, udzielonych przez referenta Wiceprez. Dr. Ducha wnioski zamieszczone pod punktem V i VI porządku dziennego jednomyślnie uchwalono.

Posiedzenie tajne.

Imieniem P. Prezydenta m. Naczelnik Biura prezydjalnego st. radca Magistratu Herget wnosi:

Połączone Sekcje Rady m. uchwalą:

Zgodnie z postanowieniem art. 53 ust. przepisów służbowych przenosi się p. Romana Albrechta, dyrektora Rzeźni m. w stan nieczynny.

Po dyskusji, w której zabierali głos Rm.: Dr. Gertler, Prof. Dr. Kumaniecki, Dr. Załuski wniosek referenta uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **21**.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Dnia 5 sierpnia 1931 r. odbyło się w sali portretowej Magistratu, przy współudziale P. Wiceprezydenta Ostrowskiego, **posiedzenie konstytuujące Sekcji VII. Rady miasta,** na którem wybrano przewodniczącym tejże Sekcji Radcę Dr. Jarszyńskiego, zaś zastępcą przewodniczącego Radcę Otorowskiego.

Następnie dokonano wyboru członków Sekcji VII. do Komisji dla Zakładu czyszczenia miasta i Straży pożarnej oraz zezwolono na urządzenie 2 stacyj benzynowych w mieście.

Pod przewodnictwem P. Prezydenta miasta Beliny-Prażmowskiego, przy współudziale Wiceprezyden-

tów Dra Ducha i Ostrowskiego odbyło się w dniu 12 sierpnia 1931 r. **posiedzenie Sekcji gospodarczej Rady miasta**.

Na posiedzeniu tem wybrano przewodniczącym tejże Sekcji Rm. Inż. Drobniaka, a zastępcą Rm. Dra Radzyńskiego. Z porządku dziennego Sekcja uchwaliła przedłożyć wnioski Radzie miejskiej co do bezpłatnego odstąpienia gruntu gminnego pod budowę gimnazjum żeńskiego, aby w ten sposób przyczynić się do budowy tego gmachu. W szczególności odstąpiony ma być Skarbowi Państwa na własność i bezpłatnie potrzebny grunt, położony przy przedłużonej ul. Krupniczej obok Miejskiego Domu Wycieczkowego. Odstąpienie gruntu nastąpi pod warunkiem rozpoczęcia budowy gimnazjum najdalej do dnia 31 grudnia 1932 r. Dalej, uchwalono sprzedaż gruntów gminnych w Dz. VIII. i XV. na cele budowlano-mieszkaniowe oraz zamianę gruntów gminnych na grunta prywatne w Dz. III. i XII.

Następnie przyjęto wnioski Magistratu co do ustanowienia prawa zastawu, dla pożyczki zaciągniętej przez Zgromadzenie XX. Najświętszego Serca Jezusowego w Płaszowie, na ukończenie budowy kaplicy i budynku mieszkalnego.

Zkolei, Sekcja uchwaliła wydzierżawić w Dz. XXII. grunty na cele handlowe, oraz przyznała kredyt dodatkowy na rok 1930/31 na utrzymanie bocznicy kolejowej w Dz. XXII. na Zabłociu.

Wreszcie przystąpiono do rozpatrywania szeregu planów regulacyjnych i budowlanych. I tak: przyjęto plan linji regulacji Alei Obwodowej (ulicy Glinianej), dalej plan rewizji linji budowlanej ulicy Kujawskiej w Nowej Wsi, oraz omówiono zmianę sposobu zabudowania parcel Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej przy ul. Mogilskiej.

Wkońcu zatwierdzono plan parcelacji gruntów gminnych na narożniku ul. Dietlowskiej koło P. K. O., oraz plan zabudowania parcel przy ul. Kalwaryjskiej i Konopnickiej.

Na tem posiedzenie zakończono.

Dnia 21 sierpnia 1931 r. odbyło się w obecności wiceprezydenta miasta Dra Klimeckiego **posiedzenie Komisji dla spraw rzeźni i targowicy miejskiej**, na którem dokonano wyboru przewodniczacego w osobie Rm. Prof. Dra Juljana Nowaka i zastępcy w osobie Rm. Dra Bolesława Czuchajowskiego.

Komisja uchwaliła przystąpić do budowy bekoniarni i przebudowy bójni na nierogaciznę w Rzeźni miejskiej, tudzież urządzenia topiarni smalcu wraz z rafinerją i roboty te oddać na zasadzie oferty i planów firmie Zieleniewski S. A. oraz rozpisać przetarg na dzierżawę bekoniarni.

Następnie rozpatrywano sprawę mięsa prowincjonalnego. Ze względów sanitarnych postanowiono poddać mięso to ścisłej kontroli sanitarnej, a ponadto ze względu na anormalną rozpiętość między cenami hurtownemi a detajlicznemi postanowiono obniżyć wydatnie ceny za mięso prowincjonalne, które w hurcie kosztuje od 80 gr. do 1·20 zł. za 1 kg.

Sklepy z mięsem będą zobowiązane umieszczać widoczne napisy na zewnątrz i wewnątrz sklepu wskazujące na cenę i fakt, że w danym sklepie sprzedaje się mięso pochodzenia prowincjonalnego.

Komisja rozpatrywała także sprawę obniżenia opłat targowych w rzezalniach, które w Krakowie są za wysokie.

Pod przewodnictwem Rm. Inż. Drobniaka przy współudziale wiceprezydenta miasta P. Dra Ducha odbyło się w dniu 26 sierpnia 1931 r. **posiedzenie Sekcji gospodarczej Rady miejskiej.**

Na posiedzeniu tem Sekcja uchwaliła sprzedaż gruntu gminnego w Dz. XVII. na rozszerzenie szpitala Kasy Chorych, oraz gruntu w Dz. V. na cele budowlano-mieszkaniowe.

Następnie przyjęto wnioski Magistratu w sprawie dzierżawy gruntu gminnego na cele przemysłowo-handlowe w Dz. XXII. na okres lat 10-ciu.

Zkolei uchwalono prawo zabudowy, ustanowione dla Związku Ochrony Kresów Zachodnich na parcelach gminnych w Dz. XV. rozszerzyć przez dołączenia skrawka gruntu, potrzebnego dla należytego zabudowania tych parcel.

Wkońcu postanowiono przedłożyć Radzie miejskiej wnioski w sprawie uzupełnienia Komisji plantacyjnej przez zaproszenie członków z poza Rady miejskiej.

Po załatwieniu kilku spraw drobniejszych posiedzenie zakończono.

Dnia 27 sierpnia 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Prezydenta miasta Władysława Belina Prażmowskiego **posiedzenie połączonych Sekcyj działających imieniem Rady miejskiej podczas feryj wakacyjnych.**

Porządek dzienny obejmował następujące sprawy, które połączone Sekcje uchwaliły:

1. Sprawa przebudowy bójni na nierogaciznę i budowy bekoniarni. Sprawę powyższą referował P. wiceprezydent miasta Dr. Klimecki,

2. Sprzedaż części parceli gm. Antoninie z Wajdów Woźnej w Dz. III,

3. Sprzedaż gruntu gminnego pod budowę domów Tow. Uniwersytetu robotniczego im. A. Mickiewicza,

4. Zamiana gruntu gminnego z gruntami Inż. Zdzisława Miedniaka w Dz. XII,

5. Parcelacja i sposób zabudowania gruntów gm. po emfiteuzie,

6. Sprzedaż części parcel gminnych w Dz. V. Stanisławie z Kolbuszów Warthowej,

7. Obniżenie dodatkowych uposażeń pracowników Zakładów miejskich,

8. Obniżenie premji dla pracowników miejskich w Zakładach Przemysłowych o 35%.

Ostatnie dwie sprawy referował P. Wiceprezydent miasta Dr. Duch.

Sprawę obniżenia dodatkowych uposażeń i premji dla pracowników miejskich w Zakładach Przemysłowych podjęto ze względu na ciężki stan finansowy Państwa i Miasta, chcąc przez zaprowadzenie oszczędności uregulować budżet Gminy m. Krakowa.

Wreszcie Rada miejska na zasadzie § 53 przepisów służbowych przeniosła na wniosek Prezydenta miasta Dyr. Rzeźni i Targowicy miejskiej Albrechta w stan nieczynny.

RUCH SŁUŻBOWY.
AWANSE — EMERYTURY — ZMARLI.

Styczeń — Sierpień 1931.

Nowoprzyjęci:

Inż. Rakisz Mieczysław, prow. ogniomistrz Miejskiej Straży Pożarnej — 1 lipca 1931.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Jaglarzowa Katarzyna, wdowa po robotniku M. Zakładów Ceramicznych — 1 stycznia 1931.

Patena Jan, niższy pracownik m. — 31 stycznia 1931.

Grzesiak Józef, robotnik Budownictwa m. — 1 lutego 1931.

Gruca Józef, strażnik M. Urzędu Pob. Opł. — 1 lutego 1931.

Dr. Leinkram Michał, st. radca Magistratu — 4 lutego 1931.

Hummel Gustaw, niższy pracownik Teatru m. — 1 marca 1931.

Serafin Jan, niższy pracownik m. — 1 marca 1931.

Rumiński Edward, robotnik Elektrowni m — 1 marca 1931.

Dr. Kolkiewicz Zdzisław, radca Magistratu — 31 maca 1931 r.

Inż. Wobr Wincenty, kierownik Zarządu Lasu Wolskiego — 31 marca 1931.

Łopata Stefan, palacz Zakładu Czyszczenia Miasta — 31 marca 1931.

Ziarkowski Jan, palacz Budownictwa miejskiego — 31 marca 1931.

Łakomy Marcin, respicjent M. Urzędu Pob. Opł. — 31 marca 1931.

Łacheta Franciszek, polowy m. — 31 marca 1931.

Kloch Walenty, tercjan szkolny — 1 kwietnia 1931.

Chromy Błażej, kontrolor obwodowy Zakładu Czyszczenia Miasta — 1 kwietnia 1931.

Ryba Jan, dozorca Zakładu Czyszczenia Miasta — 1 kwietnia 1931.

Dembowski Stanisław, sekretarz Magistratu — 1 kwietnia 1931.

Stryczek Kazimierz, sierżant M. Straży Poż. — 1 kwietnia 1931.

Misiąg Wojciech, st. rewident Zarządu Wodociągu m. — 30 kwietnia 1931.

Głąb Jan, robotnik Miejskiego Składu węgla — 1 maja 1931.

Bator Stanisław, woźny Ogrodów miejskich — 31 maja 1931.

Erdman Franciszek, woźny miejski — 31 maja 1931.

Kubiczek Franciszek — maszynista Wodociągu miejskiego — 31 maja 1931.

Kubisztal Maciej, przewodnik M. U. P. O. — 31 maja 1931.

Batko Emiljan, wicesekretarz Magistratu — 30 czerwca 1931.

Inż. Bieliński Stanisław, dyrektor Elektrowni miejskiej — 30 czerwca 1931.

Okapiec Józef, fornal Zakładu Czyszenia Miasta — 30 czerwca 1931.

Paczyński Jan, fornal Zakładu Czyszczenia Miasta — 30 czerwca 1931.

Świątek Antoni, tercjan szkolny — 31 czerwca 1931.

Twaróg Władysław, adjunkt kancelaryjny Magistratu — 1 lipca 1931.

Zięba Jan, robotnik Zakładu Czyszczenia Miasta — 1 lipca 1931.

Broda Stanisław, fornal Zakładu Czyszczenia Miasta — 1 lipca 1931.

Barańska Helena, kancelista Magistratu — 1 lipca 1931.

Goetzówna Helena, kancelista Magistratu — 1 lipca 1931.

Słupczyński Wojciech, podmajstrzy murarski Budownictwa m. — 31 sierpnia 1931.

Uroda Władysław, st. ogniomistrz, M. Straży Pożarnej — 31 sierpnia 1931.

Zmarli:

Inż. Hoffman Stanisław, asystent Muzeum Przemysłowego — 14 stycznia 1931.

Dudek Stanisław, emer. pompier M. Straży Pożarnej — 27 stycznia 1931.

Wiecheć Franciszek, dozorca Rzeźni miejskiej — 21 marca 1931.

Wojtaszek Andrzej, prow. strażak M. Straży Pożarnej — 27 marca 1931.

Kozień Franciszek, emeryt. niższy pracownik miejski — 14 kwietnia 1931.

Głowacka Marja, wdowa po fornalu miejskim — 30 kwietnia 1921.

Cabaj Stanisław, emer. fornal Zakładu Czyszczenia Miasta — 20 maja 1931.

Kielar Michał, niższy pracownik Elektrowni m. — 29 maja 1931.

Lesiecki Józef, robotnik Zakładu Czyszczenia Miasta — 4 czerwca 1931.

Knkla Franciszek, niższy pracownik Elektrowni miejskiej — 14 czerwca 1931.

Baś Jakób, niższy pracownik Ogrodów miejskich — 17 czerwca 1931.

Bernaszewski Marjan, kontr. urzędnik techniczny Budownictwa m. — 17 lipca 1931.

Dr. Bernaciński Franciszek, okręgowy lekarz miejski — 5 lipca 1931.

Dr. Służewski Kazimierz, okr. lekarz miejski — 15 lipca 1931.

Szwarnóg Jan, emer. woźny miejski — 13 lipca 1931

Mikus Jozafat, emer. nadstrażnik M. U. P. O. — 2 sierpnia 1931.

Mr. Gubernat Alojzy, radca Magistratu — 17-go sierpnia 1931.

Wdowiszewska Helena, wdowa po dyrektorze Budownictwa m. — 29 sierpnia 1931.

Zieliński Józef, pomocnik tercjana szkolnego — 14 września 1931.

Pensje wdowie.

Dutkowa Marja, wdowa po emerytow. pompierze M. Straży Poż. — 1 lutego 1931.

Pieniążkowa Józefina, wdowa po wiceprezydencie miasta — 1 marca 1931.

Kielarowa Anna, wdowa po niższym pracowniku Elektrowni miejskiej — 1 kwietnia 1931.

Zielińska Aniela, wdowa po pomocniku tercjana — 1 kwietnia 1931.

Kozieniowa Anna, wdowa po niższym pracowniku miejskim — 1 maja 1931.

Cabajowa Katarzyna, wdowa po niższym pracowniku Zakładu Czyszczenia Miasta — 1 czerwca 1931.

Czekajowa Franciszka, wdowa po sierżancie M. Straży Pożarnej — 1 czerwca 1931.

Lesiecka Marja, wdowa po robotniku Zakładu Czyszczenia Miasta — 1 czerwca 1931.

Sikora Rozalja, wdowa po robotniku Elektrowni miejskiej — 1 czerwca 1931.

Wiecheciowa Ludwika, wdowa po dozorcy — 1 lipca 1931.

Bernacińska Engelberta, wdowa po okręgowym lekarzu miejskim — 1 sierpnia 1931.

Cepuchowa Kunegunda, wdowa po niższym pracowniku Zakładu Czyszczenia miasta — 1 sierpnia 1931.

Służewska Janina, wdowa po okręgowym lekarzu miejskim — 1 sierpnia 1931.

Szwarnóg Zofja, wdowa po emeryt. woźnym miejskim — 1 sierpnia 1931.

Zrezygnowali — odeszli:

Oberlender Michalina, pomocnica kancelaryjna Magistratu — 31 marca 1931.

Albiński Józef, praktykant Zarządu Wodociągu miejskiego — 31 marca 1931.

Pietrzyk Karol, prow. strażnik M. Urzędu pob. opł. i pod. pośr. — 5 kwietnia 1931.

Czajkówna Marja, pomocnica kancelaryjna Magistratu — 31 maja 1931.

Makary Augustyn, pomocnik rachunkowy M. Izby Obrachunkowej — 30 kwietnia 1931.

Ogrodziński Adam, inkasent Gazowni miejskiej — 15 kwietnia 1931.

Piecuch Tadeusz, pomocnik rachunkowy M. Izby Obrachunkowej — 31 lipca 1931.

Matus Roman, inkasent M. Zakładu Czyszczenia Miasta — 31 lipca 1931.

Schmerch Mieczysław. prow. strażak M. Straży Pożarnej — 31 lipca 1931.

Macużanka Marja, pomocnica rach. Elektrowni miejskiej — 5 sierpnia 1931.

Górecki Henryk, pomocnik techniczny Zarządu Wodociągu miejskiego — 31 lipca 1931.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 9. Kraków, dnia 30 września 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

L. 3026/931 VIII. Kraków, dnia 5 września 1931 r.

ZARZĄDZENIE

Prezydenta miasta w sprawie sprzedaży mięsa prowincjonalnego.

Na podstawie § 102 lit. h. statutu gminnego dla stoł. król. miasta Krakowa zarządzam w sprawie sprzedaży mięsa wołowego, cielęcego i wieprzowego, przywożonego z prowincji do tut. miasta, co następuje:

§ 1.

Sprzedaż mięsa pochodzącego z prowincji nie może odbywać się w jatkach i sklepach rzeźniczych, w których sprzedaje się mięso pochodzące z uboju w tutejszej rzeźni miejskiej dokonywanego, lecz w lokalach wyłącznie na ten cel przeznaczonych oraz po cenach przez Magistrat ustanawianych.

§ 2.

Lokale przeznaczone dla sprzedaży mięsa prowincjonalnego winny być oznaczone wyraźnem napisem: „Sprzedaż mięsa prowincjonalnego“, a napis ten winien być zamieszczony w miejscu widocznem tak zewnątrz jak i wewnątrz lokalu.

§ 3.

W lokalach, w których odbywać się będzie sprzedaż mięsa prowincjonalnego, winny być wywieszone na widocznem dla kupujących miejscu dwa cenniki na mięso sprzedawane (jeden na wystawie, ewentualnie na drzwiach wchodowych, drugi wewnątrz lokalu), zaopatrzone urzędową wizą Komisarjatu targowego Magistratu.

Cenniki te mają być sporządzone na papierze kartonowym koloru silnie czerwonego i podpisane przez właściciela lokalu.

§ 4.

Sprzedaż mięsa po cenie wyższej, jak uwidocznione w cenniku, jest zakazana.

Niestosujący się do powyższych postanowień ulegną karze wedle obowiązujących przepisów.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa

Prezydent miasta:

w z. *Dr. Klimecki*, m. p.

Do L. B. S. 1092/31. Kraków, 17 września 1931.

RUCH LUDNOŚCI W LIPCU 1931 R.

W ciągu miesiąca lipca 1931 r. zawarto w Krakowie małżeństw 152 (187), w tem chrześcijańskich 133 (140). Urodziło się żywo dzieci 359 (395), nieślubnych 57 (75), w czem z małżeństw żydowskich rytualnych 15 (27). Wśród żywo urodzonych było chłopców 195 (202). W tym samym okresie czasu zmarło osób 300 (273), z czego miejscowych 188 (173). Liczba zmarłych w szpitalach wynosiła osób 185 (156). Z przyczyn śmierci najwięcej przypada na gruźlicę 48 i na nowotwory 32. Wśród zmarłych było chrześcijan 239 (229).

Z M. Biura Statystycznego.

L. VII. Porz. 486/931/D.

OBWIESZCZENIE
Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 24-go września 1931 r.
o obowiązku odnawiania grobowców, nagrobków, pomników cmentarnych itp.

Magistrat przypomina przepisy rozporządzenia Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 17 września 1930 L. VII. Porz. 214/930/IV. w sprawie obowiązku odnawiania grobowców, nagrobków, pomników cmentarnych itp.

Przepisy te brzmią:

§ 1.

Wszystkie grobowce, nagrobki itp. na cmentarzach, znajdujących się w obrębie miasta Krakowa mają być utrzymywane stale w należytym porządku i czystości oraz odpowiednio konserwowane tak, aby stan ich nie zagrażał bezpieczeństwu publicznemu.

§ 2.

Interesowani właściciele urządzeń, o których mowa w § 1 względnie osoby do konserwacji tych urządzeń zobowiązane, mają w terminie 30 dni poddać zawodowej rewizji powyższe urządzenia, a w razie dostrzeżonych usterek zarządzić naprawę.

W szczególności należy usunąć obluźnione kamienie, popękane ściany i płyty grobowe przebudować lub wymienić, przyczem te ostatnie mają być szczelnie ocementowane tak ze względów bezpieczeństwa publicznego jak i zdrowotnych.

§ 3.

Niestosujący się do powyższych zarządzeń będą ukarani na podstawie art. 17 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365).

Niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej Magistrat zastosuje środki przymusowe przewidziane w art. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem (Dz. U. P. P. Nr. 36 poz. 342), a w szczególności karę pieniężną celem przymuszenia, względnie wykonanie zastępcze.

Magistrat wzywa do ścisłego przestrzegania powyższych przepisów.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski m. p

L. VII. Bp. 236/931/C.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 30 go września 1931 r.
w sprawie zarządzeń sanitarnych i budowlanych po powodzi.

Podczas powodzi woda zalała i zniszczyła w mieście wiele lokali, które ze względów sanitarnych bez przeprowadzenia robót około dezynfekcji i naprawy z powrotem zajęte być nie mogą. Celem jaknajrychlejszego przyprowadzenia lokali tych do należytego stanu wydaje Magistrat, na zasadzie przepisów § 102 lit. d., m. i. i Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. i rozp. kraj. L. 108 oraz art. 308 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202, następujące zarządzenia:

Właściciele realności obowiązani są zarządzić i dopilnować, aby bezzwłocznie, a najpóźniej do dni 8 miu, wszystkie lokale zalane wodą zostały należycie osuszone zapomocą pieców koksowych, następnie zdezynfekcjonowane mlekiem wapiennem oraz aby wszelkie ewentualne uszkodzenia powstałe wskutek powodzi (np. uszkodzone podłogi, piece, drzwi itp.) zostały usunięte przez wykonanie takich robót, które lokale te doprowadzą do stanu używalności.

W przypadkach, gdy woda dotąd z lokali nie ustąpiła, należy natychmiast, a najdalej do 24 godzin zarządzić wypompowanie wody. W tej sprawie można zgłosić się w Zakładzie czyszczenia miasta, ul. Barska L. 12, w godzinach między 9—1 przedpołudniem i 4—6 popołudniu. Pieców służących do osuszenia wypożyczy Gazownia miejska. Wapna do dezynfekcji dostarczy bezpłatnie Gmina miasta Krakowa. Wapno to otrzymać można dla:

a) Dz. III, XII i XIII w garażu miejskim przy ulicy Lelewela;
b) Dz. VII, VIII i XIX w składzie miejskim drogowym przy ulicy Grzegórzeckiej za mostem kolejowym;
c) Dz. IX, X i XI w Zakładzie czyszczenia miasta przy ulicy Barskiej;
d) Dz. XXII. w składzie drogowym przy placu Serkowskiego.

Mleko wapienne do dezynfekcji otzymuje się, mieszając 1 litr potłuczonego niegaszonego wapna z 4 litrami wody w ten sposób, że do przeznaczonego na ten cel naczynia wlewa się $^{3}/_{4}$ litra (3 duże szklanki) wody, wsypując następnie całą ilość wapna (jeden litr), a gdy wapno się rozpadnie, dolewa się resztę wody t. j. $3^{1}/_{4}$ litra. Mleko wapienne ma być zaraz użyte do dezynfekcji, którą przeprowadza się przez dokładne obielenie mlekiem tem ścian, sufitów i podłóg.

Wszelkich bliższych wskazówek co do przeprowadzenia dezynfekcji udzieli Miejski Urząd Zdrowia. Przed przeprowadzeniem wskazanych powyżej robót, mieszkań bezwzględnie zajmować nie wolno.

Przy domach zalanych w czasie wylewu należy dla dezynfekcji wysypać niegaszonem wapnem podwórze, ścieki i najbliższe otoczenie gruntu.

Niestosujący się do zarządzeń zawartych w niniejszem rozporządzeniu karani będą po myśli § 60 ust. 30 Statutu dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Dz. u. p. i rozp. kraj. Nr. 108, względnie po myśli art. 402 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202.

Po bezskutecznym upływie wyżej zakreślonego terminu Magistrat zastosuje środki przymusowe, przewidziane w art. 4 Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342, a w szczególności karę pieniężną w celu przymuszenia lub wykonanie zastępcze.

Nad przestrzeganiem przepisów niniejszego rozporządzenia czuwać będą organa Miejskiego Urzędu Zdrowia.

Prezydent miasta:
Wł. Belina-Prażmowski m. p.

L. II. 844/1931.

OBWIESZCZENIE

w sprawie zgłoszenia zmian lokatorów.

Celem wymiaru 8% podatku od lokali na rok 1932, który dokonany będzie na podstawie list lokatorów, złożonych do wymiaru na rok 1927/28, Magistrat zarządza co następuje:

Właściciele realności lub ich zastępcy winni w terminie do dnia 3-go października 1931 r. włącznie, a to w celu uzgodnienia rejestru biorczego podatku lokatorskiego z obecnym stanem faktycznym, zgłosić w Magistracie wszelkie zmiany w stanie lokatorów, zaszłe w ciągu ostatniego roku, o ile tego już nie uczyniono, a w szczególności zgłosić lokatorów, którzy w powyższym czasie z odnośnych realności się wyprowadzili lub do nich się wprowadzili, podając w zgłoszeniu ulicę i liczbę orjentacyjną dotyczącej realności, imiona i nazwiska lokatorów, którzy się wyprowadzili, a co do lokatorów nowowprowadzonych, ilość ubikacyj, składających mieszkania, względnie lokale tychże oraz wysokość czynszu (względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r.).

Powyższe zgłoszenia należy uskutecznić pisemnie na półarkuszach białego papieru w Wydziale II, Magistratu, plac WW. Świętych L. 6, II-gie piętro, w godzinach między 12—14.

Za zaniedbanie złożenia zgłoszenia zmian w przepisanym terminie, jak również za złożenie zeznań nieprawdziwych lub niezupełnych, winni ulegną karom w myśl § 6. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1926 r., wydanego w celu wykonania ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o podatku od lokali oraz art. 62, 63 i 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 94, poz. 747.

Wszelkie późniejsze zmiany w stanie lokatorów lub zajmowanych, lokali właściciele realności względnie ich zastępcy mają zgłaszać pisemnie Magistratowi w 3 dniach po zaszłej zmianie.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
jako władza administracji ogólnej I-szej Instancji.

STATUT*)

Miejskiego Domu Wycieczkowego.

§ 1. Podstawa prawna.

Na zasadzie uchwały Rady miejskiej z dnia 26-go marca 1930 r., Gmina miasta Krakowa przy pomocy finansowej Skarbu Państwa. Kuratorjum (K. O. S.) wzniosła „Miejski Dom Wycieczkowy“ w Krakowie na parceli gminnej lwh 203 L. kat. 74/1, Dz. XIV, przy parku Dra Jordana w t. zw. „Oleandrach“, własnością Gminy będący.

§ 2. Cel.

Do korzystania z Miejskiego Domu Wycieczkowego mają prawo:

a) młodzież szkolna odbywająca wycieczki w grupach pod kierownictwem nauczycieli lub kierowników organizacyj wychowawczych szkolnych;
b) drużyny i zespoły wędrowne uczniów oraz pojedynczy uczniowie odbywający wycieczki piesze, wioślarskie, narciarskie, kolarskie itp.;
c) nauczyciele towarzyszący wycieczkom młodzieży szkolnej oraz zespoły wycieczkowe nauczycielskie;
d) o ile lokal jest wolny, wycieczki zespołowe młodzieży pozaszkolnej, nauczyciele, studenci szkół akademickich, członkowie towarzystw turystycznych, wreszcie różne instytucje, odbywające wycieczki w grupach.

Przy przyjmywaniu wycieczek powyższa kolejność musi być przestrzegana.

Ponadto, o ile wycieczki ulegną znacznej redukcji, ubikacje domu Wycieczkowego będą mogły służyć na cele wychowania pozaszkolnego krakowskiej młodzieży szkolnej, a to według osobnej instrukcji, ułożyć się mającej z Kuratorjum K. O. S., przyczem przeznacza się niezależnie od celów wycieczkowych jeden pokój dla koła krajoznawczego i dwa pokoje dla komend chorągwi harcerskich męskiej i żeńskiej.

§ 3. Koszty utrzymania.

Tu należą:

a) zarządca;
b) dozorca domu (zarazem palacz przy centralnem ogrzewaniu);
c) służba pomocnicza;
d) konserwacja budynku i wewnętrznego urządzenia;
e) opał;
f) utrzymanie czystości;
g) konserwacja inwentarza i jego uzupełnienie;
h) światło, gaz, woda;
i) pranie bielizny:
j) wydatki administracyjne;
k) ubezpieczenie od ognia i odp. cyw.;
l) amortyzacja długów;
m) nieprzewidziane.

§ 4. Fundusze.

Tu należą dochody:

a) opłaty od członków wycieczek;
b) subwencja Gminy;
c) dochody z imprez, urządzanych w Domu;
d) dary, zapisy, fundacje i t. p.;
e) subwencje Państwa względnie innych instytucyj społecznych.

Subwencja Gminy ad b) obejmuje wydatki określone budżetem miejskim na;

1) amortyzację zaciągniętych pożyczek na wykończenie Domu wycieczkowego i wewnętrznego urządzenia w stanie z daty 1 sierpnia 1931 r.;

2) konserwację budynku z wewnętrznem urządzeniem;

3) ubezpieczenie od ognia.

---

*) Uchwalony na posiedzeniu połączonych Sekcyj działających imieniem Rady miejskiej w dniu 17 lipca 1931 r.

§ 5. Organy kierujące.

Organem kierującym i nadzorczym jest Komitet Miejskiego Domu Wycieczkowego, w skład którego wchodzą:

a) Prezydent miasta względnie jego zastępca jako przewodniczący. W razie przeszkody zastępca przewodniczącego będzie każdorazowy kurator Kuratorjum okręgu szkolnego;
b) 2 delegatów Rady miasta;
c) każdorazowy kurator K. O. S. względnie jego zastępca i 1 delegat Kuratorjum K. O. S.

W razie równości głosów rozstrzyga Przewodniczący.

Do zakresu działania Komitetu należy:

a) ustanowienie zarządcy Domu;
b) kontrola zarządu;
c) prawo wizytacji Domu;
d) oznaczanie opłat dla członków wycieczek i wyjednywanie ewentualnych zasiłków pieniężnych, subwencyj, darów i t. p.;
e) zatwierdzanie budżetu Domu;
f) przedkładanie Radzie miasta i Kuratorjum dorocznych sprawozdań wraz z zamknięciem rachunkowem za rok ubiegły.

Komitet obraduje na podstawie regulaminu przez siebie opracowanego. W posiedzeniach Komitetu bierze udział zarządca Domu względnie prawne przedstawicielstwo danej instytucji (jak niżej w § 6), z głosem doradczym. Prezydent miasta względnie jego zastępca w charakterze zastępcy przewodniczącego Komitetu reprezentuje Dom nazewnątrz.

§ 6. Zarząd.

Organem wykonawczym Komitetu jest Zarządca domu, którym może być albo osoba fizyczna albo instytucja społeczna o charakterze osoby prawnej. W drugim wypadku osobę, wskazaną przez daną instytucję na stanowisku zarządzającego domem, Komitet również zatwierdza.

Do obowiązków zarządcy należy:

a) administracja domu;
b) przestrzeganie obowiązujących przepisów i odpowiedzialność wobec władz;
c) prowadzenie ksiąg rachunkowych, kasowych i administracyjnych;
d) wykonanie uchwał Komitetu;
e) przedkładanie Komitetowi perjodycznych sprawozdań o ruchu wycieczkowym i sprawozdań rachunkowych;
f) przygotowanie wniosków na Komitet. Zarządca w wykonaniu powyższych czynności służbowych podlega kontroli Magistratu.

Zarządca spełnia swe czynności na podstawie regulaminów, obowiązujących dla Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie.

Z uwagi na przejęcie przez Gminę m. Krakowa obowiązku konserwacji budynku wraz z wewnętrznem urządzeniem, budynek pod względem konserwacyjnym podlega Budownictwu miejskiemu, w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów. Z tych względów zarządca domu jest obowiązany o każdej zauważonej usterce bezzwłocznie donieść Magistratowi.

Kraków, dnia 20 kwietnia 1931 r.

REGULAMIN
Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie.

§ 1.

Z Domu korzystać można zasadniczo nie dłużej, niż przez trzy doby z rzędu. Dłuższy pobyt jest możliwy tylko na podstawie zgody Zarządcy Domu.

Z reguły zgłaszanie wycieczek winno następować conajmniej na 14 dni naprzód. Wycieczki bez poprzedniego zgłoszenia mogą się narazić na odmowę noclegu.

Przy zgłoszeniu należy podać:

a) nazwisko prowadzącego wycieczkę,
b) liczbę i płeć uczestników,
c) miejscowość, z której wycieczka pochodzi,
d) charakter i cel wycieczki.
e) dzień i godzinę przybycia.

O przyjęciu wycieczki decyduje kolejność zgłoszeń.

§ 2.

Wycieczki liczące mniej niż 10-ciu uczestników, oraz samotni zgłaszać się mogą u Zarządcy Domu bez poprzedniego zgłoszenia, jednak nie później, niż do godziny 16-tej danego dnia.

Późniejsze zgłoszenie na nocleg będzie uwzględnione tylko wyjątkowo. W miesiącach zimowych nawet te wycieczki zgłaszać należy przynajmniej na 24 godziny naprzód.

§ 3.

Młodzież żeńską umieszczać się będzie oddzielnie od męskiej.

§ 4.

Natychmiast po przybyciu do Domu, prowadzący wycieczkę obowiązany jest zgłosić się w kancelarji Zarządcy i wypełnić druk sprawozdawczy.

§ 5.

Każdy, kto korzysta z Domu, obowiązany jest przedstawić bezzwłocznie w kancelarji Zarządcy legitymację, stwierdzającą identyczność osoby, jej charakter, cel podróży i potwierdzenie odnośnej władzy, względnie instytucji publicznej, organizującej, bądź zalecającej wycieczkę. Osób nienależących do wycieczek nie wolno wprowadzać.

§ 6.

Korzystający z Domu obowiązany jest szanować budynek, wewnętrzne urządzenie tegoż i inwentarz. Każdy jest odpowiedzialny za uszkodzenia i musi zwrócić odszkodowanie, obliczone przez Zarządcę. Szkody należy pokryć natychmiast w gotówce pod rygorem zatrzymania zastawu.

Wycieczka, opuszczająca Dom, winna zawiadomić o tem Zarządcę, który wspólnie z prowadzącym wycieczkę zbada, czy zostawiono wszystko w należytym porządku. W razie spostrzeżenia usterek prowadzący wycieczkę obowiązany jest uiścić przedstawioną przez Zarządcę należytość za doprowadzenie odnośnej ubikacji do porządku i czystości.

§ 7.

W obrębie Domu nie wolno używać maszynek spirytusowych, naftowych lub innych, mogących spowodować pożar. Zabrania się również wbijania do ścian,

drzwi, okien i t. p. gwoździ, haków etc., a ponadto pisania, rysowania i wycinania napisów po ścianach i sprzętach.

§ 8.

Palenie tytoniu w obrębie Domu jest policyjnie wzbronione i administracyjnie karane. Palenie dozwolone jest tylko w ubikacjach na ten cel przeznaczonych.

§ 9.

Z kuchenek gazowych, umieszczonych w Domu, korzystać można tylko za zezwoleniem Zarządcy i na warunkach zatwierdzonych przez Komitet. Czyścić obuwie i ubrania wolno tylko w osobnej ubikacji, na ten cel przeznaczonej.

§ 10.

Każdy, korzystający z noclegu, winien jest, wstawszy rano, uporządkować i zaścielić łóżko. W ciągu dnia nie wolno na łóżku pokładać się, siadać, umieszczać walizek, plecaków i t. p.

§ 11.

O godzinie 22-ej światła gasną i z tą chwilą należy zachować ciszę, aby potrzebującym snu zapewnić spokój. Wyruszający o swicie winni baczyć, by śpiącym snu nie przerywać.

§ 12.

Z życzeniami, skargami i t. p. należy zwracać się do kancelarji Zarządcy.

§ 13.

Za przestrzeganie niniejszego regulaminu odpowiedzialni są w pierwszym rzędzie prowadzący wycieczki, co jednak nie uwalnia od odpowiedzialności każdego, korzystającego z Domu.

§ 14.

Opłaty zą nocleg wymierza Zarządca na podstawie cennika, zatwierdzonego przez Komitet Miejskiego Domu Wycieczkowego.

W opłacie za łóżko i dobę mieści się należytość za służbę, pościel, światło, wodę i opał.

Opłatę uiszczać należy w kancelarji Zarządcy zgóry według obowiązujących w tej mierze przepisów.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 5 sierpnia 1931 r.

INSTRUKCJA
dla Zarządcy Miejskiego Domu Wycieczkowego w Krakowie.

§ 1.

Zakres działania Zarządcy Miejskiego Domu Wycieczkowego określa postanowienie par. 6 statutu Miejskiego Domu Wycieczkowego. Nadto Zarządca obowiązany jest ściśle przestrzegać przepisów szczegółowych, zawartych w regulaminie Miejskiego Domu Wycieczkowego.

§ 2.

Zarządca obowiązany jest poza czynnościami, związanemi z administracją domem jako realnością, prowadzić administrację Domu jako instytucji wycieczkowej.

Z tego tytułu Zarządca obowiązany jest:

a) prowadzić księgę zgłoszeń wycieczek,
b) wypełniać wszelkie druki nadsyłane mu bądź z Magistratu, bądź z Kuratorjum, mające na celu ewidencję ruchu turystycznego,
c) badać legitymacje członków wycieczek, a w razie spostrzeżonych usterek zawiadomić o tem odnośną władzę celem dalszego urzędowania,
d) prowadzić propagandę w porozumieniu z referatem turystycznym przy Miejskiem Muzeum Przemysłowem,
e) prowadzić inwentarz w czterech księgach, a to w dwóch kierunkach:
   I. rzeczowym, obejmującym poszczególne kategorje ruchomości (względnie pościeli) np. stoły, szafy, koce, materace i t. d.
   II. miejscowym, obejmującym poszczególne ubikacje, np. sala Nr. 7: .... łóżek 16, stolików nocnych podwójnych 8, wieszadeł 4 i t. d.
   Kopje ksiąg złożyć należy w Ekonomacie Miejskim, oryginały zaś prowadzić w kancelarji M. D. W. Księgi winny być zawsze należycie uzgodnione z kopjami.
f) prowadzić książkę materjałową, w której należy zapisywać obrót materjałów opałowych, żarówek, mioteł, ścierek i t. p. przedmiotów.
g) rozdzielać pracę i przestrzegać należytego jej wykonania przez służbę Miejskiego Domu Wycieczkowego. W tym celu należy prowadzić dziennik pracy.
h) prowadzić księgę rachunkową i księgę kasową według wzorów podanych przez Miejską Izbę Obrachunkową.

§ 3.

Zarządca odpowiada za należyte ogrzewanie budynku, za czystość i porządek, za należyty stan urządzeń wewnętrznych, jak również za normalne używanie gazu, wody i światła przez osoby przebywające w domu

§ 4.

Zarządca nie może kierować się godzinami urzędowemi w swej pracy. Natomiast kancelarja Zarządcy dla stron winna być otwartą przez dwie godziny przed południem i po południu.

Korespondencję prowadzić ma przez dziennik podawczy na zasadach ogólnych. Papier na czystopisach opatrzyć w nagłówek z herbem miasta i napis „Miejski Dom Wycieczkowy w Krakowie". Korespondencję przechowywać w teczkach skoroszytowych, ułożoną alfabetycznie.

Zarządca w wykonywaniu swych czynności podlega kontroli Magistratu. W odniesieniu do prowadzenia ksiąg rachunkowych i kasowych Miejskiej Izbie Obrachunkowej.

§ 5.

Sposób oraz terminy składania sprawozdań określi Komitet.

§ 6.

Zarządca składa do rąk Prezydenta, względnie Jego Zastępcy przyrzeczenie, że powierzone mu obowiązki spełniać będzie gorliwie i sumiennie.

§ 7.

Zarządca ma prawo do 4-tygodniowego urlopu wypoczynkowego w ciągu roku w miesiącach najmniej uczęszczanych przez wycieczki. W tym wypadku Magistrat wskaże za zgodą Komitetu zastępcę.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 5 sierpnia 1931 r.

ORGANIZACJA BIURA
Zarządcy Miejskiego Domu Wycieczkowego.

§ 1.

Zarządca prowadzi korespondencję w sprawie zgłaszających się wycieczek oraz w sprawach informacyjnych we własnym zakresie, utrzymując dla ewidencji kopje pism pod liczbami bieżącemi w teczkach skoroszytowych.

§ 2.

Ponieważ Zarząd Domu podlega Wydziałowi IV Magistratu, przeto Zarządca jest zarazem referentem Wydziału IV-go dla spraw Domu Wycieczkowego i w tym charakterze załatwiać ma przydział w normalnym toku postępowania.

§ 3.

Zarządca obowiązany jest prowadzić arkusze ewidencji wycieczek na każdy dzień w roku według załączonego wzoru. (Wzór ułożono według wskazówek p. Radcy m. Rittermanna i uzgodniono z M. I. O.).

Arkusze numerowane po upływie roku mają być oprawne w książkę.

§ 4.

Zarządca obowiązany jest prowadzić Księgę Główną Miejskiego Domu Wycieczkowego, prowadzoną według poszczególnych dni w roku, według załączonego wzoru. (Wzór ułożono według wskazówek p. Radcy m. Rittermanna i uzgodniono z M. I. O.).

§ 5.

Ponieważ Zarządca wydatkuje z budżetu miejskiego, obowiązany jest prowadzić podręczną księgę wydatków budżetowych dla Miejskiego Domu Wycieczkowego (dla ewidencji). Asygnaty będą załatwiane normalnym tokiem postępowania przez Wydział IV.

§ 6.

Zarządca obowiązany jest prowadzić książkę zamówień na przybory kancelaryjne, gospodarcze, na różne naprawki w domu w sposób, jak to czyni każdy Wydział, z tem jednak, że przed zamówieniem robót należy ściśle przestrzegać, by pozycyj budżetem przewidzianych nie przekraczać.

§ 7.

Zarządca obowiązany jest prowadzić ternion spraw dziennikowych.

§ 8.

Zarządca obowiązany jest prowadzić inwentarz ściśle według postanowień § 2 instrukcji dla Zarządcy, z tem, że wartość szacunkową inwentarza należy brać z rachunków kupna, a z końcem każdego roku należy potrącać z inwentarza na amortyzację 10% z mebli, a 25% z bielizny i pościeli. Rzeczy łatwo zużywalne, jak szczotki, ścierki, szklanki i t. p. do inwentarza nie należy wprowadzać, lecz utrzymywać w podręcznej ewidencji.

§ 9.

Na wydatki podręczne, jak portorja i t. p. otrzymuje Zarządca zaliczkę do wyrachowania (nie więcej niż 100 zł.). Wydatki uskutecznione z tejże zaliczki obowiązany jest notować w książce wydatków z zaliczki.

§ 10.

Zarządca obowiązany jest ściśle przestrzegać obowiązującej taryfy. (Taryfy A—B załącza się).

§ 11.

Upoważnia się Zarządcę do zajęcia się podawaniem śniadań dla wycieczek, jako osobie prywatnej, z tem jednak, że cennik podlega zatwierdzeniu p. Prezydenta miasta.

Na pokrycie zużytego na ten cel gazu w kuchenkach opłaca Zarządca ryczałt w I-szym roku w wysokości 60 złotych za czas od 1/IX 1931 do 31/VIII 1932.

§ 12.

Zezwala się Zarządcy, aby w porozumieniu z Muzeami Miejskiemi i referatem turystycznym sprzedawał w biurze Zarządu kartki z widokami, reprodukcje obrazów krakowskich Muzeów, oraz broszurki, mapki i przewodniki turystyczne za ustaloną z temi instytucjami prowizją.

§ 13.

Ze względów statystycznych obowiązany jest Zarządca prowadzić ewidencję ruchu wycieczek z uwzględnieniem płci, wieku, kategorji szkół, kraju względnie zagranicy, ponadto wypełniać te wykazy statystyczne, które nadsyłane będą z władz i instytucyj.

§ 14.

Zarządca obowiązany jest ściśle przestrzegać statutu, regulaminu i instrukcji dla niego wydanej.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 5 sierpnia 1931 r.

INSTRUKCJA RACHUNKOWO-KASOWA
dla Zarządcy Miejskiego Domu Wycieczkowego
w Krakowie.

§ 1.

Celem zapewnienia pomieszczenia będą zgłaszające się wycieczki przysyłały zaliczki. Zaliczki wpływać będą do Kasy miejskiej bądź przez P. K. O., bądź przekazami pocztowemi. Kasa zawiadomi o wpływie zaliczki tego samego dnia Sekretarjat M. I. O., który natychmiast sporządzi wykaz dla zarządcy M. D. W., celem zanotowania w ewidencji zgłoszonych wycieczek. Wykaz odbierać będzie codziennie z Sekretarjatu M. I. O. zarządca, lub przez niego wyznaczony woźny. Kasa miejska zarachuje każdą przesłaną zaliczkę z osobna — z wyszczególnieniem wpłacającego — na rachunek przejściowy M. D. W. w funduszu Cto-Cte II. Zwrot zaliczki

niewykorzystanej — z wyjątkiem w punkcie 5 — może nastąpić jedynie na podstawie pisemnego polecenia Prezydenta miasta.

§ 2.

Poza tem wycieczki mogą składać u Zarządcy zaliczki na należytość za korzystanie z M. D. W. W tym wypadku Zarządca wyda poświadczenie uiszczenia zaliczki z kwitarjusza, służącego do kwitowania zaliczek, — jak załączony wzór — a sumę pobranych zaliczek odprowadzi każdodziennie do Kasy miejskiej na rachunek przejściowy M. D. W. z wyszczególnieniem wpłacającego.

§ 3.

Na należytości, uiszczone za korzystanie z M. D. W. wydawać będzie Zarządca poświadczenia według załączonego wzoru. Kwoty zainkasowane odprowadzi Zarządca każdodziennie do Kasy miejskiej, przyczem na odwrotnej stronie wydanego poświadczenia sporządzi zestawienie inkasowe, w którem poda:

a) kwotę zainkasowaną podług kwitarjusza,
b) potrącone zaliczki (imiennie),
c) ogólną sumę należytości (a plus b).

Kasa miejska przeleje potrącone zaliczki z rachunku przejściowego w Cto-Cte II. i całą sumę ogólną przyjmuje na dochód odpowiedniej pozycji budżetowej.

§ 4.

Poświadczenia uiszczenia zarówno zaliczek, jak i definitywnych należytości wystawia Zarządca przez kalkę w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje płacący, drugi pozostaje w kwitarjuszu. Na egzemplarzu potwierdzenia, pozostającym w kwitarjuszu, płacący ma stwierdzić wysokość kwoty zapłaconej i stwierdzenie to zaopatrzyć w swój podpis. Kwitarjusze wydawać będzie Zarządcy M. D. W. Miejska Izba Obrachunkowa, jako druki policzalne.

§ 5.

W razie, gdyby wyjątkowo zaliczka, złożona przez stronę, okazała się większą niż należytość, Zarządca wystawi potwierdzenie na przypadającą opłatę, wyszczególni na niem kwotę złożonej zaliczki, wyprowadzi różnicę, przypadającą wycieczce do zwrotu i różnicę tę wypłaci za pokwitowaniem, wystawionem przez kierownika wycieczki. Pokwitowanie to dołączy Zarządca do kwitarjusza, a wypłaconą różnicę uwzględni w zestawieniu inkasowem.

Zwrotów należy unikać i dlatego należy pobierać zaliczki do wysokości 50% należytości, obliczonej według zgłoszenia. Powyżej kwoty 100 zł. nie wolno Zarządcy dokonywać zwrotów. W tym wypadku nadpłatę wypłaci, względnie prześle Kasa miejska na podstawie pisemnego polecenia Prezydenta miasta.

§ 6.

Zarządca winien przechowywać zainkasowaną gotówkę pod odpowiedniem zamknięciem i jest za jej całość osobiście odpowiedzialny.

§ 7.

Zarządca otrzymuje z M. I. O. do wyliczenia osobne bloczki, opiewające na należytości, jakie będą obowiązywały za korzystanie z natrysków i kąpieli w wannie. Kwoty zainkasowane odprowadza Zarządca do Kasy m. na właściwy rachunek budżetowy po wyczerpaniu bloczka.

§ 8.

Wyszczególnienie wyrządzonej przez wycieczkę szkody, oraz wynagrodzenie za nią należy zamieszczać w poświadczaniu uiszczenia należytości za korzystanie z M. D. W.

§ 9.

Opłaty za korzystanie z M. D. W. będą obliczane na podstawie taryfy. W razie uzyskania przez wycieczkę zniżki cen taryfowych, należy na poświadczeniu uiszczenia należytości przekreślić słowa „według taryfy", a do pozostającej w kwitarjuszu kopji dołączyć zezwolenie na zniżkę, podpisane przez Prezydenta miasta.

§ 10.

Kasowość i rachunkowość M. D. W. pozostaje pod kontrolą M. I. O. Kontrola ta odbywa się zasadniczo co miesiąc. M. I. O. może jednak wszelkie czynności kontrolne przedsięwziąć w każdej chwili za uprzedniem zawiadomieniem Zarządcy, lub bez takiego zawiadomienia.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 19 sierpnia 1931 r.

L. I. 4670/1931.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje do wiadomości, że dnia 2 października 1931 r., o godzinie 11-tej przed południem odbędzie się dochodzenie prawno-wodne w sprawie projektowanego przez p. Romana Łuczkę przełożenia koryta młynówki, przepływającej obecnie przez realność lwh. 45, Dz. IV. Kraków przy ul. Łobzowskiej L. or. 43 i Szlak L. or. 1.

Komisja zbierze się w oznaczonym wyżej dniu i godzinie na miejscu przed realnością przy ul. Łobzowskiej L. 43.

Plany projektowanego przełożenia koryta młynówki wyłożone będą w myśl art. 195 i 196 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Nr. 102, poz. 936 Dz. U. Rz. P. w brzmieniuu, stalonem rozporządzeniem Minist. Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. Nr. 62, poz. 574 Dz. U. Rz. P. w Magistracie (Wydział I, II piętro, drzwi Nr. 33) do przejrzenia dla ogółu w czasie od dnia 17 września do dnia 1 października 1931 r. włącznie, w godzinach urzędowych od 9—14 przed południem.

Zarzuty przeciw projektowi można wnosić w powyższym terminie na ręce Magistratu lub podczas rozprawy komisyjnej na miejscu.

Osoby, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń zapobiegających szkodzie albo też od-

szkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 14 września 1931 r.

L. I. 4779/1931.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje do wiadomości, że dnia 15 października 1931 r. o godzinie 11-tej przed południem odbędzie się dochodzenie prawno-wodne w sprawie projektowanego przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych, Wojewódzki Oddział w Krakowie przesklepienia koryta młynówki Rudawy, przepływającej przez podwórze realności L. or. 3, Dz. IV. przy ul. Dunajewskiego.

Komisja zbierze się w oznaczonym wyżej dniu i godzinie na miejscu przed realnością L. or. 3 przy ul. Dunajewskiego.

Plany projektowanego przesklepienia młynówki wyłożone będą w myśl art. 195 i 196 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. Nr. 102, poz. 936, Dz. U. Rz. P. w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 62, poz. 574 w Magistracie (Wydział I, II piętro, drzwi Nr. 33) do przejrzenia dla ogółu w czasie od dnia 28 września do dnia 12 października 1931 r. włącznie w godzinach urzędowych od 9—14 po południu.

Zarzuty przeciw projektowi można wnosić w powyższym terminie na ręce Magistratu lub podczas rozprawy komisyjnej na miejscu.

Osoby, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenla komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymania urządzeń, zapobiegających szkodzie albo też odszkodowaniu, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Magistrat stoł. król miasta Krakowa,
dnia 23 września 1931 r.

WYROK NAJWYŻSZEGO TRYBUNAŁU ADMINISTRACYJNEGO.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w sprawie ze skargi gminy miasta Krakowa na orzeczenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10 listopada 1927 r. L. AA. 5792/bic. w przedmiocie wywłaszczenia parceli lk 868/2 w Bielanach, po przeprowadzonej dnia 17-go października 1930 r. rozprawie, a to po wysłuchaniu sprawozdania sędziego referenta, jakoteż wywodów zastępcy skarżącej gminy adwokata Dra Piotra Wielgusa, uchyla zaskarżone orzeczenie z powodu wadliwego postępowania.

POWODY.

Orzeczeniem z dnia 6 maja 1914 r. L. 7313 Starostwo Krakowskie zobowiązało Gminę m. Krakowa do odstąpienia na cele rejonu fortyfikacyjnego w Bielanach b. Skarbowi austrjackiemu na własność z parceli gruntowej 851 obszaru 3 a 0·1 m^2 i z parceli grutowej 866 (w nowo oznaczonej jej części lkat. 868/2) obszaru 36 a 11 m^2, za wynagrodzeniem w łącznej kwocie 3.480 K 87 h. Zarazem odrzucono podniesione przez zastępców Gminy m. Krakowa przy komisyjnem dochodzeniu w dniu 30 lipca 1913 r. żądanie ponownego dochodzenia celem oszacowania parceli gruntowej 868 jako przemysłowej z uwagi na istniejący tam kamieniołom, ponieważ — jak Starostwo zaznaczyło — przy dochodzeniu komisyjnem dnia 30 lipca 1913 r. na parceli tej „nie było jeszcze projektowanego kamieniołomu“.

Wniesionego przeciw temu orzeczeniu rekursu Gminy m. Krakowa Urząd Wojewódzki w Krakowie decyzją z dnia 27 kwietnia 1923 r. L II/3/51223/8890 ex 1922 nie uwzględnił i zatwierdził orzeczenie Starostwa z tą zmianą, że co do parceli gruntowej 851 będzie rzeczą Starostwa skierować dotyczące orzeczenie do hipotecznego właściciela tej parceli, którym jest — jak stwierdzono — klasztor OO. Kamedułów na Bielanach; w związku z tem Urząd Wojewódzki sprostował kwotę wynagrodzenia przypadającą na Gminę m. Krakowa za samą parcelę 868/2, na 3.213 K 06 hal.

W rekursie, wniesionym do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Gmina m. Krakowa zaznaczyła między innemi, że — jak to wynika z pisma Dyrekcji Inżynierji wojskowej do Magistratu w Krakowie z 3-go września 1913 r. L. 2613 — w czasie komisyjnego dochodzenia w dniu 30 lipca 1913 r. na parceli 868 istniał kamieniołom i że ten kamieniołom wszedł do ścislejszego rejonu fortyfikacyjnego: odnośny grunt nie jest zatem gruntem rolnym, jak go oszacowano, lecz przemysłowym: wobec tego należało wezwać znawców, znających się na wartości kamieniołomu.

W piśmie do Urzędu Wojewódzkiego z dnia 10 lipca 1923 r. L. 11696/I Starostwo krakowskie zauważyło odnośnie kamieniołomu na parceli 868, że inż. Tadeusz Hubert rezolucją Starostwa krakowskiego z dnia 26 sierpnia 1912 r. L. 24523 uzyskał zezwolenie na urządzenie tego kamieniołomu, jednakże niedokładność w wypełnieniu przepisanych warunków sprawiała, że kilkakrotnie odbywały się kolaudacje, z których ostatnia miała miejsce dnia 7 stycznia 1914 r.

Orzeczeniem z 10 listopada 1927 r. L. AA. 5792 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych oddaliło rekurs Gminy m. Krakowa, utrzymując decyzję Urzędu Wojewódzkiego.

Na to orzeczenie wniosła Gmina miasta Krakowa skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, w której wywodzi między innemi, że Starostwo pismem z dnia 26 sierpnia 1912 r. L. 24523, wydało konsens na prowadzenie na parcelach lk 868 i 872 w Bielanach kamieniołomu, który na parceli 872 istniał już od 1887 r., a przedsiębiorcy Kaden i Hubert, eksploatujący kamieniołom na tej ostatniej parceli, wydzierżawili od Gminy m. Krakowa sąsiednią parcelę 868 na podstawie umowy pisemnej z dnia 12-go czerwca 1912 r. Gdy następnie austrjacki zarząd wojskowy wystąpił z wnioskiem o wywłaszczenie rzeczonych gruntów dla celów fortyfikacyj-

nych, Gmina m. Krakowa zażądała powołania znawców fachowych dla kamieniołomu, w którym był już czynny motor benzynowy i kolejka dla przewozu kamienia. Z uwagi na to, zażądała też Gmina m. Krakowa po 5 K 40 hal. za metr kwadratowy kamieniołomu. Tych żądań atoli nie uwzględniono i objęto w posiadanie wywłaszczony grunt, jako grunt rolny, poczem zarząd wojskowy eksploatował kamieniołom przez parę miesięcy, a dopiero później porobiono tam rowy fortyfikacyjne, które w 1917 r. porzucono. Tymczasem — jak wywodzi dalej strona skarżąca, w motywach zaskarżonego orzeczenia, oddalającego rekurs jej przeciw decyzji Urzędu Wojewódzkiego w tej sprawie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podało, że niema dostatecznego stwierdzenia, iż na wywłaszczonym gruncie był prowadzony kamieniołom: zdaniem skarżącej Gminy winno było Ministerstwo, wobec treści rekursu, zarządzić zbadanie stanu faktycznego

Zawarty w tych wywodach zarzut wadliwości postępowania strony skarżącej jest słuszny.

Niespornem jest, że Gmina m. Krakowa oddała w dzierżawę parcelę 868 w Bielanach na cele eksploatacji kamienia jeszcze przed wdrożeniem postępowania ekspropriacyjnego odnośnie do tej parceli. Według załączonego do aktu sprawy protokołu dochodzenia komisyjnego z dnia 30 lipca 1913 r. wobec żądania Gminy m. Krakowa, by parcela 868/2 z uwagi na znajdujący się tam kmieniołom nie była szacowana jako zwyczajna parcela rolna, powołani do komisji rzeczoznawcy rolni oświadczyli, że nie czują się kompetentnymi do oszacowania kamieniołomu, a delegat zarządu wojskowego przychylił się zasadniczo do żądania Gminy m. Krakowa. Jeżeli więc Starostwo krakowskie w orzeczeniu z dnia 6 maja 1914 r. wniosek skarżącej gminy o oszacowanie gruntu spornego jako przemysłowego odrzuciło z tego powodu, że na tymże gruncie przy dochodzeniu komisyjnem w dniu 30 lipca 1913 r. „nie było jeszcze projektowanego kamieniołomu", to Najwyższy Trybunał Administracyjny stwierdza, że przytoczony przez Starostwo powód odmowy niema oparcia w aktach sprawy.

Tak Urząd Wojewódzki jak i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zatwierdziły orzeczenie pierwszej instancji w tym punkcie: nadto Ministerstwo zaznaczyło w zaskarżonem orzeczeniu, że wprowadzony przez Gminę m. Krakowa w postępowaniu przed trzecią instancją dowód z pisma Dyrekcji Inżynierji wojskowej z dnia 3 września 1913 r. skierowanego do gminy, nie stanowi dostatecznego stwierdzenia, jakoby na wywłaszczonej części parceli był chociażby nawet tylko faktycznie prowadzony kamieniołom. W związku z tem zaznaczyć należy że w pierwszym ustępie tego pisma Dyrekcja Inżynierji wojskowej stwierdza fakt, iż wskutek dokonanego w dniu 30 lipca 1913 r. ustalenia i ogłoszenia nowego rejonu fortyfikacyjnego w gminie Bielany znalazł się w tym rejonie kamieniołom, prowadzony (betriebene) na parceli 868. Wobec tego powyższe zapatrywanie Ministerstwa niema również oparcia Zresztą władza pozwana sama miała widocznie wątpliwości co do charakteru wymienionej parceli, gdyż pismem z dnia 12-go maja 1925 r. L. AA. 2851 zwróciła się z zapytaniem w tej kwestji do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, które w odpowiedzi oświadczyło, że w nadesłanych aktach nie znalazło dostatecznego materjału dla wydania opinji w danej kwestji. Czy powyższe wątpliwości zostały następnie usunięte, tego akta sprawy nie wyjaśniają.

Wobec tego Najwyższy Trybunał Administracyjny uznał, że zachodzi w niniejszej sprawie istotna wadliwość postępowania, uniemożliwiająca Trybunałowi stwierdzenie legalności zaskarżonego orzeczenia i uchylił to orzeczenie na zasadzie art. 19 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. poz. 400 z 1926 r.).

Dalsze zarzuty skarżącej gminy, podniesione przez zastępcę tejże gminy dopiero na rozprawie, Najwyższy Trybunał Administracyjny pominął na zasadzie art. 10 i 12 ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym jako w skardze nie przytoczone.

Warszawa, dnia 17 października 1930 r.

Podpisy:

(—) *Dr. Rappe*, (—) *Dr. Bernaczek*,
(—) *Waśkowski*, (—) *Dr. Rybarzewski*,
(—) *Żeleński*.

Do L. B. S. 1094/31.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w lipcu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. Grzegórzeckiej l. or. 17 l. sp. 1/XIX — nabyli Marjan Hahn i Hanka Löffenholz od Rozalji z Mikulskich Szypulskiej za cenę 10.500 dolarów.

2. Dom dwupiętrowy przy ul. Smoleńskiej l. or. 16 l. sp. 112/III — nabyli Dr. Hieronim Jurczyński 3/4 i Anna z Romerów Jurczyńska 1/4 od Józefa, Edwarda, Marji i Heleny Jaworzyńskich za cenę 18.000 dolarów.

3. Część (2/4) domu dwupiętrowego przy Al. Mickiewicza l. or. 45 l. sp. 438/IV — nabyły Róża Cybulska i Aleksandra Brzozowska po 1/4 od Marji Ostrzeszewicz za cenę 50.000 zł.

4. Dom jednopiętrowy przy ul. Kraszewskiego l. or. 24 l. sp. 129/XII — nabył Józef Mendel 2 im. Łabęga od Marji z Oczkowskich Szarotowej za cenę 8.000 dolarów.

5. Grunt lwh. 704/VIII przy ul. Dajwór, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 17/VIII — nabył inż. Henryk Rittermann od Gminy stoł. król. miasta Krakowa za cenę 24.424 zł.

6. Dom dwupiętrowy przy ul. Radziwiłłowskiej l. or. 7 l. sp. 235/VI — nabył Dr. Henryk Toczewski od Saula i Heleny Markowiczów, Markusa oraz Estery Bornsteinów za cenę 12.000 dolarów.

7. Dom parterowy przy ul. Miechowskiej l. or. 20 l. sp. 110/XIV — nabył Józef Świętoń od Anny Bednarskiej za cenę 5.000 zł.

8. Część (3/6) domu parterowego przy ul. Emaus l. or. 6 l. sp. 191/XIII — nabyli Majer Ganz, Abraham Rosenfeld i Chaim Kuppermann po 1/6 od Leona Wildsteina za cenę 17.000 zł.

9. Część ($^1/_3$) gruntu lwh. 393/XVII przy ul. Świętokrzyskiej — nabyła Florentyna 1° Łachetowa 2° Tomsowa od Florentyny ze Sporków Rosołowej za cenę 8.000 zł.

10. Dom parterowy położony na realności lwh. 686/XVII przy ul. Zbożowej — nabył Karol Fieber od Firmy „Jedność" Spółka handlowa w Krakowie za cenę 92.500 zł.

11. Część ($^3/_4$) domu parterowego przy ul. Celarowskiej l. or. 12 l. sp. 283/XVIII, nabyła Rozalja Komenderowa od Heleny, Fryderyka i Leonory Sosików za cenę 6.000 złotych.

12. Grunta lwh. 454/XIX i lwh. 455/XIX obok ul. Grzegórzeckiej nabyli Dr. Samuel, Dr. Adolf, Bronisława i Henryka Tillesowie od Krakowskiego Młynu Związkowego, Spółki z ogr. odp. w Krakowie za cenę 14.500 złotych.

13. Część ($^1/_3$) domu parterowego przy ul. Miedzianej l. or. 38 l. sp. 33/XX, nabył Jan Nalepa od Walentego Nalepy za cenę 3.000 złotych.

14. Część ($^1/_{18}$) domu parterowego przy ul. Rakowickiej l. or. 7 l. sp. 92/VI nabyła Marja Bodnicka od Heleny z Bodnickich Szumanowej za cenę 4.000 zł.

15. Część ($^5/_{24}$) domu dwupiętrowego przy ul. Senackiej l. or. 6 l. sp. 135/I nabył Markus Leser od Szaji Uszer 2 im. Leser za cenę 10.600 zł.

16. Dom parterowy przy ul. Spiskiej l. or. 5 l. sp. 72/IX nabył Marjan Selwa od Marji i Tomasza Sajaków za cenę 18.500 złotych.

17. Grunt lwh. 1144/XXII przy Alei Dembowskiego, wydzielony jako ciało hipoteczne z realności lwh. 1041/XXII, nabyli po połowie Ludwik i Józefa Ciaputowie od Gminy stoł. król. m. Krakowa za cenę 8.667 złotych.

18. Grunt lwh. 1730/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 680/XXI, nabyła Leja Wohlfeilerowa od Franciszka i Kazimiery Pawłowskich za cenę 567 dolarów.

19. Grunt lwh. 1731/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 680/XXI, nabyli po połowie Nela Felczer i Amalja Schwarz od Franciszka i Kazimiery Pawłowskich za cenę 615 dolarów.

20. Dom dwupiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 28 l. sp. 144/XXII nabyła Helena Sternreich od Wojciecha i Julji Lubych za cenę 8.300 dolarów.

21. Grunta lwh. 1145/XXII i lwh. 1146/XXII przy ul. Krasickiego, wydzielone jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 94/XXII, nabyli Tobiasz, Abraham, Salomon, Majer, Efroim i Jacheta Teitelbaumowie od Aurelji, Witolda i Lidji Emilewiczów za cenę 1.400 dol.

II. Przez inne kontrakty.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Skwerowej l. or. 50 l. sp. 28/XI wartości 14.680 dolarów, nabyli po połowie Stanisław i Wilhelmina Ungeheurowie od Zofji Jankowskiej wzamian za dom jednopiętrowy w Królewskiej Hucie przy ul. Mielęckiego l. or. 26, 28, karta 765 wartości 6.000 dolarów, z dopłatą 8680 dolarów.

2. Część ($^1/_6$) domu dwupiętrowego przy ul. Dietlowskiej l. or. 34 l. sp. 60/VII wartości 2.000 dolarów, nabył Chiel Weinberg od Salomona Teitelbauma wzamian za grunt lwh. 244/XVIII przy Al. 29-go Listopada, wydzielony z realności lwh. 223/XVIII, wartości 4.400 dolarów, z dopłatą 2.400 dolarów.

3. Grunt lwh. 293/XIII przy ul. Ks. Józefa, wartości 2.000 złotych, nabyła tytułem darowizny Etla vel Eda z Wolfgangów Gehorsam od Salomona Wolfganga.

4. Część ($^1/_2$) domu dwupiętrowego przy Pl. Wolnica l. or. 8 l. sp. 10/VIII, wartości 30.000 złotych, nabyła tytułem darowizny Sara Necha 2 im. Blüth od Berty (Estery Beili) Hirschthal).

5. Grunt lwh. 1732/XXI przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności 602 XXI, wartości 3.600 złotych, nabyli tytułem darowizny po połowie Jan i Marja z Jamków Korpalowie od Jakóba i Heleny Jamków.

6. Część ($^1/_4$) gruntu lwh. 546/XXII przy ul. Zabłocie wartości 8000 złotych, nabyła tytułem darowizny Aniela z Woźników Górkowa od Michała Woźnikowa.

III. Przez egzekucję.

1. Grunt lwh. 170/XII przy ul. Kraszewskiego wartości 22.800 złotych, nabyła drogą licytacji Helena Magierowa od Wojciecha Łubieńskiego.

IV. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^4/_8$) domu dwupiętrowego przy ul. Szewskiej l. or. 6 l. sp. 208/I, oraz domy dwupiętrowe przy ul. Jagiellońskiej l. or. 8 l. sp. 209/I, przy ul. Szewskiej l. or. 9 l. sp. 222/I i przy ul. Jagiellońskiej l. or. 6 l. sp. 223/I, łącznej wartości 369.000 złotych, nabyli Karol Józef 2 im. Meisels $^3/_8$ i $^3/_4$, Janina z Rosenbergów Meiselsowa $^1/_8$ i $^1/_4$ w spadku po błp. Dr. Adolfie Meiselsie.

2. Dom parterowy przy ul. Juljusza Lea l. or. 97 l. sp. 25 XVI, wartości 28.500 zł, nabyli Piotr Niemczykiewicz $^{27}/_{72}$, Julja Chmurowa $^9/_{72}$, Stanisław, Piotr i Kazimiera Frasikowie po $^3/_{72}$ w spadku po ś. p. Tomaszu Niemczykiewiczu.

3. Część ($^{10}/_{20}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Grzegórzeckiej l. or. 4 l. sp. 234/VI, wartości 75 000 zł., nabyli po $^2/_{20}$ Beila Zelda Adlerowa, Chaja Kurlandowa, Chawa Hutnerowa, Freidla Liwerowa i Wolf Ber Weinberg w spadku po błp. Alterze Chielu 2 im. Weinbergu vel Warszawskim.

4. Część ($^4/_{32}$) domu jednopiętrowego przy ul. Zamojskiego l. or. 24 l. sp. 498/XXII, wartości 6.000 zł., nabyli Irena i Kazimierz Bereżyńscy w spadku po ś. p. Janie Bereżyńskim.

5. Część ($^4/_8$) domu jednopiętrowego przy ul. Józefińskiej l. or. 21 l. sp. 263/XXII, wartości 10.000 zł., nabyli Dr. Mieczysław i Władysław Staszewscy, ze Staszewskich Helena Magierowa i Jadwiga Korolewiczowa w spadku po ś. p. Teofilu Staszewskim.

Kraków, dnia 17 września 1931 r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu sierpniu 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Gmina m. Krakowa do rąk p. Dyrektora Elektrowni miejskiej Dajwór 27	budowa transformatora na podwórzu	Podzamcze 1	Elektrownia miejska	Insp. 455/31/A 21/8
Klasztor OO. Franciszkanów na ręce ks. Anzelma Kubiła Pl. WW. Świętych 5	przebudowa klatki schodowej na 2 ubikacje	Pl. WW. Świętych 5 lsp. 146	bud. Sylwester Zabłocki	Insp. 525/31/A 21/8
Bank Kredytowy Ziemski T. A. we Lwowie Oddział w Krakowie na ręce p. Gertlera ul. św. Marka 4	pl. na wymianę drewnianego okna wystawowego na zamknięcie nożycowe	Florjańska 32	inż. B. Zimmerman	548/31/A 21/8
Róża Raczyńska na ręce p. Tadeusza Pileskiego Dyr. hotelu „Polonia" Basztowa	przebud. drewnianych schodów w oficynie na żelbetonowe	Szpitalna 40 lsp. 395	inż. Józef Chmielewski	562/31/A 21/8
Maksymiljan Lauterbach Bracka 7	pl. nadbud. 3-go piętra	Bracka 7 lsp. 159	inż. S. Wexner	415/31/A 28/8
Szarski i Syn Rynek Gł. 6	przebudowa okna wystawowego	Rynek Gł. 6 lsp. 45	arch. Ludwik Wojtyczko	546/31/A 28/8
Jan Tomaszewski i Ska Rynek Gł. 16	przebudowa portalu sklepowego	Rynek Gł. 16 lsp. 10	inż. Stefan Żeleński	446/31/A 10/9
Adam Szarski Rynek Gł. 6	przebudowa zamknięcia sklepowego dla Firmy Salom Fleischer	Rynek Gł. 6 lsp. 45	inż. Stefan Żeleński	488/31/A 11/9
		Dz. III.		
Olimpja Popeviowa Felicjanek 19	przebudowa ustępów na spłukiwane i dobudowa ubikacyj kuchennych	Felicjanek 19 lsp. 47	arch. Ludwik Paciorkowski	467/31/C 4/9
Benjamin Mirisch Straszewskiego 10	pl. dodat. fasady	Straszewskiego 10 lsp. 19	inż. Adolf Siódmak	331/31/C 27/8
		Dz. IV.		
Tow. Katolickiego Domu Akademickiego na ręce Dr. Ks. Stanisława Sapińskiego Mały Rynek 7	pl. dodatkowe na zmiany w budowie domu narożnego 4-ro piętrowego z poddaszem	Pl. Jabłonowskich 1	arch. Adam Ślęzak	Insp. 483/31/C 23/9

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. IV.		
Wacław Popiel Basztowa 3	pl. adaptacji na parterze i półpiętrze w oficynie oraz plany nadbud. 3 p. w oficynie i garażu	Basztowa 3 lsp. 121	inż. Wacław Krzyżanowski	406/31/C 24/8
Ferdynand Martinek Kazimiera i Eugenja Piechowskie Sławkowska 28	pl. przebud. i nadbudowy 3 go piętra	Karmelicka 5 lsp. 55	arch. Henryk Kramkowski	388/31/C 25/8
Ludwik Górka Czarnowiejska 17	nadbud. 1 piętr. oficyny i drobne adaptacje	Czarnowiejska 17 lsp. 464	inż. Wacław Krzyżanowski	445/31/C 10 9
Dr. Zygmunt i Ludwika Lisoccy Garncarska 5	pl. dodat. na budowę 2-go piętra	Czarnowiejska 5 lsp. 24	arch. Stryjeński Mączyński i Korn	185/31/C 25 9
Salomon Lustbader Batorego 10	budowa portalu sklepowego	Batorego 10 lsp. 75	arch. Izydor Kurzer	387/31/C 27/8
		Dz. V.		
Stanisław Kremer Basztowa 10	budowa łazienki i wychodka na parterze	Basztowa 10	arch. Emil Allweil	458/31/B 11/9
Marja Pstruchowa Szlak 61	budowa łazienki od podwórza	Szlak 61 lsp. 186	inż. Abraham Abramowicz	379/31/D 22/8
Leon Sykutowski Szlak 63	dodat. plany w zmianach położenla wychodków wewn. w oficynie	Szlak 63 lsp. 190	inż. Z. Prokesch	246/31/B 27/8
Jadwiga Siedlecka Krzywa 7	budowa wychodków spłukiwanych	Krzywa 7	inż. Zygmunt Szufa	Insp. 459/31/B 11/9
Regina Rympel Długa 74	budowa portalu sklepowego	Długa 74 lsp. 30	inż. Zygmunt Szufa	439/31/B 5/9
		Dz. VI.		
Krakowska Kongregacja Kupiecka Rynek Gł. 34	nadbudowa 3-go piętra na froncie i oficynie	Wielopole 11 lsp. 252	arch. Józef Gałęzowski	310/31/D 26/8
Salo i Stanisława Mirischowie Grzegórzecka 4	budowa portalu sklepowego	Grzegórzecka 4 lsp. 234	inż. B. Zimmerman	425/31/B 10/9
Artur Liebeskind Lubicz 40	budowa portalu sklepowego	Lubicz 40 lsp. 104	arch. Edward Skawiński	396/31/B 3/9

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. VII.				
Roman Grünwald i Ska do rąk admin. p. inż. Marka Zyblikiewicza 9	przebudowa ustępów na klozety spłukiwane na parterze, I i II piętrze	Zielona 12 lsp. 143		573/31/A 28/9
Jadwiga Bobrzyńska Stradom 3	pl. wewn. adaptacji na parterze i w sklepie	Stradom 3 lsp. 14	inż. Ludwik Gutmann	115/31/A 21/8
Zgromadzenie SS. Urszulanek Starowiślna 5	dobudowa 4-ro piętrowej oficyny	Starowiślna 5 lsp. 124	arch. F. Hoffman	75/31/A 10/9
Komitet Ogródków Jordanowskich, Basztowa 12 Urząd Wojewódzki na ręce JW. Wojewodziny Kwaśniewskiej	prow. ogrodzenie pod Ogródek Jordanowski pod Wawelem	pod Wawelem	Franciszek Wessely	Insp. 563/31/A 28/8
Dz. VIII.				
Sara Reichowa Estery 14	przebudowa wychodków na klozety spłukiwane	Estery 14 lsp. 122	arch. Artur Brenner	491/31/A 11/9
Paulina Ischeiserowa Gazowa 5	przebudowa wychodków wolnospadowych na klozety spłukiwane	Gazowa 5 lsp. 421	arch. Zygmunt Szufa	560/31/A 11/9
Helena Feinerowa Bożego Ciała 14	przebud. front. wejścia do sklepu i sieni	Bożego Ciała 14 lsp. 554	inż. Marjan Jaroszewski	528/31/A 10/9
Helena Żeleńska na ręce inż. Stefana Żeleńskiego Bracka 2	budowa 3-piętrowego domu frontowego	Bracka 2	inż. Stefan Żeleński	497/31/A 21/8
Abraham i Mindla Hönigowie Przemyska 6	pl. dodat. na budowę 5-piętrowej oficyny	Przemyska 6 l. kat. 370/23	arch. Eug. Grodziński	199/31/A 22/8
Cecylja Grünberg Lwowska 50	pl. budow. 3-piętrowego domu frontowego	Rzeszowska 370/4	arch. Leon Feniger	485/31/A 24/8
M. Leser i A. Kanner Augustjańska 18	pl. budowy 4-piętr. domu i part. w oficynie z 4-ro piętr. lewą oficyną	Augustjańska 18 lsp. 61	arch. Zygmunt Grünberg	443/31/A 24/8
Dz. X.				
Franciszek Wilk Mieszczańska 9	dod. plany na dobudowę i przebud. części kuchni oraz ogrodzenia domu parterowego	Mieszczańska 9 lsp. 38	arch. Otton Ippoldt	103/31/D 16/7

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XI.		
Jakób Kadłuczka Rybacka 32	budowa ustępów spłukiw. i wewn. adaptacje	Rybacka 32 lsp. 104	bud. Tadusz Zrobek	Insp. 433/31/D 22/8
Miejskie Zakłady Samochodowe Barska 12	adaptacja hali maszynowej na biura	Barska 12	arch. M. Silberstein B. A.	573/31/D 22/8
		Dz. XII.		
Katarzyna Kluskowa i Stefanja Niewszołkowicz Kasztelańska 12 na ręce p. Tom. Gawina	adaptacje parterowej oficyny	Kasztelańska 12	inż. Tadeusz Gliński	338/31/C 10/9
Józef i Marja Szarotowie Kraszewskiego 20	budowa 3-piętr. domu	Senatorska i Filarecka l. kat. 1800/8	inż. Fryderyk Tadanier	381/31/C 31/8
Anastazja Podgórska Tatarska 1	budowa komórek	Tatarska 1 lsp. 29	arch. Ludwik Paciorkowski	120/31/C 25/8
Regina Seidner Kościuszki 32	rozszerzenie portalu sklepowego	Kościuszki 32 lsp. 38	arch. Zygm. Szufa	435/31/C 28/8
Stanisław Porębski Jaskółcza 2	adaptacje pralni i warsztatu	Jaskółcza 2 lsp. 32	arch. Zygm. Szufa	346/31/C 27/8
Tadeusz Wójcik Senatorska 31	budowa pracowni rysowniczej w poddaszu	Senatorska 31 lsp. 168	arch. Zygm. Szufa	343/31/C 28/8
Lubin Piotrowski Kościuszki 42	nadbudowa I i II p. z poddaszem budynku frontow. oraz 1-o piętr. oficyny	Kościuszki 42 lsp 75	inż. Warczewski	312/31/C 27/8
		Dz. XIII.		
Władysław Cyrek Królowej Jadwigi 113	plany dodat. 3-p. domu	Emaus 41 lwh. 570	arch. Edward Skawiński	Insp. 318/31/C 26/8
		Dz. XIV.		
Tow. Bratniej Pomocy Studentów U. J. Jabłonowskich 10 i 12	budowa zachodniego i północnego skrzydła 2-piętr. Domu Akademickiego	Al. 3-go Maja 5 lsp. 144	arch. Stefan Piwowarczyk	347/31/C 7/9
		Dz. XV.		
Anna Brennerowa Czarnowiejska 43	budowa murowanych wychodków	Misjonarska 11 lsp. 148	arch. Stanisław Kryłoszański	114/31/C 27/8

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XV.		
Dr. Arnold Ehrenpreiss Dr. Bruno Falter i Dr. Alfred Merz Dunajewskiego 8	dodat. plany 4-ro piętr. domu	J. Lea 5 a lsp. 321	arch. Stefan Landsberger	369/31/C 28/8
Zarząd Tow. Wzaj Pomocy niższych Funkcjonarjuszy miejskich	budowa part. magazynu w podwórzu	J. Lea 3	arch. Ludwik Paciorkowski	459/31/C 9/9
Dr. Stankiewicz Józef Kujawska 23	budowa garażu	Kujawska 23 lwh. 57/4	inż. Jakób Jan Spira	410/31/C 10/9
		Dz. XVI.		
Stanisław Wadowski ul. Jadwigi z Łobzowa 25	plany dodat. na budowę I. p. domu	ul. Jadwigi z Łobzowa 25 lsp. 189	Stryjeński i Mączyński	Insp. 415/31/C 5/9
Mieczysław i Tekla Krzyżańscy Kaz. Wielkiego 136	budowa I. p. oficyny z 2 piętrem w trakcie północnym	Kaz. Wielkiego 136 lsp. 112	arch. Stanisław Barcz	305/31/C 24/8
Stanisław Zagórny Juljusza Lea 104	plany budowy domu part. z poddaszem	Juljusza Lea 104 l. kat. 179/2 179/4 179/8	arch. Ludwik Paciorkowski	377/31/C 24/8
Stanisław i Ludwika Buczakowie Kaz. Wielkiego 116	nadbud. I. p. domu oraz 2 p. w trakcie front.	ul. Jadwigi z Łobzowa 19 lsp. 171	inż. Jan Stobiecki	259/31/C 28/8
Aniela i Władysława Seifertówne Recławicka 34	budowa I. p. domu	Kaz. Wielkiego boczna l. kat. 192/12 167/13 167/17 167/21 167/25	arch. Stanisław Kryłoszański	420/31/C 28/8
		Dz. XVII.		
Franciszek Dębina Prądnicka 83	dobudowa części południ. i nadbudowa 2-go piętra	Prądnicka 83 lsp. 359	arch. Z. Szufa	164/31/B 8/9
Dr. Karol i Malwina Zakrzeńscy Karmelicka 23	budowa I. p. domu z poddaszem	Ks. Siemaszki	inż. S. Manber	364/31/B 24/8
Teodor Piątkowski Kaz. Wielkiego 67	budowa I. p. domu	Racławicka 46 lwh. 189	arch. Z. Szufa	397/31/B 19/8
Julja Grabowska Celarowska 8	budowa I. p. domu	Ks. Siemaszki l. kat. 554/1	bud. Tadeusz Zrobek	336/31/B 24/8

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XVIII.		
Franciszek Raźny Nowa Olsza ul. Wilkowa 22	plan budowy parter. domu	Żytnia 9 l. kat. 270/2 827/2	arch. Zygm. Szufa	401/31/B 27/8
		Dz. XIX.		
Oficerska Spółdzielna mieszkaniowa dla p. Pułk. Józefa Pokornego ul. Długa 60	plan budowy 2-piętr. domu	Mogilska działka 43	inż. Warczewski	327/31/B 28/8
Czesław Urbańczyk Wincentego Pola 1	przebudowa portali	Wincentego Pola 1 l. kat. 156	arch. Ludwik Paciorkowski	377/31/B 26/8
Dyrekcja Elektrowni miejskiej Dajwór 27	budowa tablicy	Feliksa Brodowicza 14	Dyrekcja Elektrowni miejskiej	444/31/B 3/9
		Dz. XX.		
Błażej Bieżanowski Miedziana 84	pl. budowy 1-piętr. domu, stajni i dobud. wozowni	Barakowa lwh. 401/3	arch. L. Pąciorkowski	229/31/D 26/8
Franciszka Warmuz Miedziana 61	pl. dodat. na budowę 2-go p. budynku front.	Miedziana 61 lsp. 74	arch. Edward Skawiński	347/31/B 18/8
		Dz. XXI.		
Franciszek Kozłowski Wola Duchacka 30	budowa domu parter.	grunta Skrzyńskiego lwh. 1663/14	inż. Jan Stobiecki	578/31/D 27/8
Józef Zipser Kraszewskiego 25	budowa 1-piętr. domu	Prokocimska lwh. 107/17 107/6	K. Brzeziński i J. Burzyński	415/31/D 22/8
		Dz. XXII.		
Izydor Feiner Kalwaryjska 23	budowa ogrodzenia siatkowego	Kalwaryjska 23 lsp. 736	arch. Z. Grünberg	566/31/D 22/8
Dyrekcja Gimn. im. Tadeusza Kościuszki	przebudowa klatki schodowej na lokal dla pomocy naukowych	Zamojskiego 6	arch. J. Merenda	565/31/B 22/8
Lieba Kornhauser Dekerta 10	przebudowa portalu sklepowego	Dekerta 10	bud. Antoni Dostal	556/31/D 22/8
Maurycy Elsner Rękawka 41	budowa wozowni	Dekerta 41 lsp. 382	K. Brzeziński i J Burzyński	477/31/D 22/8

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski.

Protokoły obrad Tymczasowej Rady miejskiej.

Protokół z 12-go jawnego posiedzenia Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 15 września 1931.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Władysław Belina-Prażmowski.
Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.
„ „ Dr. Stanisław Klimecki.
„ „ Dr. Ignacy Landau.
„ „ Witołd Ostrowski.
Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.
Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **101.**
Początek posiedzenia o godzinie **18.**

Przed porządkiem dziennym.

Ślubowanie radzieckie.

Przewodniczący Prezydent miasta Belina-Prażmowski zaprosił pp. Radców miasta Dr. Jaroszyńskiego, Dr. Bobaka, Ks. Dr. Molińskiego i Dr. Czuchajowskiego do złożenia ślubowania radzieckiego.

Sekretarz Rady Strasik odczytał przepisane ślubowanie, poczem radcowie miasta Dr. Jaroszyński, Dr. Bobak, Ks. Dr. Moliński, Dr. Czuchajowski przez podanie ręki Prezydentowi miasta złożyli ślubowanie.

Ustąpienie z Rady miasta p. Dr. Tadeusza Orzelskiego.

Prezydent Belina-Prażmowski zawiadomił Radę miasta, że Rm. Dr. Tadeusz Orzelski wniósł na jego ręce rezygnację z godności członka Rady miasta.

Rezygnację powyższą Rada miasta przyjęła do zatwierdzającej wiadomości.

Kooptowanie nowych członków do Komisji plantacyjnej.

Rada m. na posiedzeniu w dniu 15 września 1931 uchwaliła co następuje:

„W myśl postanowień § 3 regulaminu dla Sekcji i Komisji Rady miejskiej zaprosić z poza grona Rady miejskiej pp. Dra Artura Benisa i Dra Tadeusza Bednarskiego na członków Komisji plantacyjnej z głosem stanowczym“.

Porządek dzienny.

Sprawa budowy kolei Kraków-Miechów.

Referent Rm. Prof. Dr. Gwiazdomorski stwierdza, że sprawa budowy kolei Kraków-Miechów jest rzeczą zasadniczej doniosłości. Ze względu na nagłość sprawy Dyrekcja kolei zastosowała przyśpieszony sposób załatwienia, mianowicie przedłożyła poszczególnym interesowanym deklaracje do podpisu; w deklaracji tej chodzi o następujące rzeczy:

1. Podpisujący zgadza się, że Zarząd kolei wstąpi natychmiast na grunta i rozpocznie budowę.

2. Podpisujący deklarację stwierdza, że czyni to w tem przekonaniu, że Zarząd kolei grunt jego odkupi za pewną umówioną kwotę.

3. Na wypadek gdyby nie doszło do dobrowolnego układu, kolej przeprowadzi formalne wywłaszczenie, ustalając wysokość odszkodowania.

Dotychczas pertraktowała Dyrekcja kolei ze wszystkimi właścicielami gruntów i nigdzie nie spotkała się z odmową; jest tylko jeden jeszcze właściciel, który deklaracji nie podpisał, tj. Gmina miasta Krakowa. Referent stwierdza, że Gmina znajduje się w sytuacji wyjątkowej i choć Gminie nie wypada targować się o cenę, to może jednak uda się uzyskać za grunta te pewną kwotę i nie zajdzie potrzeba odstępowania ich za darmo. Obszar wynosi razem 27 a 48 m^2, poczem imieniem Sekcji III. wnosi:

Rada miasta uchwali:

Upoważnia się p. Prezydenta miasta do załatwienia z Zarządem koleji państwowej sprawy odstąpienia gruntów będących własnością Gminy miasta Krakowa, a potrzebnych pod budowę kolei Kraków-Miechów.

Do podpisania odnośnych dokumentów upoważnia się P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz Rm. pp. Dra Jana Gwiazdomorskiego i Dra Jerzego Langroda, a w razie przeszkody u któregokolwiek z nich, pp. Radców miejskich upoważnionych do podpisywania kontraktów gminnych. L. I. 5278/1931.

Po odczytaniu tego wniosku, Prezydent miasta otwiera dyskusję.

Rm. Dr Józef Steinberg wita z radością projekt budowy kolei i popiera odnośny wniosek, wnosi jednak równocześnie następujące uzupełnienie odnośnie do kwestji prawnej: „Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do załatwienia z Zarządem kolei państw. sprawy odstąpienia gruntów, będących własnością Gminy miasta Krakowa, a potrzebnych pod budowę kolei Kraków-Miechów. O ile wartość potrzebnych gruntów przeniesie wedle ustalenia stron względnie wedle oszacowania kwotę K. 40.000 (§ 60 l. 11 stat. m.) zawisła skuteczność niniejszego upoważnienia od zatwierdzenia przez władze przełożone. Rada miasta uprasza Pana Prezydenta o uzyskanie w zamian za odstąpione grunta od Zarządu kolei państw. bezpłatnego urządzenia stosownych torów przemysłowych i bocznic na gruntach miejskich przylegających do toru kolejowego.

Rada miasta uprasza Pana Prezydenta o przedłożenie zawartego układu Radzie miasta celem przyjęcia do wiadomości“.

Wnioskowi powyższemu sprzeciwia się Referent Rm. Prof. Gwiazdomorski, stwierdzając, że dzisiejsza Rada m. upoważniając Pana Prezydenta m. do załatwienia sprawy odstąpienia gruntów Zarządowi kolei, bynajmniej nie zamierza zmieniać statutu m. i wszelkie dalsze akta w tej sprawie zostaną przedłożone Województwu do zatwierdzenia. Również uchwała dzisiejsza nie przesądza kwestji w jaki sposób sprawa zostanie załatwioną. W końcu Referent Prof. Gwiazdomorski sprzeciwia się wstawianiu do uchwały dodatku o urządzeniu przez Zarząd kolei bezpłatnie torów przemysłowych i bocznic, uważając to za sprzeczne z upoważnieniem.

W głosowaniu wniosek Sekcji III. uchwalono bez zmian.

Delegacja członka Rady m. do Państw. Rady spożywców.

Imieniem Prezydenta miasta wiceprezydent m. Dr. D u c h wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zgodnie z postanowieniem § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 czerwca 1924. („Monitor Polski" Nr. 148 poz. 451) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lutego 1927. („Monitor Polski" Nr. 53 poz. 119), deleguje się jako członka Rady Spożywców z Magistratu miasta Krakowa p. Dr. Stanisława Klimeckiego, wiceprezydenta miasta, w miejsce dotychczasowego członka p. Dr. Piotra Wielgusa.

U c h w a l o n o. L. 10204/1931 prez.

Rozszerzenie prawa zabudowy dla Związku obrony kresów zachodnich.

Imieniem Sekcji I. Rm Inż. S t r o i e k wnosi:

Rada miasta uchwali:

A) Prawo zabudowy, ustanowione dla Związku obrony kresów zachodnich na parcelach gminnych lkat. 8/98, 8/99 i 8/101 objętych lwh. 584 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XV. Nowa Wieś w myśl uchwały Rady miejskiej z dnia 24 kwietnia 1930 r. oraz uchwał Zarządu miasta z dnia 24 lutego 1931 r. i z dnia 4 marca 1931 r. tudzież kontraktu z dnia 18 maja 1931 r. rozszerzyć na części parcel gminnych lkat. 8/1, 8/7 i 8/8 objętych lwh. 2 i 492 tej samej księgi oznaczone linją czerwoną na planie Budownictwa miejskiego z dnia 4 lipca 1931 r. o łącznej powierzchni 11·12 m² pod następującemi warunkami:

1. Wartość tego gruntu przyjmuje się na 1242·04 (tysiąc dwieście czterdzieści dwa 4/100) złotych.

2. Czynsz budowlany ma być odpowiednio powiększony w myśl zasad podanych w powyższych uchwałach i kontrakcie.

3. Wszystkie koszty połączone z niniejszem rozszerzeniem prawa zabudowy poniesie w całości wspomniany Związek.

4. Ponadto obowiązywać mają postanowienia zawarte w powołanych uchwałach i kontrakcie.

B) Do podpisania potrzebnych dokumentów upoważnia się obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. Rm. Inż. Fr. Drobniaka i Dr. K. Jelonka, a w razie przeszkody Dra J. Kuhna i Inż. L. Skarzeńskiego.

U c h w a l o n o. L. I. 3652/1931.

Wydzielenie części parceli gminnej Zgromadzeniu XX. N. S. J. w Dz. XXI.

Imieniem Sekcji I i III Radca Mgtu. W n ę k wnosi:

Rada miasta uchwali:

W celu umożliwienia Zgromadzeniu XX. N. S. J. ukończenia budowy kaplicy i budynku mieszkalnego na gruncie oddanym w dzierżenie temuż Zgromadzeniu na podstawie uchwały Rady miejskiej w dniu 11 lipca 1929 r, uchwala się, co następuje:

1. Wydzielić część parceli gm. lkat. 538/4 oddanej w dzierżenie Zgromadzeniu Zakonnemu Księży Najśw. Serca Jezusa z wykazu hipot. l. 1 Dz. XXI. i stworzyć z tej wydzielonej parceli osobne ciało hipoteczne.

2. Na tym gruncie ustanowić prawo zastawu dla pożyczki do wysokości 150.000 franków francuskich, którą powyższe Zgromadzenie zamierza zaciągnąć w zagranicznej instytucji finansowej.

Przytem Zgromadzenie: a) poręczy, że zwróci i wynagrodzi Gminie m. Krakowa wszelkie wydatki i szkody jakieby Gmina z tytułu tego prawa zastawu ewentualnie poniosła, wraz z ustawowemi odsetkami, b) pokryje wszystkie koszta i opłaty stemplowe połączone z niniejszą transakcją.

U c h w a l o n o. L. I. 2915/1931.

Wydzierżawienie części parceli gm. w Dz. XXII. Tow. naftowemu „Limanowa".

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. D r o b n i a k wnosi:

Rada miasta uchwali:

Wydzierżawić Towarzystwu naftowemu „Limanowa" Ska z ogr. odpow. część parceli lkat. 575 Dz. XXII. o powierzchni 3.500 m² na cele niżej wymienione i pod następującemi warunkami:

1. Dzierżawa zawartą zostaje na przeciąg lat 10 (dziesięciu). W razie niewypowiedzenia umowy na 1 rok przed ekspiracją kontraktu przez którąkolwiek ze stron, kontrakt przedłuża się milcząco na dalsze trzy lata.

2. Bez względu na to, że dzierżawa zostaje zawartą na lat dziesięć, względnie przedłuży się na dalsze trzy lata, zastrzega sobie Gmina prawo wcześniejszego rozwiązania umowy dzierżawnej, a to każdego czasu za wypowiedzeniem na jeden miesiąc naprzód, na ten przypadek, gdyby Firma zalegała z czynszem dzierżawnym lub też opłatami za używanie bocznicy względnie niedotrzymania zastrzeżeń, zawartych w ust. 5, 7 i 8.

3. Jako czynsz dzierżawny ustanawia się kwotę 1.600 (tysiąc sześćset) złotych rocznie, przy przyjęciu wartości wewnętrznej jednego złotego w myśl rozporządzenia Prez. Rz. P. z 13 X. 1927 r. Nr. 88 Dz. U. Rz. P. tj. 1.600 zł. w złocie, płatnych zgóry 1 października każdego roku. Co trzy lata czynsz wzrastać będzie o 10% pierwotnej wysokości.

4. Prócz umówionego czynszu dzierżawnego opłaca dzierżawca wszystkie podatki i daniny państwowe i samorządowe z gruntu wydzierżawionego, a to bez względu czy podatki te obciążają dzierżawę czy też właściciela gruntu.

5. Dzierżawca obowiązany jest prowadzić swoje przedsiębiorstwo ściśle według wymogów ustawowych, a w szczególności przestrzegać przepisów prawa przemysłowego i budowlanego. O ileby dotyczące władze stwierdziły jakieś nieprawidłowości w tym kierunku, Gmina zastrzega sobie prawo wcześniejszego rozwiązania tego kontraktu.

6. Wydzierżawioną parcelę obowiązany jest dzierżawca ogrodzić własnym kosztem, a to na podstawie planu, zatwierdzonego przez Magistrat. Gmina m. Krakowa zezwala biorącej w dzierżawę na wystawienie na wydzierżawionym gruncie budynków i urządzeń potrzebnych do prowadzenia przemysłu, jednakowoż musi na to uzyskać zgodę Gminy i konsens władzy przemysłowo-budowlanej. Odnośne objekty muszą być wystawione w myśl wymogów i przepisów ustawy przemysłowej, budowlanej i przepisów policyjnych, obowiązujących przy budowie tego rodzaju objektów (między innemi rozporządzeniami z dnia 13 kwietnia 1928 r. Dz. R. P.

Nr. 53 poz. 508), wedle planów przez Województwo względnie Magistrat zatwierdzonych. Usytuowanie budynku ma nastąpić wedle wyników komisji policyjno-przemysłowej. Wszystkie budowle na wydzierżawionym gruncie mają mieć zasadniczo charakter tymczasowy (prowizoryczny) z wyjątkiem tych budowli, które w myśl przepisów prawa budowlanego i przepisów przemysłowych muszą być wykonane, jako budowle stałe.

7. Grunt w ustępie 1 opisany bierze „Limanowa“ w dzierżawę na skład produktów naftowych. Użycie tego gruntu na inny cel jest niedozwolone, a to pod rygorem natychmiastowego rozwiązania kontraktu.

8. Biorącej w dzierżawę nie wolno wydzierżawionego gruntu, ani w całości, ani w części innej osobie poddzierżawić, ani praw dzierżawnych trzeciej osobie w całości lub w części odstąpić, a to pod rygorem natychmiastowego rozwiązania umowy. Natomiast fuzja z innem Towarzystwem względnie przelanie majątku Tow. „Limanowa“ całkowite lub częściowe na inne Towarzystwo lub firmę nie powoduje wcześniejszego rozwiązania umowy.

9. Po wygaśnięciu dzierżawy lub rozwiązaniu umowy przechodzą wszystkie budynki, stałe urządzenie i ogrodzenie na własność Gminy m. Krakowa, a to bez jakiegokolwiek odszkodowania dla biorącej w dzierżawę.

Natomiast Towarzystwo będzie mogło w terminie 3 miesięcy zabrać ruchomości w rozumieniu § 293 K. c. z objektu dzierżawionego. W razie jeżeli w terminie powyższym ruchomości tych nie zabierze, przechodzą one również na własność Gminy m. Krakowa.

10. Po wygaśnięciu dzierżawy, Gmina m. Krakowa przyznaje Towarzystwu „Limanowa“ względnie jego prawo następcom, prawo pierwszeństwa w otrzymaniu dalszej dzierzawy tych objektów, o ile Gmina nie będzie ich potrzebowała na własne cele.

11. Umowa niniejsza nie dotyczy używania bocznicy miejskiej z wyjątkiem przypadku pod 2), a na używanie tejże musi „Limanowa“ uzyskać osobne zezwolenie Gminy.

12. Wszystkie koszta ułożenia i spisania niniejszego kontraktu, należytości prawne, stemplowe i manipulacyjne, oraz koszta komisyjne, połączone z oddaniem i odebraniem przedmiotu dzierżawy tudzież koszta pomiaru i należytości z ustawy budowlanej poniesie wyłącznie biorąca w dzierżawę „Limanowa“.

Uchwalono. L. I. 3094/1931.

Sprzedaż części parceli gminnej w Dz. XVII. Kasie chorych.

Imieniem Sekcji I. Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Sprzedać Kasie chorych w Krakowie część parceli gminnej lkat. 821/3 objętej lwh. 130 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XVII. Krowodrza przy ul. Ks. Siemaszki oznaczoną kolorem pomarańczowym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 2 marca 1931 r. o powierzchni około 22 ar. 45 m. kw. za cenę po 14 (czternaście) złotych za jeden metr kwadrat. pod następującemi warunkami:

1. Cena kupna płatna jest przy podpisaniu kontraktu.

2. Jako wartość złotego przyjmuje się wartość wewnętrzną złotego w złocie w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzp. z dnia 13 października 1927 r. Nr. 88 poz. 790 Dz. U. Rz. P.

3. Powyższy grunt sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

4. Kasa chorych pokryje z własnych funduszów koszty urządzenia ulicy przed powyższym gruntem w rozmiarach określonych przez art. 174 prawa budowlanego oraz ustawę kanalizacyjną z dnia 11 lipca 1914 r. Nr. 2 ex 1915 r. Dz. U. Kr. Gal. w brzmieniu ustawy z dnia 26 października 1920 r. Nr. 103 poz. 683 Dz. U. Rz. P.

5 Koszty kontraktu, planów, pomiarów, legalizacji i intabulacji oraz stemple i należytość przenośną poniesie w całości Kasa chorych w Krakowie.

6 W razie, gdyby Gmina m. Krakowa przy definitywnem rozwiązaniu skrzyżowania się dróg w północno-wschodniem narożu realności Kasy chorych zapotrzebowała tamże skrawków gruntu obecnie przez Gminę Kasie chorych sprzedanego, Kasa chorych będzie obowiązana skrawki te odstąpić Gminie m. Krakowa po cenie, za jaką obecnie grunt nabywa.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. Rm. Inż. Fr. Drobniaka i Dr. K. Jelonka, a w razie przeszkody u któregokolwiek z nich pp. Rm. Dr. J. Kuhna i Dr. L. Merza.

Uchwalono. L. I. 2775/1931.

Kredyt dodatkowy dla Dz. II. § 16 budżetu na rok 1930/31.

Imieniem Sekcji I Rm. Dr. Grzybowski wnosi:

Rada miejska uchwali:

Przyznaje się kredyt dodatkowy dla Dz. II § 16 budżetu na rok 1930/31 w kwocie 761 zł. na pokrycie przekroczenia przyznanego kredytu na utrzymanie bocznicy kolejowej Kraków—Wisła z tem, że kredyt dodatkowy znajdzie swe pokrycie w zwiększonych dochodach z bocznicy wskutek ściągnięcia od użytkowców bocznicy, oprócz normalnych opłat za zużywanie bocznicy, także wyłożonych przez Gminę kosztów na utrzymanie bocznicy.

Uchwalono. L. I. 2943/31.

Posiedzenie tajne.

Sprawy osobowe.

Uchwalenie zaopatrzenia emerytalnego dla byłego Wiceprezydenta miasta Dra Piotra Wielgusa.

Imieniem Sekcji III Rm. Dr. Czuchajowski wnosi:

Rada miejska uchwali:

1) Przyznać p. Dr. Piotrowi Wielgusowi, b. Wiceprezydentowi miasta zaopatrzenie emerytalne.

2) Wymiar zaopatrzenia emerytalnego oprzeć na

nieobowiązującym artykule 57 statutu emerytalnego dla pracowników Gminy m. Krakowa, t. j.:

a) czas do emerytury policzalny przyjąć od dnia 13 lipca 1921 do 31 lipca 1931 r. (10 lat) z tem, że petent uzupełni wkładki emerytalne za czas od 13 lipca 1921 do 31 czerwca 1923 r. w wymiarze 6% ostatnio pobieranego uposażenia bez dodatków.

b) emeryturę wymierzyć za powyższy czas, t. j. w wysokości 57·16% ostatnio pobieranego uposażenia bez dodatków.

Uchwalono. L. prez. 10241/931.

Imieniem P. Prezydenta m., Wiceprezydent m Dr. Klimecki wnosi:

Rada miejska uchwali:

P. Mgr. Stanisława Hergeta, dotychczasowego tyt. st. radcę Magistratu w VI gr. uposaż., mianuje się z dniem 1 października 1931 starszym radcą Magistratu w V gr. uposaż.

Uchwalono.

Imieniem P. Prezydenta m., Naczelnik Biura prezydjalnego Mgr. Herget wnosi:

Rada miejska uchwali:

I. Widerskiego Jana, kancelistę Magistratu, po myśli art. 53 ustęp 2-gi przepisów służbowych pracowników miejskich przenosi się w stan nieczynny.

Uchwalono.

II. Celem uzyskania stałej posady udziela się p. Pałce Andrzejowi „Veniam aetatis".

Uchwalono.

III. **W Zarządzie Wodociągu miejskiego:**

1) Radcę techn. Zarządu Wodociągu miejskiego w VI gr. uposaż. p. Inż. Krawczyka Stanisława mianuje się z dniem 1 października 1931 r. Dyrektorem Wodociągu miejskiego w V gr. uposaż.

Uchwalono.

2) P. Dr. Orzelskiego Tadeusza mianuje się z dniem 1 października 1931 Wicedyrektorem Wodociągu miejskiego w VI gr. uposaż., zaliczając do podstawy wymiaru emerytury czas spędzony w służbie państwowej, za opłatą 6% wkładek emeryt.

Uchwalono.

IV. **W Elektrowni miejskiej:**

P. Inż. Dubeltowicza Henryka, wicedyrektora Elektrowni miejskiej w VI gr. uposaż. mianuje się Dyrektorem Elektrowni miejskiej z dniem 1 października 1931 r. w V gr. uposaż.

Uchwalono.

V. **W Muzeum Przemysłowem:**

P. Inż. Thora Eugenjusza, dyrektora Muzeum Przemysłowego, posuwa się z dniem 1 października 1931 r. do V st. służb.

Uchwalono.

VI. **W Etacie prawniczym Magistratu:**

Nadaje się z dniem 1 października 1931 roku tytuły starszych radców Magistratu dotychczasowym radcom Magistratu w VI gr. uposaż. z pozostawieniem dotychczasowej grupy uposażenia pp.:

1) Batce Stanisławowi,
2) Dziewońskiemu Władysławowi,
3) Dr. Wessely'emu Fryderykowi.

Uchwalono.

VII. Mianuje się z dniem 1 października 1931 r. dotychczasowych tyt. radców Magistratu w VII gr. uposaż. radcami Magistratu w VI gr. uposaż pp.:

1) Dr. Piotrowskiego Władysława,
2) Lachowicza Włodzimierza,
3) Holly'ego Józefa,
4) Ćwiertniewicza Marjana,
5) Mgr. Rajmana Feliksa,

oraz dotychczatowego st. referenta Magistratu w VII gr. uposaż. p. Dr. Grabowskiego Jana mianuje się z dniem 1 października 1931 roku radcą Magistratu w VI gr. uposaż.

Uchwalono.

VIII. Dotychczasowym st. referentom Magistratu w VII gr. uposaż pp.:

1) Dr. Nowosielskiemu Jerzemu,
2) Wnękowi Marjanowi

nadaje się z dniem 1 października 1931 r. z pozostawieniem dotychczasowej grupy uposażenia tytuły radców Magistratu.

Uchwalono.

IX. Dotychczasowych referentów Magistratu w VIII grupie uposażenia pp.:

1) Dr. Niwickiego Zdzisława,
2) Doc. Dr. Wachholza Szczęsnego

mianuje się z dniem 1 października 1931 r. st. referentami w VII grupie uposażenia.

Uchwalono.

X. **W Etacie administracyjnym:**

1) Dotychczasowego sekretarza Magistratu i dyrektora M. Biura statystycznego w VII grupie uposaż. p. Sarneckiego Kazimierza mianuje się z dniem 1 października 1931 r. „ad personam" radcą Magistratu w VI grupie uposaż. przy pozostawieniu tytułu służbowego dyrektora Miejskiego Biura statystycznego.

Uchwalono.

2) Dotychczasowemu sekretarzowi Magistratu w VII grupie uposaż. p. Strasikowi Franciszkowi Stefanowi nadaje się z dniem 1 października 1931 r. tytuł Radcy adm. Magistratu z pozostawieniem w dotychczasowej grupie uposażenia.

Uchwalono.

3) Dotychczasowemu sekretarzowi Magistratu w VI grupie uposaż. p. Goellnerowi Rudolfowi nadaje się „ad personam" tytuł Radcy adm. Magistratu z równoczesnem przeniesieniem z dniem 15 września 1931 r. w stały stan spoczynku.

Uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **20·30**.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Dnia 8 września 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dr. Kazimierza Ducha **posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Tymczasowej Rady miasta.**

Na posiedzeniu tem przyjęła Komisja sprawozdanie Budownictwa m. B. o wypadkach w sieci kanałowej i drogowej, spowodowanych ostatnią burzą w Krakowie w dniu 20 sierpnia 1931 r., a wskazujących na naglącą potrzebę dokończenia budowy kolektora na gruntach poaugustjańskich, oraz sprawozdanie o przeprowadzanych w roku bieżącym inwestycjach drogowo-kanałowych.

Następnie zatwierdziła Komisja projekt skanalizowania ul. Przegon w Dz. XIII, budowę przedłużenia kanału w ul. Reymonta, kolektora w ul. Mazowieckiej, oraz projekt urządzenia ulic na parcelowanych gruntach w Dz. V., w Dz. XVI i Dz. XXII.

Ponadto zatwierdziła Komisja: budowę kilku chodników, oświetlenie publiczne ulicy Dekerta, Żmujdzkiej i Krowoderskiej, oraz koszty wykonawcze szeregu połączeń i rewizyj kanałowych.

Dnia 8 września 1931 r., o godzinie 18-tej odbyło się w biurach Zakładu czyszczenia miasta przy ul. Barskiej L. 12 pod przewodnictwem p. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta p. Ostrowskiego **posiedzenie Komisji dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej.**

Przed przystąpieniem do porządku dziennego, Komisja na wniosek p. Inż. Wierzchowskiego uczciła przez powstanie pamięć długoletniego referenta Zakładu czyszczenia miasta ś. p. Alojzego Gubernata, Radcy Mgtu.

Następnie Komisja na wniosek p. Dr. Żaka wybrała ze swego grona:

1) na zastępcę przewodniczącego Komisji p. Dr. Rzegocińskiego Bolesława;

2) do podpisywania tygodniowych list płac robotników dziennych Księdza Dr. Niemczyńskiego i Dr. Żaka Rudolfa;

3) do komisjonalnego odbioru dostaw, podpisywania i kontrolowania rachunków, oraz zamówień p. Inż. Wierzchowskiego Witolda i p. Dr. Żaka Rudolfa;

4) do nadzoru budynków i kontrolowania prowadzonej budowy p. Inż. Wierzchowskiego Witolda, p. Inż. Dr. Tauba Józefa i p. Dr. Rzegocińskiego Bolesława;

5) dla zbadania urządzeń sygnalizacji pożarnej celem przygotowania odpowiednich wniosków co do wymiany obecnej centrali na nowoczesną p. Doc. Dr. Langroda Jerzego i p. Mgr. Gorzeckiego Włodzimierza;

W dalszym ciągu Komisja uchwaliła następujące wnioski Magistratu:

1) oddać dostawę 100 sztuk wózków dla doczyszczania ulic i 280 sztuk skrzynek do tych wózków firmie Miksztal i Faber w Krakowie, za ogólną kwotę 49.000 zł. z tem, że należy zażądać od tej firmy gwarancji wytrzymałości na te wyroby, oraz poczynić kroki w celu ewentualnego obniżenia ceny skrzynek. Do referowania tej sprawy na Sekcję VII. i Radę miejską wybrano p. Inż. Wierzchowskiego;

2) zakupić do samochodów kropielnych i ciężarowych Zakładu czyszczenia miasta 10 sztuk opon wymiaru 36 6 i 14 sztuk opon wymiaru 38 × 7 marki „Stomil“, u firmy Elibor w Krakowie za ogólną kwotę zł. 9.314, zaś dostawę dętek za kwotę zł. 963·10 rozdzielić pomiędzy firmy „Dunlop“ i „Autotechnika“ jako najtańsze;

3) zakupić do samochodów prezydjalnych 6 opon i 6 dętek wymiaru 730 × 130, 5 opon i 5 dętek wymiaru 775 × 145, oraz 5 opon wymiaru 895 × 135, wszystkie marki „Dunlop“ u firmy Polska Spółka Akcyjna Dunlop Rubber Company S. A. Oddział w Krakowie, za ogólną kwotę zł. 2.337, zaś 6 opon i 6 dętek wymiaru 17 × 50 marki „Michelin“ u firmy „Autotechnika“ w Krakowie za ogólną kwotę 1223 zł. 28 groszy;

4) przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdania z wydatków, uskutecznionych z funduszu obrotowego Zakładu czyszczenia miasta w czasie od 21-go kwietnia do 31 sierpnia 1931 r;

5) przyjąć do zatwierdzającej wiadomości miesięczne preliminarze wydatków, oraz zamknięcia rachunkowe za I. kwartał 1931/1932 Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej.

Ponadto komisja uchwaliła odnośnie do punktu 4) zmianę uchwały Komisji dla Zakładu czyszczenia miasta z dnia 24 czerwca 1931 r. odnośnie do przedkładania przy wyrachowaniu się z funduszu obrotowego Zakładu czyszczenia miasta wszelkich dowodów kasowych w tym kierunku, że odnośnych dowodów kasowych, wobec uprzedniego widymowania ich już przez delegatów Komisji, nie należy przedkładać ponownie na plenum Komisji.

Następnie odnośnie do punktu 5) Komisja uchwaliła również zmianę uchwały Komisji dla Zakładu czyszczenia miasta z dnia 24 czerwca 1931 r. w tym kierunku, że preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe mają być przedkładane Komisji kwartalnie, a nie jak dotychczas miesięcznie. Przed posiedzeniem Komisji odnośne preliminarze wydatków i zamknięcia rachunkowe mają być przesłane członkom Komisji.

W końcu Komisja na wniosek p. Inż. Wierzchowskiego uchwaliła wezwać Magistrat do opracowania planów i projektu przebudowy Filji Miejskiej Straży pożarnej przy ul. Zamojskiego w Dz. XXII.

Na tem posiedzenie o godzinie 20 zakończono.

Sekcja III. (prawnicza) Tymczasowej Rady Miejskiej na posiedzeniu odbytem w dniu 9 września 1931 roku w sali „Portretowej“ Ratusza krakowskiego, pod przewodnictwem Prof. Dra Kumanieckiego uchwalila przedłożyć Tymczasowej Radzie Miejskiej wnioski w sprawie odstąpienia gruntów gminnych pod budowę kolei Kraków-Miechów, ustanowienia prawa zastawu dla pożyczki zaciągniętej przez Zgromadzenie XX. Najśw. Serca Jezusowego, oraz zezwolenia na sprzedaż parceli pofortecznej Nr. 34 Tow. Drukarzy „Ognisko“.

We środę, dnia 9 września 1931 r. odbyło się posiedzenie **Sekcji II. Skarbowej Rady Przybocznej miasta Krakowa** pod przewodnictwem Rm. p. Dr. Krzetuskiego, przy współudziale p. wiceprezydenta miasta Dra Klimeckiego.

Na posiedzeniu omawiano sprawę przedłużenia

kontraktu ze Spółką „Caro“, oraz uchwalono dodatkowy kredyt dla Działu II budżetu 1930/1931.

Po omówieniu spraw bieżących posiedzenie zamknięto.

Dnia 16 września 1931 r. odbyło się nadzwyczajne **posiedzenie Komisji Statystycznej Rady Miasta.** Pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra I. Landaua dokonała Komisja jednomyślnie wyboru przewodniczącego w osobie b. Ministra Prof. Dra Kazimierza Kumanieckiego, który w dalszym ciągu objął kierownictwo obradami.

Komisja przyjęła sprawozdanie naczelnego komisarza spisowego z dotychczasowych przygotowań do II powszechnego spisu ludności i wybrała swego przewodniczącego Min. Prof. Dra Kazim. Kumanieckiego delegatem, upoważnionym do wykonywania w imieniu Komisji stałego nadzoru nad akcją spisową.

Wreszcie, wobec trudności w znalezieniu odpowiedniego lokalu na Miejskie Biuro Spisowe, Komisja zaleciła odniesienie się w tej sprawie do władz wojskowych, Rektoratu Akademji Górniczej i Zarządu nowobudującej się Kliniki Położniczej.

Dnia 18 września 1931 r. odbyło się **I posiedzenie** świeżo utworzonej **Sekcji IX-tej Rady miejskiej dla spraw sanitarnych.** Po uczczeniu pośmiertnem pamięci zmarłych lekarzy okręgowych ś. p. Dra Franciszka Bernacińskiego i Dra Kazimierza Służewskiego — Wiceprezydent miasta Dr. Klimecki przedstawił stosunek Sekcji do Komisji sanitarnej, zatrzymującej dotychczasowy zakres działania i zdał sprawę, w jakiem stadjum znajduje się organizacja Wydziału IX go Magistratu dla spraw sanitarnych. Następnie Sekcja przystąpiła do ukonstytuowania się, wybierając przewodniczącym Radcę m. Płk. Dra Bolesława Korolewicza, a zastępcą Dyr. Dra Józefa Topolnickiego. Ponadto Sekcja wybrała Subkomitet dla Zakładów sanitarnych oraz wykonawczy Subkomitet dla deratyzacji miasta — przyjęła do wiadomości układ z Kasą Chorych odnośnie do Stacji Opieki nad matką i dzieckiem i przeprowadziła szczegółową dyskusję nad możliwościami pojawienia się w Krakowie epidemji czerwonki, duru brzusznego i plamistego.

W dniu 18 września 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem p. Radcy m. Illukiewicza, przy współudziale p. Wiceprezydenta miasta Dra Kazimierza Ducha, **zebranie Komisji dla spraw Gezowni.**

Dyrektor Gazowni Inż. Seifert oprowadził członków Komisji po fabryce, a następnie wygłosił dłuższy referat w sprawie znaczenia przemysłu gazowniczego i dał krótki rys historyczny rozwoju Gazowni Krakowskiej oraz program jej prac na przyszłość.

Stosownie do życzenia członków Komisji, Dyrektor Gazowni przedłożył projekt sprawozdań miesięcznych z działalności Gazowni.

Wkońcu Komisja uchwaliła wypracować regulamin swoich czynności.

Na tem o godz. 20·30 posiedzenie zakończono.

Dnia 18 września 1931 r. pod przewodnictwem Wiceprezydenta W. Ostrowskiego odbyło się doroczne **posiedzenie Komisji Miejskiego Muzeum Przemysłowego** oraz **Kuratorji Woj. Instytutu Rzem. Przemysłowego,** przy licznym udziale członków obu Instytucyj, tak z ramienia Rady Miejskiej, jak i ze sfer interesujących się sprawami rzemieślniczo-przemysłowemi.

Na porządku dziennym między innemi było: sprawozdanie Dyrekcji Muzeum i Instytutu za ubiegły rok szkolny, program kursów na bieżący rok szkolny oraz budżety obu Instytucyj. Szczegółowe sprawozdanie oraz program kursów referował Dyrektor Muzeum Przemysłowego Inż. Eugenjusz Tor, zaś budżet Muzeum, Dyrektor Miejskiej Izby Obrachunkowej Jan Krzyżanowski.

W związku z powyższemi punktami porządku dziennego wywiązała się żywa dyskusja, w szczególności nad zagadnieniem rozszerzenia działalności Instytutu na obszar całego Województwa krakowskiego.

Dnia 21 września 1391 r. ukonstytuowała się **Komisja dla spraw Wodociągu miejskiego,** wybierając przewodniczącym Prof. Dra Odo Bujwida, zastępcą Dra Józefa Topolnickiego, poczem uchwaliła wnioski na Radę miejską, zmierzające do wprowadzenia oszczędności w poborach i deputatach pracowników. Wreszcie zatwierdziła oferty na dostawę węgla i drzewa, oraz farb na na pokrycie zapotrzebowania w roku 1931/32.

W dniu 24 września 1931 r. odbyło się w sali portretowej Ratusza Krakowskiego, pod przewodnictwem P. Wiceprezydenta m. Ostrowskiego, **posiedzenie Komisji cmentarnej Rady m.**

Po zagajeniu obrad przez przewodniczącego, przystąpiono do porządku dziennego:

1) Ukostytuowanie się komisji cmentarnej (odroczono do następnego posiedzenia).

2) Założenie nowej kwatery cmentarnej na gruntach, wywłaszczonych na ten cel, przy ul. Rakowickiej.

Naczelnik Wydziału I st. Radca Dr. Reiner przedłożył szczegółowe sprawozdanie, odnoszące się historji powstania nowego cmentarza, jak również toczących się długotrwałych pertraktacyj z władzami rządowemi, o oddanie gruntu na ten cel potrzebnego.

Sprawozdanie to Komisja przyjęła do zatwierdzającej wiadomości.

Zkolei arch. Boratyński, st. referent Bud. m. Oddział A referował techniczną sprawę częściowego urządzenia kwatery na nowym cmentarzu. Po przeprowadzeniu wyczerpującej dyskusji, uchwalono przystąpić do wstępnych robót dla założenia kwatery.

W związku z powyższą sprawą Radca m. Inż. Drobniak postawił wniosek treści następującej:

„Komisja cmentarna uprasza Prezydjum miasta o jak najrychlejsze sfinalizowanie pertraktacji z władzami rządowemi, o grunt potrzebny pod nowy cmentarz, ze względu na katastrofalny brak miejsca na grzebanie zwłok na cmentarzu rakowickim i jak najrychlejsze odebranie tegoż gruntu w posiadanie Gminy — a to zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 16 marca 1929 r.“.

Rezolucję Rm. Drobniaka przyjęto jednomyślnie.

3) Przekopanie kwater na m. cmentarzach rakowickim i podgórskim.

Sprawę wyżej wymienioną referował Radca Mgtu Wnęk. Przedłożone wnioski przyjęto.

Dnia 29 września 1931 r. odbyło się na Ratuszu pod przewodnictwem Prof. Dr. Józefa Flacha **posiedzenie Sekcji Propagandowej Miejskiego Komitetu dla spraw bezrobocia,** na którem, po referacie Dra K. Ostrowskiego uchwalono wytyczne pracy Sekcji. Praca ta pójdzie w kierunku umieszczenia w dziennikach artykułów propagandowych, wydawania odezw do społeczeństwa, wygłaszania prelekcyj w teatrach i kinoteatrach. urządzania konferencyj z przedstawicielami pracodawców i pracobiorców, odczytów radjowych, wyświetlania w kinoteatrach napisów propagandowych, wreszcie dla celów Komitetu służyć mają kasowniki pocztowe z odpowiedniemi napisami.

Dnia 30 września 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Dra Krzetuskiego **posiedzenie Sekcji Skarbowej Rady Miejskiej,** na którem uchwalono pobierać w roku 1932 dodatki gminne od podatków państwowych w dotychczasowej wysokości.

W dniu 30 września 1931 r. odbyło się w sali „Portretowej“ Ratusza krakowskiego pod przewodnictwem Rm. Inż. Drobniaka przy współudziale Wiceprez. Ostrowskiego **posiedzenie Sekcji I Rady Miejskiej.**

Po zagajeniu obrad przez Przewodniczącego przystąpiono do porządku dziennego.

1. St. Radca Inż. Nowicki, nacz. Bud. m. A. referował sprawę wyboru 2-ch członków i zastępcy Sekcji I do sprawdzania i aprobowania rachunków na roboty i dostawy dla Budownictwa miejskiego Oddz. A.

Wybrano Rm. Dr. Jelonka i Inż. Strojka, a na zastępcę Inż. Drobniaka.

Zkolei Nacz. Wydz. I St. Radca Dr. Reiner referował następujące sprawy:

2. Zamiana gruntów gminnych za grunta państwowe w Dz. VI, XV, XIX i XXII. Grunta odstąpione przez Gminę mają być przeznaczone na budowę domów mieszkalnych dla urzędników i robotników.

Po krótkiej dyskusji wnioski referenta przyjęto bez zmiany.

3. Sprzedaż gruntu gminnego w Dz. XII Olgierdowi Niedziałkowskiemu. Nad wymienioną sprawą przeprowadzono długotrwałą dyskusję, w której zabierali głos prawie wszyscy pp. Rm., poczem uchwalono, aby punkt 2, 3 i 4 wniosku opuścić. W punktach tych Gmina wyznaczyła nabywcy gruntu termin rozpoczęcia i ukończenia budowy.

4. Kredyt dodatkowy dla Dz. VIII § 68 budżetu na r. 1930/1931. Uchwalono bez zmian.

Po wyczerpaniu spraw gospodarczych St. Radca Inż. Kłeczek Nacz. Budownictwa m. Oddz. B. referował szereg spraw regulacyjno-budowlanych.

5. Plan zabudowania gruntu lwh. 400 w Dz. XIII własności Dra Boczara obok rogatki Wolskiej na Zwierzyńcu.

6. Plan zabudowania bloku ograniczonego ulicą M. Konopnickiej, Łagiewnicką, Bonarka i Wadowicką w Podgórzu.

7. Plan zabudowania bloku między ulicami Józefitów i Pomorską w Nowej Wsi.

8. Zmiana sposobu zabudowania narożnika Alejі Grottgera i ulicy Kujawskiej.

9. Kredyt dodatkowy dla Dz. II, § 7, poz. wydatki zwyczajne budżetu na rok 1930/1931.

Wszystkie wyżej wymienione sprawy Sekcja przyjęła bez dyskusji.

10. Plan zabudowania wschodniej części obszaru Czarnej Wsi, między ulicami Czarnowiejską i Reymonta.

Po wyczerpaniu dyskusji uchwalono przesłać odbitkę planu wyżej wymienionej sprawy Akademji Górniczej do oświadczenia się do dni 14.

11. Zmiana sposobu zabudowania parcel Osiedla Oficerskiego przy ul. Mogilskiej w Dz. XIX.

Uchwalono sprawę zwrócić Magistratowi do zastanowienia się, czy wzdłuż ul. Kieleckiej nie da się zastosować zabudowania zwartego.

Na tem porządek dzienny wyczerpano i posiedzenie o godzinie 8·10 zakończono.

Dnia 30 września 1931 r. odbyło się **posiedzenie Sekcji II Rady Miejskiej** z następującym porządkiem dziennym:

1. Dodatek gminny do państw. podatku od nieruchomości za r. 1932.
2. Dodatek gminny do państw. podatku gruntowego na r. 1932.
3. Dodatek gminny do państw. podatku przemysłowego na r. 1932.
4. Dodatek gminny do opłat państw. od patentów na wyrób i sprzedaż trunków na r. 1932.
5. Wprowadzono zpowrotem opłaty za używanie prowizorycznego mostu na Wiśle.
6. Upoważnienie dla p. Prezydenta miasta i radców miejskich do pokwitowznia i odbioru waluty pożyczkowej z tytułu konwencji pożyczek w Banku Gospodarstwa Krajowego w Krakowie.

Uchwalono:

ad 1, 2, 3, 4 jednogłośnie bez dyskusji: pobierać w r. 1932 dodatki gminne do podatków i opłat panstw. w dotychczasowej wysokości tj. ad 1) 100%, ad 2) 135%, ad 3) do podatku od obrotu 25%, od ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych 30%, ad 4) do opłat państw. od patentów na wyrób trunków 100%, na ich sprzedaż 200%.

ad 5) odroczyć tymczasowo wprowadzenie tej opłaty.

ad 6) upoważniono p. Prezydenta miasta, wzgl. p. Wiceprezydentów i Rm. pp. Dra Krzetuskiego i Parę, na zastępców zaś Dra Chodorowskiego i Dra Chana.

Odbyło się **posiedzenie Komitetu Wykonawczago Komitetu dla Walki ze Skutkami Bezrobocia** pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dr. Klimeckiego i w obecności Wicewojewody Bileka, na którem po wyczerpującej dyskusji i po porozumieniu się z Wojewódzkim Komitetem postanowiono zmobilizować pomoc całego społeczeństwa miasta Krakowa dla bezrobotnych, między innemi w następujący sposób:

1. Wszyscy pracownicy umysłowi i fizyczni winni przez 7 miesięcy od 1-go października 1931 r. począwszy wpłacać od 1 do 3% przy płacach wynoszących od 500 zł. dla żonatych i 400 zł. dla samotnych wzwyż, zaś przy niższych płacach conajmniej $1/2$% z tem, że tylko wyjątkowe położenie pracownika uzasadnić może datki groszowe.

Do zbierania dobrowolnych deklaracyj powołani są przedsiębiorcy i kierownicy odnośnych instytucyj i urzędów.

2. Pracodawcy winni dopłacać niemniej jak $1/3$ do

$1^1/_2{}^0/_0$ sumy płac wypłacanych swoim pracownikom umysłowym i fizycznym.

3. Wszyscy inni nieopodatkowani w powyższy sposób winni składać przez 7 miesięcy od 1-go października 1931 r. dobrowolne datki w wysokości $1^0/_0$ swego dochodu gotówką wzgl. przez zakupno nalepek.

Przedsiębiorstwa oraz instytucje publiczne i prywatne zostały wezwane do bezzwłocznej akcji tak, aby w dniu 1 października 1931 r. zaczęły wpływać zmobilizowane środki do Głównej Kasy Miejskiej w Ratuszu, I piętro.

Odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Beliny Prażmowskiego **posiedzenie Sekcji szkolnej,** na którem powołano na przewodniczącego Sekcji Rm. Rektora Dra Edmunda Załęskiego, zaś na zastępcę Rm. Ks. Andrzeja Molińskiego.

Po ukonstytuowaniu się Sekcji odbyło się wspólne posiedzenie Sekcji szkolnej z gospodarczą, na którem na podstawie wyniku publicznego przetargu oddano w przedsiębiorsto nadbudowę III piętra w szkole powszechnej im. św. Scholastyki przy ul. św. Marka 34, nadbudowy I piętra w powszechnej szkole koedukacyjnej w Dąbiu, oraz budowę ustępów spłukiwanych w powszechnej szkole żeńskiej i męskiej przy ulicy Zamojskiego 58 i 60 w Dz. XXII

Do nadzoru powyższych robót powołano Rm. Inż. Drobniaka, Inż. Skarżeńskiego i Inż. Wierzchowskiego.

Po posiedzeniu połączonych Sekcyj odbyło się pod przewodnictwem Rm. Inż. Drobniaka przy współudziale Wiceprezydenta Dr. Kazimierza Ducha posiedzenie Sekcji gospodarczej, na którem uchwalono plan zabudowania obszaru gruntów, położonego między ul. Twardowskiego — Wróbla i ulicą Konopnickiej, oraz ustalono warunki dzierżawy gruntów w Dz. XX. na cele przemysłowe.

Dnia 30 września 1931 r. odbyło się **posiedzenie Sekcji I (gospodarczej) Rady Miejskiej** pod przewodnictwem Rm. Inż. Drobniaka, przy współudziale Wiceprezydetna miasta Ostrowskiego.

Na posiedzeniu tem uchwalono sprzedaż gruntu gminnego na cele budowlano-mieszkaniowe w Dz. XIII, oraz zamianę gruntów gminnych za grunta państwowe w Dz. VI, XV, XIX i XXII. Grunta nabyte od Gminy przeznaczone będą na budowę domów mieszkalnych dla urzędników i robotników.

Zkolei Sekcja przystąpiła do rozpatrywania szeregu planów regulacyjno-budowlanych. I tak, uchwalono plan zabudowania gruntu, położonego obok rogatki Wolskiej w Dz. XIII, dalej bloku ograniczonego ulicami M. Konopnickiej, Łagiewnicką, Bonarka i Wadowicką w Podgórzu, oraz plan zabudowania bloku między ulicami Józefitów i Pomorską w Nowej Wsi.

Wkońcu Sekcja zastanawiała się nad zmianą sposobu zabudowania narożnika Aleji Grottgera i ulicy Kujawskiej.

Po uchwaleniu kilku spraw drobnej wagi, posiedzenie zakończono.

Dnia 30 września 1931 r. odbyło się **posiedzenie Komisji dla spraw Gazowni Miejskiej** pod przewodnictwem p. Rm. Illukiewidza i w obecności p. Wiceprezydenta miasta Dra Ducha, na którem Dyrektor Gazowni referował budżet na rok 1932/1933.

Następne posiedzenie odbędzie się w poniedziałek dnia 5 października 1931 r.

Awanse
w październiku 1931 r.

Mgr. Herget Stanisław, naczelnik Biura Prezydjalnego st. radcą Magistratu w V grupie upos.

Batko Stanisław, naczelnik M. U. P. tyt. st. radcą w VI grupie upos.

Dziewoński Władysław, radca Magtu tyt. st. radcą w VI grupie upos.

Dr. Wessely Fryderyk, kierownik Oddziału prawno admin. w Wydziale IX tyt. st. radcą w VI gr. upos.

Dr. Grabowski Jan, naczelnik Wydz. VII Magtu radcą w VI grupie upos.

Ćwiertniewicz Marjan, radcą Magtu w VI gr. up.

Holly Józef, radcą Magtu w VI grupie upos.

Lachowicz Włodzimierz, naczelnik Wydz. III k. radcą Magtu w VI grupie upos.

Dr. Piotrowski Władysław, radcą Magtu w VI grupie upos.

Mgr. Rajman Feliks, radcą Magtu w VI gr. up.

Dr. Nowosielski Jerzy, tyt. radcą Magtu w VII grupie upos.

Wnęk Marjan, tyt. radcą Magtu w VII gr. up.

Dr. Niwicki Zdzisław, st. referentem w VII grupie upos.

Doc. Dr. Wachholz Szczęsny, st. referent. w VII grupie upos.

Sarnecki Kazimierz, dyrektor M. Biura Statyst. radcą Magtu ad personam w VI grupie upos.

Goellner Rudolf, tyt. radcą admin.

Strasik Franciszek, sekretarz prez. tyt. radcą adm.

Inż. Krawczyk Stanisław, dyrektorem Wodociągu miejsk. w V grupie upos.

Dr. Orzelski Tadeusz, wicedyrektorem Wodociągu miejsk. w VI grupie upos.

Inż. Dubeltowicz Henryk, dyrektorem Elektrowni miejsk. w V grupie upos.

Inż. Tor Eugenjusz, dyrektor Muzeum Przemysł. posunięty został do V grupy upos.

Zrezygnowali — odeszli.

Biliński Adam, pomocnik kancel. Magistratu — 1 września 1931 r.

Pieradzka Krystyua, pomocnica naukowa Arch. Aktów Dawnych M. Krakowa — 30 września 1931 r.

Przeniesieni w stan spoczynku.

Mikusowa Anna, wdowa po nastraż M. U. P. O. — 1 września 1931 r.

Mgr. Przeorski Tadeusz, naczelnik Biura prezydjalnego Magtu — 30 września 1931 r.

Dr. Racławicki Michał, naczelnik M. U. P. — 30 września 1931 r.

Inż. Jaszczurowski Tadeusz, dyrektor Wodoc. — 30 września 1931 r.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 10. Kraków, dnia 31 października 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń".

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

L. III. 479/31 znal. Kraków, dnia 5 października 1931.

OBWIESZCZENIE.

Wykaz rzeczy znalezionych w czasie od 1-go lipca do 30-go września 1931 r.

L. depoz.	L. czyn. Mgtu	Przedmiot
3188	392	kwota 50 zł.
	393	2 deski miękkie
3840	394	kwota 50 zł.
241	396	półbucik męski
243	397	teczka skórzana z drobiazgami
244	398	kaptur bronzowy
245	399	puderniczka metalowa
247	400	pas do przypinania protezy
248	401	2 klucze wertheimowskie
249	402	portmonetka z drobną kwotą
252	403	2 weksle
253	404	3 sztuki planów
254	405	skarbonka Kasy Oszczędności (rozbita)
4793	406	kwota 60 zł.
257	407	4 kluczyki
261	408	pugilares z drobną kwotą i drobiazgami
262	409	klucz wertheimowski
263	410	torebka damska z drobiazgami
264	411	18 kluczy
265	412	klucz duży
266	413	2 kapelusze męskie
267	414	10 kołnierzyków męskich
269	415	chusteczka do nosa z drobną kwotą
270	416	2 obrusy
277	417	5 kluczy
279	418	piłka gumowa do zabawy
5032	419	kwota 2 zł. 20 gr.
280	420	para półbucików i para pończoch
281	421	torebka damska z zegarkiem
284	422	książka kasowa
285	423	paczka z przyborami monterów
286	424	kawałki ceraty i nożyczki
338	425	paszport
289	426	pugilares z drobną kwotą
290	427	pugilares z drobną kwotą
291	428	para półbucików damskich
292	429	torebka damska z drobiazgami
296	430	torebka damska z zegarkiem złotym, portmonetką i drobną kwotą
299	432	torebka damska z drobiazgami
304	433	teczka skórzana
306	434	klucz wertheimowski i puderniczka
309	435	pierścionek złoty
312	436	pugilares skórkowy
314	438	kosz z garderobą i bielizną
317	442	okulary damskie ze złotym łańcuszkiem
319	443	torebka damska
320	444	klucz duży
321	445	walizka z garderobą znaleziona w pociągu
322	446	laska
323	447	klucz wertheimowski
328	448	10 krążków papieru taśmowego
330	449	2 klucze wertheimowskie
332	450	torebka rowerowa
333	451	kapelusz męski
334	452	portmonetka damska z drobną kwotą
335	453	torba skórzana
336	454	pugilares z drobną kwotą
340	455	teczka skórzana

L. depoz.	L. czyn. Mgtu	Przedmiot
341	456	torebka damska
344	457	torebka damska
345	458	5 poszewek
346	459	rękawiczka męska
347	460	żakiet damski
348	461	torebka skórzana damska
350	462	torebka damska z drobiazgami
351	463	czapeczka dziecinna
352	464	parasolka damska
353	465	pierścionek z oczkami
356	466	torebka dziecinna
7025	467	kwota 700 zł.
7029	468	kwota 100 zł.
339	471	portmonetka z drobną kwotą
367	472	pierścionek
368	473	pierścionek metalowy
370	474	torebka damska z drobiazgami
371	475	3 klucze
372	476	2 skórki
373	477	teczka skórzana
374	478	6 kluczy
363	479	pugilares skórkowy

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby o ile mogą dowieść swego prawa własności, zechcieli zgłosić się po odbiór tychże do Głównej Kasy miejskiej I-sze piętro, okienko Nr. 16 w godzinach urzędowych między 10 — 12 w południe, codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

W przeciwnym razie przedmioty te wydane zostaną znalazcom i po upływie trzech lat przejdą na ich własność, lub też po upływie tego czasu zostaną sprzedane w drodze licytacji; przedmioty zaś, ulegające zepsuciu, zostaną sprzedane w trzy miesiące od niniejszego ogłoszenia.

Prezydent stoł. król. m. Krakowa.

L. B. S. 1208/31. Kraków, 6 października 1931.

RUCH LUDNOŚCI W SIERPNIU 1931 R.

W ciągu miesiąca sierpnia b. r. zawarto w Krakowie małżeństw 180 (162), w tem chrześcijańskich 146 (133). Urodziło się żywo dzieci 360 (359), nieślubnych 60 (57), w czem z małżeństw żydowskich rytualnych 17 (15). Wśród żywo urodzonych było chłopców 180 (195). W tym samym okresie czasu zmarło osób 313 (300), z czego miejscowych 196 (188). Liczba zmarłych w szpitalach wynosiła osób 182 (185). Z przyczyn śmierci najwięcej przypada na gruźlicę 42 i na nowotwory 41. Wśród zmarłych było chrześcijan 250 (239).

Z M. Biura Statystycznego.

L. VII. drog. 518/1931/D.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 10 października 1931 r.

w sprawie przejazdu wozami ciężarowemi przez most drewniany na Wiśle u wylotu ul. Mostowej.

Na podstawie postanowień § 4 „Przepisów o używaniu i ochronie ulic oraz o ruchu ulicznym w stoł. król. mieście Krakowie“ z dnia 14 czerwca 1927 L. B. P. 7069/1927 wydaję w porozumieniu ze Starostwem Grodzkiem następujące rozporządzenie:

§ 1.

Zabrania się przejazdu wozami ciężarowemi tak mechanicznemi, jak i zaprzężonemi przez most drewniany na Wiśle u wylotu ulicy Mostowej, a to od strony krakowskiej i podgórskiej.

§ 2.

Przez powyższy most wolno przejeżdżać tylko samochodom osobowym, z wyłączeniem autobusów, pojazdom konnym, przeznaczonym do ruchu osobowego, wózkom ręcznie ciągnionym, rowerom i motocyklom.

§ 3.

Przekraczający przepisy niniejszego rozporządzenia karani będą przez Magistrat jako władzę administracji ogólnej I. instancji, o ile nie podlegają surowszemu przepisowi karnemu po myśli art. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. Dz. U R. P. Nr. 18, poz. 151 grzywnami do wysokości 1.000 zł. lub karą aresztu do 6 tygodni, lub obu temi karami włącznie.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nad przestrzeganiem tegoż czuwać będą organa Magistratu i Policji Państwowej.

Prezydent miasta:
Wł. Belina-Prażmowski m. p.

L. I. 4732/1931.

Cmentarze miejskie rakowicki i podgórski przekopanie kwater.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat zawiadamia interesowanych, że w najbliższym czasie będą przekopane groby ziemne czasowe, znajdujące się a) na kwaterach G. i VIII (dzieci) na miejskim cmentarzu rakowickim, oraz b) kwaterze VIII (dzieci) na m. cmentarzu podgórskim.

A) Przekopane kwatery G. i VIII na m. cmentarzu rakowickim przeznaczone będą w przyszłości wyłącznie na groby stałe. Wobec tego Magistrat wzywa strony interesowane, aby do dni 14-tu zgłosiły ustnie (z wydaną wpierw przez Zarząd cmentarza kartą, zawierającą bliższe oznaczenie grobu) Wydział I gospodarczy, II piętro, oficyny drzwi Nr 34) w godzinach

od 11– 13 prośbę o pozostawienie odnośnego grobu jako stałego za uiszczeniem odpowiedniej opłaty, względnie o przeniesienie szczątek zmarłych na inne miejsce do grobów czasowych.

W tym ostatnim przypadku ekshumacja zwłok nastąpi na koszt gminy za uiszczeniem przez stronę interesowaną należytości jedynie za miejsce pod grób czasowy.

B) Natomiast odnośnie do kwatery VIII na miejskim cmentarzu podgórskim powinni interesowani w powyższym terminie dni 14 zgłosić ustnie, również z wydaną wpierw przez Zarząd cmentarza kartą co do bliższego oznaczenia grobu w Magistracie, Wydział I gospodarczy, II piętro, drzwi Nr. 25, w godzinach od 11 do 13 prośbę o pozostawienie w nienaruszonym stanie odnośnego grobu na dalszy czasokres za uiszczeniem przepisanej opłaty. O ileby interesowana strona zamierzała wydobyć szczątki zmarłych i przenieść je na miejsce stałe, należy wnieść do Magistratu prośbę o wyznaczenie miejsca za złożeniem opłaty, a do M. Urzędu Zdrowia osobną prośbę o zezwolenie na ekshumację zwłok.

Po upływie zakreślonego 14-to dniowego terminu, nagrobki i krzyże będą bezwarunkowo usunięte, a groby czasowe na tych kwaterach przekopane.

Usunięte nagrobki i krzyże z przekopanych grobów mogą interesowane strony za udowodnieniem własności odebrać w Zarządzie cmentarza w terminie do dni 30-tu po ukończeniu przekopania powyższych kwater. Po upływie tego terminu zostaną powyższe nagrobki i krzyże sprzedane, a uzyskana ze sprzedaży kwota przeznaczona będzie na fundusz upiększania cmentarza.

Wykaz pomników i krzyżów znajdujących się na powyższych cmentarzach zamieszcza się poniżej.

Cmentarz rakowicki.

Kwatera G (dzieci)

Lp.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
1	Anderson Joanna	1920	krzyż drewniany
2	Banaś Antonina	1920	otoczenie betonowe
3	Baczak Czesława	1920	„ „
4	Baran Karol	1908	krzyż drewniany
5	Bednarenko Jerzy	1921	otoczenie betonowe
6	Berszakiewicz Stanisł.	1921	„ „
7	Bąkowska Krystyna	1922	krzyż drewniany
8	Burman Stanisław	1922	otoczenie betonowe
9	Czarnecka Helena	1920	„ „
10	Chyczak Wincenty	1921	„ „
11	Chyłko Jan	1920	otocz. beton., krzyż żel.
12	Chowaniec Stefanja	1920	otoczenie betonowe
13	Chmielowski Wilhelm	1905	krzyż żelazny
14	Cebulski Jan	1920	otoczenie betonowe
15	Chmielowski Francisz.	1906	krzyż żelazny
16	Czarnowska Urszula	1922	krzyż drewniany
17	Dus Czesława	1920	otoczenie betonowe
18	Dukała Kazimierz	1920	„ „
19	Dobrowolska Ryszarda	1920	„ „
20	Dziarski Stanisław	1920	otocz. bet., krzyż drew.
21	Dudar Stefan	1920	otoczenie betonowe
22	Doniec Marjan	1921	krzyż drewniany
23	Drechny Władysław	1922	„ „
24	Faber Etel	1920	otoczenie betonowe
25	Fijoł Zofja	1921	krzyż dębowy
26	Festenburg Marja	1920	krzyż żelazny
27	Figiel Jerzy	1920	otoczenie betonowe
28	Fedyński Rościsław	1922	krzyż drewniany
29	Gąsiecki Czesław	1920	„ „
30	Gaik Antoninia	1906	pomnik kamienny
31	Grabowski Karol	1919	otoczenie betonowe
32	Golec Mieczysław	1920	„ „
33	Gadomska Irena	1920	„ „
34	Gordal Adam	1920	krzyż drewniany
35	Gołaszewska Walentyna	1921	„ żelazny
36	Gaudyn Franciszka	1921	otoczenie betonowe
37	Galas	1921	„ „
38	Gabryś Marceli	1907	otoczenie drzewiane
39	Goetel Jan	1922	pomnik kamienny
40	Golec Jadwiga	1922	otoczenie betonowe
41	Habsola Kazimierz	1920	krzyż drewniany
42	Hujdus Stanisław	1921	otoczenie betonowe
43	Job Stanisław	1920	„ „
44	Jerzowicz Ludmiła	1920	„ „
45	Jaworska Kazimiera	1920	krzyż drewniany
46	Jaroszewski Marjan	1921	otocz. beton., krzyż żel.
47	Jedrzejas Zdzisław	1920	otoczenie betonowe
48	Jędrzejczyk Cyryl	1920	„ „
49	Jamrozik Edward	1890	otocz. kam. i pomnik
50	Jurczak Janina	1921	otoczenie betonowe
51	Jachniowski Antoni	1921	„ „
52	Jarco Henryk	1922	krzyż drewniany
53	Kalisz Marja	1921	krzyż żelazny
54	Kadula Stefanja	1921	otoczenie betonowe
55	Kamińska Irena	1920	„ „
56	Kąkol Eugenja	1920	„ „
57	Klappa Eugen. i Marja	1920	„ „
58	Klimczak Elżbieta	1920	„ „
59	Klecander N.	1921	„ „
60	Klewar N.	1921	„ „
61	Kiljan Zygmunt	1921	krzyż żelazny
62	Kozień Władysław	1921	krzyż blaszany
63	Kotarba Zofja	1921	otoczenie betonowe
64	Królikowski Mieczysł.	1921	„ „
65	Kozłowska Ada	1921	krzyż żelazny
66	Kurzydło Bogusława	1921	otoczenie betonowe
67	Kurleta Władysław	1921	krzyż drewniany
68	Krasucka Stanisława	1921	„ „
69	Kowalczyk Roman	1920	otoczenie betonowe
70	Korta Zofja	1906	pomnik kamienny
71	Kurzydło Medard	1922	krzyż drewniany
72	Kutas Marja	1905	krzyż blaszany
73	Kühner Franciszek	1905	pomnik kamienny
74	Kubik Łucja	1920	otoczenie betonowe
75	Kosowski Józef	1920	krzyż drewniany
76	Kuklicz Antoni	1921	„ „
77	Kumunek Leon	1920	otoczenie betonowe
78	Kurdziel Zofja	1920	„ „
79	Kwiatek Mieczysław	1920	„ „
80	Kosowski Antoni	1920	krzyż drewniany
81	Lewicki Marjan	1921	otoczenie betonowe
82	Lach Franciszek	1921	krzyż blaszany
83	Landowicz Stefanja	1921	otoczenie betonowe
84	Lechowscy Irena i Stan.	1920	„ „

Lp.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
85	Lis Stanisław	1920	otoczenie betonowe
86	Lam Zbysław	1920	„ „
87	Lenart Władysław	1920	„ „
88	Madej Wanda	1920	otocz. beton., krzyż
89	Madejski Franciczek	1920	otoczenie betonowe
90	Matula Jerzy	1921	krzyż drewniany
91	Misiura Antoni	1919	pomnik betonowy
92	Mika Juljan	1920	otoczenie betonowe
93	Marszałek Edward	1920	pomnik kamienny
94	Miedniak Stanisław	1885	„ „
95	Naleśnik Władysław	1920	otoczenie betonowe
96	Niemiec Zofja	1919	otocz. bet., krzyż blasz.
97	Nowak Wiktor	1921	otoczenie betonowe
98	Ochałek Zofja	1920	„ „
99	Orzeł Jadwiga	1920	„ „
100	Osika Józefa	1920	„ „
101	Olszanecki Karol	1906	krzyż żelazny
102	Paleczna Irena	1906	pomnik otocz. beton.
103	Paliwo Józef	1920	krzyż drewniany
104	Pągowska Marja	1906	„ „
105	Piła Zbigniew	1921	otoczenie betonowe
106	Pasieka Aleksander	1921	„ „
107	Pieniążek Teofil	1921	pomnik otocz. beton.
108	Pomietło Janina	1910	krzyż drewniany
109	Piątek Jan	1922	„ „
110	Paluch Tadeusz	1919	otoczenie betonowe
111	Prącik Alicja	1920	„ „
112	Pryczek Jan	1920	„ „
113	Piechota Józef	1920	„ „
114	Panek Marja	1906	„ „
115	Patelska Józefa	1918	krzyż drewniany
116	Piórko Marja	1920	otoczenie betonowe
117	Piekarz Józefa	1906	krzyż drewniany
118	Pach Zygmunt	1920	otoczenie betonowe
119	Poremba Antoni	1920	„ „
120	Romanowski Jan	1920	pomnik otocz, beton
121	Roskosz Wiesław	1920	otoczenia betonowe
122	Rebizond Zbigniew	1921	krzyż mały
123	Rakowska Marja	1921	krzyż drewniany
124	Ryś Zdzisław	1921	otoczenie betonowe
125	Ripper Halina	1922	krzyż drewniany
126	Rzepa Krystyna	1921	otoczenie betonowe
127	Schmeidl Władysława	1905	krzyż drewniany
128	Soja Stanisława	1920	otoczenie betonowe
129	Sierpińska Krystyna	1920	„ „
130	Susuł Józefa	1920	krzyż drewniany
131	Schlafrig Stefanja	1906	krzyż blaszany
132	Sikora Jan	1920	otoczenie betonowe
133	Sokalski Jan	1920	krzyżyk drewniany
134	Strzelecki Jerzy	1920	otoczenie betonowe
135	Staszko Jadwiga	1920	„ „
136	Stachur Krystyna	1921	„ „
137	Szenkiewicz Stanisław	1921	„ „
138	Szczypuła Ludwika	1920	krzyż drewniany
139	Szewczyk Grażyna	1920	otoczenie betonowe
140	Szwedo Karol	1920	„ „
141	Świerczek Tadeusz	1920	„ „
142	Świder Marjan	1906	pomnik, otocz. beton.
143	Tarczałowicz Zofja	1919	otoczenie betonowe
144	Telążek Zofja	1920	„ „
145	Teichen Wacław	1908	krzyż z kamienia
146	Trynka Leopold	1920	otoczenie betonowe
147	Tabak Stefanja	1906	pomnik kamienny
148	Urbańska Józefa	1921	krzyż drewniany
149	Ustrnul Stanisław	1921	otoczenie betonowe
150	Wilk Stefanja	1919	„ „
151	Wiech Irena	1920	krzyż drewniany
152	Wolson Janina	1920	„ „
153	Warski Jerzy	1920	otoczenie betonowe
154	Wietcha Józefa	1920	„ „
155	Witek Marjan	1920	krzyż drewniany
156	Wierzba Jerzy	1921	„ „
157	Wilkosz Adam	1921	otoczenie betonowe
158	Wrona Adam	1921	„ „
159	Woźniak Janina	1921	krzyż żelazny
160	Wojtan Emilja	1921	otoczenie betonowe
161	Zaborowski Bronisław	1921	„ „
162	Zimnal Jadwiga	1920	pomnik kamienny
163	Zbucki Jerzy	1920	otoczenie betonowe
164	Zaćwilichowski Wład.	1905	„ „
165	Zajdej Stanisław	1920	„ „
166	Zając Edward	1920	„ „
167	Żegliński Tadeusz	1920	„ „
168	Żmijewska Stefanja	1920	„ „
169	Żyła Janina	1921	krzyż żelazny
170	Żukowska Irena	1922	krzyż drewniany

Kwatera VIII (dzieci).

Lp.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
1	Andruszkiewicz Stanisł.	1919	krzyż drewniany
2	Augustyn Wikiorja	1919	„ „
3	Babiarz Jan	1902	pomnik kamienny
4	Blak Anna	1918	krzyż żelazny
5	Blarasini Tadeusz	1919	węgarki betonowe
6	Cęcek Janina	1918	krzyż drewniany
7	Chojnacki Adam	1919	węgarki betonowe
8	Czyścik Stanisław	1919	krzyż drewniany
9	Czepiec Kazimierz	1919	otoczenie betonowe
10	Dudek Marja	1918	krzyż drewniany
11	Drozdowska Marja	1918	krzyż blaszany
12	Dąbrowska Marja	1918	otoczenie betonowe
13	Dzierzyński Władysław	1919	„ „
14	Drabik Rozalja	1919	„ „
15	Dall Wilhelm	1919	krzyż drewniany
16	Dziedzic Bronisława	1919	„ „
17	Dziumowicz Marja	1919	„ „
18	Dültz Włodzimierz	1919	„ „
19	Dyntar Marja	1919	krzyż żelazny
20	Florek Kazimierz	1902	pomnik kamienny
21	Futyna Kazimierz	1919	krzyż kamienny
22	Głowa Marjan	1919	„ „
23	Gdowska Helena	1919	„ „
24	Grabowska Stefanja	1919	„ „
25	Grzyb Michalna	1922	otoczenie betonowe
26	Grochal Łucja	1919	„ „
27	Haraschim Jan	1920	pulpit betonowy
28	Huget Eugenjusz	1918	otoczenie betonowe
29	Huszko Irena	1919	krzyż drewniany
30	Holzer Fryderyk	1919	„ „
31	Horska Stanisława	1919	krzyż żelazny
32	Jajko Alfred	1918	krzyż blaszany
33	Juszczak Aniela	1918	otoczenie betonowe
34	Kowal Stefanja	1901	„ „

Lp.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
35	Kosowska Janina	1918	krzyż drewniany
36	Kolesińska Barbara	1921	krzyż blaszany
37	Kierc Irena	1919	otoczenie betonowe
38	Kuss Franciszek	1919	„ „
39	Krasińska Janina	1919	„ „
40	Kotapka Zofja	1902	krzyż drewniany
41	Kaługa Tadeusz	1902	„ „
42	Kalinowska Wanda	1919	otoczenie betonowe
43	Kicia Tadeusz	1919	krzyż drewniany
44	Kwaśniewski Zbigniew	1919	otoczenie betonowe
45	Kolber Marja	1919	„ „
46	Lewkiewicz Witold	1918	„ „
47	Luszowicz Kazimiera	1918	krzyż drewniany
48	Małek Antoni	1918	„ „
49	Makuch Anna	1902	krzyż żelazny
50	Molenda Zygmunt	1902	otoczenie betonowe
51	Malaczyński Włodzimierz	1918	krzyż drewniany
52	Mądra Irena	1918	otoczenie betonowe
53	Maciejowski Antoni	1919	krzyż żelazny
54	Nowotny Stanisław	1919	otoczenie betonowe
55	Operchal Tadeusz	1902	„ „
56	Poliński Bronisław	1918	krzyż drewniany
57	Pakoś Michalina	1919	otoczenie betonowe
58	Piechocka Karolina	1918	„ „
59	Pocwa Juljusz	1919	„ „
60	Radwański Jan	1918	„ „
61	Romański Stanisław	1918	„ „
62	Sikora Helena	1918	krzyż drewniany
63	Sułkowski Bronisław	1918	otoczenie betonowe
64	Sawicka Anna	1919	„ „
65	Sadnwski Henryk	1919	„ „
66	Świątek Janina	1919	krzyż drewniany
67	Ślusarczyk Antoni	1919	otoczenie betonowe
68	Sokół Stanisław	1902	krzyż drewniany
69	Szacblowska Janica	1902	pomnik kamienny
70	Szostkiewicz Irena	1918	otoczenie betonowe
71	Tatach Janina i Stefan	1918	krzyż drewniany
72	Tomik Marja	1918	otoczenie betonowe
73	Talarek Hugo	1919	„ „
74	Trnka Zygmunt	1919	krzyż drewniany
75	Werblik Zofja	1918	„ „
76	Węglowski Antoni	1902	otoczenie betonowe
77	Wojas Antoni	1919	pomaik kamienny
78	Wójtowicz Zofja	1902	krzyż drewniany
79	Zajbot Józef	1918	„ „
80	Zieman Irena	1918	pomnik, otocz. beton.
81	Zięba Bolesław	1919	otoczenie betonowe
82	Zając Wiktorja	1919	„ „
83	Żmuda Adam	1902	krzyż kamienny

Cmentarz podgórski.

Kwatera VIII (dzieci).

Lp.	Imię i nazwisko zmarłego	Rok śmierci	Znak na grobie
1	Adamski Mieczysław	1916	otoczenie betonowe
2	Bucki Józef	1917	krzyż dębowy
3	Kałuża Marja	1917	krzyż dębowy
4	Kasznik Marja	1914	krzyż z napisem
5	Komorowski Adam	1916	otoczenie betonowe
6	Kucharski Marjan	1917	krzyż żelazny
7	Marczyńska Apolonja	1914	krzyż z napisem
8	Markowski Władysław	1917	krzyż dębowy
9	Mik Fryderyk	1914	otoczenie betonowe
10	Morawa Wiktor	1915	„ „
11	Mycoń Bronisław	1915	krzyż z napisem
12	Mycoń Władysław	1915	„ „
13	Pawlik Tadeusz	1916	krzyż dębowy
14	Piekarz Marja	1916	„ „
15	Siłkowska Marja	1917	pomnik
16	Surmińska Karolina	1917	krzyż z napisem
17	Tuczapska Stefanja	1914	„ „
18	Tylek Juljan	1915	krzyż żelazny
19	Wieczorek Tadeusz	1916	otoczenia betonowe
20	Żołądź Eugenja	1915	krzyż z napisem

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa
dnia 19 października 1931 r.

Pozwolenie prawno-wodne dla Romana Łuczki na przełożenie koryta Młynówki.

Na podanie Romana Łuczki, sędziego Sądu Okręgowego i właściciela realności lwh. 45, Dz. IV. Kraków-Piaski, z dnia 4 marca 1931 r., Magistrat jako władza administracyjna I. instancji zezwala na zasadzie art. 54 po myśli art. 201—204 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. w brzmieniu ustalonem Rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 574) na podstawie przeprowadzonego dochodzenia prawno-wodnego na przełożenie istniejącego koryta Młynówki z parceli lwh. 45 a, 103 l. kat. i na wybudowanie specjalnego kanału według przedłożonego projektu częściowo w ul. Szlak, częściowo w ul. Łobzowskiej z ujęciem Młynówki na długości około 53 m z budową obustronnych murów oporowych, z wybetonowaniem dna Młynówki i z przykryciem koryta płytą żelazno-betonową pod następującemi zastrzeżeniami:

Magistrat wyznaczy oś projektowanego przełożenia koryta Młynówki i to tak w ul. Szlak, jak i w ul. Łobzowskiej. Nadto zastrzega się:

1) niedopuszczalne jest jakiekolwiek zwężenie koryta, przyczem musi być zachowany przekrój poprzeczny tego koryta dla przeprowadzenia wody o objętości $Q = 2{\cdot}65\ m^3/s$. Zastrzega się, że istniejące dno Młynówki musi być zachowane,

2) dolna krawędź konstrukcji musi być umieszczona conajmniej 30 cm ponad zwierciadło wody o objętości $Q\ 2{\cdot}60\ m^3/s$,

3) wpuszczenie do koryta Młynówki jakichkolwiek odpływów z realności, tak odnoszących się do opadów atmosferycznych, jak i wód brudnych, jest niedopuszczalne,

4) przekrój ujętego koryta Młynówki musi uwzględniać poprawki zielono wkreślone,

5) konstrukcja murów oporowych musi być wykonana z betonu i odpowiednio wyprawiona wyprawa szczelna w stosunku 1 : 1 tak zewnątrz, jak i wewnątrz konstrukcji, aby uniemożliwić dostanie się wilgoci na zewnątrz,

6) konstrukcja murów oporowych i płyty przykrywającej musi mieć odpowiednie wymiary i winna uwzględ-

niać oprócz obciążenia własnego, tj. stałego także obciążenie ciężarem ruchomym i to o ile to przesklepienie znajduje się na torze jezdnym, winno przewidywać obciążenie unormowane dla mostów drogowych klasy I-szej. O ile zaś znajdowałoby się pod chodnikiem, winno przewidywać obciążenie tłumem ludzi, względnie o ile badania techniczne wskazywałyby jako niekorzystne obciążenie ciężarem ruchomym np. wozy meblowe,

7) za wszelkie skutki i szkody wynikłe dla Gminy miasta Krakowa i sąsiednich realności, a to wskutek powyższej budowli, odpowiedzialność ponoszą wyłącznie właściciele realności,

8) konserwacja i utrzymanie w należytym porządku powyższej budowli bierze na siebie właściciel realności,

9) obowiązek urządzenia ulicy po wykonaniu budowli, tj. ułożenie jezdni i chodnika, a to według wskazówek Budownictwa miejskiego Oddział B., należy do właścicieli realności.

Przeciw powyższemu orzeczeniu przysługuje prawo odwołania się do Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie, w ciągu dni 14-tu po doręczeniu, przez Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Ewentualne odwołanie przeciwko zarządzeniom, wydanym w celu powstrzymania niebezpieczeństwa dla interesów tak publicznych, jak i prywatnych nie ma mocy wstrzymującej (art. 228 ust. wod.).

Za Prezydenta miasta:

Naczelnik Wydziału *Dr. Grabowski* m. p.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu październiku 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. I.				
Mieczysław Pachoński Grodzka 11	pl. na przebud. ustępów wolnospadowych na ustępy spłukiwane	Grodzka 11 lsp. 87	arch. Tadeusz Tombiński	Insp. 532/31/A 22/10
Dyrekcja Elektrowni miejskiej Dajwór 27	budowa podziemnej stacji transformatorowej przy przy Sukiennicach	Rynek Gł. Sukiennice	Dyr. Elektrowni miejskiej	455/31/A 25/9
Izaak Borgenicht Florjańska 6	pl. nadbud. 3-go piętra bud. front.	Florjańska 6 lsp. 323	arch. S. Mehl	554/31/A 1/10
Dz. IV.				
Zofja i Gabrjel Meliccy Czysta 15	przebudowa ustępów spłukiwanych	Czysta 15 lsp. 308	arch. Wacław Wallis	398/31/C 14/9
Dz. V.				
Dr. Ludwik Schneider Krowoderska 3	pl. na nadbudowę 2-go piętra	Krowoderska 3 lsp. 2	inż. Roman Weindling	Insp. 457/31/B 23/9
Dz. VI.				
Dr. Jan Łapiński Zamenhofa 1	budowa wychodków spłukiwanych	Zamenhofa 1 lsp. 194	inż Zygmunt Prokesch	494/31/B 30/9

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. VII.				
Spadkobiercy Chaima Teitelbauma na ręce p. Józefa Teitelbauma zam. ul. Józefa 2	dodat plany na nadbud. 3-go piętra bud. front.	Dietlowska 34 lsp. 60	arch. L. Paciorkowski	262/31/A 19/10
Dyrekcja Elektrowni miejskiej Dajwór 27	budowa stacji transformatorowej	róg ul. Dietlowskiej i ul. św. Sebastjana L. 24	Dyr. Elektrowni miejskiej	556/31/A 1/10
Dz. VIII.				
Mozes Szyja Dietlowska 39	pl. wykonania drewn. portali sklepowych	Dietlowska 39 lsp. 80	inż. Z. Prokesch	Insp. 588/31/A 1/10
Dyrekcja Gimnazjum im A. Mickiewicza Starowiślna 48	budowa sali gimn. parterowej drewn. w podwórzu	Starowiślna 48	arch. J. Merenda	551/31/A 1/10
Zgromadzenie OO. Paulinów Skałeczna i Piekarska	pl. na budowę 3-piętr. budynku szkolnego i internatu na gruntach klasztoru	Skałeczna i Piekarska l. kat. 103	Prof. Dr. A. Szyszko Bohusz	558/31/A 20/10
Dz. X.				
Michał Batko Konopnickiej 71	budowa 3-piętr. domu	Ustronie l. kat. 572/2	Piotr Kaczmarczyk	633/31/D 18/9
Dz. XI.				
Stanisław Ślusarczyk i Nabielcowa Ks. Marka 5	pl. na budowę domu parterowego	Ks. Marka boczna lwh. 23	arch. Edmund Skawiński	Insp. 453/31/D 26/8
J. Iskierski i Florjan Łukasiewicz Polna 3	dodat. plany na budowę domu parterowego ze suterenami	Polna 3 lsp. 292	arch. Stanisław Kryłoszański	629/31/D 19/9
Dz. XII.				
Anna Karolowa Kraszewskiego 8	pl. dodat. na nadbudowę 2-go piętra	Kraszewskiego 15 lwh. 161	arch. Zygmunt Szufa	233/31/C 5/9
Robert Hand na ręce p. Dra Witołda Michałowskiego Andrzeja Potockiego 13	budowa 1-piętr. willi	Na Stawach lwh. 310	arch. Stef. Piwowarczyk	500/31/C 15/10

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XII.		
Gmina m. Krakowa na ręce p. Naczelnika Wydz. IV. szkolnego	nadbud. 2-go piętra 2-ch skrzydeł szkoły	Słoneczna 18 lsp. 122	inż. Czesław Boratyński	460/31/C 28 9
Inż. Izydor Stella Sawicki Al. Krasińskiego 28	budowa 4-ro piętrowego domu	Słoneczna l. kat. 1779/15	inż. Stella Sawicki	221/31/C 5/10
		Dz. XIII.		
Andrzej Kleta Kr. Jadwigi 908	budowa prowiz. budynku mieszkalnego parter.	Spadzista l. kat. 325/5	arch. L. Paciorkowski	468/31/C 4/9
Agnieszka Pobudkiewicz Ks. Józefa 1	przebudowa stajni na mieszkanie	Ks. Józefa 1 Spadzista 88	arch. Edward Skawiński	481/31/C 28/9
		Dz. XV.		
Izaak i Gitla Neulinger Kazimierza Wielkiego 78	przebudowa portalu sklepowego	Kaz. Wielkiego 78 lsp. 105	arch. Zygm. Szufa	472/31/C 17/9
Edward i Zofja Bujakowie ul. Józefitów 18	pl. budowy 4-piętrowego domu	Józefitów 18 lwh. 437	arch. Józef Bujak	403/31/C 7/9
Zarząd Tow. Powściągliwość i Praca Kazimierza Wielkiego 95 a	pl. nadbudowy 1-go piętra w oficynie oraz adaptacje wewn. w suter	Kaz. Wielkiego 95 a lsp. 23	arch. J. Karwat	357/31/C 7/9
		Dz. XVI.		
Stanisław Wadowski ul. Jadwigi z Łobzowa 25	pl. dodat. budowy domu 1-piętrowego	Jadwigi z Łobzowa 25 lsp. 189	Stryjeński i Mączyński	415/31/C 5/9
Mieczysław i Tekla Krzyżewscy Kazimierza Wielkiego 136	pl dodat. na budowę pełnej kondygnacji 2 p.	Kaz. Wielkiego 136 lsp. 112	arch. Stan. Bartz	305/31/C 25/9
		Dz. XVII.		
Henryk i Charlotta Münzerowie Al. Słowackiego 56	zmiany w rozkładzie mieszkania na parterze	Al. Słowackiego 56 lsp. 411	B. Birkenfeld i J. Silberstein	447/31/D 16/9
Paweł i Leokadja Jędrzejczykowie na ręce Franciszka Krzyżanowskiego Piaski 3	pl. budowy 2-piętrowego domu	Prądnicka l. kat. 1397	arch. Tadeusz Litawiński	105/31/B 21/9
Witold i Olga Dindorfowie Ogrodowa 4	pl. budowy ogrodzenia drewnianego i studni	boczna Aleji 29-go Listopada lwh. 317/10, 317/13	arch. Feniger	460/31/B 19/10

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XVII.		
Stanisław Luty Wrocławska 18	budowa domu parter. i prowiz. wychodka	Ks. Siemaszki l. kat. 1467/2	arch. Józef Bereta	239/31/D 30/9
		Dz. XVIII.		
Dr. Włodzimierz Nowosielski Żmujdzka 11	pl. budowy domu parterowego	Wiśniowa l. kat. 208/1	arch. Józef Mitka	536/31/B 22/10
Leopold i Janina Gernandowie Wileńska 3	pl. budowy domu parterowego	Wiśniowa	arch. Józef Mitka	535/31/B 22/10
		Dz. XIX.		
Zygmunt Terlak Nowe Rakowice 108	budowa prow. kiosku	Mogilska na gruntach V Bastjonu	arch. E. Grzybowski	550/31/B 9/9
Józef Kozak Kielecka 17	budowa garażu	Kielecka 17 lsp. 271	arch. S. Mehl	431/31/B 7/10
		Dz. XX.		
Józefa Żółtowa Grzegórzecka	budowa drewnianej stajni i betonowego gnojnika	Grzegórzecka 140 lkat. 136/l.	bud. Tadeusz Zrobek	430/31/B 16/9
		Dz. XXI.		
Władysław Ohlman ul. Niwy 12	plany dod. na dobudowę oficyny parter.	ul. Niwy 12 lsp. 244	arch. Zygm. Szufa	355/31/D 21/9
		Dz. XXII.		
Marja Pękalska Lwowska 40	budowa ustępów spłukiwanych	Lwowska 40 lsp. 18	arch. Ludwik Paciorkowski	525/31/D 19/9
Stefanja Feuereisen Dekerta 10	budowa 1-o p. domu	Dekerta 10 lwh. 54	bud. Antoni Dostal	606/31/D 21/9
Żana Pisekowa Lwowska 17	budowa domu 1-o p.	Bonarka lwh. 1325	inż. Z. Prokesch	544/31/D 21/9
Józefa Gwizdowska Starowiślna 66	plany dodat. na budowę 1-o p. domu z sutereną i poddaszem	Lipowa 19 l. kat. 589/3 590/4	inż. Z. Prokesch	601/31/D 29/9
A. J. Pomeranz Lwowska 24	plany na budowę 4-ro piętr. domu	Zamojskiego 7 l. kat. 83/2	arch. Izydor Goldberger	303/31/D 14/7

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XXII.		
Weinreb Bernard Kalwaryjska 28	plany dodat. na budowę komórek w oficynie	Kalwaryjska 28 lsp. 241	bud. Antoni Dostal	181/31/D 26/9
Amalja Wasserberger Kościuszki 32	budowa ustępów spłukiwanych	Krakusa 8	inż. Zygm. Szufa	414/31/D 29/9
Klemens Fleschner Długosza 13	przebud. mieszkania na lokale sklepowe	Długosza 13 lsp. 418	arch. Z. Grünberg	583/31/D 22/9
Konwent OO. Bonifratrów Lwowska 5	budowa portalu sklep.	Lwowska 5 lsp. 10	arch. L. Paciorkowski	680/31/D 22/9
Bernard Kluger Lwowska 28.	przebud. 2 otworów do sklepu na portale	Lwowska 28 lsp. 502	inż. S. Feldman	663/31/D 22/9
Jan Uliarczyk Wielopole 12	budowa ogrodzenia	Łagiewnicka l. kat. 1323	arch. Stanisław Kryłoszański	568/31/D 21/9
Gmina izraelicka w Podgórzu na ręce p. Emila Lewkowicza	budowa ustępów spłukiwanych	Brodzińskiego 12	inż. S. Feldman	501/31/D 17/7

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Protokoły obrad Tymczasowej Rady miejskiej.

Protokół z 13-go jawnego posiedzenia Tymcz. Rady miejskiej z dnia 19 października 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Władysław Belina-Prażmowski.
Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.
„ „ Dr. Stanisław Klimecki.
„ „ Dr. Ignacy Landau.
„ „ Witold Ostrowski.
Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **108**.
Początek posiedzenia o godzinie **18**.

Przed porządkiem dziennym.

Powołanie Komisji budżetowej.

Imieniem Komisji Matki Rm. Dr. Korolewicz wnosi:
Rada miasta uchwali:
Bobrowska Bronisława, Dr. Bujwid Odo, Dr. Chodorowski Stanisław, Inż. Cybulski Kazimierz, Dr. Czuchajowski Bolesław, Dąbrowski Marjan, Inż. Drobniak Franciszek, Epstein Tadeusz, Dr. Gross Adolf, Illukiewicz Leon, Dr. Jarszyński Zygmunt, Dr. Jelonek Kazimierz, Dr. Kannenberg Marjan, Dr. Korolewicz Bolesław, Dr. Krzetuski Karol, Prof. Dr. Kumaniecki Kazimierz, Dr. Landau Rafał, Ks. Dr. Niemczyński Józef, Dr. Radzyński Rudolf, Inż Skarżeński Leon, Stankiewicz Wojciech, Dr. Tilles Samuel, Wohl Artur, Prof. Dr. Załęski Edmund.

Uchwalono.

Porządek dzienny.

I. Przeznaczenie gruntu m. pod budowę gmachu Muzeum Narodowego.

Rm. Prof. Dr. Gwiazdomorski w obszernym referacie przedstawia sprawę kształtowania się myśli o wyborze miejsca pod budowę gmachu Muzeum Narodowego, która to myśl zrodziła się po raz pierwszy jeszcze w roku 1908 i do tej pory mimo szeregu komisyj, odbytych w różnych okresach czasu jeszcze się nie zrealizowała. Już w roku 1908 stwierdzono, że odnośne lokale są przepełnione i dalsze gromadzenie dzieł sztuki w tych samych ubikacjach jest niemożliwe. Dzisiaj sytuacja przedstawia się tak, że zbiory, których w międzyczasie niepomiernie przybyło, mieszczą się w trzech różnych lokalach, a mianowicie największa

część w Sukiennicach, zbiory Jasieńskiego w Rynku gł. a reszta przy pl. Szczepańskim.

Budowę Muzeum Narodowego projektowano w trzech miejscach, a to: na rogu ul. Wolskiej, w Parku Krakowskim i na rogu ul. Kopernika. Najwięcej zwolenników miał i ma dotychczas projekt budowy na rogu ul. Wolskiej, który Referent gorąco popiera ze względu na piękną panoramę, jaka roztacza się od plant na Kopiec Kościuszki. Odnośnie zaś do podnoszonych zarzutów, że teren przy ul. Wolskiej jest terenem zalewowym, oświadcza Referent, że obecny poziom Błoń wynoszący 202.80 m ponad poziom morza zostanie podniesiony do poziomu 204 m, co według orzeczenia architektów zabezpieczy w zupełności budowę przed zalewem.

W końcu Dr. Gwiazdomorski zapewnia Radę miejską, że tak obecne Prezydjum, jak i cała komisja zamierza rzeczywiście zabrać się do pracy, poczem im. Komitetu Budowy Muzeum Narodowego wnosi:

Rada miasta uchwali:

Uznaje się za najodpowiedniejsze miejsce pod budowę nowego gmachu Muzeum Narodowego w Krakowie wylot ul. Wolskiej.

Nad powyższym referatem wywiązała się żywa dyskusja, w której zabierają głos: Rm Prof. Nowak, Dr. Beaupre, Dr. Flach i Rm. Prof. Jarocki, witając z radością piękny projekt, wysuwają swoje uwagi co do poszczególnych punktów, w ogólności jednak zgadzają się na wyznaczenie miejsca pod budowę u wylotu ul. Wolskiej.

Następnie zabiera głos Rm. Inż. Rolle, przypominając głośną swego czasu sprawę umieszczenia zbiorów na Wawelu, wzgl. w gmachu poszpitalnym. Gmach poszpitalny został swego czasu przyznany gminie uchwałą sejmową na pomieszczenie zbiorów, jednak mimo poważnych inwestycyj poczynionych już przez gminę w powyższym gmachu, został przez Rząd zpowrotem odebrany, wskutek czego dzieła sztuki tułać się muszą po różnych lokalach. Stwierdza, że cenniejsze dzieła sztuki zostały udostępnione publiczności, natomiast dzieła 2-go i 3-cio-rzędnej wartości zostały zapakowane do pak. Odnośnie zaś do powtarzających się zalewów na Błoniach, powołuje się Inż. Rolle na fakt, że tego roku wylew spowodowała Przemsza, podczas gdy poprzednie wylewy powodowała zawsze Soła, wobec tego trzeba być przygotowanym na niespodzianki przyrody. Projektu budowy przy ul. Wolskiej nie popiera również i ze względu na fakt, że w pobliżu mieszczą się gmachy wychowania fizycznego, które nie przyczynią się do zwiększenia frekwencji w Muzeum.

Wywody Rm. Inż. Rollego zbijali Rm. Prof. Gałęzowski i Prof. Dr. Goetel, który stwierdził, że wobec rozpoczętej już budowy zatoru na Sole, który powstrzyma gwałtowny napór wód na Wisłę, odpada temsamem obawa powodzi na Błoniach.

Za projektem budowy w ul. Wolskiej przemawiał również Rm. Inż. Cybulski, poczem Rm. Inż. Taub postawił następującą rezolucję:

Poleca się Budownictwu miejskiemu, aby 1) zbadało jakość gruntu, przewidzianego pod budowę Muzeum Narodowego, 2) zestawiło w przybliżeniu koszta izolacji gmachu Muzeum Narodowego przeciw wilgoci i wodzie.

Na wniosek Rm. Pronaszki zamknięto dyskusję, poczem zabrał głos Rm. Prof. Dr. Gwiazdomorski i przechodząc kolejno wywody i uwagi krytyczne przedmowców, sprostował niektóre uwagi, a w końcu wniósł o odrzucenie rezolucji Rm. Inż. Tauba, jako nieaktualnej, ponawiając swój poprzedni wniosek.

W głosowaniu wniosek Referenta Rm. Prof. Dr. Gwiazdomorskiego jednomyślnie uchwalono.

II. Utworzenie Wydz. IX. dla spraw sanitarnych.

Imieniem Sekcji III, VII i IX Rm. Dr. Rafał Landau wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Na podstawie § 111 statutu gminnego dla miasta Krakowa tworzy się Wydział IX Magistratu, o następującej organizacji i kompetencji.

1.

W miejsce Miejskiego Urzędu Zdrowia i Miejskiego Urzędu Weterynaryjnego tworzy się Wydział IX Magistratu dla spraw sanitarnych.

2.

Kompetencja Wydziału.

Do kompetencji Wydziału należy wykonywanie i przestrzeganie przepisów sanitarnych i weterynaryjnych wraz z wynikającem z nich orzecznictwem prawno-administracyjnem.

W szczególności do zakresu tego Wydziału należy:

1) Wydawanie ogólnie obowiązujących gminnych rozporządzeń w sprawach zdrowia publicznego i policji weterynaryjnej.
2) Praca na polu higjeny i współdziałanie w tej dziedzinie z instytucjami publicznemi i prywatnemi.
3) Walka z chorobami zakaźnemi oraz tępienie zwierząt roznoszących zarazki.
4) Wydawanie fachowych opinij w zakresie zdrowia publicznego i spraw weterynaryjnych.
5) Współdziałanie przy wydawaniu ogólnie obowiązujących przepisów w zakresie spraw porządkowych, budowlanych, parcelacyjnych, przemysłowych i targowych.
6) Współdziałanie w kierunku zaopatrywania ludności w zdrową wodę.
7) Ustalanie wymogów higjenicznych przy sporządzaniu planów zabudowy miasta.
8) Przepisywanie warunków higjenicznych przy wydawaniu zezwoleń na wszelkie budowle.
9) Wpływ na agendy, dotyczące asanizacji miasta, w szczególności na czyszczenie ulic, zwalczanie kurzu ulicznego, usuwanie popiołu, śmieci, odpadków domowych, czyszczenie kanałów i t. p.
10) Prowadzenie ksiąg urodzonych i zmarłych.
11) Statystyka lekarska o ruchu ludności i chorób w porozumieniu z Miejskiem Biurem statystycznem.
12) Badania lekarskie pracowników Gminy m. Krakowa oraz badania urzędowe osób prywatnych.
13) Sprawy kosztów leczenia pracowników miejskich.
14) Współudział w komisjach poborowych.
15) Nadzór nad lecznictwem ogólnem Kasy chorych.
16) Opieka zdrowotna nad ubogimi, starcami i t. d.
17) Nadzór nad instytucjami i personalem miejskiej

służby zdrowia, prowadzenie ewidencji oraz piecza nad specjalnem wykształceniem personalu.

18) Nadzór nad miejskiemi instytucjami badania środków żywności.

19) Prowadzenie ewidencji szpitali, zakładów leczniczych i t. p. tak prywatnych, jak i publicznych oraz nadzór sanitarny nad niemi.

20) Nadzór sanitarny nad szkołami i wszystkiemi instytucjami społeczno - higjenicznemi i społeczno-opiekuńczemi.

21) Wydawanie i przestrzeganie wykonania zarządzeń sanitarnych co do realności, zakładów przemysłowo-handlowych, targów, rzeźni i t. p.

22) Sprawy aptek, droguerji, sprzedaży trucizn, składów aptecznych, wytwórni środków aptecznych, wód mineralnych i lodu, zakładów kąpielowych oraz pływalni.

23) Nadzór sanitarny nad produktami spożywczemi i przedmiotami użytku, sposobem ich przechowywania i przyrządzania, oraz ich sprzedażą.

24) Wykonywanie przepisów o grzebaniu, ekshumacji i przewozie zwłok, nadzór sanitarny nad kostnicami i cmentarzami miejskiemi i wyznaniowemi.

25) Wszystkie sprawy z zakresu policji weterynaryjnej.

26) Inne sprawy natury sanitarnej, które Prezydent miasta przydzieli Wydziałowi IX do załatwienia.

3.

Podział Wydziału.

Wydział dzieli się na 3 Oddziały:

I. Oddział Zdrowia Publicznego,
II. Oddział weterynaryjny,
III. Oddział prawno-administracyjny.

4.

Kierownictwo Wydziału i Oddziałów.

Naczelnikiem Wydziału jest Naczelny Lekarz miejski, który równocześnie pełni obowiązki kierownika Oddziału zdrowia publicznego.

Na czele Oddziału weterynaryjnego stoi Naczelny Lekarz weterynaryjny.

Na czele Oddziału prawno-administracyjnego stoi urzędnik referendarski, który obok kierownictwa Oddziałem prawno-administracyjnym jest stałym zastępcą Naczelnika Wydziału.

Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Panu Prezydentowi miasta.

Uchwalono.

III. Zmiana kontraktu Spółki „Caro“.

Imieniem Sekcji III i II Rm. Dr. Krzetuski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Wyraża się zgodę na następujące zmiany w kontrakcie z dnia 14 kwietnia 1927 L. R. 5720 w przedmiocie zawiązania spółki pod firmą „Caro“, Spółki dla popierania i prowadzenia handlu bydłem, mięsem i przetworami zwierzęcemi, Ska z ogr. odp. w Krakowie:

a) art. IV kontraktu Spółki otrzymuje brzmienie następujące:

„Spółka zostaje zawarta na czas od dnia 14 kwietnia 1927 do dnia 31 marca 1938 r. Jeżeli jednak żaden ze spólników nie wypowie Spółki na rok (sześć miesięcy) przed upływem powyższego czasokresu, trwanie Spółki przedłuża się o dalszy rok. Takie wypowiedzenie nastąpić musi pisemnie na ręce zawiadowstwa spółki“.

b) art. VI kontraktu Spółki otrzymuje brzmienie następujące:

„Kapitał zakładowy Spółki wynosi pięćset pięćdziesiąt tysięcy złotych (zł. 550.000) i składa się z następujących wkładek zakładowych:

1) z wkładki zakładowej Gminy m. Krakowa w kwocie trzysta tysięcy złotych (zł. 300.000·—),

2) z wkładki zakładowej Warszawskiego Banku Dyskontowego S. A. Oddział w Krakowie w kwocie dwieście tysięcy złotych (zł. 200.000),

3) z wkładki zakładowej Cechu rzeźników i masarzy na Kotłowem w Krakowie w kwocie pięćdziesiąt tysięcy złotych (zł. 50.000).

Powyższe wkładki zakładowe zostały w całości gotówką wpłacone i znajdują się w swobodnej dyspozycji Spółki“;

c) w art. IX słowa „Banku Małopolskiego S. A. w Krakowie“ zastępuje się słowami „Banku Dyskontowego Warszawskiego S. A. Oddział w Krakowie“;

d) w art. XI ustępy 1 i 2 zastępuje się postanowieniem następującem:

„Rada Nadzorcza Spółki składa się z 9 osób, wybranych przez Walne Zgromadzenie na lat 3. Na członków Rady Nadzorczej wybierać się będzie sześć osób, wskazanych przez Prezydenta stoł. król. m. Krakowa, dwie osoby, wskazane przez Bank Dyskontowy Warszawski S. A. Oddział w Krakowie, oraz jedną osobę, wskazaną przez Cech Rzeźników i Masarzy na Kotłowem w Krakowie“;

e) na końcu art. XI dodaje się jako ustęp końcowy postanowienie następujące:

„Celem lepszego spełniania swych zadań może Rada Nadzorcza utworzyć Komitet Wykonawczy, składający się z prezesa i trzech członków Rady Nadzorczej Spółki, który działać będzie w ramach uprawnień Rady Nadzorczej, przelanych przez Radę Nadzorczą na Komitet wykonawczy“.

II. W kontrakcie Spółki należy przewidzieć na wypadek wypowiedzenia przez Gminę lub Bank istniejącego kredytu w części lub całości, nabycie przez Gminę m. Krakowa udziałów Banku Dyskontowego po cenie, którą ustali Prezydent miasta przy zawarciu nowego kontraktu Spółki, względnie przedłużenia dawnego kontraktu Spółki.

III. Wyraża się zgodę na następujące zmiany w umowie z dnia 31 maja 1927, zawartej między Gminą stoł. król. m. Krakowa a firmą „Caro“, Spółka dla popierania i prowadzenia handlu bydłem, mięsem i przetworami zwierzęcemi, Sp. z ogr. odp. w Krakowie w przedmiocie prowadzenia Kasy Targowej na Centralnej Targowicy na zwierzęta rzeźne:

a) w art. I słowa „od dnia 1 kwietnia 1927 do dnia 31 marca 1932“ zastępuje się słowami „od dnia 1 kwietnia 1927 do dnia 31 marca 1938“;

b) zdanie 1 art. II otrzymuje brzmienie następujące:

„Spółka „Caro“ pobierać będzie od sprzedających zwierzęta rzeźne na Miejskiej Centralnej Targowicy za to, że będzie im wypłacać w zastępstwie rzeźników

i masarzy jeszcze tego samego dnia i na własne ryzyko całą cenę kupna-sprzedaży, skonto, czyli premję ryzyka (dekredere § 59 regul. targow.) w takiej wysokości, jaką ustanowi każdocześnie Rada Nadzorcza Spółki";

c) art. VIII ust. 2 uzupełnia się zdaniem następującem:

„Takie samo stosunkowe obliczenie wynagrodzenia z art. IV ma miejsce w wypadkach rozwiązania umowy, przewidzianych innemi ustępami umowy".

Do podpisania umowy, wprowadzającej zmiany powyższe w kontrakcie pierwotnym upoważnia się . . . .

IV. *a)* Wzywa się Prezydjum stoł. król. m. Krakowa, aby na pierwszem Walnem Zgromadzeniu spólników firmy „Caro" Spółka dla popierania i prowadzenia handlu bydłem, mięsem i przetworami zwierzęcemi, Sp. z ogr. odp. w Krakowie, odbytem po wejściu w życie zmian w kontrakcie Spółki, podanych w ustępie I niniejszej uchwały, osoby, biorące udział w tem Walnem Zgromadzeniu imieniem Gminy stoł. król. m. Krakowa postawiły wniosek o odwołanie z Rady Nadzorczej Spółki następujących jej członków: . . . .

b) Na członków Rady Nadzorczej Spółki „Caro" Spółka dla popierania i prowadzenia handlu bydłem, mięsem i przetworami zwierzęcemi, Sp. z ogr. odp. w Krakowie stosownie do nowego brzmienia art. XI, ust. 1 kontraktu Spółki wyznacza się pp. . . . .

Uchwalono.

IV. Sprawa konwersji pożyczek Banku Gosp. Krajowego.

Imieniem Sekcji II i III Dyr. M. I. O. Krzyżanowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Do pokwitowania i odbioru waluty pożyczkowej z tytułu konwersji pożyczek Banku Gospodarstwa Krajowego w Krakowie

1) Kb. 973 zł. 200 000·—
2) „ 660 „ 90.000·—
3) „ 267a, „ 267b „ 60.000·—

upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz radców miejskich, pp. Dr. Krzetuskiego Karola i Parę Stanisława, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich, radców miej. Dr. Chodorowskiego Stanisława Dr. Chana Augusia.

Uchwalono. (L. 7776/31/Dyr. M. I. O.).

V. Powołanie na Członków Komisji archiwalnej z poza Rady m.

Wiceprezydent m. Dr. Klimecki im. Komisji archiwalnej wnosi:

Rada miasta uchwali:

Do Komisji archiwalnej z poza Rady miejskiej zaprosić pp.: Dra Józefa Muczkowskiego, Dra Fryderyka Papée, Dra Kazimierza Dobrowolskiego, Dra Romana Grodeckiego i ks. Dra Tadeusza Kruszyńskiego.

Uchwalono.

VI. Stopa procentowa dodatku gm. do państw. podatku gruntowego.

Imieniem Sekcji II st. Radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505 i art. 4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 ustanawia się stopę procentową dodatku gminnego do państwowego podatku gruntowego na rzecz Gminy miasta Krakowa w roku 1932, w wysokości 135% tego podatku z zastrzeżeniem, że dodatek 45% ponad normę 90% będzie pobierany od kwot podatku państwowego bez dodatku progresywnego.

Magistrat wyjedna przepisane zezwolenie Władzy Nadzorczej na pobór powyższego dodatku.

Uchwalono. (L. II 853/31).

VII. Dodatki gminne do państw. podatku od obrotu i od świadectw przemysł. w roku 1932.

Imieniem Sekcji II st. Radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na zasadzie art. 8 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1932 dodatki gminne:

a) do państwowego podatku od obrotu w wysokości 25% tego podatku;

b) do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w wysokości 30% ceny tych świadectw i kart.

Uchwalono. (L.: II 851/931.

VIII. Podatek od nieruchomości w roku 1932.

Imieniem Sekcji II st. Radca Mgtu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 pobierać się będzie na potrzeby Gminy miasta Krakowa w roku 1932 podatek od nieruchomości w wysokości 100% w stosunku do pobieranego według obecnej stawki 7%), państwowego podatku od nieruchomości, jako dodatek do tego podatku.

Uchwalono. (L.: II 852/931).

IX. Dodatek komunalny do opłat państw. od patentów na wyrób i sprzedaż trunków.

Imieniem Sekcji II st. Radca Mgtu Batko wnosi:

Rada miasta uchwali:

W myśl art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. R. P. Nr. 94 pobierać będzie Gmina miasta Krakowa w roku 1932 dodatek komunalny do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków w wysokości 100% opłat przy wyrobie, a 200% przy sprzedaży trunków.

Uchwalono.

IX. a Opłaty mytnicze w roku 1932/33.

Imieniem Sekcji II, st. Radca Mgtu Batko wnosi:
Rada miasta uchwali:

W roku budżetowym 1932/33 pobierać opłaty mytnicze w dotychczasowej wysokości, a mianowicie:

1) od zwierząt domowych, idących luzem po 10 gr,
2) od zwierząt domowych w zaprzęgu „ 40 „

Powyższe opłaty pobiera się tylko przy przekroczeniu linji mytniczej (rogatki) w kierunku do miasta.

Uchwalono.

X. Opłaty od psów w roku 1932.

Imieniem Sekcji II st. Radca Mgtu Hajdukiewicz wnosi:

Rada miasta uchwali:

Nie zmienić na rok 1932 dotychczasowych opłat od psów t. j. 30 zł. od każdego pierwszego psa, zaś od każdego następnego 40 zł. rocznie, płatnych w dwóch równych ratach półrocznych.

Uchwalono.

XI. Rozporządzenie w sprawie wywozu popiołu, śmieci i odpadków domowych.

Imieniem Sekcji VII i III Rm. Dr. Gertler wnosi:
Rada miejska uchwali:

Wydać rozporządzenie o wywozie popiołu, śmieci i odpadków domowych w brzmieniu dołączonego projektu.

(Projekt Rozporządzenia dołącza się).

Uchwalono. (L. VII 8/1931.

L. VII 8/1931.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa
z dnia ....
o wywozie popiołu, śmieci i odpadków domowych.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia ...., powziętej na zasadzie § 60, ustęp 30 Statutu Gminnego, tudzież § 14 Statutu oraz art. 1, punkt 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311), zarządzam co następuje:

§ 1.

Składanie i usuwanie popiołu, śmieci domowych i odpadków odbywa się w Krakowie według systemu, polegającego na zastosowaniu odpowiednich skrzynek, przeznaczonych do składania popiołu i śmieci, na zastosowaniu specjalnych samochodów, służących do odwozu oraz na prowadzeniu akcji przez Zakład czyszczenia miasta według niżej podanych zasad.

§ 2.

Popiół, śmieci domowe i odpadki należy składać w osobnych na ten cel przeznaczonych skrzynkach, wykonanych według typu oznaczonego przez Magistrat, a przystosowanego do sposobu i urządzeń, służących do wywozu popiołu, śmieci i odpadków.

W tym celu należy w każdej realności położonej na obszarze miasta utrzymywać przepisane skrzynki w ilości, odpowiadającej zapotrzebowaniu.

Urządzenie i utrzymywanie innych zbiorników oraz składanie w nich popiołu, śmieci i odpadków jest zakazane.

§ 3.

W skrzynkach wolno składać tylko popiół, śmieci i odpadki nie dające się spalić. Natomiast śmieci i odpadki nadające się do spalenia, winny być spalane w piecach domowych przez odnośnych lokatorów.

Składanie w skrzynkach przedmiotów, które z uwagi na swoje właściwości fizyczne lub chemiczne mogłyby wpłynąć ujemnie na całość skrzynek, jest zakazane. Przedmioty te, jak również ziemię, gruz itd. oraz znaczniejsze ilości słomy, odpadków drzewnych, szmat itp. przedmioty, których spalenie w piecach domowych jest ze względów ogniowych niedozwolone, należy składać osobno i bezzwłocznie z realności usuwać na miejsca na ten cel przez Magistrat przeznaczone.

Obowiązek osobnego składania i usuwania tych przedmiotów spoczywa na osobach, które spowodowały ich nagromadzenie, względnie na właścicielu realności.

§ 4.

Skrzynki na popiół powinny być ustawiane z reguły w podwórzu, w miejscu łatwo dostępnem, w razie potrzeby na podłożach i możliwie pod zadaszeniem. Skrzynki te mają być utrzymane w należytym stanie; co pewien czas należy je oczyszczać, a w miarę potrzeby odświeżać farbą pokostową tak, aby zewnętrzna strona skrzynek przedstawiała się czysto.

Skrzynki, które skutkiem zużycia lub zepsucia stały się niezdatne do użytku, należy usunąć, a w ich miejsce wstawić nowe.

§ 5.

Usuwanie popiołu, śmieci domowych i odpadków, składanych w skrzynkach, przeprowadza z reguły w całem mieście Magistrat przez Zakład czyszczenia miasta, który dokonywa perjodycznego odwozu w terminach, oznaczonych przez Magistrat.

Należytości za wywóz wymierzane są według każdocześnie obowiązującej taryfy. Do zapłaty tych należytości obowiązani są właściciele realności.

§ 6.

Z akcji systematycznego wywozu, prowadzonej przez Zakład czyszczenia miasta wyłączone są:

a) budynki wojskowe przeznaczone na cele wojskowe; zakłady przemysłowe z tem, że o ile w zakładach tych znajdują się mieszkania, to składanie i usuwanie popiołu, śmieci i odpadków odbywać się ma normalnie tj. wedle przepisów §§ 2—5;
b) realności, położone w Dzielnicy IX—XXII, które nie są urządzone po miejsku, względnie które są położone w obrębie dzielnic lub przy ulicach posiadających charakter wiejski;
c) realności, których właściciele uzyskają w drodze wyjątkowej zezwolenia Magistratu na wywożenie popiołu, śmieci i odpadków własnemi środkami.

We wszystkich powyższych przypadkach zainteresowani właściciele lub administratorzy względnie za-

rządcy odnośnych budynków mają postarać się o zatwierdzenie przez Magistrat sposobu wywozu oraz miejsca, projektowanego na składanie wywożonego materjału. Osoby te mają nadto obowiązek przestrzegania wszelkich warunków i zarządzeń Magistratu w związku z tem wydanych.

§ 7.

Niestosujący się do powyższych przepisów karani będą na podstawie postanowień art. 12 Rozp. Prezydenta Rz. P. z dnia 16 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 311) oraz § 60, ust. 30 Statutu Gminnego m. Krakowa przy zastosowaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 89.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Magistratu z dnia 30 stycznia 1930 roku L. 38191/1929.

Prezydent miasta:

Władysław Belina-Prażmowski w. r.

XII. Dostawa wózków żelaznych do czyszczenia ulic dla Zakładu czyszczenia miasta.

Imieniem Sekcji VII Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada miejska uchwali:

1. Oddać dostawę 100 sztuk wózków żelaznych do czyszczenia ulic dla Zakładu czyszczenia miasta firmie W. Mikisztal i G. Faber, Fabryka wyrobów żelaznych Kraków-Zabłocie, ul. Wałowa 8 po cenie 350 zł. za jeden wózek, łącznej wartości . . . . . 35.000 zł.
oraz dostawę potrzebnej ilości skrzynek do tych wózków 280 sztuk po 50 zł. za skrzynkę 14.000 zł.
Łączna wartość całej dostawy . . . . 49.000 zł.

2. Wydatek związany z tem zakupem pokryć z budżetu Zakładu czyszczenia miasta na rok 1931/32, a mianowicie:
z wydatków nadzw. poz. 11 „Zakupno wózków do doczyszczania ulic kwotę . . . . 15.000 zł.
resztę ceny kupna w kwocie . . . . . . 34.000 zł.
z wydatków zwyczajnych, względnie z odpowiednich kredytów budżetu Zakładu czyszczenia miasta na rok 1932/33.

3. Upoważnia się p. Prezydenta miasta do zawarcia umowy o dostawę powyższą z firmą W. Mikisztal i G. Faber, Fabryka wyrobów żelaznych w Krakowie-Zabłociu, ul. Wałowa L. 8.

Uchwalono. L. VII Z. S. 205/1931/A.

XIII. Zamiana gruntów miejskich ze Skarbem Państwa i Zakładem ubezpieczeń pracowników umysłowych.

Imieniem Sekcji I Rm. Dr. Grzybowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zawrzeć imieniem Gminy m. Krakowa następującą transakcję ze Skarbem Państwa i Zakładem ubezpieczeń pracowników umysłowych:

A) Skarb Państwa odstępuje Gminie na własność:

1) część parceli lkat. 642 objętej lwh. 927 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XXII Podgórze oznaczoną kolorem żółtym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 4 września 1931 r. Nr. 3 o powierzchni około 1 ha 38 ar. 40 m. kw.;

2) parcele lkat. 534/1, 535/1, 536/1, 535/2, 536/2, 534/3, 537/1, 537/2, 582/4, 583/2 i 583/1 objęte lwh. 100 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. VI Wesoła oraz parcele 485/13, 485/15 i 355/5, tudzież części parcel lkat. 485/2 objęte lwh. 52 i 302 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XIX Grzegórzki, tj. dwa kompleksy oznaczone kolorem żółtym na planie Budownictwa miejskiego z dn. 4 września 1931 r. Nr. 2 o łącznej powierzchni około 4 ha 35 ar 78 m. kw.

B) Gmina odstępuje Skarbowi Państwa na własność część parceli gminnej lkat. 437/1 objętej lwh. 2 ks gr. gm. kat. Kraków Dz. XV Nowa Wieś oznaczoną kolorem żółtym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 4 września 1931 r. Nr. 1 o powierzchni około 61 ar 79 m. kw.

G) Warunki zmiany powyższych gruntów:

1) stosunek wartości gruntu gminnego pod B do gruntu państwowego pod A licz. 1 (w Dz. XXII Podgórze) przedstawia się jak 1:16 (jeden do szesnastu) a do gruntu państwowego pod 2 licz. (w Dz. VI Wesoła i Dz. XIX Grzegórzki) jak 1:8·2 (jeden do ośmiu całych i dwóch dziesiętnych);

2) grunty zamienne odstępują sobie strony kontraktujące w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych;

3) gmina odda w posiadanie swój grunt jedynie za równoczesnem otrzymaniem w posiadanie zamienionych gruntów państwowych;

4) Skarb Państwa nie będzie podnosił żadnych zarzutów ani roszczeń z tego tytułu, że grunt pod B) dzierżawi jeszcze pod domki urzędnicze i że domki te dotychczas się tam znajdują. Zastrzeżone Gminie prawo pierwokupu tychże domków pozostaje nienaruszone.

5) grunt pod B) odstępuje Gmina jako urządzony w myśl art. 174 prawa budowlanego, a Skarb Państwa pokryje tylko koszty chodników wzdłuż tego gruntu;

6) Gmina wykona potrzebne urządzenie ulicy Okopy przed parcelą lkat. 485/13 (Dz. XIX Grzegórzki w granicach dotyczącego bloku budowlanego ze zastrzeżeniem zwrotu kosztów własnych, a nadto takie same urządzenie na długości 50 (pięćdziesięciu) metrów w jednej z poprzednich ulic;

7) koszty związane z transakcją, tudzież ewentualne stemple i należytość przenośną poniosą obie strony po połowie;

8) z gruntów pod A) sprzeda Gmina Zakładowi ubezp. pracowników umysłowych parcele lkat. 485/13 objętą lwh. 302 ks. gr. gm. kat. Kraków Dr. XIX Grzegórzki o powierzchni 1 ha 16 ar 33 m. kw. za cenę po 13·60 zł. (trzynaście złotych sześćdziesiąt groszy) za jeden metr kwadratowy z następującemi zastrzeżeniami:

a) jako wartość złotego przyjmuje się wartość złotego w złocie w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 13 października 1927 r. Nr. 88, poz. 790 Dz. U. Rz. P.;

b) o ileby Zakład zawarł kontrakt kupna po dniu 1 lipca 1932 r. (tysiąc dziewięćset trzydziestego

drugiego roku), wolno będzie Gminie podwyższyć powyższą cenę przez doliczenie po 6% (sześć od sta) w stosunku rocznym od tego terminu;

c) cena kupna płatna będzie przy podpisaniu kontraktu;

d) wspomnianą parcelę sprzeda Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych;

e) Zakład poniesie koszty urządzenia ulic wzdłuż wspomnianej parceli w myśl art. 174 prawa budowlanego, w szczególności koszty kanalizacji ulicznej, wodociągu, kabli elektrycznych, rur gazowych, torów jezdnych, krawężników, chodników oraz wartość (koszt) gruntów, użytych pod ulice, z tem jednak ograniczeniem, że w koszty urządzenia przedłużenia ul. Żółkiewskiego względnie przełożonej ul. Okopy grunt wliczony nie będzie. Urządzenie to wykona Gmina po złożeniu przez Zakład stosownej zaliczki;

f) Zakład pokryje wszystkie koszty, związane z powyższą sprzedażą oraz ewentualne stemple i należytość przenośną.

II. Upoważnia się p. Prezydenta miasta:

1) do potrzebnego ustalenia w kontraktach:

a) właściwych określeń kontrahentów;

b) ścisłych powierzchni i oznaczeń katastralnych oraz hipotecznych powyższych gruntów na podstawie ostatecznych pomiarów.

2) do załatwienia sprawy ewentualnego wynagrodzenia za budowle znajdujące się na gruntach, przez Gminę nabytych.

III. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. Radców m. Inż. Fr. Drobniaka i Prof. Dr. J. Gwiazdomorskiego, a w razie przeszkody Dr. R. Radzyńskiego i Dr. Ludwika Merza względnie innych, upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

IV. Powyższe grunty nabywa Gmina na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. Nr. 42, poz. 372 Dz. U. R. P. na cele rozbudowy miasta.

V. Przedłożyć niniejszą uchwałę p. Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie na podstawie § 60, ustęp 11 Statutu miejskiego i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16 stycznia 1928 r. Nr. 7, poz. 40 Dz. U. R. P.

Uchwalono. L. I 5229/1931.

XIV. Sprzedaż parceli gminnej w Dz. XII. p. Olgierdowi Niedziałkowskiemu.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Drobniak wnosi:

Rada miasta uchwali:

Sprzedać p. Olgierdowi Niedziałkowskiemu parcelę gminną lkat. 1833/2 objętą lwh. 263 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XII Półwsie o powierzchni 504 m kw. za cenę po 70 (siedemdziesiąt) złotych za jeden metr kwadratowy pod następującemi warunkami:

1) cena kupna ma być zapłaconą do 30-tu dni od zawiadomienia:

2) nabywca względnie jego prawni następcy pokryją koszty chodnika wzdłuż powyższej parceli. Inne koszty urządzenia ulicy, wymienione w art. 174 prawa budowlanego poniesie Gmina m. Krakowa;

3) Gmina sprzedaje powyższą parcelę w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych;

4) koszty kontraktu, legalizacji, intabulacji, stemple i należytość stemplową oraz wogóle wszystkie koszty połączone z niniejszą transakcją poniesie w całości kupujący, względnie jego prawni następcy.

II. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok p. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy pp. Radców m. Dra J. Kuhna i Dra R. Radzyńskiego, a w razie przeszkody p. Dra K. Jelonka i Dra Merza.

Uchwalono. L. I 5079/1931.

XV. Nabycie realności w Dz. XII od p. Józefa Marskiego.

Imieniem Sekcji I Rm. Dr. Kuhn wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na cele urządzenia ramp dojazdowych do projektowanego mostu w klm. 75·60 rzeki Wisły i ulicy równoległej do przyszłej rampy mostowej:

I. Nabyć od p. Józefa Marskiego całą realność przy ul. Tad. Kościuszki L. or. 59 objętą wykazem hip. L. 189, Dz. XII oznaczoną na planie sytuacyjnym Budownictwa miejskiego Oddz. B z dnia 18 lutego 1930 kolorem czerwonym, a składającą się z parceli grunt. lkat. 1646/1 o powierzchni 293 m² i parceli budowlanej lkat. 178/1 o powierzchni 245 m² ze znajdującym się na tej ostatniej parceli domem murowanym jedno piętrowym i parterową oficyną, a to za kwotę 59.900 zł., przyjmując wartość budynków na 33.000 zł. a wartość gruntu na 26.900 złotych, tj. 50 złotych za jeden m².

II. Odstąpić p. Józefowi Marskiemu część parceli gm. lkat. 313, objętej wykazem hip. L. 5, Dz. XII stanowiącej narożnik ulicy Dojazd i Flisackiej, oznaczonej na planie sytuacyjnym Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 21 stycznia 1931 r. kolorem niebieskim o powierzchni około 380 m. kw. za cenę po 50 złotych za jeden m².

Transakcja ad I i II przychodzi do skutku na następujących warunkach:

a) od ceny kupna należącej się p. Marskiemu za realność lwh. 189 potrąci Gmina kwotę przypadającą jej za część parceli lkat. 313.

b) resztę tej ceny kupna wypłaci Gmina do dnia 1 czerwca 1932 r. bez liczenia odsetek. Odnośną kwotę wstawi Gmina do budżetu na r. 1932/33.

c) za wartość złotego przyjmuje się wartość określoną rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej Polsk. z dnia 13 października 1927 r. Nr. 88, poz. 790 Dz. U. R. P.

d) koszta urządzenia ulic przed sprzedaną parcelą lkat. 313 z wyjątkiem chodników i połączenia instalacyj domowych z ściekami miejskiemi poniesie Gmina m. Krakowa, przyczem przeprowadzenie kanalizacji w ulicy Dojazd będzie Gmina starała się wykonać w 1932 r., gdy p. Marski przystąpi do budowy domu na nabytej przez niego parceli.

e) zabudowanie parceli lkat. 313 nawet bez podniesienia nivelety ulic do definitywnej wysokości będzie możliwe z wykluczeniem jednak urządzenia suteren w budynku, przyczem poziom parteru winien się znajdować w wysokości przyszłej nivelety ulicy.

Urządzenie prowizorycznych schodków z ulicy do realności w okresie przejściowym, tj. do czasu urządzenia ulicy będzie dopuszczalne.

Po urządzeniu ulicy schodki te mają być usunięte.

f) płyty betonowe, któremi wyłożone są ścieżki ogrodowe mogą być przez p. Marskiego zabrane.
g) koszta kontraktu, stempli, intabulacji, koszta planów i pomiarów ponoszą obie strony kontraktujące po połowie, natomiast należytość przenośną każda strona w stosunku do wartości realności przez siebie nabywanej;
h) dzień wypłaty ceny kupna p. Marskiemu za realność lwh. 189, Dz. XII należy uważać za dzień wzajemnego oddania w posiadanie powyższych objektów. Z dniem tym wszystkie dochody i ciężary, połączone z posiadaniem wymienionych realności przejmują strony kontraktujące, każda z real ności przez siebie nabytej.
i) powyższe objekty odstępują sobie obie strony w stanie wolnym od długów i ciężarów.

III. Realność lwh. 189, Dz. XII nabywa Gmina na cele rozbudowy miasta (rozporz. Prezydenta Rzplitej Polskiej z dnia 22 kwietnia 1927 r. Nr. 42, poz. 372 Dz. U. R. P.), a w szczególności na cele urządzenia ramp dojazdowych i ulicy.

Uchwalono. L. I 1848/1931.

XVI. Plan zabudowania obszaru Zakrzówka.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 22 kwietnia 1931 r. L. Bb 1349/31 (XXVIII) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania obszaru Zakrzówka, ograniczonego ulicą Twardowskiego, Wróblą, ulicą M. Konopnickiej i Wierzbową według planu Budownictwa m. Oddz. B z dnia 2 czerwca 1931 (alternatywa I), w szczególności uchwala się:

1) Linje regulacyjne ulicy Twardowskiego na długości między ulicą Skwerową a wylotem ulicy Mieszczańskiej, oznaczone na powyższym planie czerwono głoskami

a — b — c — d — e — f

od północnego zachodu, zaś głoskami

g — h — i — i_2 — j

od południowego wschodu.

2) linje regulacyjne ulicy Wierzbowej oznaczone głoskami:

h — k — l — m — n

od strony północnej, zaś głoskami:

o — p — r — s — t — i

od strony południowej.

3) linje regulacyjne ulicy Ustronie, oznaczone na tymże planie kolorem niebieskim i głoskami:

p — y — z — a_1

po stronie wschodniej, zaś głoskami:

r — u — w

po stronie zachodniej, oraz linję budowlaną:

r′ — u′ — w′

po stronie zachodniej.

4) linje regulacyjne ulicy Na Ustroniu (odgałęzienie ulicy Ustronie ku ulicy M. Konopnickiej) oznaczone głoskami:

a_1 — b_1 — c_1

po stronie północnej, zaś głoskami:

d_1 — e_1

po stronie południowej.

5) linje regulacyjne ulicy Wróblej, oznaczone głoskami:

j — k_1 — l_1 — m_1 — o_1 — w

od strony północnej, zaś głoskami:

i_1 — h_1 — g_1 — f_1

od strony południowej.

6) otwarcie ulicy oznaczonej na powyższym planie głoską duże „A“, równoległej do ulicy Ustronie, z linjami regulacyjnemi:

t — n_1 — m_1

po stronie zachodniej, zaś głoskami:

s — o_1

po stronie wschodniej, oraz linją budowlaną

t′ — n'_1

po zachodniej stronie ulicy.

Uchwala się na obszarze objętym powyższym planem zabudowania, zabudowanie zwarte bez oficyn i bez suteren mieszkalnych, domami o wysokości równej szerokości ulic, tj. zgodnej z ustawą budowlaną.

Rada miasta zaznacza, że do urządzenia ulicy t. zw. Wróblej i ulicy „A“ nie zamierza przystąpić, pozostawiając w tym względzie inicjatywę interesowanym właścicielom gruntów, zastrzegając:

a) sposób urządzenia tych ulic oznaczy Komisja drogowo-kanałowa i gruntowa Rady miasta,
b) Gmina m. Krakowa obejmie powyższe ulice, skoro przynajmniej 1/3 część długości frontów będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie ulic będzie należeć do właścicieli przyległych realności,
c) ulice będą oddane Gminie m. Krakowa w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Upoważnia się Magistrat nie udzielać konsensów na zabudowanie parcel wydzielić się mających frontem do ulicy Wróblej i ulicy „A“, dopóki ulice te nie zostaną urządzone.

Plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na 4 tygodnie, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Bb 29/31).

XVII. Plan zabudowania parceli w Dz. XIII własność p. Dra Stanisława Boczara.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21-go lutego 1931 L. Bb 595/31 (XXVI) uchwala się w myśl

artykułu 29 prawa budowlanego, plan zabudowania parceli lk. 1498/1, należącej do ciała hipotecznego lwh. 400 Dz. XIII własność Dra Stanisława Boczara, według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 10 sierpnia 1931 r.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie ulicy oznaczonej na tymże planie liczbą „I“ z linjami regulacyjnemi oznaczonemi czerwono i głoskami

a — b — c

od strony północnej, zaś głoskami

c — d

od strony południowej, oraz linją budowlaną

$b_1 — c_1$

po stronie północnej.

2) Linję regulacyjną wschodniej strony ulicy „II“ powstać mającej wzdłuż zachodniej granicy parceli lk. 1498/1 — oznaczoną na powyższym planie głoskami

f — e — c — g

oraz linją budowlaną

$c_1 — g_1$

3) Wydzielić się mające parcele z gruntu lwh. 400 Dz. XIII przy drodze lk. 1517 oraz przy ulicy „I“ przeznacza się na zabudowanie domami wolno stojącemi, łączonemi w grupy o wysokości najwyżej 2 pięter bez oficyn i bez suteren mieszkalnych.

4) Wysokość progów budynków ma się stosować do przyszłej niwelety ulic, oznaczonej w powyższym planie kotami wysokościowemi (kolor czerwony).

Rada miejska zaznacza, że do wykonania powyżej wymienionych ulic nie zamierza przystąpić, pozostawiawiając inicjatywę wykonania ulic właścicielowi ciała hipotecznego lwh. 400 Dz. XIII — przyczem zastrzega się, że:

a) ulice będą wykonane w sposób oznaczony przez Komisję kanałowo-drogową i gruntową Rady miejskiej,
b) Gmina miasta Krakowa obejmie powyższe ulice skoro przynajmniej 1/3 część długości frontu będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie ulic należeć będzie do parcelanta, względnie jego prawonabywców,
c) ulice będą oddane bezpłatnie w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Poleca się Magistratowi nie udzielać konsensów budowlanych na parcelach projektowanych frontem do ulic I i II, dopóki ulice te nie zostaną urządzone (art. 410 prawa budowlanego).

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na 4 tygodnie, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb 406/31).

XVIII. Linja regulacyjna dla części naroża ulic Łagiewnickiej i Bonarka.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Uchwala się linję regulacyjną dla ścięcia naroża ulic Łagiewnickiej i Bonarka według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 29 maja 1931 w linji czerwonej, oznaczonej literami

a — b

z linją budowlaną

a′ — b′,

przyczem przestrzeń między linją regulacyjną a linją budowlaną ma być użytą na ogródki.

2) Zatwierdza się wkreśloną w powyższym planie parcelację dla bloku gruntów, ograniczonego ulicami Marji Konopnickiej, Łagiewnicką, Bonarką i przedłużeniem ulicy Kalwaryjskiej i jego sposób zabudowania zwarty bez skrzydeł i suteren mieszkalnych.

3) Powyższy blok gruntów przeznacza się na cele mieszkaniowe z dopuszczeniem zakładów przemysłowych, nie podpadających pod przepisy art. 18 prawa budowlanego.

4) Wydawanie konsensów budowlanych na gruntach przy ulicach nieurządzonych: przedłużenie ulicy Kalwaryjskiej, ulicy M. Konopnickiej i części ulicy Łagiewnickiej może Magistrat ewentualnie uzależnić od urządzenia tychże ulic.

5) Ze względu na wojskowy rejon zakazu budowy bezpieczeństwa od składów amunicji, który obejmuje wschodnią część bloku, wydawanie konsensów na budowę w pomienionym rejonie uzależnia się od uprzedniego zezwolenia na budowę władz wojskowych.

6) Plan niniejszy należy wyłożyć na 4 tygodnie do przeglądu publicznego, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb 2858/31).

XIX. Zmiana sposobu zabudowania bloku XV.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Reasumując częściowo uchwałę Rady miasta z dnia 4 września 1919 roku do L. Magtu Bb 112330/13 art. IV zmienia się sposób zabudowania bloku XIV, ograniczonego ulicą Kazimierza Wielkiego, Pomorską, Wybickiego i Józefitów na zwarty z oficynami według planu Budownictwa m. Oddz. B z dnia 23 czerwca 1931 r.; wysokość domów ma być zgodna z ustawą budowlaną.

2) Niniejszy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od 1-go dnia najbliższego miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb 2204/31).

XX. Linja budowlana Alei Grottgera.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumując częściowo uchwałę Tymczasowego Zarządu miasta z dnia 16 września 1925 L. Bb 2054/21 punkt 1 i 3, Rada miasta po myśli art. 29 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala:

1) Linję budowlaną Alei Grottgera na parcelach lk. 62/2, 61/1 i 58/13 w Dz. XV, oznaczoną na planie

Budownictwa Oddz. B z dnia 25 maja 1931 czerwono i literami

a — b

2) Zabudowanie parcel lk. 62/2, 61/1 i 58/13 jako jedną grupę bez oficyn i suteren w sposób wkreślony na powyższym planie Budownictwa m. Oddz. B o wysokości 16 m.

3) Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do przeglądu publicznego na przeciąg 4 tygodni, począwszy od 1-go dnia najbliższego, względnie następnego miesiąca po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb 1381/31).

XXI. Kredyt dodatkowy w Dz. VIII § 68.

Imieniem Sekcji I i II Rm. Inż. Wierzchowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się dla Dz. VIII § 68 t. budżetu na rok 1930/31 kredyt dodatkowy w kwocie 583 zł.

Uchwalono. (L. I 2954/31).

Posiedzenie tajne.

Sprawa zaopatrzenia b. artystki Teatru m.

Imieniem Sekcji III Rm. Dr. Krzetuski wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przyznać Feliksie Brylińskiej (Helenie Górskiej), b. artystce Teatru im. Słowackiego zasiłek w kwocie 150 zł. miesięcznie, płatny miesięcznie od 1 października 1931 r. aż do odwołania.

Uchwalono.

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **22**.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

W dniu 3 października 1931 r. odbyło się w sali portretowej na Ratuszu w obecności Wiceprezydenta m. Dra Klimeckiego **posiedzenie Sekcji VIII. (targowo-aprowizacyjnej)**, na którem Przewodniczącym Sekcji wybrano Rm. Dra Czuchajowskiego, a zastępcą Rm. Różyckiego Andrzeja.

Przedmiotem obrad było sprawozdanie z działalności i zamknięć rachunkowych Miejskich Zakładów aprowizacyjnych za rok budżetowy 1930/31.

Sekcja po dłuższych obradach sprawozdanie przyjęła do wiadomości, wybierając dla sprawdzenia zamknięć rachunkowych Komisję rewizyjną. W sprawie zaś piekarni miejskiej wobec stwierdzenia, że przedsiębiorstwo to przyniosło w 1931 r. około 200 000 zł. deficytu i nie ma nadziei należytego funkcjonowania tego przedsiębiorstwa. uchwaliła Sekcja jednomyślnie przedłożyć Radzie miasta wniosek na upoważnienie Prezydenta miasta do rozpisania przetargu na wydzierżawienie, względnie sprzedaż piekarni miejskiej.

Pod przewodnictwem Prezydenta miasta Beliny-Prażmowskiego odbyło się **posiedzenie połączonych Sekcyj skarbowej i szkolnej** Rady miejskiej, na którem szczegółowo rozpatrywano wnioski Miejskiej Komisji Muzeum Narodowego w sprawie zakupna cennej kolekcji sztuki chińskiej, ofiarowanej Gminie okazyjnie przez zbieracza-amatora Polaka, architektę, który w czasie swego kilkunastoletniego pobytu w Chinach zdołał zebrać 444 przedmiotów starej sztuki chińskiej w bronzach, majolice i rzeźbach z dawnych okresów świetności i rozwoju tej sztuki w Chinach.

Przed swą decyzją Komisja muzealna wysłała do ofiarodawcy rzeczoznawców w osobach Dra Juljana Nowaka, Dra Leonarda Lepszego i Dyrektora Muzeum Dra Koperę. Ci zbadawszy cenny zbiór, uznali jego pełną wartość artystyczną.

Właściciel, któremu ofiarowano za sprzedaż zagranicą znacznie wyższą cenę ze względu na możność pozostania kolekcji w kraju zgodził się sprzedać swe zbiory po cenie daleko niższej od rzeczywistej wartości. W ten sposób ugodzono cenę kupna na 20.000 dolarów, spłacalnych w dogodnych ratach.

Połączone Sekcje wychodząc ze stanowiska, że w interesie rozwoju Muzeum Narodowego nie można pominąć okazji, która może się już nigdy nie zdarzyć — dalej, że zbiór ten w łączności ze zbiorami japońskiemi śp. Jasińskiego stanowić będzie istne Muzeum dalekiego wschodu, bodaj że jedyne w Europie i że skutkiem tego aktywność Muzeum naszego znacznie wzrośnie i znaczenie jego na targu międzynarodowej sztuki nabierze należytej wagi — uchwaliły wnioski Komisji muzealnej.

Zbiór po zakupnie będzie w całości udostępniony dla zwiedzającej publiczności.

I. Dnia 5 października 1931 r. odbyło się **posiedzenie Komisji archiwalnej** pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta p. Dra St. Klimeckiego. Na posiedzeniu Komisja archiwalna ukonstytuowała się, wybierając przewodniczącym Komisji i referentem na posiedzenia Rady miejskiej Rm. Dyrektora Władysława Rutkowskiego, zastępcą Rm. Dyrektora Artura Schroedera. Nadto Komisja archiwalna zaproponowała członków z poza Rady miejskiej do grona Komisji.

Następnie Komisja uchwaliła budżet Archiwum na rok 1932/33 przedłożony przez Dyrektora Archiwum Adama Chmiela. Na przedłożenie tegoż Dyrektora Komisja archiwalna wyraziła życzenie, ażeby z funduszu Budżetu miejskiego „Popieranie nauki, literatury i sztuki“ były przyznawane nagrody za prace ogłoszone drukiem, dotyczące historji m. Krakowa. Na wniosek Rm. p. Dra Józefa Flacha, Komisja uchwaliła przedłożyć wniosek Prezydjum miasta o urządzenie wystawy „Kraków wczorajszy“ w miesiącach przedwakacyjnych w roku szkolnym 1932. Dyrektor Archiwum podał sprawozdanie z postępu wydawnictw naukowych Archiwum.

II. Komisja archiwalna na posiedzeniu dnia 5 października 1931 r. na wniosek Rm. prof. Dra Józefa Flacha uchwaliła przedłożyć Prezydjum miasta Krakowa propozycję urządzenia wystawy: „Kraków wczorajszy“ w miesiącach przedwakacyjnych w r. 1932 (rysunki budynków, plany, fotografje i t. p.). Opracowanie programu tej wystawy, kosztów, miejsca i t. p. poruczyła

Komisja p. Przewodniczącemu Komisji Rm. Dyr. Władysławowi Rutkowskiemu, Dr. J. Flachowi, Dyr. Arturowi Schroederowi i Dyr. Archiwum A. Chmielowi.

III. Komisja archiwalna na posiedzeniu dnia 5 października 1931 r. wyraziła życzenie: „Prezydjum miasta z funduszu Budżetu miejskiego „Popieranie nauki, literatury i sztuki“ przyzna nagrody za prace ogłoszone drukiem, dotyczące historji miasta Krakowa“.

W dniu 5 października 1931 r. odbyło się w Gazowni miejskiej **posiedzenie dla spraw Gazowni** pod przewodnictwem p. Radcy Illukiewicza i w obecności p. Wiceprezydenta Dr. Ducha. Na posiedzeniu tem rozpatrywano w dalszym ciągu przedłożony przez Dyrekcję Gazowni budżet na rok 1932/33.

Dnia 6 października 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem prof. Dr. Kumanieckiego **posiedzenie połączonych Sekcyj III, VII i IX,** na którem uchwalono utworzenie w Magistracie Wydziału IX dla spraw sanitarnych.

W dniu 6 października 1931, odbyło się w sali portretowej Ratusza krakowskiego pod przewodnictwem Radcy miejskiego Dr. Jarszyńskiego w obecności Wiceprezydenta miasta Dr. Landaua **posiedzenie Sekcji VII Rady miejskiej**.

Na posiedzeniu tem Radca miejski Inż. Wierzchowski referował sprawę dostawy wózków ręcznych do czyszczenia ulic dla Zakładu czyszczenia miasta.

Po krótkiej dyskusji Sekcja uchwaliła wniosek Magistratu bez zmiany.

Następnie o godzinie 18 tej odbyło się w tejże samej sali pod przewodnictwem Radcy miasta Prof. Dr. Kumanieckiego w obecności Wiceprezydentów miasta Ostrowskiego i Dr. Landaua **posiedzenie połączonych Sekcyj III i VII Rady miejskiej**.

Na posiedzeniu tem Radca miejski Dr. Gertler referował sprawę wydania nowego rozporządzenia o wywozie popiołu, śmieci i odpadków domowych. Po dyskusji, w której zabierali głos Dr. Kumaniecki, Illukiewicz, Wierzchowski, Jarszyński i Dr. Taub i po wyjaśnieniach rzeczowych Naczelnika Biura prezydjalnego st. Radcy p. Hergeta i Naczelnika Wydziału VII Radcy Dr. Grabowskiego przyjęto z drobnemi zmianami projekt rozporządzenia, przedłożony przez Magistrat.

W sali konferencyjnej Magistratu na Ratuszu odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dr. Klimeckiego **zebranie starszych cechu** przy udziale Prezesów Izby rzemieślniczej i Związku Cechów. Uchwalono jednogłośnie opodatkować na rzecz bezrobotnych wszystkich pracowników rękodzielniczych gotówką po $^1/_2$% do 1% od zarobków miesięcznych, a pracodawców w wysokości 1% do 3% od dochodu we formie nalepek umieszczonych na widocznem miejscu.

Po dyskusji, w której oprócz referentów zabrali głos pp. Prezesi Wolny i Jan Kanty Kurkiewicz, oraz starsi cechów pp. Wiadrowski, Oremus, Adamus, Lieberman, Molicki i t. d. postanowiono w zrozumieniu ciężkiego przesilenia gospodarczego wezwać do wypełnienia obowiązku narodowego i społecznego wszystkich majstrów i pracowników i to nawet tych, którzy nie są ujęci w organizacje cechowe względnie stowarzyszeniowe.

Opodatkowanie będzie przeprowadzone przez poszczególne cechy, które wykazały przykładne zrozumienie dla tej ważnej sprawy społecznej mimo wielkiego przesilenia gospodarczego w rzemiośle i przemyśle.

Dnia 8 października 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem prof. Dr. Kumanieckiego **posiedzenie Sekcji III (prawniczej),** na którem uchwalono zamianę gruntów między Gminą m. Krakewa a Skarbem Państwa w Dz. VI, XV, XIX i XXII.

W dniu 10 października 1931 r. odbyło się na Ratuszu **posiedzenie konstytuujące Sekcję dożywiania dzieci szkolnych.**

Wyczerpujący referat wygłosiła p. Bobrowska, która stwierdziła konieczność przyjścia z pomocą 8.000 dzieci w szkołach krakowskich. Zadaniem Sekcji dla dożywiania dzieci będzie przeprowadzenie akcji dożywiania i odziania dziatwy szkolnej we wszystkich Zakładach przy współudziale Komitetów rodzicielskich i Zarządów szkół.

Po przeprowadzeniu dyskusji, w której zabierało głos szereg osób, powołano następujący skład Sekcji w osobach: p. Bobrowska jako przewodnicząca, zastępcami p. Insp. Dr. Cichocki, Rm. M. Kostrzewska, do Wydziału wykonawczego p. Wicewojewodzinę Billekową, p. Dobrowolską, p. Przybylską, p. Rederową, p. Mjr. Felsztyńskiego, p. Kłosińskiego, p. Dr. R. Landaua, p. Dyr. Polaczek-Korneckiego.

Dnia 12 października 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Inż. Franciszka Drobniaka w obecności Wiceprezydentów miasta Witolda Ostrowskiego, Dra Ignacego Landaua i Dra Stanisława Klimeckiego. **posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Tymczasowej Rady miasta**.

Na posiedzeniu tem Komisja zatwierdziła budowę chodników: 1) koło kościoła N. P. Marji od strony ul. Florjańskiej, 2) w ulicy Słonecznej i poprzeczkach koło realności Zakładów pensyjnych, 3) w ulicy Skawińskiej L or 23, 4) na narożniku ulicy Juljusza Lea a Chocimskiej, 5) w ulicy Dąbrowskiego L. or. 3, 6) w ul. Syrokomli L. or. 17 i 23, 7) na narożniku Alei Krasińskiego a Tadeusza Kościuszki, 8) w ulicy Przemyskiej i 9) na narożniku ul. Ziemiańskiej a Krowoderskiej.

Następnie zatwierdziła Komisja: 1) projekt kanalizacji i urządzenia ulic na gruntach za ulicą Wyspiańskiego w Dz. XV, 2) kanalizację w ulicy Zamojskiego, 3) rozliczenie kosztów budowy kanału na gruntach „Esge“. Przyjęła dalej Komisja sprawozdanie Komisji kolaudacyjnej budowy kanału w ulicy Cystersów oraz zatwierdziła koszta wykonawcze szeregu połączeń kanałowych.

W końcu Komisja zatwierdziła sposób urządzenia ulic na gruntach Towarzystwa Ubezpieczeń w Dz. IV.

budowę wysepki przy zbiegu ulic Salinarnej i Lwowskiej w Dz. XXII oraz zatwierdziła oświetlenie ulic Lipowej, Zabłocie i Przemysłowej w Dz. XXII.

Dnia 13 października 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta Dra Ignacego Landaua w Sali Portretowej Ratusza **posiedzenie Sekcji III**, na którem uchwalono upoważnić Prezydenta miasta oraz Radców miejskich Dra Krzetuskiego i Parę względnie ich zastępców Dra Chodorowskiego i Dra Chana do pokwitowania i odbioru waluty pożyczkowej z tytułu konwersji pożyczek Banku Gospodarstwa Krajowego.

Następnie odbyło się posiedzenie połączonych Sekcyj III i II pod przewodnictwem Dra Krzetuskiego, na którem uchwalono:

1) przyznać Feliksie Brylińskiej (Helenie Górskiej) b. artystce teatru im. Słowackiego zasiłek w kwocie 150 zł. miesięcznie, płatny miesięcznie od 1 października 1931 roku aż do odwołania;

2) przedłużyć kontrakt w przedmiocie zawiązania Spółki „Caro" według wniosków sprawodawcy Sekcji III z tem, by jako punkt 2 zmian tego kontraktu wstawić co następuje: „W kontrakcie Spółki należy przewidzieć na wypadek wypowiedzenia przez Gminę lub Bank istniejącego kredytu w części lub w całości, nabycie przez Gminę m. Krakowa udziałów Banku Dyskontowego po cenie, którą ustali Prezydent miasta przy zawarciu nowego kontraktu Spółki względnie przedłużenia dawnego kontraktu Spółki".

Dnia 16 października 1931 r. odbyła się w sali Portretowej na Ratuszu krakowskim pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dra Klimeckiego **konferencja z przedstawicielami ugrupowań robotniczych, zrzeszonych w Związku Związków Zawodowych**.

Konferencję tę zagaił Wiceprezydent Dr. Klimecki wzywając zebranych do omówienia sposobów przeprowadzenia akcji składkowej na cele pomocy bezrobotnym wśród warstw robotniczych.

Po przeprowadzeniu dyskusji uchwalono utworzye osobny Komitet robotniczy do spraw bezrobocia, którego Zarząd wejdzie w skład Miejskiego Komitetu. Złożony z obecnych na konferencji przedstawicieli Związków Zawodowych. Komitet robotniczy zajmie się zorganizowaniem akcji wśród sfer robotniczych.

W skład Zarządu Komitetu robotniczego weszli pp.: Bieleń, jako prezes; Cendrowski, Grzybowski i Rzeźniczek, jako jego zastępcy; Żebracki, jako sekretarz i Dembowski, jako skarbnik.

Związki zawodowe, związane z Polską Partją Socjalistyczną nie wzięły udziału w obradach mimo zaproszenia. Wobec tegn zostaną ponownie wezwane do współpracy przez Miejski Komitet bezrobocia.

Dnia 22 października 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Prof. Dr. Roupperta przy współudziale Wiceprezyd. Ostrowskiego **posiedzenie Komisji plantacyjnej Rady m.**

Na posiedzeniu tem zatwierdzono plany Zarządu ogrodów m. co do urządzenia 2 zieleńców, a mianowicie u wylotu ul. Długiej oraz na zbiegu ul. Starowiślnej i Dajwór.

Zkolei Komisja przyjęła wnioski Magistratu w sprawie wyznaczenia pasów na jezdnię dla pieszych na skrzyżowaniu ulic Potockiego, Lubicz i Pawiej.

Następnie wysłuchano sprawozdania o konieczności wycięcia drzew suchych na plantach i w parkach miejskich, oraz sprawozdania zakładu ogrodniczego przy cmentarzu rakowickim.

Po załatwieniu szeregu spraw bieżących posiedzenie zakończono.

Dnia 22 października 1931 r. na **posiedzeniu Rady Artystycznej** rozpatrywano szereg projektów regulacyjnych, opracowanych przez Budewnictwo miejskiej. Między innemi rozpatrzyła i przyjęła Rada Artystyczna plany zabudowania 2 bloków przy ul. Kazimierza W. w Łobzowie, obszary gruntów na Grzegórzkach przy ul. Pasterskiej, projekt zmiany linji regulacyjnej frontowej części Domu Piłsudskiego przy Aleji 3 Maja, oraz zmianę obowiązującego dotąd willowego sposobu zabudowania gruntów Spółki „Esge" przy ul. Kawiory na zabudowanie grupami domów 2 i 3 piętrowych. Ponadto oświadczyła się powtórnie Rada Artystyczna za rozpisaniem postanowionego przez Radę m. w r. 1930 konkursu na szczegółowy plan zabudowania gruntów miejskich poaugustjańskich przy ul. Grzegórzeckiej. Wreszcie dla rozpatrzenia projektu regulacji gruntów w Łobzowie przed Szkołą podchorążych, wydelegowała Rada Artystyczna osobny Subkomitet.

Pod przewodnictwem Prezydenta m. Beliny-Prażmowskiego odbyło się **posiedzenie Miejskiego Komitetu budowy Muzeum Narodowego w Krakowie**, wybranego w czerwcu 1931 r. przez Radę miejską dla przeprowadzenia sprawy budowy Muzeum.

Dyrektor Muzeum Narod. Dr. Kopera przedstawił Komitetowi w krótkim zarysie sprawę pomieszczenia zbiorów, wyboru różnych miejsc, oraz budowy gmachu na Muzeum przeznaczonego, która to sprawa ciągnie się już od roku 1908. Następnie Naczelnik Budownictwa m. Oddz. B. inż. Kłeczek przedstawił sprawę planu regulacyjnego u wylotu ul. Wolskiej, przyjętego przez Radę miejską na podstawie konkursu, w warunkach którego już wówczas zastrzegło miasto uwzględnienie miejsca pod Muzeum.

Na podstawie powyższego materjału, ilustrowanego planami regulacji wylotu ul. Wolskiej, Komitet po przeprowadzeniu wyczerpującej dyskusji, w której brali udział Rm. Dr. Beaupré, Dr. Flach, Rekt. Gałęzowski, Prof. Gwiazdomorski, Prof. Jarocki, Rekt. Krause, Dr. Krzetuski, Prof. Dr. Juljan Nowak, Wiceprez. m. Ostrowski, Arch. Strojek, Rekt. Szyszko-Bohusz, Inż. Wierzchowski, uchwalił jednomyślnie przedstawić Radzie miejskiej wniosek, że za najodpowiedniejsze miejsce pod budowę nowego gmachu Muzeum Narodowego w Krakowie uznaje się wylot ul. Wolskiej.

Następnie Komitet uprosił Rm. Rektora Gałęzowskiego, aby przygotował wykończenie wykonawczego planu regulacyjnego wylotu ul. Wolskiej w porozumieniu z Budownictwem m. Oddział B., które wdroży postępowanie ustawowe dla uprawomocnienia tegoż planu.

W końcu uchwalił Komitet wezwać Zarząd Muzeum Narodowego, aby przedstawił Miejskiej Komisji

muzealnej w terminie możliwie najkrótszym program żądań z punktu widzenia należytego rozmieszczenia zbiorów w przyszłym budynku Muzeum Narodowego, przy wylocie ul. Wolskiej.

W dniu 30 października 1931 r. odbyło się w obecności Wiceprezydenta miasta Dra Klimeckiego **posiedzenie Sekcji Opieki Społecznej Rady miasta.**

Sekcja ukonstytuowała się, wybierając Przewodniczącym Rm. Prof. O. Bujwida, a zastępcą Przewodniczącego Rm. Bobrowską. Uchwalono przedłożyć Radzie miasta wnioski w sprawie kreowania fundacji im. Ks. Prałata Dunajewskiego, tudzież wnioski w sprawie dotacji Gminy m. Krakowa dla reaktywowania zdewaluowanych fundacyj.

Następnie uchwalono wnioski Magistratu w sprawie rozdawnictwa wsparć z reaktywowanych fundacyj o celach Opieki Społecznej, oraz zamianowano trzech nowych Opiekunów Społecznych. Ponadto postanowiono zwołać na posiedzenie Opiekunów Społecznych.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 11. Kraków, dnia 30 listopada 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń".

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

L. I. 6164/31.

OBWIESZCZENIE.

Stosownie do przepisu § 1 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 3 listopada 1927 r. Nr 106 poz. 913 Dz. U. Rz. P. wzywa Magistrat wszystkie mające siedzibę w Krakowie:

a) należące do związków rewizyjnych spółdzielnie mieszkaniowe i spółdzielnie budowlano-mieszkaniowe,

b) organizacje zawodowe pracownicze i robotnicze, stowarzyszenia i związki lokatorów,

aby do dnia 30 listopada 1931 r. przedstawiły Magistratowi osoby, z pośród których mają być powołani nowi członkowie Komitetu rozbudowy miasta Krakowa.

Dotyczące pisma mają zawierać między innemi następujące szczegóły:

1) imię i nazwisko kandydata,

2) jego zawód,

3) miejsce jego zamieszkania,

4) przy spółdzielniach — dowód przynależności do związku rewizyjnego,

5) pieczęć i podpisy przedstawicieli spółdzielni, związku, względnie stowarzyszenia.

Ewentualnych informacyj udziela Wydział I Magistratu (II piętro Nr. drzwi 28) w godzinach urzędowych.

Magistrat stoł. król miasta Krakowa,
dnia 3 listopada 1931 r.

Losowanie XIII 4% pożyczki konwersyjnej stoł. król. m. Krakowa z r. 1925

odbyło się w dniu 4 listopada b. r., o godzinie 10-tej rano, w sali posiedzeń Magistratu, pod przewodnictwem Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego, w obecności Wiceprezydenta miasta Dra Stanisława Klimeckiego, Radcy miejskiego Stanisława Pary, Dyrektora Krzyżanowskiego i st. rewidenta Hesela, pod kontrolą Mieczysława Pniewskiego, substytuta notarjusza Dra Steina.

Wylosowano według planu umorzenia:

22 sztuk oblig. Ser. A1 á zł. 10·— Nr.: 19, 40, 73, 104, 135, 205, 275, 665, 738, 749, 1201, 1216, 1461, 1575, 1608, 1640, 1805, 1987, 2255, 2545, 2642, 2649;

15 sztuk oblig. Ser. A á zł. 40·— Nr.: 152, 289, 354, 383, 552, 776, 861, 938, 1130, 1155, 1281, 1350, 1431, 1556, 1633;

11 sztuk oblig. Ser. B1 á zł. 60·— Nr.: 73, 231, 239, 303, 485, 600, 1044, 1171, 1328, 1372, 1466;

10 szt. oblig. Ser. C1 á zł. 120·— Nr.: 60, 271, 463, 515, 880, 1068, 1153, 1163, 1182, 1319;

8 sztuk oblig. Ser. B á zł. 210·— Nr.: 41, 382, 565, 639, 677, 725, 742, 792;

3 sztuki oblig. Ser. D1 á zł. 310·— Nr.: 45, 470, 492;

12 sztuk oblig. Ser. C á zł. 420 — Nr.: 119, 377, 416, 755, 842, 1013, 1019, 1066, 1069, 1140, 1260, 1385;

5 sztuk oblig. Ser. E1 á zł. 620·— Nr.: 244, 226, 464, 487, 489;

3 sztuki oblig. Ser. D á zł. 1.050·— Nr.: 10, 326, 391;

3 sztuki oblig. Ser. E á zł. 2.100·— Nr.: 39, 52, 264.

Do L. B. S. 1374/31. Kraków, 7 listopada 1931.

RUCH LUDNOŚCI WE WRZEŚNIU 1931 R.

W ciągu września 1931 r. zawarto w Krakowie małżeństw 145 (180), w tem chrześcijańskich 128 (146). Urodziło się żywo dzieci 311 (360), nieślubnych 57 (60), w czem z małżeństw żydowskich rytualnych 13 (17). Wśród żywo urodzonych było chłopców 160 (180). W tym samym okresie czasu zmarło osób 278 (313), z czego miejscowych 199 (196). Liczba zmarłych w szpitalach wynosiła osób 149 (182). Z przyczyn śmierci najwięcej przypada na choroby organiczne serca 38 i na gruźlicę 36. Wśród zmarłych było chrześcijan 213 (250).

Z M. Biura Statystycznego.

L. XI. Wet. 252/31. Kraków, 23 listopada 1931 r.

DOZÓR NAD MIĘSEM I PRZETWORAMI MIĘSNEMI.

W ślad za zarządzeniem z dnia 21 października 1931 r. L. Wet. 2405/31 Magistrat zawiadamia na skutek reskryptu Województwa z dnia 14 listopada 1931 r. L. Z. I./III/919/Z/1/31, że rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 października 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 751) termin wejścia w życie rozporządzenia o dozorze nad mięsem został odroczony do dnia 7 maja 1932 r., do którego terminu należy również odroczyć wykonanie wydanych przez Magistrat zarządzeń.

Za Prezydenta miasta:

Naczelnik Wydziału:

Dr. Józef Owsiński.

L. II. 977/31.

OGŁOSZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 30 listopada 1931 r.

o poborze komunalnego dodatku do państwowego podatku gruntowego w r. 1932 r. w Krakowie.

Magistrat podaje do publicznej wiadomości, że na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 19 października 1931 r., powziętej w myśl postanowień art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505 i art. 4 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 i zatwierdzonej reskryptem Pana Wojewody w Krakowie z dnia 16 listopada 1931 r. L. Sam. XIV. 118, Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w r. 1932 dodatek komunalny do państwowego podatku gruntowego w wysokości 135% tego podatku, obliczonej według zasad, podanych w art. 14 ust. 2 powołanej wyżej ustawy z dnia 15-go czerwca 1923 r.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Do L. B. S. 1241/31.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w sierpniu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. Topolowej l. or. 29 l. sp. 249/VI nabyła Stefanja z Pniewskich Albrechtowa od Dra Józefa Guzikowskiego za cenę 7.950 dolarów.
2. Dom jednopiętrowy przy ul. Bohdana Zaleskiego l. or. 38 l. sp. 279/XIX nabyli po połowie Jakób i Helena Szydłowie od Antoniego Drabikowskiego, Jana i Agaty Zachwiejów za cenę 14.000 dolarów.
3. Grunt lwh. 647/XIX przy ul. Mogilskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 433/XIX, nabyli po połowie Franciszek i Helena Gowinowie od Marji z hr. Potockich hr. Sierakowskiej za cenę 7.459 złotych.
4. Dom dwupiętrowy przy ul. Kieleckiej l. or. 25 l. sp. 283/XIX nabyła Marja z Macielińskich Dammowa od Edwarda i Zofji Bujaków za cenę 130.000 złotych.
5. Grunt lwh. 683/VIII przy ul. Piekarskiej nabyło Stowarzyszenie „Ognisko pracy“ w Krakowie od Spółki realnościowej „Krajewskie“ Spółka z ogran. odpow. w Krakowie za cenę 4.900 dolarów.
6. Dom dwupiętrowy przy ul. Dunajewskiego l. or. 2 l. sp. 82/IV nabyło Polskie Towarzystwo Ubezpieczeń „Patria“ Spółka Akcyjna od Dra Ignacego Baslera, Zofji recte Sary z Kanarków Baslerowej za cenę 37.600 dolarów.
7. Dom parterowy przy ul. Lucjana Rydla l. or. 12 l. sp. 162/XVI nabył Władysław Helak od Pawła Paprockiego za cenę 2.400 złotych.
8. Dom dwupiętrowy przy ul. Kraszewskiego l. or. 26 l. sp. 120/XII nabyli po połowie Dr. Władysław i Józefa z Potockich Krupowie od Franciszki 1° Schäferowej 2° Stańczakowej za cenę 6.000 dolarów.

9. Dom jednopiętrowy przy ul. Kazimierza Wielkiego l. or. 19 l. sp. 172/XV oraz grunt lwh. 254/XV przy tejże ulicy nabył inż. Emil Czerlunczakiewicz od Władysława i Leonory Lieblingów za cenę 16.500 dolarów.

10. Dom jednopiętrowy przy ul. Szlak l. or. 61 l. sp. 186/V nabył Dr. Wilhelm Goldblatt od Marji Pstruchowej za cenę 50.000 złotych.

11. Dom jednopiętrowy przy ulicy Halickiej l. or. 2, 3 (4) l. sp. 347/VIII oraz grunta lwh. 635/VIII, 611/VIII przy tejże ulicy nabyła Wiktorja Tyszlerowa od Marji Zofji Heleny 3 im. z Meyerów Zopothowej, Andrzeja i Jana Meyera za cenę 76.864 złotych.

12. Dom jednopiętrowy przy ulicy Reformackiej l. or. 1 l. sp. 241 I nabyła Komunalna Kasa Oszczędności Powiatu Krakowskiego w Krakowie od Syndykatu Rolniczego w Krakowie, Centrala handlowa Spółdzielni Rolniczych, Spółdzielnia z ogran. odpow. za cenę 300.000 złotych.

13. Grunt lwh. 107/XVII przy ul. Wrocławskiej nabył Marceli Cisek od Marji Ciskowej za cenę 4.000 złotych.

14. Grunt lwh. 648/XIX obok ul. Mogilskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 435/XIX, nabyli po połowie Dr. Piotr i Marja Struzikowie od Róży hr. Raczyńskiej za cenę 3.190 dolarów.

15. Dom parterowy przy ul. Sadowej l. or. 14 l. sp. 290/XVIII nabył Jan Czadowski od Honoraty Isaków za cenę 390 dolarów.

16. Dom w budowie przy ul. Józefitów l. or. 18 lwh. 437/XV nabyli po połowie Edward i Zofja Bujakowie od Jadwigi Brozdowskiej za cenę 4.600 dolarów.

17. Grunt lwh. 1732/XXI przy ul. Myśliwskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1374 XXI, nabyła Marja Prochowska od Józefa Manieckiego za cenę 1.500 złotych.

18. Grunt lwh. 4/IX przy ul. Kobierzyńskiej nabył Mendel Klein od Anny Klein za cenę 1.328 złotych.

19. Grunt lwh. 1147/XXII przy ul. Dekerta, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 203/XXII, nabyli po połowie Franciszek i Stanisława Jaroszowie od Hilarji Bronisławy 2 im. Zielińskiej za cenę 5.000 złotych.

20. Grunt lwh. 1733/XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1339/XXI nabył Jakób Malik od Tomasza i Marjanny Gawędów za cenę 1.000 złotych.

21. Grunt lwh. 1734 XXI obok ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 310/XXI, nabyli po połowie Stanisław i Agnieszka Sermetowie od Pauliny i Izaaka Poserów, Stanisława Grünberga, Franciszki, Juljana, Stefanji Lustigów i Dra Fryderyka Jeżowera za cenę 588 dolarów.

22. Dom parterowy przy ul. Na Ustroniu l. or. 9a l. sp. 66a nabyli po połowie Stanisław i Helena Michałowscy od Stanisława i Apolonji Pawełków za cenę 4.200 złotych.

23. Grunt lwh. 1464/XXI obok ul. Płaszowskiej nabył Dr. Walerjan Józef 2 im. Jaworski od Hanki Grosswirth za cenę 4 000 złotych.

24. Części ($^{104}/_{96}$) gruntu lwh. 493/XXI, 550/XXI, 961/XXI i 551/XXI obok ul. Płaszowskiej nabył Wawrzyniec Włodarczyk od Marjanny z Mazurków Czajkowej i Katarzyny z Włodarczyków Mikułowej za cenę 1.800 złotych.

25. Dom jednopiętrowy przy placu Lasoty l. or. 4, położony na realności lwh. 1042/XXII, nabył Władysław Postawka od Emila i Marji Stąporów za cenę 100.000 złotych.

26. Grunt lwh. 1735/XXI przy ul. Golikówka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 960/XXI, nabył Józef Frasiński od Marjanny Słowik za cenę 250 złotych.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część ($^{1}/_{2}$) gruntu lwh. 628/XVI przy ul. Juljusza Lea, wartości 1.500 złotych, nabyła w drodze darowizny Franciszka z Litewków Duszowa od Karola Duszy.

2. Część ($^{8}/_{48}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Warszawskiej l. or. 59 l. sp. 172/XVIII, wartości 7.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Bronisława Bader od Wilhelma Badera.

3. Część ($^{1}/_{8}$) gruntu lwh. 220/XVII obok ulicy Mazowieckiej, wartości 2.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja Zięcik od Jana Zięcika.

4. Grunt lwh. 1098/XVII przy ulicy Pod Fortem, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 57/XVII, wartości 8.000 zł., nabyli w drodze darowizny Julja $^{2}/_{4}$, zaś Zbigniew i Tadeusz Sikorscy po $^{1}/_{4}$ od Jana Sikory.

5. Grunt lwh. 677/XXI obok ul. Płaszowskiej, wartości 9.000 złotych, nabyli po połowie w drodze darowizny Herman i Eugenja z Weissmannów Wiederowie od Heleny Weissmann.

6. Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego przy ul. Tadeusza Kościuszki l. or. 26 l. sp. 90 XII, wartości 20.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Stefanja Gałuszka od Leonarda Gałuszki.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Części ($^{16}/_{64}$) domów, trzechpiętrowego przy ul. Grodzkiej l. or. 9 l. sp. 86/I oraz dwupiętrowego przy tejże ulicy l. or. 11 l. sp. 87/I łącznej wartości 40.000 zł. nabyli Leonora recte Leja z Süsserów Lewkowiczowa $^{2}/_{64}$, zaś Anatol i Irena Lewkowiczowie po $^{3}/_{64}$ w spadku po błp. Szymonie Lewkowiczu.

2. Część ($^{8}/_{16}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Smoleńsk l. or. 14 l. sp. 102/III wartości 60.000 zł. nabyli Leonora Leja z Süsserów Lewkowiczowa $^{2}/_{16}$, oraz Anatol i Irena Lewkowiczowie w spadku po błp. Szymonie Lewkowiczu.

3. Dom czteropiętrowy przy ul. Smoleńsk l. or. 25a, l. sp. 66/III wartości 125.000 złotych nabyli Leonora recte Leja z Süsserów Lewkowiczowa $^{4}/_{8}$, zaś Anatol i Irena Lewkowiczowie po $^{2}/_{8}$ w spadku po błp. Szymonie Lewkowiczu.

4. Części ($^{16}/_{32}$) domów, trzechpiętrowego przy ul. Krowoderskiej l. or. 5 l. sp. 276/V, oraz domu jednopiętrowego przy ul. św. Filipa l. or. 13 l. sp. 129/V, ogólnej wartości 67.500 złotych nabyli Leonora recte Leja z Süsserów Lewkowiczowa $^{2}/_{32}$, zaś Anatol i Irena

Lewkowiczowie po $^{3}/_{32}$ w spadku po błp. Szymonie Lewkowiczu.

5. Część ($^{5}/_{60}$) domu parterowego przy ul. Jachowicza l. or. 1 l. sp. 70/XX wartości 1.200 złotych, nabyli Józefa Bańdo, Marja z Antosów Bańdowa, Honorata, Anna i Adam Antosowie po $^{1}/_{60}$ w spadku po śp. Wojciechu Antosie.

6. Dom dwupiętrowy przy ul. Długiej l. or. 62 l. sp. 277/V, wartości 37.000 złotych, nabyła Zofja Dziewońska w spadku po śp. Marji ze Stonawskich Elterlein.

7. Część ($^{35}/_{56}$) domu parterowego przy ul. Szerokiej l. or. 39 l. sp. 216/VIII, wartości 26.000 złotych, nabyli Lazar, Bernard, Herman, Chaim, Dr. Wilhelm, Gerson, Michał, Róża i Karolina Fallekowie w równych częściach, w spadku po błp. Alterze Falleku.

Kraków, dnia 1 grudnia 1931 r.

Wykaz

konsensów budowlanych, wydanych w miesiącu listopadzie 1931 r.

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. I.		
Borgenicht Izaak Florjańska 6	plany dodat. na przebud. portali sklep.	Florjańska 6 lsp. 323	arch. Mehl	579/31/A 20/10
Woźniak Franciszek św. Tomasza 5	adaptacje w piwnicach	św. Tomasza 5 lsp. 247	arch. Paciorkowski	677/31/A 19/10
Gmina m. Krakowa Wydział IV	nadbud. III p. w szkole powsz. im. św. Scholastyki	św. Marka 34 lsp. 409	inż. Kreisler	564/31/A 22/10
		Dz. IV.		
Dr. Bogdanowski Wincenty i Jadwiga Jabłonowskich 8	nadbud. II i III piętra front. i nadbud. II p. oficyny	Al. Mickiewicza 29 lsp. 453	inż. Rychlewski Włodzimierz	471/31/C 17/10
Krak. Tow. Wzajemnych Ubezpieczeń Basztowa 5 i 6	plany adaptacyj wewn.	Basztowa 5 i 6 lsp. 122 i 123		525/31/C 12/10
Szarski Adam i Antoni Rynek gł. 6	plany 4-ro piętr. domu z boczną oficyną	Projektowana Ziemiańska lwh. 3	arch. Wojtyczko	456/31/C 28/10
		Dz. VI.		
Dowgiałło Karol Arjańska 7	plany szopy	Arjańska 7 l. kat. 157	arch. L. Paciorkowski	384/31/B 7/10
		Dz. VII.		
Spadkob. Ch. Teitelbauma ul. Józefa 2	nadbud. 3-go p. front. i część prow. ofic.	Dietlowska 34 lsp. 60	arch. L. Paciorkowski	262/31/A 19/10

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
Dz. VIII.				
Grünberg Cecylja Lwowska 50	budowa IV p. od podwórza	Rzeszowska 3 l. kat. 470/4	arch. Leon Feniger	485/31/A 19/10
Friedmann Sara Józefa 34	przebud. ustępów i zamiana ganków drewn. na żelbet.	Józefa 34 lsp. 192	inż. Guttman	285/31/A 19/10
Bożnica im. Poppera (Prezes Blatt Kopel) Szeroka 16	plan drzwi w miejsce okna front.	Dajwór 1 Szeroka 16 lsp. 235	B. Birkenfeld i Silberstein	279/31 A 20/10
Borelowska Katarzyna Starowiślna 38	przebudowa ustępów na spłukiwane	Starowiślna 38 lsp. 442	Trojanowski Józef	637/31/A 22/10
F-ma Frylich Karmel Krakowska 22	przebudowa portalu sklepowego	Krakowska 22 Józefa 1 lsp. 259	arch. Feniger	213/31/A 20/10
Dz. IX.				
Malinowa Stanisława Długosza 8	plan dodat. na nadbud. 3 p. front.	Orawska l. kat. 216	arch. Paciorkowski	598/31/D 15 10
Dz. X.				
Pierzchała Franciszek Rolna 14	plany dodat. nadbud. 3-go p.	Zielna 7 l. kat. 106/7	B. Birkenfeld i J. Silberstein	429/31/D 12/10
Kałuża Michał Twardowskiego 109	plany domu 1 p.	Twardowskiego 109 lsp. 123	arch. Wójcik Eugenjusz	518/31/D 15/10
Januszowa Marja ul. Dworska	plany prow. baraku	Dworska l. kat. 516/I/X	Karwat	631/31/D 31/10
Dz. XI.				
Małecki Józef Skwerowa 32	nadbud. I p. oficyny i przeróbki w parterze	Skwerowa 32 lsp. 9	inż. Fryderyk Tadanier	527/31/D 2/10
Węgrzyn Karol Polna 12	dobud. 1 p. (pokoju i sklepu)	Szkolna 12 lsp 225	arch. Warczewski Władysław	640/31/D 2/10
Brummer Jan Barska 9	nadbud. 2 p.	Barska 9 lsp. 167	arch. Birer Ignacy	660 31/D 3/10
Tuszyńska Irena Różana 25	plan przebud. stajni na magazyn	Różana 25 lsp. 209	Kaczmarczyk Piotr	658/31 D 24/10

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XII.		
Wnęk Stanisław i Marja Senatorska 5	plany ogrodzenia	Kraszewskiego l. kat. 1796/13 1754/14 1800/26	arch. Jurgowski	497/31/C 5/10
		Dz. XIII.		
Szmyt Stanisław Ks. Józefa 57	nadbudowa I piętra i adaptacje w parterze	Ks. Józefa 57 lsp. 79	arch. Józef Bereta	486/31/C 6/10
Stow. „Rodzina Sieroca" Emaus 30	plan nadbud. części I p. i adaptacje w parterze	Emaus 30 lsp. 145	inż. Wład. Kleinberger	498/31/C 8/10
Gałczyńska Józefa Kr. Jadwigi 176	plan murowanej narzędziarni	Kr. Jadwigi 176 lsp. 325	Albin Wiktor	329/31/C 29/10
Niedziałkowski Janusz Syrokomli 13	plany domu 3-piętr.	Syrokomli 13	inż Siódmak Adolf	527/31/C 29/10
		Dz. XIV.		
Pajorowa Zofja Czarnowiejska 63	plan adapt. piwnic, parteru i I p. oraz nadbud. poddasza	Czarnowiejska 63 lsp. 66	arch. Kryłoszański Stanisław	256/31/C 20/10
		Dz. XV.		
Paprocki Paweł Kaz. Wielkiego 124a	plany domu 3-piętr.	Kaz. Wielkiego boczna l. kat. 277/5, 276/5 274/5 i 270/12	arch. Z. Szufa	475/31/C 19/9
Sapeta Al. i Fr. Konarskiego 33	plany domu 1-piętr.	Al. Grottgera 26 lwh. 469		482/31/C 12/10
		Dz. XVI.		
Dusza Karol ul. Obopólna	plany domu parter.	Obopólna 3 l. kat. 330/5 i 330/6	arch. Z. Szufa	436/31/C 23/10
		Dz. XVIII.		
Rybka Ignacy i Julja Mitka Józef Czerwona 6	plan prowiz. ogrodzenia drewnianego	Żmujdzka l. kat. 316/6 316/7		508/31/B 26/10

Właściciel budujący i miejsce zamieszkania	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektant	Liczba i data
		Dz. XIX.		
Czułowski Ludwik Prochowa 4	plan komórek murow.	Prochowa 4 lsp. 14	Woźniak Feliks	469/31/B 28/9
Butryna Walerja i Wójcik Tadeusz Dąbrowskiego 16	plan prowiz. stajni i stodoły drewn.	Piaski 41 l. kat. 331	inż. Stobiecki Jan	324/31/B 2/11
		Dz. XX.		
Lenczowski Tadeusz Grzegórzecka 153	plan dobud. stajni, wozowni z izbą mieszkalną i szopą drewn.	Grzegórzecka 153	arch. L. Paciorkowski	331/31/B 21/10
		Dz. XXI.		
Filipowicz Franciszka Sarmacka 22	plany domu parter.	Sarmacka 22 l. kat. 717/2	arch. Kryłoszański Stanisław	687/31/D 15/10
Czeluśniak Franciszka i Michalina ul. Lipowa 36	plany domu parter.	Koszykarska l. kat. 497 i 492	bud. Dostal Antoni	644/31/D 27/10
		Dz. XXII.		
Schnör Szymon Wielopole 32	nadbud II p. i częściowa 2 p. dobudowa	Lwowska 58 lsp. 454	arch. A. Rottersman	545/31/D 15/10
Stecówna Marcjanna Rękawka 8	budowa schodów ogniotrwałych	Rękawka 8 lsp. 286		686/31/D 13/10
Szutran Andrzej i Józefa Rękawka 10	plany komórek murow.	Rękawka 10 lsp. 269	arch. Paciorkowski	653/31/D 10/10
Friedman Gitla Kalwaryjska 16	dobudowa I p. oficyny	Kalwaryjska 16 lsp. 112	arch. Feniger Leon	652/31/D 3/10
Drozdowski Władysław Wygoda 11	budowa ustępów spłukiwanych	Brodzińskiego 7 lsp. 280	bud. Antoni Dostal	523/31/D 7/10
Liszkowa Katarzyna adm. Urban Franciszek Benedykta 9	plan dodat. na nadbud. ustępów	św. Kingi 2 lsp. 43	arch. Pąciorkowski	666/31 D 17/10
Maśnicki Roman Wita Stwosza 22	plan dodat. na nadbudowę 3 p.	Wita Stwosza 22 l. kat. 334/1 i 334 2	inż Prokesch Zygm.	102/31/D 21/10
Kluger Bernard Józef Lwowska 26	plan na przebud. oftcynki	Lwowska 26 lsp. 474	inż. S. Feldman	751/31 D 22/10
Frisch Dawid Rynek Podgórski 11	plan zamknięć żelaznych i wymiana okien i drzwi w restaur. M. Sikorskiego	Rynek Podgórski 11 lsp. 105	inż. Z. Szufa	610 31/D 21/8

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Protokoły obrad Tymczasowej Rady miejskiej.

Protokół z 14-go jawnego posiedzenia Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 18 listopada 1931.

Obecni: *Przewodniczący Prezydent miasta* Władysław Belina-Prażmowski.
Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.
„ „ Dr. Stanisław Klimecki.
„ „ Witołd Ostrowski.
Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **109**.

Początek posiedzenia o godzinie **18**.

Porządek dzienny.

I. Sprzedaż części parceli gminnej w Dz. XXII Funduszowi emeryt. pracowników Miejskiej Kolei Elektrycznej.

Referent Rm. Inż. Drobniak podaje, że w roku 1928 zakupił Fundusz emeryt. od Gminy parcelę, obejmującą 620 m², na której zbudował w międzyczasie dom dla funkcjonarjuszy tramwajowych. W roku 1930 zwrócił się tenże Fundusz do Magistratu z prośbą o zarezerwowanie dalszej parceli ze względu na przewidywaną budowę drugiego gmachu, wobec czego imieniem Sekcji I wnosi:

Rada miejska uchwali:

Nawiązując do uchwały Rady miejskiej z dnia 1 marca 1929 r., sprzedać Funduszowi emerytalnemu pracowników Kolei Elektrycznej w Krakowie części parcel gminnych l. kat. 1439/1 i 1440, objętych lwh. 568 ks. gr. gm. kat. Kraków Dz. XXII Podgórze, oznaczone kolorem żółtym na planie Budownictwa miejskiego z dnia 19 sierpnia 1931 r., o łącznej powierzchni około 507 m. kw. za cenę po 16 (szesnaście) złotych za jeden metr kwadr. pod następującemi warunkami:

1) Jako wartość złotego przyjmuje się wartość złotego w złocie w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 października 1927 r. Nr. 88 poz. 790 Dz. U. R. P.

2) Cena kupna będzie zapłacona do 30 dni po zawiadomieniu o niniejszej uchwale.

3) Fundusz rozpocznie budowę domu na powyższym gruncie według planów, zatwierdzonych przez Magistrat, do dnia 31 grudnia 1933 (tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego) roku, a ukończy tę budowę i uzyska konsens na użytkowanie do dnia 31 grudnia 1935 (tysiąc dziewięćset trzydziestego piątego) roku.

Przez rozpoczęcie budowy rozumieć należy rzeczywiste wykonanie fundamentów i piwnic.

4) W razie nierozpoczęcia budowy w zakreślonym terminie, wolno będzie Gminie odkupić powyższy gruut za zwrotem otrzymanej ceny kupna bez doliczenia odsetek. Koszty wykonania tego prawa odkupu, które ma być wpisane do księgi gruntowej, poniesie kupujący Fundusz.

5) Przed ukończeniem budowy i uzyskaniem konsensu na użytkowanie wystawionego tam domu nie wolno będzie Funduszowi pozbywać powyższego gruntu. Zakaz ten jednak nie będzie wpisany do księgi gruntowej.

6) Powyższy grunt sprzedaje Gmina w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych. Wyłączenie tego gruntu z istniejącej dzierżawy nastąpi w granicach odnośnego kontraktu dzierżawnego.

7) Koszty kontraktu, pomiarów, planów, intabulacji, stemple i należytość przenośną, oraz wszystkie koszty, związane z niniejszą transakcją, poniesie kupujący Fundusz.

II. Upoważnia się P. Prezydenta miasta do załatwienia sprawy ewentualnego odszkodowania za budynek, znajdujący się na powyższym gruncie.

III. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta, względnie jego zastępcy pp. Radców miejskich P. Dra Kazimierza Jelonka i Dra Jana Kuhna, a w razie przeszkody Dra Ludwika Merza i Dra Rudolfa Radzyńskiego, względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

Uchwalono. L. I. 2916/31.

II. Powołanie do Komisji plantacyjnej p. Zygmunta Klemensiewicza.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Drobniak wnosi:

Rada miasta uchwali:

W myśl postanowień § 3 regulaminu dla Sekcyj i Komisyj Rady m. zaprosić z poza grona Rady m. p. Zygmunta Klemensiewicza na członka Komisji plantacyjnej z głosem stanowczym.

Uchwalono. L. I. 5848/31.

III. Redukcja premij w Miejskich Zakładach przemysłowych.

Referent Wiceprezydent Dr. Duch oświadcza, że kiedy w swoim czasie referował sprawę obniżki premij w M. Zakładach przemysłowych, zapowiedział, że jest to zarządzenie tymczasowe i że nastąpi dalsza obniżka premij.

Przedsiębiorstwa komunalne w całym szeregu miast Polski stanowią gros dochodów poszczególnych samorządów miejskich i jako takie stanowią podstawę finansów komunalnych. Na terenie Krakowa tylko niektóre zakłady dawały dochody stosunkowo dosyć znaczne, inne zaś wcale dochodu nie dawały. Jedne przedsiębiorstwa od roku 1925 do 1931 zmierzały wydatnie w kierunku racjonalizacji i uproszczenia gospodarki, jednakże nie przeprowadziły systemu konsekwentnie, ponieważ ilość osób zatrudnionych zmniejszyła się z 300 na 200, równocześnie jednak koszta utrzymania znacznie wzrosły, a zatem polityka niektórych przedsiębiorstw szła w tym kierunku, aby jaknajwięcej inwestować i konsumować. Referent stawia za przykład Gazownię, która od lat 18-tu nie dała ani grosza czystego dochodu poza oświetleniem publicznem, a oświetlenie mniejszej ilości ulic gazem kosztowało znacznie więcej,

jak oświetlenie większej części miasta prądem. Z tego powodu musiał obecny Zarząd miasta przystąpić do rewizji sposobu budżetowania i reorganizacji poszczególnych dziedzin gospodarki w Zakładach miejskich.

Jako pierwsza sprawa wziętą została sprawa premij i posażeń, która efektywnie może dać największe rezultaty. W zakładach przemysłowych jest cały szereg zdobyczy, które traktuje się jako prawa nabyte. Tymczasem prawa nabyte nie istnieją w samorządzie i nie są gwarantowane ustawą rządową. Racjonalną jest tylko taka gospodarka, która dostosowuje się odpowiednio w miarę złej lub dobrej konjunktury. Dlatego też obecnie musiał Zarząd miasta przełamać dotychczasowe zasady wynagradzania pracy i po tej linji musi iść dalej, co pociągnie za sobą zmianę regulaminu i statutu m.

Gmina posiada bowiem cały szereg niekorzystnych umów o pracę np. z robotnikami Elektrowni, w której to umowie powiedziane jest, że Rada miasta nie może zmienić regulaminu bez zgody Związku zawodowego. Co się zaś tyczy kwestji wynagrodzenia w czasie choroby, to w regulaminie powiedziane jest, że pracownikowi należy się zasiłek 60% z Kasy chorych, a oprócz tego pełne pobory. Wskutek tej uchwały ilość zachorowań personelu robotniczego zwiększyła się z 3% na 17%.

Następnie zajmie się Zarząd miasta sprawą racjonalizacji pracy oraz redukcją personelu, którego jest stanowczo za dużo. Odnośnie do tej ostatniej zaznacza Referent, że będzie ona oparta na zasadach humanitarnych z uwzględnieniem stosunków rodzinnych, majątkowych itp.

Poprzednio Rada miasta obniżyła premje prądowe o 35%, zaś wnioski dzisiejsze zmierzają do obniżki wynoszącej od 42% do 75%. Premje opierają się na uchwałach powziętych w roku 1920 i 1923. Podstawą przyznania tych premij była myśl, że należy zainteresować tych pracowników, którzy pracą swą przyczynią się bezpośrednio do produkcji zakładu. Z tego samego założenia wychodzi obecny Zarząd miasta uznając, iż personel techniczny musi pracować na warunkach zbliżonych do przemysłu prywatnego, stawia jednak inne zasady obliczenia tych premij. W miejsce premij od wyprodukowanych kilowat-godzin, przyznaje się premje od sprzedanych KWh. z wyłączeniem oświetlenia publicznego, własnych potrzeb zakładu i potrzeb publicznych.

Odnośnie zaś do Gazowni, to w miejsce premij od gazomierzy wprowadza się premje od ilości m^3 sprzedanego gazu prywatnym konsumentom.

W wodociągu zaś premje były o 35% mniejsze jak w Elektrowni i w Gazowni i ten stosunek zatrzymuje się nadal ze względu na to, że praca w Elektrowni i w Gazowni jest znacznie więcej niebezpieczna jak w Wodociągu. Poza tem trzeba traktować Gazownię i Elektrownię jako zakłady przemysłowe, podczas gdy Wodociąg jest tylko zakładem użyteczności publicznej.

Wiceprezydent Dr. Duch podaje, że oszczędności uzyskane tą drogą dadzą ogólnie zł. 150.000·— rocznie, a po projektowanem przeprowadzeniu całego szeregu redukcyj, będzie można Kasę miejską wydatnie zasilić, poczem przechodzi do cyfrowego przedstawienia różnicy, między pobieraną w roku 1930 premją, a obecnie projektowaną w poszczególnych zakładach.

Premje w Elektrowni wynosiły w r. 1930	zł.	234.749·—
obecnie wynoszą	„	125 000·—
czyli, że na czysto otrzyma się dochód roczny około	„	100 000·—
W Gazowni premje w roku poprzednim wynosiły	zł.	115.349·—
obecnie premje wynoszą	„	67 485·—
oszczędność wyniesie zatem około . .	„	47.000·—
W Wodociągu premje wynosiły w roku poprzednim	„	49.288·—
obecnie wyniosą	„	39 200·—
czyli otrzymana oszczędność wyniesie .	„	10.000·—

Następnie Wiceprezydent Dr. Duch przedkłada poprawkę odnośnie do wysokości premji w punkcie 5 grupy VII mej.

Wiceprezydent Dr. Duch uznał rozpiętość między VI a VII grupą za zbyt wielką.

Odnośnie do pktu 7 wnosi Wiceprez. Dr. Duch poprawkę redakcyjną, a mianowicie termin wejścia uchwały w życie ma brzmieć: z dn. 1-go listopada 1931, a nie jak było podane 1 grudnia b. r., poczem imieniem Komisji Elektrycznej, Gazowej i Wodociągowej wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Stosowany dotychczas w Miejskich Zakładach przemysłowych system premjowy dla personalu technicznego, przyczyniającego się do wytwórczości, utrzymuje się nadal, przyczem wysokość premji poszczególnych kategorji utrzymaną być winna możliwie na jednym poziomie.

2) Premje przyznaje się od ilości sprzedanych produktów, przyczem z obliczenia wyłącza się ilości dostarczone na własne potrzeby Zakładu, oraz potrzeby miejskie, tj. budynki urzędowe m., szkoły m., zakłady, przedsiębiorstwa i instytucje m. itp., a nadto przy prądzie i gazie na potrzeby oświetlenia publicznego, a przy wodzie na cele użyteczności publicznej, jak czyszczenie ulic, skrapianie plant itp.

3) Przyznanie premji i ich wysokość uzależnione jest od swobodnego uznania Prezydenta miasta, który premje przyznaje na wniosek Dyrektora Zakładu.

4) Dodatkowe uposażenia w formie premji nie są wliczane do emerytury.

5) Wysokość premji nie może przekraczać następujących stawek:

A) Elektrownia.

a) Stawka premjowa wynosi:

Dyrektor	0.0859
zastępca	0.0440
VI	0.0367
VII	0.0239
VIII	0.0159
IX i X	0.0111
werkmistrze p. o. werk.	0.0040
maszyniści rozdzieln. .	0.0023 × ilość sprzed. kil. godzin

b) Premje pobierane przez personal rachunkowy znosi się.

Personalowi temu Prezydent miasta może przyznać zamiast premji dodatek, a to posiadającym:

VI	gr.	200 zł.
VII	„	150 „

VIII „ . . . . 120 zł.
IX i X „ . . . . 100 „

B) Gazownia.

a) Stawka premjowa wynosi:

Dyrektor 0.2812
Wicedyrektor 0.1406
VI 0.1172
VII 0.0800
VIII 0.0532
IX i X . . . . . . 0.0352×ilość m³ gazu sprzedanego.

b) Za każdy płomień normalny wstawionego prywatnego gazomierza w ciągu roku wyznacza się premję w kwocie 12.33 gr. z tem, że partycypuje w niej st. werkmistrz w stosunku 50%, mł. werkmistrz w stosunku 25%.

C) Wodociąg.

a) Stawka premjowa wynosi:

Dyrektor 0.00300
Wicedyrektor . . . 0.00180
VI gr. 0.00130
VII „ 0.00100
VIII „ . . . . . 0.00080×ilość sprzedanych m³ wody.

b) Kierownik Zakł. w Bielanach 0.40 gr. od 1000 m³.
werkmistrz w Krakowie 0.12 „ „ „

6) Stawki powyższe ulegają rewizji corocznej we wszystkich Zakładach. Prezydent miasta upoważniony jest na przyszłość do ewent. zmian wysokości stawek.

7) Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1931 r. a dotąd obowiązujące tracą swą ważność.

Nad wnioskami referenta wywiązała się obszerna dyskusja, w której zabierali głos:

Imieniem grupy pracy gospodarczej członków Rady m. Rm. Broczyner złożył następującą deklarację:

„Grupa Pracy Społecznej Członków Rady Miejskiej rozpatrując przedłożenie Prezydjum Miasta, w sprawie norm premjowania pracy w miejskich Zakładach przemysłowych oświadcza, że Grupa Pracy Społecznej reprezentująca świat pracy wita tendencję ze strony Zarządu Miasta w kierunku zniżenia zbyt wysokich premij, jako rzecz sprawiedliwą społecznie i zupełnie uzasadnioną. To też Grupa Pracy Społ. postanowiła głosować za przedłożeniem, lecz równocześnie oświadcza, że temsamem sprawy tej nie uważa za skończoną, i uznaje potrzebę dalszego szczegółowego rozpatrzenia tego zagadnienia. Zdać bowiem sobie należy sprawę, że zagadnienie premij i tantjem niejednokrotnie horendalnie wysokich, w stosunku do głodowych płac niższych kategoryj pracowników jest w tej chwili w całym świecie zagadnieniem drażliwem, wymagającem zasadniczej reformy, tembardziej, że w tym samym czasie, gdy ciągle utrzymuje się zwyczaj nadmiernie wysokich premij i tantjem, na porządku dziennym są redukcje, zniżka płac w odniesieniu do najniższych kategoryj pracowników. Oszczędności w kosztach przedsiębiorstw wszelkiego rodzaju, a w szczególności w komunalnych i państwowych osiągane kosztem najciężej pracującego i najgorzej sytuowanego pracownika, w tej chwili nawet świat kapitalistyczny uznał za rzecz niemoralną i szkodliwą, wszędzie niemal występuje się z hasłem obniżenia nadmiernie wysokich premij i tantjem, co w Polsce tak wyraźnie podniósł Sejmowy Klub Bezp. Bloku W. R., jak też Związek Zw. Zawodowych.

W myśl tego Grupa Pracy Społ. Rady m. Krakowa pragnie to zagadnienie w odniesieniu do krakowskich przedsiębiorstw miej. szczegółowo przepracować i rozważyć możliwości zasadniczej reformy tego problemu. Gdy nawet uznało się za celowe i wskazane dalsze utrzymywanie zasady premjowania, należy rozważyć, czy wykonania tej zasady nie dałoby się uczynić bardziej sprawiedliwem społecznie, to znaczy dążyć w kierunku, aby nie było wogóle jaskrawie wysokich premij i zbyt wielkiej przepaści w stosunku do niższych grup pracowników, niejednokrotnie bezpośrednio narażonych nawet na niebezpieczeństwo życia, a w każdym razie na wyczerpujący ciężar pracy, dotąd zaś zupełnie pozbawionych dobrodziejstwa premij.

Przyjmując zatem zgłoszone przedłożenie przez Pana Wiceprezydenta Posła Dr. Ducha jako dalszy rozwój sprawiedliwego uregulowania tej sprawy i narazie nie chcąc utrudniać podjętej już pracy odrębnemi wnioskami, oświadczamy, że sprawę tę jednak poddamy rozpatrzeniu, przyczem prosimy Prezydjum Miasta jak też odnośne Komisje o pomoc i współpracę. Idzie nam o to, co zresztą zaznaczone jest i w stanowisku Zarządu Miasta, aby wszelkie specjalne wynagradzanie pracy dokonywało się w granicach zarówno celowych oszczędności, jako też sprawiedliwie, a równomiernie uznawanej produkcyjności w danej gałęzi pracy.

Rm. Dr. Grzybowski twierdząc, że punkt 6 sprzeczny jest z punktami 3-cim i 5-tym, proponuje wstawienie do punktu 3-go następujących słów: po słowie wysokość „w ramach ustawowych ustępem 5-tym i skreślenie punktu 6-go".

Rm Dr. Gertler proponuje wstawić w punkcie 6-tym po słowie: „w granicach stawek maksymalnych, podanych w punkcie 5-tym.

W głosowaniu wnioski Referenta uchwalono z poprawką Rm. Dr. Gwiazdomorskiego, że każda zmiana stawek in plus ma być zatwierdzana przez Radę miejską, zaś zmiana stawek in minus może być zatwierdzoną przez Prezydenta m.

IV. Kredyt dodatkowy w Dz. II.

Imieniem Sekcji I i II Rm. Inż. Dr. Taub wnosi:

Rada miasta uchwali:

Przyznaje się dodatkowy kredyt w kwocie zł. 3000 w Dz. II § 7 poz. b. wydatki zwyczajne, odgraniczenie gruntów miejskich, budżetu 1931/32.

Uchwalono.

Rm. Przybylska zgłasza następujący wniosek:

„Grupa kobiet-radnych miejskich, zwraca się z prośbą do Wysokiego Prezydjum o interwencję w sprawie przyspieszenia budowy Gimnazjum żeńskiego wobec zagrażającego życiu uczenic stanu budynku tegoż Gimnazjum".

W odpowiedzi na poruszoną sprawę przez Rm. Przybylską, Prezydent m. Belina-Prażmowski wyjaśnia, że Prezydjum m. zajęło się gorliwie sprawą budowy nowego Gimnazjum i ofiarowało na ten cel bezpłatnie grunt w okolicy tzw. Oleandrów.

Ponieważ Ministerstwo Oświaty żąda, aby Gmina dała oprócz gruntu jeszcze gotówką 100.000 zł., sprawa budowy uległa pewnej zwłoce, gdyż Gmina nie dysponuje na razie taką gotówką.

Sprawa jednak jest w toku, interwenjując osobiście w Ministerstwie wyraża nadzieję, że budowa w niedługim czasie dojdzie do skutku.

W dyskusji zabierali jeszcze głos: Rm. Bobrowska, Kostrzewska oraz Wiceprezydent m. Dr. Duch.

V. Sprawozdanie z zamknięć rachunkowych za lata 1927/8, 1928/9 i 1929/30.

Po wyczerpującem sprawozdaniu Rm. Dr. Krzetuski wnosi:

Rada miejska uchwali:

1) Zatwierdza się zamknięcia rachunkowe za lata gospodarcze 1927/28, 1928/29 i 1929/30.

2) Uznaje się przekroczenia budżetowe temi zamknięciami ujawnione za usprawiedliwione.

3) Udziela się dawnemu Zarządowi miasta zwolnienia rachunkowego za lata gospodarcze 1927/28, 1928/29 i 1929/30.

4) Do budżetu 1932/33 należy wstawić niedobór, wynikający z okresu rachunkowego, wymienionego pod 3), w kwocie 670.246 zł. 06 gr.

Uchwalono.

(Sprawozdanie dołącza się do protokółu).

Imieniem Grupy Pracy Społecznej Rm. Dr. Kuhn, zaznacza, że sprawozdanie p. referenta obejmuje okres szafowania dużym pieniądzem publicznym, idącym w setki tysięcy, a każdy dział to wykładnik pewnej części organizmu miasta, zaś gospodarowanie nim to utrwalanie lub podkopywanie jego fundamentów. W zrozumieniu doniosłości tej sprawy grupa gospodarcza wyświetliła kwestję zamknięć na szeregu posiedzeń i postanowiła rezolucję p. referenta poprzeć i za nią głosować. Kwestje zasadnicze przemawiają za takiem załatwieniem, niemniej stwierdzić jednak trzeba, że poprzednia Rada nie spełniła nałożonego na nią statutem obowiązku i zamknięć tych nie załatwiła, co ze względu na trudną sytuację b. Rady jest wytłumaczone.

Poprzednia Rada miejska nie zdawała sobie sprawy, że szafowanie groszem publicznym to rzecz wielkiej wagi i winę ponosi tu ten, kto błędu nie wytykał i pozwalał na jego powiększanie.

Uznając ujawnione w sprawozdaniu przekroczenia budżetowe i akceptując je, postanowiła Grupa gospodarcza przystąpić do rzeczowej dyskusji, której wymaga opinja publiczna. Niektóre czynniki przejaskrawiają kwestję gospodarki miejskiej, wobec czego stwierdzić należy, że sytuacja miasta jest wprawdzie poważna łącznie z dzisiejszą konjunkturą, jednak nie jest tragiczna. Niechaj opinja publiczna zdaje sobie sprawę z tego, że obecna Rada, wiedząc o tych ciężarach do przekroczeń dalszych nie dopuści, a jako nakaz chwili obecnej uważać będzie poczynienie jaknajdalej idących oszczędności.

Ze względu więc na poczucie odpowiedzialności, jak również ze względu na opinję publiczną, grupa gospodarcza, akceptując rezolucję podaną przez p. Dra Krzetuskiego, postanowiła przystąpić do rzeczowej dyskusji.

Rm. Dr. Kannenberg krytykuje gospodarkę b. Rady miejskiej, a mianowicie uchwalanie budżetów t. zw. „opancerzonych“, które musiały być nierealne, a zatem nie znajdywały pokrycia. Uważa, że jedynem lekarstwem jest ograniczenie wydatków i zwiększenie dochodów. Powołuje się na referat p. Dr. Krzetuskiego, że pewne wydatki podane w zamknięciach mogą ulec redukcji, trzeba tylko po temu dobrej woli. Stwierdza dalej, że długi miasta Krakowa wynosiły w roku 1927/28 zł. 10,500.000·—, podczas gdy dzisiaj wynoszą zł. 38,000.000·— wobec czego w przyszłości powinny obowiązywać następujące zasady:

1) Rada miasta będzie miała możność należytej kontroli gospodarki miejskiej;

2) według statutu m. art. 60 p. 22, rachunki za ubiegły rok będą sprawdzane do 15/XI roku następnego;

3) uchwalanie realnych budżetów;

4) miesięczne budżetowanie;

5) dotrzymywanie zobowiązań;

6) prowadzenie gospodarki miejskiej w sposób jawny.

Następnie Rm. Dr. Kannenberg krytykuje dowolny sposób podniesienia majątku gminnego z cyfry zł. 176,000.000·— w roku 1928/29 na zł. 286,000.000·— w roku 1929/30, do których to cyfr niema zaufania.

Zkolei zabrał głos Rm. Inż. Drobniak, który oświadczył, że nie podziela zdania przedmówcy jakoby majątek gminy został za wysoko oszacowany, przeciwnie, twierdzi, że jest on znacznie większy, gdyż Gmina posiada znaczną ilość domów czynszowych i gruntów, które stanowią realną wartość. Następnie realną wartość przedstawiają miejskie zakłady przemysłowe, jak elektrownia, gazownia i wodociąg, które w przyszłości należy lepiej wykorzystać.

Rm. Inż. Drobniak przechodzi do szczegółowego omówienia dochodowości poszczególnych zakładów miejskich, których Gmina jest właścicielką i twierdzi, że największe dochody przynosi Elektrownia, potem Gazownia, Wodociąg, Miejskie Zakłady Ceramiczne. Rzeźnia powinna być źródłem wielkich dochodów, niestety stosunki obecne domagają się gruntownej sanacji, zaś Miejskie Składy węgla przynoszą znikomy zysk.

W końcu przechodzi do omówienia rentowności zakładów, w których Gmina tylko partycypuje np. Kamieniołomy, co do których przestrzega Gminę jako przed przedsiębiorstwem niepewnem. Odnośnie zaś do Jaworznickich kom. kopalń węgla poddaje myśl, czy nie należałoby wpłynąć na odpowiednie czynniki celem zwinięcia niepotrzebnej Dyrekcji w Krakowie i stawia b. zarządowi miasta zarzut z powodu sprzedaży części akcji Jaworzna.

Rm. Dr. Kessler stwierdza, że Piekarnia m. jest przedsiębiorstwem deficytowem i należy dążyć do jaknajszybszego wydzierżawienia tejże. Została założona przez związek socjalistyczny „Proletarjat“ w czasach, kiedy o chleb było bardzo trudno. Obecnie z powodu wielkiej konkurencji na tem polu nie można liczyć na rozrost i poprawę sytuacji, wobec czego zwraca się w imieniu Grupy gospodarczej z prośbą do Prezydjum o wydzierżawienie tejże z zastrzeżeniem możności objęcia zpowrotem tejże piekarni w posiadanie Gminy

w razie jakiegoś nieprzewidzianego kataklizmu gospodarczego. Nadto p. Dr. Kessler podkreślił niewłaściwość dysponowania kwotami na cele piekarni z funduszów pozabudżetowych, jak również przenoszenie pewnych kwot z innych działów na rzecz piekarni, gdyż w ten sposób zasłania się stan rzeczy w innych przedsiębiorstwach.

Rm. Gottlieb poruszył sprawę drukarni w Miejskiem Muzeum Przemysłowem, uważając ją za niewłaściwą ze względu na niezdrową konkurencję wobec krakowskich drukarń, które znajdują się obecnie w krytycznem położeniu.

Następnie zabiera głos Rm. Inż. Rolle i w odpowiedzi na poczynione mu jako b. Prezydentowi m. przez poprzednich mowców zarzuty stwierdza, że dzisiaj poraz pierwszy spotyka się z tak obszerną dyskusją na temat zamknięć rachunkowych, podczas gdy na dawnych Radach miejskich zamknięcia rachunkowe przechodziły bez dyskusji. Przyznaje się do odpowiedzialności za te 3 zamknięcia rachunkowe i za przekroczenia uwidocznione w sprawozdaniu p. Radcy Dra Krzetuskiego, który w sposób dyskretny nazywa przewinienia b. Prezydenta miasta nieprawidłowością i niecelowością.

Odnośnie do zarzutu, że pewne posunięcia w Gminie czynione były bez wiedzy Rady lub przeciw jej woli i że zarząd miasta powiększał samowolnie stan zadłużenia miasta, to przyznaje, że p. Radca Dr. Krzetuski zwracał swego czasu niejednokrotnie uwagę na stan finansów i położenie Gminy, z drugiej zaś strony może się wykazać drukowanemi sprawozdaniami z tego czasu, że Rada miejska o wszystkiem wiedziała.

Dalej stwierdza Rm. Inż. Rolle, że budżet nie jest obowiązkiem, ale prawem i nie musi się wykonywać całego budżetu, bo Rada miejska dając Prezydjum prawo do wydawania kwoty budżetowej, równocześnie nie zmusza go do wydania wszystkich 100%.

Co się tyczy zarzutu p. Radcy Dra Kannenberga o gwałtownem powiększeniu się majątku Gminy, odpowiada p. Inż. Rolle, że cały szereg pozycyj w majątku Gminy to są wartości idealne, których nie można realnie określić. Przeszacowanie zaś całego majątku nastąpiło z okazji starania się Gminy o pożyczkę zagraniczną.

Odnośnie do niepłacenia rat anuitetowych przyznaje, że gdy w różnych okresach czasu wpływały do Gminy propozycje korzystnej sprzedaży gruntów, np. od Emilewiczów, Leowej, Habera i inn., to Zarząd miasta korzystał z okazji, aby powiększyć majątek gminny i grunta te zakupił. Gdy miasto zabiegało w Banku Gospodarstwa krajowego o skonwertowanie długów w jeden dług, to powyższy Bank odmówił temu żądaniu, a oprócz tego robiono na ówczesnego Komisarza Rządu Dra Wawrauscha nacisk, aby pożyczkę tzw. szwajcarską, jaką Gmina swego czasu zaciągła, zwaloryzować w 100%-tach, podczas gdy była możność spłacenia tej pożyczki tylko w 30%-tach.

Rm. Inż. Rolle zapewnia, że wszelkie przekroczenia budżetowe były przedkładane Radzie miejskiej i odnośnie do wyczerpania kredytu, b. prezydjum przestrzegało naczelników wydziałów Magtu, aby natychmiast przychodzili z wnioskami o dodatkowe uchwalenie danego kredytu.

Odnośnie do wstawiania do budżetu za niskich kwot na koszta reprezentacyjne, przyznaje Inż. Rolle, że istotnie celowo wstawiane były kwoty mniejsze, tak, że gdy niespodziewanie ktoś ze znamienitych gości zagranicznych zjechał do Krakowa, to wtedy koszta przyjęcia pochłaniały odrazu całą wstawioną do budżetu kwotę.

Zarzut co do Piekarni miejskiej uważa Inż. Rolle za słuszny, jednak stwierdza, że Piekarnia ta została założona w czasach, kiedy o chleb było bardzo ciężko.

Następnie odrzuca zarzuty p. Dra Kannenberga, że Gmina nie wprowadziła u siebie na wzór Rządu budżetowania miesięcznego i oświadcza, że przeciwnie, próbowano tego sposobu, jednak w praktyce okazał się niemożliwy i prowadził do absurdów.

W sprawie Kamieniołomów, które p. Inż. Drobniak uważa za niepewne i nie przynoszące należytych dochodów, p. Inż. Rolle nadmienia, że Kamieniołomy zostały nabyte za kwotę zł. 70.000·— więc prawie za bezcen, poza tem nie wszystkie są czynne, mianowicie tylko te, które przynoszą dochody.

Dalej odpiera zarzut jakoby Gmina lekkomyślnie pozbyła się części akcji Jaworznickich, gdyż zmuszona do tego była chwilowem ciężkiem położeniem oraz koniecznością natychmiastowej naprawy całej nawierzchni w ul. Florjańskiej i Sławkowskiej. Poza tem akcje te zostały sprzedane po cenie bardzo korzystnej, mianowicie po zł. 136·—, podczas gdy dzisiejsza cena wynosi zł. 16·50.

W końcu Inż. Rolle zaznaczył, że chociaż jego rządy miastem przypadły na okres pełen katastrof ekonomicznych i zawieruchy wojennej i chociaż los nie szczędził mu przez cały ten czas różnych przykrości, mimo to starał się służyć zawsze miastu całą swą wiedzą, energją i dobremi chęciami, a ze stanowiska swego zeszedł w tem przekonaniu, że obowiązki swoje wypełnił sumiennie i ku pożytkowi miasta.

Rm. Dr. Krzetuski odpowiadał na niektóre uwagi i zaznaczył, że dyskusja dzisiejsza była b. pożądana dla wyświetlenia i wytknięcia niektórych błędów gospodarki m., odbyła się w atmosferze wzajemnego wyrozumienia i na przyszłość stanowić będzie wskazówkę, że Zarząd miasta musi się ściślej stosować do realnych warunków życia.

W głosowaniu wnioski zgłoszone przez Referenta Rm. Dr. Krzetuskiego uchwalono jednomyślnie.

Wobec wyczerpania porządku dziennego, Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **21·30**.

SPRAWOZDANIE

z zamknięć rachunkowych za lata 1927/8, 1928/9 i 1929/30.

Okres gospodarczy 1927/28 wykazuje niedobór w wysokości 2,183.936·49 zł., jakkolwiek dochody wpłynęły w wysokości przewyższającej sumę przewidzianą budżetem o 2,111.000 — zł., zaś wydatki znacznie mniej wzrosły, bo tylko o 745.000 zł. Tłumaczenie jest zawarte w rachunku sum przechodowych, uwidocznionych na stronicach 214 do 219 zamknięcia rachunkowego. W rachunku tym uwidocznione są wpływy w sumie okrągło 1,105.000·— zł., zaś wydatki w sumie 2,474.000·— zł.

W rachunkach sum przechodowych wyróżnić należy trzy, noszące nazwy: funduszu miejskiego, rachunku wypłat na konto przyszłych pożyczek i piekarni miejskiej. Pierwszy przedstawia obraz dochodów i wydatków na rachunek przyszłych okresów rachunkowych. Tu stwierdzamy w roku 1927/28 i 1928/29 mniejwięcej równowagę dochodów i wydatków. W ostatnim okresie 1929/30 przewaga po stronie rozchodów jest silnie zaznaczona i wynosi okrągło 443.000 zł. To zadłużenie nie jest wcale objawem pożądanym i działa znowu w kierunku umniejszenia kapitału obrotowego miasta. W rachunku piekarni miejskiej wynika ostatecznie niedobór blisko 417.000 zł.

Przechodząc do szczegółów roku 1927/28, stwierdzamy w dochodach domanialnych (dział I i II) nadwyżki 10, względnie 5%, w dochodach z opłat za korzystanie z urządzeń gminnych ubytek około 5%, w udziale w podatkach państwowych nadwyżkę blisko 14%, w dochodach do podatków państwowych nadwyżkę 25%, w podatkach samoistnych nadwyżkę 13%.

W wydatkach niepodobna wyliczać szczegółowo wszystkich przekroczeń. Znaczna ich część znalazła już swoje usprawiedliwienie przez uchwalenie kredytów dodatkowych. W wielkiej ilości wypadków poczyniono wydatki na mocy uchwał Magistratu w zamiarze uzyskania budżetów dodatkowych, jakie przewidują nowe przepisy budżetowe. Niestety tych dodatkowych budżetów nie tworzono i Radzie nie przedkładano. Nie podlega wątpliwości, że jedynie Rada miejska, względnie organ przez nią specjalnie upoważniony ma prawo uchwalać wydatki. Zarząd miasta i Magistrat ponoszą odpowiedzialność, że to wyłączne prawo Rady miasta obrażono. Drobniejsze przekroczenia wogóle nie są usprawiedliwione. Należy przyznać, że ścisłe wykonanie budżetu ani nie jest wymagane prawem, ani też życiowo możliwe. Są jednak pewne przekroczenia, którym sprawozdawca powinien poświęcić kilka uwag.

W paragrafie 1 poz. o. fundusz remuneracyjny widzimy przekroczenie przeszło 30% zupełnie nie usprawiedliwione. W funduszach, w których swobodna ocena władzy wykonawczej odgrywa rolę poważną, przekroczenie wogóle nie jest dopuszczalne. Tak wysokie i nieusprawiedliwione przekroczenie należy uważać za niewłaściwe i wytknąć. W paragrafie 2 poz. n. widzimy znaczne, bo przeszło 150% przekroczenie wydatku, również nie pokryte żadną uchwałą Rady. Idzie o pozycję zbiorową pod nomenklaturą reprezentacja miasta etc. Rozbiór tej pozycji wykazuje jako źródło tego przekroczenia kilka grup, które nie należą do tej kategorji wydatków, na które wskazuje tytuł, jak np. utrzymanie i obsługa samochodów, raty na zakup samochodu, portrety i pamiątki. Suma tych wydatków wynosi około 90.000·— zł.

Z uwzględnieniem tych sum, przekroczenie właściwe maleje do sumy 32.000 zł., czyli mniej więcej 40% sumy przewidzianej. W budżetach ostatnich dwu lat suma na reprezentację jest podzielona na dwie odrębne sumy, dla reprezentacji właściwej i kosztów przyjęcia wycieczek i zawsze preliminowana w ilości, którą już zgóry należy uważać za niewystarczającą. Taka polityka nie może uchodzić za dobrą. Miasto musi w interesie rozwijającego się w niem przemysłu goszczenia obcych ponosić pewne wydatki. Konsekwentne wstawianie sum mniejszych skrzywia budżet i wywołuje później wrażenie gospodarki nieoględnej. Należy wytknąć brak uchwały kredytu dodatkowego i obarczenie sumami, istotnie do wydatków reprezentacyjnych nie należącemi.

W dziale VII paragraf 39 poz. b. wykazane jest przekroczenie 700% pod nomenklaturą „magazynier“. Otóż tu brakuje legendy objaśniającej. W rzeczywistości idzie o etatyzację 18 pracowników Teatru im. Słowackiego. Usprawiedliwienie jest zawarte w generalnej uchwale Rady m., stanowiącej o stabilizacji całej falangi pracowników miejskich.

Refleksje wywołuje w dziale XI § 106 poz. k. z bardzo znacznemi i dodatkowemi kredytami, nieusprawiedliwionemi przekroczeniami w kosztach prowadzenia pracowni. Muzeum jest uprawnione obracać funduszami, które zdobywa za wstępy, poradnię psychotechniczną etc. w ramach budżetu. Przekroczenie jest niedopuszczalne i sprawozdawca, uznając zresztą bardzo owocną działalność samej instytucji, przekroczenie to musi wytknąć.

Brak dalej w nadzwyczajnych wydatkach działu III paragraf 145 usprawiedliwienia wydatków na razem 222.026 zł. 62 gr. za wodociąg, zresztą bezwzględnie koniecznych.

W szczegółach roku 1928/29 dochody domanialne działu I wykazują nadwyżkę 15% głównie dzięki domom czynszowym i akcjom Jaworzniańskim. O dochodach skarbowych wyżej wspomniałem.

W dziale I powtarza się znowu przekroczenie w wydatkach reprezentacyjnych o blisko 100%, o którem „mutatis mutandis“ można to samo powiedzieć, co wyżej nadmieniłem W dziale IV występuje tenże sam objaw niewykonania co do opłaty procentów i kapitału, jaki wyżej wymieniłem.

Pocieszający jest objaw, że w znacznej ilości wypadków uzyskano uchwałę Rady, lub zastępującej ją Komisji na kredyty dodatkowe.

W szczegółach 1929/30 roku dochody domanialne (dział I i II) wykazują w porównaniu z budżetem około 5% umniejszenie. Nadwyżkę dają kopalnie Jaworznickie, Kamieniołomy nie dopisują o 75%, mniejszy jest zysk z udziału w spółce „Caro“, gorsze wyniki wszystkich przedsiębiorstw z wyjątkiem rzeźni. Wodociąg miejski zasila fundusze miejskie sumą o przeszło 50% mniejszą. Na stronicach 186 i 187 znajdujemy tłumaczenie tego niedociągnięcia w paragr. 141, wydatki nadzwyczajne. Całą brakującą sumę wydano na (konieczne zresztą) inwestycje, licząc na pożyczkę, której zaciągnięcie okazało się niemożliwem. O trudności i jednak konieczności rozgraniczenia budżetów zwyczajnego i nadzwyczajnego już wyżej wspomniałem. Zysk piekarni miejskiej w wysokości około 2.000 zł. jest „prima facie“ nieprawdziwy. W okresie trzech lat sprawozdawczych zadłużenie tego przedsiębiorstwa w funduszu miejskim urasta do 417.000 zł. Samo oprocentowanie tej kwoty przewyższa rzekomy zysk mniejwięcej dwudziestokrotnie. Muszę jaknajostrzej potępić pozabudżetowe dostarczanie piekarni miejskiej kapitałów, w dodatku nieprocentowanych.

Dochody z prawa publicznego były po większej części przezornie budżetowane i wykazują znaczne nadwyżki. Wyjątek stanowią dodatki do podatku od spo-

życia, do podatku od nieruchomości, oraz samoistne podatki od umów, od przeniesienia nieruchomości, widowiskowy, od towarów dowożonych kolejami. W podatku widowiskowym zadecydowało obniżenie stawki na skutek starań właścicieli teatrów świetlnych. W innych pozycjach czuć wpływ postępującej depresji. W dochodach nadzwyczajnych paragraf 69 wprowadzono słusznie pierwszą ratę za realność przy ulicy Siemiradzkiego, zakupioną przez Policję Państwową. Kupna tego Ministerstwo nie zatwierdziło. Kwota pobrana zaciąży, jako zaliczka na czynsz, w dochodach następnych. Formalnie idzie sprawa w porządku. Należy tylko ubolewać, że chwiejność właściwej władzy wprowadziła miasto w położenie przykre, gmatwaninę rachunkową i skusiła je do czynienia wydatków, które w następstwie pożyczką trzeba będzie pokryć. Z kredytów, przewidzianych budżetem, zdołano zrealizować jedynie 21%.

W wydatkach powtarza się przekroczenie sumy preliminowanej na reprezentację o 85%, nieusprawiedliwione kredytem dodatkowym. W rozbiorze spotykamy pozycję „utrzymanie samochodów" na przeszło 40.000 zł. Wydatek ten, gdyby był tylko reprezentacyjny, zasługiwałby na zupełne potępienie. Jeżeli był konieczny ze względów służbowych, powinien być inaczej budżetowany. Ponadto należy mieć na uwadze, że wydatki na samochody wracają jeszcze w dziale I paragraf 4 poz. e w sumie 15 898 zł. 63 gr. (razem z zaprzęgami które jednak niewiele kosztowały) i w paragrafie 9 Zakładu czyszczenia miasta poz. o. pod tytułem „koszty remontu samochodów innych iustytucyj miejskich" w sumie 25.102 zł. 31 gr.

Przechodzę teraz do omówienia działu IV pt. „spłata długów" W tej materji uwypukla się pewien kierunek powojennych rżądów miasta i dlatego łączę tu znowu wyniki trzech lat sprawozdawczych. Otóż jakie jest wpólne tym latom zjawisko? Zarząd miasta nie wykonuje budżetu w tym dziale i nie spłaca długów

w roku budżetowym	1927/28	na zł.	1,592.295
	1928/29	„ „	1,629.643
	1929/30	„ „	2,229.576
		razem zł.	5,451.514

(grosze opuszczone).

Spłacił zaś w tym samym czasie poza budżetem

w roku budżetowym	1927/28	zł.	641.903
	1928/29	„	1,346.276
	1929/30	„	395.521
		razem zł.	2,383.700

Operując prawie wyłącznie kredytami krótkoterminowemi, był do zwrotów tych zmuszony, nie mogąc uzyskać prolongaty. Jeśli od sumy pierwszej

5,451.514 zł. potrącimy drugą
2 383.700 „ otrzymamy
resztę 3,067.814 zł.,

o którą nietylko bez zgody Rady, ale wprost przeciw jej woli Zarząd miasta powiększył stan zadłużenia. W tym samym okresie nadwyżki dochodów ponad wydatki wynoszą razem 5,933 000 zł, która w pierwszym rzędzie powinna była służyć na wykonanie budżetu co do spłaty długów, skoro Rada nic innego nie uchwaliła. Obowiązujące w Polsce przepisy budżetowe rozstrzygają kwestję, czy budżet po stronie dochodów i wydatków zawiera uprawnienia, z których wykonawca budżetu może, ale nie musi korzystać, czy też wykonanie budżetu jest obowiązkiem, na korzyść tego ostatniego sposobu pojmowania. Gdyby Zarząd miasta był wykonał budżety, byłby mógł umniejszyć stan zadłużenia miasta o 5,451.514 zł., gdyby był użył nadwyżki blisko 6,000.000 zł. na ten sam cel, ulga łączna wynosiłaby w kapitale dłużnym około 11,500.000 zł, co w samem oprocentowaniu przyniosłoby budżetom późniejszym ulgę mniejwięcej 1 500.000 zł. Ale Zarząd miasta w ciągu okresu sprawozdawczego zaciągnął nowych pożyczek na dalsze 10,300.000 zł., które budżet bieżący obciążą znowu z tytułu samego procentu dalszą kwotą 1,200.000 zł. Lawina niespłaconych zaległości i nowozaciągniętych długów przytłoczyła ciężarem 23 miljonów złotych długów, przeważnie krótkoterminowych, majątek i kredyt miasta i ciąży na bieżącej gospodarce w przypuszczalnie 30% dochodów. Należy wpisać na dobro odpowiedzialnego za okres sprawozdawczy Zarządu dokonane inwestycje, w pierwszym rzędzie drugi rurociąg, dalej budowę mostu czwartego, Domu wycieczkowego i domów czynszowych z małemi i średniemi mieszkaniami, wreszcie zakup gruntów pod port i halę targową na Grzegórzkach. Ale to wszystko razem usprawiedliwia około 9 miljonów zł. Współwinna jest dawna Rada, nie w całości, gdyż nie brakło wśród niej samotników, którzy zwracali uwagę na chwiejność położenia gospodarczego, częste w niem niespodzianki i przedewszystkiem na trudność uzyskania kredytu długoterminowego i niebezpieczeństwo kredytu krótkoterminowego. W tym samym duchu wypowiadała się też kilkakrotnie Sekcja skarbowa i jej Subkomisja, powołana do czuwania nad Miejską Izbą obrachunkową. Dlatego o tem wspominam, że pragnę zgóry załatwić się z najbliższym kotrargumentem, że posługuje się t. zw. „esprit d'escalier". Jest także drugi kontrargument, ogólnego prądu, pewnego grandsenjerostwa w sferach rządowych Jednakże Rząd pomajowy był zawsze przezorny w swojej polityce kredytowej, wystrzegał się zawsze kredytów krótkoterminowych i bądźmy szczerzy, nie szczędził samorządom przestróg co do nadużycia tego narkotyku. Tu już wszedłem w krąg rozszerzonego tematu krytyki, celowości i gospodarczości zaczepionych pozycyj. Nowe pożyczki są formalnie w porządku Kwestja, czy niewykonanie spłat długu wbrew budżetowi jest przekroczeniem budżetowych zleceń, jest, mimo przepisów budżetowych, otwarta. Idąc po linji „in dubiis pro mitiore", postawię na końcu swoich wywodów co do tego zarzutu odpowiednie wnioski.

Co do innych szczegółów roku 1929/30, to liczne większe i mniejsze przekroczenia nie mają wprawdzie formalnego usprawiedliwienia w budżetach albo kredytach dodatkowych, ale uzasadnione są w ogólnym poziomie płac urzędników i służby względnie dodatków do płac, co do opału w warunkach atmosferycznych i wyczerpaniu węgla z lat poprzednich. Znaczniejsza jak w latach poprzednich ilość przekroczeń jest już pokryta dodatkowemi kredytami, uchwalonemi przez Radę albo zastępującą ją sekcję lub komisję.

Wracam teraz do syntezy wszystkich trzech okre-

sów. Obok pewnej tendencji polityki kredytowej zarysowuje się jeszcze inną, niemniej ważna. Jest nią kierunek naszej polityki produkcyjnej. Z cyfr, które powyżej przytoczyłem wynika, że w pierwszych dwu latach dochód płynący z przedsiębiorstw własnych się zwiększa, w trzecim roku względnie do budżetu maleje. Czy wskazuje to na łączność z ogólną może nawet światową sytuacją gospodarczą? Konkluzja ciekawa i godna być podaną do wiadomości tych wszystkich polityków, którzy z niezamąconym spokojem zapowiadają od czasu do czasu oderwanie kraju od gospodarki światowej. Ale inna okoliczność nas szachuje, mianowicie wśród fal niepowodzenia utrzymuje się i coraz nawet bardziej rośnie dochód Jaworzna. Czyżby nie inny wniosek się nasuwał? Ten, że Jaworzno jest prowadzone ściśle według zasad gospodarczych, obowiązujących świat kapitalistyczny, który w mojem zrozumieniu nie musi być identyczny z światem wyzysku i krzywdy? Przemawiając w tej sali i z tego miejsca w sprawie unormowania poborów członków Prezydjum, wspomnialem o tem, że Wielkie Miasto, a jest niem bezsprzecznie w mojej definicji Kraków, z natury swojej wymaga prowadzenia interesów według metod kapitalistycznych. Jeszcze szerzej rozwinąłem tę samą myśl w artykule opublikowanym w „Czasie". Jest rzeczą jasną, że funduszowe wyodrębnienie zakładów przemysłowych nie ma nic wspólnego z wielokrotną stycznością gospodarki miejskiej w ogólności z gospodarką przedsiębiorstw miejskich każdego z osobna i wszystkich razem. Najbardziej bije w oczy wprowadzony do budżetu finansowy wynik przedsiębiorstw. Ale poza tem pozostaje stosunek dostawcy do gminy jako odbiorcy, stosunek gminy jako właściciela, dotującego przedsiębiorstwo kapitałem lub kredytem i materjalnie i moralnie odpowiadającego za sposób prowadzenia przedsiębiorstwa. Przytem Gmina często widzi się w kolizji z własnymi obywatelami, nie raz zacierają się granice monopolitycznego przedsiębiorcy i władzy, sięgającej mocą swego autorytetu po część dochodu społecznego już przewłaszczoną. Ten temat jest zanadto obszerny, aby się pokusić o jego wyczerpanie przy omówieniu zamknięcia rachunkowego. Wracam więc do mego postulatu prowadzenia przedsiębiorstw pod kątem widzenia dobrej, czyli racjonalnej gospodarki kapitalistycznej i ta wymaga: aby w przyszłości stworzono centralny zarząd koncernu przedsiębiorstw gminnych, reprezentujących razem kapitał wartości około 60 miljonów złotych. Za krok wstępny do tej koncentracji uważam bardzo szczęśliwe pociągnięcie Pana Prezydenta miasta, dzięki któremu cały decernat przemysłowy jest zjednoczony w ręku jednego Pana Wiceprezydenta. Nie wchodząc w szczegóły organizacji, jaką sobie przedstawiam, twierdzę, że dotychczasowe wyniki z łatwością i mniej więcej 20% dadzą się podnieść przy nie większem, a może nawet mniejszem obciążeniu ludności.

Zwróciłem przed chwilą uwagę na różnicę w gospodarce prowadzonej wyłącznie pod kątem widzenia komercjalnym i administracją przedsiębiorstw miejskich, mniej lub więcej skomercjalizowanych. Za wzór służyły kopalnie Jaworznickie, które chronologicznie są pierwsze w szeregu imprez, wspólnych dobrowolnie zawiązanej grupie miast małopolskich: Krakowa, Lwowa i Tarnowa, w jednym wypadku także Sącza. Z innych do tej kategorji należących przedsiębiorstw wyliczę spółkę mieszkaniową i Kamieniołomy Miast Małopolskich. Ta ostatnia daje spadającą rentę w okresie sprawozdawczym. Z obowiązku i tu starałem się dojść do wniosku o powodach tego zjawiska. Otóż i tu przejawia się wadliwa budowa przedsiębiorstwa, które od samego początku niedostatecznie w kapitał wyposażone, rozrasta się bezustannie. Przytoczę Paniom i Panom dwie liczby. Kapitał, którym zakupiono kamieniołomy w Miękini, Chrzanowie i Libiążu, za cenę 6,240.000 koron austr. wynosi całe 100.000 K. Właściwą tranakcję dokonuje się kredytem. Dalszy i ostatni wkład kapitału udziałowego wynosi 2,500.000 Marek p., tak, że kapitał wniesiony przy waloryzacji daje razem kapitał złotowy około 77.000 zł., które przez tak zwaną waloryzację bilansu dochodzi do wysokości 1,000.000 zł. Obciążenie dzisiejsze w kredytach wyłącznie krótkoterminowych, zagwarantowanych przez Miasta udziałowców, wynosi blisko 2,000.000 zł. Do dawniejszych kamieniołomów dolomitowych i porfirowych przybyły bazalty i andezyty w Berestowcu i Kluszkowcu. Na to rozszerzenie oddziaływał bardzo silnie Rząd, który też przez ustanowienie wysokiego cła ochronił młody przemysł i doprowadził do tego, że samorządy i prywatni zainwestowali tyle kapitału i zadłużyli się po uszy, aż nastała tak bardzo upragniona samowystarczalność. I gdy to nastąpiło, Rząd sam sumptem wielumiljonowym rozpoczął eksploatację kamieniołomów w Janowej Dolinie i Zagnańsku. Rząd eksploatując na własnych gruntach nie opłaca tak zwanego odbornego, nie opłaca też podatków, i z jego wewnętrznym dumpingiem nikt konkurować nie może. Narówni z przemysłem prywatnym, konkurencja Rządu położyła mówiąc sportowo technicznie, kamieniołomy samorządowe na obie łopatki. W tym stanie rzeczy odbywa się, jak zwykle, interwencja poselska, która nie doprowadza nawet do pewnego rejonowania albo ograniczenia kamieniołomów państwowych do robót państwowych. Na nasuwającą się w pierwszym rzędzie pozycję wykupu przez Rząd przedsiębiorstw zagrożonych, otrzymały Kamieniołomy Małopolskie odpowiedź, którą pozwolę sobie przytoczyć dosłownie: Propozycja wykupna przez Rząd, jako zabijająca w zasadzie przemysł prywatny, nie może być wogóle braną pod rozwagę. Autor tej odpowiedzi woli widocznie najprawdziwsze zabicie od zabicia zasadniczego. I tu nawiązuję do momentu na tem miejscu przezemnie przed kilku tygodniami podkreślonego. Sytuacja miast, zwłaszcza miast wielkich w Polsce staje się z dnia na dzień trudniejszą z tego powodu, że w łonie Rządu, niemal od pierwszych dni naszej niepodległości małe znajdujemy zrozumienie dla istoty i wielkiej misji dziejowej, która ciąży na wielkich skupieniach miejskich. Słowo samorząd miejski stało się synonizmem krępowania ruchów na każdym kroku, korzystania z kosztownego aparatu administracyjnego miasta bez wynagrodzenia i wreszcie podwiązywania i uszczuplania dochodowości z majątku i podatków.

Łódka wsi jest bezsprzecznie słabsza od galaru miasta, ale, gdy kto zechce wszystek ładunek z łódki przenieść na galar, to galar przeciążony zatonie.

Reasumując podnoszę, że:

1) przekroczono wielokrotnie kredyty nie zasięgnąwszy uchwały Rady,

2) często czyniono wypłaty z pozycyj niewłaściwych,

3) przeprowadzono bez zgody Rady na wielką miarę „virement“ między działem spłaty długów i innemi działaniami,

4) przeprowadzono błędnie wydatki należące zasadniczo do budżetu, przez rachunek sum przechodowych.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Dnia 3 listopada 1931 r. odbyło się zwiedzenie przez Komisję dla Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej wszystkich objektów i urządzeń tych zakładów. Komisja pod przewodnictwem p. Inż. Witolda Wierzchowskiego, w obecności p. Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego dokonała najpierw lustracji zabudowań i urządzeń Miejskiej Straży pożarnej przy ulicy Andrzeja Potockiego L. 19. W szczególności zbadała dokładnie tabor samochodowy, stwierdzając należyte jego utrzymanie i konserwację. Zarządzony podczas zwiedzania próbny alarm dał możność przekonania się Komisji **o sprawnem funkcjonowaniu całego aparatu pożarniczego Gminy.**

Następnie Komisja udała się do Filji Straży pożarnej, mieszczącej się przy ulicy Zamojskiego L. 42 w Podgórzu, gdzie również dokonała przeglądu wszystkich rekwizytów pożarniczych, zapoznając się równocześnie z planem koniecznej przebudowy tej Filji. W drodze powrotnej z Podgórza zaalarmowano straż podgórską na ulicę Wielicką. Na miejsce alarmu przybyła straż w przeciągu 2 minut, co przy dniu targowym, powodującym natłok furmanek i ludzi na ulicach miasta, dało wyraz zupełnej sprawności jej pogotowia.

Z Podgórza udała się Komisja na ulicę Barską L. 12 do Dębnik, gdzie dokonała lustracji objektów i urządzeń Zakładu czyszczenia miasta, zwiedzając centralny magazyn, warsztaty, garaże, nowo zaadaptowaną halę maszyn i obrabiarek oraz biura tego Zakładu.

Podczas zwiedzania szczegółowych wyjaśnień udzielał Komisji Naczelnik Wydziału VII Magistratu i kierownicy poszczególnych zakładów.

Po dokonanej lustracji Komisja na wniosek Ks. Dra Niemczyńskiego wyraziła uznanie Naczelnikowi Wydziału VII oraz kierownikom obydwóch zakładów za należyte utrzymywanie i sprawność wszystkich urządzeń w tych zakładach.

Pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Drobniaka, przy współudziale Wiceprezydenta Dr. Klimeckiego i Dr. Landaua, odbyło się w dniu 6 listopada 1931 r. **posiedzenie połączonych Sekcyj gospodarczej i prawniczej Rady miasta.**

Na wspólnem posiedzeniu tych Sekcyj rozpatrywano sprawę przydzielenia gruntów państwowych dla Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej w Dz. XVIII i XIX, oraz związaną z tem sprawę urządzenia ulic.

Następnie Sekcje uchwaliły wnioski w sprawie zezwolenia na sprzedaż gruntu, nabytego od Gminy w drodze zamiany w Dz. XII, oraz zezwoliły na odroczenie terminu zabudowania parceli pofortyfikacyjnej.

Uchwalono również wnioski Magistratu co do sprzedaży Funduszowi emerytalnemu pracowników Miejskiej Kolei elektrycznej gruntu pod budowę domu mieszkalnego przy Al. Skrzyneckiego w Dz. XXII.

Po wyczerpaniu porządku dziennego połączonych Sekcyj odbyło się posiedzenie Sekcji gospodarczej. Z porządku dziennego przyjęto wnioski Komisji plantacyjnej Rady miejskiej, aby w poczet członków tejże Komisji przyjęto dodatkowo członka z poza Rady m.

Uchwalono dalej kredyt dodatkowy dla Dz. VIII budżetu na rok 1931/32 na naprawę ogrodzeń plantacyjnych.

Zkolei Sekcja I przystąpiła do rozpatrywania szeregu planów regulacyjno-budowlanych. I tak uchwalono plan zabudowania obszaru Łobzowa między ulicą Kazimierza Wielkiego a ulicą Zakątek, dalej bloku przy ulicy Pasterskiej na Grzegórzkach oraz plan zmiany linji regulacyjnej przy domu im. Marszałka J. Piłsudskiego, Al. 3 Maja.

Następnie zatwierdzono plany zmiany sposobu zabudowania gruntów Spółki „Esge“ przy ulicy Kawiory położonych, oraz plan linji regulacyjnej przy ulicy Krzywda w Płaszowie.

Wkońcu przyjęto wnioski w sprawie programu i warunków konkursu na plan zabudowania gruntów poaugustjańskich na Grzegórzkach.

Po załatwieniu kilku spraw drobniejszych posiedzenie zakończono.

Dnia 9 listopada 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem p. Prof. Dra Odo Bujwida **posiedzenie Komisji dla spraw Wodociągu miejskiego,** na którem Dyrektor Wodociągu przedłożył sprawozdanie z ruchu i robót, poczem Komisja uchwaliła wysokość stałej opłaty wodociągowej na rok 1932/33, kupno gruntu w gminie Przegorzały, przyznała dodatkowe kredyty w dziale wydatków powodziowych i na dokończenie robót przy rurociągu na IV moście na Wiśle. Zatwierdziła ofertę Miejskich Zakładów Ceramicznych na dostawę posadzki kamionkowej dla nowej kotłowni, nadto przyznała szereg ulg w opłatach wodociągowych, oraz zezwoliła na połączenia z wodociągiem i pobór wody właścicielom realności w gminach podmiejskich.

Dnia 10 listopada 1931 r. odbyło się **posiedzenie Komisji łowieckiej** Tymczasowej Rady miasta, przy udziale p. Wiceprezydenta Dra Klimeckiego.

Komisja wybrała przewodniczącym Rm. Rożeckiego, a następnie przyjęła do wiadomości sprawozdanie ze stanu polowania w Parku miejskim „Las Wolski“ i ze spraw rejonów łowieckich w mieście Krakowie i ich dzierżaw.

W dniu 12 listopada 1931 r. odbyło się w sali portretowej Ratusza krakowskiego pod przewodnictwem Rm. Otorowskiego, w obecności Wiceprezydenta miasta Ostrowskiego **posiedzenie Sekcji VII Rady miejskiej.**

Na posiedzeniu tem Naczelnik Wydziału VII Magistratu Radca Dr. Grabowski referował sprawę urządzenia stacji benzynowej dla firmy „Polmin“ przy zbiegu ulic Salinarnej i Lwowskiej.

Po dyskusji uchwalono wydelegować komisję, złożoną z Radców miejskich Freunda, Ks. Dra Niemczyńskiego, Dra Żaka i Weinsberga, która na miejscu zbada sprawę i wyda ostateczną decyzję.

W dniu 17 listopada 1931 r. odbyło się w biurach Gazowni miejskiej **posiedzenie Komisji dla spraw Gazowni miejskiej** pod przewodnictwem p. Rm. Illukiewicza i w obecności p. Wiceprezydenta Dra Ducha. Na posiedzeniu tem Dyrektor Gazowni złożył sprawozdanie za ostatni miesiąc działalności, które zostało pzyjęte, oraz załatwiono cały szereg spraw bieżących.

Stypendja z fundacji im. Chronowskich. Onegdaj odbyło się pod przewodnictwem Wiceprezydenta m Ostrowskiego doroczne posiedzenie Komitetu Fundacji dla rozdawnictwa stypendjów na rok 1931/32.

Komitet przyznał uczniom Państwowej Szkoły Przemysłowej w Krakowie 12 stypendjów; uczniom i uczenicom Państwowej Szkoły Sztuk Zdobniczych i Przemysłu Artystycznego 9 stypendjów; uczniom Szkoły Rzemiosł 5 stypendjów; uczenicom Państwowej Szkoły Zawodowej żeńskiej 2 i uczenicom M. Szkoły Gospodarstwa domowego 1 stypendjum.

Powyższe stypendja wynoszą po 40 i 30 zł. miesięcznie.

Ponadto Komitet przyznał na wniosek Dyrekcji Muzeum Przemysłowego 3 zasiłki na wyjazd zagranicę dla 2-ch drukarzy maszynowych i dla 1-go stolarza na specjalne kursa.

Wkońcu przyznał pewien ryczałt na opłatę kursów nauki języków obcych dla kilkunastu czeladników, przyszłych kandydatów na wyjazd zagranicę.

Dnia 28 listopada 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Dra Krzetuskiego, w obecności Wiceprezydenta m. Dra Klimeckiego **posiedzenie połączonych Sekcyj skarbowej i szkolnej,** na którem uchwalono dodatkowe wnioski na Radę miejską w sprawie poprzednio już uchwalonej pożyczki w Zakładzie Pensyjnym we Lwowie, na nadbudowę szkół powszechnych oraz wnioski, zatwierdzające dotychczasowe opłaty miejskiego Urzędu Ewidencji ruchu ludności.

W końcu Sekcja szkolna ustaliła sposób postępowania przy załatwianiu podań o przyjęcia do Gminy.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.

Nr. 12. Kraków, dnia 31 grudnia 1931 r. Rocznik LII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Biuro Prasowe Magistratu.

Przedpłatę, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 3 Zł., z opłatą pocztową o 50 groszy więcej, przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

OBWIESZCZENIA i ROZPORZĄDZENIA.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 17 grudnia 1931 r.

o poborze dodatków gminnych do państwowego podatku przemysłowego w r. 1932.

Magistrat podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 19 października 1931 r., powziętej w myśl art. 8 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747, Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w r. 1932 dodatki gminne:

a) do państwowego podatku od obrotu w wyso kości 25% tego podatku,

b) do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w wysokości 30% ceny tych świadectw i kart.

Magistrat stoł. król. m. Krakowa
dnia 19 grudnia 1931 r.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 28 grudnia 1931 r.

o poborze dodatku gminnego do państwowego podatku od nieruchomości w r. 1932.

Magistrat podaje do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 3 grudnia 1931 r. Nr. S. F. 6863/2 wyraziło zgodę na pobór na rzecz Gminy miasta Krakowa dodatku gminnego do państwowego podatku od nieruchomości w r. 1932 w wysokości 100% tego podatku, ustanowionej uchwałą Rady miasta z dnia 19 października 1931 r. na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. IX. wet. 702/31. Kraków, dnia 28 grudnia 1931 r.

Wywóz drobiu zagranicę.

OBWIESZCZENIE

w sprawie zwalczania zaraźliwych chorób drobiu.

W związku z rozwijającym się eksportem drobiu do Francji, Województwo Krakowskie reskryptem z dnia 15 grudnia 1931 r. L. Wt/149/Wy/1/31 zwróciło uwagę na konieczność ścisłego przestrzegania postanowień rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167), odnoszących się do zwalczania chorób zaraźliwych drobiu.

Zwracając zatem uwagę na dotkliwe straty, jakie zarazy drobiu wyrządzają miejscowej hodowli, przypominam w/w postanowienia, celem ścisłego ich przestrzegania, a temsamem dla rychłego i skutecznego stłumienia zaraz drobiu i niedopuszczenia do zawlekania tych chorób z transportami drobiu, wywożonemi zagranicę.

W każdym wypadku wystąpienia u drobiu objawów lub zmian, wzbudzających podejrzenie o cholerę drobiu lub pomór kur, winien posiadacz zgłosić zaraz do Magistratu (Oddział weterynaryjny, Poselska 10, Komisarjat Obwodowy), gdzie otrzyma pouczenia i wskazówki do szybkiego stłumienia zarazy.

Wkońcu zaznacza się, że w celu zapobiegania powstawaniu najczęstszej zarazy drobiu, t. j. t. zw. cholery drobiu, stosowane są bardzo skuteczne szczepienia, uodparniające drób na przeciąg kilku miesięcy, zaś w chwili wybuchu zarazy, lub przed eksportem rów-

nież szczepienia lecznicze czy też ochronne, które w każdym wypadku przeprowadzać mają tylko lekarze weterynaryjni.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 51.353/31.
V.

Spis poborowych r. 1911 wyłożenie do wglądu.

OGŁOSZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa, w myśl § 102 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym z dnia 24 maja 1924 r., podaje do wiadomości, że spis poborowych r. 1911, zgłoszonych do poboru głównego w Krakowie-mieście na rok 1932, przeglądać można w Wydziale V dla spraw wojskowych tegoż Magistratu, I p. ofic., drzwi Nr. 17, w dniach od 2 stycznia do 15 stycznia 1932 r. między godziną 9-tą a 13-tą.

Kraków, dnia 31 grudnia 1931 r.

Prezydent miasta:
Wł. Belina-Prażmowski w. r.

L. B. S. 1509/31.

RUCH LUDNOŚCI W PAŹDZIERNIKU 1931 R.

W ciągu października 1931 r. zawarto w Krakowie małżeństw 206 (145), w tem chrześcijańskich 176 (128). Urodziło się żywo dzieci 326 (311), nieślubnych 58 (57), w czem z małżeństw żydowskich rytualnych 7 (13). Wśród żywo urodzonych było chłopców 168 (160). W tym samym okresie czasu zmarło osób 314 (278), z czego miejscowych 223 (199). Liczba zmarłych w szpitalach wynosiła osób 170 (149). Z przyczyn śmierci najwięcej przypada na choroby organiczne serca 54 i na nowotwory 36. Wśród zmarłych było chrześcijan 256 (213).

Z M. Biura Statystycznego.

Do L. B. S. 1535/31.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie we wrześniu 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Część ($^{10}/_{20}$) domu trzechpiętrowego przy ul. Grzegórzeckiej l. or. 4 l. sp. 234/VI, nabyli po $^{5}/_{20}$ Sal. i Stanisława Mirischowie od Bajli Zeldy 2 im. Adlerowej, Chaji Kurlandowej, Chawy Hutnerowej, Freidli Liwerowej i Wolfa Bera 2 im. Weinberga za cenę 10.000 dolarów.

2. Dom dwupiętrowy przy ul. Florjańskiej l. or. 6 l. sp. 323/I, nabyli po połowie Izaak i Gołda czyli Gizela Borgenichtowie od Izaaka Feiwla 2 im. i Berischa Kornbluma, Diny 1° Kornblumowej 2° Goldbergerowej za cenę 37.000 dolarów.

3. Dom jednopiętrowy przy ul. Bohdana Zaleskiego l. or. 42 l. sp. 331/XIX, nabyli po połowie X. Dr. Antoni Zapała i Leon Lipiński od Władysława Waldmanna za cenę 57.250 złotych.

4. Grunt lwh. 571/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 392 XV, nabyli po połowie Władysław i Janina Lieblingowie od Szymona Neulingera za cenę 1.946 dolarów.

5. Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego przy ul. Racławickiej l. or. 9 l. sp. 99/XV, nabyła Helena Neulinger od Jana Jamróza za cenę 760 dolarów.

6. Dom dwupiętrowy przy ul. Konarskiego l. or. 33 l. sp. 320/XV, nabyli po $^{1}/_{4}$ Dr. Józef i Stefanja Batkowie, Mieczysław i Kazimiera Zarzyccy od Aleksandra i Franciszki Sapetów za cenę 13.000 dolarów.

7. Dom jednopiętrowy przy ul. Szwedzkiej l. or. 32 l. sp. 242/XI, nabyli po połowie Jan i Djoniza Aurelja 2 im. Lipińscy od Kazimierza i Stanisławy Zielińskich za cenę 41.500 złotych.

8. Grunt lwh. 597/XV przy ul. Józefitów, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 437/XV, nabył Henryk i Michał Fleischer od Edwarda i Zofji Bujaków za cenę 684 dolarów.

9. Część ($^{1}/_{6}$) domu parterowego przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 47 l. sp. 64/XIV, nabyła Helena Voigtowa od Julji Jahnowej za cenę 4.000 złotych.

10. Dom trzechpiętrowy przy ul. Rakowickiej l. or. 19 l. sp. 250/VI, nabyli po połowie Maks i Adolf Rosenzweig od Julji z Matznerów Kornreich za cenę 26.000 dolarów.

11. Część ($^{6}/_{16}$) domu parterowego przy ul. Żytniej l. or. 7 l. sp. 263/XVIII, nabyli po $^{3}/_{16}$ Jan i Anna Łyskowie od Stanisława i Marjana Gorzkowskich oraz Stefanji Gnatowej za cenę 4.260 złotych.

12. Dom jednopiętrowy przy Aleji Mickiewicza l. or. 29 l. sp. 455/IV, nabyli po połowie Dr. Wincenty i Jadwiga Bogdanowscy od Dr. Edmunda Majewicza za cenę 8.000 dolarów.

13. Grunt lwh. 320/V przy ul. Krowoderskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 17/V, nabyli po połowie Charlotta Münzer i Serla Selinger od Huga Rippera za cenę 6.260 dolarów.

14. Grunt lwh. 707/VIII przy ul. Rzeszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 501/VIII, nabyła Cecylja Grünberg od Berty, Leonory i Dr. Jakóba Lewkowiczów za cenę 3.248 dolarów.

15. Dom jednopiętrowy przy ul. Królowej Jadwigi l. or. 151 l. sp. 322/XIII, nabyli Kamila $^{2}/_{4}$ zaś Roman i Henryk Zawadowscy po $^{1}/_{4}$ od Józefa Wilczyńskiego za cenę 48.000 złotych.

16. Grunt lwh. 795/XVII obok ul. Mazowieckiej, nabył Teodor Piątkowski od Ludwika i Heleny Dymków za cenę 631 dolarów.

17. Grunt lwh. 637/XIII przy ul. Księcia Józefa, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 320/XIII, nabyła Agata Panek od Wacława i Celestyny Szonertów za cenę 35.000 złotych.

18. Dom parterowy przy ul. Księcia Józefa l. or. 55, 57 l. sp. 79/XIII, nabył Stanisław Szmyt od Wacława i Celestyny Szonertów za cenę 6.155 dolarów.

19. Część ($^{2}/_{4}$) gruntu lwh. 420/XVII przy ulicy Wrocławskiej, nabyli po $^{1}/_{4}$ Justyn i Gitla Goldham-

merowie od Zygmunta i Eugenji Wiener za cenę 72 dolarów.

20. Część ($^{2}/_{36}$) domu dwupiętrowego przy ulicy Siemiradzkiego l. or. 2 l. sp. 200/IV, nabył Dr. Władysław Olszyński od Stanisława i Tadeusza Olszyńskiego za cenę 3.000 złotych.

21. Grunt lwh. 708/VIII przy ul. Rzeszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 501/VIII, nabyła Helena Żeleńska od Berty, Leonory i Dr. Jakóba Lewkowiczów za cenę 3.352 dolarów.

22. Dom jednopiętrowy przy ul. Krasickiego, położony na realności lwh. 1047/XXII, nabyła Estera Feintuch od Józefy Gwizdowskiej za cenę 4.600 dolarów.

23. Dom parterowy przy ul Syrokomli l. or. 18 l. sp. 151/XII, nabyli po połowie Samuel i Rozalja Baumowie od Jana, Józefa, Henryka, Leona, Tadeusza, Ireny i Janiny Marchewczyków oraz Marji z Marchewczyków Klajowej za cenę 4.437 dolarów.

24. Część ($^{2}/_{40}$) domu parterowego przy ul. Czarnowiejskiej l. or. 45 l. sp. 67/XIV, nabyła Jadwiga Furdzik od Karoliny Hanuszkiewicz zam. Czajkowej i Józefy Hanuszkiewicz za cenę 3.400 złotych.

25. Dom jednopiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 28 l. sp. 568 XXII, nabył Berna d Gelb od Rozalji Druckerównej za cenę 25.000 złotych.

26. Dom trzechpiętrowy przy ul. Salinarnej l. or. 22 l. sp. 47/XXII, nabyła Helena Nechuma 2 im. Gelbwachsowa od Anieli Zawistowskiej za cenę 16.100 dolarów.

27. Dom parterowy przy ul. Mieszczańskiej l. or. 11 l. sp. 105/X, nabyli po połowie Jan i Marja Szpakowscy od Józefy Nabielcowej za cenę 17.400 złotych.

28. Grunt lwh. 1148/XXII przy ul. Romanowicza, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 997/XXII, nabyli po połowie Hirsch i Bajla Zehnwirtowie od Aleksandra i Julji Pękalskich za cenę 1.634 dolarów.

29. Dom jednopiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 24 l. sp. 552/XXII, nabyli Henich i Gołda Bergerowie po $^{1}/_{4}$, zaś Moritz Faber $^{2}/_{4}$ od Gustawy z Wachtlów Feintuchowej za cenę 4.650 dolarów.

30. Części ($^{1}/_{4}$) gruntów lwh. 190/XIII i lwh. 544/XIII przy ul. Królowej Jadwigi, nabył Michał Kiper od Józefa i Aliny Schöpplów za cenę 415 dolarów.

31. Grunt lwh. 662/XVI przy ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 65/XVI i z lwh. 530/XVI, nabyli po połowie Władysław Jurgowski i Wacław Wallis od Dr. Macieja Prus Biesiadeckiego za cenę 657 dolarów.

II. Przez inne kontrakty.

1. Grunt lwh. 247/XVIII przy Aleji 29-go Listopada, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 56/XVIII, wartości 5.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Wanda z Żeglikowskich Kijowska od Teofila Żeglikowskiego.

2. Części ($^{3}/_{4}$) gruntu lwh. 190/XIII i lwh. 544/XIII przy ul. Królowej Jadwigi, wartości 414 dolarów, nabyła w drodze darowizny Marja Schöppl od Józefa i Aliny Schöpplów.

3. Grunt lwh. 57/XVIII przy ul. Kątowej, wartości 8.000 złotych, nabyli w drodze darowizny po połowie Jan i Edward Huczek od Bolesława Huczka.

4. Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego przy ul. św. Filipa l. or. 4 l. sp. 111/V, wartości 27.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja Niedzielska od Zygmunta Niedzielskiego.

5. Dom dwupiętrowy przy ul. Tadeusza Kościuszki l. or. 21 l. sp. 73/XII, wartości 64.000 złotych, nabyło w drodze darowizny Zgromadzenie SS. Augustjanek na Kazimierzu w Krakowie od Julji Stanisławy Moniki 3 im. i Marji Antoniny 2 im. Kozłowskiej.

III. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{1}/_{2}$) domu parterowego przy ul. Klonowej l. or. 7 l. sp. 156/XI, wartości 5.000 złotych, nabyli w równych częściach Marja z Belczyków Grundowa, Franciszka, Walerja i mał. Stanisław Belczykowie w spadku po śp. Janie Belczyku.

2. Część ($^{1}/_{2}$) gruntu lwh. 586/XIX obok ul. Prochowej, wartości 3 550 złotych, nabył Feliks Kowalski w spadku po śp. Bronisławie Kowalskiej.

3. Część ($^{12}/_{24}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Józefa l. or. 15 l. sp. 273/VIII, wartości 16.880 złotych, nabyli Leja z Grossbardów Zuckerowa $^{6}/_{24}$, zaś Majer i Hirsch Grossbard po $^{3}/_{24}$ w spadku po błp. Marjem Itti 2 im. Grossbardowej.

4. Dom jednopiętrowy przy ulicy Zamojskiego l. or. 24 l. sp. 552/XXII, wartości 42.666 zł., nabyła Gustawa z Wachtlów Feintuchowa w spadku po błp. Jakóbie Feintuchu.

5. Dom dwupiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 26 l. sp. 145/XXII, wartości 56.000 złotych, nabyła Otylja z Feintuchów Druckerowa w spadku po błp. Jakóbie Feintuchu

6. Dom jednopiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 28 l. sp. 568/XXII, wartości 25.000 złotych, nabyła Rozalja Druckerówna w spadku po błp. Jakóbie Feintuchu.

7. Część ($^{10}/_{32}$) domu jednopiętrowego przy placu Zgody l. or. 5 l. sp. 648/XXII, wartości 20.000 złotych, nabyły po $^{5}/_{32}$ Aurelja z Haberów Abrahamerowa i Felicja Schauerowa w spadku po błp. Rozalji Haberowej.

8. Dom dwupiętrowy przy ul. Tadeusza Kościuszki l. or. 21 l. sp. 73/XII, wartości 64.000 złotych, nabyły po połowie Julja Stanisława Monika 3 im. i Marja Antonina 2 im. Kozłowskie w spadku po śp. Zdzisławie Kozłowskim.

9. Część ($^{7}/_{14}$) domu trzechpiętrowego przy ulicy Krowoderskiej l. or. 77 l. sp. 291/V, wartości 45.000 złotych, nabyli po $^{1}/_{14}$ Dr. Władysław, Roman, Józefa, Anna i Tadeusz Kawowie, Stanisława z Kawów Gorączkowa oraz Marja z Kawów Wyderkowa w spadku po śp. Wawrzyńcu Kawie.

Kraków, dnia 15 grudnia 1931 r.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie w miesiącu październiku 1931 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Dom dwupiętrowy przy ul. Księcia Józefa l. or. 11 l. sp. 329/XIII, nabyli Helena $^{5}/_{8}$ zaś Karol, Emilja i Janina Silberzweigowie po $^{1}/_{8}$ od Wiktorji i Heleny Ziąbków za cenę 14.000 dolarów.

2. Grunt lwh. 616/XVII obok ul. Mazowieckiej, nabyli po połowie Wiktor i Helena Ziąbkowie od Natana Silberzweiga za cenę 5.000 dolarów.

3 Dom jednopiętrowy przy ul. Towarowej l. or. 11 l. sp. 152/XVII, nabył Emil Kołtko od Heleny Immerglück i Chany Rubin za cenę 5.300 dolarów.

4. Grunt lwh. 649/XIX obok ul. Mogilskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 434/XIX, nabyła Franciszka Warzecha od Władysława hr. Zamojskiego za cenę 2.239 dolarów.

5. Grunt lwh. 650/XIX obok ul. Mogilskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 434/XIX, nabył Mieczysław Mąkoszewski od Władysława hr. Zamojskiego za cenę 16.000 dolarów.

6. Grunt lwh 663/XVI obok ul. Juljusza Lea, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 530/XVI, nabył Tadeusz Zawisza od Dr. Macieja Prusa Biesiadeckiego za cenę 1.098 dolarów.

7. Dom dwupiętrowy przy ul. Sołtyka l. or. 5 l. sp. 251/VI, nabyli po 1/3 Tobiasz Jakób 2 im. Majer i Efroim Teitelbaum od Salomona Teitelbauma za cenę 10.500 dolarów.

8. Grunt lwh. 249/XVIII obok Aleji 29-go Listopada, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh 246/XVIII, nabył Pinkas Goldwasser od Heleny Bobakowej za cenę 1.024 dolarów.

9. Dom czteropiętrowy przy Pl. Wolnica l. or. 12 a l. sp. 602/VIII, nabyli po połowie Abraham Pinkus 2 im. i Salomea Faklerowie od Cecylji Grünberg za cenę 32.000 dolarów.

10. Grunt lwh. 137/XVIII przy ul. Żytniej, nabył Sylwester Kaczmarczyk od Teodora Malandowicza za cenę 4.680 złotych.

11. Grunta lwh. 175/XVIII i lwh. 210/XVIII przy ul. Żytniej, nabył Franciszek Raźny od Teodora Malandowicza za cenę 4.550 złotych.

12. Dom dwupiętrowy przy ul. Lubelskiej l. or. 5 l. sp. 265/XVII, nabyli po połowię Karol i Marja Szydłowie od Kaspra i Karoliny Śliwińskich za cenę 10.050 dolarów.

13. Dom trzechpiętrowy przy ul. Powiśle l. or. 10 l. sp. 162/III, nabyli po połowie Izrael i Marja Methowie od Natalji Bertlowej i Izraela Lindenbauma za cenę 17.200 dolarów.

14. Dom trzechpiętrowy przy ul. Studenckiej l. or. 1 l. sp. 2/IV, nabyli po 1/3 Dr. Józef, Jadwiga i Anna Kremerowie od Janiny Emilji 2 im. z Federowiczów Marchwickiej za cenę 68 500 dolarów.

15. Dom trzechpiętrowy przy ul. Zamojskiego l. or. 34 l. sp 392/XXII, nabyła Ryfka Kluger od Ludwika Severina za cenę 8.750 dolarów.

16. Część (1/4) domu parterowego przy ul. Hetmańskiej l. or. 10 l. sp. 555/XXII, nabyła Anna Paciorek od Piotra Paciorka za cenę 2.500 złotych.

17. Grunt lwh 214/X obok ul. Twardowskiego, nabył Alfred Reiner od Aleksandra Waicmanna za cenę 2.000 złotych.

18. Grunt lwh. 170/XVI przy ul. Juljusza Lea, nabyli po połowie Jan i Apolonja Frasikowie od Józefa Hajdzińskiego za cenę 3.000 złotych.

19. Grunt lwh. 1159/XXII przy ul. Bonarka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 514/XXII, nabyła Jeaneta Pisekowa od Karoliny Grossmann za cenę 1.128 złotych.

20. Grunt lwh. 1160 XXII przy ul. Bonarka, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 104/XXII, nabyła Jeaneta Pisekowa od Bernarda i Izaka Liebeskinda za cenę 2.404 złotych.

21. Grunt lwh. 598/XV obok ul. Urzędniczej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 357/XV, nabył Dr. Maksymiljan Willer od Józefa Węgrzyna za cenę 3.990 złotych.

22. Część (59/280) gruntu lwh. 486/XXII przy ul. Rydlówka, nabył Chaim Steinberg od Racheli Steinberg za cenę 4.475 złotych.

23. Grunt lwh. 591/XV obok ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 329/XVI i 330/XVI, nabyli po połowie Andrzej i Jadwiga Pełechowie od Wacława Popiela za cenę 1.563 dolarów.

24. Grunt lwh. 592/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 166/XV, 167/XV i 329/XV, nabył Karol Olma od Wacława Popiela za cenę 1.691 dolarów.

25. Grunt lwh. 593/XV przy ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 166/XV, 167/XV i 329/XV, nabyła Józefa Klimczyk od Wacława Popiela za cenę 1551 dolarów.

26. Grunt lwh. 594/XV obok ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 329 XV i lwh. 330/XV, nabyła Helena Krzyżanowska od Wacława Popiela za cenę 1.888 dolarów.

27. Grunt lwh. 595/XV obok ul. Kazimierza Wielkiego, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 329/XV i lwh. 330/XV, nabyła Marja Krzyżanowska od Wacława Popiela za cenę 1888 dolarów.

28. Dom jednopiętrowy przy ul. Konarskiego l. or. 8 l. sp. 127/XIV, nabyli po połowie Józef i Anna Szczurkowie od Marji Seredyńskiej za cenę 7.500 dolarów.

29. Grunt lwh. 250/XVII obok ul. Mazowieckiej, nabył Jan Piela od Franciszka i Stanisławy Zbrojów za cenę 1.800 dolarów.

30. Dom parterowy przy ul. Obopólnej l. or. 12 l. sp. 133/XVI, nabyli po połowie Stanisław i Stefanja Krupowie od Józefa i Anastazji Kramarzów za cenę 4 800 złotych.

31. Części (1/2) domu jednopiętrowego przy ulicy Madalińskiego l. or. 11 l. sp. 235/XI oraz (1/4) gruntu lwh. 434/XI przy tejże ulicy, nabyła Marja z Marchewczyków Klajowa od Bronisława Klaji za cenę 5.000 zł.

32. Dom jednopiętrowy przy ul. Kazimierza Wielkiego l. or. 95 l. sp. 23/XV, nabyło Towarzystwo „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowem od Czesława i Janiny Lipińskich, z Lipińskich: Domiceli Kicińskiej, Ireny Jaworskiej i Anny Zajączkowskiej za cenę 120 000 złotych.

33. Grunt lwh. 833/XVII obok ul. Mazowieckiej, nabył Stanisław Pobożniak od Salomei z Kozyrów Zbrojowej za cenę 2.000 złotych.

34. Grunt lwh. 1736/XXI przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI, nabyli po połowie Wincenty i Karolina Prokowie od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 2.400 złotych.

35. Część ($^{3}/_{16}$) domu jednopiętrowego przy ul. Zamkowej l. or. 20 l. sp. 71/XI, nabył Jan Zając od Wiktorji Franciszki 2 im. Janeckiej za cenę 5.000 zł.

36. Część ($^{1}/_{2}$) domu dwupiętrowego przy ul. Tadeusza Kościuszki l. or. 19 l. sp. 27/XII, nabyła Laura ze Spingarnów Smulowiczowa od Rafała Smulowicza za cenę 45.000 złotych.

37. Grunt lwh. 1737/XXI przy ul. Płaszowskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 1464/XXI, nabyli po połowie Piotr i Regina Gaudynowie od Aleksandra hr. Skrzyńskiego za cenę 806 zł.

II. Przez inne kontrakty.

1. Część ($^{2}/_{8}$) domu jednopiętrowego przy ul. Konarskiego l. or. 8 l. sp. 127/XIV, wartości 17.375 złotych, nabyła w drodze darowizny Marja Seredyńska od Emilji Seredyńskiej i Marji z Seredyńskich Radeckiej.

2. Część ($^{69}/_{256}$) domu parterowego przy Pl. Błonie Beszcz l. or. 28 l. sp. 172/XX, wartości 4.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Marjanna Tomaszyńska od Franciszki Tomaszyńskiej.

3. Grunta lwh. 658/XVI, lwh. 659/XVI, lwh. 660/XVI, lwh. 661/XVI i lwh. 662/XVI przy ul. Gnieźnieńskiej, wydzielone jako nowe ciała hipoteczne z realności lwh. 340/XVI i lwh. 341/XVI, wartości 5.000 złotych, nabyli w drodze darowizny Władysław, Apolonja i Magdalena, córka Szewczykowie, Marja Szczurkowa i Genowefa Wesołowska od Magdaleny Szewczykowej.

4. Grunt lwh. 830/XVII przy ulicy Wrocławskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 539/XVII i lwh. 551/XVII, wartości 1.200 złotych, nabyła w drodze darowizny Stanisława z Włodarzów Podgajna od Franciszki Włodarzowej.

5. Części ($^{1}/_{8}$) domu dwupiętrowego przy ul. św. Kingi l. or. 13 l sp. 604/XXII oraz gruntu lwh. 882/XXII przy tymże domu, łącznej wartości 19.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Joanna Nycz od Wojciecha Nycza.

6. Grunt lwh. 378/X przy ulicy Kobierzyńskiej, wydzielony jako nowe ciało hipoteczne z realności lwh. 67/X, wartości 8.000 złotych, nabyła w drodze darowizny Fryda Federgrün od Daniela i Antoniny Reinerów.

III. Przez egzekucję.

1. Część ($^{5}/_{8}$) domu dwupiętrowego przy ul. Kalwaryjskiej l. or. 80 l. sp. 339/XXII, wartości 30.000 złotych, nabył drogą egzekucji Adam Oleszko od Romana Dobosza.

IV. Przez śmierć właściciela.

1. Część ($^{1}/_{10}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Czarnowiejskiej l. or. 40 l. sp. 51/XIV, wartości 6.000 złotych, nabyli po $^{1}/_{5}$ Marja, Maksymiljan i Jan Kwiatkowie, Natalja Rechowicz i Janina Pietrzyk w spadku po śp. Jadwidze Kwiatek.

2. Część ($^{4}/_{8}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Konarskiego l. or. 8 l. sp. 127/XIV, wartości 33.750 złotych, nabyły Marja ($^{2}/_{8}$), Emilja ($^{1}/_{8}$) Seredyńskie i Marja z Seredyńskich Radecka ($^{1}/_{8}$) w spadku po śp. Stanisławie Seredyńskim.

3. Dom dwupiętrowy przy ul. Krowoderskiej l. or. 57 l. sp. 206/V, wartości 90.000 złotych, nabyła Marja Lipkowa w spadku po śp. ks. Wiktorze Szyrockim.

4. Część ($^{4}/_{8}$) domu parterowego przy ul Zagrody l. or. 3 l. sp. 266/XI, wartości 18.500 złotych, nabyły Józefa Baum $^{1}/_{8}$, zaś Stanisława z Baumów Wojtygowa $^{3}/_{8}$ w spadku po błp. Adolfie recte Abrahamie Baumie.

5. Część ($^{4}/_{8}$) domu dwupiętrowego przy ul. Miodowej l or. 7 l. sp. 140/VIII, wartości 42.500 złotych, nabyli po $^{1}/_{8}$ Pepi, Izak, Chaim i Markus Propperowie w spadku po błp. Leizerze Propperze.

6. Część ($^{7}/_{14}$) domu parterowego przy Pl. Błonie Beszcz l. or. 13 l. sp. 166/XX, wartości 11.500 złotych, nabyli po $^{1}/_{14}$ Marjanna, Jadwiga, Władysław, Józef, Andrzej i Tomasz Sochowie oraz Antonina ze Sochów Larischowa w spadku po śp. Józefie Basiowej.

7. Część ($^{?}/_{10}$) domu jednopiętrowego przy ulicy Kazimierza Wielkiego l. or. 95 l. sp. 23/XV, wartości 60.000 złotych, nabyli po $^{1}/_{10}$ Janina i Czesław Lipińscy oraz z Lipińskich Irena Jaworska, Anna Zajączkowska i Domicela Kic'ńska w spadku po śp. Marji Lipińskiej.

Kraków, dnia 29 grudnia 1931 r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Protokoły obrad Tymczasowej Rady miejskiej.

Protokół z 15-go jawnego posiedzenia Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 3 grudnia 1931 r.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Witołd Ostrowski.

Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.

„ „ Dr. Stanisław Klimecki.

„ „ Dr. Ignacy Landau.

Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **98.**

Początek posiedzenia o godzinie **18.**

Porządek dzienny.

I. Zmiana uchwały Rady miejskiej odnośnie do przyznania ekwiwalentu za umundurowanie oraz zmiana wypłaty dodatku świątecznego pracownikom Miejskich Zakładów przemysł

Imieniem Komisji dla spraw Elektrowni, Gazowni i Wodociągu Miejskiego Wiceprezydent m. Dr. Duch po wyczerpującem sprawozdaniu powołuje się na poprzednie posiedzenia, na których zaznaczył, że wydatki administracyjne, osobowe, świadczenia socjalne i t. p. Magistratu oraz podległych mu zakładów wynoszą około 50% ogólnej sumy, wstawionej w wydatkach do budżetu i stwierdza konieczność wprowadzenia oszczędności od tych właśnie wydatków. Pracownicy Miejskich Zakładów przemysłowych są znacznie lepiej sytuowani

od pracowników Magistratu, natomiast urzędnicy z wykształceniem wyższem lub średniem mają często uposażenie niższe, aniżeli pracownicy zakładów z wykształceniem niższem lub bez wykształcenia. Wobec powyższego faktu zasada sprawiedliwości wymaga, aby w tym względzie doprowadzić do pewnego wyrównania płac. Referent stwierdza, że jest to dużym błędem ustawy przedsiębiorstw komunalnych oraz samorządów społecznych i gospodarczych, wskutek czego administracja ogólno państwowa znalazła się obecnie w najgorszem położeniu ze wszystkich kategoryj samorządów.

Obecny okres oszczędności budżetowych wymaga, aby sięgać do tych źródeł, które są najbardziej elastyczne, t. j do różnego rodzaju świadczeń dodatkowych. Wprowadzone już ograniczenia deputatów opału i światła, premij od prądu, gazu i wody, godzin nadliczbowych nie są wystarczające.

Prezydjum miasta podjęło jeszcze cały szereg za rządzeń oszczędnościowych, jak ograniczenia w udzielaniu zapomóg, awansów i szczeblowania, kosztów leczenia i t. p., a obecnie przychodzi z wnioskiem o obniżenie dodatku świątecznego i mundurowego w miejskich Zakładach przemysłowych.

Rada miejska uchwałą z dnia 14 lutego 1930 r. unormowała cały szereg świadczeń, dodatków osobowych, deputatów światła, opału, dodatków świątecznych i innych, które ostatnio zostały już częściowo ograniczone z wyjątkiem dodatku świątecznego i mundurowego.

Dodatek mundurowy obowiązuje tylko w Elektrowni, która zniosła zupełnie przymus umundurowania, przyznając na to miejsce ekwiwalent w wysokości zł. 294, względnie zł. 213 rocznie. Zważywszy obecną zniżkę cen, kwota ta jest zanadto wygórowana, poza tem stosowanie tego przywileju tylko do Elektrowni jest rzeczą nieuzasadnioną.

Następnie Wiceprez. Dr. Duch zawiadamia, że na wczorajszem posiedzeniu Komisyj połączonych postanowiono uchwalić wniosek Prezydjum skasowania dodatku mundurowego dla pracowników Elektrowni z poprawką odnośnie do najniższej kategorji pracowników, który brzmi:

„Natomiast upoważnia się Prezydenta miasta do przyznawania na wniosek Dyrektora Zakładu, w wypadkach na uwzględnienie zasługujących, ekwiwalentu pieniężnego do wysokości 50% dotychczasowych stawek“.

Referent zaznacza, że w Elektrowni uposażenia są nierównomierne. Mianowicie szereg pracowników posiada uposażenie od zł. 700 do zł. 1.000 miesięcznie, zaś część ponad zł. 500 — ci oczywiście dodatku mundurowego nie powinni dostawać, natomiast ci, którzy pobierają mniej niż zł. 500 otrzymaćby mogli od 10% do 50% zależnie od wysokości poborów.

Następnie Wiceprezydent Dr. Duch przechodzi do sprawy dodatku świątecznego i podaje, że dodatek ten powstał z dawnej 13-tej pensji, pobieranej w samorządach, oraz z bilansowego, w którym pracownicy częściowo partycypowali.

W myśl uchwały Rady miejskiej z dnia 14 lutego 1930 r. dodatek ten wynosił dla jednej kategorji pracowników 120%, które dzielono na połowę, tj. 60% na Wielkanoc i 60% na Boże Narodzenie; druga kategorja dostawała dodatek świąteczny w wysokości 100 godzin pracy, również i Zakłady Ceramiczne za 100 godzin pracy.

W cyfrach przedstawiały się te dodatki jak następuje:

Elektrownia	zł. 62.000	rocznie	
Gazownia	„ 42.000	„	
Wodociąg	„ 50.000	„	
Zakłady Ceram	„ 15.000	„	łącznie z etatowymi, czyli
razem okrągło	zł. 169.000.		

W chwili obecnej, gdy miasto pogrążone jest w długach i z zakładów trzeba wydobyć maximum dochodów, jest to wydatek zbyt wielki, który koniecznie należy ograniczyć, tembardziej, że 13-te pensje zostały już we wszystkich samorządach zniesione.

Odnośnie do Miejskich Zakładów Ceramicznych referent Dr. Duch nadmienia, że nie otrzymały już na Wielkanoc dodatku świątecznego, wobec tego uchwała zawarta w ust. IVa p. 3 byłaby nieaktualna; pozatem pewna ilość pracowników Miejskich Zakładów Ceramicznych została wzięta na etat Magistratu i temsamem zyskała zabezpieczenie emerytury, wobec tego inne świadczenia zostały im cofnięte.

Poczem wnosi:

Rada miasta uchwali!

A) Uchyla się uchwałę Rady miejskiej z dnia 14 lutego 1930 r. zawartą w punkcie II) ust. I lit. a) (Elektrownia m.), a dotyczącą przyznania „ad personam“ niektórym pracownikom Elektrowni m. ekwiwalentu w wysokości 213, względnie 294 zł. rocznie za umundurowanie w naturze. Natomiast upoważuia się Prezydenta m. do przyznawania na wniosek dyrektora Zakładu, w wypadkach na uwzględnienie zasługujących, ekwiwalentu pieniężnego do wysokości 50% dotychczasowych stawek.

B) Zmienia się uchwałę Rady miejskiej z dnia 14 lutego 1930 r., zawartą w ust. III (postanowienia wspólne dla wszystkich Zakładów) punkt 2) w tym kierunku, że pracownicy Zakładów otrzymują dwa zasiłki w wysokości 30% (w miejsce dotychczasowych 60%) miesięcznego wynagrodzenia, a to jeden przed Świętami Bożego Narodzenia, a drugi przed Świętami Wielkiej Nocy.

Punkt 4 ust. III b. zamiast „w wysokości wynagrodzenia za 100 godzin pracy i t. d.“ ma być „w wysokości wynagrodzenia za 50 godzin pracy“ (personal nieetatowy Elektrowni, Gazowni, Wodociągu).

Dodaje się nowy ustęp:

C) Uchyla się uchwałę Rady miejskiej, zawartą w ustępie IVa. punt 3 (o dodatku świątecznym personalu etatowego Zakładów Ceramicznych).

D) Zmienia się uchwałę Rady miejskiej, zawartą w ust. IVb punkt 2, w tym kierunku, że zamiast „w wysości 100 godzin zarobku“ ma być „w wysokości 50 godzin zarobku“ (personal nieetatowy Zakładów Ceramicznych).

Nad wnioskami powyższemi wywiązała się ożywiona dyskusja, w której głos zabrał Rm. Bochenek, sprzeciwiając się wnioskowi Prezydjum, jako za daleko idącemu i postawił następujący wniosek:

„Dodatek świąteczny należy przyznać tylko temu

pracownikowi, który nie pobiera więcej jak 300 Zł. miesięcznie".

Rm. Dr. Chodorowski uzasadnia motywy, jakiemi kierowało się Prezydjum w sprawie obcięcia dodatków i apeluje do pracowników, aby z uwagi na poważną sytuację Gminy, która musi wyszukiwać rezerwy na przetrwanie obecnego kryzysu gospodarczego, nie utrudniali jej tego zadania.

Rm. Doc. Dr. Langrod sprzeciwia się wnioskowi Rm. Bochenka i popiera wniosek Prezydjum, który należy uchwalić jako należycie przedyskutowany na wczorajszem posiedzeniu Komisyj połączonych.

Rm. Dr. Załuski popiera wnioski i apeluje do Prezydjum o sprawiedliwy rozdział ekwiwalentu mundurowego oraz o polecenie wypłaty dodatku świątecznego przed świętami.

Rm. Widliński sprzeciwia się wnioskom Prezydjum zwłaszcza co do najniższej kategorji pracowników, która stoi pod względem uposażenia poniżej możności bytowania pobierając po 190—200 Zł. miesięcznie. Pracownicy ci nie byli przesuwani do wyższych szczebli od lat 10-ciu i wskutek tego pobory ich są dzisiaj tak niskie, również uważa, że przyznany im kontyngent opałowy jest niewystarczający — radzi nie oglądać się na Rząd, lecz na interesy tych właśnie pracowników. Opowiada się za wnioskiem p. radcy Bochenka, ale z tą poprawką, że pracownikom, którzy mają mniej niż 300 Zł. miesięcznie, należy wypłacić dodatek taki, jaki dotychczas brali i apeluje wkońcu do Prezydjum, aby jaknajrychlej przyszło z planem uzdrowienia warunków pracy w miejskich Zakładach przemysłowych.

W odpowiedzi Rm. Widlińskiemu Wiceprezydent Dr. Duch stwierdza, że przeglądając listę uposażeń tych pracowników nie znajduje nigdzie pozycji poniżej 250 Zł. miesięcznie, natomiast na listach urzędników znajduje się szereg osób, które pobierają zaledwie Zł. 180, 207, 215 miesięcznie, mimo że posiadają znacznie wyższe wykształcenie od robotników — odczytuje następnie listę werkmistrzów, na której figurują płace od 700—1000 Zł. miesięcznie i zaznacza, że ludzie ci to „arystokracja robotnicza", która zdobyła takie uposażenia tylko dzięki poparciu przez związki zawodowe. Wskazuje na zniżkę artykułów żywności oraz na znacznie gorszą sytuację w przemyśle i handlu gdzie jest ciągła niepewność jutra.

Gmina chce być wypłacalną, więc dążyć musi do tego kosztem pewnych ofiar, które są konieczne, aby nie dopuścić do zalegania miesiącami z wypłatą uposażeń tak, jak to jest w innych samorządach.

Dr. Duch stwierdza dalej fakt, że Magistrat krakowski posiada 4300 osób na etacie, podczas gdy Lwów posiada na etacie tylko 2000 osób, wynikałoby z tego, że u nas jest o połowę personalu za dużo. Z tych więc względów Prezydjum nie ulegnie żadnemu naciskowi z zewnątrz i znajdzie dość siły na to, by ci, którzy dyscyplinę złamią, znaleźli się poza służbą.

Wkońcu Wiceprezydent Dr. Duch zwraca się do członków Rady z prośbą o przyjęcie postawionych wniosków.

Po wyjaśnieniach udzielonych przez referenta Rm. Bochenek cofa swój wniosek.

Wiceprezydent Ostrowski poddaje wnioski pod głosowanie, które Rada m. jednomyślnie przyjęła.

II. Zaciągnięcie pożyczki Zł. 500.000 w Zakładzie Ubezpieczeń pracowników umysłowych we Lwowie na cele nadbudowy szkół miejsk.

Referent Dyr. M. I. O. Krzyżanowski podaje, że z uwagi na przepełnienie w szkołach, gdzie nauka odbywać się musi dwurazowo oraz ze względu na duży przyrost dzieci, Rada szkolna zwróciła się do Magistratu z prośbą o wybudowanie nowych szkół w obrębie Krakowa. Ze względu jednak na brak odpowiednich funduszów, Magistrat nie mógł uczynić zadość życzeniu Rady szkolnej, uchwalił jednak na połączonych Sekcjach II i IV przystąpić do nadbudowy kilku szkół miejskich ogólnym kosztem około 500.000 Zł., upoważniając Pana Prezydenta m. do zaciągnięcia pożyczki na ten cel, poczem imieniem Sekcji IV i II wnosi:

Rada miasta uchwali:

Zatwierdzając w całej osnowie uchwałę połączonych Sekcyj Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 17-go lipca 1931 r., działających imieniem Tymczasowej Rady miejskiej na zasadzie § 82 statutu Gminy m. Krakowa, w sprawie zaciągnięcia w Zakładzie Ubezpieczeń pracowników umysłowych we Lwowie pożyczki w kwocie Zł. 500.000 na nadbudowę szkół miejskich, Gmina miasta Krakowa:

1) zgadza się na warunki zawarte w piśmie tegoż Zakładu z dnia 17 listopada 1931 r. L. prot. 10.558/31;

2) zezwala na zaintabulowanie prawa zastawu na rzecz Zakładu Ubezpieczeń pracowników umysłowych we Lwowie dla kapitału pożyczkowego 500.000 złotych w złocie zpn. tudzież kaucji w kwocie 100.000 złotych w złocie zpn. w stanie biernym realności miejskich, objętych whl.:

19	Kraków, Dzieln.	III.	Nowy Świat
2	„ „	XII.	Półwsie
15	„ „	XII.	„
14	„ „	XII.	„
507	„ „	XV.	Nowa Wieś
420	„ „	I.	Śródmieście
31	„ „	VIII.	Kazimierz, primo loco;

zaś w stanie biernym realności objętych whl.:

418 Kraków, Dzieln. I. Śródmieście
422 „ „ I. „
460 gm. kat Dębniki — z bezpośredniem pierwszeństwem po wpisach uskutecznionych w poz. C. 1 whl. 418 Kraków I. Śródmieście, C. 1 i C. 2 whl. 422 Kraków I. Śródmieście, C. 12 i C. 13 whl. 460 gm. kat. Dębniki, a zresztą także co do tych trzech realności primo loco i za uwidocznieniem w nich adnotacji zrzeczenia się prawa rozporządzania hipoteką, stosownie do ust. VI. skryptu dłużnego pod 1;

3) upoważnia także do odbioru i pokwitowania waluty pożyczki osoby wymienione w ust. 3 uchwały z dnia 17 lipca 1931 r., tj. Pana Prezydenta względnie jego zastępcę, oraz radców miejskich: Karola Haraschina i Antoniego Kłosińskiego, a w razie przeszkody którego z nich: Jana Raszkę i Władysława Rutkowskiego.

W dyskusji Rm. Filek zaznacza, że w Krakowie znajduje się więcej szkół, które należałoby nadbudować, między innemi szkołę męską w Dębnikach, do której uczęszcza 400 dzieci i prosi Prezydjum o wstawienie do budżetu, jeżeli nie w tym roku, to koniecz-

nie w przyszłym pewnej kwoty na nadbudowę II piętra tejże szkoły.

Wiceprezydent Ostrowski wyjaśnia, że w tym roku budżetowym sprawy tej nie da się już załatwić, ponieważ na pierwszym planie stoi nadbudowa szkoły przy ul. Słonecznej, natomiast o ile Gmina otrzyma dalszą pożyczkę, to nie omieszka uwzględnić prośby o nadbudowę szkoły w Dębnikach.

W głosowaniu wniosek Sekcji IV i II uchwalono.

III. Opłaty w Miejskim Urzędzie Ewidencji ludności.

Referenta Rm. Ks. Dr. Jarosińskiego zwolniono na wniosek Rm. Dr. Merza od referatu, wobec czego Ks. Dr. Jarosiński imieniem Sekcji II i IV przedkłada następujące wnioski:

Rada m. uchwali:

I. Aż do czasu uchwalenia statutu organizacyjnego Miejskiego Urzędu Ewidencji ludności zatwierdza się dotychczasowe opłaty:

1) za kartę meldunkową wszelkich typów:
a) dla osób prywatnych . . . . gr. 5
b) dla właścicieli hoteli, pensjonatów i kupców przy sprzedaży powyżej 100 szt. . „ 4
c) dla kupców hurtowników, biorących jednorazowo ponad 1.000 szt. . . . . . . „ $3^1/_2$

2) za książkę meldunkową:
a) hotelową po 100 foljo . . . . Zł. 7·—
„ „ 200 „ . . . . „ 10·50
b) domową 30 foljo, 50, 100 wzgl. 200 Zł. 4, 5, 7, 10

3) za wywiad meldunkowy o miejscu zamieszkania przy osobistem zgłoszeniu się . . gr. 30

4) za potwierdzenie zameldowania wzgl. wymeldowania . . . . Zł. 1·—

II. a) Dla instytucyj, zakładów, przedsiębiorstw państwowych, np. Dyrekcja Kolei Państwowych, Dyrekcja Poczt i Telegrafów, Państwowy Szpital św. Łazarza, Monopole Państwowe; samorządowych: Elektrownia miejska, Gazownia, Wodociąg i t. d.), oraz społecznych: Kasy Chorych, Zakład Ubezpieczenia od wypadków, Fundusz pensyjny) i t. p. ustala się opłatę za informację po 30 gr.

b) Dla instytucyj powyższych w szczególności Kas Chorych, Instytucyj brackich, Zakładów Ubezpieczeń z innych miast w drodze korespondencji ustala się za informację o adresie opłatę gminną, jak od podań.

III. Zwalnia się od opłat gminnych za wywiad o adresie i za potwierdzenie zameldowania względnie wymeldowania potwierdzenia zamieszkania dla celów sądowych, przynależności lub jakichkolwiek innych, względnie wywiady w drodze korespondencji, ponieważ od korespondencji pobiera się opłatę gminną od podania.

IV. Zwalnia się Dyrekcję Poczt i Telegrafów, względnie Urzędy pocztowe od opłaty gminnej za udzielanie informacji o miejscu zamieszkania adresata przy:
a) listach poleconych i pospiesznych,
b) telegramach,
c) awizach przesyłek pocztowych za przedłożeniem odnośnych pism, ponieważ wskazywanie adresów tych leży w interesie mieszkańców miasta Krakowa.

V. Potwierdzenia zamieszkania dla celów opieki społecznej, względnie w sprawach emerytalnych nie podlegają opłacie gminnej.

Rm. Dr. Topolnicki wnosi poprawkę w ust. II. a), aby skreślić słowa: „Państwowy Szpital św. Łazarza“ i po słowie: „Telegrafów“, dodać: „z wyjątkiem Szpitala św. Łazarza“.

Rm. Dr. Józef Steinberg popierając wnioski, zwraca się z apelem, aby odnośny wydział, który załatwia sprawy meldunkowe, postępował wobec publiczności z całą liberalnością, zwłaszcza wobec analfabetów oraz by manipulacja prowadzoną była szybko i sprawnie.

Referent Rm. Ks. Dr. Jarosiński sprzeciwia się wnioskowi Rm. Dr. Topolnickiego, z uwagi na to, że Gmina partycypuje w kosztach Szpitala kwotą 120.000 Zł. rocznie, poza tem opłata 30 gr. jest niska.

W głosowaniu wniosek Rm. Dr. Topolnickiego nie uzyskał większości.

Wnioski Sekcji II i IV uchwalono bez zmiany.

IV. Stała opłata wodociągowa od 1 kwietnia 1932 do 31 marca 1933 r.

Imieniem Komisji dla spraw wodociągu miejskiego Dyrektor Inż. Krawczyk wnosi:

Rada miasta uchwali:

Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w okresie roku administracyjnego od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1933 r. stałą opłatę wodociągową na podstawie § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. P. i § 15 i 20 przepisów wykonawczych do tej ustawy wydanych w wysokości 5% czynszu lub wartości czynszowej ustalonych dla wymiaru podatku dla nieruchomości względnie wartości czynszowej nowych domów, oszacowanej przez Magistrat. Ilość wody na użytek domowy, wolną od opłaty, ustanawia się 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę, § 23.

L. 898/1 Z. W. 931.

W dyskusji zabiera głos p. radca Dr. Gertler, który zaznacza, że wniosek ten wystylizowany jest wbrew ustawie, ponieważ zamiast słowa „podatek“ użyte jest słowo „opłata“, jest to duża różnica. Podatek obowiązani są płacić wszyscy, zaś opłatę tylko ci, którzy korzystają z wodociągu.

Następnie sprzeciwia się uchwaleniu podatku wodociągowego w wysokości 5%, gdyż jest to sprzeczne z zeszłoroczną uchwałą, która mówi o 4·8%, oraz wnosi o skreślenie ostatniego ustępu wniosku i odesłanie sprawy do rozpatrzenia Sekcji skarbowej i prawniczej.

Wobec powyższego Dr. Gertler stawia następujące wnioski odnośnie do punktu IV.:

I. Wnoszę na odesłanie tego punktu do Sekcji skarbowej i prawniczej dla ponownego rozpatrzenia i o postawienie sprawy na porządku dziennym na jednem z późniejszych posiedzeń Rady miejskiej.

II. Wnoszę aby uchwała opiewała:

Gmina m. Krakowa pobierać będzie w okresie roku administracyjnego od 1 kwietnia 1932 do 31 marca 1933 r. podatek gminny wodociągowy na podstawie § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. P. § 15 i 20 przepisów wykonawczych do tej ustawy wydanych w wysokości 4·8% zeznanego i przez Władze sprawdzonego czynszu najmu lub war-

tości czynszowej budynków, położonych w obrębie Gminy.

III. Odpada ostatnie zdanie: „Ilość wody na użytek domowy, wolną od opłaty, ustanawia się 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę, § 23.

Zkolei zabiera głos Rm. Dr. Steinberg i zwracając się do Prezydjum, aby na przyszłość poleciło księgować osobno fundusze wodociągowe, oraz aby podniosło wyznaczony ryczałt 50 litrów wody na głowę, który uważa za niewystarczający w czasach dzisiejszej kultury i higjeny. Wreszcie przechodzi do samego wniosku, podtrzymuje zdanie p. Dr. Gertlera odnośnie do nomenklatury, jak i wysokości podatku, który ma wynosić 4·8% a nie 5% i stawia następujący wniosek:

„Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w okresie roku administracyjnego od 1 kwietnia 1932 r. do 31 marca 1933 r. podatek gminny wodociągowy na podstawie § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. Kr. i § 15 i 20 przep. wyk. do tej ustawy wydanych w wysokości 5% czynszu lub wartości czynszowej, ustalonych dla wymiaru podatku od nieruchomości względnie wartości czynszowej nowych domów, oszacowanej z potrąceniem 4% podatku wodociągowego z wyjątkiem pustych placów, aczkolwiek opłacających podatek od nieruchomości atoli niezabudowanych".

Rm. Dr. Gross popiera wniosek p. Dr. Gertlera z tem, aby wniosek ten odesłać również do Sekcji skarbowej i wnosi, aby sprawa opłaty za wodę była tak zregulowana, że ten kto mieszka w nowym domu, aby nie płacił więcej niż ten, kto mieszka w starym.

Rm. Bochenek w imieniu przyłączonych dzielnic prosi, aby w dzielnicach tych, które od lat 16-tu płacą podatek wodociągowy, a wodociągów nie posiadają, postawił Magistrat chociaż po 1 studni.

W odpowiedzi na wnioski Dr. Gertlera Wiceprezydent Dr. Duch zaznacza, że obstaje przy swojej nomenklaturze odnośnie do nazwy opłata wodociągowa tembardziej, że stanowisko Magistratu poparte jest decyzją Ministerstwa Rob. Publ., które pismem z dnia 25 stycznia 1924 r. zalicza podatek wodociągowy do kategorji opłat. Sprzeciwia się obniżeniu opłaty z 5% na 4·8% i stawia następującą poprawkę: po słowie „czynszu" umieścić „po potrąceniu 4% stałej opłaty wodociągowej", a po słowie „lub" dodać „5%".

Odnośnie do żądania Rm. Dr. Steinberga sprzeciwia się podniesieniu ryczałtu 50 litrów wody na 75 ze względu na deficyt, jaki musiałby z tego powodu powstać. Nie może uznać również wniosku Rm. Dr. Grossa odnośnie do obniżenia opłat wodociągowych w nowych domach, które zużywają znacznie więcej wody niż stare, ponieważ każdy posiada łazienki.

Wkońcu Wiceprezydent Dr. Duch wniósł o odrzucenie wniosku Rm. Dr. Grossa o odesłanie tej sprawy do Sekcji skarbowej.

Rm. Dr. Gertler stwierdza ponownie, że jako prawnik domaga się wyrażenia ustawowego na korzyść Gminy, bo jeżeli w uchwale dzisiejszej postanowi się, że zaprowadzona zostaje opłata wodociągowa, to mogą z tego wyniknąć procesy z Gminą tych osób, które wodociągów nie posiadają i nie mają wobec tego obowiązku uiszczania opłat wodociągowych.

Wiceprezydent Ostrowski poddał, po skończonej dyskusji, najdalej idący wniosek Rm. Dr Gertlera z poprawką p. radcy Steinberga i Dr. Grossa pod głosowanie.

Rada miejska wniosek powyższy uchwaliła.

Następujące sprawy przyjęła Rada m. „en bloc".

Upoważnienie Sekcji IV do rozstrzygania próśb o przyjęcia do Gminy m. Krakowa.

Imieniem Sekcji IV i II Rm. Kłosiński wnosi:

Rada miasta uchwali:

„Na podstawie § 82 statutu m. Krakowa upoważnia się Sekcję IV, jako właściwą do rozstrzygania próśb o przyjęcie do Gminy m. Krakowa wniesionych po myśli § 8 statutu, do wyznaczania taksy za przyjęcie i ewent. uwalniania od tej taksy".

Uchwalono.

Nabycie przez Gminę m. Krakowa od Skarbu Państwa gruntów w tzw. Osiedlu Oficerskiem.

Imieniem Sekcji I Rm. Dr. Tilles wnosi:

Rada miasta uchwali:

Reasumuje się uchwałę Tymczasowego Zarządu miasta z dnia 1 maja 1926 r. w sprawie gruntu dla Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej, a natomiast uchwala się, co następuje:

I. W myśl rozporządzenia Prezydenta Rzp. z dnia 22 kwietnia 1927 r. Nr. 42 poz. 372 Dz. U. Rz. P. i rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1928 r. Nr. 94 poz. 832 Dz. U. Rz. P. sprostowanego obwieszczeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 maja 1930 r. Nr. 44 poz. 379 Dz. U. Rz P. nabyć imieniem Gminy m. Krakowa od Skarbu Państwa według planu Inż. Juljusza Zięboraka z dnia 20-go kwietnia 1929 r. L. ks. zam. 534/29:

A) Bezpłatnie pod ulice i zieleńce parcele lkat. 9/6, 9/7, 9/8, 9/9 i 9/10, objęte lwh. 12 ks. gr gm. kat. Kraków, Dz. XVIII Warszawskie, oraz parcele lkat. 1/6, 1/7, 1/8, 1/9, 1/10 i 1/11, 21/2, 21/159, 21/160 i 21/161, objęte lwh. 302 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. XIX Grzegórzki, czyli razem obszar 3 ha 59 ar. 37 m. kw.

B) Parcele 9/1, 9/2, 9/3, 9/4 i 9/5, objęte lwh. 12 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. XVIII Warszawskie, oraz parcele 1/1, 1/3, 1/4, 1/5, 21/156, 21/157 i 21/158, objęte lwh. 302 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. XIX Grzegórzki, czyli razem obszar 7 ha 61 ar. 27 m. kw. za cenę po 73 (siedmdziesiąt trzy) groszy za 1 metr kwadr., tj. za łączną sumę 55.572·71 (pięćdziesiąt pięć tysięcy pięćset siedmdziesiąt dwa 71/100) złotych — ad A) i B) pod następującemi warunkami:

1) o ile parcele wymienione wyżej pod A) będą użyte w całości lub w części na inne cele niż pod ulice i zieleńce, będzie Skarb Państwa miał prawo przepisania i przejęcia każdocześnie napowrót w całości lub w części tych parcel na własność i w posiadanie bez odszkodowania;

2) parcele wymienione wyżej pod B) sprzeda Gmina Oficerskiej Spółdzielni mieszkaniowej z o. u. w Kra-

kowie za tę samą cenę, za którą nabędzie je od Skarbu Państwa z następującemi zastrzeżeniami:

a) parcele przeznaczone są wyłącznie pod zabudowę domami mieszkalnemi i na inne cele nie mogą być użyte;

b) w razie niezabudowania tych parcel w całości w ciągu 10 (dziesięciu) lat od dnia zawarcia kontraktu, przysługiwać będzie Skarbowi Państwa prawo przejęcia każdej chwili na swą własność gruntów jeszcze niezabudowanych za zwrotem na rzecz wspomnianej Spółdzielni odpowiedniej części zapłaconej ceny kupna bez odsetek.

Ponadto zwróci Skarb Państwa tej Spółdzielni poniesione przez nią koszty urządzenia ulic przed przejętemi gruntami, w szczególności koszty przeprowadzenia kanalizacji ulicznej, urządzenia wodociągu ulicznego, niwelacji i brukowania ulic oraz chodników w wysokości ustalonej przez biegłych sądowych, wyznaczonych przez sąd;

c) wspomnianej Spółdzielni wolno będzie odstępować parcele jeszcze niezabudowane, tudzież parcele, na których budowa domów nie zostanie zupełnie wykończona, tylko za każdorazową zgodą Ministerstwa Skarbu;

d) wspomniana Spółdzielnia:

aa) zastosuje się ściśle do orzeczenia parcelacyjnego Magistratu z dnia 8 go lutego 1924 r. L. I-6518/23, wydanego na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 4 lutego 1924 r. i wypełni wszystkie obowiązki parcelanta, wynikające z tego orzeczenia,

bb) zwróci Gminie m. Krakowa wydatki na urządzenie ulic wymienionych w powołanem orzeczeniu, w szczególności na parcelach pod A) w granicach art. 174 prawa budowlanego,

cc) ustanowi dla Gminy m. Krakowa na parcelach pod B) prawo zastawu dla kaucji w kwocie 400.000 (czterysta tysięcy) złotych w złocie, która będzie służyć na zabezpieczenie pokrycia kosztów urządzenia powyższych ulic z tem,

aaa) że Gmina będzie obowiązana to prawo zastawu dla 400.000 złotych w złocie rozdzielić na poszczególne parcele w przypadkach ich pozbycia (przewłaszczenia) stosownie do powierzchni poszczególnych parcel, tak, aby każda z tych parcel była obciążona tylko częścią tejże kaucji 400 tysięcy złotych w złocie,

bbb) że Gmina m. Krakowa udzieli ustępstwa pierwszeństwa hipotecznego, jakie przysługiwać będzie temuż prawu zastawu dla 400.000 złotych w złocie, na rzecz pożyczki zaciągnąć się mającej czy to przez Oficerską Spółdzielnię mieszkaniową na całość gruntów pod B) oznaczonych, czy też na poszczególne parcele, o ile taka pożyczka będzie zaciągnięta w krajowej instytucji finansowej, obowiązanej do publicznego składania rachunków;

dd) odda Gminie m. Krakowa w utrzymanie wymienione ulice dopiero wtedy, skoro połowa długości frontów będzie zabudowana,

ee) zrzeknie się żądania od Gminy m. Krakowa zwrotu kosztów wymienionych ulic po przejęciu ich przez Gminę w utrzymanie,

ff) poniesie wszelkie koszty i zapłaci ewentualne stemple oraz należytości przenośne, związane z niniejszą transakcją.

II. Wyłącza się z niniejszej transakcji część parceli lkat. 1, objętej lwh. 302 ks. gr. gm. kat. Kraków, Dz. XIX Grzegórzki o powierzchni 20 ar 30 m. kw., zajętą przez Gminę m. Krakowa pod Urząd akcyzowy Nr. 10.

III. Upoważnia się P. Prezydenta miasta do:

1) załatwienia sprawy powyższego prawa (praw) zastawu w odrębnym dokumencie,

2) do zeznania imieniem Gminy m. Krakowa deklaracyj hipotecznych celem rozdzielenia prawa zastawu dla kaucji 400.000 złotych w złocie na poszczególne do sprzedaży przeznaczone parcele po myśli punktu aaa), oraz do zeznawania imieniem Gminy m. Krakowa poszczególnych deklaracyj ustępstwa pierwszeństwa hipotecznego po myśli punktu bbb).

IV. Powyższe grunty nabywa Gmina i sprzedaje na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. Nr. 42 poz. 372 Dz. U. Rz. P. na cele rozbudowy miasta w szczególności pod ulice, zieleńce i budynki mieszkalne.

V. Do podpisania kontraktu i innych dokumentów upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego zastępcy, pp. Radców miejskich Prof. Dr. J. Gwiazdomorskiego i Dr. J. Kuhna, a w razie przeszkody Dr. L. Merza i Dr. R. Radzyńskiego, względnie innych upoważnionych wogóle do podpisywania umów.

VI. Niniejszą uchwałę przedłożyć Panu Wojewodzie z prośbą o zatwierdzenie w myśl § 60 ustęp 11 statutu miejskiego i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16-go stycznia 1928 r. Nr. 7 poz. 40 Dz. U. Rz. P.

Uchwalono. L. I-4225/31.

Parcelacja i otwarcie nowych ulic w Dz. XIV.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Drobniak wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21-go lutego 1931 r. L. Bb. 595/31 (XXVI) reasumuje się częściowo uchwałę Tymczasowego Zarządu miasta z dnia 17 czerwca 1925 r., dotyczącą zatwierdzenia parcelacji i otwarcia nowych ulic na kompleksie gruntów, obejmujących ciała hipoteczne lwh. 36, 38, 155, 394, 395, 396 i 397, 400, 449 i 450 w Dz. XV i lwh. 154 w Dz. XIV.

W szczególności reasumuje się punkty 1), 9) i 10) wymienionej uchwały, a natomiast uchwala się:

1) Linje regulacyjne ulicy oznaczonej liczbą (1), wkreślone w planie zabudowania Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 28 maja 1931 r. kolorem czerwonym i oznaczone głoskami

b — c — d — i — j — o — p

po stronie zachodniej, zaś głoskami

$l_2 — k_2 — j_2 — e_2 — d_2 — v — u — t$

oraz linją budowlaną po zachodniej stronie ulicy, oznaczoną głoskami

$c_1 — d_1 — i_1 — j_1 — o_1 — p_1$

w odstępie 6 metrów od linji regulacyjnej.

Linję budowlaną po wschodniej stronie ulicy znosi się.

2) Dla ulicy oznaczonej liczbą (2) pozostawia się poprzednio uchwalone linje regulacyjne z linją budowlaną po północnej stronie ulicy, natomiast znosi się linję budowlaną uchwaloną z południowej strony ulicy. Tem samem linja regulacyjna

$a — b — l_2 — m_2$

jest zarazem linją zabudowania.

3) Dla ulicy (3) uchwala się linje regulacyjne oznaczone na powyższym planie czerwono głoskami

$f — e — d — j_2 — i_2 — h_2$

po stronie północnej, zaś głoskami

$g — h — i — e_2 — f_2 — g_2$

po stronie południowej, oraz linją budowlaną

$f_1 — d_1 — j_2 — i_2 — h_2$

z północnej strony ulicy.

Linję budowlaną z południowej strony ulicy (3) znosi się.

4) Dla ulicy (4) uchwala się linję regulacyjną oznaczoną głoskami

$l — k — j — d_2 — c_2 — z — y$

po stronie północnej, zaś głoskami

$m — n — o — v — w — x$

po stronie południowej, oraz linję budowlaną

$L_1 — k_1 — j_1 — d'_2 — c'_2 — z_1 — y_1$

po stronie północnej.

Linję budowlaną z południowej strony ulicy (4) znosi się.

5) Linje regulacyjne i budowlane ulicy Kawiory pozostają bez zmiany.

6) Dla parcel wydzielić się mających wewnątrz bloku „V" uchwala się otwarcie ulicy Dojazdowej (5) o szerokości 15 m. z linjami regulacyjnemi

$c_2 — b_2$

po stronie zachodniej, zaś

$a_2 — z$

po stronie wschodniej, oraz linję regulacyjną

$a_2 — b_2$

i linję budowlaną

$a'_2 — b'_2$

po stronie północnej.

Powstać mające bloki przeznacza się na zabudowanie domami wyłącznie mieszkalnemi, usytuowanemi w sposób na planie Budownictwa m. B. z dnia 28 maja 1931 r. wkreślony, przyczem wysokość budynku ustala się: na 3 piętra (4 kondygnacje) dla parcel położonych w bloku „I" przy ulicy (1), zaś na 4 piętra (5 kondygnacyj dla parcel położonych przy przyszłym placu u zbiegu ulic Misjonarskiej i Lea.

Dla parcel, położonych przy ulicy Kawiory, uchwala się wysokość 3-piętrową (4 kondygnacje).

Dla wszystkich pozostałych parcel przyjmuje się wysokość 2-piętrową (3 kondygnacje). W blokach II, III i IV dopuszcza się budynki oficynowe mieszkalne o wysokości najwyżej 2 pięter (3 kondygnacje) łączone w grupy w sposób na powyższym planie zabudowania wkreślony z tem, że w myśl art. 179 p. a. prawa budowlanego budynki te będą miały zapewnione połączenie z ulicą zapomocą bram o szerokości conajmniej 2.30 m., zaś wysokość 2 85 m., wykonanych w budynkach frontowych.

Urządzenie suteren mieszkalnych jest na całym obszarze, objętym powyższym planem zabudowania, wykluczone.

Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb. 532/31).

Zmiana linji regulacyjnej bloku budującego się domu im. Józefa Piłsudskiego.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

1) Reasumując częściowo uchwałę Rady miejskiej z dnia 5 grudnia 1929 r. do L. Mgtu Bb. 433/1, uchwala się zmianę linji regulacyjnej bloku budującego się domu im. Józefa Piłsudskiego, od strony południowej, według linji oznaczonej kolorem czerwonym oraz literami

$c — d — e — f$

i cotami odległościowemi, wkreślonemi w planie Budownictwa m. B. z dnia 24 marca 1931 r.

2) Plan powyższy należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od 1 dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb. 2429/31).

Plan zabudowania obszaru gruntów w Dz. XV i XVI.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Po myśli art. 29 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala się plan zabudowania obszaru gruntów w Krakowie Dz. XV i XVI, ograniczonego ulicą Kazimierza W, Łączną, Zakątek, parcelą 120 i parcelą 131/2, według planu Budownictwa m. B. z dnia 16 września 1931 r.

W szczególności uchwala się:

I. a) Otwarcie ulicy Nr. 1 na granicy gruntów l. kat. 147/9 własność Wiktora Miarczyńskiego i l. kat. 145 własność parafji św. Szczepana z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na planie Budownictwa m. B. z dnia 16 września 1931 r. czerwono i literami

$a — b — c — d$

po stronie zachodniej, jakoteż literami

$e — f — g — h$

oraz z linją bndowlaną

$e' — f' — g' — h'$

po stronie wschodniej.

b) Otwarcie ulicy Nr. II na granicy gruntów l. kat. 136/1 i l. kat. 131/2 z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na powyższym planie Budownictwa m. B. czerwono i literami

j — k — l — m

wraz z linją budowlaną

j′ — k′ — l′ — m′

po stronie zachodniej, jakoteż literami

n — o — p — r

oraz z linją budowlaną

n′ — o′ — p′ — r′

po stronie wschodniej.

c) Dla powstałych bloków budowlanych 1 i 2 uchwala się sposób zabudowania zwarty z usytuowaniem oficyn ściśle według powyższego planu zabudowania Budownictwa B., oraz tylne linje zabudowania, wrysowane w powyższym planie zabudowania kolorem czerwonym.

d) Uchwala się wysokość budynków nieprzekraczającą ustawowej wysokości w myśl art. 182 prawa budowlanego.

e) Bloki powyższe przeznacza się na zabudowanie mieszkaniowe z dopuszczeniem zakładów przemysłowych, niepodpadających pod przepisy art. 18 prawa budowlanego.

f) Wkreśloną w powyższym planie zabudowania parcelację uchwala się jako dyrektywę dla wnieść się mających planów podziału przez poszczególnych właścicieli gruntów.

II. Rada miasta przyjmuje do wiadomości oświadczenie, złożone przez właścicieli gruntów przyległych do projektowanych ulic, że pokryją koszta pierwszego urządzenia ulic w obrębie ich własności.

a) Sposób urządzenia ulic po myśli art. 172, 173 i 174 prawa budowlanego oznaczy Komisja drogowo-kanałowa, działająca imieniem Rady miasta.

b) Gmina m. Krakowa po myśli art. 66 prawa budowlanego obejmie powyższe ulice, skoro przynajmniej 1/3 część długości frontów tychże ulic będzie zabudowaną, do tego zaś czasu utrzymanie ulic obciążać będzie właścicieli tych gruntów, względnie ich prawonabywców.

III. Orzeczenia, zatwierdzające parcelację gruntów, wyda Magistrat po uprawomocnieniu powyższego planu zabudowania i zabezpieczenia kosztów urządzenia ulic.

IV. Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca najbliższego, względnie następnego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu Bb 4016/31).

Plan zabudowania części ulicy Krzywda w Dz. XXI.

Imieniem Sekcji I Rm. Inż. Strojek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Po myśli art. 29 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala się plan zabudowania w części ulicy Krzywda w Dz. XXI według planów Budownictwa m. B. z dnia 15 maja 1931 r.

W szczególności uchwala się:

1) Linję regulacyjną południowo zachodniej strony ulicy Krzywda na gruntach l. kat. 868, oznaczone na planie Budownictwa m. B. z dnia 15 maja 1931 r. czerwono i literami

j — k — l — m — n — o — p — r

wraz z linją budowlaną

j′ — k′ — l′ — m′ — n′ — o′ — p′ — r′

2) Linję regulacyjną po północno wschodniej stronie ulicy Krzywda w obrębie gruntów l. kat. 708, 709, 710, 822 i 823, oznaczoną na powyższym planie Budownictwa m. B. czerwono i literami

$e — e_1 — f — g — h — i.$

3) Uchwala się dla bloku Nr. 3, położonego po stronie północno wschodniej, sposób zabudowania zwarty, natomiast bloki Nr. 1 i 2 mają być zabudowane domami wolno stojącemi, względnie łączonemi w grupy stosownie do uchwały Tymcz. Zarządu miasta z dnia 22 kwietnia 1925 r. L. Bb. 820/25.

4) Bloki Nr. 1, 2 i 3 przeznacza się na zabudowanie domami mieszkalnemi z dopuszczeniem zakładów przemysłowych, niepodpadających pod przepisy art. 18 prawa budowlanego.

5) Blok Nr. 4 po stronie południowo wschodniej ul. Krzywda przeznacza się wogóle pod zakłady przemysłowe.

6) Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, poczawszy od 1 dnia miesiąca następującego po powzięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Mgtu B. 2345/30).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **21·30**.

Protokół z 16-go jawnego posiedzenia Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 14 grudnia 1931.

Obecni: *Przewodniczący Wiceprezydent miasta* Witołd Ostrowski.

Wiceprezydent miasta Dr. Kazimierz Duch.

„ „ Dr. Stanisław Klimecki.

„ „ Dr. Ignacy Landau.

Sekretarz Rady miasta Franciszek Strasik.

Ogólna liczba obecnych Radców miejskich **93**.

Początek posiedzenia o godzinie **18·15**.

Przed porządkiem dziennym.

Wniosek nagły w sprawie obrony praw Krakowa w związku z zamierzonemi zmianami podziału administracyjnego Państwa.

Sekretarz Rady m. Strasik odczytał następujący wniosek Rm. Prof. Dr. Kumanieckiego i tow.:

„Komisja dla usprawnienia administracji przy Panu Prezesie Rady Ministrów ogłosiła ostatnio drukiem swój projekt oficjalny reformy podziału administracyjnego

w Polsce, który odnośnie do zamierzonej zmiany granic Województw Śląskiego i Krakowskiego przedstawia wielkie niebezpieczeństwo dla przyszłości naszego miasta.

Projekt ten pomija szereg źródłowych prac naukowych i opinji zainteresowanych samorządów terytorjalnych i zawodowych, sfer gospodarczych i samej ludności, które wykazują zgodnie konieczność stworzenia jednolitego Wielkiego Zagłębia węglowo-żelaznego na południowym zachodzie Polski, ujętego w jednolite ramy podziału dla celów administracji ogólnej i niezespolonej, a mającego swą stolicę w Krakowie. Nasze miasto bowiem jest naturalnem centrum południowo-zachodniej połaci Rzeczypospolitej pod względem kulturalnym, gospodarczym, jak i swego położenia geograficznego. Niemniej najżywotniejszy interes ogólno-państwowy wymaga stworzenia wielkiego centrum produkcyjnego właśnie nie gdzieindziej, jak w Krakowie, a to jako ośrodka, mogącego się jedynie skutecznie przeciwstawić znaczeniu Wrocławia po stronie niemieckiej i mającego po temu również uzasadnione prawa historyczne.

Projekt Komisji dla usprawnienia administracji, odrywając od Województwa Krakowskiego powiaty: bialski, oświęcimski i żywiecki oraz część chrzanowskiego i wadowickiego, a przyłączając prócz nich do Województwa Śląskiego całe Zagłębie Dąbrowskie aż po Częstochowę włącznie, pozostaje w jaskrawej sprzeczności z interesem Państwa, a zarazem zawiera wręcz pogwałcenie praw Krakowa jako naturalnej stolicy południowo-zachodniej części Rzeczypospolitej. Wszystkie zainteresowane sfery gospodarcze Zagłębia Dąbrowskiego, jak Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych i Hutniczych w Sosnowcu, Izba Przemysłowo Handlowa w Sosnowcu zgodnie ze sferami gospodarczemi Zagłębia krakowskiego (Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie), wskazały właśnie na Kraków jako jedyną stolicę Wielkiego Zagłębia Polskiego, co jednak uzasadnienie projektu Komisji zbywa ogólnikiem. Województwo Śląskie ma sięgać aż po Chrzanów, wkraczając nawet w ziemie dawnej Rzeczypospolitej krakowskiej.

Wnioskodawcy wnoszą więc:

Świetna Rada uchwalić raczy w trybie § 13 regulaminu obrad Rady miejskiej:

1) stanowczy protest przeciw jakiemukolwiek okrojeniu Województwa Krakowskiego na rzecz Województwa Śląskiego,

2) apel do Rządu, aby przy zmianie podziału administracyjnego wziął pod rozwagę znaczenie i przyszłość Krakowa,

3) apel do Prezydjum miasta, by zwołało w jaknajkrótszym czasie Komisję radziecką dla popierania rozwoju m. Krakowa celem bliższego zajęcia się powyższą sprawą.

Nagłość wniosku poddał Wiceprezydent Ostrowski pod głosowanie, którą Rada miasta jednogłośnie uchwaliła.

Następnie Rm. Prof. Dr. Kumaniecki uzasadniał nagłość powyższego wniosku, jak następuje:

W związku z projektami reformy podziału administracyjnego w Polsce od dłuższego czasu ścierają się — o ile chodzi o zmiany konfiguracji południowo-zachodniej części Państwa — dwa prądy. Pierwszy zmierzający do wzmocnienia i powiększenia Województwa Śląskiego drogą utrwalenia jego autonomicznej egzystencji i wcielenia doń szeregu okolicznych powiatów z Województw Krakowskiego i Kieleckiego, oraz drugi wręcz tamtemu przeciwny, widzący w zwiększaniu terytorjum Śląska niebezpieczeństwo dla interesów ogólno-państwowych, a natomiast akcentujący znaczenie Krakowa jako stolicy południowo-zachodniej połaci Rzeczypospolitej i uznający konieczność zjednoczenia pod względem administracyjnym Wielkiego Polskiego Zagłębia węglowo-żelaznego z ośrodkiem centralnym w Krakowie.

Od kilku już lat coraz częstsze bywały wieści, iż z tych dwóch kierunków pierwszy bierze rzekomo górę. Przeciw niemu oświadczyły się zarówno sfery gospodarcze Zagłębia Krakowskiego (Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie), jak i Zagłębia Dąbrowskiego (Izba Przemysłowo-Handlowa w Sosnowcu i ostatnio w mocnej a szeroko umotywowanej rezolucji Rada Zjazdu Przemysłowców Górniczych i Hutniczych w Sosnowcu), a ponadto samorządy, wreszcie sama ludność i opinje fachowe administracyjno prawne. Ani jednak Komisja dla reformy administracji z r. 1923, ani tzw. Komisja trzech z r. 1925 nie opowiedziały się za tym projektem, pozostawiając kwestję Śląska w zawieszeniu. Obecnie Komisja dla usprawnienia administracji publicznej przy Prezesie Rady Ministrów po dwuletniej pracy nad zmianą podziału administracyjnego Państwa wydała elaborat o charakterze opinjodawczym, w którym proponuje stworzenie t. zw. „regjonu śląskiego“, mającego objąć prócz terenu obecnego Województwa Śląskiego jeszcze z Województwa Kieleckiego powiaty częstochowski, zawierciański, będziński i sosnowiecki (m. Sosnowiec), a z Województwa Krakowskiego powiaty żywiecki i bialski, oraz część oświęcimskiego, wadowickiego i chrzanowskiego.

Projekt Komisji nie stanowi jeszcze „fait accompli“, nie zmusza nas do załamywania rąk, ale do zajęcia zdecydowanego stanowiska. Była w r. 1921 po plebiscycie na G. Śląsku taka sytuacja, że nowe Województwo Śląskie szukało stolicy utraconej we Wrocławiu, zwracało się do Krakowa za pośrednictwem sfer gospodarczych, ale Kraków wówczas tej sytuacji nie wyzyskał. Po wahaniach przystąpiono do rozbudowy Katowic, wybranych przypadkiem na centrum Zagłębia Śląskiego. Obecnie jednak Kraków musi się upomnieć o swoje prawo, zgodne zresztą z interesem całego Państwa, a zarazem wskazać miarodajnym sferom na ogrom szkody, grożącej nieuniknienie sprawie państwowej i narodowej w razie realizacji tego projektu.

Projekt uznaje, że podział Zagłębia Polskiego między trzy organy administracji ogólnej II instancji, a w ślad za tem między różne organy administracji niezespolonej (władze kolejowe, górnicze, pocztowe etc.) jest szkodliwy, ale z faktu tego wysnuwa wniosek, że trzeba powiększyć Województwo Śląskie, trzeba tworzyć „regjon śląski“. Tą drogą dochodzi do zespolenia ziem, ciążących w kierunku od Katowic odwrotnym, a więc „regjonalnie“ ze Śląskiem niezwiązanych wcale (np. Częstochowa lub Żywiec) Termin „regjonu“ zdolny jest więc wprowadzić w błąd. Zespolenie Zagłębia jest istotnie koniecznością, ale naturalne rozwiązanie problemu leży właśnie w Krakowie, jako naturalnem centrum całego Zagłębia.

Ze względów historycznych ma Kraków prawo dziejowe do supremacji nad obszarem całych południowo-zachodnich kresów. Od wieków jest on największem siedliskiem polskiej myśli kulturalnej i wbrew opinji Komisji stąd właśnie promieniowała myśl polska na Śląsk w czasie oderwania go od macierzy. Jak stwierdziły badania naukowe, Kraków był ośrodkiem polskiego przemysłu górniczego i hutniczego w epokach, kiedy największymi przemysłowcami w Polsce byli rezydujący tutaj królowie dawniej, a biskupi krakowscy później. Ku Krakowowi ciąży i dzisiaj Śląsk ze względu na wyższe uczelnie (Uniwersytet Jagielloński, Akademja Górnicza, Akademja Sztuk Pięknych, Wyższe Studjum Handlowe). Toteż ówczesny biskup śląski i dzisiejszy Prymas Polski, sam syn Ziemi Górnośląskiej, tu w Krakowie, a nie w Katowicach wzniósł w swej mądrości i w swej gorącej miłości kraju gmach Seminarjum duchownego. Tylko Kraków jest zdolny spełnić swą misję dziejową ściślejszego zespolenia Ziemi Śląskiej z Rzecząpospolitą, a drogą stałego oddziaływania kulturalnego przeciwdziałać skutecznie obcym wpływom kulturalnym z poza kordonów granicznych. Projekt posuwa się tak daleko, że odrywa od Województwa Krakowskiego ziemie, które ongiś były integralną częścią Wolnego Miasta Krakowa, a mianowicie część zachodnią powiatu chrzanowskiego z Jaworznem. Wszak węglowe pokłady jaworznickie stanowiły majątek narodowy Rzeczypospolitej krakowskiej! W ten sposób projekt nie liczy się z najbardziej podstawowemi wymaganiami tradycji dziejowej, z odwiecznemi związkami poszczególnych terenów z sobą, a kreśląc granicę śląską pod Chrzanowem, Zatorem, Wadowicami, Suchą, przekrawa wbrew wymogom życia żywy i zwarty organizm gospodarczo-kulturalny w dążności do sztucznego wyhodowania nowego tworu administracyjnego.

Ze względów gospodarczych projekt utożsamia jednolitość geologiczną z jednolitą sytuacją gospodarczą i przechodzi do porządku dziennego nad szeregiem argumentów fachowych, wysuniętych przez sfery gospodarcze, a wykazujących szkodliwość podporządkowania odmiennych interesów gospodarczych Zagłębi Krakowskiego i Dąbrowskiego Katowicom. Projekt pomija zupełnie znaczenie Wisły, jako arterji gospodarczej, przyszłość jej jest ogromna, ale do Śląska wcielić ją trudno i dlatego odrywa się ją od Polskiego Zagłębia. Tworzy się poza tem obok siebie dwa odrębne organizmy: przemysłowy Śląsk i rolnicze Województwo Krakowskie, choć połączenie obu tych pierwiastków w każdem z Województw jest ze wszech miar tak bardzo pożądane. Projekt pomija fakt, iż nigdzie wielkie centrum produkcyjne nie leży w samem Zagłębiu (Düsseldorf, Wrocław) i że zarówno węzły komunikacyjne, jak geograficzne, strategiczne i kulturalne wiążą Kraków ze Śląskiem w sposób wręcz bijący w oczy. Stworzenie sztucznej hegemonji Katowic nad tak wykrojonem nowem Województwem nie jest uzasadnione żadnym względem gospodarczym.

Ze względów politycznych tylko Kraków może się przeciwstawić wpływom Wrocławia na polski Śląsk, przeciwdziałać seperatyzmowi śląskiemu i ugruntować polską myśl państwową na Śląsku. Ze względu na postanowienia statutu organicznego Województwa Śląskiego oraz konwencji genewskiej, życie gospodarcze i ustrój prawny Województwa Śląskiego poddany jest szeregowi norm, wyodrębniających je od reszty ziem polskich i krępujących swobodę życia gospodarczego, co, rozciągnięte na obszar przyłączony, jest również sprzeczne z celami, do których Państwo dąży.

Dlatego należy się przeciwstawić projektowi Komisji i w obronie praw Krakowa zająć stanowisko zdecydowane w myśl wniosku nagłego.

Mowca cytuje następnie wyjątki z odnośnego projektu.

Uzasadnienie powyższe Rada miasta przyjęła burzliwemi oklaskami, poczem zabrał głos Rm. Doc. Dr. L a n g r o d, który zaznaczył, że wniosek p. Prof. Kumanieckiego jest pierwszym wychodzącym z Krakowa alarmem wobec niebezpieczeństwa grożącego Krakowowi wrazie ukrócenia jego praw. Zwraca dalej uwagę na fakt, że są na tej sali ludzie, powołani do wykazania, że właśnie Kraków jest tem wielkiem centrum, z którego promieniowała myśl polska na Śląsk i że Kraków ze swojemi wyższemi uczelniami stanowi bezsprzecznie ośrodek kulturalny Śląska. Ze stanowiska gospodarczego Kraków jest naturalnem centrum wielkiego przemysłu węglowo-żelaznego, związanem znakomicie z ośrodkiem górniczo-hutniczym i on jedynie może przeciwstawić się sile atrakcyjnej wielkich miast z za kordonu.

Wobec tego odpowiednie czynniki powinny wskazać na strategiczne niebezpieczeństwo, jakie nam zagraża wrazie rozbioru Województwa Krakowskiego na rzecz Śląska. Mieć Kraków z tak dobrem położeniem, a wybierać Katowice, znaczy to szkodzić sprawie państwowej. Dlatego wnioski p. Prof. Kumanieckiego zmierzają do tego, aby wszystkie czynniki dobrej woli powołać do aktywnego ustosunkowania się wobec grożącego niebezpieczeństwa. Chociaż od tego projektu do ustawy jest jeszcze droga daleka, mimo to nie należy ani chwili zwlekać i jawnie zamanifestować swoje stanowisko, gdyż Kraków już niejednokrotnie dał się innym wyprzedzić.

Państwo Polskie od lat 13-tu szuka nowych dróg w unormowaniu administracji, odpowiadających nowym wymaganiom i dlatego jesteśmy świadkami ustawicznych procesów reorganizacji w tym kierunku. Praktyka administracyjna żąda, aby podział administracyjny uwzględniał wszystkie naturalne czynniki terenu i obejmował obszar wszechstronnie, opierając się na pewnym ośrodku miejskim.

Mowca sprzeciwia się stanowczo dzieleniu kraju na okręgi czysto rolnicze lub czysto przemysłowe, gdyż tylko tam, gdzie przemysł i rolnictwo łączą się razem, tam powstaje ośrodek silny i zwarty i wskazuje na Województwo krakowskie, które jest jedynym typem administracyjnym, którego teren nie jest przecięty.

Rm. Doc. Dr. L a n g r o d krytykuje projekt stworzenia stolicy w samem Zagłębiu, co ze względu na nadgraniczne położenie Katowic jest specjalnie niebezpieczne i stawia za przykład inne Zagłębia, gdzie jest wręcz przeciwnie; wkońcu zaś apeluje do zebranych, aby zajęli w tej sprawie jednolity front, dążący do wywalczenia Krakowowi należnych mu — jako stolicy kresów zachodnich — praw.

Rm. Inż. D r o b n i a k, popierając wniosek p. prof. Kumanieckiego, twierdzi, że gdyby zaprojektowany po-

dział Województwa krakowskiego przyszedł do skutku, to odbyłoby się to z wielką stratą dla polskości na Górnym Śląsku, jak równie dla samego Krakowa, który zostałby wtedy skazany na czysto rolnicze powiaty, a co zatem idzie, nastąpić by musiał zastój na polu przemysłu i cofanie się wstecz pod względem materjalnym. Oderwanie Krakowa od Śląska i pozbawienie go temsamem kulturalnego wpływu, jaki idzie z Krakowa, byłoby osłabieniem stanowiska polskości i otwarciem bramy dla klina niemieckiego, wbijanego w polską ziemię. Mowca zastrzega się przed przecenianiem polskości Górnego Śląska, gdzie tylko górnik i inżynier jest głęboko polski, zaś kapitał jest niemiecki, którym rządzi Berlin.

Zagłębie, jako ośrodek przemysłu nie może istnieć bez ośrodka kulturalnego, jakim jest właśnie Kraków. W czasie, kiedy Górny Śląsk był pod zaborem niemieckim, wszystkie wpływy szły z Wrocławia, posiadającego najwyższe uczelnie, i który, mimo wszystko, dziś jeszcze przyciąga masy ludzi do siebie.

Jeżeli chodzi o interes Państwa, to projekt pomieszczenia siedziby władz, urzędów itp. w mieście leżącem zaledwie 20 min. drogi koleją od granicy niemieckiej, jest wielce niebezpieczny. Poza tem Kraków oddawna był stworzony na to, aby być ośrodkiem kultury, gdyż jest idealnie położony i nie wolno nam godzić na oderwanie go od Zagłębia przemysłowego, które nie ma za sobą żadnej historycznej przeszłości. Wkońcu mowca dodaje, że Katowice rozwinęły się niezmiernie tylko dzięki przyłączeniu Górnego Śląska do Polski, ośrodkiem kultury nigdy jednak nie będą, a tylko Kraków może uratować Śląsk od zniemczenia.

Następnie zabrał głos Rm. prof. inż. Dr. Krause, który nadmienił, że w projekcie tym nie widzi żadnej myśli politycznej. Projekt ten, który dzieli dawną Galicję na dwie części według linji dawnej Galicji zachodniej, jest niemożliwy do przyjęcia, a motywy zawarte w nim, jakoby Kraków nie promieniował na Śląsk myślą polską, są bezpodstawne. Cała administracja Katowic pochodzi z Krakowa. Wobec powyższych wywodów mowca wzywa do uchwalenia sprzeciwu i przeprowadzenia odpowiednich kroków, aby ten podział proponowany nie ujrzał nigdy światła dziennego.

Zkolei zabiera głos Rm. Epstein i podaje, że przemysł w powiatach zachodnich Województwa krakowskiego został stworzony myślą z Krakowa, a pieniędzmi z zachodniej Małopolski. Przemysł ten nie jest pozostałością dawnych wieków, lecz został stworzony przez obecną generację. Poza tem ludność Śląska cieszyńskiego protestowała swego czasu przeciw Katowicom i żądała przyłączenia do Krakowa, uważając go za swoją macierz.

Dalej mowca stwierdza, że interesy przemysłu krakowskiego są w najwyższej sprzeczności z interesami przemysłu górnośląskiego, gdzie istnieją kolosy w porównaniu do naszych średnich przedsiębiorstw. Zaznacza dalej, że Izba Handlowo-Przemysłowa od 3 lat już czuwa nad tą sprawą i wydała nawet w tej sprawie specjalne dzieło. Przyłączenie części Województwa krakowskiego do Śląska byłoby ruiną dla przemysłu w Małopolsce, który powinien być przez Państwo strzeżony równie dobrze, jak każdy inny. Wreszcie mowca kończy uwagą, że Warszawa nie posiada jeszcze patentu na patrjotyzm, a Śląsk będzie naprawdę polskim w połączeniu z Krakowem, a nigdy z Katowicami.

W dalszym ciągu Rm. Felsztyński zaznaczył, że jak długo Kraków miał supremację nad całością, tak długo było w Polsce dobrze. Jeżeli nie był za duży na Polskę Jagiellonów, to i nam za duży nie jest. Protestuje przeciwko zakusom umniejszenia Krakowa i stawia go za wzór tężyzny i patrjotyzmu.

Wkońcu Rm. Bobrowska zwróciła się do Prezydjum, aby wybrało delegację, któraby w tej sprawie pojechała do Warszawy i tam energicznie zaprotestowała przeciw projektowi okrojenia Województwa krakowskiego.

Następnie zabrał głos wnioskodawca Rm. Dr. Kumaniecki, oświadczając, że o ile przedtem zabierał głos imieniem pewnej tylko części radców miejskich, o tyle teraz po skończonej dyskusji, pozwala sobie odczytać jeszcze raz wnioski ale już imieniem całej Rady miejskiej.

Po odczytaniu wniosków, poddał je Wiceprezydent Ostrowski pod głosowanie, które Rada miejska jednogłośnie uchwaliła.

Po stwierdzeniu jednomyślności, Wiceprezydent Ostrowski zarządził, ze względu na niezwykłą doniosłość sprawy 3-minutową przerwę w posiedzeniu.

Powołanie Radców miejskich do Sekcyj.

Imieniem Komisji Matki Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Powołuje się do Sekcji III Rm, Dr. Grossa, zaś do Sekcji VI Rm. Dr. Józefa Steinberga.

Uchwalono.

Porządek dzienny.

Powołanie do Komisji rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa.

Imieniem Komisji Matki Rm. Prof. Dr. Kumaniecki wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie § 21 statutu Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Krakowa, zatwierdzonego uchwałą Rady miejskiej z dnia 28 grudnia 1928 L. Pr. 12703/28, w miejsce zmarłego ś. p. Radcy m. Kustowskiego Ludwika deleguje się jako członka Komisji Rewizyjnej Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa Radcę m. p. Dr. Bujwida Odo.

Przewodniczący Wiceprez. m. Ostrowski zarządza głosowanie kartkami, powołując na skrutatorów Rm. pp. Dr. Czuchajowskiego, Różyckiego i inż Wierzchowskiego.

Sekretarz odczytuje w porządku alfabetycznym nazwiska członków Rady miasta, a ci głosy swe na kartkach składają do urny.

Na 76 głosujących Rm. Prof. Dr. Odo Bujwid otrzymał 73 głosy.

Wynik głosowania oznajmił Radzie miejskiej Wiceprezydent m. Ostrowski.

Sprawa stałej opłaty wodociągowej od 1 kwietnia 1932 do 31 marca 1933.

Imieniem Sekcji II, III i Komisji wodociągowej Wiceprezydent m. Dr. Landau nadmienia, że Sekcje II i III po ponownem rozpatrzeniu sprawy uznały za słuszne określenie „opłata wodociągowa", a nie podatek. Stylizację wniosku powierzyła Sekcja II i III Subkomitetowi do rozpatrzenia, który w składzie pp. Rm. Dr. Czuchajowskiego, Dr. Grzybowskiego, st. radcy Mgtu Dr. Wydro i referenta uznał jednomyślnie stylizację, zawartą w poprzednim wniosku, za uzasadnioną' wobec czego zgłasza następujący wniosek:

Rada miejska uchwali:

Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w r. 1932 stałą opłatę wodociągową (t. zw podatek wodociągowy z § 6 ustawy wodociągowej z dnia 12 sierpnia 1899 r. Nr. 94 Dz. U. R. P. i § 15 i 20 przepisów wykonawczych do tej ustawy) w dotychczasowej wysokości, t. j. 5% czynszu lub wartości czynszowej, ustalonych dla wymiaru podatku od nieruchomości, względnie 5% zeznanego i przez Magistrat stwierdzonego, ewentualnie oszacowanego czynszu lub oszacowanej przez Magistrat wartości czynszowej nowych domów, po potrąceniu przy starych domach 4% stałej opłaty wodociągowej ze sumy czynszu stanowiącego podstawę wymiarową. (L. 898/1 Z. W. 1931).

W głosowaniu wniosek uchwalono.

Pożyczka długoterminowa 13,050.000 złotych w złocie w Banku Gospodarstwa Krajowego dla konwersji pożyczek krótkoterminowych.

Imieniem Sekcji II i III Wiceprez. m. Dr. Landau Ignacy wnosi:

Rada miejska uchwali:

I. Upoważnia się Pana Prezydenta miastą do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki długoterminowej w 7%-wych obligacjach komunalnych tegoż Banku w sumie około złotych w złocie 13,050.000 dla konwersji pożyczek krotkoterminowych:

1) Pożyczki t. zw. szwajcarskiej w kwocie . . . . zł. 6,400.000·—

2) Pożyczki t. zw. lokaty śląskiej w kwocie . . . . „ 1,870.000·—

3) Pożyczki, zaciągniętej na umorzenie zaległych annuitetów od pożyczek długoterminowych w Oddziale lwowskim Banku Gospodarstwa Kraj. „ 636 000·—

z doliczeniem zaległych procentów, kosztów konwersji i różnicy kursowej obligacyj oraz z doliczeniem pożyczki zł. 200.000·— przez tenże Bank udzielić się mającej Gminie m. Krakowa na ukończenie budowy domu przy ulicy Pasterskiej, z zabezpieczeniem pożyczki konwersyjnej w kwocie około złotych w zlocie 13 050 000 na hipotece Elektrowni miejskiej w Krakowie, oraz na wpływach dodatków do podatków państwowych i udziale w podatku dochodowym, przyczem spłata pożyczki nastąpi w sposób ustalony pismem Banku Gospodarstwa Krajowego z dnia 1 grudnia 1931 r. L. 30.0989/DKD/II.

II. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki krótkoterminowej w kwocie zł. 120.000 na pokrycie kosztów konwersji pożyczki około złotych w złocie 13,050.000 na warunkach ustalonych pismem Banku, powołanem jak ad I.

III. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki długoterminowej w 7%-wych obligacjach komunalnych tegoż Banku w sumie około złotych w złocie 883.400 dla konwersji pożyczek zaciągniętych na budowę piekarni mechanicznej w łącznej kwocie zł. 650.000 z doliczeniem narosłych ewentualnie procentów oraz kosztów konwersji i różnicy kursowej obligacyj z zabezpieczeniem i sposobem spłaty analogicznie, jak wyżej ad I.

IV. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki długoterminowej w 7%-wych obligacjach komunalnych tegoż Banku w kwocie około złotych w złocie 1,360.000 na spłatę krótkoterminowych zobowiązań Gminy miasta Krakowa w innych instytucjach kredytowych z zabezpieczeniem i sposobem spłaty analogicznie, jak wyżej ad I.

V. Do ułożenia szczegółowych warunków i do podpisania odnośnych dokumentów, pokwitowania i odbioru waluty powyższych pożyczek upoważnia się Pana Prezydenta m., względnie Jego Zastępcę, oraz Radców miejskich; pp. Dr. Krzetuskiego i Dr. Kumanieckiego, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich Radców miejskich: pp. Dr. Czuchajowskiego i Dr Tillesa.

(L. 10678/931 M. I. O.).

(Sprawozdanie dołącza się).

W dyskusji zabrał głos Rm. Dr. Krzetuski, który wita pomyślne załatwienie sprawy.

W głosowaniu wniosek Sekcji II i III jednomyślnie uchwalono

Na wniosek Rm. Epsteina następujące sprawy uchwaliła Rada miejska „en bloc":

Kreowanie fundacji im. Ks. Kardynała Albina Dunajewskiego.

Wnioski Sekcji VI:

Rada miasta uchwali:

1) Postanawia się kreowanie przez Gminę stoł. król. miasta Krakowa „Fundacji im. Ks. Kardynała Albina Dunajewskiego z kapitałem fundacyjnym 3.223 zł. 80 gr. z przeznaczeniem corocznych odsetek od tego kapitału na wsparcia dla ubogich chrześcijan, obarczonych większą ilością małych niezaopatrzonych dzieci".

2) Do podpisania Statutu fundacyjnego upoważnia się obok Pana Prezydenta, względnie Jego Zastępcy, Radców miejskich: Dr. Korolewicza Bolesława i Ks. Dr. Józefa Niemczyńskiego.

Uchwalono. (L. VI 1662/31).

Dotacje Gminy miasta Krakowa celem uruchomienia fundacyj.

Wnioski Sekcji VI:

Rada miasta uchwali:

Celem uruchomienia fundacyj, których kapitały wskutek dewaluacji uległy znacznemu zmniejszeniu, Gmina miasta Krakowa przyznaje coroczne dotacje z funduszów Gminy w wysokości 2.110 zł. na rzecz wyszczególnionych poniżej fundacyj, legatów i zapisów:

dla fundacji Wiązownickiej	coroczną	dotację	300 zł.
„ zapisu Jędrzejowskiego	„	„	50 „
„ legatu Antoniego Hawełki	„	„	100 „
„ fundacji Jerzego Gaffenki	„	„	200 „
„ „ Feliksa Bojanowskiego dla ubogich chrześcijan Krakowa	„	„	200 „
dla fundacji Czarneckiego	„	„	100 „
„ „ Zubowskiego	„	„	300 „
„ „ Wechslera	„	„	30 „
„ „ Fränklowej	„	„	30 „
„ „ Ks. Schindlera	„	„	300 „
„ „ Ludwika Helcla	„	„	200 „
„ „ Dra Dietla	„	„	200 „
„ „ Kisielewskich	„	„	100 „

Dotowanie fundacyj trwać ma aż do czasu restytucji zdewaluowanych kapitałów fundacyjnych.

Uchwalono. (L. VI 2196/31)

Zmiana uchwały Rady m. w sprawie sprzedaży gruntu p. Inż. Jerzemu Weberowi.

Wnioski Sekcji I:

Rada miejska uchwali:

Zmienia się częściowo uchwałę Rady miejskiej z dnia 22 maja 1930 r. w sprawie sprzedaży gruntu p. Inż. Jerzemu Weberowi w następującym kierunku:

1) Kontrakt kupna-sprzedaży zawarty będzie z pp. Inż. Jerzym i Dorotą małżonkami Weberami.

2) Budowa domu będzie rozpoczęta w ciągu dwóch lat, a ukończona w ciągu czterech lat od dnia podpisania kontraktu.

3) Zwalnia się kupujących od zabezpieczenia wekslowego zapłaty kwoty 2.000 złotych, wymienionej w punkcie szóstym powołanej uchwały.

4) Należy zastrzec przy sprzedaży sąsiedniej parceli od strony południowej zabudowanie domem, którego ściana frontowa i tylna ma być usytuowana zgodnie z położeniem tych ścian w budynku kupujących pp. Weberów.

Uchwalono. (L. I. 5221/31)

Program i warunki konkursu na plan zabudowania gruntów poaugustjańskich.

Wnioski Sekcji I i II:

Rada miasta uchwali:

1) Rada miasta, reasumując częściowo swą uchwałę z dnia 18 grudnia 1930 r., odnoszącą się do programu i warunków konkursu na plan zabudowania gruntów poaugustjańskich na Grzegórzkach, deleguje do Sądu konkursowego jako delegatów Rady miasta pp. Radców:

Inż. Dra Szyszko-Bohusza Adolfa,
Inż. Drobniaka Franciszka,
Inż. Wierzchowskiego Witolda,
Inż. Gałęzowskiego Józefa.

Nadto w § 9 programu i warunków konkursu zamiast 3-miesięcznego terminu zgłaszania prac ustanawia się termin 6 tygodni od dnia ogłoszenia konkursu, zaś w § 11 zamiast 3 nagród wyznacza się 2 nagrody, mianowicie 1-szą w wysokości 1000 zł., 2-gą w wysokości 500 zł.

2) Na pokrycie kosztów konkursu na szczegółowy plan zabudowania gruntów poaugustjańskich na Grzegórzkach uchwala się kredyt dodatkowy w Dz. V a § 27 wydatków zwyczajnych budżetu 1931/32 w wysokości 2.500 zł.

3) Na pokrycie dodatkowego kredytu służyć będą oszczędności w tym dziale budżetu i nadwyżki dochodów.

Uchwalono. (L. Bb. 1060/31).

Kredyt na budowę chodników i na utrzymanie szos gminnych.

Wnioski Sekcji I i Komisji drogowo-kanałowej:

Rada miasta uchwali:

Celem umożliwienia Budownictwu m. B. wykonania jeszcze w roku bieżącym najkonieczniejszych robót około utrzymania szos gminnych i wykonywania chodników prowizorycznych w dzielnicach przyłączonych, których koszty nie mogą znaleść już pokrycia we właściwych działach budżetowych, t. j. w Dz. V a § 20 poz. c/1 i w Dz. V § 20 poz. d/5 zezwala się Budownictwu na pokrycie tych wydatków do wysokości 70.000 zł. z Dz. V § 20 poz. d/3 budowa nowych nawierzchni, w którym to dziale budżetowym nie będzie wyczerpanym całkowity kredyt z powodu zaniechania urządzenia ulicy św. Anny.

Uchwalono. (L. Bb. 3723/31).

Sprawozdanie z akcji przeciwpowodziowej na terenie miasta Krakowa.

Wnioski Komisji drogowo-kanałowej i Sekcji II:

Rada miejska uchwali:

I. Przyjmuje się sprawozdanie z akcji przeciwpowodziowej na terenie Wielkiego Krakowa w roku 1931 w czasie od 25 do 29 września do zatwierdzającej wiadomości.

(Sprawozdanie dołącza się).

II. Na pokrycie wydatków, związanych z powodzią, przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie okrągłej 8 800 zł. (wyraźnie ośm tysięcy ośmset złotych) w dziale XII § 143 poz. d budżetu 1931/32. Na pokrycie dodatkowego kredytu służyć będą oszczędności w tym dziale budżetu i nadwyżki dochodów.

III. Rada miasta, uznając sprawę ochrony miasta Krakowa od powodzi za jedną z pierwszych podstaw rzeczywistego rozwoju miasta, wzywa Prezydenta miasta o interwencję w Ministerstwie Robót Publicznych w sprawie A)

wstawienia koniecznych kredytów dla kontynuowania robót około budowli, służących dla ochrony miasta Krakowa od powodzi, a w pierwszym rzędzie

1) dla ukończenia zasklepienia starego koryta Rudawy wzdłuż byłego toru wyścigowego aż do Cichego Kącika,

2) dla budowy dwóch mostów nad kanałem spławnym, tj. w ulicy Długosza i w ulicy Konopnickiej, dla dalszych robót ziemnych przy ujściu kanału spławnego i Wilgi i dla dokończenia prawobrzeżnego kolektora między ujściem starej Wilgi a ujściem kanału spławnego,

3) kontynuowania robót nad murami ochronnemi na przedłużeniu Skałka — most zwierzyniecki,

4) regulacji ujścia Białuchy,

5) uruchomienie portu zimowego;

w sprawie B)

ukończenia projektu:

1) obwałowania Wisły od Bielan do Krakowa, tj. do góry klasztoru PP. Norbertanek,

2) przełożenia koryta Wilgi

i poddania obu projektów wodno-prawnemu dochodzeniu.

Uchwalono. (L. Bb. 3680/31).

Otwarcie ulicy wiodącej od zachodniej połaci placu Błonia Grzegórzeckie.

Wnioski Komisji drogowo-kanałowej:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 23-go maja 1930 r. L. Bb. 2169/30 (XIX) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego:

1) Otwarcie ulicy wiodącej od zachodniej połaci placu Błonia Grzegórzeckie w kierunku północnym na przestrzeni między placem a projektowaną aleją równoległą do ulicy Grzegórzeckiej — z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 10 sierpnia 1931 r. głoskami

a — b

po stronie wschodniej, zaś głoskami

d — e — f — g

po stronie zachodniej.

2) Otwarcie ulicy wiodącej od wschodniej połaci placu Błonia Grzegórzeckie w kierunku północnym na przestrzeni między placem a aleją wyżej wymienioną z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na powyższym planie głoskami

k — l — m

po stronie wschodniej, zaś głoskami

n — o — p

po stronie zachodniej, z linją budowlaną

k_1 — m

w odstępie 5 m. od linji regulacyjnej wschodniej strony ulicy.

3) Otwarcie dalszego ciągu zapoczątkowanej aleji 24 m. na przestrzeni między ulicą Glinianą a ulicą Fabryczną z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na powyższym planie głoskami

r — s

po stronie północnej, zaś głoskami

t — u

po stronie południowej.

4) Linje regulacyjne ulicy Pasterskiej, oznaczone głoskami

e — h

po stronie północnej, zaś głoskami

f — i — j

po stronie południowej.

Uchwala się dla parcel, położonych przy powyższych ulicach, sposób zabudowania zwarty, bez suteren, domami o wysokości oznaczonej obowiązującemi przepisami, z wykluczeniem oficyn w blokach „I“ i „II“.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Bb. 4520/31).

Zaniechanie rewizji planu regulacyjnego gruntów po dawnej Kolei okrężnej w Podgórzu.

Wnioski Komisji drogowo-kanałowej:

Rada miejska uchwali:

I) Zaniechać rewizji prawomocnego planu regulacyjnego gruntów po dawnej Kolei okrężnej w Podgórzu z dnia 21 kwietnia 1926 r., ustalonego uchwałą Rady miasta z dnia 6 sierpnia 1926 r. do L. Bb. 2001/25.

II) Znosi się punkty: 4, 7 i 15 decyzją, powziętą przez Prezydenta i Wiceprezydentów miasta, działających imieniem Rady miasta na zasadzie § 53 statutu Gminy m. Krakowa z dnia 7 marca 1931 r.

III) Uchwala się zmianę uchwały z dnia 7 marca 1931 r. odnośnie do punktów: 5, 8 i 10, które mają brzmieć:

5) Otwarcie ulicy równoległej do ulicy Łagiewnickiej między ulicą Czarną a b. Koleją okrężną z linjami regulacyjnemi według linij czerwonych ze zmianą, wkreśloną kolorem niebieskim na planie Budownictwa m. B., oznaczonych literami:

$b_2 — c_2 — d_2$

od strony zachodniej, z linją budowlaną w obrębie liter

$b'_2 — c'_2$

zaś $e_2 — f_2 — g_2 — h_2$

od strony wschodniej, z linją budowlaną w obrębie liter

$f'_2 — g'_2 — h'_2$.

8) Otwarcie ulicy wzdłuż linji kolejowej Płaszów-Bonarka z linją regulacyjną od strony północno-zachodniej, oznaczoną na planie Budownictwa m. B. linją niebieską i literami niebieskiemi

$p_2 — m_2$.

10) Sposób zabudowania zwarty dla bloków powyższemi linjami regulacyjnemi objętych — z przeznaczeniem bloków

A — B — C — D

na cele mieszkalne, zaś

F

na cele przemysłowe.

IV. Pozostałe punkty uchwały z dnia 7 marca 1931 r.: 1), 2), 3), 6), 9), 11), 12), 13), 14) i 16) zostawia się bez zmiany.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4 tygodni, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

Uchwalono. (L. Bb. 3014/31).

Sprawa sprzeciwu p. Feliksa Kowalczyka odnośnie do rewizji linji budowl. ul. Kujawskiej i Kazimierza Wielkiego.

Wnioski Komisji drogowo kanałowej:

Rada miejska uchwali:

Wobec tego, że Magistrat po myśli art. 51 prawa budowlanego przystąpił dnia 15 kwietnia 1931 r. do rewizji linji budowlanej, ale tylko narożnika wschodniej strony ulicy Kujawskiej i Kazimierza Wielkiego i wobec tego, że uchwała Rady miejskiej z dnia 13 sierpnia 1931 r. (do L. Bb. 871/31) odnosi się do tej samej sprawy — uchwala się uznać sprzeciw p. Feliksa Kowalczyka, właściciela realności lk. 57/12 Dz. XV przy ulicy Kujawskiej, za niedotyczący tej sprawy i bezprzedmiotowy i przejść nad nim do porządku dziennego.

Uchwalono. (L. Bb. 4117/31).

Kredyt dodatkowy w Dz. VIII.

Wnioski Sekcji I i II:

Rada miasta uchwali:

1) Przyznaje się kredyt dodatkowy w kwocie 2.257·20 zł. dla Dz. VIII § 61 poz. c.

2) Pokrycie: z oszczędności Dz. VIII § 61 poz. b. budżetu na rok 1931/32.

Uchwalono. (L. I. 5841/31).

Kredyt dodatkowy w Dz. V.

Wnioski Sekcji II i Komisji drogowo-kanałowej:

Rada miasta uchwali:

1) Przyznaje się dla Dz. V. § 20 poz. f/1 budżetu 1931/32 kredyt dodatkowy . . . . 1.400 zł. zaś dla Dz. V § 20 poz. f/3 kredyt dodatk. 400 „

2) Na pokrycie dodatkowego kredytu służyć będą oszczędności w tym dziale budżetu i nadwyżki dochodów.

Uchwalono. (L. Bb. 4540/31).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie **20·15.**

Do L. 10.678 31/Dyr. M. I. O.

Konwersja pożyczek w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Pożyczki Gminy miasta Krakowa w Banku Gospodarstwa Krajowego można podzielić na kilka grup, a mianowicie:

I. T. zw. kredyty terminowe:

1. Pożyczka t. zw. szwajcarska w kwocie . . zł. 6,400.000·— (ściśle zł. 6,398.073·42 — opr. 9½ p. a.)
2. Pożyczka na cele inwestycyjne z r. 1928 . „ 1,870.000·— („ „ 1,867.613·50 — „ 9½ „ „)
3. Pożyczka na umorzenie zaległych annuitetów od długoterminowych pożyczek w oddziele Lwów B. G. K. . . . . „ 636.000·— („ „ 636.040·44 — „ 10½ „ „)

II. Nieskonwertowane pożyczki budowlane:

1. 6% pożyczki budowlane na łączną kwotę . zł. 1,330.000·—
2. 9% pożyczki na budowę piekarni mechanicznej w łącznej kwocie . . . . „ 650.000·—

Uwaga ad 1). Pozyczki budowlane z chwilą ukończenia odnośnej budowy ulegają stopniowo konwersji na długoterminowe przy oprocentowaniu 4% p. a.

III. Skonwertowane pożyczki budowlane:

Annuitet od skonwertowanych pożyczek budowlanych wynosi ca zł. 32.000·—

IV. Skonwertowane pożyczki b. Banku Krajowego (B. G. K. — Lwów):

Annuitet od skonwertowanych pożyczek b. Banku Krajowego wynosi ca zł. 147.000·—

V. Pożyczka b. Zakładu Kredytowego Miast Małopolskich:

Z kwoty początkowej zł. 420.000·— pozostaje reszta kapitałowa zł. 42.000·%, która będzie spłacona do dnia 31 marca 1932 r.

Propozycja Banku Gospodarstwa Krajowego idzie w następującym kierunku:

A. Konwersja objęłaby pożyczki wymienione ad I., do sumy trzech wymienionych tamże pożyczek B. G. K. doliczyłby zaległe odsetki oraz procenty, które nabiegną do dnia realizacji pożyczki, ponadto wchodziłaby tutaj rata wstępna, składająca się:

a) z wpisowego w wysokości ¼% nomin. sumy pożyczki,
b) z 7% odsetek od dnia realizacji pożyczki do terminu płatności pierwszej raty amortyzacyjnej,

c) dodatku administracyjnego w wysokości $^{1}/_{4}$% od nomin. sumy pożyczki,
d) z kosztów emisji w wysokości $^{1}/_{3}$% nomin. sumy pożyczkowej,
e) z opłaty na fundusz akwizycyjny w wysokości $^{1}/_{2}$‰ od nomin. sumy pożyczkowej,
f) z kosztów planu umorzenia.

Ponadto jeszcze B. G. K. doliczyłby nową pożyczkę w kwocie zł. 200.000·–, którą Gmina m. Krakowa zaciągnie na ukończenie budowy domu przy ulicy Pasterskiej.

W razie przyjęcia terminu płatności pierwszej raty amortyzacyjnej w dniu 1 października 1932 r. nominale pożyczki konwersyjnej wynosiłoby około zł. w złocie 13,050.000·— w 7%-wych obligacjach komunalnych B. G. K.

Annuitet wynosiłby około zł. 1,110.000·—.

B. Druga konwersja objęłaby pożyczki wymienione ad II, 1., zaciągnięte swego czasu na budowę piekarni mechanicznej w łącznej kwocie zł. 650.000·— Kwota ta po uwzględnieniu raty wstępnej i różnicy kursowej wynosiłaby przy pierwszej racie pł. 1/X 1932 około zł. w złocie 884.000·— w 7% wych obligacjach komunalnych B. G. K.

Annuitet wynosiłby około zł. 75.000·—.

C. Ponadto B. G. K. skłonny jest udzielić Gminie m. Krakowa pożyczkę w kwocie zł. 1,000.000·— na spłatę krótkoterminowych zobowiązań w innych instytucjach kredytowych.

Pożyczka ta przy uwzględnieniu kosztów raty wstępnej i różnicy kursowej wynosiłaby przy pierwszej racie pł 1/X 1932 nominalnie około zł. w złocie 1,360.000 — w 7% obligacjach komunalnych B. G. K.

Annuitet wynosiłby około zł. 116.000·—.

Z e s t a w i e n i e.

I Annuitet przy uwzględnieniu konwersji:

1. Pożyczki ad A.	zł.	1,110 000·—
2. Pożyczki ad B.	„	75.000·—
3. Pożyczki ad C.	„	116.000·—
Ponato niezależnie od konwersji Gmina zobowiązana byłaby uiszczać:		
4. Pożyczki budowlane skonwertowane i nieskonwertowane ca . .	„	120.000·—
5. Pożyczki długotermin. b. Banku Kraj. (oddział Lwów B. G. K.) ca	„	147.000·—
Razem ca	zł.	1,568 000·—

II Annuitet według budżetu 1931/32:

1. Pożyczki ad A.	zł.	1,805.148·—
2. Pożyczki ad B.	„	58.500·—
3. — —		—
4. Pożyczki budowlane skonwertowane i nieskonwertowane ca . .	„	120 000·—
5. Pożyczki długotermin. b. Banku Kraj. (oddział Lwów B. G. K.) ca	„	147.000·—
Razem ca	zł.	2,130.648·—

Przyjęcie konwersji odciąży Dz. IV (Spłata długów) o kwotę ca zł. 562.000·—.

SPRAWOZDANIE

z akcji przeciwpowodziowej na terenie Wielkiego Krakowa w r. 1931 w czasie od 25 do 29 września.

Ponieważ stan wody w dniu 25 września począł na Wiśle nagle wzrastać — a Biuro hydrograficzne Okr. Dyrekcji Robót Publicznych sygnalizowało dalszy przypływ wody — Pan Wojewoda zwołał w dniu 25 września o godzinie 12-tej Wojewódzki Komitet powodziowy.

Z ramienia Gminy miasta Krakowa na posiedzeniu tem byli obecni:

P. Wiceprezydent W. Ostrowski.
St. radca Bud. m. Oddz. B Inż. Andrzej Kłeczek.
Naczelnik Wydziału VII Dr. Jan Grabowski.
Radca Bud. m. Oddz. B. Bolesław Szarek.

Prezydjum miasta ogólne kierownictwo akcji przeciwpowodziowej powierzyło Radcy Budownictwa miejskiego Oddział B. Bolesławowi Szarkowi.

Równocześnie zarządziło Prezydjum miasta, aby w myśl rozporządzenia Prezydenta miasta z dnia 11-go lutego 1929 r. L. Bb. 532/29 § 3 zaprowadzono dyżury powodziowe, oraz poczyniono wszelkie przygotowania, złączone z akcją ratowniczą na wypadek powodzi.

Dyżury w Budownictwie miejskiem Oddział B. poczęto pełnić w dniu 25 września o godzinie 13-tej, tj. przy stanie wody +1·9 nad 0 wodowskazu, które aż do chwili zwinięcia ich, tj. do godziny 15-tej dnia 29 września pełnili bez przerwy inżynierowie Budownictwa miejskiego Oddział B.

Równocześnie zarządzono stałe pogotowie z robotników drogowych w garażu przy ulicy Warszawskiej, zaś z robotników kanałowych w magazynie kanałowym przy Alei Mickiewicza.

Do Wojewódzkiego Komitetu powodziowego delegowano 4-ch urzędników administracyjnych, którzy w myśl Wojewódzkiego regulaminu powodziowego § 4

pełnili stale dyżury aż do chwili zlikwidowania Komitetu, tj. od 15-tej godziny dnia 25 września do 13-tej godziny w dniu 29 września.

O godzinie 20-tej w dniu 25 września na polecenie Prezydjum miasta zamknięto most drewniany na Wiśle dla ruchu pieszego i kołowego aż do odwołania.

Ponownie zezwoliło Prezydjum na podjęcie ruchu pieszego i kołowego w dniu 29 września o godzinie 8-mej rano.

Tak o zamknięciu mostu, jakoteż podjęciu na nowo ruchu zawiadomiono Władze i odnośne Urzędy telefonicznie — oraz podano komunikaty do dzienników.

O godzinie 16-tej w dniu 25 września woda zaczęła zalewać składy papieru drukarni Narodowej przy ulicy Wolskiej L. 19, które częściowo zostały usunięte przez personal zakładu, zaś częściowo przez wojsko, a mianowicie przez I Baon Wojsk kolejowych w ilości 50 ludzi, którą to pracę ukończono nad ranem.

W czasie od godziny 20-tej do 22-giej p. Prezydent miasta Belina-Prażmowski wraz z Kierownikiem akcji przeciwpowodziowej i Naczelnikiem Wydziału VII Drem Grabowskim objechał miejsca zagrożone powodzią, informując się o stanie akcji, wydając równocześnie odpowiednie zarządzenia.

O godzinie 1-szej dnia 26 września stan wody + 2·28, a zatem w czasie od 13-tej dnia 25 września do 1-szej dnia 26-go września, tj. w ciągu 12 godzin, przybyło wody o 38 cm.

Ponieważ zaczęły napływać zgłoszenia o zalanych mieszkaniach w suterenach — Prezydjum miasta poleciło Kierownikowi akcji przeciwpowodziowej w razie koniecznym delożować mieszkańców z dzielnic położonych po prawym brzegu Wisły w Szkole miejskiej przy ulicy Zamojskiego, zaś mieszkańców w dzielnicach położonych na lewym brzegu Wisły w szkole przy ulicy Loretańskiej i Studenckiej.

O godzinie 23-ciej w dniu 25 września w biurze Budownictwa miejskiego, w którem pełniono dyżury, zjawił się p. Wojewoda Dr. Kwaśniewski w towarzystwie Szefa bezpieczeństwa Naczelnika Woj. Walickiego, informując się szczegółowo o wydanych zarządzeniach, związanych z akcją powodziową — oświadczając, że Władze wojskowe przeznaczają część ubikacyj w koszarach przy ulicy Rajskiej i ulicy Kalwaryjskiej dla delożowanych mieszkańców i że te lokale oddaje do dyspozycji Prezydjum miasta. Wobec tego Kierownik akcji przeciwpowodziowej zawiadomił Komisarjat Policji Państw., M. Zakład Czyszczenia miasta, Straż pożarną, oraz wydał instrukcje Kierownikom poszczególnych rewirów powodziowych, że tam należy kierować delożowaną ludność, a nie do budynków szkolnych, wyżej wymienionych.

Przed godziną 1-szą w dniu 26 września przybył p. Generał Smorawiński do biura, gdzie pełniono dyżur i informował się o stanie akcji przeciwpowodziowej na terenie W. Krakowa, a nadto zażądał wykazu taboru ratunkowego, a przedewszystkiem łodzi i narzędzi, jak łopat i kilofów, a nadto jaka jest spodziewana ilość zapotrzebowania dla miasta. Radca Szarek przedstawił stan taboru ratunkowego oraz ilość zapotrzebowania.

Na tej podstawie p. Generał Smorawiński polecił Komendzie garnizonu:

1) przydzielić 35 łodzi pychówek wraz z obsługą oraz 2 pontony, a nadto, gdyby zaszła potrzeba, to do 20 pychówek, własność Gminy m. Krakowa, przydzielić obsługę.
2) W razie potrzeby użycia wojska w akcji ratowniczej — przydziela oddziały z 20 p. p. i 6 p. a. p.
3) Dla współdziałania między Kierownictwem akcji przeciwpowodziowej na terenie W. Krakowa a Władzami Wojskowemi przydzielił oficera łącznikowego, który pełnił stale służbę aż do czasu zlikwidowania dyżurów. Służbę tę pełnili na zmiany pp. porucznik Łotwajtis i porucznik Burcan.
4) Ponieważ telefon Budownictwa Oddział B. okazał się niewystarczającym do porozumienia się z Władzami i Urzędami, polecił założyć 2 linje telefoniczne celem połączenia się z Komendą garnizonu i Komendą placu.

Dla ułatwienia prowadzenia akcji ratowniczej na wypadek powodzi, uchwałą Magistratu z dnia 13 lutego 1924 r. L. 277/24 Bb., miasto zostało podzielone na 4-ry rejony, a to:

I rejon obejmuje Dz. III Nowy Świat, część Dz. IV Piasek, Dz. XII Półwsie, Dz. XIII Zwierzyniec i Dz. XIV Czarna Wieś.

II rejon obejmuje Dz. XIX Grzegórzki i Dz. XX Dąbie, wraz z przysiółkami Beszcz i Głębinów.

III rejon obejmuje Dz. XI Dębniki, Dz. X Zakrzówek, Dz. IX Ludwinów i część Dz. XXII Podgórze.

IV rejon obejmuje część Dz. XXII Podgórze od toru kol. Kraków—Lwów i Dz. XXI Płaszów, a w każdym z nich kierownictwo obejmuje funkcjonarjusz Budownictwa m. B., któremu do pomocy przydziela się odpowiednią ilość ludzi, furmanek, aut ciężarowych z Zakładu Czyszczenia miasta oraz taboru ratowniczego, jak łodzi, kobylic, pomostów, latarni, kilofów, łopat itp.

Kierownicy rejonów informują Kierownika akcji o grożącem niebezpieczeństwie w danym okręgu i odwrotnie otrzymują odnośne polecenia.

Ponieważ stan wody dalej wzrastał, przeto w dniu 26 września o godzinie 6-tej rano wezwano personal Budownictwa m. B. celem objęcia akcji w poszczególnych rejonach.

Kierownictwo w rejonie I-szym objął St. Insp. Bud. m. Jan Kramarski i st. drogomistrz Romuald Pieńkowski.

W rejonie II-gim — st. drogomistrz Antoni Wojtarowicz i adjunkt man. techn. Mieczysław Śliwiński.

W rejonie III-cim — St. Inspektor Bud. m. B. Franciszek Russer i Józef Suligowski.

W rejonie IV-tym — St. Referent Bud. m. B. Inż. Jan Fiszer i inż. Marcinkowski.

Obowiązkiem Kierowników było zbadanie powierzonego ich opiece rejonu i wydanie odnośnych zarządzeń, które były uzależnione od położenia miejsc zagrożonych zalewem.

W dniu 26 września o godzinie 17-tej stan wody na Wiśle wynosi + 2·80 nad 0 wodowskazu.

Z tą chwilą nastąpił w myśl regulaminu powodziowego § 4-ty

alarm

tj. dalsza mobilizacja robotników i rozwiezienie narzędzi ratowniczych na miejsca zagrożone powodzią oraz

zamknięcie ulic zagrożonych wyższym zalewem dla ruchu kołowego.

W ciągu dnia 26 września w rejonie II-gim i rejonie IV-tym zabezpieczono włazy i szyby na kolektorach lewo- i prawo-brzeżnych, któremi woda wydostawała się na zewnątrz, zalewając sąsiednie grunta i ulice.

Nadto Inż. Fiszer zauważył, że w basenie nowobudującego się portu w Dąbiu-Płaszowie woda z Wisły zaczyna się sączyć przez stopę wału ochronnego, a nadto przedostaje się przepustem do basenu.

Stan taki zagrażał przerwaniem wałów ochronnych, a w razie przerwania ich zostałaby zalana Dz. XXII częściowo, Dz. XXI Płaszów w całości, a nadto poniżej położone gminy Rybitwy, Przewóz, Prokocim, Bieżanów, Brzegi aż po wały cofkowe, które znajdują się nad potokiem Serafą.

Natychmiastowe wydane zarządzenia zapobiegły temu nieszczęściu. Akcję zabezpieczenia prowadził pp. Inż. Fiszer i Inż. Marcinkowski przy pomocy robotników oddziału kanałowego i pomocy wojska z 6 p. a. p., które zostało przez Komendę garnizonu odkomenderowane w ilości 110 ludzi. Akcja ta zasadzała się na wzmocnieniu szkarpy wału i uszczelnieniu przepustu i trwała od godziny 20-tej dnia 26 września aż do 10-tej rano dnia 27 września. Po godzinie 21-szej zjawił się na miejscu zagrożonem p. Wiceprezydent W. Ostrowski, p. Nadradca Kłeczek i Kierownik akcji przeciwpowodziowej Radca Szarek celem zbadania stanu sprawy, nadto rano w dniu 27 września p. Major Czechowicz, który polecił oddziałowi wojska pozostać na miejscu tak długo, aż będzie bezwzględna pewność, że wał jest dostatecznie zabezpieczony.

W dniu 26 września w porze południowej p. Prezydent miasta Belina-Prażmowski, p. Wiceprezydent Dr. Duch, st. Radca Inż. Kłeczek i Radca Szarek objechali miejsca zagrożone powodzią, a nadto zwiedzili teren wodociągowy w Bielanach, który w tym czasie, przy stanie wody + 2·66, był zupełnie zalany, z wyjątkiem stacji pomp; również i droga prowadząca do Bielan (w tym czasie około godziny 13-tej) w dwóch miejscach została zalana.

W czasie tego objazdu st. Radca Inż. Kłeczek wyjaśnił, co potrzeba zrobić i jakie starania poczynić u Rządu, aby Kraków nie był narażony na podobne zalewy, a ludność miasta miała zapewnione zabezpieczenie swego mienia i życia.

Wieczorem w dniu 26 września p. Prezydent m. Belina-Prażmowski, p. Wiceprezydent Ostrowski, st. Radca Inż. Kłeczek, Dr. Grabowski i Radca Szarek ponownie objechali zagrożone miejsca, wydając odnośne zarządzenia Kierownikom rejonów, przyczem Nadradca Kłeczek wyjaśnił przyczynę zalewania Błoń przez wodę cofkową, która w tym czasie przedostawała się z niezasklepionego koryta Rudawy przepustami na Błonia.

Obecnie zalała woda niżej położone miejsca na Błoniach w obszarze około 1 ha.

W dniu 27 września o godzinie 8-mej stan wody na Wiśle osiągnął kulminację, tj. + 3·17 nad 0 wodowskazu, a stan ten trwał aż do godziny 14-tej, tj. przez 6 godzin, poczem woda zaczęła opadać, tak, że w dniu 29 września o godzinie 13-tej osiągnęła stan + 0·42, w którym to czasie dyżur w Budownictwie m. B. zakończono.

W międzyczasie Kierownik akcji poleca ludziom, zajętym w rejonach, opuścić swe stanowiska, zostawiając jedynie posterunki obserwacyjne, a przygotowane do rozstawiania pomosty zwieść do magazynów powodziowych, z których jeden znajduje się na folwarku w Dębnikach, a drugi w Dąbiu (grunta po Żegludze).

W czasie od 25 do 29 września, na interwencję p. Wojewody oraz Wojewódzkiego Komitetu powodziowego, Kierownik akcji przeciwpowodziowej, każdorazowo za wyraźnem zezwoleniem p. Prezydenta miasta, pozwolił na użycie miejskich aut ciężarowych do przewiezienia pontonów i żołnierzy do miejsc zagrożonych powodzią poza granicami W. Krakowa, gdyż w myśl Wojewódzkiego regulaminu powodziowego § 5 ust. A. na Gminie m. Krakowa ciąży obowiązek dostarczania do dyspozycji tegoż Komitetu powodziowego:

1) jednego auta osobowego,
2) jednego auta ciężarowego,
3) jednej pary koni z wózkiem krytym, o ile możności na 4-ry osoby i woźnicą.

Ponadto, na skutek alarmujących wiadomości w dniu 27 września o godzinie 18 tej, że na granicy W. Krakowa w gminie Rybitwy woda przerywa wał ochronny, za zezwoleniem Pana Prezydenta miasta udał się Kierownik akcji powodziowej wraz z Radcą Dyr. Rob. Publ. Inż. Kowalskim celem zbadania stanu sprawy. Stan jednak nie przedstawiał się zbyt groźnie, woda przeciekała ponad przepustem, a tendencja do obniżenia się stanu wody wykluczała ewentualną możliwość przerwania wału.

Wodą cofkową w rejonie I zostały zalane piwnice i sutereny przy ulicy Wolskiej, Zwierzynieckiej, Smoleńsk, Alei Mickiewicza i Krasińskiego, Felicjanek, Powiśje, Garncarskiej, Retoryka, Straszewskiego, Placu Groble, na Stawach, Tad. Kościuszki, Senatorskiej, Lelewela, a nadto zalała podworce w niektórych realnościach, jak Wolska 38 i 40, przy ulicy Smoleńsk, gdzie dla umożliwienia komunikacji ustawiono pomosty, nadto zalała część Błoń w obszarze 1 ha.

W rejonie II w okolicy fabryki Zieleniewskiego, garażu wojskowego i Ogrodu Żeglugi wydostała się woda włazami kolektora, które jednak zdołano workami z piaskiem założyć i uniemożliwić dalszy wypływ wody.

Nadto zalała sutereny i piwnice realności położonych przy ulicy Grzegórzeckiej, Żółkiewskiego, Chodkiewicza, Rzeźniczej i Masarskiej, a nadto solanki w Rzeźni miejskiej. Również zostały zalane pola uprawne, położone między wałem Wisły, a jej lewym brzegiem, od Stacji w Grzegórzkach aż po granicę W. Krakowa, tj na długości około 4 klm.

W rejonie III zalała woda piwnice i sutereny, położone przy ulicy Barskiej, Kilińskiego, Pułaskiego, Sandomierskiej, Zduńskiej, Skwerowej, Konfederackiej, Madalińskiego, Rynku w Dębnikach, Tynieckiej, Wierzbowej i Ustronie.

Ponadto zalała częściowo ulice Ustronie, Wierzbową i Retmańską, zaś w Podgórzu zaczęła zalewać planty obok „Sokoła“, oraz pola okoliczne, niżej położone obok boiska sportowego „Garbarnia“, oraz w miejscach, gdzie są prowadzone prace nad przełożeniem koryta rzeki Wilgi.

W rejonie IV zalała woda jedynie piwnice i sutereny w realnościach, położonych w pobliżu kolektora

prawobrzeżnego, tj. przy ulicy Kącik, Przemysłowej, Zabłocie, a nadto pola między Wisłą a wałami ochronnemi na przestrzeni od portu w Płaszowie aż po Płaszów mały, tj. na długości około $4^1/_2$ klm.

Wedle sprawozdań M. Straży pożarnej i Kierowników rejonowych delożowano 10 rodzin do koszar powyżej wymienionych, a nadto udzielono w kilkunastu wypadkach pomocy wyniesienia rzeczy z zalanych mieszkań i piwnic na miejsca wyżej położone w tych samych realnościach.

Z powodu napływających zgłoszeń o pompowanie wody i osuszanie mieszkań — odbyła się konferencja u p. Prezydenta miasta pod przewodnictwem p. Wiceprezydenta W. Ostrowskiego, na której ustalono dalszy tok prac, związanych z powodzią, a które to prace mają być wykonane pod kontrolą Wydziału VII przy współudziale Zakładu Czyszczenia miasta i Budownictwa miejskiego Oddz. A. i Miejskiego Urzędu Zdrowia.

Jaką ilość wypompowano wody i w których realnościach, oraz wiele jest zniszczonych realności, w których jest konieczne osuszenie i remont, aby je uczynić możliwemi do zamieszkania, nie przedkładam, bo do chwili obecnej nie otrzymałem jeszcze żadnych sprawozdań

Równocześnie przedkładam zestawienie kosztów, związanych z akcją przeciwpowodziową, oraz wnioski o kredyt dodatkowy w Dz. XII § 143 poz. d. wydatki zwyczajne budżetu 1931 32.

Kraków, dnia 9 października 1931 r.

A. Kłeczek — St. Radca Mgtu Inż. Bud. m. Oddz. B.

Bolesław Szarek — Radca Bud. m. Oddz. B.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Dnia 4 grudnia 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Prof. Dr. Kumanieckiego **posiedzenie Komisji teatralnej,** na którem Komisja rozpatrując zaproszenie Prezydenta m. Warszawy na konferencję w sprawie utworzenia opery objazdowej sumptem wszystkich większych miast w Polsce, zajęła w tej sprawie stanowisko negatywne z uwagi na niemożność dalszych finansowych świadczeń ze strony Gminy na rzecz teatru krakowskiego, tem bardziej, że uruchomienie opery w Krakowie przez Dyr. Bujańskiego przy pomocy Krakowskiego Towarzystwa Operowego i Związku Muzyków czyni zadość potrzebom muzyki operowej w Krakowie.

W dalszym ciągu Komisja po przeprowadzeniu szczegółowej dyskusji przyjęła projekt repertuaru na I kwartał 1932 r.

Dnia 7 grudnia 1931 r. o godzinie 6 popołudniu odbyło się w sali portretowej Ratusza krakowskiego pod przewodnictwem Wiceprezydenta Dr. Ducha **posiedzenie Sekcji gospodarczej Rady m.**

Przed porządkiem dziennym Rm. senator Inż. Rolle postawił następujące 2 wnioski:

1) usunąć z przed kawiarni „Grand Hotel" bandy wyrostków, którzy w godzinach wieczornych zaczepiają wychodzących z tejże kawiarni i hotelu. Zarządzenia w tym kierunku są tembardziej potrzebne, albowiem zaczepki wyrostków przedstawiają wobec obcych w złem świetle działalność władz miejscowych;

2) zwrócić się do Policji państwowej, aby przestrzegano wydanych zarządzeń w sprawie ruchu jednokierunkowego na ulicach miasta.

Następnie przystąpiono do porządku dziennego.

Naczelnik Wydziału I st. Radca Mgtu Dr. Reiner referował następujące sprawy:

1) kupno gruntu w Dz. XII (Inż. Weber);

2) zamiana gruntu w Dz. XVIII (M. Ciaćma);

3) zezwolenie na sprzedaż parceli pofortecznej Nr. 19.

Następnie Naczelnik Budownictwa m. Oddz. B Inż. Kłeczek zreferował kilka spraw regulacyjno-budowlanych, a to:

1) sprzeciw p. Kowalczyka do rewizji linji budowlanej wschodniego narożnika ulicy Kujawskiej i Kazimierza Wielkiego w Dz. XV;

2) regulacja ulicy Pasterskiej w Dz. XIX;

3) plan zabudowania gruntów przy dawnej kolei okrężnej w Dz. XXII.

Po dyskusji wszystkie sprawy Sekcja uchwaliła.

Dnia 10 grudnia 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem p. Min. Prof. Dr. Kumanieckiego w obecności pp. Wiceprezydentów Ostrowskiego i Dr. Klimeckiego **posiedzenie połączonych Sekcyj II i III,** na którem uchwalono zreferowane przez Wiceprezydenta Dr. Landaua wnioski Prezydjum miasta dotyczące opłat wodociągowych w Krakowie i sprawy konwersji długów Gminy w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Dnia 10 grudnia 1931 r. odbyło się pod przewodnictwem Inż. K. Rollego w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej** Tymczasowej Rady miasta.

Na posiedzeniu tem Komisja zatwierdziła sposób urządzenia ulic na parcelowanych gruntach w Dz. XVI Łobzów, urządzenie wyspy u zbiegu ulic Lwowskiej i Salinarnej w Dz. XXII, jak również takiejże wyspy na skrzyżowaniu ulic Barskiej i Zduńskiej w Dz. XI, oraz budowę chodników w ulicach: Sienkiewicza, Kościelnej, Kalwaryjskiej, Kordeckiego, Przemyskiej i na Pl. Kossaka.

Następnie Komisja przyznała przedsiębiorcy dodatkową cenę za głębszy wykop ziemi przy budowie kanału w ul. Rymarskiej, oraz zatwierdziła oświetlenie ulic Mogilskiej i Przemyskiej i koszty szeregu połączeń kanałowych.

Dnia 18 grudnia 1931 r. odbyło się **posiedzenie Sekcji IX Rady miejskiej dla spraw sanitarnych** pod przewodnictwem Radcy m. Dr. Bolesława Korolewicza w obecności Wiceprezydenta miasta Dr. Klimeckiego.

Po załatwieniu kilku spraw aptekarskich Sekcja rozpatrywała stan zdrowotny w Miejskich Zakładach

opiekuńczych. Wkońcu Sekcja przeprowadziła dyskusję nad najracjonalniejszym sposobem zapewnienia pomocy leczniczej kobietom chorym wenerycznie.

Dnia 22 grudnia 1931 r. odbyło się w sali portretowej Ratusza krakowskiego pod przewodnictwem Rm. Inż. Drobniaka przy współudziale Wiceprezydenta Ostrowskiego **posiedzenie Sekcji I Rady miejskiej.**

Po zagajeniu obrad przez przewodniczącego przystąpiono do porządku dziennego.

Naczelnik Wydziału I st. Radca Mgtu Dr. Reiner zreferował następujące sprawy:

1) dodatkowa sprzedaż skrawka gruntu przy ulicy Ujejskiego p. Olgierdowi Niedziałkowskiemu;

2) wykreślenie ciężaru hipotecznego z realności Związku młodzieży rękodzielniczej i przemysłowej przy ul. Skarbowej;

3) Tomasz Będzikiewicz — zamiana skrawków gruntu w Dz. XV;

4) komasacja gruntów gminnych i Konwentu PP. Norbertanek na Małych Błoniach w Dz. XII.

Wszystkie wyżej wymienione Sprawy Sekcja uchwaliła bez zmian.

Na tem porządek dzienny wyczerpano i posiedzenie o godz. 7 wieczorem zakończono.

Dnia 29 grudnia 1931 r. o godz. 6 popołudniu odbyło się w biurach Zakładu czyszczenia miasta przy ul. Barskiej L. 12 pod przewodnictwem p. Inż. Wierzchowskiego i w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego **posiedzenie Komisji dla Zakładu czyszczenie miasta i Miejskiej Straży pożarnej.**

Na posiedzeniu tem Komisja załatwiła szereg spraw gospodarczych, dotyczących prowadzenia Zakładu, a w szczególności zatwierdziła następujące wnioski Magistratu:

1) zakupić do samochodów ciężarowych Zakładu czyszczenia miasta 29 sztuk opon wymiaru 38×7 marki krajowej „Stomil“ u firmy Elibor w Krakowie po cenie zł. 420 za sztukę czyli na łączną kwotę zł. 12.180, zaś 29 sztuk dętek wymiaru 38×7 marki Dunlop po zł. 51·50

5	„	opon	„	780×150	„	„	„ „	133·—
5	„	dętek	„	780×150	„	„	„ „	19·50
2	„	opon	„	29×5	„	„	„ „	105·—
2	„	dętek	„	29×5	„	„	„ „	14·50

czyli za łączną kwotę 2.495 zł. u firmy Dunlop Rubber Company, Oddział w Krakowie, jako najtańszej;

2) zakupić do samochodów Miejskiej Straży pożarnej u firmy Dunlop Rubber Company, Oddział w Krakowie, 4 opony marki Dunlop, wymiaru 835×135 po zł. 187·— i 14 sztuk dętek marki Dunlop, wymiaru 835×135 po zł. 25·— za sztukę, czyli za łączną kwotę zł. 1.098·—;

3) przyjąć do zatwierdzającej wiadomości sprawozdania z wydatków uskutecznionych z funduszu obrotowego Zakładu czyszczenia miasta w czasie od 1-go września do 30 listopada 1931 r. w łącznej kwocie zł. 36.007·89;

4) przyjąć do zatwierdzającej wiadomości preliminarze wydatków Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej na III kwartał 1931/32 oraz zamknięcia rachunkowe Zakładu czyszczenia miasta i Miejskiej Straży pożarnej za II kwartał 1931/32.

Na tem posiedzenie zakończono.

Nakładem Gminy m. Krakowa. — Odbito w Drukarni Związkowe w Krakowie, ul. Mikołajska 13, pod kier. Józefa Dziubanowskiego.